

Giới thiệu Chí Tôn Chiến Long Convert

Kiếp trước chính là một trong Đại Thiên Thế Giới mười đại tông môn Thiên Lang tông chương giáo, Địa Tiên Cảnh sơ kỳ cường giả, bởi vì am hiểu luyện đan, luyện khí, cho nên có danh hiệu Đan Khí Cuồng Thánh.

Bởi vì tuyệt thế thiên phú khiến tông môn của hắn "Ma Thiên Tông" cấp tốc quật khởi, nhảy lên mà trở thành thập đại môn phái đứng đầu, bị các thế lực còn lại ghét hận.

Hắn tại ngũ đại hiểm địa chỉ nhất Thái Cổ di tích lúc mở ra, đạt được một cái nghe nói có thể từ đó thu hoạch được Thái Cổ thần long huyết mạch dị bảo "Đằng Long Huyết Phách". Tin tức xui xẻo để lộ, dẫn đến cửu đại tông môn vây công, dẫn đến đệ tử trong tông chết hầu như không còn, bản thân hắn cũng bị vô số cao thủ vây công, bản thân bị trọng thương, bị ép tự bạo Kim Đan.

Trọng sinh tại thiếu niên Lâm Phong. Cuộc hành trình báo thù bắt đầu =====))

Hệ thống tu luyện: Hậu Thiên luyện thể cảnh lại phân bát trọng: Luyện Nhục, Mài Gân, Tráng Cốt, Luyện Phủ, Thông Mạch, Khai Khiếu, Hoán Huyết, Tiên Thiên Linh Thể.

Tiên Thiên cảnh chia làm tứ trọng: Hóa Nguyên Cảnh, Luyện Nguyên Cảnh, Nguyên Phủ Cảnh, Ngưng Hồn Cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1 Giác Tỉnh

Nguyên Vũ đại lục, Thiết Chiến vương triều, hoàng đô Thiết Chiến thành, thiên lao.

Một gian ở vào thiên lao tận cùng dưới đáy độc lập phòng giam, bốn phía tường đồng vách sắt, đen sì trong phòng giam, chỉ có nặng nề trên cửa sắt mở một cái chỉ có hai cái lớn chừng bàn tay song sắt, xuyên qua một tia ánh sáng yếu ớt.

Đây là triều đình giam giữ tội ác tày trời tử hình phạm nhân tử lao.

Một người trẻ tuổi máu me đầy mặt, hai mắt đỏ như máu đột nhiên từ tử lao cứng rắn băng lãnh trên mặt đất nhảy lên một cái, giống như điên cuồng giương quyền tại đúc băng sắt lao trên vách hung hăng đập mấy quyền.

Người trẻ tuổi này gọi Lâm Phong, là con trai Thiết Chiến vương triều Trần Nam Vương, bởi vì có người tạo tin đồn ngay tại chống cự Đông Doanh Uy di xâm lấn Trần Nam Vương binh bại đầu hàng địch, cho nên nhận tội liên quan, tại buổi sáng bị người đánh bất tỉnh ném vào tử lao, hôn mê đến nay, khi tỉnh lại đã thức tỉnh trí nhớ của kiếp trước.

Hắn kiếp trước chính là một trong Đại Thiên Thế Giới mười đại tông môn Thiên Lang tông chương giáo, Địa Tiên Cảnh sơ kỳ cường giả, bởi vì am hiểu luyện đan, luyện khí, cho nên có danh hiệu Đan Khí Cuồng Thánh.

Bởi vì tuyệt thế thiên phú khiến tông môn của hắn "Ma Thiên Tông" cấp tốc quật khởi, nhảy lên mà trở thành thập đại môn phái đứng đầu, bị các thế lực còn lại ghét hận.

Hắn tại ngũ đại hiểm địa chỉ nhất Thái Cổ di tích lúc mở ra, đạt được một cái nghe nói có thể từ đó thu hoạch được Thái Cổ thần long huyết mạch dị bảo "Đằng Long Huyết Phách". Tin tức xui xẻo để lộ, dẫn đến cửu đại tông môn vây công, dẫn đến đệ tử trong tông chết hầu như không còn, bản thân hắn cũng bị vô số cao thủ vây công, bản thân bị trọng thương, bị ép tự bạo Kim Đan.

Đi qua nửa canh giờ sắp xếp, trong đầu hắn hai đời ký ức đã rõ ràng.

Gỡ xuống trên cổ treo chuông nhỏ, thả ở lòng bàn tay nhẹ nhàng vuốt nhẹ một cái, nhìn xem cái này đen kịt không ánh sáng, mang theo cổ xưa khí tức chuông nhỏ, Lâm Phong ánh mắt không còn lạnh lùng tàn nhẫn, trở nên thanh tịnh, kiên nghị: "Ông bạn già, may mắn mà có người mang theo hồn phách của ta chuyển thế, bây giờ ta đã khôi phục ký ức, từ nay về sau, người lại có thể cùng ta cùng một chỗ chiến đấu, giúp ta hủy diệt cửu địch, tranh bá thiên hạ."

Nói xong lời cuối cùng, ánh mắt hắn bỗng nhiên trở nên tàn nhẫn, đã đập đến da tróc thịt bong hai tay nắm lấy đến khảnh khách vang lên, móng tay đều ấn vào trong thịt, tràn đầy vết máu trên mặt biến đến vô cùng dữ tợn: "Trời xanh có mắt, để cho ta Đan Khí Cuồng Thánh trùng sinh, Bạch Thiên Vân, cửu đại môn phái, các người gian nịnh tiểu nhân, đợi bản thánh khôi phục tu vi thời điểm, chính là kỳ hạn các người hủy diệt."

Lúc này Lâm Phong, trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu: Khôi phục tu vi, giết tới Đại Thiên Thế Giới, báo thù, hung hăng chà đạp trước đó để cho mình tông diệt người vong cửu địch.

Về phần kiếp này tại cái này Nguyên Vũ đại lục ở bên trên cho mình khuất nhục lại chỉ có thể coi là làm bàn đạp cừu địch, đối với bây giờ khôi phục trí nhớ kiếp trước Lâm Phong tới nói, căn bản chính là sâu kiến, không đáng giá nhắc tới, chỉ cần hơi khôi phục chút thực lực, là hẳn có thể hung hăng đem những người này giẫm tại dưới chân, muốn làm sao chà đạp liền làm sao chà đạp.

Hồi lâu, bình phục một thoáng tâm tình.

Cắn nát ngón giữa tay phải, nhỏ một giọt máu tại chuông nhỏ phía trên.

Máu đỏ tươi trong nháy mắt bị chuông nhỏ hấp thu, nguyên bản đen kịt mặt ngoài đột nhiên sáng lên một đạo bạch quang, chợt lóe lên rồi biến mất, ngay sau đó tự động rời đi Lâm Phong trong lòng bàn tay, nhanh như tia chớp chui vào mi tâm của hắn.

Lâm Phong khoe miệng nổi lên một vòng mỉm cười, cái này chuông nhỏ tên là Không Thiên chuông, là kiếp trước lúc tuổi còn trẻ ngẫu nhiên thu được một cái bảo vật.

Kiếp trước tại Đại Thiên Thế Giới rất nhiều người đều chỉ biết là cái này Không Thiên chuông là một cái dị bảo phòng ngự cực mạnh, lại không người nào biết được nó là một không gian dị bảo có thể giấu người sống, trong đó không gian to lớn, đồng thời tốc độ thời gian trôi qua so với bên ngoài nhiều gấp mười.

Đời trước của hắn liền là dựa vào cái này dị bảo, chỉ dùng một ngàn năm liền tu đến Địa Tiên Sơ Kỳ cảnh giới, trở thành Đại Thiên Thế Giới một cái thần thoại.

Xoay người lại đến cạnh cửa sắt, từ song sắt hướng mặt ngoài nhìn một chút, bên ngoài căn bản không ai.

Khoe miệng hơi vênh lên, xem ra những người kia là coi là cái này tử lao tường đồng vách sắt, mình căn bản không có khả năng đào thoát, thế mà ngay cả cái trông coi ngục tốt đều không có.

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, thân thể của hắn kỳ dị biến mất.

Không Thiên chuông bên trong không gian.

Nhìn xem cái này quen thuộc không gian trống trải, thật sâu hút vài hơi cái này đặc thù khí trời đất hòa hợp, Lâm Phong tâm lý cảm khái mãi thôi: Thật sự là nhân sinh như mộng, mình kiếp trước, bởi vì có dị bảo tương trợ cùng một tốt sư tôn dốc lòng dạy bảo, tu luyện cùng sự nghiệp một mực xuôi gió xuôi nước, cho nên mình tính cách kiêu ngạo, không biết thu liễm. Lại bởi vì biết người không rõ, giao hữu vô ý, tạo thành mấy ngàn đệ tử bởi vì mình mà chết, tông môn bởi vì mình xuống dốc, cô phụ sư tôn một phen tâm huyết.

Nghĩ tới những thứ này, trong đôi mắt chảy xuống hai đạo huyết lệ, khuôn mặt biến đến vô cùng dữ tợn, hai tay nắm chặt, nghiến răng nghiến lợi: "Bạch Thiên Vân, cửu đại môn phái, các ngươi chờ đó cho ta, không đem bọn ngươi những lũ tiểu nhân này chém thành muôn mảnh, ta Lâm Phong thế không làm người."

"Thực lực, đây hết thảy đều cần thực lực, tại cái này mạnh được yếu thua thế giới, hết thảy đều muốn dựa vào nắm đấm nói chuyện, không có thực lực ở cái thế giới này liền lời nói quyền đều không có, chỉ có thể mặc cho người ức hiếp, càng đừng nói tranh bá thiên hạ, tiểu ngạo tam giới."

"Ta nhất định phải nhanh tăng thực lực lên, bây giờ cái này thân tu vi thật sự là yếu phát khổ."

Bởi vì trời sinh hai mạch Nhâm Đốc bế tắc, Lâm Phong tại cái này luyện thể tứ trọng Luyện Phủ Cảnh kẹt ba năm, ba năm qua, mặc kệ phụ thân hắn giúp hắn tìm bao nhiêu trân quý dược vật, cũng mặc kệ chính hắn cố nào cố gắng tu luyện, từ đầu đến cuối không cách nào xông mở bế tắc hai mạch Nhâm Đốc, nguyên lai tưởng rằng kiếp này không còn có hi vọng tiến vào đệ ngũ trọng Thông Mạch Cảnh.

Bây giờ khôi phục trí nhớ kiếp trước, chút chuyện nhỏ này đã không còn là chuyện lớn.

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trong tay nhiều một cái chỉ có to bằng nắm đấm trẻ con, tròn vo hạt châu màu đỏ ngòm.

Ngón cái cùng ngón trỏ cầm bốc lên viên châu phóng tới trước mắt, chỉ gặp cái này toàn thân đỏ bừng huyết phách bên trong, có một cái mơ hồ có thể nhìn ra hiện lên hình rồng kim sắc vật thể ở bên trong lăn lộn.

"Đằng Long Huyết Phách, đều nói ngươi có thể để cho người đạt được cường đại thần long huyết mạch, vì ngươi, ta Lâm Phong kiếp trước đã mất đi hết thảy, kiếp này, hi vọng ngươi đừng để ta thất vọng, có thể giúp ta tăng cường thực lực, giết tới Đại Thiên Thế Giới, báo thù rửa hận, tiểu ngạo thiên hạ."

Không chút do dự há mồm, một ngụm đem huyết phách nuốt vào trong bụng.

Huyết phách nhập vào cơ thể, trong nháy mắt tiến nhập đan điền của hắn.

Không lâu, trong đan điền dâng lên một cỗ khổng lồ khí lưu màu đỏ ngòm, đồng thời có một cỗ phảng phất đến từ viễn cổ, uy nghiêm, tang thương, tràn đầy giết chóc mùi huyết tinh từ huyết phách bên trong truyền ra.

Chỉ là trong nháy mắt, cỗ này mùi huyết tinh bên trong mang uy áp liền làm Lâm Phong có một loại cảm giác hít thở không thông.

Cấp tốc tập trung lực lượng linh hồn chống cự cỗ uy áp này, đồng thời vận chuyển kiếp trước tu luyện công pháp, bắt đầu dẫn đạo cỗ này khổng lồ khí

lưu màu đỏ ngòm hướng bề tắc hai mạch Nhâm Đốc phóng đi, ý đồ mượn lực đem mở ra.

Lâm Phong vền vền luyện thể tứ trọng cảnh tu vi, mặc dù trải qua đệ nhị trọng Ma Cân Cảnh tu luyện, kinh mạch của hắn đã tương đối thô to, nhưng vẫn không thể thừa nhận cỡ này phảng phất đến từ viễn cổ khí lưu màu đỏ ngòm.

"Ba, ba, ba" một hồi nhẹ vang lên về sau, Lâm Phong toàn thân một hồi rung động, một cổ xột ruột kịch liệt đau nhức tùy theo mà lên.

Vội vàng tiến hành quan sát bên trong thân thể.

Phát hiện chính mình vất vả mài luyện ra được kinh mạch cùng cái kia một mực bề tắc hai mạch Nhâm Đốc đã hoàn toàn vỡ tan, cái kia cổ khổng lồ khí lưu màu đỏ ngòm cũng trong nháy mắt thoát đi không chế của hắn, tùy ý hướng phía toàn thân của hắn dũng mãnh lao tới, lấy thể dễ như trò bàn tay đem cơ thể của hắn, xương cốt, mạch huyết, nội tạng toàn bộ phá hư hầu như không còn, thậm chí ngay cả bề ngoài làn da cũng bắt đầu rạn nứt.

Đau nhức, rất đau, đau thấu tim gan, đau hấn đại não sắp làm mất đi ý thức.

"Mà mẹ nó, chủ quan, vốn cho là dựa vào kiếp trước Địa Tiên Cảnh lực lượng linh hồn tuyệt đối có thể không chế máu này phách uy năng, không nghĩ tới còn đánh giá thấp nó."

Mà trong đan điền huyết phách lại vẫn không yên tĩnh, tiếp tục phóng xuất ra một cổ cường đại khí lưu màu đỏ ngòm.

Lúc này nếu là bên cạnh hắn có người, liền có thể trông thấy thân thể của hắn bốn phía hơn mười trượng phương viên bên trong đã bị huyết sắc bao phủ. Trên người hắn càng có từng đạo hồng quang lưu chuyển, phảng phất có vô số huyết sắc tiểu long ở tại quanh người du động, rất là hùng vĩ.

Lâm Phong không lòng dạ nào thương thức như thế cảnh đẹp, hấn lúc này đã đến cực hạn.

"Kiên trì, kiên trì, ta nhất định phải kiên trì."

"Ta là Lâm Phong, ta là Đan Khí Cường Thánh, ta quyết sẽ không nhận thua, tuyệt sẽ không!"

Hai mắt thần quang long lánh, tràn đầy kiên nghị cùng bất khuất, gắt gao cắn chặt hàm răng, chịu đựng lấy thân thể truyền đến kịch liệt đau đớn.

Theo khí lưu gia tăng, huyết phách bên trong truyền tới uy áp cũng càng lúc càng lớn.

Lâm Phong dung hợp hai đời biến thái lực lượng linh hồn cũng đã đến cực hạn, ý thức của hắn bắt đầu xuất hiện mơ hồ, chỉ nghĩ như vậy hai mắt nhắm lại, không muốn tiếp nhận cái này không phải người thông khổ hành hạ.

"Đồng đồng đồng" một hồi du dương, cổ xưa, kỳ ảo tiếng chuông đột nhiên tại hấn trong tâm linh vang lên.

Toàn thân một hồi giật mình, ý thức lập tức thanh tỉnh.

"Không, lão tử cũng không phải dễ dàng như vậy sẽ bỏ cuộc, lão tử thật vất vả trùng sinh, lão tử tranh bá thiên hạ tiểu ngao tam giới tâm nguyện chưa thành, lão tử còn có kiếp này thân nhân đợi cứu. Lão tử quyết không thể chết, tuyệt không thể."

Hai mắt phun lửa, cương nha gần như cắn nát, tùy ý mồ hôi đã thấm ướt dưới người hấn thổ địa, phát ra gầm lên giận dữ, tại ý chí kiên cường dưới, điều động tất cả lực lượng linh hồn, thủ vững tâm linh một điểm cuối cùng thanh minh.

Hồi lâu, ngay tại hấn cuối cùng một tia ý thức cũng sắp mơ hồ thời điểm, đột nhiên nhìn thấy huyết phách bên trong bay ra một đầu rồng kim sắc.

Không sai, sừng như hươu, đầu giống như lạc đà, mắt giống như thỏ, gáy giống như rắn, bụng giống như trai, vây giống như cá, móng vuốt giống như ung, bàn tay giống như hổ, tai giống như trâu. Nó, chính là Rồng.

Ý thức dần dần thanh tỉnh.

"Không đúng, cái này rồng không phải thực thể, là trạng thái linh hồn, là long hồn."

Ngay tại Lâm Phong thời điểm nghi hoặc, kim sắc long hồn bắt đầu ở trong cơ thể hấn nhanh chóng du chuyển.

"A, thật thoải mái a."

Theo kim sắc long hồn du chuyển, nguyên vốn trạng thái thân thể đã bị phá hư thành thối nát, lúc này chính lấy tốc độ mà mất thương cũng có thể thấy được cấp tốc khép lại, đồng thời mang đến cảm giác sáng khoái, giống như bị mỹ nữ nhu nhược kia không xương ngọc thủ vuốt ve qua, để hấn nhìn không được rên rỉ thành tiếng.

Không biết qua bao lâu, Lâm Phong đã cảm giác không thấy đau đớn, có chỉ là một loại cảm giác ấm áp thoải mái dễ chịu, cùng cảm giác lực lượng cường đại.

Cẩn thận tìm kiếm một phen, phát hiện nay cơ bắp, xương cốt vốn là cứng như thép tinh; gân mạch hoàn toàn thông suốt không nói, càng là cứng cỏi vô cùng, thậm chí so trước đó nói rộng gấp mười lần có thừa; toàn thân bảy trăm hai mươi đại huyết cũng toàn bộ bị đã thông; liền ngay cả nội tạng cũng gần

như sắt đá.

Toàn thân gân mạch cùng huyết vị bên trong lưu động lấy một cổ tràn đầy khí tức hủy diệt khí lưu màu vàng óng, những khí lưu này đang lưu động bên trong còn có từng tia tiến vào thân thể bên trong.

Lâm Phong có thể cảm giác được, theo những khí lưu này tiến vào, thân thể của hắn liền tăng cường một phần.

"Mạnh, quá mạnh, đây chính là thần long huyết mạch sao?"

"Vỡ vụn gãy rụng lại, phá rồi lại lập! Cái này Đẳng Long Huyết Phách quả nhiên lợi hại, đi qua cái tạo của nó, thân thể này tối thiểu có thể so với hạ phẩm pháp khí độ cứng, bây giờ tiên thiên phía dưới không người lại có thể phá vỡ thân thể của ta phòng ngự; tại cái này phạm tục ba ngàn trong tiểu thế giới trung phẩm trở lên pháp khí cũng sẽ không rất nhiều đi."

"Lúc này chỉ là luyện thể bát trọng cảnh giới, nếu như chờ ta khôi phục lại kiếp trước Địa Tiên Cảnh, cái kia thân thể lại sẽ đạt tới trình độ nào đâu, thật sự là chờ mong a."

Nắm chặt hai tay toàn lực, chỉ nghe một hồi tích tích thanh âm bộp bộp vang lên, một cổ lực lượng cường đại cảm giác tự nhiên sinh ra.

"Hắc hắc, mặc dù vền vẹn luyện thể bát trọng Tiên Thiên Linh Thể Cảnh, bất quá ta cái này cường độ chân khí lại tối thiểu có thể so với tiên thiên nhất trọng Hóa Nguyên Cảnh. Có thể quét ngang Tiên Thiên phía dưới bất kỳ kẻ nào!"

"Nhưng phía sau đường còn rất dài, so với Đại Thiên Thế Giới những cái kia cừu địch, mình bây giờ chút tu vi ấy, ngay cả sáu kiến cũng không tính, bọn hắn thậm chí không cần nửa cái đầu ngón tay liền có thể vài phút để cho mình biến thành tro bụi."

Nghĩ đến những thứ này cừu địch, Lâm Phong nắm đấm không tự kìm hãm được lại nắm lại, thần sắc một mảnh kiên nghị, trong đôi mắt thần quang long lánh.

"Đại Thiên Thế Giới lũ hỗn đản, ta Lâm Phong thề, sẽ không để cho các ngươi chờ quá lâu, chẳng mấy chốc sẽ trở về lại sáng tạo thuộc về ta huy hoàng, đến lúc đó hi vọng các ngươi cũng đừng để ta thất vọng."

Nhưng vào lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, một cái chuyện không nghĩ tới lại phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tình Mẹ Như Núi

Ngay tại thời khắc Lâm Phong âm thầm thề, đột nhiên cảm giác ngực rung động bên trong huyết trung đan điền truyền đến một hồi đau đớn kịch liệt.

"Chuyện gì xảy ra?"

Cấp tốc tập trung ý niệm quan sát bên trong thân thể.

Nguyên bản một mực ở trong cơ thể hắn trong gân mạch du tẩu kim sắc long hồn, chẳng biết lúc nào chạy tới rung động bên trong huyết, ở bên trong không ngừng lăn lộn, đồng thời phóng xuất ra một cổ cường đại khí lưu màu vàng óng đang không ngừng mở rộng huyết vị.

"Mà mẹ nó, cái này long hồn muốn làm gì? Chẳng lẽ là muốn giúp ta mở Nguyên Phủ?"

Lâm Phong có kinh nghiệm của kiếp trước, rất rõ ràng Nguyên Phủ là muốn đến Tiên Thiên cảnh đệ tam trọng mới có thể mở, đồng thời hắn rõ ràng hơn mở Nguyên Phủ rất nguy hiểm, hơi không cẩn thận liền sẽ thần hồn câu diệt.

Theo hắn biết, có vô số kinh tài tuyệt điểm nhân vật thiên tài đều là tại cửa này vấp lạy, chính hắn kiếp trước mở cái này Nguyên Phủ thời điểm thiếu chút nữa teo.

Cứ việc phi thường lo lắng, thế nhưng là hắn lại không cách nào ngăn cản động tác long hồn, trước mắt hắn còn căn bản là không có cách chỉ huy cái này long hồn.

Loại này hoàn toàn không nhận mình khống chế cảm giác để Lâm Phong gần như phát cuồng.

Đương nhiên, nguy hiểm cùng kỳ ngộ là cùng tồn tại, nếu là cái này Nguyên Phủ có thể thuận lợi mở, vậy đối với hần tu luyện về sau có trợ giúp rất lớn.

Chỉ có mở ra Nguyên Phủ, mới có thể ngưng tụ ra Nguyên Hồn.

Nguyên Hồn là một loại có thể trợ giúp cơ thể cùng một chỗ hấp thu Thiên Địa linh khí tiến hành tu luyện hồn thể, đồng thời còn có thể trong chiến đấu hiệp trợ bản thể chiến đấu.

Có Nguyên Hồn thì tương đương với là hai người tại đồng thời hấp thu linh khí tiến hành tu luyện, tốc độ tu luyện đem sẽ tăng nhanh gấp đôi.

Đương nhiên, Nguyên Hồn chủng loại cũng có rất nhiều, cũng chia đẳng cấp, phân vì Thiên Địa Huyền Hoàng tứ đẳng, các cấp lại phân cửu phẩm. Đẳng cấp càng cao, phẩm giai càng tốt, tác dụng lại càng lớn.

Tập trung ý niệm chăm chú nhìn chăm chăm rung động biến hóa bên trong trong huyết.

Theo kim sắc long hồn thả ra khí lưu màu vàng óng càng ngày càng nhiều, rung động bên trong huyết không gian cũng bị cải tạo càng lúc càng lớn, càng ngày càng cứng cỏi, Lâm Phong thừa nhận thống khổ cũng càng lúc càng lớn.

Nắm chặt hai đấm, móng tay đã thật sâu bóp vào trong thịt, hàm răng cắn đến khanh khách rung động, toàn thân mồ hôi đầm đìa.

"Kiên trì, kiên trì, ta nhất định phải kiên trì, ta là Lâm Phong, ta là Đan Khí Cuồng Thánh, ta còn có thân nhân chưa cứu, còn có thù lớn chưa trả, tâm nguyện chưa hết, ta là tuyệt đối sẽ không từ bỏ!"

Không biết qua bao lâu, chỉ nghe được rung động bên trong huyết truyền đến một tiếng vang nhỏ, đồng thời cảm giác toàn thân tê rần, đau đớn kịch liệt cảm giác cũng biến mất theo, ngay sau đó chân khí toàn thân điên cuồng hướng rung động bên trong huyết dừng mãnh lao tới.

Là người từng trải, loại tình huống này quá quen thuộc, đây là dấu hiệu Nguyên Phủ thành công mở ra .

Cuồng hi. Lúc này Lâm Phong tâm tình chỉ có thể dùng cuồng hi để nói rõ

Nhưng chuyện phát sinh kế tiếp, lại không phải cuồng hi cái này hai chữ có thể hình dung.

Vào lúc này, chỉ gặp cái kia kim sắc long hồn đột nhiên toàn thân kim quang đại thịnh, thấu thể mà ra, tại Lâm Phong bên ngoài cơ thể chậm rãi ngưng kết, hơi nghiêng, ngưng kết ra một đầu dài hơn một trượng kim sắc thần long.

"Rồng", kim sắc thần long đầu rồng há ra một phát, phát ra một tiếng to lớn tiếng long ngâm.

"Kim sắc hình rồng Nguyên Hồn! Tốt! Thử tốt! Khí tức của nó so kiếp trước Bạch Hổ Nguyên Hồn phải cường đại mấy lần, hẳn là Huyền cấp cửu phẩm, thậm chí rất có thể là Địa cấp Nguyên Hồn."

Cái này Nguyên Hồn đẳng cấp cần tại về sau kết hợp hần đối bản thể tu luyện cùng chiến đấu trợ giúp trình độ mới có thể xác nhận, bất quá lấy Lâm Phong kinh nghiệm của kiếp trước, chỉ từ hần khí tức bên trên cũng có thể làm sơ phân biệt.

Nhìn xem cái này kim sắc thần long biến ra Nguyên Hồn, Lâm Phong lúc này trong lòng có một loại cảm giác không chân thật, cái này đã hoàn toàn lật đổ hần nhận biết.

Tại trong sự nhận thức của hần tu luyện đẳng cấp chia làm Hậu Thiên luyện thể cảnh, Tiên Thiên cảnh, cùng đằng sau cao hơn các loại cảnh giới.

Hậu Thiên luyện thể cảnh lại phân bát trọng: Luyện Nhục, Mài Gân, Tráng Cốt, Luyện Phủ, Thông Mạch, Khai Khiếu, Hoán Huyết, Tiên Thiên Linh Thể.

Tiên Thiên cảnh chia làm tứ trọng: Hóa Nguyên Cảnh, Luyện Nguyên Cảnh, Nguyên Phủ Cảnh, Ngưng Hồn Cảnh.

Những này đẳng cấp vốn phải là tiến hành theo tuần tự, bây giờ nuốt vào cái này Đẳng Long Huyết Phách về sau, trực tiếp liền từ lúc đầu luyện thể tứ trọng Luyện Phủ Cảnh nhảy tới đệ bát trọng Tiên Thiên Linh Thể Cảnh.

Cái này còn có thể lý giải, dù sao Đẳng Long Huyết Phách cải biến thể chất của mình, giúp mình thoát thai hoán cốt, biến thành Thần Long Huyết Mạch.

Thế nhưng là còn không có đi qua Hóa Nguyên Cảnh đem Hậu Thiên chân khí chuyển hóa làm Tiên Thiên nguyên khí, càng không có đi qua Luyện Nguyên Cảnh đối nguyên khí tiến hành tinh luyện, trực tiếp liên tục vượt hai cấp, từ kim sắc long hồn sử dụng ngoại lực giúp tự mình mở ra ra Nguyên Phủ không nói, càng bất khả tư nghị chính là cái này long hồn vậy mà biến thành Nguyên Hồn, từ trình độ nào đó nói, mình đây là trực tiếp tiến nhập Tiên Thiên đệ tứ trọng Ngưng Hồn Cảnh.

Cẩn thận cảm thụ một cái, xác định tu vi của mình vẫn là luyện thể đệ bát trọng Tiên Thiên Linh Thể Cảnh.

Tình huống này, để kiếp trước thấy qua việc đời Lâm Phong đều cảm thấy có chút mộng, nghĩ như thế nào cũng không hiểu.

"Được rồi, nghĩ mãi mà không rõ liền không nghĩ, dù sao là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, thuận theo tự nhiên đi."

Tính toán thời gian, tiến vào Không Thiên chuồng bên trong không gian cũng có hơn hai mươi canh giờ, bên trong tốc độ thời gian trôi qua là phía ngoài

gấp mười lần, bên ngoài hẳn là cũng đi qua hai canh giờ.

"Ở chỗ này ngẩn ngơ liên tục lâu như vậy, cũng không biết mẫu thân thế nào, thân thể của nàng vốn cũng không tốt, mình bị giam tại cái này trong đại lao khẳng định càng khó chịu hơn, ta phải nhanh lên đem nàng mang đi ra ngoài."

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, về tới gian tử lao âm u bên trong.

Ghé vào cửa sổ nhỏ hướng ra ngoài nhìn thoáng qua, bên ngoài vẫn như cũ không ai.

"Kỳ quái, vì sao cái này tử lao đến nay không có người? Cái này không hợp với lẽ thường, sự tình ra khác thường tất là có chuyện."

Kiếp trước là Đan Khí Cuồng Thánh, tăng thêm trước mắt tu vi của hắn, muốn rời khỏi đời này tục phạm nhân bố trí thiên lao, đơn giản dễ như trở bàn tay.

Tiện tay một quyền, sức lực xuyên thấu qua nặng nề cửa sắt đem phía ngoài khóa cửa chấn động đến vỡ nát.

Sau khi ra cửa tiến hành cường đại lực lượng linh hồn, toàn bộ trong thiên lao hết thấy toàn bộ rõ ràng ánh vào não hải.

Đột nhiên hai mắt trở nên đỏ như máu, sát cơ đại thịnh, sắc mặt vô cùng dữ tợn nổi giận gầm lên một tiếng: "Đáng chết, mẫu thân đã hôn mê, những súc sinh này."

Dứt lời, bước nhanh hướng giam giữ mẫu thân phòng giam chạy đi.

"Ừm, có người đến."

Vừa đi hai bước, phát hiện có người hướng phía bên mình tới.

Lâm Phong không tránh, ngược lại nghênh đón tiếp lấy.

Lân cận, thấy rõ người tới, Lâm Phong khóe miệng hơi vênh lên, sắc mặt thoáng thông thả chút, trong mắt tinh quang lóe lên, bước nhanh nghênh đón, tự như: "Tiểu tử này, quả nhiên đầy nghĩa khí."

"Đại Dũng, ta ở đây."

Đột nhiên nghe được thanh âm, Tào Đại Dũng bị giật nảy mình, đợi nghe ra là thanh âm của Lâm Phong, thô kệch trên mặt lập tức hiện lên vẻ kích động.

Tám thước thân thể linh hoạt hai chân chạy mau, đuổi ra một đôi trắng kiện cánh tay ôm chặt lấy Lâm Phong, thanh âm mang theo nghẹn ngào nói: "Phong tử, thật xin lỗi, ta tới chậm, để người chịu khổ?"

Lâm Phong trong lòng ấm áp, vỗ vỗ hắn khoan hậu bả vai, nhẹ nói nói: "Chúng ta là huynh đệ, liên không nên nói cái này."

"Người không sao chứ, những tên khốn kiếp kia có hay không tra tấn người?"

"Không có việc gì, người nhìn ta đây không phải thật tốt, ta vừa đi vừa nói đi, mẫu thân của ta còn đang bị nhốt, đi trước cứu nàng."

"Ừm, đi."

"Bên ngoài đều đang đồn bá phụ bình bại, đầu hàng Uy Di. Cái này căn bản là vu oan, không nói đến Uy Di có thể đánh bại hay không bá phụ, ta tin tưởng vững chắc lấy bá phụ làm người liên xem như thật bình bại cũng tuyệt không có khả năng đầu hàng Uy Di. Những người bịa đặt thực sự đáng giận, nếu để cho ta biết là ai tại bịa đặt, ta nhất định phải chém chết tươi hắn."

Tào Đại Dũng một mặt oán giận, cắn răng nghiêng lợi tức giận nói.

"Không sai, đây hết thảy đều là kẻ gian mưu hại."

Lâm Phong hiện tại chỉ lo lắng thân thể của mẫu thân, những chuyện khác cũng không muốn nói nhiều.

"Không đúng Phong tử, người không phải là bị nhốt tại tử lao bên trong sao, người là thế nào đi ra? Còn có tu vi của người giống như cũng so trước kia cao rất nhiều a."

Bất tri bất giác Tào Đại Dũng rốt cục phát hiện cái này vấn đề mấu chốt nhất, một mặt ngạc nhiên nghi ngờ hỏi lên.

"Cái này tạm thời không nói, ta trước mấy ngày có chút kỳ ngộ, tu vi đột phá một chút."

Lâm Phong cũng không phải cố ý ản giấu, không phải hắn không tin Tào Đại Dũng, bất quá cái này khôi phục trí nhớ kiếp trước sự tình quá mức không thể tưởng tượng, còn nữa hắn bây giờ tu vi quá thấp, vạn nhất bị Đại Thiên Thế Giới kẻ thù biết hắn khôi phục ký ức, hậu quả khó mà lường được.

Tào Đại Dũng đối với Lâm Phong tuyệt đối tín nhiệm, cũng không hỏi thêm nữa.

"A, hôm nay cái thiên lao này canh ngục làm sao ít như vậy?"

Hai người tới nơi giam Diệp Ngưng Sương giữ mẫu thân Lâm Phong tại cổng nhà giam, phát hiện nơi này cũng không ai trông coi, cái này hiện tượng khác thường ngay cả tính cách thô kệch Tào Đại Dũng cũng có chút hoài nghi.

Lâm Phong vừa rồi đã dùng lực lượng linh hồn dò xét qua toàn bộ thiên lao, sớm đã phát hiện cái này hiện tượng không hợp lý. Bất quá hắn cũng không có quá mức để ý, hắn tin tưởng thực lực tuyệt đối, hết thảy âm mưu quỷ kế đều là không chịu nổi một kích.

Lâm Phong tiến lên một bước, một cái bẻ gãy mất khóa sắt,, mở ra cửa sắt dày nặng tiến vào nhà giam.

Một cái tóc tai bù xù, đã lâm vào hôn mê trung niên nữ tử tiến vào trong mắt của hắn.

"Mẹ" hô lớn một tiếng, phóng tới ôm lên mẫu thân mình.

Tay phải chống đỡ tại phía sau lưng nàng, đem một cổ tinh thuần chân khí màu vàng óng chậm rãi độ trong cơ thể nàng.

"Phong nhi. . . Khiêm nhi. . . Vĩ Nghị. . ." Một hồi thanh âm nói mê từ trong miệng Diệp Ngưng Sương truyền ra.

"Mẹ, mẹ, Phong nhi ở chỗ này, Phong nhi ở chỗ này." Nghe được thanh âm này của mẫu thân, Lâm Phong đem mẫu thân mảnh mai thân thể thật chặt ôm vào trong ngực, nước mắt phốc phốc rơi xuống.

Diệp Ngưng Sương hai mắt vẫn đóng chặt, nước mắt nhưng từ khóe mắt tràn ra, thanh âm của nàng có chút run rẩy: "Phong nhi, Phong nhi, mẹ có lỗi với ngươi, là mẹ không có bảo vệ tốt ngươi, để ngươi chịu khổ."

Nghe mẫu thân tại trong hôn mê nói mê giống như tự trách, Lâm Phong tim như bị đao cắt, lệ như suối trào.

Đây chính là tình thương của mẹ, vĩ đại tình thương của mẹ.

Vô luận bản thân chịu bao nhiêu khổ, ăn bao nhiêu khổ, trong lòng của nàng lại vĩnh viễn chỉ có con của mình.

Lâm Phong dung hợp trí nhớ của kiếp trước về sau, tâm chí rất cứng rắn kiên định, nhưng lúc này lại vẫn bị cái này vĩ đại tình thương của mẹ thật sâu cảm động.

Cũng không biết là chân khí kích phát, hay là bởi vì Lâm Phong nước mắt thúc dục, Diệp Ngưng Sương thân thể một hồi run rẩy, ngay sau đó nàng cái kia tràn đầy nước mắt con mắt cũng bỗng nhiên mở ra.

"Phong nhi, Phong nhi, thật là ngươi sao, mẹ có phải hay không đang nằm mơ?"

Diệp Ngưng Sương mở to mắt nhìn thấy Lâm Phong lúc, ánh mắt ngưng lại, hai tay run rẩy nhẹ nhàng tại Lâm Phong trên mặt vuốt ve lên, giống là vì chứng thực đây không phải mộng.

Lâm Phong nắm thật chặt tay của nàng, trong lòng cảm khái ngàn vạn.

"Mẹ, ta là Phong nhi, là Phong nhi của người, người không phải đang nằm mơ, Phong nhi là tới mang người về nhà."

"Về nhà? Về nhà? Chúng ta nơi nào còn có nhà a." Lú lú một câu về sau, Diệp Ngưng Sương đột nhiên tỉnh táo lại, cái kia run rẩy hai tay trở nên hữu lực, thật chặt cầm tay Lâm Phong, kích động nói: "Phong nhi, ta nhớ ra rồi, ngươi hôm qua bị Giang Kiệt đánh lên đánh trúng cái ót, ngươi bây giờ cảm giác thế nào?"

Đang khi nói chuyện, về mặt lo lắng đưa tay đi sờ cái ót Lâm Phong.

"Phong tử, nhanh, mau dẫn bá mẫu đi, ta vừa mới ở bên ngoài nhìn thấy Giang Kiệt mang theo một đám người đi vào lao, ta đoán chừng tên vương bát đản kia liền là tới tìm ngươi, nếu như bị hắn trông thấy ngươi liền phiền toái."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Đập Con Ruồi

Nghe lời nói lo lắng vạn phần của Tào Đại Dũng, Lâm Phong thần sắc trong nháy mắt biến thành tàn nhẫn, trong đôi mắt bắn ra một đạo chớp người thần quang, sát khí không lồ đến từ kiếp trước Đan Khí Cuồng Thánh xông từ cơ thể mà ra.

"Tôi thật đúng lúc, phụ thân Giang Nguyên bị đặt vu oan cha ta bình bại làm phản, hân hôm qua lại đánh lên ta, ta Lâm gia hôm nay hết thấy khuất nhục đều là do Giang gia ban tặng, hôm nay nhất định phải thu chút tiền lãi."

Nghe Lâm Phong cái này lời lạnh như băng, nhìn xem hân con mắt đỏ như máu, cảm nhận được trên người hân lộ ra sát khí ngút trời, Diệp Ngưng Sương cùng Tào Đại Dũng không tự kìm chế được rung mình một cái.

"Hân tại sao có thể có sát khí nặng như vậy." Trong lòng hai người đồng thời dâng lên cái này lo nghĩ, bất quá từ đối với Lâm Phong tín nhiệm, hai người đều lựa chọn không hỏi.

"Phong nhi, Giang Kiệt đã là luyện thể lục trọng, ngươi không phải là đối thủ của hân, ngươi cùng Đại Dũng đi mau, nhanh đi tìm phụ thân của ngươi, mẹ không có việc gì, bọn hân sẽ không làm gì ta."

Diệp Ngưng Sương nghe xong Lâm Phong, tâm bên trong phi thường lo lắng.

Nàng làm sao biết bây giờ Lâm Phong sớm đã xưa đâu bằng nay, chỉ là luyện thể lục trọng cảnh, hân căn bản không để vào mắt.

Lâm Phong nhẹ nhàng đỡ dậy mẫu thân hân, ôn nhu nói: "Mẹ, người yên tâm đi, ta vài ngày trước thu hoạch được một điểm kỳ ngộ, đã xông phá hai mạch Nhâm Đốc."

Diệp Ngưng Sương một phát bắt được tay của hân, kích động nói: "Thật? Phong nhi ngươi thật xông phá hai mạch Nhâm Đốc rồi? Vậy quá tốt. Cái này nếu để cho cha ngươi biết, không biết hân biết cao hứng đến hình dáng ra sao. Về sau xem ai còn dám nói nhi tử ta là phế vật."

Lâm Phong nhẹ nhàng vỗ tay của nàng, nói ra: "Cho nên mẹ ngươi yên tâm, có ta ở đây, về sau nếu ai còn dám đến khi phụ chúng ta Lâm gia, ta liền giết hân." Nói đến đây, Lâm Phong ánh mắt trở nên tàn nhẫn, giọng nói cũng biến thành vô cùng băng lãnh: "Còn có trước kia những người đã từng khi dễ qua chúng ta, ta cũng sẽ nhất nhất tìm bọn hân tính sổ sách."

"Thế nhưng mà. . ."

Diệp Ngưng Sương lời còn chưa nói hết, lại nghe một đạo đầy mang trên tức, âm dương quái khí tiếng nói truyền đến.

"Ôi, lúc nào Lâm gia tiểu phế vật lại dám cuồng vọng như vậy, ha ha."

Lâm Phong không cần nhìn đều biết là cái kia khi nhục hân mấy năm Giang Kiệt đang nói chuyện.

Nhìn xem mẫu thân y nguyên mặt mũi tràn đầy lo lắng, Lâm Phong cho nàng một cái ánh mắt an tâm.

Không thèm để ý bên ngoài vênh vào tự đắc mà đến Giang Kiệt, đỡ mẫu thân nói với Tào Đại Dũng: "Đại Dũng, ngươi giúp ta chiếu cố một chút mẹ ta, ta đi đánh rớt những con ruồi chán ghét bên ngoài."

Tào Đại lắc đầu như đánh trống nói: "Không được, ngươi coi như đột phá cũng chỉ là luyện thể ngũ trọng, ta là luyện thể lục trọng, muốn đi cùng là ta đi."

Nhìn thấy Lâm Phong bỏ qua sự tồn tại của hân, Giang Kiệt nổi giận.

"Tiểu phế vật, mau mau lăn ra cho bản công tử đập một trăm cái đập đầu, bản công tử có thể cân nhắc cho ngươi lưu lại toàn thân."

Lâm Phong vẫn là không để ý tới Giang Kiệt kêu gào, chỉ là vỗ vỗ Tào Đại Dũng bả vai, không nói gì, quay người đi ra ngoài cửa.

"Phong tử, nghe ta, ta đi quán lấy bọn hân, ngươi mang theo bá mẫu đi mau."

Tào Đại Dũng kéo lại Lâm Phong tay, lo lắng nói ra.

"Không cần tranh giành, chỉ bằng các ngươi hai cái phế vật thêm một nữ nhân, chỉ là ai chết trước vấn đề, chẳng lẽ các ngươi còn ảo tưởng muốn rời đi nơi này sao, ha ha."

Nhìn xem vênh vào tự đắc không ai bì nổi Giang Kiệt, Lâm Phong ánh mắt đã lạnh đến điểm đóng băng, lạnh hừ một tiếng, hơi dừng tới điểm chân khí, nhẹ nhàng đem Tào Đại Dũng tay hất ra, vừa sải bước ra phòng giam, đi vào Giang Kiệt trước mặt.

Nhìn thấy Lâm Phong ở trước mặt mình dùng loại kia xem người chết ánh mắt lạnh như băng nhìn xem bản thân, Giang Kiệt đột nhiên rung mình một cái, trong lòng dâng lên một cỗ ý lạnh.

"Nhìn cái gì vậy, chẳng lẽ ngươi phế vật này muốn nhìn chết bản công tử sao? Ha ha!"

"Buổi sáng là ngươi đánh lên ta sao?"

Lâm Phong thanh âm lạnh như ngàn năm hàn băng.

"Ha ha, liền là bản công tử đánh ngươi, muốn báo thù sao? Ha ha!"

Giang Kiệt vừa nói, còn một bên xấu xa dùng tay chỉ Lâm Phong, phách lối cười lên ha ha.

"Ba năm này bản công tử đều không nhớ rõ đánh gãy qua chân chó của ngươi mấy lần, ngươi lại có lần nào có thể báo thù đâu? Ha ha!"

Lâm Phong y nguyên lạnh lùng nhìn chằm chằm Giang Kiệt, thanh âm phảng phất từ vạn năm trong hầm băng truyền ra giống như lạnh làm cho người khác phát lạnh.

"Ngươi sớm biết Đại Dũng tiến đến, lại cố ý đem thiên lao thủ vệ toàn bộ điều đi, mục đích đúng là muốn cho Đại Dũng đem ta cứu ra, sau đó lại lấy vượt ngục tội làm cho ta vào chỗ chết, ngươi thật sự là giỏi tính toán."

Bị Lâm Phong nhìn thấu âm mưu Giang Kiệt không những không giận mà còn cười, dương dương đắc ý nói: "Không sai, đáng tiếc ngươi mình bạch quá muộn, ngươi như là đã đi ra từ lao, cái kia chính là vượt ngục, chỗ lấy ba người các ngươi hôm nay đều phải chết."

"Giang Kiệt, cái tên vương bát đản ngươi, ngươi cũng dám lợi dụng ta."

Tào Đại Dũng vừa thẹn vừa giận, không nghĩ tới bản thân lại bị Giang Kiệt lợi dụng, ngược lại thanh âm có chút run rẩy đối Lâm Phong nói: "Phong tử, ta..."

Lâm Phong vẫn nhìn chòng chọc vào Giang Kiệt, chỉ là đối Tào Đại Dũng khoát khoát tay, ngăn cản hắn nói tiếp.

Bị Lâm Phong ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm vào, Giang Kiệt cảm giác mình giống như bị rắn độc để mắt tới giống như, trong lòng trận trận run rẩy.

"Nhìn cái gì vậy, ngươi cái này tiểu phế vật, tiểu phế vật."

Đối với hắn thanh âm như chó sủa, Lâm Phong khịt mũi coi thường.

"Nói cho ta biết, cha và anh trai ta bình bại đầu hàng địch rồi có phải hay không người Giang gia tung tin."

Lâm Phong thanh âm lạnh lùng như cũ.

Giang Kiệt mặc dù bị Lâm Phong ánh mắt chằm chằm đến có chút sợ hãi, cũng rất sắp bị hắn không để ý đến, trong lòng hắn, Lâm Phong mới luyện thể tứ trọng tu vi, tăng thêm Tào Đại Dũng cái này luyện thể lục trọng người cũng giống vậy không đáng chú ý, hắn bản thân mình liền là luyện thể lục trọng, huống chi phía sau hắn còn đi theo mấy cái luyện thể thất trọng cảnh thủ hạ.

"Dù sao ngươi cũng sắp chết, ta liền để ngươi cái chết rõ ràng, ngươi đoán không lầm, tin tức là cha ta để cho người ta tung ra, bất quá đây không phải lời đồn, cha ngươi tên phế vật kia xác thực bình bại. Thuận tiện còn nói cho ngươi, là cha ta đưa ngươi Lâm gia Thiên Lang quân bố trí toàn bộ nói cho Đông Doanh Quốc An Bội đại nguyên soái, cha ngươi tên phế vật kia cùng đại ca ngươi tên phế vật lúc này sợ là đã sớm bị An Bội đại nguyên soái chém đầu. Ha ha!"

Giang Kiệt sau khi nói xong phách lối cười ha ha.

Tiếp lấy lại đắc ý nói: "Thế nào, cha ta kẻ sách không sai đi! Ngươi bây giờ có phải hay không hận chết ta rồi? Có phải hay không rất muốn giết ta? Ha ha, tới nha, ngươi tới giết ta a, đáng tiếc ngươi không có bản sự kia. Phế vật liền là phế vật, ha ha, ha ha!"

"Rất tốt."

Lâm Phong lạnh lùng phun ra hai chữ, đồng thời thân ảnh lóe lên, giờ tay một chương hung hăng đánh vào cái ót Giang Kiệt.

"Ngươi..."

Giang Kiệt lời vừa ra miệng, cái ót đột nhiên truyền đến đau đớn một hồi, mắt tối sầm lại, âm vang ngã xuống đất.

Lâm Phong xuất thủ quá nhanh, nguyên bản đứng sau lưng Giang Kiệt mười mấy người tại Giang Kiệt ngã xuống đất sau mới phản ứng được, nhiều người như vậy, nhiều như vậy ánh mắt, sững sờ không ai thấy rõ Giang Kiệt là thế nào bị Lâm Phong đánh ngã xuống đất.

"Nhị công tử, Nhị công tử."

Một cái dẫn đầu bộ dáng trắng hếu hô lớn hai tiếng, vội vàng đi vào Giang Kiệt bên người.

Đội kiểm tra rõ Giang Kiệt chỉ là bị đánh bất tỉnh, trắng hếu trong lòng an tâm một chút, đứng lên, một cái rút ra Quỷ Đầu Dao, chỉ vào Lâm Phong hét lớn: "Lâm Phong ngươi muốn chết, dám làm Nhị công tử chúng ta bị tổn thất."

"Dám dă thương Nhị công tử, cùng tiến lên, chặt hắn, vì Nhị công tử báo thù."

Những này tay nhìn thấy Giang Kiệt bị đánh ngất xỉu, từng cái khiếp sợ không thôi, bọn hắn đều rất rõ ràng Giang Kiệt làm người, tại trước mắt bao người bị một cái hán một mực mắng là phế vật người đánh ngất xỉu, chờ hắn sau khi tỉnh lại nhất định sẽ thẹn quá hoá giận, cầm nhóm người mình trút giận.

Vừa nghĩ tới Giang Kiệt tra tấn người thù đoạn tàn khốc, những người này cũng không khỏi rung mình một cái.

Nhìn thấy cái này mười cái tu vi thấp nhất đều tại luyện thể ngũ trọng cảnh, còn có mấy cái là luyện thể thất trọng người cùng một chỗ hướng chính mình xông tới.

Lâm Phong khoe miệng hơi vênh lên, ánh mắt bên trong toát ra một tia xấu xa.

Đối với bây giờ đã đạt đến luyện thể bát trọng cảnh, lại thực lực có thể so với Tiên Thiên nhất trọng mà nói, những người này liền là sâu kiến, sâu kiến dù nhiều hơn nữa thì có ích lợi gì.

Bỗng nhiên, thân thể của hắn động, nhanh như tia chớp vọt vào trong nhóm người này.

Sói lạc bày dè.

"A!"

"A!"

"A!"

Theo liền tiếp tiếng kêu thảm thiết vang lên, bất quá mười mấy hơi thở, Lâm Phong bên người đã không có một người còn đứng.

Phủi tay, mặt mũi tràn đầy xấu xa mà nói: "Một đám rác rưởi, tiện nghi các ngươi, nếu không phải hôm nay không muốn để cho mẹ ta thấy máu, các ngươi những kẻ chuyên làm trò xấu hổn đản đều hẳn là xuống dưới gặp Diêm Vương."

Lâm Phong đi tới Diệp Ngưng Sương cùng Tào Đại Dũng đang trừng trừng hai mắt, há to mồm lại nói không ra lời, vẻ mặt chán kinh cùng không thể tưởng tượng nổi.

Nhu hòa đỡ lấy Diệp Ngưng Sương, bình tĩnh mở miệng nói: "Mẹ, Đại Dũng, con ruồi đều bị ta đập rớt, chúng ta đi thôi!"

Diệp Ngưng Sương dù sao cũng là người từng trải, đầu tiên kịp phản ứng, ánh mắt phức tạp hỏi: "Phong nhi, ngươi... Tu vi của ngươi làm sao đột nhiên tăng cao như vậy, ngươi không có đem bọn hắn giết à?"

Lâm Phong lắc đầu nói: "Không có giết, ta chỉ là đem bọn hắn toàn bộ đập choáng, về phần sự tình ta tu vi tăng trưởng, về sau ta sẽ chậm chậm nói cho người."

"Oa, phong tử, ngươi đến cùng thu được kỳ ngộ gì a, đột nhiên liền biến lợi hại như vậy, ngươi có biết hay không, trong những người này có mấy cái đều là luyện thể thất trọng cao thủ a, bọn hắn trong tay ngươi thể mà ngay cả một chiêu đều không tiếp nổi liền bị ngươi toàn đánh ngã, chẳng lẽ ngươi đã đạt tới Tiên Thiên cảnh rồi?"

Sau đó kịp phản ứng Tào Đại Dũng vội kéo Lâm Phong tay hô to gọi nhỏ.

Lâm Phong khẽ mỉm cười nói: "Ta hiện tại là luyện thể bát trọng Tiên Thiên Linh Thể Cảnh, cách Tiên Thiên cảnh đệ nhất trọng Hóa Nguyên Cảnh còn thiếu một chút."

"Phong tử, ngươi cùng huynh đệ nói thật, ngươi trước kia có phải hay không một mực che giấu tu vi, bằng không làm sao lại tu vi đột nhiên thăng lên bốn cấp chứ."

Tào Đại Dũng cố gắng tìm một lý do để không bị đá kích.

Bất quá hán lời này vừa nói ra, lập tức đưa tới Diệp Ngưng Sương đồng tình.

Nhìn xem mẫu thân cùng huynh đệ tốt nhất đều là về mặt chờ mong nhìn xem chính mình, Lâm Phong có chút không đành lòng đá kích bọn họ, đành phải từ chối cho ý kiến ngập ngừng nói: "Chuyện này có chút phức tạp, về sau sẽ nói cho các ngươi biết."

Nhìn thấy hai người hiển nhiên với đáp án của mình không hài lòng, Lâm Phong đành phải bắt đầu dĩ ngôn chuyển ngữ nói sang chuyện khác: "Mẹ, vừa rồi Giang Kiệt lời nói người cũng nghe thấy rồi chứ, ta chuẩn bị sau khi rời khỏi đây ngay lập tức đi tìm cha cùng đại ca, ta không tin bọn họ sẽ xảy ra chuyện, bất quá ta tin tưởng Giang Kiệt nói Giang Nguyên bán đứng cha ta là có thật, cho nên ta đoán chừng lúc này phụ thân tình cảnh của bọn hắn hẳn là rất khó khăn."

Diệp Ngưng Sương thở dài, vẻ mặt lo lắng nói: "Ta cũng nghĩ như vậy, chỉ là chúng ta bây giờ đều thân tại thiên lao, là thân mạng tội, cái này một một mình ra ngoài liền thành vượt ngục đào phạm, cũng sẽ triệt để cho người ta tin rằng cha ngươi cùng đại ca ngươi đều đầu hàng địch."

"Mẹ, thế cục hôm nay, Giang gia rõ ràng là muốn đẩy chúng ta vào chỗ chết, coi như chúng ta không đi ra, cũng khó đảm bảo Giang gia phụ tử liền không có khác âm mưu quỷ kế để hãm hại chúng ta Lâm gia."

"Lời tuy như thế, bất quá. . ."

"Mẹ, người đừng nói nữa, chúng ta nhất định phải nhanh ra ngoài, nếu không chết như thế nào cũng không biết."

"Tốt, nghe người, chúng ta đi."

Diệp Ngưng Sương cẩn thận suy nghĩ về sau, cảm thấy Lâm Phong nói có lý, cũng không lại kiên trì.

"Phong tử, có một cái chuyện trọng yếu ta phải nói cho người."

Một mực ở bên cạnh không biết suy nghĩ gì Tào Đại Dũng đột nhiên về mặt ngưng trọng xen vào một câu.

Lâm Phong có chút kỳ quái nhìn hắn một cái: "Xem người nghiêm túc như vậy, cái đại sự gì a?"

"Ta nghe nói Giang Kiệt ca ca Giang Hạo, gần đây muốn dẫn sư huynh của hắn trở về, còn nghe nói tu vi của hắn đã đến Tiên Thiên nhất trọng."

"Giang Hạo? Liên là từ nhỏ danh xưng Thiết Chiến vương triều đệ nhất thiên tài, về sau bị Thiên Hoa tông tông chủ coi trọng thu làm đệ tử Giang Hạo?"

Lâm Phong hơi nhíu mày, mở miệng hướng Tào Đại Dũng chứng thực.

"Không sai, liên là hắn, ta đoán cái này Giang Hạo sẽ tới làm phiền người, bọn hắn Giang gia liên không có một người tốt."

Tào Đại Dũng lo lắng nhắc nhở:

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Khí Phách

Nghe Tào Đại Dũng nhắc nhở, Lâm Phong sắc mặt ngưng trọng lên, Thiên Hoa Tông hắn đương nhiên biết đến, là Nguyên Vũ đại lục một trong bát đại ẩn thế môn phái, thực lực cường đại, là bao trùm trên cả hoàng quyền tồn tại.

Giang Hạo bản thân đã là Tiên Thiên nhất trọng cảnh, lại thêm sư môn của hắn, xem ra sự tình có chút khó giải quyết.

Đổi lại là kiếp trước, những phạm nhân này giới tu võ tông môn tại hắn cái này Đại Thiên Thế Giới Đan Khí Cuồng Thánh tới nói liên là kẻ như giun dế.

Nhưng hôm nay khác biệt, bây giờ thực lực của hắn không có khôi phục, chỉ có luyện thể bát trọng, coi như hắn đã có Nguyên Hồn, thực lực vẫn không đủ để cùng Thiên Hoa Tông đối kháng.

Thực lực, vẫn là thực lực không đủ.

Xem ra nhất định phải mau chóng tăng thực lực lên mới được.

Nhìn thấy Lâm Phong sắc mặt ngưng trọng, Diệp Ngưng Sương trong lòng cũng vô cùng lo lắng, bất quá vẫn cười lớn lấy đối Lâm Phong khuyên: "Phong nhi người cũng không cần quá lo lắng, ta nghe cha người trước kia nói qua, nói những này ẩn thế môn phái bình thường đều không cho phép môn hạ đệ tử những tay chúng ta thể tục giới sự tình. Có lẽ Giang Hạo biết trở ngại môn quy, sẽ không tới tìm chúng ta phiền phức."

Nhìn thấy Diệp Ngưng Sương cổ gả bộ dáng vẻ nét mặt tươi cười, Lâm Phong trong lòng đau xót, âm thầm tự trách, làm sao quên chính mình kiếp trước sở trường, chỉ muốn đi ra ngoài sau luyện chế nhiều đan dược đề cao thực lực của mình, còn bất kể hắn là cái gì Thiên Hoa Tông Địa Hoa Tông, chỉ cần dám đến gây chuyện với mình, vậy liền giết hắn.

Lập tức nhoen miệng cười, kiên định nói: "Mẹ yên tâm, Giang Hạo cùng Thiên Hoa Tông mặc dù thực lực rất mạnh, nhưng con của người cũng không phải bần nhão, hươu chết vào tay ai cũng còn chưa biết."

Nhìn xem Lâm Phong cái này ánh mắt kiên định, cùng từ ngữ khí phách, Diệp Ngưng Sương trong lòng dâng lên một cỗ không hiểu tín nhiệm cùng cảm giác tự hào, cảm giác giống như thế giới này liền không có chuyện gì có thể làm khó đứa con trai này.

"Xem ra ta Phong nhi đúng là lớn rồi."

Diệp Ngưng Suong thần sắc buông lỏng, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười.

Lâm Phong đứng bên cạnh một mực chú ý đến nàng vẫn là bất được nàng đẩy mắt cái kia một tia lo nghĩ, cũng không nói nhiều, mở câu trò đùa: "Mẹ người dạng này khen ta, liền không sợ ta kiêu ngạo a!"

"Tên tiểu tử thói nhà ngươi, ngươi dám kiêu ngạo mẹ liền đánh cái mông ngươi."

"Vậy ta liền không kiêu ngạo, để mẹ không có cơ hội đánh cái mông ta."

"..."

Nhìn thấy cái này hai mẹ con thân ở cái thiên lao này bên trong vẫn như thế thoải mái, Tào Đại Dũng cũng không khỏi trong lòng thầm bội phục.

Bất quá bội phục thì bội phục, trong lòng của hắn hay là tại thay Lâm Phong lo lắng, dù sao hắn thấy, Tiên Thiên nhất trọng Giang Kiệt sẽ rất khó đối phó, huống chi sau lưng của hắn còn có Thiên Hoa Tông cái này thần bí quái vật khổng lồ.

"Đại Dũng, hiện ở chỗ này không sao rồi, ngươi tranh thủ thời gian đi trước, chậm thêm để cho người ta nhìn thấy không tốt."

Diệp Ngưng Suong lời nói đem Tào Đại Dũng từ trong trầm tư kéo lại.

"Bá mẫu người đừng nói nữa, lúc này ta nếu một mình rời đi, ta còn tính là người sao."

Nhìn thấy Tào Đại Dũng kiên định biểu lộ, Diệp Ngưng Suong chỉ có thể nhìn về phía Lâm Phong xin giúp đỡ.

Lâm Phong rất rõ ràng cách làm người của Tào Đại Dũng, bắt đầu nhìn mẫu thân mình lắc đầu.

"Mẹ không cần khuyên Đại Dũng, hắn là một cái người trọng tình trọng nghĩa, sẽ không đi một mình, chúng ta vẫn là cùng đi ra đi."

"Nói thì nói như thế, chỉ là việc này lớn, chúng ta cũng chẳng có gì, thế nhưng là liên lụy Đại Dũng cùng Tào Lôi tướng quân, trong nội tâm của ta thật sự là khó có thể bình an."

Nhìn xem Diệp Ngưng Suong mặt mũi tràn đầy đáng về áy náy, Tào Đại Dũng tiếp lời nói: "Bá mẫu, người sao có thể nói như vậy đâu, ta cùng Phong từ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, chúng ta mặc dù không phải thân huynh đệ, lại hơn hẳn thân huynh đệ."

Dừng lại về sau, tiếp lấy còn nói thêm: "Lại nói lúc trước nếu không phải bá phụ cứu giúp, cha ta sớm đã chết tại Uy Di. Cha ta cũng không tin bá phụ sẽ đầu hàng địch, hắn đã ở liên hệ một chút đại thần trong triều, chuẩn bị vào triều cùng lúc cùng một chỗ hướng Hoàng thượng dâng tấu chương, thỉnh cầu Hoàng Thượng tra rõ người bịa đặt."

Lâm Phong vui mừng nhẹ gật đầu, nói với Diệp Ngưng Suong: "Mẹ, đừng nghĩ nhiều như vậy, chúng ta đi ra ngoài trước lại nói, ta tin tưởng thuyền đến cầu tự nhiên thẳng, nói không chừng chúng ta sau khi rời khỏi đây liền có hy vọng minh oan."

Nói xong dìu Diệp Ngưng Suong đi ra ngoài.

Trên đường đi vẫn không có một người thủ vệ, thuận lợi ra khu tử lao, đi vào khu trọng hình.

Trọng hình khu phòng giam không giống tử lao khu như thế bốn phía tường đồng vách sắt, nơi này là ba mặt tường sắt, dựa vào lối đi nhỏ một mặt là từ to bằng cánh tay trẻ con cây sắt tạo thành hàng rào sắt.

Những cái kia bị giam giữ các phạm nhân trông thấy ba người từ tử lao phân biệt ra, từng cái lập tức kích động đứng dậy hò hét, hy vọng có thể dẫn bọn hắn cùng rời đi.

"Xem ra cái này Giang Kiệt vì để cho Đại Dũng tiến đến thật sự là nhọc lòng, ngay cả nơi này thủ vệ đều rút lui đi."

Lâm Phong mặt lộ vẻ châm biếm nói.

"Này cũng còn tốt, bớt đi chúng ta một phen tay chân."

Tào Đại Dũng nghĩ đến sự tình mình bị lợi dụng, trong lòng còn rất cảm giác khó chịu.

Mấy người không để ý tới những cái kia hò hét phạm nhân trọng hình, trực tiếp đi ra ngoài.

Đi vào vị trí trung tâm lúc, Lâm Phong đột nhiên hít mũi một cái, hai mắt thần quang lóe lên, ánh mắt đột nhiên hướng bên trái một gian phòng giam quét tới.

Chỉ gặp cái này phòng giam bên trong chỉ giam giữ ba người, trong đó hai người quần áo tả tơi, vết máu khắp người nằm rạp trên mặt đất, thấy không rõ khuôn mặt, không biết sống chết, xem bọn hắn công lên gối ngang lộn xộn vết thương liền biết bọn hắn nhận qua đại hình.

Một trung niên khác người nhắm mắt khoanh chân ngồi tại một đồng cỏ, mặt mũi tràn đầy râu quai nón để lâu chưa cạo, tóc rối loạn, thân mang một cái

đã nhìn không ra nguyên bản màu sắc áo choàng, áo choàng bóng loáng sáng loáng, tràn đầy lỗ rách, xem cái này một thân biết ngay người này hiển nhiên đã tại nơi này chờ đợi nhiều năm rồi.

Tựa hồ là cảm ứng được Lâm Phong ánh mắt, trung niên nhân đột nhiên mở ra đóng chặt hai mắt, hai đạo đục ngầu ánh mắt đối đầu Lâm Phong ánh mắt sắc bén.

Lâm Phong dừng bước lại, khóe miệng hơi nhếch lên, nhàn nhạt mở miệng nói: "Người trúng độc, là tam hoa khu khí tán."

Trung niên nhân đôi mắt đục ngầu lóe lên một vệt thần quang, chợt lóe lên rồi biến mất, mang theo tang thương thanh âm bởi vì kích động mà run rẩy: "Người... Làm sao người biết?"

Cái này tam hoa khu khí tán là dùng ba loại đặc thù kỳ hoa phối trí mà thành, nhập vào cơ thể sau lại tiến vào đan điền trong cơ thể, lại lâu dài chiếm cứ đan điền, cho đến khi nguyên khí trong đan điền toàn bộ chui ra, biến thành phế nhân. Ác độc vô cùng, hần bởi vậy bị giam nơi đây mười tám năm.

"Ta có thể giải."

Nghe được Lâm Phong cái này nhàn nhạt ba chữ, trung niên nhân hai mắt đục ngầu nhìn chòng chọc vào Lâm Phong ánh mắt thâm thúy con mắt, sắc mặt thay đổi mấy lần, bờ môi càng là run run không ngừng.

Hắn đang suy tư lời nói của Lâm Phong.

Theo hắn biết, cái này tam hoa khu khí tán cần phải cấp năm trở lên luyện đan sư mới có thể luyện chế, mà muốn luyện chế thuốc giải thì càng khó, cần phải cấp sáu trở lên luyện đan sư mới có thể luyện thành.

Mà tại Nguyên Vũ đại lục, cao nhất luyện đan sư mới cấp năm.

Cấp sáu luyện đan sư chỉ là truyền thuyết, theo tư liệu lịch sử ghi chép, Nguyên Vũ đại lục gần ngàn năm tới cũng không từng xuất hiện một cái.

Có lẽ tại cái kia thần bí địa phương bên trong có, nhưng vậy thì có ích gì?

Chẳng lẽ thiếu niên này là cấp sáu luyện đan sư? Nhưng sao lại có thể như thế đây?

Nhìn dáng vẻ của hắn nhiều nhất bất quá mười sáu mười bảy tuổi, một cái thể tục giới thiếu niên bình thường mà thôi, không phải nói liền xem như kỳ tài ngút trời muốn trở thành một cấp sáu luyện đan sư đều ít nhất phải hai mươi tuổi sao?

Bất quá hần thể mà có thể xem ra bản thân trúng độc; mà lại lấy chính mình Tiên Thiên tam trọng Nguyên Phủ Cảnh lực lượng linh hồn vậy mà nhìn không ra tu vi của hắn đẳng cấp.

Cái này có thể là thiếu niên bình thường sao?

Lâm Phong không nói gì thêm, hắn đang đợi trung niên nhân mở miệng.

Dựa vào hắn kiếp trước đối đan dược quen thuộc, vừa mới đi qua lúc liền là người thấy tam hoa khu khí tán đặc thù mùi, cho nên mới sẽ chú ý tới cái này phòng giam.

Loại này đặc thù mùi người bình thường căn bản không phân biệt được, chỉ có lực lượng linh hồn cường đại cao cấp luyện đan sư mới có thể phân biệt ra được.

"Điều kiện gì?"

Suy tư hồi lâu, trung niên nhân tựa hồ hạ quyết tâm, mở miệng hỏi.

"Người có hai lựa chọn: Một, theo ta một năm; hai, theo ta ba năm, ta có thể giúp người Ngưng Hồn."

Lâm Phong vẫn như cũ bình thản nói ra điều kiện.

"Cùng người ba năm? Ngưng Hồn? Ta không nghe lầm chứ?"

Trung niên nhân mòng.

"Không có "

Lâm Phong nhàn nhạt phun ra hai chữ.

Trung niên nhân sắc mặt biến đổi liên hồi, nội tâm sóng cả mãnh liệt, chập trùng bất định.

Cái này Ngưng Hồn là dễ dàng như vậy sao? Hắn chỗ tông môn tự lập tông đến nay đã có ngàn năm lịch sử, mở ra Nguyên Phủ đạt tới Tiên Thiên tam trọng thiên tài có rất nhiều, nhưng chân chính Ngưng Hồn thành công đến nay chỉ có khai phái tổ sư, nghe nói còn là tổ sư vận khí nghịch thiên, trong lúc

vô tình cứu được một vị thần bí luyện đan sư, nhận lấy một viên trong truyền thuyết Ngưng Hồn đan sau mới Ngưng Hồn thành công.

Thiếu niên này khắp nơi lộ ra thần bí, chẳng lẽ hắn là cái chỗ kia tới? Cũng chỉ có nơi đó mới có thể có cấp sáu luyện đan sư tồn tại.

Nghĩ tới đây, trung niên nhân trở nên kích động, nếu như hắn thật sự là cái kia thần bí địa phương tới, vậy mình đi theo hắn cũng sẽ không bồi nhọ thanh danh.

"Tốt, ta tin tưởng ngươi, ta cùng ngươi ba năm."

Hắn quyết định đánh cược một lần, cầu phú quý trong nguy hiểm, dù sao chính mình đều đã mất đi nguyên khí được hai mươi năm, sớm đã so như phế nhân, coi như thua cuộc cũng không quan trọng, vạn nhất nếu là cược thắng, vậy liền có thể nhất phi trùng thiên, cũng có cơ hội báo thù.

Lâm Phong khoe miệng hơi vênh lên, tiếp tục mở miệng nói: "Rất tốt, bất quá tại trong ba năm này ngươi nhất định phải hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh của ta, coi như ta muốn ngươi giết người thân của mình, ngươi cũng nhất định phải phục tùng, ngươi có thể hay không làm được."

"Có thể."

Trung niên nhân không chút do dự đáp ứng, đã lựa chọn, vậy liền kiên trì lựa chọn của mình.

"Bất quá ta làm sao tin tưởng ngươi có thể giúp ta giải độc, có thể giúp ta Ngưng Hồn?"

Lâm Phong mỉm cười.

"Ngươi bây giờ là một phế nhân."

"Ngạch. . . ."

Trung niên nhân một trận trầm mặc về sau, hai mắt chăm chú nhìn chằm chằm Lâm Phong, mở miệng nói ra: "Ngươi liền không hỏi xem thân phận của ta sao? Ngươi liền không sợ bởi vì ta mà mang đến phiền toái cho ngươi sao?"

"Một cái Tiên Thiên tam trọng cảnh, cơ thể bị trúng độc chỉ có cấp năm luyện đan sư mới có thể phối trí kỳ độc, thân phận của ngươi đương nhiên sẽ không đơn giản. Bất quá, cái này không quan hệ với ta."

Lâm Phong sắc mặt y nguyên bình tĩnh, chậm rãi nói ra.

"Ta tên Đan Chính, là đại đệ tử chương môn Thiên Hoa tông đời thứ mười tám. Độc trên người ta chính là do trưởng môn Nam Sơn làm, vì chính là cái này chức chương môn. Cái này Nam Sơn còn có một cái thân phận, là đệ đệ Thiết Chiến hoàng triều đương kim Hoàng đế Nam Thiên thân đệ đệ, cũng bởi vậy ta mới có thể bị giam ở chỗ này gần hai mươi năm."

Nói đến đây, gặp Lâm Phong sắc mặt y nguyên bình tĩnh, Đan Chính nói tiếp: "Thiên Hoa tông là Nguyên Vũ đại lục bát đại thực lực siêu nhiên vào thế tục hoàng quyền phía trên một trong ẩn thế môn phái, mà lại hắn thực lực bài danh thứ ba. Ngươi thu ta chẳng khác nào là đang cùng Thiên Hoa tông cùng Thiết Chiến hoàng thất đối nghịch, ngươi bây giờ còn khẳng định muốn thu ta sao?"

"Ta đã nói rồi, những này không liên quan gì tới ta, bất quá nếu là Thiên Hoa tông nhất định phải chọc ta, ta không ngại để Nguyên Vũ đại lục bát đại môn phái biến thành thất đại môn phái."

Khí phách, tuyệt đối khí phách.

Đan Chính trợn mắt hốc mồm.

Thiếu niên này tuổi không lớn lắm, lại như thế khí phách, nghe hắn cái này bình thân khẩu khí, giống như với hắn mà nói muốn tiêu diệt Thiên Hoa tông chỉ là một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

Nhưng đây là chuyện bé nhỏ không đáng kể sao? Đã từng là hạch tâm đệ tử Thiên Hoa Tông, hắn biết rõ, muốn thật diệt đi Thiên Hoa tông, vậy tuyệt đối sẽ ở Nguyên Vũ đại lục nhắc lên cơn sóng thần, không nói đến thực lực Thiên Hoa tông, liền chỉ riêng nhóm phụ thuộc hoàng quyền, gia tộc, bang phái nhóm thế lực liền đếm không hết.

Chỉ có hai loại khả năng, một, thiếu niên trước mắt này là thăng ngư; hai, thiếu niên này có lai lịch lớn, rất có thể là đến từ cái kia thần bí địa phương, chỉ có người ở đó, mới có thể đem Thiên Hoa Tông xem làm kiến hôi.

Đan Chính tin tưởng hắn là loại thứ hai.

Lâm Phong không Đan Chính chán kinh, bẻ gãy khóa sắt trong nhà tù.

"Hai người bọn họ là ai?"

Lâm Phong chỉ chỉ nằm rạp trên mặt đất đã hôn mê hai người, hỏi Đan Chính.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Sát ý

Lâm Phong đem Đan Chính tâm tư từ trong trầm tư kéo trở lại, liếc mắt nhìn hai người bên cạnh, có chút chẳng ra gì nói: "Ta với bọn hán không quen, có điều nghe bọn họ trò chuyện hình như là cái gì Thiên Lang quân người."

"Cái gì? Thiên Lang quân người?"

Được Lâm Phong đỡ, Diệp Ngưng Sương đột nhiên kích động lớn tiếng hô lên.

"Phong nhi, ngươi mau nhìn xem có thể hay không cứu tính bọn họ, rất có thể là người cha ngươi phải trở về."

"Tốt."

Lâm Phong nguyên bản sắc mặt bình tĩnh cũng biến thành ngưng trọng.

Tào Đại Dũng đứng ở bên cạnh hán vội vàng tiến lên đỡ lấy Diệp Ngưng Sương.

"Thiên Lang quân này cùng ngươi có ngọn nguồn?"

Nhìn thấy Lâm Phong giống rất lưu ý hai người này, Đan Chính trong ánh mắt đã biến thành nghi hoặc.

"Thiên Lang quân là cha ta bộ đội."

Lâm Phong lạnh lùng trả lời một câu.

Ngồi xổm người xuống đem bên trong một người nhẹ nhàng ôm lấy, từ từ đưa hán mặt xoay ngược lại lại đây.

"Tiết Cương! Là Tiết Cương!"

Lâm Phong vừa đem người này mặt chuyển qua đến, phòng giam ở ngoài Diệp Ngưng Sương phát ra một tiếng thét kinh hãi.

"Phong nhi, hán là người Tiết Cương thúc, ngươi mau nhìn xem hán thế nào rồi."

Lâm Phong đưa tay thăm dò với đại hữu hơi thở, hơi thở mong manh.

Trong đôi mắt một tia tàn khốc lộ lên rồi biến mất, một bên hướng trong cơ thể độ vào một luồng chân khí giúp hán bảo vệ tâm mạch, một bên quay đầu đối với Diệp Ngưng Sương nói: "Tiết Cương thúc còn có thể cứu, nhưng không cần lo lắng."

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt, Tiết Cương nhưng là ân nhân cứu mạng đại ca ngươi, ngươi nhất định không thể để cho hán có việc."

Diệp Ngưng Sương vừa thở phào nhẹ nhõm.

Lại nghe Đan Chính thanh âm của truyền đến: "Đứa nhỏ này đã không còn thở."

Ba người vội vàng hướng Đan Chính trong tay ôm người kia nhìn lại.

Này vừa nhìn, Diệp ngưng sương vốn là thân thể hư nhược đột nhiên một trận run rẩy, hai mắt nước mắt liên liên, trong miệng bi thiết nói: "Tiểu Lục tử, đây là Tiểu Lục tử. Là ai ác tâm như vậy a, Tiểu Lục tử mới 15 tuổi, vẫn còn con nít a! Những này Sát Thiên Dao, thậm chí ngay cả nhỏ như vậy hài tử cũng không buông tha."

Tiểu Lục tử từ nhỏ mất đi cha mẹ, lưu lạc đầu đường, năm năm trước được phụ thân Lâm Phong của Lâm Vĩ kiên quyết mang về nhà bên trong nuôi nấng, bởi tuổi cùng Lâm Phong, cùng Lâm Phong quan hệ vẫn rất tốt, lần này hán theo quân là vì kiên quyết chăm sóc Lâm Vĩ, sinh hoạt thường ngày.

Lâm Phong xanh mặt cẩn thận kiểm tra tiểu học toàn cấp Lục tử thân thể, xác định đã không có sinh mệnh dấu hiệu rồi.

Nhẹ nhàng khép lại Tiểu Lục tử hai mắt.

Lúc này Lâm Phong giống như là Dã lang muốn tìm người mà cần , máu đỏ trong đôi mắt lộ ra nồng đậm sát ý , nắm đấm nắm đến khanh khách vang vọng, không lồ sát khí trong nháy mắt dựng lên.

Từng chữ từng câu gào thét lên tiếng: "Lục tử, ngươi yên tâm, Phong tử ca sẽ không để cho ngươi chết vô ích , chờ ta tìm ra hại ngươi của ngươi, ta nhất định đưa hán chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh."

"Chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh."

Nhỏ hẹp phòng giam truyền tới hồi âm càng bình thiem một phần Tiêu giết.

Ở bên cạnh hán đơn độc chính bản thân không khỏi mình run lên một cái, trong lòng kinh hãi, mạnh mẽ như vậy sát khí, đến giết bao nhiêu người mới có thể hình thành a! Người này thật là đáng sợ.

Đan Chính rất rõ ràng, sát khí không giống Thượng Vị Giả uy thế là trường kỳ thân ở địa vị cao người tự nhiên hình thành một loại khí thế, nó là mọi người ở sau khi giết người, từ sát khí hình thành một loại vô hình vô chất gì đó, giết người càng nhiều, sát khí lại càng nặng.

Hán sao có thể nghĩ đến, kiếp trước đan khí cuồng thánh ở trận chiến cuối cùng trông được đến trong tông đệ tử từng cái từng cái chết thảm, trong con giận dữ đại khai sát giới, lúc đó ít nhất có hơn vạn người chết ở trong tay hán.

Giết nhiều như vậy người, trên người của hán sát khí dĩ nhiên là kinh khủng.

"Đan Chính, ngươi giúp ta mang theo Lục tử đi ra ngoài."

Nghe được lâm phong lời lạnh như băng, Đan Chính không dám nói thêm cái gì, bậm bụ đáp: "Tốt."

Lâm Phong nhẹ nhàng ôm lấy Tiết Cương sắc mặt hơi chuyển hồng hào , trằm mặt trước tiên nhanh chân hướng lên trời đi ra ngoài tù.

Nửa khắc đồng hồ , đoàn người đi tới cửa Thiên Lao .

Nửa đêm, Thiên Lao mười mấy thủ vệ hiếm thấy có thể nhận được không cần trị thủ mệnh lệnh, lúc này từ lâu đi ngủ đi.

Mờ nhạt chập chờn ánh lửa dưới, chỉ còn dư lại bốn cái kẻ xui xẻo vòng vo tựa ở Thiên Lao cửa lớn một bên ngơ ngác ngác ngủ gà ngủ gật.

Lâm Phong đám người tiếng bước chân đánh thức một người trong đó.

Chà xát buồn ngủ lim dim con mắt, chờ thấy rõ lâm phong đằng nhân sau, lập tức "Cheng" một tiếng rút ra bên hông phác đao, hét lớn một tiếng: "Đứng lại."

Hán một tiếng này đem bên cạnh ba người khác cũng toàn bộ thức tỉnh, thấy rõ tình huống sau cũng dồn dập rút ra phác đao.

Lâm Phong lo lắng với Tiết Cương thương thế, không dám trì hoãn, bước chân liên tục, không lồ sát khí nhập vào cơ thể mà ra, rót vào năm phần mười chân khí, lạnh lùng quát lên: "Lăn."

Bốn cái thủ vệ tu vi cao nhất cũng chỉ có rèn thể hai tầng cảnh, bị lâm phong một tiếng này quán chú chân khí hét lớn tạo thành âm bạo chấn đến đặt mộng ngã ngồi trên mặt đất, trong cơ thể khí huyết quay cuồng, trong tay phác đao cũng rơi xuống đất.

Liên đứng đều không đứng lên nổi, nào còn có năng lực lại ngăn cản bọn người Lâm Phong , chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ rời đi.

Một đường không có gặp cản trở, thuận lợi trở lại Trần Nam Vương phủ bị dán giấy niêm phong.

Lâm Phong dù muốn hay không, đành ra một cái tay xé đi trên cửa chính giấy niêm phong, đẩy cửa mà vào.

Đem Tiết Cương thu xếp trên giường phòng khách , Lâm Phong để Tào Đại Dũng giúp hán thanh tẩy miệng vết thương, lại để cho Đan Chính đem Tiểu Lục tử thi thể đưa đến trong đại sảnh sắp xếp cẩn thận, tự mình một người đi tới kho hàng tìm kiếm dược liệu.

Cũng còn tốt những tên khốn kiếp kia biết Trần Nam Vương phủ không có gì vật đáng tiền, không có xét nhà, kho hàng cũng còn ở.

Đồng lục soát tây tìm cảm mấy vị phổ thông dược liệu sau, lại từ vô ích ngày chuông bên trong lấy ra một loại gọi là "Sur mao Kim" đích linh thảo làm thuốc dẫn.

Lâm Phong kiếp trước chính là đan khí cuồng thánh, tự nhiên sẽ thu thập một ít linh hoa dị thảo ở trong không gian chứa đồ, tuy rằng kiếp trước luyện chế những đan dược kia cùng pháp bảo đồ vật phần lớn ở trận chiến cuối cùng bên trong sử dụng hầu như không còn.

Cũng còn tốt những này linh hoa dị thảo vẫn còn, mặc dù lớn bộ phận đều là một ít luyện chế cao cấp đan dược vật liệu, số lượng cũng không phải rất nhiều, nhưng đem ra làm thuốc dẫn luyện chế một ít sơ cấp đan dược vẫn là có thể .

Trong vương phủ không có đình lỗ, không cách nào luyện đan, Lâm Phong lại không muốn trực tiếp như vậy liền lấy ra vô ích ngày chuồng bên trong cái đình kia lỗ, nếu là lúc này lấy ra cái đình kia lỗ, thế tất sẽ khiến cho mẫu thân các nàng nghi ngờ.

Không thể làm gì khác hơn là lùi lại mà cầu việc khác, tìm đến bình thuốc, dùng nước sắc thuốc.

Nhìn thấy uống xong chén thuốc sau Tiết Cương sắc mặt dần dần hồng hào, Diệp Ngưng Sương tâm cũng rốt cục buông xuống, chỉ là lòng mảy mòi lại nhú lại, nghi ngờ trong lòng càng sâu.

Làm mẫu thân, nàng rất rõ ràng Lâm Phong trước cũng không có nhận sỡ quá Kỳ Hoàng Chi Thuật, nhưng hôm nay chỉ là một bát thuốc, liền dễ bị thương nặng, hơi thở mong manh với đại hữu nhanh chóng chuyển biến tốt.

Đưa nhỏ này trên người đến cùng xảy ra chuyện gì?

Cái này nghi ngờ từ vài canh giờ trước ở trong tử lao nhìn thấy lâm phong lên, vẫn quán quanh ở Diệp Ngưng Sương trong đầu.

Thăm dò quá mấy lần, Lâm Phong cũng không muốn nói.

Lấy kinh nghiệm nàng từng trải, không khó nhìn ra đêm nay Lâm Phong hành động đều khác những ngày trước, tựa hồ trong một đêm thành thực rất nhiều, khí chất cũng thay đổi rất nhiều, trên người đều sẽ ở trong lúc lơ đãng toát ra một loại trước không có thô bạo.

Tu vi của hắn đồng dạng bất khả tư nghị ở một ngày một đêm tăng vọt mấy tầng.

Lại liên lạc trong lao gặp phải Đan Chính lúc Lâm Phong hành động, càng thêm xác nhận hắn am hiểu sâu đan đạo, tựa hồ đang đan đạo trên trình độ còn không cạn.

Tất cả những thứ này phát sinh, cũng làm cho Diệp Ngưng Sương có loại ảo giác. Chẳng lẽ con mình lại cao cấp Luyện Đan Sư? Đây là con thứ hai của mình sao?

Mà ...nhất làm nàng lo lắng là Lâm Phong trên người trong lúc lơ đãng thả ra ngoài vẻ này không lộ sát khí. Nàng không tưởng tượng nổi không lộ như vậy sát khí rốt cuộc muốn giết bao nhiêu người mới có thể hình thành.

Chồng mình Lâm Vi kiên quyết chính là đương triều Trần Nam Vương, trấn thủ biên quan hơn hai mươi năm, mỗi ngày cùng Uy di Huyết Chiến, giết địch vô số, trên người của hắn sát khí không thể bảo là không nặng. Nhưng so với Lâm Phong sát khí trên người đến, chuyện này quả là là Tiểu vu thấy Đại Vu, căn bản không trị xứng đáng nhắc lên.

Mà hết thảy này cũng đều nói rõ tại đây một ngày một đêm bên trong chính hắn một trên người con trai nhất định xảy ra chuyện gì chuyện khó mà tin nổi.

Rốt cuộc là cái gì? Nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là không nghĩ ra cái nguyên do, Diệp Ngưng Sương nghi ngờ trong lòng càng sâu.

Lúc này, lại bung một bát thuốc tiến vào Lâm Phong đúng lúc thấy trong mắt mẫu thân nghi ngờ, dựa vào kiếp trước từng trải cùng kiếp này thông minh đầu óc, lập tức minh bạch trong lòng nàng đang suy nghĩ gì.

Khẽ mỉm cười, đem thuốc đưa cho mẫu thân, ôn nhu nói: "Nương, thân thể của ngài cũng không tiện, uống chén này thuốc, đối với ngài thân thể mới có lợi."

Một tiếng nương, một câu ấm lòng, lập tức kéo trở lại Diệp Ngưng Sương tâm tư, nhìn trước mắt quen thuộc nhi tử, trong lòng nàng bỗng nhiên phát lên một trận hồi hận. Ta đây là làm sao vậy, đây là ta con trai của chính mình, ta làm sao có thể đối với mình nhi tử mang trong lòng nghi ngờ đây? Mặc kệ ở trên người hắn xảy ra chuyện gì biến hóa, hắn đều là ta trên người rơi xuống một miếng thịt. Hắn có thể trở nên mạnh mẽ, đó chính là chuyện tốt, ta nên cảm thấy hài lòng mới đúng.

Huống chi ai không có cái bí mật chứ? Trên người mình cũng không như thế có một bí mật không thể nói cho thân nhất chồng cùng nhi tử sao? Ta cần gì phải cường cầu trên người con trai bí mật chứ.

Hay là chờ nhi tử thực lực mạnh mẽ đến mức độ nhất định sau, tương lai một ngày nào đó còn có thể hỗ trợ giải quyết chuyện của chính mình đây.

Nghĩ thông suốt một ít chuyện sau này, Diệp Ngưng Sương trong lòng rộng rãi sáng sủa, nhovn miệng cười, nhìn về phía Lâm Phong trong ánh mắt tràn đầy vui mừng, tiếp nhận chén thuốc, uống một hơi cạn sạch.

Chén thuốc vừa vào thể, trong cơ thể lập tức bay lên một dòng nước ấm hường Tứ Chi Bách Hải chảy tới, toàn thân lỗ chân lông mở ra, như ăn Nhân Tham Quả tựa như cả người thư thái.

Nhìn thấy mẫu thân biến hóa, Lâm Phong biết nỗi khúc mắc của nàng mở ra, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, từ ở trên trời từ hắn liền nhìn ra mẹ mình đối với mình biến hóa có nghi ngờ, chỉ là một cảm thẳng có nói.

Đưa tay tiếp nhận chén thuốc, ôn nhu nói: "Nương, Tiết Cương thúc thương thể khá nặng, phòng chừng trong thời gian ngắn không hồi tỉnh đến, ngài đi trước nghỉ ngơi một chút, nơi này có chúng ta ở là tốt rồi."

"Cũng tốt, chờ người Tiết Cương thúc tỉnh lại người trở lại gọi nương."

Diệp Ngưng Sương không do dự, sàng khoái dạn dò một câu sau liền đứng dậy rời đi, thân thể chính bản thân nàng rõ ràng nhất, nàng cũng không muốn bởi vì thân thể của chính mình mà liên lụy chồng cùng bọn nhỏ.

Chờ Diệp ngưng sương đi rồi, Lâm Phong lại đi tới phòng khách.

Nhìn Tiểu Lục tử này cả người là thương thi thể, lâm phong hai mắt đỏ ngầu, trong ánh mắt tràn đầy sát ý, không hề sát khí trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ phòng khách.

Tuỳ tùng sau đó mà đến Đan Chính lần thứ hai cảm thụ nói này cổ khổng lồ sát khí, vẫn cứ thân bất do kỷ cả người run rẩy, sắc mặt trắng bệch, suýt chút nữa lao đảo một cái ngã ngồi trên mặt đất, nhờ có hán cũng là gặp Phong Lăng người, cuống quýt ổn định thân hình, không có đặt mộng ngã ngồi trên đất, có điều nhưng trong lòng bay lên một luồng nồng đậm ý sợ hãi.

Thoáng lảng lại sau, Lâm phong cẩn thận lau chùi sạch sẽ thi thể Tiểu Lục tử, lại tìm đến một bộ quần áo mới vì hán thay y phục.

Nhẹ nhàng vuốt ve Tiểu Lục tử tính trẻ con mặt, ôn nhu nói: "Lục tử, chờ sau khi trời sáng Phong tử ca liền để ngươi mò yên mả đẹp, ngươi an tâm lên đường thôi, Phong tử ca sẽ giúp ngươi báo thù."

Ở trên người đưa mắt nhìn Tiểu Lục tử một hồi, Lâm Phong đứng lên, thu thập một hồi tâm tình, nhanh chân rời đi phòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tu La điện

Trong phòng khách, Tào Đại Dũng một mực chăm sóc Tiết Cương cũng rơi vào trầm tư, một đêm này ở Lâm Phong trên người chuyện đã xảy ra đồng dạng để hán tâm tư vạn ngàn.

Hán cùng với lâm phong từ nhỏ cùng nhau lớn lên, quan hệ tốt nhất, lẫn nhau trong lúc đó hiểu rõ cũng sâu nhất, tuy rằng hán tương mạo thô lỗ, làm người phóng khoáng, không câu nệ tiểu tiết, cũng không phải đại biểu hán là ngu ngốc.

Bất quá hán suy nghĩ nhưng cùng nghĩ tới hoàn toàn khác nhau.

Đối với Lâm Phong đêm nay biểu diễn các loại biến hóa, cùng dĩ vãng to lớn chênh lệch, để trong lòng hán rất khiếp sợ.

Đặc biệt Lâm Phong trên người tản mát ra khổng lồ sát khí, để hán cảm thấy chấn động đồng thời cũng làm cho hán cảm thấy kích động, nhiệt huyết sôi trào.

Đây mới là thật nam nhi!

"Đại Dũng đang suy nghĩ gì đấy?"

"Ngạch, không nghĩ cái gì, ngươi xử lý tốt Lục tử thi thể rồi hả?"

Lâm Phong một câu nói đem Tào Đại Dũng kéo về thực tế.

"Ừ, bằng vào ta hiện nay tình cảnh, cũng không có thể cho hán an táng hoành tráng, chỉ có thể xin lỗi Lục tử huynh đệ."

Đối với lần này lâm phong cảm thấy có chút áy náy.

"Ngươi cũng đừng suy nghĩ nhiều, Lục tử trên trời có linh, hán sẽ không trách của."

Đối với Tào Đại Dũng khuyên lon, Lâm Phong chỉ là yên lặng gật gật đầu.

Cảm giác được bầu không khí hơi trùng xuống buồn, vốn cũng không thiện ngôn từ Tào Đại Dũng cũng không biết nên làm sao lại đi khuyên lon lâm phong, vừa vận nhìn thấy Đan Chính theo sát lấy đi vào, liền mở miệng nói sang chuyện khác: "Thiện tiên bối, ngươi là Thiên Hoa tông cao nhân, kiến thức rộng rãi, thừa dịp hiện tại không có chuyện gì, không bằng ngươi cho chúng ta nói một ít chúng ta Nguyên Vũ Đại lục đích tình huống, để chúng ta tăng cường điểm kiến thức cũng tốt."

Đan Chính liếc mắt nhìn Lâm Phong, gật đầu một cái nói: "Được, tuy rằng ta bị nhốt gần hai mươi năm, trên đại lục sẽ có điểm biến hóa, có điều nên cũng sẽ không quá to lớn."

Nhìn thấy Lâm Phong cũng bị hấp dẫn lại đây, Đan Chính háng giọng bắt đầu nói rằng: "Chúng ta đại lục này gọi Nguyên Vũ Đại lục, địa vực rất lớn, từ đông đi tây, từ Nam đến Bắc, cơ hồ đều có mây vạn vạn bên trong xa."

Ở Đại lục vô cùng đông là một vùng biển mênh mông, tên là ngang dọc dị hải, có người nói bên trong có rất nhiều dị thú mạnh mẽ tồn tại, không người dám vào.

Vô cùng Nam nơi đều là một mảnh hoang mạc, được xưng từ vong hoang mạc, vào người bách không tồn một; Cực Bắc Chi Địa là nơi cực hàn, có người nói người vào bên trong sẽ bị trong nháy mắt đông thành nhân côn.

Vùng Cực Tây là trăm vạn núi lớn, thần bí nhất, nơi đó núi cao rừng rậm, quanh năm sương mù lượn lờ, này trong sương mù còn ẩn giấu kịch độc, chưa quen thuộc người tiến vào không chỉ có sẽ bị lạc phương hướng, còn có thể bị khối độc ăn mòn, chết không toàn thây, thật là đáng sợ."

Đan Chính dừng một chút, xem hai người nghe chăm chú, cũng không lập dị, tiếp tục giới thiệu.

"Trên đại lục thế lực cũng là nhằng nhịt khắp nơi, phi thường phức tạp, có gần trăm cái to to nhỏ nhỏ quốc gia, còn có cái khác rất nhiều to to nhỏ nhỏ gia tộc, bang phái, đoàn thể tổ chức nhóm thế lực tồn tại."

Trong đó lớn nhất mấy cái hoàng quyền đế quốc làm mấy: Thiết Chiến vương triều, Đông Doanh đế quốc, Thanh Vân đế quốc, Triệu Yến vương triều, Tề quốc, Việt Quốc, Ngô quốc.

Lớn nhất mấy cái gia tộc làm mấy: Thượng Quan thị, mạc thị, Công Dương thị, Thiết Mộc thị, Hoa thị.

Bang phái lớn nhất tổ chức làm mấy: Nhất Phẩm Đường, lớn sa bang, ba môn bang.

Còn có một đặc thù thế lực gọi Thông Thiên Bảo Các, nó nhưng thật ra là một tổ chức buôn bán, tin tưởng các người đều biết, hẳn chỉ nhánh khắp toàn bộ đại lục mỗi cái đại thành, này Thiết Chiến trong thành thì có một nhà chi nhánh, bên trong bảo vật, đếm không xuể, chỉ là đến nay không người hiểu rõ lão bản sau màn là ai. Có người nói thực lực phi thường mạnh mẽ, coi như là Bát Đại Môn Phái đệ tử cũng không dám ở Thông Thiên Bảo Các ngang ngược.

Ở bề ngoài thế lực lớn nhất chính là Bát Đại Môn Phái, này Bát Đại Môn Phái theo : đề thực lực lớn tiểu theo thứ tự là: Thiên Minh tông, ma Hồn Điện, Thiên Hoa tông, Thiên Chiêu tông, Cửu Âm giáo, Địa Sát Tông, hoa roi cốc, Yên Vũ các.

Trong đó Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện thực lực muốn vượt xa cái khác sáu cái môn phái, có người nói này hai phái đều có Ngưng Hồn cảnh cao thủ tọa trấn, mà cái khác Lục Đại Môn Phái đều không có, có điều này hai phái bình thường cũng không quản thế tục sự vụ.

Tại đây Bát Đại Môn Phái bên trong cũng mấy ma Hồn Điện thần bí nhất, này Ma Hồn điện là ở gần mấy trăm năm đột nhiên quật khởi, đến nay không người hiểu rõ tông môn vị trí, cũng rất ít có ma Hồn Điện đệ tử vào đời."

"Chờ chút, người vừa nói rõ trên mặt Nguyên Vũ Đại lục thế lực lớn nhất là Bát Đại Môn Phái? Lẽ nào ở Bát Đại Môn Phái sau lưng còn có cái gì ẩn giấu thế lực tồn tại?"

Lâm Phong nhú nhú mày, tràn đầy nghi ngờ hỏi.

Đan Chính nhìn thấy Lâm Phong đáng vẻ không giống làm bộ, trong lòng không khỏi lòng nghi ngờ nổi lên, không xác định hỏi một câu: "Công tử người thật không biết?"

Vừa nghe Đan Chính, lại nhìn vẻ mặt của hắn, Lâm Phong đột nhiên có chút minh bạch, thầm nghĩ: "Xem ra này Đan Chính làm tương ta là này ẩn giấu trong thế lực người rồi."

Lập tức cười nhạt nói: "Ta xác thực không biết, ta chỉ là này Trần Nam Vương phủ Nhị công tử, thậm chí ngay cả Nguyên Vũ Đại lục có bao nhiêu quốc gia cũng không rõ ràng, chớ nói chi là những này khổng lồ lãnh đời thế lực rồi. Hay là người nói cho chúng ta đi!"

Đan Chính vừa nghe xong Lâm Phong, đột nhiên có một loại cảm giác bị lừa gạt, không khỏi trong lòng tức giận: "Người. . . Người. . . Chuyện này. . ."

"Đừng người người người, này này này, ta biết người đang ở đây muốn cái gì, ta cũng không nói với người và ta là cái gì đại nhân vật, đây đều là chính người nghĩ tới, người bây giờ nếu như cảm thấy ta đối với người cam kết không thể đối tiền mặt : thực hiện, nếu là hối hận, người đều có thể lấy rồi đi, ta tuyệt không can người."

Lâm Phong trong mắt loé ra một đạo tàn khốc, khắp khuôn mặt phải không Tiểu vẽ, kiếp trước đan khí cuồng thánh khí thế cũng thuận theo dâng lên mà ra.

Lúc này Đan Chính bị : được lâm phong này khí thế mạnh mẽ ép một chút, trong lòng phiền muộn phát điên hơn.

"Ai, ta nói Thiên tiên bối, người đây là rúc vào sừng trâu đi, người cũng không muốn nghĩ, chính người hiện tại thân trúng kịch độc, hình cùng phế nhân, Phong tử nếu như không thể giúp người giải độc, hẳn đem người từ Thiên Lao mang ra tới làm cái gì? Lẽ nào hắn rồi rãnh đâu "bi" muốn cho người dưỡng

lão đưa ma sao?"

Nghe xong Tào Đại Dững mấy câu nói, Đan Chính cả người chấn động, đầu óc lập tức tỉnh táo.

Đứng lên đối với Lâm Phong thật sâu bái một cái, đầy mặt đáng vóc tiều tụy xin lỗi: "Công tử, xin lỗi, Đan Chính sai rồi, Đan Chính không nên hoài nghi công tử, xin mời công tử trách phạt!"

"Nhận sai xin lỗi thì không cần, chính ngươi suy nghĩ kỹ càng, ta không miễn cưỡng ngươi, ta cần chính là một tuyệt đối trung tâm chính là thù hạ, nếu như ngươi không làm được, liền đi nhanh lên, miễn cho đến thời điểm muốn ta động thủ giết ngươi."

Lâm Phong một mặt nghiêm túc, ngữ khí lạnh lẽo nhắc nhở Đan Chính.

Nghe được Lâm Phong này lời lạnh như băng, cảm thụ lấy trên người hấn truyền đến khí thế khổng lồ uy thế, Đan Chính một con đồ mồ hôi, hai chân mềm nhũn, ngã quỵ ở mặt đất.

Tay phải dựng đứng, sắc mặt kiên định xin thề: "Ta Đan Chính xin thề: từ nay về sau nhất định toàn tâm toàn ý theo công tử ba năm, công tử muốn ta làm cái gì thì làm cái đó, tuyệt không phản bội."

Lâm Phong sắc mặt thoáng buông lỏng một điểm, ánh mắt sắc bén nhìn lướt qua quỳ trên mặt đất đơn độc chánh: đang: "Đứng lên đi, chờ trời đã sáng ta đi mua cái lò luyện đan, lại mua chút dược liệu giúp ngươi luyện chế thuốc giải."

"Đa tạ công tử, đa tạ công tử!"

"Được rồi, ngươi bây giờ nói tiếp nói này ẩn giấu thể lực sự tình."

"Vâng."

Đan Chính đáp ứng một tiếng sau đứng dậy, sửa sang lại một hồi dòng suy nghĩ sau nói rằng: "Kỳ thực đối với nguồn thể lực kia có rất ít người biết, ta cũng là ở khi còn trẻ ngẫu nhiên nghe ta sư phụ nói tới, bất quá hấn lão nhân gia tựa hồ cũng biết không nhiều, chỉ là biết cái thể lực này gọi Tu La điện, bên trong có rất nhiều Ngưng Hồn cảnh cao thủ tồn tại.

Không có ai biết tổng bộ ở nơi nào, theo sư phụ ta suy đoán hấn là ở vùng Cực Tây, nhưng đây chỉ là suy đoán. Cho tới cái khác tình huống cụ thể liền hoàn toàn không biết."

"Tu La điện? Ngươi xác định là Tu La điện?"

Lâm Phong trong đôi mắt bắn ra một đạo lịch mạng, sắc mặt trở nên cực kỳ nghiêm nghị.

"Không sai, sư phụ ta từng ở mấy chục năm trước đã cứu Tu La điện bên trong một người, những tình huống này chính là người kia trong lúc vô tình rò rỉ."

Đan Chính nói phi thường khẳng định.

Nhìn một chút lâm phong vẻ ngưng trọng, Đan Chính có chút nghi ngờ hỏi: "Công tử có phải là nghe nói qua cái này Tu La điện?"

"Không có, ta chỉ là kỳ quái cái này Tu La điện tại sao có thể có nhiều như vậy Ngưng Hồn cảnh cao thủ tồn tại mà thôi."

Kỳ thực từ Đan Chính nói ra Tu La điện danh tự này thời điểm Lâm Phong liền cảm thấy nghi ngờ: Đại Thiên Thế Giới cũng có một thần bí mà thực lực thể lực rất mạnh mẽ gọi Tu La điện, giữa hai người này sẽ có hay không có cái gì liên hệ?

Chỉ là sự nghi ngờ này hấn lại không thể nói cho trước mặt hai người, chỉ có thể qua loa cho xong.

Đan Chính mặc dù cảm giác Lâm Phong nói bất tận chân thực, nhưng là không dám hỏi nữa.

Bên cạnh Tào Đại Dững nhưng là nghe được như mê như say, Đan Chính nói tới những này liên quan với Nguyên Vũ Đại lục chuyện tình để hấn cảm thấy rất mới mẻ, này không, hội này vừa giống như người hiếu kỳ bảo bảo tựa như mở miệng: "Thiện tiên bối, ngài mới vừa nói Ngưng Hồn cảnh là cái gì cảnh giới a?"

Đan Chính liếc mắt nhìn lâm phong, thấy hấn còn đang trầm tư, cứ tiếp tục mở miệng nói: "Chúng ta Nguyên Vũ Đại lục tu võ đẳng cấp tổng cộng chia làm vì là hai đại loại: Hậu thiên rèn thể cảnh cùng Tiên Thiên tứ cảnh.

Này Hậu thiên rèn thể cảnh không cần giải thích ngươi nên biết rồi, ta liền chỉ nói riêng Tiên Thiên tứ cảnh: Hóa Nguyên cảnh, luyện nguyên cảnh, nguyên phủ cảnh, Ngưng Hồn cảnh."

Thấy Tào Đại Dững gật đầu, Đan Chính nói tiếp: "Sau khi tiến vào ngày Đệ Bát Trọng Tiên Thiên linh thể cảnh sau, mặc dù nói lúc này người là thuộc về là tiên trời sinh linh, tuổi thọ có thể đạt đến hai trăm tuổi. Nhưng lúc này trong cơ thể tu luyện ra được khí vẫn là thuộc về Hậu Thiên Chân Khí.

Lâm Hậu Thiên Chân Khí tích tụ thành nguyên dịch trạng sau, liền muốn đối với chân khí tiến hành luyện hóa, đem chuyển hóa thành Tiên Thiên nguyên

khí, lúc này cũng là tiến vào Tiên Thiên Đệ Nhất Trọng Hóa Nguyên cảnh.

Chỉ là muốn đi vào Hóa Nguyên cảnh nhất định phải phải có Hoàng cấp Lục Phẩm trở lên công pháp, nếu như công pháp đẳng cấp quá thấp, là không có cách nào đem chân khí chuyển hóa thành Tiên Thiên nguyên khí."

"Chờ chút, cái gì là Hoàng cấp Lục Phẩm công pháp? Lễ nào công pháp cũng chia đẳng cấp?"

Tào Đại Dũng có chút bối rối, hẳn còn không biết công pháp này cũng chia đẳng cấp chuyện tình.

Đan Chính gật gật đầu nói: "Không sai, công pháp chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng bốn đẳng cấp, trong đó mỗi đẳng cấp lại phân Cửu Phẩm. Có điều theo ta được biết, hiện nay chúng ta trên đại lục chỉ có Hoàng cấp công pháp, liền Huyền cấp Nhất Phẩm ta đều chưa từng nghe nói, cho tới Thiên cấp cùng Địa cấp, đó là tồn tại ở trong truyền thuyết."

Thấy Tào Đại Dũng không tái phát hỏi, Đan Chính tiếp theo đề tài mới vừa rồi nói: "Tiên Thiên Đệ Nhị Trọng luyện nguyên cảnh nhưng thật ra là một tình luyện cùng ngưng tụ Tiên Thiên nguyên khí quá trình.

Tiên Thiên Đệ Tam Trọng nguyên phủ cảnh là muốn lợi dụng tình luyện sau nguyên khí đem Tu Luyện Giả Trung Đan Điền run rẩy bên trong huyết mở ra, này không giống với Hậu thiên sáu tầng khai khiếu, đây là muốn đem run rẩy bên trong huyết mở rộng mấy chục hơn trăm lần, cái này quá gọi vô cùng nguy hiểm, phải biết run rẩy bên trong huyết chính là thân thể 36, đại từ huyết một trong, hơi bất cẩn một chút, sẽ công hủy người vong : mất."

Dừng lại một chút, thấm giọng một cái, Đan Chính tiếp theo lại nói: "Tiên Thiên đệ Tứ Trọng Ngưng Hồn cảnh nhưng là muốn ngưng tụ ra Nguyên Hồn, chúng ta mỗi người trời sinh ngoại trừ Tam Hồn Thất Phách ở ngoài cũng còn có mặt khác một loại hồn, đó chính là Nguyên Hồn, có điều này Nguyên Hồn nhưng là phân tán tự do ở toàn thân kinh mạch huyết vị bên trong, không nhìn thấy sờ không được, chỉ có làm tu vi đạt đến mức độ nhất định phía sau có thể cảm ứng được đến.

Mà nếu muốn đem những này tự do Nguyên Hồn ngưng tụ, này độ khó thì càng lớn hơn, có điều chỉ cần có thể Ngưng Hồn thành công, thực lực kia sẽ có một chất bay vọt."

Nghe được say sưa ngon lành Tào Đại Dũng le lưỡi một cái nói: "Không trách lúc đó người vừa nghe phong ca nói có thể giúp người Ngưng Hồn người kích động như vậy, này Ngưng Hồn cảnh mặt sau nên còn có cái gì cảnh giới chứ?"

"Ngạch, cái này ta cũng không biết, ta chưa từng nghe nói, hay là đó chính là trong truyền thuyết Tiên Nhân đi."

Đan Chính cũng là bị : được Tào Đại Dũng cái này hiếu kỳ bảo bảo muốn biết đánh bại.

Lúc này, may là Tào Đại Dũng sự chú ý bị : được Lâm Phong một câu: "Tiết Cương thúc người đã tỉnh" hấp dẫn quá khứ, bang lúng túng Đan Chính giải vây.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tiên tuyến nguy cấp

Đan Chính cũng thuận theo nhìn tới, quả nhiên nhìn thấy trên giường Tiết Cương đã tỉnh rồi.

Vừa tỉnh lại Tiết Cương còn có chút mộng.

"Ừ, đây là đâu nhi a, ta không phải ở trên trời tù sao?"

"Nơi này là Trần Nam Vương phủ, Tiết Cương thúc người nghỉ ngơi trước một hồi, ta đi trước mời ta nương đến, chúng ta lại tế tự."

Lâm Phong nói xong cũng rời đi phòng khách đi tìm mẫu thân hắn Diệp Ngưng Sương.

Một mặt hồ đồ Tiết Cương nhìn chung quanh đích tình huống, đúng là quen thuộc Trần Nam Vương phủ, đang nhìn đến bên cạnh Tào Đại Dũng sau, mở miệng hỏi: "Đại Dũng, chuyện này làm sao sự việc, ta không phải ở trên trời tù sao? Làm sao trở lại vương phủ rồi hả ?"

Tào Đại Dũng cười cười nói: "Tiết tướng quân người vốn là ở trên trời tù, còn bị dùng đại hình, hôn mê, là phong tử đưa người từ Thiên Lao cứu ra."

"Hóa ra là như vậy, đúng rồi, ta ngất đã bao lâu?"

"Cũng không bao lâu, Thiện tiền bối nói ngươi là tối hôm qua ngất , hiện tại nhanh trời đã sáng, nên mới vài canh giờ đi."

Tào Đại Dũng cũng không xác định liếc mắt nhìn bên cạnh Đan Chính.

Tiết Cương cũng thuận theo liếc mắt nhìn Đan Chính: "Ừ, vị này thật giống rất quen mặt a?"

"Hắn là Đan Chính, Thiện tiền bối, với ngươi cùng phòng giam cái kia, cũng là phong tử cứu ra."

"Ta nói làm sao quen thuộc như vậy đây. Ừ, không đúng, trên người ta thương làm sao toàn bộ được rồi?"

Tiết Cương đột nhiên phát hiện mình vết thương trên người lại toàn bộ được rồi, không khỏi kích động quát to lên.

"Vết thương của ngươi cũng là phong tử giúp ngươi trị ."

"Cái gì? Vết thương của ta là Nhị công tử giúp ta trị ? Ta nhớ tới ta ngày hôm qua bị : được dùng các loại đại hình, bị thương nặng, lúc này mới không tới một ngày công phu, thương thế kia liền toàn bộ được rồi, Nhị công tử xin mời cái nào thần y giúp ta trị ? Nay y thuật cũng quá cao minh đi!"

"Xin mời cái gì thần y, là phong tử chính mình mân mê một bát thuốc cho ngươi uống, sau đó ngươi là tốt rồi."

Tào Đại Dũng một câu nói như một viên bom như thế ở Tiết Cương trong lòng nổ tung, đằng một tiếng từ trên giường ngồi dậy, hai mắt trừng trừng.

"Ngươi nói Nhị công tử chỉ là cho ta phục rồi một bát thuốc vết thương của ta liền toàn bộ được rồi?"

"Không sai, khó mà tin nổi đi, tuy rằng ta cũng không quá tin tưởng, có thể sự thực chính là như vậy, ta còn nói cho ngươi biết một cái càng không thể tư nghị chuyện tình, phong tử trong một đêm tu vi đột phá đến rền thể tám tầng Tiên Thiên linh thể cảnh, với ngươi giống nhau."

Nhìn thấy Tiết Cương cả kinh miệng Trương Đại có thể nhét vào một cái trứng gà đáng vẽ, Tào Đại Dũng trong lòng một trận thoải mái, ta tối hôm qua bị : được chấn kinh rồi một buổi tối, hội này giờ đến phiên ngươi.

Tiết Cương vừa định nói chút gì, đứng dịp thấy lâm phong trở về, phía sau còn theo một mặc dù một mặt thần sắc có bệnh, nhưng vẫn khó nén tuyệt thể dung mạo mỹ phụ trung niên.

"Phu nhân!"

Tiết Cương thấy rõ người tới sau, môi run cầm cập, kích động hô một tiếng.

Nhìn thấy Tiết Cương khôi phục, Diệp ngưng sương trong lòng thật là vui mừng, đồng dạng kích động nói: "Tiết Cương huynh đệ, ngươi không sao chứ!"

"Không sao rồi, vết thương của ta toàn bộ được rồi, vừa ta nghe Đại Dũng đứa nhỏ này nói vết thương của ta là Nhị công tử trị ?"

Tiết Cương cũng không phải hoài nghi Tào Đại Dũng , chỉ là chuyện này thực sự quá không thể tưởng tượng nổi, hội này gặp được Diệp ngưng sương, không khỏi lại muốn câu chứng một hồi.

Diệp ngưng sương gật đầu nói: "Không sao rồi là tốt rồi, đúng là phong nhi cho ngươi nhin một bát thuốc, bắt quá ta muốn chủ này muốn hay là ngươi chính mình thể chất được, khôi phục lại nhanh."

Nghe được Diệp ngưng sương , Tiết Cương không hoài nghi nữa, chính hắn thương hắn biết rõ, cho tới Diệp ngưng sương nói thể chất tốt, hoàn toàn là lời khách khí, lập tức đứng lên liền muốn đối với lâm phong hành lễ.

Lâm Phong bận bịu một cái đỡ lấy hắn, mỉm cười nói: "Tiết Cương thúc, chúng ta là người mình, cũng không cần tới đây chút tục lễ , vẫn là nói một chút ngươi lần này trở về là chuyện gì xảy ra đi."

Tiết Cương cũng là phóng khoáng người, liếc mắt nhìn đầy mặt lo lắng Diệp ngưng sương, lập tức cũng không lập dị.

"Là Vương Gia phái ta trở về tìm viện quân ."

"Tìm viện quân? Xem ra vĩ kiến quyết hắn thật sự gặp phải phiền toái lớn , bằng không lấy tính cách của hắn, tuyệt đối sẽ không phái người trở về tìm viện quân . Tiết Cương ngươi mau mau nói một chút tình huống của tiền tuyến."

Diệp Ngưng Sương tràn đầy thần sắc có bệnh trên mặt tràn đầy lo lắng, lo lắng vạn phần nói rằng.

Nhìn thấy Diệp Ngưng Sương dáng vẻ nóng nảy, Tiết Cương không dám thất lễ, mau mau bắt đầu giảng giải lên.

"Từ khi năm ngoái mười tháng Vương Gia suất lĩnh ta ba trăm ngàn Thiên Lang quân Nam chinh tới nay, tiến triển vẫn rất thuận lợi, hơn nửa năm trong thời gian ta Thiên Lang quân thể như chẻ tre, không chỉ có thu phục ta hướng bị : được Uy di chiếm lĩnh toàn bộ thành trì, còn tiến hành rồi phản công, một lần chiếm lĩnh Đông Doanh nước năm toà thành trì, Uy di Nguyên soái An Bội tấn cầu thả căn bản không có sức chống cự, một đường lui về sau.

Ngay ở ba tháng trước, một đường hốt hoảng chạy trốn An Bội tấn cầu thả bị : được ta Thiên Lang quân chặn ở trong thành Hoành Tân, giữa lúc quân ta chuẩn bị Nhất Cổ Tác Khí bắt Hoành Tân thành , Uy di trong quân đột nhiên giết ra một nhóm ba vạn người tinh nhuệ bộ đội, nhánh bộ đội này cùng một màu Xích Cương Uy đao, phi thường sắc bén, quân ta binh lính phổ thông binh khí cùng với đụng vào tức đoạn, thương vong nặng nề."

Nói tới chỗ này, Tiết Cương khắp khuôn mặt là bi thương phần, viền mắt Hồng Hồng, tiếng nói cũng ngừng một chút.

"Ba vạn người toàn bộ sử dụng Xích Cương Uy đao, cuộc chiến này không tốt đánh. Nay Uy di ở đâu ra nhiều như vậy Xích Cương?"

Lâm Phong nhíu nhíu mày nói rằng

"Xác thực như vậy, vì lẽ đó Vương Gia quyết định thật nhanh, đại quân lập tức lui về bị : được chúng ta chiếm lĩnh hoành cần thành một đường bày xuống Tam Tài Trận thể tiến hành thủ vững, cũng phái ra mật thám đi vào Đông Doanh nước tìm hiểu tình huống."

"Ừ, cha làm đúng, biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng."

Hơi quái dị liếc mắt nhìn lâm phong sau, Tiết Cương nói tiếp: "Quân ta ở hoành cần thành một đường thủ vững hơn một tháng sau, mật thám báo lại, hóa ra là hai năm trước Đông Doanh nước ở Trường Kỳ sơn phát hiện một to lớn Xích Cương quặng mỏ, nghe nói Xích Cương sản lượng còn rất cao."

"Nhưng này Xích Cương cứng rắn cực kỳ, tầm thường Chú Kiếm Sư căn bản là không có cách đem luyện hóa, bằng Đông Doanh nước quốc lực, bọn họ là làm sao ở trong thời gian hai năm rèn đúc ra 3 vạn đem Xích Cương Uy đao ?"

Lâm Phong hai mắt Thần Quang lờ lờ, trong đầu bắt đầu đánh tới cái này Xích Cương quặng mỏ chủ ý.

"Mật thám báo lại là Đông Doanh nước dùng đại lượng Xích Cương làm như đánh đổi, mời đúc kiếm gia tộc Thiết Mộc thị đi giúp bọn họ chế tạo gấp gáp ra này 3 vạn Xích Cương Uy đao."

"Không trách đây, này Thiết Mộc thị chính là trên đại lục kể đến hàng đầu đúc kiếm gia tộc, cũng chỉ có bọn họ mới có bản lĩnh này ở trong vòng hai năm rèn đúc 3 vạn đem Xích Cương Uy đao."

Vẫn đứng ở bên cạnh hết chỗ chê Đan Chính chen vào một câu.

Có chút kinh dị liếc mắt nhìn Đan Chính, Tiết Cương nói tiếp: "Như chỉ này 3 vạn tinh binh, không làm khó được Vương Gia trải qua đời vĩ mới. Có thể này Uy di Nguyên soái An Bội tấn cầu thả đột nhiên Đại Quy Mô đối với ta quân phòng ngự bạc nhược điểm tiến hành rồi công kích, đến nỗi quân ta đầu đuôi không thể nhìn nhau, thương vong nặng nề, bị ép lui về sau. Cũng mặc kệ chúng ta lui tới nơi nào, bố trí như thế nào phòng ngự, này Abe tấn cầu thả đều có thể tìm tới chúng ta như chọc điểm tiến hành công kích."

Liên quân sư quý Bác Văn hoài nghi ở quân ta bên trong có Uy di mật thám, hi vọng Vương Gia hạ lệnh tế tra. Thế nhưng Vương Gia nhưng kiên quyết không tin, hần nói những huynh đệ này đều là theo hần nhiều năm lão nhân, tuyệt đối không thể có Uy di mật thám"

"Cha ta nói không sai, không phải Uy di mật thám, là Giang Nguyên cáo mật."

Lâm phong trong mắt lịch mạt lờ lờ, nghĩ tới đây sao nhiều ngày Lang Quân huynh đệ vì vậy mà chết, trong cơ thể sát khí không tự chủ được lại phóng thích ra ngoài.

Lần thứ nhất cảm nhận được mạnh mẽ như vậy sát khí, coi như Tiết Cương loại này rong ruổi sa trường mấy chục năm, trải qua sinh tử, giết người vô số sa trường lão tướng đều có điểm không chịu nổi.

Nhìn thấy Tiết Cương kinh dị ánh mắt, lâm phong vội vàng bình phục một hồi tâm tình, đem sát khí thu hồi.

Thở phào nhẹ nhõm Tiết Cương nhìn về phía Lâm Phong ánh mắt cũng thay đổi, trở nên tràn đầy sùng kính.

Đây chính là ngay thẳng quân nhân cùng người bình thường chỗ bất đồng, ở trong mắt bọn họ không có những kia cong cong lượn quanh lượn quanh, chỉ có đối với cường giả tôn sùng.

"Nhị công tử là thế nào biết đến?"

"Là Giang Kiệt chính mồm nói, các người bên kia là thế nào tra được ."

"Là huy chương đồng sư cùng Đại công tử trong bóng tối điều tra đến , nguyên lai Giang Nguyên rất sớm đã đưa hần bà con xa chất từ Giang Minh xếp vào tiến vào Thiên Lang quân, tất cả những thứ này đều là hần làm. Ta đây lần vốn là dẫn theo mệnh của hần cung trở về, đáng tiếc ở trên trời từ bị : được giang kiệt tên khốn kia cho lấy đi."

"Lại là Giang Kiệt."

Lâm Phong trong mắt lộ ra một đạo sát ý.

Tiết Cương đầy mặt oán giận nói tiếp: "Nội quỷ mặc dù trừ, nhưng quân ta thương vong gần nửa, Uy di rồi lại tăng binh, Tổng Binh Lực đạt đến sáu trăm ngàn , Vương Gia không thể làm gì khác hơn là lần thứ hai hạ lệnh lui về sau, lui trở về Kim Môn bắt giam, theo hiềm mà thủ."

Kim Môn bắt giam địa thế hiểm yếu, dễ thủ khó công, trải qua mấy lần hao binh tổn tướng sau, An Bội tấn cầu thả không hề tiến công, chúng ta song phương cứ như vậy giằng co hơn nửa tháng."

Dừng một chút, hắng giọng, Tiết Cương nói tiếp: "Nhưng ngay khi nửa tháng trước một buổi tối, Uy di bên kia lại phái ra hai tiên thiên ba tầng cao thủ đến ám sát Vương Gia."

"A, này vì kiên quyết thế nào rồi?"

Diệp Ngưng Suong nghe vậy kinh hãi, lo lắng cắt đứt Tiết Cương .

Đã gặp nàng đáng vẻ nóng nảy, Tiết Cương mau mau nói rằng: "Vương Gia không có chuyện gì, lúc đó Vương Gia đang cùng ta đồng thời dò xét doanh trại, sau đó hai người kia ở Trần Nam thiết vệ kỳ chánh: đang 13 kiếm trận cùng 3000 Cung Nỗ Thủ uy hiếp dưới lui đi."

"Đồng Doanh nước sẽ không có cao thủ như vậy, hai người kia là ai biết không?"

Lâm Phong ánh mắt sắc bén nhìn lướt qua với đại hữu, chân mày nhíu chặt hơn rồi.

"Không biết là người nào, thế nhưng có thể khẳng định tuyệt đối không phải Đồng Doanh nước ."

"Tiết tướng quân người nói một hồi hai người này lớn lên ra sao, hay là ta có thể đoán được cũng chưa biết chừng."

Một bên đơn độc chánh: đang lại chen vào một câu.

Tiết Cương liếc mắt nhìn Đan Chính, lại nhìn một chút lâm phong, thấy lâm phong gât đầu, lập tức mở miệng nói: "Hai người kia ước chừng là 50 tuổi khoảng chừng, đều là sử dụng kiếm, một cao, một thấp, cao cái rất gầy, dài ra một tấm Lôi Công Chùy."

"Thấp cái chính là không phải mọc ra một đôi cá ba đuôi mắt, mà phải có một đạo Nhất Chỉ lớn lên Đạo Ba, tính khí rất táo bạo."

Tiết Cương không có bởi vì Đan Chính đánh gãy lời nói của hắn mà tức giận, trái lại tròn to mắt từ nhìn Đan Chính nói: "Thiện tiên sinh làm sao mà biết được?"

Đan Chính không hề trả lời Tiết Cương, trực tiếp quay đầu đối với lâm phong nói rằng: "Hai người này là Thiên Chiếu tông trưởng lão, cao cái gọi gầy Lôi công: Lý Minh, thấp cái gọi Đạo Ba Kiếm: Lý Nghĩa, ta biết bọn họ."

"Thiên Chiếu tông, Lý Minh, Lý Nghĩa, rất tốt, ta nhớ rồi."

Lâm Phong đầy mặt sát khí, trong đôi mắt lịch mang lờ lờ.

"Tiết Cương thúc, người nói tiếp."

Tiết Cương tuy rằng trong lòng kỳ quái Đan Chính là thế nào nhận thức hai người này, nhưng là không hỏi, tiếp theo mở miệng nói rằng: "Cách mấy ngày sau, hai người này đột nhiên đánh lên đóng cửa, hơn ba mươi gác công binh lính bị: được bọn họ trong nhảy mắt giết chết, hai người kia mở ra đóng cửa, đến nỗi Đồng Doanh đại quân thừa cơ mà vào, Đồng Doanh quân thế lớn, quân ta chỉ có thể lần thứ hai lui về sau, cứ như vậy, thời gian nửa tháng, quân ta lui về sau 200 dặm, làm mất đi ba toà thành trì."

Bất đắc dĩ, Vương Gia mới phái ta về đều tìm đến viện quân."

Tiết Cương tiếng nói vừa ra, đột nhiên từ bên ngoài truyền đến một trận tiếng cười điên cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Thuấn sát Giang Kiệt

Theo tiếng cười điên cuồng, một đạo sắc bén thanh âm của từ bên ngoài truyền đến: "Lâm Phong, người tên rác rưởi này, mau mau cho lão từ lẩn ra đây."

Nghe được âm thanh, Lâm Phong trong mắt lộ ra một đạo tàn khốc, khóe miệng hơi vênh lên, đầy mặt chẳng ra gì lắc lắc đầu, chạm đích cát bước đi ra ngoài cửa.

Đi tới trung gian đại viện, chỉ thấy nơi đó đứng hai mươi, ba mươi người, dẫn đầu là hai người trẻ tuổi, một là trước đây không lâu ở trong lao Giang Kiệt bị Lâm Phong đánh ngất xỉu, ở Giang Kiệt bên người đứng một tuổi chừng 20, khuôn mặt âm trầm, tướng mạo đẹp trai trẻ tuổi người.

Nhìn thấy Lâm Phong đi ra, người trẻ tuổi này trong mắt loé ra một đạo ngoan sắc, khuôn mặt càng thêm âm trầm.

Lâm Phong nhếch miệng lên, tràn đầy chẳng ra gì liếc mắt nhìn hắn.

Nhìn thấy ánh mắt chẳng ra gì của Lâm Phong, người trẻ tuổi trong mắt ngoan sắc càng nồng, khóe miệng nổi lên một tia cười tàn nhẫn ý, khiến người ta sờn cả tóc gáy.

"Ha ha, Lâm Phong, nói người là chất thái người còn không tin, ta xem người không chỉ có là chất thái, vẫn là thiếu não, từ Thiên Lao trốn ra được không mau mau đào tẩu, lại còn dám về nhà."

Lâm Phong không để ý tới Giang Kiệt trào phúng, lạnh lùng nói: "Người tới vừa vặn, bớt đi ta đi tìm người. Bất quá hôm nay sẽ không lại là đánh ngất người đơn giản như vậy."

"Ha ha, người cũng thật là thiếu não, người cho rằng ta không nắm sẽ tìm đến người sao, người cũng không nhìn một chút bên cạnh ta chính là người nào, nói cho người biết, hắn là anh của ta Giang Hạo, là Thiên Hoa tông Chương môn đệ tử thân truyền, Tiên Thiên một tầng cao thủ, người cho rằng người còn có cơ hội không?"

Giang Kiệt vênh vào tự đắc giới thiệu bên người nàng Giang Hạo, nhìn dáng dấp đắc ý giống như là đang nói chính hắn như thế.

Nhìn lướt qua hung hăng ngông cuồng tự đại giang kiệt cùng bên cạnh hắn đầy mặt ngạo màu Giang Hạo, lâm phong chẳng ra gì nói một câu.

"Thiên Hoa tông, Tiên Thiên một tầng, rất đáng sợ!"

Nghe được Lâm Phong lâm phong này chẳng ra gì, Giang Hạo sắc mặt trong nháy mắt thay đổi hung tàn, một bước tiến lên, lạnh lùng nói: "Người chính là Trần Nam Vương Lâm Vĩ kiên quyết con thứ hai Lâm Phong?"

"Người chính là Thái Sư Giang Nguyên con lớn nhất Giang Hạo?"

Lâm Phong dùng đồng dạng lạnh lẽo ngữ khí cùng với đối chọi gay gắt.

"Biết ta là Giang Hạo người còn dám như thế cuồng, không sai, đủ dũng cảm, không hổ là Trần Nam Vương nhi tử, hi vọng tu vi của người cũng có thể như miệng của người như thế, không để cho ta thất vọng."

Giang Hạo bị Lâm Phong một câu nói đình trong đầu giận lên, trong lời nói tràn đầy mùi thuốc súng.

Lâm Phong thấy câu nói đầu tiên đưa hắn làm tức giận, không khỏi khóe miệng hơi vênh lên, ném đi một đạo ánh mắt khinh bỉ, chẳng ra gì nói: "Yên tâm, người đã chính mình thảo : đòi đánh, Bản công tử sẽ trở thành toàn bộ người."

"Ca, người với hắn phí lời cái gì, mau mau làm thịt tên rác rưởi này, đừng làm mất đi Thiên Hoa tông mặt."

Đang bị Lâm Phong kích đến nổi trận lôi đình Giang Hạo vừa nghe đến Giang Kiệt lời này, lập tức quay đầu nhìn hắn như muốn ăn tươi nuốt sống, lớn tiếng quát mắng nói: "Ta làm việc người thiếu quơ tay múa chân, không phải vậy ta trước tiên thu thập người."

Giang Kiệt bị hắn này hét một tiếng, lập tức câm miệng không nói gì nữa, khóe mắt nhưng né qua một tia thâm độc.

Giang Hạo quay người lại, nhìn thấy Lâm Phong trên mặt này tựa như cười mà không phải cười về mặt, lửa giận trong lòng càng tăng lên, cũng không nói chuyện, trực tiếp vung lên nắm đấm liền hướng lâm phong đánh tới.

Nhìn thấy Giang Hạo thịnh nộ nắm đấm, Lâm Phong cũng không yếu thế, nhấc lên bảy phần mười chân khí rót vào hữu quyền, hung hăng tiến lên nghênh tiếp.

Nhìn thấy Lâm Phong ra quyền cùng mình đụng nhau, Giang Hạo khóe miệng bay lên một luồng thâm độc cười gần, mừng rỡ trong lòng, ám đạo một câu: "Ngớ ngẩn."

"Ầm" song quyền đụng nhau, một luồng cuồng bạo kinh phong tứ tán mà ra, chấn động đến mức trên đất lạc diệp bay tán loạn, giữa trường hai người cũng đồng thời bị : được kinh phong chấn động đến mức từng người rút lui một bước.

Lâm Phong khóe miệng hơi vênh lên, thâm nghĩ: "Quả nhiên có thể cùng Tiên Thiên một tầng liều rồi."

Mà hắn đối diện Giang Hạo nhưng trong lòng kinh hãi, khuôn mặt khó mà tin nổi, vừa nãy này đụng vào chưa từng xuất hiện hắn nghĩ tới lâm phong phun máu ngã xuống đất tình cảnh, trái lại cùng mình là kẻ tám lạng người nửa cân, khiếp sợ, không tin, nghi hoặc, phần nộ các loại tâm tình đồng thời xông lên đầu.

Tại sao lại như vậy, sao có thể có chuyện đó? Hắn tại sao có thể có cao như vậy tu vi, chính mình nhưng là Thiết Chiến vương triều Đệ Nhất Thiên Tài,

coi như ở sư môn Thiên Hoa trong tông cũng là được xưng mấy cái hiếm có thiên tài một trong, làm sao sẽ cùng tên rác rưởi này đánh cái hoà nhau.

Đúng rồi, nhất định là ta vừa nảy chỉ dùng bảy phần mười Tiên Thiên nguyên khí, cái kia chất thải nhưng ra toàn lực. Đúng, nhất định là như vậy.

Nghĩ tới đây, tức bất tỉnh đầu Giang Hạo cũng không nhìn một chút lâm phong đứng ở đó nhẹ như mây gió, nơi nào như là ra toàn lực đáng về.

Lập tức đem mười phần Tiên Thiên nguyên khí rót vào đến song chưởng, toàn lực hướng lâm phong đánh ra một chưởng.

"Đến hay lắm."

Lâm Phong hét lớn một tiếng, cũng toàn lực nhấc lên chân khí, song quyền tiến lên nghênh tiếp.

Nhìn thấy lâm phong còn dám cùng chính mình liều mạng, Giang Hạo khoe miệng lần thứ hai bay lên một luồng nụ cười tàn nhẫn: "Muốn chết"

"Oanh" một tiếng, bốn chưởng tương giao, một luồng cuồng bạo khí lưu tùy theo tứ tán mà ra, trong đình viện tựa hồ quát nổi lên một luồng gió to, thổi người xung quanh đều là góc áo tung bay, có mấy ròi đi khá gần còn bị chấn động đến mức liền lùi lại vài bước.

"Đạp đạp thạch" Lâm Phong cùng Giang Hạo cũng là từng người bị đẩy lui chừng mười bước.

Sao có thể có chuyện đó, cái này không thể nào, ta là Đế Nhất Thiên Tài, phế vật này làm sao có khả năng đánh với ta hoà nhau, chuyện này tuyệt đối không có khả năng.

Này đụng vào sau, Giang Hạo mặt xám như tro tàn, hai mắt đỏ ngầu, nội tâm gần như điên cuồng.

Phủ một cái trên y phục bụi bặm, Lâm Phong khoe miệng mỉm cười, trong đôi mắt mang theo một vết chẳng ra gì nhìn gần như điên cuồng Giang Hạo.

Trong lòng âm thầm khinh bỉ, cứ như vậy tâm linh cảnh giới, cũng có thể gọi là thiên tài? Chỉ là như vậy một nho nhỏ ngăn trở liền cơ hồ tẩu hỏa nhập ma.

"Tặc tử nguoi dám!"

Đột nhiên phía sau truyền đến Tiết Cương quát to một tiếng.

Lâm Phong trong lòng căng thẳng, mau mau quay đầu nhìn lại.

Đã thấy này giang kiệt chẳng biết lúc nào dĩ nhiên lặng lẽ đến phía sau hần, lúc này chánh: đang một chiêu kiếm hướng mẹ mình đâm tới.

Lâm Phong cự ly quá xa, lúc này muốn cứu viện đã không bằng.

Ít nhiều Tiết Cương đứng Diệp Ngưng Sương bên người, lúc này chánh: đang một chưởng vỗ ở giang kiệt trường kiếm trên, đem Giang Kiệt trường kiếm chém xuống trên mặt đất.

Con mắt xích sắp nứt, nổi giận đùng đùng, bạo ngược sát khí trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ sân trước ngôi nhà chính.

"Chết."

Chảy mồ hôi lạnh khắp cả người Lâm Phong trong nháy mắt nổi giận, bóng người lóe lên sẽ đến đang muốn chạy trốn giang kiệt bên người, tay phải một quyền quán chú toàn thân chân khí kẹp giận mà ra.

"Phốc" một tiếng, Giang Kiệt tẩm kia tràn ngập về mặt phức tạp mặt trong nháy mắt tại đây một quyền bên dưới chia năm xẻ bảy, máu đỏ tươi, đầu lâu xương vỡ, trên mặt thịt nát pha thêm màu trắng óc như hoa mỹ Yên Hoa tỏa ra bình thường tứ tán bắn nhanh.

Khiếp sợ, nhìn này máu tanh một màn, tất cả mọi người sợ ngây người, sợ run lập tại chỗ.

"Dám to gan thương mẹ ta hôn, giết không tha!"

Lâm Phong này lạnh lẽo cực điểm, lại thô bạo cực điểm đem bốn phía người toàn bộ thức tỉnh.

Nhìn giang kiệt thi thể không đầu, lâm phong trong đôi mắt đỏ như máu dần dần thối lui.

Đi tới Diệp Ngưng Sương bên người, ôn nhu dò hỏi: "Nương ngài không có sao chứ, có hay không làm sợ ngài?"

Diệp Ngưng Sương thấy nhi tử bởi vì chính mình mà nổi giận giết người, trong lòng ngũ vị hỗn tạp Trần.

Đưa tay xoa nhẹ vuốt ve một hồi lâm phong sau não.

Không cần ngôn ngữ, tất cả đều ở lần này xoa xoa bên trong.

Lâm phong Thượng hơn một tia sát khí tại đây một hồi xoa xoa bên trong hoàn toàn biến mất, ánh mắt lại biến trở về trong suốt, thâm thúy.

Xoay người lại nhìn lướt qua ngậy người như phồng Giang Hạo cùng bọn họ mang đến chính là thù hạ, trong ánh mắt lại bay lên một vết chẳng ra gì, lắc lắc đầu, hoàn toàn mất đi đánh lại hứng thú.

"Còn muốn đánh à"

Đội đến lâm phong thanh âm lạnh như băng vang lên, Giang Hạo mới thanh tỉnh lại.

Nhìn giang kiệt thể thảm tử trạng, trong đầu không khỏi lại hiện ra vừa lâm phong trên người kinh khủng sát khí cùng uy vũ thô bạo Sát Thần đáng dấp.

Thân thể không khỏi lại là một trận run cầm cập, trong ánh mắt toát ra một luồng ý sợ hãi, trong lòng từ lâu mất đi tái chiến dũng khí. Có điều ngoài miệng lại không chịu yếu thế: "Hừ, ngươi giết đệ đệ ta, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi."

Nghe được Giang Hạo này mầu lệ nội liễm, lâm phong khoe miệng hơi vênh lên, chẳng ra gì nói: "Chỉ bằng ngươi, còn chưa đáng kể, mau mau mang theo chó của ngươi lần, đừng ép ta tiếp tục giết ngươi."

"Ngươi . . Ngươi . . Được, ngày hôm nay tạm thời buông tha ngươi, sẽ có người tới trừng trị ngươi, ngươi chờ."

Mầu lệ nội liễm dẫn dò một câu câu khách sáo sau, nguyên bản hăng hái Giang Hạo như sương đánh quả cà tựa như, phát phát tay, để bọn thù hạ đặt lên giang kiệt thi thể không đầu liền chuẩn bị đi.

"Chờ một chút."

Tiết Cương đột nhiên hét lớn một tiếng.

Giang Hạo cùng thù hạ của hắn tất cả đứng lại thân hình, chạm đích nhìn lại.

Lâm Phong cũng đột nhiên nhớ lại, Tiết Cương nói Giang Minh lời khai bị : được giang kiệt cầm đi, hiện tại giang kiệt chết rồi, này lời khai hay là còn đang thi thể của hắn trên.

Hướng Tiết Cương gật gù, Lâm Phong ngược lại lạnh lùng đối với Giang Hạo nói rằng: "Xác chết lưu lại, các ngươi lần."

"Ngươi . . Ngươi không muốn khinh người quá đáng, quá mức đánh lại một hồi."

Giang Hạo trong lòng cái này khuất a, Ni Mã ngươi chỉ là cùng lão tử đánh cái hoà nhau mà thôi, ngươi dựa vào cái gì như vậy thật giống ngươi mạnh hơn ta như thế a.

"Hừ, muốn đánh lại một hồi sao? Đến!"

Lâm Phong hừ lạnh một tiếng, trên người kinh khủng kia sát khí tùy theo mà ra, dâng lên hướng Giang Hạo tuôn tới.

"Ngạch . ."

Vốn là bị : được lâm phong sợ vỡ mặt Giang Hạo lần thứ hai bị : được kinh khủng này sát khí vây quanh, sợ hãi đến hai chân mềm nhũn, run lập cập rất đúng thù hạ người khoát tay chặn lại, ra hiệu đem xác chết thả xuống.

Chờ Lâm Phong sát khí vừa thu lại, lập tức chạm đích bước chân lao đảo nhanh chóng thoát đi, lúc này liên tràng diện nói cũng không dám nói nữa.

Tiết Cương vội vàng quá khứ ở giang kiệt trên thi thể lục soát lên.

"Tìm được rồi, quả nhiên còn đang trên người hắn."

Nhìn thấy Tiết Cương kích động đáng vẽ, lâm phong khẽ mỉm cười nói: "Tìm được rồi là được, Tiết Cương thúc ngươi thu cẩn thận, chúng ta tiếp theo nói một chút tình huống của các ngươi."

Tiết Cương thu cẩn thận lời khai, tiếp theo trước câu chuyện nói rằng: "Lúc đó chúng ta một đường cố gắng càng nhanh càng tốt chạy hơn mười ngày, ở tới ngày hôm qua về tới Thiết Chiến thành, ở cửa nam khẩu thời điểm, gặp phải Đô hộ Tướng quân Chu Tiêu Minh, không nói lời gì, liền vu hại chúng ta là đào binh, trực tiếp đem chúng ta nhốt vào Thiên Lao."

Cũng không lâu lắm giang kiệt liền đem chúng ta mang tới hình phòng, cái gì cũng không hỏi, trực tiếp liền đối với chúng ta vận dụng các loại đại hình, Tiểu Lục từ tên tiểu tử này cũng thật là kiên cường, cứ như vậy bị : được hình phạt nghiêm khắc tra tấn hơn ba giờ, hắn hừ cũng không rên một tiếng kiên trì, mãi đến tận chết."

Nói tới chỗ này, Tiết Cương đột nhiên nhớ lại, vội vàng hỏi: "Đúng rồi, Tiểu Lục từ đây, hắn thế nào rồi, tiểu tử này vốn là trên người thì có thương, lại cùng ta một đường bốn ba, sau đó lại bị đại hình hành hạ gần ba canh giờ, hắn thương nên rất nặng."

Tĩnh!

Nhìn thấy lâm phong bốn người đều một mặt bị phẫn, không có người trả lời lời của mình, Tiết Cương trong lòng một hồi hộp, lập tức ý thức được không ổn, ánh mắt chờ đợi nhìn lâm phong, môi run rẩy lại hỏi một câu: "Nhị công tử, Tiểu Lục tử hấn, hấn thế nào rồi."

Lâm phong trong ánh mắt biểu lộ thật sâu về thống khổ, trên mặt co quắp một trận.

"Đưa bé kia đi rồi."

Đan Chính âm thanh trầm thấp thay lâm phong trả lời.

"Cái gì, Tiểu Lục tử hấn, hấn thật sự. . . Là ta có lỗi với hấn, không có chăm sóc tốt hấn."

Tuy rằng đã ý thức được Tiểu Lục tử khả năng xảy ra vấn đề rồi, thật là nghe thế cái tin tức thời điểm, Tiết Cương vẫn là rất khó tiếp thu hiện thực này, mới vừa càng thân thể lại được này đã kích, hai chân đột nhiên mềm nhũn, ngã quỵ ở mặt đất.

Nhìn thấy cái này boong boong sắt cốt sa trường lão tướng mắt hồ roi lệ, bị thương gần chết đáng vẽ, Diệp Ngưng Sương đi tới bên cạnh hấn, nhẹ giọng khuyên lơn: "Rất nhiều, Lục tử đứa nhỏ này đã đi rồi, ngươi không muốn quá tự trách, cái này cũng không trách ngươi."

"Phu nhân, ngươi là không biết, Lục tử đứa nhỏ này là vì. . . Vì. . . Ai. . ."

Nhìn Diệp Ngưng Sương đồng dạng là một bức cực kỳ bi thương đáng vẽ, Tiết Cương nói đến một nửa, đột nhiên thờ dài, vẫn cứ sanh sanh nuốt trở lại.

"Ta đi nhìn Lục tử."

Tiết Cương trốn ra Diệp An man mang theo ánh mắt nghi hoặc, cúi đầu nói một câu.

Một bên Lâm Phong nhưng nhìn ra Tiết Cương hình như có cái gì nỗi niềm khó nói không có nói ra.

P/S: Máy bạn thông cảm a~ Mình mỗi ngày chỉ up được 5 chương . Rảnh thì mình Up nhiều hơn

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thiên ngoại thiên thạch

Trần Nam Vương phủ phòng khách, Lục tử thi thể.

Qua hơn nửa giờ sau, lâm phong đám người tâm tình đều thoáng bình tĩnh.

Đan Chính đầu tiên mở miệng nói: "Công tử, hiện nay chúng ta mấy cái cũng còn là tù nhân trốn trại, ở vương phủ không thể đợi lâu, đến mau mau trước tiên tìm một nơi tránh một chút, không phải vậy sau đó rất nhiều quan binh chạy tới nói, sẽ có phiền toái lớn."

Lâm Phong trầm ngâm không nói gì, đối với Đan Chính nói tình huống hấn đã ở cân nhắc, liền hiện nay hình thức đúng là cần một chỗ an toàn đem mẫu thân thu xếp một hồi, sẽ giúp Đan Chính giải độc, để hấn khôi phục tu vi, chỉ dựa vào chính mình hiện nay sức chiến đấu còn chưa đủ đối mặt phó Giang Nguyên.

Tào Đại Dũng nghe vậy lập tức nói rằng: "Đi trước nhà ta đi, tin tưởng quan binh còn không dám đến nhà ta đi sưu tra."

"Không được, không thể lại liên lụy Tào tướng quân rồi !"

"Ha ha, đại tâu, ngươi đây là xem thường ta Tào mỗ người a!"

Diệp Ngưng Sương tiếng nói vừa ra, chỉ nghe phòng khách truyền ra ngoài đến một trận sáng lạng tiếng cười lớn.

Mọi người quay đầu nhìn về phòng khách nhìn ra ngoài.

Một báo đầu hoàn mất, cảm yếu râu hùm, một thân nhung trang uy vũ người trung niên Chính Long được hổ bộ đi tới cửa đại sảnh.

"Tào tướng quân, người làm sao cũng tới."

"Thật xin lỗi đại tẩu, là Tào Lỗi đã tới chậm, để đại tẩu chịu khổ, các người hiện tại mau mau đi theo ta, đi nhà ta!"

Nhìn Diệp Ngưng Sương tràn đầy thần sắc có bệnh trên mặt tràn đầy bi phẫn, Tào Lỗi cảm thấy thật sâu tự trách.

Trần Nam Vương Lâm Vĩ kiên quyết đã từng đã cứu mạng của hắn, hắn vẫn coi như là huynh trưởng. Hiện tại huynh trưởng xuất chinh, chính mình nhưng không có chăm sóc tốt huynh trưởng vợ con, điều này làm cho tính cách trọng tình trọng nghĩa Tào Lỗi làm sao có thể không tim như bị đao cắt?

"Tào tướng quân này nói gì vậy, Đại Dĩnh ngày nữa tù cứu chúng ta mẹ con đã để trong lòng ta rất mức ý không đi, hiện tại không thể lại đi nhà, không thể lại liên lụy các người."

"Đại tẩu, người không nên nói nữa, ta Tào Lỗi mà là quản chi chuyện người, các người mau mau đi theo ta, ta đã nghe đến phong thanh, Giang Nguyên chánh đang để Chu Minh mang người hướng bên này đến rồi."

Tào Lỗi có chút lo lắng thúc giục.

Một mực trầm tư lâm phong đi tới Diệp ngưng sương bên người, mềm nhẹ nói: "Nương, nghe Tào tướng quân, chúng ta đi trước hẳn nơi đó tránh tránh đi."

"Nhưng này."

"Đại tẩu, đừng do dự, tiểu Phong nói đúng, chúng ta đi nhanh lên đi, không đi nữa liền đến không kịp."

"Được, vậy thì phiền phức Tào tướng quân rồi."

Diệp ngưng sương cũng không do dự nữa, lúc này đồng ý.

Tào Lỗi nghe vậy trên mặt vui vẻ, nói rằng: "Đúng rồi, ta mới vừa vào tới thời điểm nhìn thấy đình viện bên trong có một đủ hiểu được xác chết, vậy là ai?"

Tào Đại Dĩnh nghe vậy, lập tức hưng phấn nói: "Cha, đó là Giang Kiệt xác chết, là bị phong tử một quyền đánh bể đầu của hắn chết."

"Cái gì, tiểu Phong người giết Giang Kiệt?"

Tào Lỗi con người trợn lên lão đại, trên mặt tràn ngập khiếp sợ, hắn biết rõ Lâm Phong đích tình huống. Tiên Thiên tính hai mạch Nhâm Đốc bế tắc, vĩnh viễn không cách nào tiến vào rèn thể năm tầng trùng mạch cảnh, mà Giang Kiệt từ lâu là rèn thể sáu tầng cảnh.

"Đúng, Tào thúc, Giang Kiệt hại chết Lục tử, còn muốn đánh lên mẹ ta, vì lẽ đó ta đem hắn giết."

Nhìn thấy Lâm Phong bình tĩnh này đáng vẻ, Tào Lỗi phục hồi tinh thần lại, lắc lắc đầu, thở dài nói: "Này giang kiệt vừa chết, xem ra sự tình phiền toái hơn, Giang Nguyên nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ."

"Cha, lẽ nào người sợ Giang Nguyên này Lão Hồn Đản?"

Một bên Tào Đại Dĩnh trên mặt mang theo thất vọng nhìn chằm chằm Tào Lỗi.

"Trung tiện, đánh rắm, lão tử sẽ sợ Giang Nguyên? Người Tiểu Hồn Đản hiểu cái cầu a."

Tào Lỗi bị nhử từ vừa nói như thế, không khỏi giận dữ mắng hắn một câu, tiếp theo chạm đích đối mặt Diệp ngưng sương, sắc mặt kiên nghị nói: "Giang kiệt giết sẽ giết, cũng chẳng có gì ghê gớm, chúng ta hay là trước đi nhà ta bàn bạc kỹ càng làm sao đối phó Giang Nguyên đi."

"Được rồi, nghe lời người, chúng ta đi!"

Diệp ngưng sương nói xong trước tiên đi ra ngoài.

Lâm Phong cũng ôm lấy Tiểu Lục tử thi thể đuổi tới.

Ngay ở bọn họ đi rồi không tới một phút, một người trung niên tướng lĩnh mang theo rất nhiều quan binh tới rồi đem Trần Nam Vương phủ bao quanh vây nhốt.

Này tướng lĩnh vung tay lên: "Lục soát."

Một quan binh như hổ như sói nhanh chóng vọt vào vương phủ cửa lớn, đến bên trong lật lục soát lên.

Chỉ chốc lát, những binh sĩ này lại một mỗi người chạy ra.

"Báo cáo Tướng quân, bên trong chỉ có một bộ thi thể không đầu, không ai."

"Thi thể không đâu? Có thể nhìn ra là ai chăng?"

"Không thấy được."

"Con bà nó, thu đội, các người lập tức xuống toàn thành lùng bắt, ta đi báo cáo Chu tướng quân. Đúng rồi, đêm này thi thể không đâu mang tới."

"Vâng."

Tào phủ.

Dàn xếp thật Diệp ngưng sương đi nghỉ ngơi sau, Lâm Phong đi theo Tào Lỗi đi tới trong đại sảnh.

Tiết Cương đem tiền tuyến đại thể tình huống nói cho Tào Lỗi sau lại sẽ Giang Minh lời khai lấy ra.

"Tào tướng quân, đây là tội chứng Giang Nguyên tư thông với địch đặc, liền từ người chuyển giao cho hoàng thượng đi!"

Tào Lỗi đưa tay tiếp nhận đi xem lên.

"Àm" xem xong lời khai Tào Lỗi một quyền nện ở bên cạnh trên khay trà, tức giận nói: "Giang Nguyên tên khốn này, dám ăn cây táo rào cây sung, tư thông Uy di, hèn đây là phản quốc, ngày mai nhất định phải khỏe mạnh tố hèn một quyền."

"Đúng, có cái này bằng chứng, xem ra Giang gia thật là tốt tháng ngày phải đầu."

Một bên Tào Đại Dĩnh hưng phấn nói.

Lâm Phong lắc đầu nói: "Không dễ như vậy, chỉ bằng vào cái này căn bản không đủ để đẩy đổ Giang Nguyên."

"Không thể nào, có này bằng chứng ở còn nhào lộn hèn?"

Tào Đại Dĩnh nghi hoặc nhìn Lâm Phong.

"Tiểu Phong nói không sai, chỉ bằng vào chút ít đồ này xác thực không cách nào đẩy đổ Giang Nguyên, hèn có rất nhiều loại phương pháp có thể chứng minh chính hèn thuần khiết."

Tào Đại Dĩnh nghe được cha mình cũng nói như vậy, không khỏi cuống lên.

"Vậy này lời khai còn muốn đến có ích lợi gì a?"

"Cũng không phải hoàn toàn không có tác dụng, chỉ ít nó còn có hai điểm tác dụng."

Tào Lỗi nghe lâm phong này bình tĩnh phân tích, trong lòng hơi động, nhìn kỹ lấy hèn nói: "Tiểu phong người đứng là nói một chút có cái nào hai điểm tác dụng."

Lâm Phong biết Tào Lỗi muốn thi lượng chính mình, cũng không lại ý, bình tĩnh nói: "Đầu tiên, có phần này lời khai là có thể chứng minh cha ta cùng hết thầy Thiên Lang quân thuần khiết; thứ yếu, này lời khai tuy rằng không thể trực tiếp đẩy đổ Giang Nguyên, nhưng là có thể để cho Giang Nguyên cảm giác được Hoàng đế đối với hèn không tín nhiệm, sau đó cũng không dám lớn lối như vậy."

"Ha ha, hay, tiểu Phong phân tích hay! Không sai, đây đúng là phần này lời khai lớn nhất hai điểm tác dụng."

Tào Lỗi nghe xong lâm phong đều đầu vào đây phân tích, không khỏi vỗ tay khen hay.

Mà một bên Tào Đại Dĩnh lại nghe đầu óc mơ hồ.

"Không đúng vậy, theo người nói vậy, hoàng thượng không phải có thể tin tưởng phần này lời khai? Vậy hèn tại sao không trực tiếp đem Giang Nguyên vấn tội đây?"

Nghe được Tào Đại Dĩnh vấn đề, Tào Lỗi chỉ tiếc mài sắt không nên kim liếc mắt nhìn hèn, quay đầu đối với Lâm Phong nói: "Tiểu Phong, người giải thích cho hèn giải thích."

Lâm phong cười lạnh nói: "Hừ, Hoàng đế hèn đầu chỉ là sẽ tin tưởng, kỳ thực coi như không có phần này lời khai, trong lòng hèn cũng cùng rõ như kiếng, chỉ là tất cả những thứ này đều là thủ đoạn của hèn thôi, người cho rằng lần này Giang Nguyên vu hại cha ta chuyện hèn sẽ không biết? Không, hèn đều biết, nhưng thật ra là hèn sợ cha ta công cao cái chừa, cho nên muốn nhân cơ hội thông qua Giang Nguyên chen ép cha ta, hiện tại hèn mục đích đạt đến. Này cái kẻ tiếp muốn đánh ép chính là Giang Nguyên, hèn sẽ cố ý lộ ra đối với Giang Nguyên không tín nhiệm, mục đích chính là rung cây dọa khỉ."

"Ngạch, thâm ảo như vậy!"

Tào Lỗi chấn Tào Đại Dĩnh một chút, quay đầu vui mừng nhìn Lâm Phong, hèn trước đây chưa từng có phát hiện Lâm Phong đã vậy còn quá tầm nhìn,

đối với chuyện bản chất nhìn như thế thấu triệt. Trong lòng âm thầm vì là Lâm Vĩ kiên quyết cao hứng đại ca sinh ra một đứa con trai tốt a!

"Ngày mai làm phiền Tào thúc ở trên triều giúp ta phụ thân thảo : đòi viện binh."

Tào Lỗi cười ha ha nói: "Tiểu Phong người yên tâm, Tào thúc nhất định tận lực, ta sẽ hướng hoàng thượng đệ trình từ ta tự mình dẫn ta dưới trướng ba trăm ngàn Hồ Bôn quân đi tới trợ giúp đại ca."

"Đa tạ Tào thúc, nếu như có thể đến Tào thúc cùng ba trăm ngàn Hồ Bôn quân đi tới, này làm sao hoạn Uy di không lui."

Bọn họ rồi lại nơi nào sẽ biết, chuyện phát sinh kế tiếp sẽ hoàn toàn ra ngoài dự liệu của bọn họ.

Mấy người đàm luận sau một lúc, Lâm Phong đứng dậy xin cáo lui, hần hiện tại muốn đuổi chặt đi ra ngoài tìm điểm được liệu luyện điểm đan được bang Đan Chính giải độc, cũng tốt nâng lên thực lực của chính mình.

Ra Tào phủ sau, Lâm Phong trước tiên tìm cái địa phương tiến hành rồi đơn giản dịch dung, như thế nào đi nữa nói hần cũng là Trần Nam Vương phủ Nhị công tử, này trong Hoàng thành biết hần người vẫn là rất nhiều , vì đề tránh cho phiền phức không tất yếu, đơn giản dịch dung vẫn là cần thiết.

Đối với kiếp trước đan khí cuồng thánh tới nói, Dịch Dung Thuật vẫn là không làm khó được hần.

Chỉ chớp lát, Lâm Phong liền biến thân thành một hơn ba mươi tuổi, lông mày rậm mắt to, đầy mặt râu quai nón uy mãnh đại hán.

Dịch dung sau, đi tới đến một gian tiệm châu báu mua một nhẫn mạng tới, đây là hần kiếp trước quen thuộc, mang cái nhẫn mục đích chính là vì che giấu vô ích ngày chuồng không gian tồn tại.

Một đường đi tới Thông Thiên Bảo Các, ngẩng đầu nhìn ngó ba tầng cao kiến trúc, khoe miệng hơi vênh lên, nhắc chân đi vào.

Trước đây hần đã từng đã tới nơi này mấy lần, biết nơi này tầng thứ nhất là một ít bình thường nhất đao kiếm cùng được liệu cái gì, thứ tốt bình thường đều ở hai tầng.

Ba tầng nhưng là một ít vật đặc biệt trân quý, bất quá hần trước đây chưa từng đi tới quá, bởi vì hần không tư cách, Thông Thiên Bảo Các quy định nhất định phải Tiên Thiên Cảnh người mới có thể trên Bảo Các lầu ba.

Đi thẳng tới lầu hai.

Lầu hai diện tích ước chừng một sân bóng đá kích thước, bên trong bày đầy một loạt đứng hàng hàng trên kệ, mặt trên đồ đầy các loại đan dược, vũ khí, còn có rất nhiều kỳ hoa dị thảo loại hình gì đó.

Phần lớn hàng trên kệ một bên đều có mấy người ở chọn thứ mà chính mình cần.

Lâm phong nhìn lướt qua hoàn cảnh chung quanh sau, đi thẳng tới một dán vào "Thu mua đài" ba chữ trước quầy.

Một tuổi chừng mười bảy mười tám tuổi người giúp việc nhìn thấy lâm phong này uy vũ tướng mạo, không dám thất lễ, lập tức đứng dậy đón lấy.

"Khách quan có nhu cầu gì giúp một tay?"

Lâm Phong làm bộ lăm lăm liệt liệt dáng vẻ, nâng lên thô giọng nói: "Ta ngày hôm trước trong lúc vô tình được một bảo bối, không biết các người nơi này có thu hay không!"

"Chúng ta nơi này bảo bối gì đều thu, phiền phức khách quan ngài đưa cho ta xem một chút."

"Được, cho người xem xem cũng được, chỉ là không biết người này mao hài tử có nhận biết hay không đến bảo bối này."

Nói chuyện, Lâm Phong cố ý tay phải đi phía trái tay mang theo chiếc nhẫn kia một chiều, tiếp theo trên đất tự ra phát hiện một khối cần một người ôm hết khối sắt lớn, này khối thép toàn thân ngăm đen, mặt trên còn có một ít sáng lên lấp lánh hạt nhỏ đột xuất.

"Trời ạ, chuyện này. . . Lớn như vậy thiên ngoại thiên thạch."

Vô cùng ngạc nhiên người giúp việc một tiếng này kinh ngạc thốt lên, lập tức hấp dẫn lầu hai chú ý của mọi người, cùng nhau hướng bên này nhìn tới.

Lâm phong cố ý làm bộ một mặt tức giận chỉ vào người giúp việc nói: "Người lớn tiếng như vậy làm cái gì, người không biết tiền tài không thể để lộ ra đạo lý sao?"

Bị lâm phong một mắng, người giúp việc lập tức phản ứng lại, bận bịu đưa tay che chính mình tầm kia đến đại đại miệng.

"Người bây giờ che miệng ba còn có mông dưng a, người xem bọn họ toàn bộ nghe thấy được."

Phản ứng lại người giúp việc vội vàng nói khiêm: "Xin lỗi, xin lỗi, là tiểu nhân không phải, có điều khách quan yên tâm, tại đây Thông Thiên Bảo Các bên trong, vẫn là không ai dám cướp khách quan gì đó ."

Người giúp việc vừa nói, lại đây người vây xem bên trong một ít nguyên bản mất lộ ra tham lam ánh sáng đám gia hỏa lập tức biến mất trong mắt tham dục.

"Khách quan ngài chờ, ta đây liền đi gọi chúng ta chương quỹ đến, bảo bối này quá trân quý, ta không làm chủ được."

Lâm phong đối với người giúp việc vung vung tay thiếu kiên nhẫn tựa như nói rằng: "Nhanh đi, nhanh đi."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Lạc Cách

Đội đến người giúp việc vừa đi, những người vây xem kia lập tức nghị luận sôi nổi lên.

"Lớn như vậy một khối thiên ngoại thiên thạch a, hôm nay xem như là khai nhãn giới, cái này xứng đáng bao nhiêu tiền a!"

"Đúng vậy a, cái tên này đi cái gì số chó ngáp phải ruồi a, lại bị hấn đụng tới bảo bối như vậy."

"Chà chà, lớn như vậy một khối thiên ngoại thiên thạch đến rên đúc ra bao nhiêu Thần Binh Lợi Khí a."

Nghe những người này đàm luận, Lâm Phong nhếch miệng lên, đây là hấn kiếp trước bắt được trong nguyên liệu luyện khí phẩm chất kém nhất một khối thiên thạch mà thôi, đến nơi này nhưng thành dị bảo, xem ra này Nguyên Vũ Đại lục tài nguyên xác thực rất khuyết thiếu.

Người giúp việc mang theo một hơn bốn mươi tuổi tinh tráng hấn từ vội vội vàng vàng mà tới.

Tinh tráng hấn từ nhìn thấy lớn như vậy một khối thiên ngoại thiên thạch, sắc mặt cũng là hơi đổi một chút, có điều lập tức bình phục lại.

Đối với Lâm Phong chấp chấp tay nói: "Quý khách, tại hạ Tiền Quý, liêm vì thế các chương quỹ, ta xem người ở đây lắm lời hỗn tạp, loại bảo vật này thực sự không nên ở đây bại lộ, vì khách quý an toàn, có thể không dòi bước đến nội đường nói tí mi."

Lâm Phong gật gật đầu nói: "Như vậy rất tốt, xin mời Tiền chương quỹ dẫn đường."

Nói qua cố ý tay phải một chiêu, đem này thiên thạch thu hồi vô ích ngày chuông bên trong.

Tiền chương quỹ nhìn này to lớn thiên ngoại thiên thạch trong nháy mắt biến mất, lại nhìn lâm phong ngón giữa tay trái trên mang theo một đen thùi lùi nhẵn, lập tức rõ ràng là bị Lâm Phong thu vào trong nhẫn chứa đồ rồi.

Không khỏi trong lòng âm thầm suy nghĩ xem ra người này không đơn giản này, tại đây trên đại lục có thể sử dụng lên Trữ Vật Giới Chỉ người, bình thường cũng là lớn người có lai lịch, không phải người trong môn phái chính là một ít Đại Thế Lực ra tới người, không nói người bình thường, coi như là một ít môn phái nhỏ tiểu gia tộc loại hình có một túi chứa đồ liền đình thiên.

Cái khác những người vây xem kia cũng giống như nhau ý nghĩ.

"Oa, Trữ Vật Giới Chỉ a."

"Người này quả nhiên không đơn giản đây."

"."

Không để ý tới những này tê nhạt người, Lâm Phong trực tiếp chuẩn bị cùng Tiền Quý vào bên trong đường, chợt nghe sau lưng truyền đến một đạo dụ dàng giọng nữ: "Vị tiên sinh này xin chờ một chút."

Câu nói này thanh âm của không phải rất vang, nhưng là mềm mại vô luân, nghe vào trong tai, người người cảm thấy thực sự là không nói ra được được lợi, không tự chủ được đều quay đầu lại.

Chỉ thấy một tuổi chừng mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ mặc áo vàng đứng ở nơi đó, da quang trắng hơn tuyết, hai mắt còn tựa như một trong suốt Thanh Thủy, ở lâm phong trên người xoay chuyển mấy vòng. Thiếu nữ này dung mạo tú lệ cực điểm, coi là thật như Minh Châu sinh ngát, Mỹ Ngọc ánh huỳnh quang, chỉ là giữa lông mày như ẩn như hiện có một cỗ ưu sầu sâu kín. Khiến người ta sống lại một loại ta thấy mà yêu cảm giác.

Chủ tịch những người này phần lớn là lưu lạc giang hồ vô lâm hào khách, đột nhiên cùng như vậy một văn tú thiếu nữ gấp gờ, uyển tựa như đi vào một thế giới khác, không tự kìm hãm được vì nàng một bộ Thanh Nhã Cao Hoa khí thế chấn nhiếp, các là tự ti mặc cảm, không dám khinh nhờn.

Lấy Lâm Phong kiếp trước đan khí cuồng thánh từng trải, gặp mỹ nữ vô số, tuy là trong nháy mắt thất thần, nhưng chưa như trong sảnh những người khác tựa như ngây người như phỗng, khẽ mỉm cười nói: "Cô nương là đang gọi chỉ là tại hạ sao?"

Cô gái mặc áo vàng khoe miệng nhọt nhạt nở nụ cười, nhẹ nhàng bước liên tục, chân thành tiêu sái đến lâm phong bên người, khẽ mở môi anh đào: "Tiểu nữ tử Lạc Cách, xin hỏi tiên sinh có thể không đưa tay trên khối này thiên ngoại thiên thạch bán với Lạc Cách?"

"Rào, cô nương này là muốn mua này thiên thạch a."

"Cô nương này lai lịch gì a, lại dám đến Thông Thiên Bảo Các đến đoạt mồi làm ăn?"

"Lần này xem tiểu tử này làm sao bây giờ."

Tiền chương quỹ cũng là trong lòng sốt sắng, lo lắng ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm lâm phong.

Đây chính là một khối trăm năm khó gặp to lớn thiên thạch, lần đầu gặp gờ bên dưới hần liền nhìn ra này thiên thạch phẩm chất thượng thừa, như vậy bảo vật, nếu là bỏ lỡ cơ hội, chính hần một chương quỹ sợ là phải làm chằm dứt.

Thấy mọi người đều nhìn mình chằm chằm, lâm phong cười nhạt.

"Điều này e rằng không được, tại hạ trước tiên tìm Thông Thiên Bảo Các, bây giờ Tiền chương quỹ vẫn chưa từ chối thu mua, nếu ta lúc này đem bảo vật bán Vu cô nương, vậy tại hạ mà không phải có sai lầm tin chỉ ghét, sẽ rơi người cười chuôi."

Kỳ thực đó cũng không phải lâm phong lời nói thật lòng, nếu nói rơi người cười chuôi, chó má. Hần bây giờ là đã dịch dung, Ni Mã ai biết hần là Trương Tam vẫn là Lý Tử. Sự thực là hần đã nhìn ra cô gái này không đơn giản, càng từ trong ánh mắt của nàng nhìn thấu đối với khối này thiên thạch tình thế bất buộc.

Đồng dạng, hần ở Tiền Quý trong mắt cũng nhìn thấy tình thế bất buộc, hần đây là đang lùi một bước để tiến hai bước, mặt ngoài nói Chính Đại Quang Minh, nhưng thật ra là nhớ hần chúng tranh giá mà thôi.

Hiện nay hần cần đại lượng tiền tài mua được thảo luyện chế đan dược, lấy nhanh chóng tăng cường tu vi của chính mình, dưới sự bắt buộc dĩ, không thể làm gì khác hơn là hần này nhìn qua rất tinh khiết tiểu cô nương một phen.

Quả nhiên, Tiền Quý khi nghe đến lâm phong sau, trong lòng như ăn mật đường tựa như, đồng thời đối với lâm phong là cảm động đến rơi nước mắt. Về mặt càng thêm cung kính gấp cong đối với lâm phong dùng tay làm dấu mờ: "Tiên sinh xin mời nội đường nói chuyện, ta Thông Thiên Bảo Các tuyệt đối sẽ cho tiên sinh một giá vừa ý, xin mời tiên sinh yên tâm."

Mà cô gái mặc áo vàng kia thấy tình cảnh này, không khỏi chau mày, mắt lộ ra vẻ lo lắng.

Chăm chú mân cùng nhau môi anh đào đột nhiên Trương Khai: "Tiên sinh, ta đồng ý ra Thông Thiên Bảo Các gấp đôi giá cả mua tiên sinh trên tay thiên thạch, không biết tiên sinh có thể không đem bán với Lạc Cách."

Lời vừa nói ra, bốn phía lập tức tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, nghị luận sôi nổi.

"Oa, đây là rõ ràng muốn cùng Thông Thiên Bảo Các gang lên."

"Cô gái này rốt cuộc là ai, lại dám công nhiên cùng Thông Thiên Bảo Các cứng nhắc gang."

"Thân phận của nàng nhất định rất cao, hần là Bát Đại Môn Phái người."

Lâm phong vẫn không nói gì, Tiền Quý thật là sắc mặt tái xanh, hai mắt phẫn hận nhìn trước mắt cô gái mặc áo vàng, tức giận nói: "Cô nương, làm ăn muốn nói tới trước tới sau, vị tiên sinh này đã nói rất rõ ràng, huống hồ nơi này là Thông Thiên Bảo Các, ngươi nhất định phải làm như vậy sao?"

"Tiền chương quỹ đây là dùng Thông Thiên Bảo Các đang đe dọa Lạc cách sao? Lạc Cách tuy là một kẻ nữ lưu, có điều người uy hiếp Lạc cách chính là uy hiếp ta Thiên Minh tông."

Cô gái mặc áo vàng Lạc cách cũng không yếu thế, đồng dạng mang ra chính mình cường đại hậu đài.

"Oa, Thiên Minh tông người a!"

"Lần này có trò hay để nhìn, nguyên lai cô nương này là Thiên Minh tông."

"Đúng vậy a, Đúng vậy a, Thiên Minh tông nhưng là Đại lục tông phái lớn số một, xem ra lúc này Thông Thiên Bảo Các muốn ăn xẹp rồi."

Bên cạnh những người vây xem kia e sợ cho thiên hạ không loạn tựa như dồn dập bắt đầu nghị luận.

Lúc này Lâm Phong, rất thông minh lựa chọn trầm mặc, đứng ở một bên say sưa ngon lành xem ra đùa đến, hồn nhiên không có chính hấn chính là kẻ cầm đầu giác ngộ.

Quả nhiên như mọi người dự liệu, vừa nghe này Lạc cách là Thiên Minh tông người, Tiền Quý lập tức hoàn toàn biến sắc, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu theo gương mặt thẳng chảy mà xuống.

Này đã vượt ra khỏi hấn dự đoán, đặc tội Thiên Minh tông, hấn cũng không gan này, thế nhưng cứ như vậy từ bỏ, này lại sẽ dọa Thông Thiên Bảo Các tên tuổi, chính mình như thường sẽ chịu không nổi.

Chết tiết họ các trưởng lão lại chết từ tể bắt từ ngày hôm trước rồi đi làm việc đến nay Bất Quy, nếu không mình là có thể đem này chuyện hư hỏng đã cho hấn rồi.

Chính đang Tiền Quý đem họ các trưởng lão tổ tông mười tám đời toàn bộ thăm hỏi hơn trăm mấy ngàn lần thời điểm, một đạo âm thanh uy nghiêm đột nhiên truyền đến: "Tiền Quý, ngươi đang ở đây làm cái gì, nhiều người như vậy đều vây quanh ở nơi này, không cần làm làm ăn sao?"

Vừa nghe thanh âm này, Tiền Quý mừng rỡ, thanh âm này đối với hấn mà nói như Thiên Lại Chi Âm a, thanh âm này hấn quá quen thuộc, chính là vừa bị hấn đem tổ tông mười tám đời đều thăm hỏi khắp cả họ các trưởng lão phong giấu.

Lâm Phong cũng theo mọi người hướng về âm thanh đến nơi nhìn tới, chỉ thấy một người có mái tóc râu mép toàn bộ hoa râu, lão giả tinh thần quắc thước đứng ở nơi đó, chánh: đang một mặt sắc mặt giận dữ nhìn Tiền Quý đáng nhân.

"Lão này là tiên ngày ba tầng tu vi. Xem ra Đan Chính nói không sai, này Thông Thiên Bảo Các hoa quả nhiên rất sâu, một nho nhỏ phân các đều có Tiên Thiên ba tầng cao thủ tọa trấn."

Lâm Phong không biết, này Thiết Chiến thành phân các nhưng thật ra là Thông Thiên Bảo Các ngũ đại phân các một trong, cho nên mới có Tiên Thiên ba tầng cao thủ tọa trấn, cái khác những kia tiểu phân các bình thường đều chỉ có Tiên Thiên một, hai tầng người tọa trấn.

Tiền Quý không lo được ông lão tức giận quở trách, mau mau hùng hực chạy đến ông lão bên người, quơ tay múa chân đem chuyện đã xảy ra nói một lần.

Nghe Tiền Quý giảng giải, sắc mặt của ông lão thay đổi mấy lần, đợi đến nghe xong, ông lão chỉ hơi trầm ngâm sau, tiểu a a đi tới cô gái mặc áo vàng Lạc cách bên người, trên dưới đánh giá vài lần Lạc cách.

"Lạc cô nương, không biết Lạc Tu trưởng lão gần đây thân thể khỏe."

"Ngươi biết ông nội ta? Không biết tiền bối xưng hô như thế nào?"

Lạc cách thanh âm của vẫn cứ mềm mại vô luân.

"Ha ha, hóa ra là Lạc trưởng lão tôn nữ, thật là lớn nước trời long vương miếu, lão phu phong giấu, không biết cô nương có nghe hay không Lạc trưởng lão nhắc qua."

"Hóa ra là phong Tàng tiền bối, gia gia thường thường nhắc lên tiền bối, nói năm đó từng theo tiền bối đồng thời diệt một nhóm nguy hại bách tính sơn tặc."

"Ha ha, không nghĩ tới Lạc trưởng lão còn nhớ ta đây cái lão gia hỏa, đứng rồi, vừa hạ nhân không quen biết Lạc cô nương, có bao nhiêu đặc tội, kính xin bao dung."

"Tiền bối quá khách khí, là Lạc cách vô lễ trước, mong rằng tiền bối thứ lỗi!"

Ở nơi này một già một trẻ tán gẫu đến hùng hực, một đạo thanh âm lười biếng truyền tới.

"Ai, ta nói các ngươi xong chưa này, ta đây còn vội vàng đây!"

Hai người đồng thời hướng lâm phong nhìn sang, lâm phong nhún nhún vai, hai tay mở ra, khoe miệng hiện lên một vết tà tà mỉm cười.

"Các ngươi đều nhìn ta làm gì a, ta nói sai sao, vừa không phải còn mắng người ta không cố gắng làm ăn tới, hội này tự mình rút là đi đầu nói chuyện phiếm đi lên, thượng bất chính hạ tắc loạn."

"Tiểu tử, nơi này là Thông Thiên Bảo Các, không phải nhà ngươi, lão phu rồi rảnh không nói chuyện phiếm có liên quan gì tới ngươi."

Phong giấu là một người Tiên Thiên ba tầng cao thủ, lại là Thông Thiên Bảo Các họ các trưởng lão, bình thường tại đây Thiết Chiến thành bao nhiêu có mặt mũi đại nhân vật đều đối với hấn rất cung kính, hôm nay lại bị một tướng mạo thô bỉ trẻ tuổi Nhân Giáo huấn, không khỏi trong lòng giận lên, một luồng Tiên Thiên ba tầng uy thế mãnh liệt hướng lâm phong ép tới.

Đáng tiếc hấn không biết, lâm phong chính là Địa Tiên cảnh linh hồn cảnh giới, liền hấn này chỉ là Tiên Thiên ba tầng uy thế, có thể nại hấn gì?

Nhìn thấy lâm phong đối mặt chính mình uy thế không hề lay động, vẫn là một bức lười biếng tựa như cười mà không phải cười đáng vẻ, phong giấu trong

lòng một hồi hộp, lẽ nào người này rất nhiều lai lịch?

"Ta bốn,vốn nghe nói Thông Thiên Bảo Các tin dự không sai, làm ăn cũng là không dối trên lừa dưới, xem ra đồn đại không phải thực a, người đây rõ ràng chính là điểm đại bất nạt khách mà."

Lâm Phong vẫn là một bức lười biếng, hững hờ đáng vẽ.

Có điều này lại làm cho phong giấu càng thêm không chắc lai lịch của hắn , lập tức không dám khinh thường, rồi lại kéo không xuống mặt mũi nói mềm nói, quay đầu đối với Tiên Quý liếc mắt ra hiệu.

"Xin lỗi tiên sinh, là chúng ta không được, chậm trễ tiên sinh, nếu vị cô nương này cũng là Phong trưởng lão người quen, vậy không bằng chúng ta đồng thời hậu đường tương tán gẫu. Phong trưởng lão ngài cảm thấy làm sao?"

Tiền này đất quả nhiên không thiệt thòi vì là khéo léo người làm ăn, nhận được ánh mắt sau là cười rạng rỡ, trái chấp tay, phải cúi mình, nghiêng mình , nói chuyện lại chu đáo.

Lâm Phong cũng lười dây dưa nữa, mình còn có rất nhiều chuyện muốn làm, lập tức lập tức gật đầu nói: "Tiền chường quý mau mau đằng trước dẫn đường, mau chóng đem sự tình làm tốt, tiểu gia ta còn có chuyện quan trọng chờ làm."

"Là, là, các vị mời, xin mời!"

Thiếu nữ mặc áo vàng Lạc cách một mực chú ý Lâm Phong, trong lòng cũng không khỏi đối với lâm phong người này cực kỳ hiếu kỳ, nhìn thấy này phong giấu bị : được hắn tỏ ra không còn tính khí, không khỏi hé miệng cười khê.

Này như vô ích lan u cốc tựa như nở nụ cười, vừa lúc bị lơ đãng lâm phong nhìn thấy, không khỏi ngẩn ngơ.

Bốn người tới hậu đường một bố trí Thanh Nhã gian phòng ngồi vào chỗ của mình.

Lâm Phong trực tiếp đem khối này to lớn thiên thạch lấy ra, đi thẳng vào vấn đề.

"Được rồi, bây giờ nói nói đi, ta đây bảo bồi các ngươi chuẩn bị cho ta giá bao nhiêu."

"Lớn như vậy khối thiên thạch a!"

Liền phong giấu loại này có nhiều va chạm xã hội lão gia hoả cũng không từ kinh ngạc thốt lên lên tiếng, trong đôi mắt tinh thần phấn chấn, ánh mắt định tại đây thiên thạch trên sẽ thấy cũng đi : dò bắt động.

Đưa tay ở thiên thạch trên sờ soạng lại mò, trên mặt đều sắp cười nở hoa rồi.

"Tiên sinh nhất định phải đem khối này thiên thạch ra tay sao?"

"Làm sao, các ngươi Thông Thiên Bảo Các không thu sao?"

Lâm Phong tựa như cười mà không phải cười hỏi ngược lại phong giấu một câu.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Nhìn đều chảy máu mũi

Phong Tàng nghe vậy sắc mặt cứng đờ, vội vàng nói: "Ách, không phải, không phải, chúng ta Thông Thiên bảo các bảo vật gì đều thu, chỉ là lớn như vậy một khối lại phẩm chất tinh thuần như thế vẫn thạch, tiên sinh lấy ra bán, không biết tiên sinh sư môn hội sẽ không đồng ý."

"Ha ha, cái này không nhọc Phong trưởng lão quan tâm, người chỉ phải nói cho ta biết thứ này trị giá bao nhiêu tiền là được."

Lâm Phong biết lão gia hỏa này là ở vòng vo tam quốc mà tìm hiểu chính mình lai lịch, cũng không phá, như vậy thì để cho hắn lại không dám xằng bậy.

Phong Tàng trầm ngâm sau khi, hướng Lâm Phong đưa ra ba cái ngón tay: "Ba ngàn vạn lượng hoàng kim, tiên sinh ý như thế nào?"

"Cái gì, ba ngàn vạn lượng hoàng kim?"

Thiếu nữ áo vàng Lạc Ly vẻ mặt khiếp sợ kinh hô thành tiếng, nàng vốn tưởng rằng Thông Thiên bảo các tối đa ra năm triệu lượng hoàng kim liền thiên, nàng trên người mình liền mang theo mười triệu lượng hoàng kim, cho nên vừa rồi tại bên ngoài mới dám đại ngôn nguyện ý so Thông Thiên bảo các cao gấp đôi giá mua, bây giờ nghe cái giá tiền này, trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác vô lực, thần tình trên mặt thay đổi không gì sánh được uể oải.

Lâm Phong liếc nàng một cái, đưa nàng sắc mặt biến hóa nhìn ở trong mắt, khoe miệng hơi vênh lên, quay đầu hơi có thâm ý đối Phong Tàng nói: "Phong trưởng lão giỏi tính toán, theo ý ngươi, ba ngàn vạn lượng hoàng kim."

Lấy lại ngấm Lạc Ly liếc mắt, nói tiếp: "Bất quá cộng thêm một cái điều kiện: Ta muốn thượng các ngươi bảo các lâu ba."

"Ách, thượng lâu ba?"

Phong Tàng kinh dị liếc mắt nhìn Lâm Phong, đây coi là điều kiện gì a, Thông Thiên bảo các lâu ba tuy có hạn chế, có thể chỉ cần tu vi đạt được tiên thiên nhất trọng, vậy thì có thể tùy ý ra vào.

Lẽ nào người này tu vi vẫn chưa tới tiên thiên nhất trọng? Có thể điều này có thể sao? Xem người này dáng dấp nên có chừng ba mươi tuổi, hoặc như là thể lực lớn người trong, làm sao có thể vẫn chưa tới tiên thiên nhất trọng?

Nghĩ vậy, Phong Tàng lập tức triển khai chính mình linh hồn chỉ lực hướng Lâm Phong tìm kiếm.

Cảm giác được ba đạo linh hồn chỉ lực tại trên người mình đảo quanh, Lâm Phong khoe miệng vui vẻ càng đậm.

"Ta ba vị, các ngươi dạng này cầm linh hồn chỉ lực tại trên người ta loạn chuyển là rất không lễ phép."

"Ách. . ."

Lạc Ly đám ba người đều không có ý tứ cúi đầu.

"Các ngươi không cần tra xét ta tu vi, bằng các ngươi còn không dò được, nói cho các ngươi biết cũng không quan hệ, thật ta tu vi còn chưa tới tiên thiên nhất trọng."

"A, không thể nào, vậy tại sao ngươi có thể cảm ứng được chúng ta linh hồn chỉ lực?"

Lạc Ly dù sao tuổi trẻ, từng trải cùng định lực cũng không đủ, lập tức theo miệng liền hỏi ra trong lòng mình nghi hoặc.

"Cái này hà. . ."

Lâm Phong làm bộ làm khó dễ suy nghĩ hình, lại nhìn một chút hiếu kỳ ba người, thở dài, miễn vì khó tự do: "Được rồi, nói cho các ngươi biết cũng không sao, thật là ta trưởng bối trong nhà sợ ta tu vi quá thấp, ở bên ngoài chịu thiệt, cho nên tại trên người ta hạ ấn nấp tu vi thuật pháp mà thôi."

"Ấn nấp tu vi, còn thuật pháp, người này đến cùng là cái gì người đây?" Trong lòng ba người đồng thời làm nghĩ như thế pháp, loại thủ pháp này bọn họ là chưa bao giờ nghe, bao quát đến từ Thiên Minh tông thiên chi kiều nữ cũng như vậy.

"Không có ý tứ a tiên sinh, ngươi xem đều lâu như vậy còn chưa biết tên tiên sinh cao tính đại danh đâu, thực sự thất lễ."

Tiền Quý biết Phong Tàng rất muốn biết sạch Lâm Phong lai lịch, rất thiện giải nhân ý hỏi ra vấn đề này.

Chứng kiến ba người chờ mong ánh mắt, Lâm Phong khoe miệng lại treo lên cái kia chiều bài thức mỉm cười.

"Tại hạ Mộc Sơn Phong."

"Nguyên lai là Mộc tiên sinh, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu!"

Chứng kiến ba người trầm tư đáng vẻ, Lâm Phong cũng biết bọn họ lúc này nhất định là tại suy trằng quát đồ suy nghĩ toàn bộ đại lực họ Mộc cao nhân. Để xác định thân phận mình, nói chuyện cũng tốt, bọn họ càng là không nghĩ tới, liền càng hội cảm giác mình thần bí.

Một lát sau, Lâm Phong lại mở miệng nói: "Phong trưởng lão, ngươi còn không có có đáp ứng hay không ta thượng lâu ba chuyện."

"Chuyện này có khó khăn gì, lấy Mộc tiên sinh thân phận, tự nhiên tùy thời có thể đi lâu ba."

Phong Tàng muốn lượt toàn bộ đại lực danh nhân, lại thật không ngờ người nào mộc họ người có thể thích hợp làm kẻ chỉ điểm trước cái này người trẻ tuổi bí ẩn trưởng bối, cuối cùng ra kết luận, người này là một cái lãnh đời tiên thiên tứ trọng cao thủ truyền nhân, bằng không không có khả năng thần hồ kỹ năng giúp cái này Mộc Sơn Phong ấn nấp tu vi.

Nghĩ tới những thứ này, hẳn tự nhiên phải sáng khoái bằng lòng Lâm Phong điều kiện, nếu không đắc tội tiên thiên tứ trọng cao thủ, đó cũng không phải là đùa giỡn.

"Vậy thì tốt, cảm tạ Phong trưởng lão, vậy chúng ta liền tiền trao cháo múc đi, ta còn chờ đấy đi lâu ba tầm bảo đây."

Phong Tàng lập tức đối Tiền Quý nói: "Ngươi theo ta đi lấy kim phiêu."

Hết lại đối Lâm Phong cùng Lạc Ly nói: "Mời nhị vị chờ một chút, lão hủ đi một chút sẽ trở lại."

Đội bọn hắn đi rồi, Lâm Phong quay đầu quan sát tỉ mỉ lên cái này Lạc Ly.

Chỉ thấy nàng lúc này chính đang cúi đầu trầm tư, vẻ mặt uể oải, mắt còn có một bôi tan không ra ưu thương, hợp với cái này dung nhan tuyệt mỹ, thực sự là ta thấy mà yêu a.

Ánh mắt thoáng dời xuống, cái kia một đoạn dài mảnh cổ như bạch ngọc điêu trác trắng nõn, làn da vô cùng mịn màng.

Tinh xảo gáy ngọc hạ bị hơi mỏng hoàng sam nỗ lực che lấp lại nhưng lộ ra một màn tuyết trắng cái kia một đôi cao vót cao ngất, theo hô hấp trên dưới phập phồng, miêu tả sinh động.

Lâm Phong xem hầu như si, liền thân thể một cái bộ vị có nào đó lơ đãng phản ứng đều không cảm giác chút nào, hai mắt chỉ ở cái kia một màn tuyết trắng cùng liền miên chấp chùng ở giữa lưu luyến, thật lâu không thể đi tới đi lui, cổ họng càng là không tự kìm hãm được "Ừng ực" một tiếng nuốt từng ngụm từng ngụm nước.

Hồi lâu, tựa hồ là cảm giác được Lâm Phong ánh mắt, Lạc Ly ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Phong, hai đạo ánh mắt đụng nhau.

"A. . . Một tiên sinh, ngươi. . . Ngươi. . ."

Gặp Lạc Ly nhìn mình chằm chằm, Lâm Phong có không có ý tứ nói: "Lạc cô nương, ta làm sao?"

Lạc Ly tựa hồ đột nhiên minh bạch cái gì giống như, đột nhiên sắc mặt xấu hổ hồng, ngọc thủ rũ xuống, dùng nhỏ như muỗi kêu trùng thanh âm nói: "Một tiên sinh lỗ mũi của ngươi. . ."

Lâm Phong vô ý thức tìm tòi một thanh lỗ mũi mình.

Làm sao như thế ẩm ướt?

Đậu móa, mắt mặt ném quá độ, vậy mà chảy máu mũi, như vậy thì chảy máu mũi, trước đây thế tu hành nghìn năm định lực đi đâu.

Trên mặt một hồng, cuống quýt đem máu mũi xóa đi.

"Ách, cái kia. . . Cái kia gần nhất ăn quá nhiều thịt quay, bốc lửa, bốc lửa, không có ý tứ, để cho Lạc cô nương bị chê cười."

"Ừm. . ."

Bầu không khí rơi vào lúng túng.

"Cái kia, mạo muội hỏi một chút, không biết cô nương vì sao nghĩ như vậy muốn cái này vẫn thạch?"

Vì tránh cho lúng túng, Lâm Phong không thể làm gì khác hơn là muốn đề tài.

"Ta yêu cầu một thanh thượng đẳng pháp khí cấp bậc đạo kiếm."

Đến cái đề tài này, Lạc Ly sắc mặt lập tức chuyển biến.

"Thượng đẳng pháp khí? Lê nào các ngươi Thiên Minh tông không có sao?"

"Không có, chúng ta bên trong tông tốt nhất pháp khí chính là tông chủ trong tay pháp khí trung cấp. Cho nên ta vừa muốn muốn mua ngươi vẫn thạch, đáng tiếc ta không có nhiều tiền như vậy. . . Ai!"

"Cô nương cần gì phải quán quýt ở nơi này một khối vẫn thạch thượng đầu, ta xem cái này Thông Thiên bảo các trong cũng có vẫn thạch bán ra, huống hồ cô nương ngươi chỉ cần một thanh thượng đẳng pháp khí mà thôi, làm sao cần phải lớn như vậy một khối vẫn thạch đây."

"Ta nghe chế tạo thượng đẳng pháp khí xác xuất thành công rất thấp, huống hồ bên ngoài bán ra những cái kia vẫn thạch phẩm chất quá thấp, căn bản là không có cách chế tạo ra thượng đẳng pháp khí, ta hầu như tìm lượt toàn bộ đại lục, chỉ có khối này vẫn thạch phẩm chất mới có thể chế tạo ra thượng đẳng pháp khí, đáng tiếc ta không có nhiều tiền như vậy."

Lâm Phong nhìn thấy Lạc Ly nói nơi này lúc con mắt bắt đầu xuất hiện hơi nước, tiếng âm cũng hơi nghẹn ngào.

"Cô nương cũng không nhất định lo lắng, ta nghĩ Thông Thiên bảo các mua khối này vẫn thạch cũng sẽ đem ra Chú Khí, không chừng bọn họ cũng có thể chế tạo ra thượng đẳng pháp khí, đến lúc đó cô nương đến mua là được."

"Vây căn bản không có khả năng, coi như chế tạo được, bọn họ cũng sẽ không đem ra bán. Tính, cảm tạ Mộc tiên sinh, ta tiếp tục tìm kiếm a!"

Lạc Ly trong mắt vụ khí nặng hơn, trên mặt hơi có không kiên nhẫn, tựa hồ không nguyện ý nhiều.

Thấy nàng đáng vẻ, Lâm Phong cũng biết nàng đối đầu các loại (chờ) pháp khí chấp nhất, không khỏi trong lòng hơi động, bắt đầu tính toán: Chính mình hiện nay đã biết đối thủ thì có rất nhiều, có Giang gia, Đông Doanh quốc, Long Hồ môn, Thiên Hoa tông, khả năng còn muốn thêm một Thiết Chiến hoàng thất nam gia, những thế lực này không một không mạnh mẽ hơn chính mình, bằng vào một cái tiên thiên tam trọng đơn chính rất khó cam đoan mình và người nhà sắp tới an toàn.

Nếu có thể đem cái này Lạc Ly giữ ở bên người, lấy Thiên Minh tông trưởng lão tôn nữ thân phận, là có thể giúp đỡ chính mình đại ân.

Chủ ý quyết định.

"Xem ra cô nương rất cần gấp một thanh thượng đẳng pháp khí, không biết cô nương có thể đợi bao lâu?"

Lâm Phong tựa hồ không nhìn ra Lạc Ly không kiên nhẫn, trên mặt hiện lên một đạo không dễ dàng phát giác nụ cười, tiếp tục mở miệng hỏi.

Lạc Ly ánh mắt đột nhiên sáng ngời, mãnh mẽ ngẩng đầu, nhìn chăm chú vào Lâm Phong, hơi kích động hỏi: "Mộc tiên sinh ý là?"

"Người đoán không sai, ta có thể giúp người lấy được một thanh thượng đẳng pháp khí, chỉ là khả năng yêu cầu chừng một năm thời gian. Không biết cô nương có thể chờ hay không?"

"Có thể, có thể."

Lạc Ly hai mắt thần thái liên tục, vui mừng quá đổi, ngọc thủ ngay cả đáp ứng nói.

Nhìn thấy nàng đáng vẻ, Lâm Phong không khỏi buồn cười, cô nương này cũng quá đơn thuần, lập tức giống như cười mà không phải cười nhìn nàng nói: "Người ta lần đầu gặp mặt, Lạc cô nương người sẽ không sợ ta lừa người?"

Lạc Ly nhoen miệng cười: "Vừa nhìn Mộc tiên sinh chính là một cái người tốt, huống hồ người có thể xuất ra lớn như vậy một khối phẩm chất cao như thế vẫn thạch, còn người mang chiếc nhẫn trữ vật dạng này bảo vật, nhất định là người có thân phận, như thế nào lại gạt ta dạng này cô nương đây."

"Ách. . ."

Lý do này. . . , Lâm Phong cảm giác mình nhanh say.

"Được rồi, người thắng, ta quả thực không có lừa người, bất quá đến lúc đó ta tìm được đồ vật đi nơi nào tìm người đây?"

"Không cần phiền toái như vậy a, ta ngược lại còn muốn lịch luyện một thời gian ngắn, không bằng trực tiếp theo tiên sinh một năm là được."

Lạc Ly một bộ điềm đạm đáng yêu đáng vẻ, trong đôi mắt lại lóe ra một tia giáo hoạt.

"Mộc tiên sinh sẽ không ghét bỏ ta đi, mặc dù ta bản thủ bản cước, sẽ không chiếu cố người, bất quá ta có thể cho tiên sinh làm hộ vệ."

Lâm Phong cười khổ một hồi, chính mình từ mi chuẩn bị một đồng Tử, nghĩ làm hồi đại hôi lang, không muốn người ta hồng mĩ chính mình vội vàng mắc câu, một đồng Tử hoàn toàn uống phí, đây coi là chuyện gì nha!

"Có mỹ nữ làm bạn, ta cầu còn không được, bất quá ta trước tiên cần phải nói cho người, gần nhất ta đắc tội không ít người, bên trong còn có tám người trong đại môn phái, người theo ta khả năng liền sẽ đối địch với bọn họ, người trước suy nghĩ kỹ càng."

Lâm Phong suy nghĩ một chút, vẫn là ra tình hình thực tế, để cho nàng tâm lý nắm chắc, sớm làm lựa chọn, miễn cho đến lúc đó hối hận bỏ gánh.

Quả nhiên, Lạc Ly nghe vậy kinh ngạc, chân mày hơi nhíu: "Không biết Mộc tiên sinh đắc tội là Bát Đại Môn Phái bên trong môn phái nào?"

Lâm Phong mỉm cười nói: "Ta đắc tội không chỉ có riêng là một cái môn phái ah, ta đồng thời đắc tội Thiên Hoa tông cùng Long Hồ môn."

Này lại Lạc Ly nghe vậy ngược lại mặt giãn ra, một tiếng khẽ cười nói: "Nguyên lai là hai môn phái này, bọn họ vốn là chán ghét, ta mới mắc kếp bọn họ đầu. Cứ như vậy định, từ giờ trở đi ta liền cho người làm bảo tiêu, người yên tâm, sẽ không để cho người thất vọng."

"Ha ha , được, người cũng yên tâm, ta cũng sẽ không để người thất vọng."

"Hai vị trò chuyện gì vậy, vui vẻ như vậy."

Lúc này chỉ thấy Phong Tàng đi tới, Tiền Quý cầm trong tay nhất đại lược kim phiếu theo sát sau.

"Tiền Quý, người đem kim phiếu cho Mộc tiên sinh."

"Vâng, Phong trưởng lão."

Tiền Quý đi tới đem kim phiếu đưa cho Lâm Phong, cung kính nói: "Nơi này là ba ngàn lượng kim phiếu, mời Mộc tiên sinh sạch một chút."

"Lâm Phong tiếp nhận kim phiếu lại thuận tay thu vào Không Thiên Chuông bên trong, mỉm cười nói: "Sạch cũng không cần, ta tin tưởng Thông Thiên bảo các cùng Phong trưởng lão uy tín. Hiện tại giao dịch hoàn thành, ta muốn đi các ngươi lâu ba đi dạo một chút, ta cần phải mua được liệu trở về luyện đan."

"Mộc tiên sinh là Luyện Đan Sư?"

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Nên đi tiết tiết hỏa

Theo Phong Tàng dứt lời, ba người ánh mắt kinh dị lại đồng thời tập trung đến Lâm Phong trên người.

Ở nơi này Nguyên Võ đại lực Luyện Đan Sư là một loại rất nổi tiếng chức nghiệp, nhưng muốn trở thành Luyện Đan Sư cũng rất khó, đầu tiên phải có rất mạnh thiên phú luyện đan, thứ yếu có danh sư chỉ, lần nữa yêu cầu cường đại tài lực chống đỡ.

Cái này ba loại thiếu một thứ cũng không được, không có thiên phú, cho dù có danh sư chỉ cũng là đối ngưu đánh đàn; không có danh sư chỉ, người thiên phú nghịch thiên cũng không dùng; học tập luyện đan yêu cầu rất nhiều tài liệu đi luyện tập, không có tài lực chống đỡ cũng là không tốt.

Chứng kiến ba người đáng vẻ, Lâm Phong khóe miệng hơi vênh lên nói: "Ta không phải Luyện Đan Sư, bất quá ta có một cái hảo bằng hữu là Luyện Đan Sư."

Chứng kiến ba người sau khi nghe vẻ mặt phức tạp, Lâm Phong cười cười, đối Phong Tàng chấp tay một cái nói: "Phong trưởng lão, cái kia chúng ta trước hết đi ra ngoài. Tạm biệt."

"Mời."

Lạc Ly cũng đồng dạng hướng Phong Tàng cáo từ, theo Lâm Phong đi ra ngoài.

Đội bọn hắn đi rồi, Phong Tàng biểu hiện trên mặt biến đổi, đối Tiền Quý nói: "Ngươi đi ra ngoài mật thiết chú ý bọn họ tất cả, tùy thời hướng ta báo cáo, ta muốn trước hướng Các chủ hồi báo một chút."

Thông Thiên bảo các lâu ba.

Chứng kiến Lâm Phong đối đủ loại kỳ hoa dị thảo thuộc như lòng bàn tay, sẽ không có hắn không biết, thậm chí cơ hồ đem lâu ba kỳ hoa dị thảo toàn bộ cho mua, cùng sau lưng hắn Lạc Ly không khỏi đối người nam nhân trước mắt này thì càng tốt kỳ.

"Tốt, nơi đây không có ta yêu cầu đồ vật, ngươi còn có hay không cái gì được mua, nếu như không có, chúng ta liền xuống lâu hai, ta còn muốn đi nơi nào sẽ tìm đồ vật."

Lâm Phong một câu nói, để cho trong trầm tư Lạc Ly giật mình tỉnh lại: "Ách, ta cũng không có đồ vật muốn mua, nơi đây ta đã vừa mới đã tới, không có ta muốn đồ vật, chúng ta hạ lâu hai đi."

Lạc Ly hết liền xoay người hướng thang lầu đi tới.

"Bà mẹ nó, đến ngươi là hộ vệ hay là ta là bảo tiêu a, nào có bảo tiêu chạy phía trước."

Lạc Ly quay đầu mặt giận ra đẹp dễ cười nói: "Bảo tiêu giúp ngươi mở đường không tốt sao, ngươi cái này cũng bắt bẻ. . . Ai u. . ."

Lâm Phong đang bị năng cái này hỏi con mắt cười cho xem si, đột nhiên nghe thế một tiếng đau kêu, vội vàng nhìn chăm chú nhìn sang.

Lúc này chính trực quay đầu Lạc Ly vừa vặn cùng đầu bậc thang tới một người tướng mạo anh tuấn thanh niên nhân đứng vào nhau.

"Hỗn đản, ngươi đi đường không mang theo con mắt. . . Ngạch, Lạc cô nương. . . Tại sao là ngươi!"

Người tuổi trẻ kia cũng không biết đang suy nghĩ gì, đột nhiên cùng người va chạm liên lập tức nổi trận lôi đình, mở miệng mắng to, đợi thấy rõ là Lạc Ly lúc, lập tức mặt lộ vẻ vui mừng.

Một tay vỗ về bị đụng cái trán, Lạc Ly cũng thấy rõ người tới, sắc mặt đại biến, nũng nịu nói: "Tề Hải, người tốt đại cẩu can đảm, chính người đi đường không có mắt, lại vẫn dám mắng bản cô nương."

Tề Hải vội vàng cười xòa nói: "Thật xin lỗi, thật xin lỗi, Lạc cô nương đừng nóng giận, coi như ta không đứng, coi như ta không đứng."

"Cái gì gọi là coi như người không đứng, vốn chính là người không đứng, là người đi đường không mang theo con mắt, người đụng bị thương bản cô nương, còn mở miệng liền mắng ta, làm sao bây giờ, chính người đi."

Lạc Ly một tay vỗ về cái trán, một tay chỉ vào Tề Hải, lớn tiếng kêu la.

Lâm Phong thấy nàng đáng vẻ, trên trán đóng đầy hắc tuyến, thầm nghĩ: Cổ nhân không gạt ta ta, quả nhiên là duy nữ tử cùng người nan đường dã! Rõ ràng là chính cô ta đụng người khác, ngược lại trả đũa, cái này gọi là Tề Hải người sợ là phải xui xẻo.

Bất quá nhìn cái này Tề Hải ánh mắt bất chính, xem Lạc Ly lúc trong ánh mắt tràn đầy dâm tà ý tứ hàm xúc, cũng sẽ không là người tốt lành gì.

Ngay sau đó cũng cười cười không nói gì, chuẩn bị xem cuộc vui.

Cái kia Tề Hải vốn là tâm tình không tốt, vừa mới thất thân bị đụng, cũng đã phát hỏa, hiện tại lại bị trả đũa, trong lòng hỏa khí dâng lên, có thể đối mặt Lạc Ly, có hỏa cũng không dám phát, hẳn chính là rất rõ ràng Lạc Ly thân phận, nọn hẳn một cái gan hẳn cũng không dám lỗ mãng, không thể làm gì khác hơn là cố nén lửa giận, cười xòa nói: "Ta không phải cố ý, Lạc cô nương đại nhân đại lượng, liền tha thứ Tề Hải lúc này đây vừa vạ!"

"Hừ, muốn ta tha thứ người liền lấy ra thành ý tới."

Lạc Ly đắc thế không tha người.

"Cái kia. . . Vậy ta mời Lạc cô nương ăn, chịu nhận lỗi, người thấy có được không."

"Mời ta ăn? Ta nhờ vào, bằng người cũng xứng cùng nhau ăn cơm với ta?"

Lạc Ly cái này oan tâm cùng bất tài ánh mắt, để cho Tề Hải trong lòng hỏa khí càng tăng lên, trong mắt lóe lên một đạo tàn khốc, sắc mặt cũng âm trầm một chút, bất quá rất nhanh biến mất, vẫn như cũ đồng nụ cười: "Cái kia mời cô nương công khai, muốn như thế nào mới bằng lòng tha thứ Tề Hải."

Lạc Ly trong mắt lóe lên một đạo giao hoạt ánh sáng, ngọc đầu, nói: "Nhìn người coi như có thành ý, vậy thì liền tùy tiện cầm một mấy triệu lượng hoàng kim đến, ta liền tha thứ người, thế nào, đây không tính là quá phận a!"

"Cái gì? Mấy, mấy triệu lượng hoàng kim?"

Tề Hải cái kia phiền muộn a, trong lòng mắng to: Đkm mấy triệu lượng hoàng kim, đừng như vậy đụng một cái, cũng là người đụng ta, coi như lão tử gian người cũng không cần bồi nhiều như vậy, mà mẹ nó.

Chứng kiến Tề Hải trong đôi mắt mãnh liệt ngọn lửa, Lạc Ly khoe miệng hiện lên lau một cái khinh bỉ cười nhạt, tiếp tục bất tài nói: "Người đường đường Thiên Hoa tông tông chủ đại đệ tử, người đừng nói cho ta biết người ngay cả mấy triệu lượng hoàng kim đều không lấy ra được, có phải hay không không có thành ý xin lỗi a."

"Người. . . Người. . ."

Tề Hải bị nói lấy đều không ra, nhớ hẳn Tề Hải thân là Thiên Hoa tông chương môn đại đệ tử, đi tới chỗ nào không phải được người tôn trọng, luôn luôn cao cao tại thượng quen, chưa từng bị hôm nay dạng này khí a.

Đang muốn phát hỏa, có thể nghĩ đến đây nữ nhân phía sau Thiên Minh tông, đến miệng bên chỉ có thể ngạnh sinh sinh nuốt trở về, chỉ đến mức vẻ mặt thông hồng.

"Người cái gì người, người không muốn hiện tại chịu nhận lỗi cũng được, lần sau để cho ta gia gia với các người tông chủ từng đạo đi."

Uy hiếp, trần trụi. Trần uy hiếp.

Đó là một cái Ma nữ.

Đứng ở một bên đang xem làm trò Lâm Phong nhìn thấy một màn này, trong lòng đối cái này Lạc Ly một lần nữa làm ra đánh giá.

Tề Hải nghe vậy toàn thân chấn động, trong đôi mắt ồ ồ hỏa diễm trong nháy mắt tắt, vội vàng cười rạn rờ nói: "Ta nhận, ta xin lỗi, Lạc cô nương người đại nhân đại lượng, dạng này chuyện cũng không cần phải để cho các trưởng bối biết."

Đkm đây nếu là để cho sư tôn biết mình đắc tội Thiên Minh tông đại trưởng lão cháu yêu, vẫn không thể lột chính mình da a.

Vội vàng lấy ra một thanh kim phiếu đưa tới Lạc Ly trước mặt, cười lạnh nhìn nọt nói: "Lạc cô nương ngài đếm một chút, nơi này là mười triệu lượng hoàng kim, ta hôm nay trên người chỉ có nhiều như vậy, nếu như cô nương cảm thấy chưa đủ, ta ngày mai cho ngài bù vào, người xem vừa vặn."

Đoạt lấy kim phiếu, Lạc Ly khanh khách một tiếng, xoay người đối lấy Lâm Phong phát tay một cái bên trong kim phiếu.

Chính khi đầu hơi nước Tề Hải bỗng nhiên nhìn thấy tình cảnh này, lập tức cảm giác mình phải đều muốn tặc, lại gặp được đầy mặt nụ cười Lâm Phong, kiềm nén hồi lâu lửa giận "Đằng" một tiếng hướng Lâm Phong nhô ra, chỉ vào Lâm Phong chửi ầm lên: "Vương bát đản, người dám cười bản công tử, có tin ta hay không làm thịt người."

"Ba "

Hắn tiếng nói vừa dứt, Lạc Ly lập tức một bạt tai đập tới đi.

Tề Hải đang ở nổi nóng, căn bản không nghĩ tới Lạc Ly lại đột nhiên tự tay đánh hắn, không kịp trốn tránh, bị một tát này phiến vừa vặn, trên mặt lập tức lưu lại năm cái thiên thiên dấu tay.

"Lạc Ly, người. . . Người. . . Làm gì đánh ta, ta tiền đều cho người, người quá phận."

Tề Hải một tay bưng mặt, một tay chỉ vào Lạc Ly chất vấn.

"Hừ, ta quá phận sao? Người trả thù lao thì thế nào, người dám chửi Mộc công tử, mới đánh người một cái tát đều nhẹ."

"Mộc công tử? Hắn chính là các người Thiên Minh tông người?"

Tề Hải nghe vậy lập tức tỉnh táo lại, chứng kiến Lạc Ly dường như rất tôn trọng người trước mắt này, lúc này hối hận được ruột đều xanh.

"Hắn mặc dù không phải ta Thiên Minh tông người, bắt quá ta là hắn bảo tiêu, người mắng hắn, ta làm bảo tiêu, đương nhiên muốn đánh người. Còn không mau đi theo Mộc công tử xin lỗi."

"Bảo tiêu?"

Tề Hải không ngốc, vừa mới chỉ là trong chốc lát lửa giận công tâm, bây giờ thanh tỉnh, lập tức nhìn bạch người trước mắt này địa vị sợ là cùng lắm được, ngay cả Thiên Minh tông trưởng lão tôn nữ đều cam tâm tình nguyện cho hắn làm bảo tiêu.

Cười rặng rờ đi tới Lâm Phong trước mặt, nhìn nọt nói: "Mộc công tử thật xin lỗi, là không đúng, không nên mắng ngài, ngài đại nhân đại lượng, coi như ta là tại thối lắm."

Lâm Phong hèn mọn liếc hắn một cái, khóe miệng hơi vênh lên, chuyển du nói: "Tề Hải đúng không, muốn ta tha thứ người rất đơn giản, cùng Lạc cô nương, cho ta hai chục triệu lượng hoàng kim là được."

Từ hai người đối thoại bên trong Lâm Phong đã biết cái này Tề Hải chính là theo Giang Hạo trở về người sư huynh kia, Giang gia có là tiền tài, mà chính mình gần nhất đang cần tiền, cho nên liền hạ quyết tâm muốn từ Giang gia trong tay kiếm bộn.

"Ách. . . Hai chục triệu, hảo hảo, ta cho, ta cho, bắt quá ta trên người bây giờ không có vàng nhóm, ta viết giấy nợ được không?"

Tề Hải trong lòng cái này hối hận a, mình làm nha muốn miệng tiện a, liền một câu nói như vậy, lại là hai chục triệu lượng hoàng kim không có. Bắt quá nghĩ lại, trong lòng vừa âm thầm may mắn, hai chục triệu kim phiếu mà thôi, cùng đi tìm Giang Hạo cái kia hỗn đản muốn chính là, ngược lại Giang gia có là tiền, đối, một hồi với hắn muốn năm ngàn vạn lượng.

"Giấy nợ?" Lâm Phong nghiêm sắc mặt, lạnh lùng nói: "Người cho ta tốt lác lư đúng không, chẳng lẽ ta còn muốn tìm người đến người Thiên Hoa tông muốn sổ sách?"

"A, không, không cần, ta. . . Chúng ta đi lâu hai, sư đệ ta tại lâu hai, trên người hắn có tiền."

Tề Hải vừa nghe lại là một cái muốn đi tông môn, ai biết hắn là thân phận gì, vạn nhất nếu là để cho trong môn trưởng bối biết, vậy mình tiền đồ khả năng liền toàn bộ hủy.

Lâm Phong khóe miệng một màn kia chiều bài thức mỉm cười lại xuất hiện: "Vậy thì đi thôi, khác (đừng) làm phiền, ta bề bộn nhiều việc."

"Mời, nhị vị mời!"

Tề Hải vội vàng hướng bên cạnh nhường lối, lấy lòng tự tay làm ra mời tư thế.

Thông Thiên bảo các lâu hai.

"Giang Hạo, người qua đây."

Giang Hạo đang xem một thanh bảo kiếm, đột nhiên nghe được sư huynh Tề Hải tiếng kêu, vội vàng thả ra trong tay bảo kiếm đi tới.

"Sur huynh nhanh như vậy liền lấy lòng đồ vật sao?"

"Ừm, trên người ngươi có bao nhiêu kim phiếu, toàn bộ trước cho ta, ta hữu dụng."

Tề Hải chứng kiến Lâm Phong sắc mặt có không đúng, cho là hắn không kiên nhẫn. Thật Lâm Phong là nhìn thấy Giang Hạo trong lòng khó chịu mà thôi.

"A, tốt."

Giang Hạo gặp Tề Hải sắc mặt không đúng, cũng không dám quấy rầy, vội vàng từ trong trữ vật giới chỉ xuất ra một tờ kim phiếu đưa cho hắn.

"Nơi này là ba ngàn vạn lượng, không biết có đủ hay không?"

Tề Hải đang muốn tự tay nhận kim phiếu, một bên Lạc Ly đột nhiên xuất hiện, một tay lấy Giang Hạo trong tay ba ngàn vạn lượng kim phiếu toàn bộ cướp đi.

"Hỗn đản, ngươi muốn chết, dám cướp ta đồ vật."

Giang Hạo không nghĩ tới có người dám như thế quang minh chính đại đoạt tiền, không khỏi gầm lên một tiếng.

"Ba" Giang Hạo vừa dứt lời, trên mặt hắn liền đập một bàn tay.

Đội thấy rõ là Tề Hải, Giang Hạo mộng, lắp bắp nói: "Sur. . . Sur huynh ngươi tại sao đánh ta à?"

"Hỗn đản, ai cho ngươi lá gan, dám mắng Lạc Ly cô nương. Ta đánh ngươi vẫn là nhẹ, ngươi nếu như còn dám có lần sau, đừng trách ta không nói đồng môn tình cảm."

Tề Hải lời nói này nghĩa chánh từ nghiêm, tựa hồ thực sự là tại giữ gìn Lạc Ly.

Mắng xong Giang Hạo có xoay người cười rạo rờ, nịnh nọt giống như đối Lạc Ly nói: "Lạc cô nương không cần để ý, cái này một cái chính là hôn, ta trở về sẽ tiếp tục hảo hảo giáo huấn hắn, mời Lạc cô nương xem ở ta mặt mũi tha thứ hắn lúc này đây đi."

"Nhìn ngươi mặt mũi? Được rồi, cái này nhiều hơn tới mười triệu lượng coi như là hắn mắng ta bồi thường đi, thanh toán xong, các ngươi có thể rút đi."

Lạc Ly giống như một tham tiền giống như cúi đầu số kim phiếu, cũng không ngừng đầu một chút trực tiếp phách hai người rút đi.

"Là, là, chúng ta đi ngay, đi ngay."

Tề Hải xoay người, nụ cười khả cục đáp ứng.

Tiếp lấy mặt âm trầm đối đứng ở một bên không rõ Giang Hạo quát lên: "Đi, trở về lại thu thập ngươi."

Hết xoay người liền muốn rời đi.

Lâm Phong khóe miệng hơi vênh lên, ở sau lưng chuyển du một câu.

"Thanh niên nhân, hỏa khí quá đại thương thân, ngươi nên đi tiết tiết hỏa."

Tề Hải nghe tiếng, sắc mặt càng thêm âm trầm đáng sợ, đầu cũng không cúi, tăng thêm tốc độ ly khai Thông Thiên bảo các.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Lại chảy máu mũi

"Khanh khách, hôm nay vận khí thật tốt, không cần tốn nhiều sức liền kiếm 40 triệu lượng hoàng kim."

Nhìn Lạc Ly cái này hưng phấn đáng vẽ, Lâm Phong cười hắc hắc: "Chớ quên còn có một nửa là ta."

Lạc Ly miệng vênh lên.

"Khí quý, ai muốn ngồi cái kia một phần a, đâu, cho ngồi!"

Lấy đưa ra một thanh kim phiếu.

Lâm Phong cũng không khách khí, hần hiện tại chính cần tiền, tự tay sau khi nhận lấy thuận tay ném vào Không Thiên Chuông bên trong.

Lại đang Thông Thiên bảo các đi dạo sau nửa canh giờ mới rời khỏi.

Đang lúc bọn hần sau khi rời đi, Phong Tàng mặt mo xuất hiện ở một cái bí ẩn trước cửa sổ, trên mặt lộ ra lau một cái thần bí nụ cười, ý vị sâu xa.

Vừa mới xuất môn Lâm Phong lơ đãng quay đầu nhìn về cái kia trước cửa sổ liếc mắt nhìn, khóe miệng hơi vênh lên, cúi đầu trầm tư.

Đi tới trên đường cái, xem Lâm Phong một mực cúi đầu trầm tư, Lạc Ly đi mau một bước với hần đi sóng vai.

"Mộc tiên sinh, chúng ta bây giờ đi đâu?"

"Hiện tại đi ăn cơm, tại Thông Thiên bảo các giày vò lâu như vậy, ta đói."

". . ."

Hai người tới một nhà gọi hồ đồ tửu lâu tửu lâu sang trọng, tại hai dẫn dắt hạ xuống đến lầu hai.

Lúc này chưa đến cơm, lầu hai không có khách nhân, chỉ có một người có mái tóc hoa râm lão chường quỹ ngồi ở chỗ kia ngủ gà ngủ gật, nghe được thanh âm, giờ lên còn buồn ngủ con mắt nhắm Lâm Phong hai người liếc mắt, khóe miệng trong lúc lơ đãng lộ ra vẻ mỉm cười, lại tiếp tục nhắm mắt ngủ gà ngủ gật đi.

Qua đồ ăn về sau, Lâm Phong đứng dậy đối Lạc Ly nói: "Người trước tọa, ta có việc, đi một chút sẽ trở lại."

Hết xoay người liền hướng bên trong tửu lâu phòng đi tới.

Lạc Ly cho là hần muốn thuận tiện, cũng không có để ý, tự mình một người ngồi cúi đầu nghiên cứu cái này Mộc tiên sinh đến cùng là cái gì người.

Ước chừng thời gian uống cạn nửa chén trà sau.

"Người tốt, xin hỏi là Lạc Ly Lạc cô nương sao?"

Chính đang cúi đầu trầm tư Lạc Ly đột nhiên nghe được một thanh âm vang lên, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một người tuổi chừng mười bảy mười tám tuổi tả hữu nam tử trẻ tuổi đứng ở trước mặt mình.

Nam tử này tướng mạo bình thường, đã có một cổ đặc thù khí chất, vóc dáng thiếu cũng có tám thước, tu thân thanh y đem trang kiện vóc người hoàn mỹ triển lộ ra, có cạnh có góc trên mặt một mảnh cương nghị.

Đặc biệt hần mày kiếm hạ cặp mắt kia, sắc bén ánh mắt dường như có thể liếc mắt nhìn thấu người nội tâm, cao thẳng dưới sống mũi, độ dày vừa phải mỗi lúc này chính mang theo một tia ý vị sâu xa mỉm cười.

"Ách, ta là Lạc Ly, người là?"

Lạc Ly trong đầu nhanh chóng đem nhận thức người qua một lần, phát đối trước mắt người này hoàn toàn không có ấn tượng.

"Tại hạ Lâm Phong, Lạc cô nương khả năng không biết ta, bất quá ta cá nhân Lạc cô nương khẳng định nhận thức."

Lâm Phong mới vừa rời đi không giống là Lạc Ly muốn đi thuận tiện, thật phải đi tháo trang sức, này lại một tướng mạo sẵn có xuất hiện ở Lạc Ly trước mặt.

"Ài?"

"Mộc Sơn Phong, Mộc tiên sinh, ta nghĩ Lạc cô nương hẳn là nhận thức đi."

Lâm Phong khóe miệng hơi vênh lên, mỉm cười nói.

"Mộc tiên sinh? Ah, ta biết, nguyên lai Lâm tiên sinh là hần bằng hữu a, hần vừa mới về phía sau Đường, một hồi sẽ trở lại."

Lạc Ly cười cười nói, nhưng trong lòng tại đồ tươi bụng: Cái này Mộc Sơn Phong làm cái gì nha, như thế lâu như vậy còn chưa có trở lại, đồ ăn lên một lượt đủ.

"Ta theo Mộc Sơn Phong không phải bằng hữu."

Lâm Phong mỉm cười nói.

"Không phải bằng hữu? Lẽ nào ngươi là hán cừu nhân?"

Lạc Ly ánh mắt lập tức thay đổi cảnh giác.

"Cũng không phải cừu nhân."

"Vậy ngươi đến cùng là cái gì người?"

Lạc Ly ánh mắt càng thêm cảnh giác, khẩu khí cũng thay đổi bất thiện.

"Lạc cô nương, ngươi nghe ra ta là ai sao?"

Lâm Phong gặp Lạc Ly bắt đầu nghiêm túc, cũng không ở đùa giỡn nàng, đem thanh âm thay đổi hồi trước đó loại kia thô cuồng đáng vẻ.

"Ngươi . . . Ngươi chính là Mộc Sơn Phong?"

Lạc Ly vừa nghe cái này thanh âm quen thuộc, lập tức gặp qua ý đến, trong ánh mắt một mảnh kinh ngạc.

"Ha ha, xác thực, ta là Lâm Phong, Mộc Sơn Phong chẳng qua là ta dịch dung sau dùng tên giả mà thôi. Bất quá đây là bí mật, hy vọng Lạc cô nương khả năng giúp đỡ tại hạ bảo mật."

Chứng kiến Lâm Phong chân thành ánh mắt, nguyên bản cảm giác mình bị đùa giỡn không vui tâm tình cũng tan thành mây khói, trong mắt lóe lên một tia giao hoạt, hé miệng cười nói: "Muốn ta giúp ngươi bảo mật không thành vấn đề, bất quá nha. . . !"

Lâm Phong gặp cái này, không khỏi cười cười nói: "Ngươi đừng đánh ta chủ ý, ta cũng không phải là Tề Hải, ta rất nghèo."

"Ngươi nghèo? Có thể xuất ra lớn như vậy một khối Thiên Ngoại Vĩ Thiết người hội nghèo? Ngươi chớ ở trước mặt ta giả trang. Ngược lại ta bất kể, ngươi vừa rồi mua nhiều như vậy kỳ hoa dị thảo nhất định là dùng để luyện đan, ta muốn ngươi chia cho ta phần nửa, dạng này không quá phận đi."

Lạc Ly xong mỉm môi cười trộm, một bộ gian kế thực hiện được đáng vẻ.

"Lâm Phong lắc lắc đầu nói: "Vậy không được, ta đây cũng không phải là thành tâm lừa ngươi, ngươi trông thấy ta thời điểm ta đã dịch dung, huống hồ ta cái này trước tiên sẽ nói cho ngươi biết tình hình thực tế, ngươi không thể gỗ ta trúc giang."

"Hừ, khí quý, ngươi biết gia gia ta là ai chẳng? Gia gia ta nhưng là trên đại lục nổi danh ngũ cấp Luyện Đan Sư, muốn đan được gì ta không có a, ngươi thật đúng là đã cho ta hiếm có ngươi cái kia phá đan được a."

Chứng kiến Lạc Ly nhủ miệng đáng đáp, Lâm Phong một bộ khổ bức biểu tình, nói: "Không có biện pháp a, ta người nghèo rút dái a, chỉ có thể cái gì cũng phải tính toán tỉ mỉ, sao có thể cùng ngài đại tông môn đại tỷ so a."

"Đắc đắc, mau ăn đi, cơm nước đều muốn lạnh."

"Ngươi bây giờ là không phải rất muốn biết ta đến cùng là cái gì người?"

Đang ăn cơm Lâm Phong chứng kiến Lạc Ly vừa ăn vừa trầm tư đáng vẻ, cũng biết nàng đang suy nghĩ thân phận mình.

"Ngươi chịu không?"

Lạc Ly trắng ngần đầu trắng Lâm Phong liếc mắt, tiếp tục hướng ăn đi bỏ vào trong đồ ăn.

"Ta sợ ngươi biết thân phận ta sau hội thất vọng."

Lâm Phong một câu sau gặp Lạc Ly con mắt quay tròn chuyển một chút, nhưng không nói gì, lập tức nói tiếp: "Bất quá ta vẫn còn muốn với ngươi lời nói thật, thật ta chỉ là cái này Thiết Chiến vương triều Trần Nam Vương con trai, cũng không phải là các ngươi trong tưởng tượng trên đại lục mỗi một đại nhân vật con cháu."

Lạc Ly sau khi nghe xong quả nhiên trong ánh mắt hiện lên một tia thất vọng, bất quá rất nhanh thì bị nàng ản núp, thế nhưng Lâm Phong vẫn là nhìn thấy.

"Ngươi bây giờ nếu như hối hận còn kịp, bất quá ta nói chuyện nhất định sẽ làm được, một năm sau ta nhất định sẽ mang theo một thanh thượng đẳng pháp khí phi kiếm đi tìm ngươi."

Gặp Lâm Phong kiên định, lại trong ánh mắt tràn ngập chân thành, trong lòng không hiểu cảm thấy hắn nhất định có thể làm được, không khỏi bật thốt lên: "Ta nói chuyện cũng nhất định làm được, ta cho ngươi làm một năm bảo tiêu."

Lâm Phong nghe vậy cũng không khỏi yên lòng, hẳn chỉ sợ Lạc Ly hội trong con tức giận xoay người ly khai, vậy mình trước đó làm những cái kia liền đều uống phỉ, bây giờ hẳn tại thực lực không có đạt đến tới trình độ nhất định trước rất yêu cầu tìm thêm trợ thủ, dù sao hiện nay đối thủ của hắn thực lực còn mạnh hơn hẳn quá nhiều, hẳn không thể không cẩn thận.

"Đồng đồng đồng "

Trên thang lầu truyền đến một hồi phân loạn tiếng bước chân.

Hai người đồng thời hướng thang lầu nhìn lại, chỉ thấy trên thang lầu đi lên một nam ba nữ. Đầu lĩnh là một người đáng đáp anh tuấn, tay cầm một cái chiết phiến công tử văn nhã, đi theo phía sau ba cái quần áo bại lộ, nung trang điểm mặt yêu mị nữ tử.

Lạc Ly liếc mắt nhìn sau liền bắt tài quay đầu trở lại tới chuẩn bị tiếp tục ăn cơm, trong lúc lơ đãng đã thấy Lâm Phong hai mắt nhắm nhưng nhìn chằm chằm ba cái kia yêu mị nữ nhân xem, dưới mũi treo hai đạo huyết hồng.

Nhưong mảy, lạnh rên một tiếng.

Lâm Phong bị nàng cái này một tiếng hừ lạnh thức tỉnh, vội vàng quay đầu trở lại đến, đã thấy Lạc Ly vẻ mặt hèn mọn nhìn chính mình, không khỏi trên mặt hơi hơi một hồng, ngượng ngùng nói: "Lạc cô nương tại sao như vậy xem ta, trên mặt ta mọc hoa sao?"

Lạc Ly lười nhều, lạnh lùng cười nhạo nói: "Không có mọc hoa, là ngươi lại lên hỏa."

Lúc này Lâm Phong mình cũng cảm giác được trong lỗ mũi truyền đến một cỗ mùi máu tươi, vội vươn tay hướng mũi sờ soạn.

"Móa, làm sao lại chảy máu mũi?"

Lâm Phong trong lòng thất kinh, chuyện này có vẻ quái dị, vì sao chính mình nhìn thấy cái này ba cái yêu mị nữ nhân lúc lại có loại ý nghĩ kỳ quái cảm giác? Minh tại sao cũng là kiếp trước tu hành nghìn năm người, trước đây đại thế giới nhiều ít mỹ nữ tuyệt thế muốn yêu thương nhưng nhớ, đều có thể ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, bây giờ đối mặt cái này to mờ tục phản làm sao có thể sẽ để cho tâm thần mình không yên, còn chảy ra máu mũi?

"Đại mộng ai người sớm giác ngộ, bình thân ta tự biết. Đẳng Long đàm cửu thiên, huyết phách mỹ nhân si."

Lúc này một đạo hơi tang thương thanh âm ngấm ra một bài câu thơ, để cho trong trầm tư Lâm Phong toàn thân chấn động, một đạo hiểu ra lập tức tại trong lòng dâng lên: "Đẳng Long Huyết Phách, Long đàm cửu thiên, đối, long tính chí đàm, ta đây là dùng Đẳng Long Huyết Phách di chứng, trách không được nhìn thấy gọi cảm nữ nhân liền sẽ không tự giác ý nghĩ kỳ quái.

Nghĩ thông suốt sau đưa mắt hướng phát ra tiếng chỗ nhìn lại, chỉ thấy cái kia một mực nằm ngủ gà ngủ gật lão chường quỹ lúc này cũng chính toét miệng, lộ ra một ngum răng cửa vàng khè, hèn mọn nhìn về phía mình, nhưng ánh mắt cũng rất kỳ quái, còn buồn ngủ hai mắt thâm thúy giống như tỉnh không.

Trong lòng hơi động: Lão này không đơn giản.

"Ừm, xem ra lão giả này là hướng chính mình đến, bất quá hẳn làm sao biết Đẳng Long Huyết Phách? Lẽ nào hẳn là đại thế giới tới? Lẽ nào những tên khốn kiếp kia đã biết ta trọng sinh? Cái này cũng không đúng, ta cũng không nhận ra lão giả này, huống hồ tại hắn trong ánh mắt không có phát hiện về địch ý, chẳng lẽ là vừa khóp? Cũng không lại. . ."

"Uy, nơi nào đến lão giả, rêu rao bậy bạ cái gì rầm chó không kêu đồ vật, ảnh hưởng công tử chúng ta dùng bữa tâm tình."

Lúc này một đạo bén nhọn giọng nữ truyền đến, hấp dẫn Lâm Phong chú ý.

Quay đầu nhìn về phát ra tiếng chỗ liếc một cái, thấy là cái kia mới vừa lên tới một nam ba nữ một người trong nữ nhân lúc này chính dùng tay chỉ cái kia lão chường quỹ, đang tức miệng mắng to.

"Hừ, người đàn bà chanh chua!"

Lạc Ly nhìn cũng không nhìn bên kia, chỉ là lạnh rên một tiếng, thanh âm không lớn, bất quá ở nơi này từ lâu hai người lại tất cả đều nghe được nàng một tiếng này.

Ánh mắt mọi người trong nháy mắt đều bị hấp dẫn tới, cái kia vừa mới chửi ầm lên nữ nhân lập tức nổi trận lôi đình, ngón tay chỉ hướng Lạc Ly, lại mở miệng mắng to: "Nơi nào đến tiện nhân, dám chửi lão nương."

"Ngươi cái này người đàn bà chanh chua, ngươi, ngươi dám chửi bản cô nương, xem ta không xé rách ngươi miệng."

Lạc Ly từ thiên tư thông minh, thâm thụ Thiên Minh tông trên dưới yêu thích, lại bởi vì thân phận đặc thù, tại đại lục lúc đi lại cũng là người người truy phủng, lúc nào bị người dạng này chỉ vào mắng qua, lập tức lập tức phát hỏa, đứng lên liền muốn xông tới.

Đã thấy bên kia đầu lĩnh thanh niên nhân đột nhiên đứng lên, ba một tiếng phiến cái kia mắng chửi người nữ tử một cái tát, nổi giận nói: "Hỗn đản, dám chửi xinh đẹp như vậy tiên nữ, ngươi muốn chết a!"

Nữ tử kia bị một tát này phiền mộng, quay đầu nhìn nam tử kia, cũng không dám.

"Nhìn cái gì vậy, còn không mau cùng vị cô nương kia xin lỗi."

Nam tử vẫn mặt giận dữ quát lên.

Tiếp lấy xoay người đi tới Lạc Ly trước mặt, chấp tay vái chào, đẩy mặt cười dâm đãng nói: "Cô nương xin bớt giận, hạ nhân thô bỉ, mạo phạm cô nương, mời cô nương bao dung. Tại hạ Phạm Kiến, gia phụ là Nhất Phẩm đường đường chủ Phạm Đức, còn chưa thỉnh giáo cô nương phương danh?"

Lạc Ly nhìn thấy hân dáng vẻ liến át tâm, lạnh lùng nói: "Nhất Phẩm đường tính là thứ gì, bằng người còn chưa xứng biết bản cô nương tên, rút nhanh lên mớ."

Phạm Kiến nghe vậy sắc mặt đại biến, bất quá trong nháy mắt lại cười rặng rờ nói: "Xem ra cô nương vẫn còn ở sinh cái kia tiện tỳ khí, không bây giờ ngày từ ta làm ông chủ. . ."

Hắn lời còn không dễ yên, Lạc Ly lập tức không kiên nhẫn nữa nói: "Ta người thật đúng là người như tên bị coi thường, bản cô nương bảo người rút, người nghe không hiểu tiếng người à, rút, lẩn xa. ?"

Cái này Phạm Kiến bình sinh đáng giận nhất gọi hắn bị coi thường, lập tức sắc mặt đại biến, hung ác nói: "Lớn mặt tiện nhân, bản công tử nhìn người còn có vài phần tư sắc, mới tốt nói cùng người, bằng không. . ."

"Ba" nhất thanh thúy hưởng, Lạc Ly đột nhiên sắc mặt một đen, một cái tát hung hăng phiến tại Phạm Kiến má trái bên trên.

"Người, tốt người một cái tiện nhân, lại dám đánh bản công tử, người. . ."

"Ba" lại là nhất thanh thúy hưởng, Phạm Kiến trên má phải lại năm ngón tay ấn.

"A, người muốn chết."

Phạm Kiến cũng không phải cái gì hiền lành, ngay cả chịu hai cái bạt tai, lập tức trong cơn giận dữ, trong tay quật xếp mảnh mẽ hưởng Lạc Ly công tới.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Hèn mọn cực độ hèn mọn

"Người thật đúng là một tiện nhân, cư nhiên đánh nữ nhân."

Dứt lời, Lâm Phong đột nhiên như thiểm điện xuất thủ, bắt lại Phạm Kiến công tới cây quạt, đồng thời giơ lên một cước, hung hăng đá vào hắn trên bụng.

"A. . . Ba "

Phạm Kiến còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, cũng cảm giác thân thể bay lên, bay ra một trạng có hơn té rớt, đem một cái bàn bát tiên đập vỡ nát.

"A, công tử, người thế nào?"

Ba cái kia theo Phạm Kiến tới cô gái xinh đẹp cuống quýt chạy đến bên cạnh hắn đưa hắn nâng dậy.

Phạm Kiến tại tam nữ nâng đỡ gian nan ngồi dậy, đưa tay chỉ Lâm Phong tức miệng mắng to: "Nơi nào đến vương bát đản, lại dám đánh bản công tử, người chết định, a u. . . Đừng tưởng rằng Tiên Thiên Cảnh liền không tầm thường, người chờ ta, Nhất Phẩm đường sẽ không bỏ qua người."

Lâm Phong lạnh lùng nhìn chằm chằm tại cao giọng kêu gào Phạm Kiến, lười lại phản ứng đến hắn, khóe miệng hơi vênh lên, cái này Phạm Kiến cư nhiên đem mình làm là tiên thiên cao thủ.

"Thôi đi, Nhất Phẩm đường nhằm nhò gì, chọc giận bản cô nương, câu nói đầu tiên để người Nhất Phẩm đường từ nay về sau tiêu thất."

Lạc Ly bị cái này Phạm Kiến lần nữa mắng làm "Tiện nhân", trong lòng sớm đã giận dữ, đồng dạng nổi giận đùng đùng uy hiếp nói.

"Tốt, ngươi có gan nhóm chòr đây, trong nửa canh giờ ta muốn là không cho ngươi chết không toàn thây, ta Phạm Kiến liền cùng các ngươi họ."

Hết đứng lên đối bên người ba nữ nhân quát lên: "Đi, trở về gọi người."

"Tốt, bản cô nương ở nơi này chờ ngươi, nhìn ngươi làm sao để cho ta chết không toàn thây."

Lâm Phong một mực không có, chỉ là lẳng lặng nhìn cái này màn trò khôi hài, lúc này khóe miệng hơi vênh lên, lắc đầu.

Phạm Kiến cũng là bị lửa giận choáng váng đầu óc, hắn cũng không suy nghĩ một chút, Lạc Ly tuổi còn trẻ thì đạt đến Tiên Thiên Cảnh, nhất định phía sau có cái thể lực lớn.

Chứng kiến như trước một bộ tức giận đáng đáp Lạc Ly, Lâm Phong cười cười, không để ý tới nàng, quay đầu đối cái kia đã leo đến trên quầy dắt răng cửa vàng khè xem cuộc vui lão chương quỹ vừa chấp tay.

"Một cái xin ra mắt tiền bối."

Lão chương quỹ từ trên quầy nhảy xuống, cười đùa hét lên: "Tiền bối cái rắm, lão tử gọi Lục hồ đồ, ngươi tên là lão tử lão Lục, lão hồ đồ đều được, thì là không thể gọi tiền bối, đều bảo lão tử gọi lão."

"Ha ha, tốt, vậy ta liền không khách khí, cứ gọi ngươi lão hồ đồ, ha ha!"

Lâm Phong vốn là tính cách hào hiệp, kiếp trước cũng là phóng đảng không bị trói buộc người, chịu không nổi vẻ nho nhã câu thúc, bây giờ gặp Lục hồ đồ sáng khoái, rất đối với hắn tính khí, lập tức cũng sang sảng cười ha ha.

"Không sai, ngươi một cái đối ta tính khí, ngươi tên là Lâm Phong đúng không."

"Móa, lão hồ đồ ngươi biết ta?"

Lâm Phong có kinh ngạc, lão nhân này tại sao biết chính mình.

"Hắc hắc, lão hồ đồ ta biết nhiều chuyện, lão hồ đồ ta không chỉ có nhận thức ngươi, còn biết ngươi một cái đối lão hồ đồ ta đọc thơ rất dám hứng thú, còn có cái này Lạc nha đầu là Thiên Minh tông trưởng lão, ngũ cấp Luyện Đan Sư Lạc Tu tôn nữ. Hắc hắc, ta lão có hồ đồ hay không a!"

Lục hồ đồ xong tự tay sờ cảm một cái cái kia gần đến hầu như sờ không tới râu mép, hi hi cười, lộ ra một bộ tự nhận là cao thâm mặt trắc nộ cười, lại không tâm lộ ra một ngụm tàn thứ không đủ răng cửa vàng khè.

Nụ cười này xem ở Lâm Phong trong mắt, lại không có cảm giác được thần bí, chỉ cảm thấy hèn mọn, cực độ hèn mọn.

Chính khí phình Lạc Ly đột nhiên nghe được Lục hồ đồ, không khỏi kinh ngạc reo lên: "Uy, Hồ Đồ lão đầu, ngươi tại sao biết bản cô nương, lẽ nào ngươi cũng nhận thức gia gia ta?"

"Hừ hừ, ngươi nghĩ biết? Lão hồ đồ ta mạn phép không nói cho ngươi, ai cho ngươi đập nát ta lão hồ đồ cái bàn lại không bồi thường tiền."

"Uy, cái bàn kia là hắn đập nát, cũng không phải ta, ngươi tính thế nào trên đầu ta a, ngươi thật đúng là lão hồ đồ a!"

Lạc Ly bị lão đầu nhí này làm cho có loại dở khóc dở cười cảm giác.

"Đây còn không phải là bởi vì ngươi nha đầu kia không có việc gì gây sự, bằng không cái này một cái làm sao có thể cùng ngươi đánh lộn nha."

Xem Lục hồ đồ nói rõ là ở càn quấy, Lạc Ly tức giận, một tay chống nạnh, bỗng nhiên trên mặt hiện lên một tia giảo hoạt.

"Hừ, ngươi cái này xú Hồ Đồ lão đầu, ta xem ngươi chính là lão hồ đồ, trong trí nhớ không tốt, còn tìm nhiều như vậy lấy cớ."

"Ai ta quên, ta. . . , hắc hắc, ngươi nha đầu kia thật là giảo hoạt, lão hồ đồ kém hơn ngươi coi, may mà ta lão có hồ đồ hay không?"

Lục hồ đồ đến một bức cuối cùng dương dương đắc ý đáng vẽ, hồn nhiên không có chính mình kém hơn làm giác ngộ.

Nghe thế một lần trước, Lâm Phong chỉ cảm giác mình đầu có mười vạn con quạ đen tại xoay quanh bay lượn, xạm mặt lại vũ điệu.

"Ngươi. . . Ngươi một cái lão hồ đồ, xú Hồ Đồ lão đầu, không để ý tới ngươi. Hừ!"

Lạc Ly miệng một quyết, giận đối quay đầu đi, nghiêng mắt lên lên liếc hướng bên này.

"Được, lão hồ đồ, ngươi cùng một nha đầu so với cái gì thái độ nha, ngươi ngươi vừa rồi cái kia câu thơ ý gì?"

Thực sự chịu không được Lâm Phong mau đánh đoạn một già một trẻ này hai hàng làm ầm ỹ.

"Hừ, có nha đầu kia tại, lão hồ đồ ta liền không."

Lâm Phong chứng kiến cái này người già nhưng tâm không già lão hồ đồ còn cùng Lạc Ly nha đầu tại càn quấy, cũng là say.

"Về phần ngươi sao, ngươi cao tuổi rồi, cùng một Nha Đầu Phiến Tử trí khí."

"Uy, ngươi là ai Nha Đầu Phiến Tử a, ngươi lớn hơn ta rất nhiều sao?"

Lạc Ly nghe được Lâm Phong miệng mồm nhiều tiếng gọi mình nha đầu, không làm, đứng dậy đối lấy Lâm Phong liền muốn bão nổi.

"Hắc hắc, hắc đương nhiên lớn hơn ngươi rất nhiều, hắc. . ."

Lục hồ đồ lời đến phân nửa, tựa hồ đột nhiên tỉnh ngộ, lập tức cảm miệng không, tiếp lấy quay đầu đối Lâm Phong cười đùa nói: "Một cái, muốn biết liền cùng lão hồ đồ ta đi hậu đường."

"Hừ, khiến cho thần thần bí bí, có cái gì không tầm thường, không phải chính là một cái Hồ Đồ lão đầu ngâm một bài hồ đồ thơ nha! Còn tưởng rằng bản tỷ nguyện ý nghe đây!"

Lạc Ly cũng không phải đũa ngọc, nhìn thấy Lâm Phong dường như rất để ý Lục hồ đồ câu thơ, mình bạch bọn họ là có mấy lời không nguyện ý chính mình nghe được, bất quá nàng cũng không hứng thú, lập tức tức giận một câu.

Lâm Phong cũng biết Lục hồ đồ thật không phải thật sự hồ đồ, hắc biết có vài lời không thể để cho Lạc Ly biết, lập tức quay đầu đối Lạc Ly nói: "Lạc cô nương mời ở chỗ này chờ chốc lát, ta đi một chút sẽ trở lại."

"Đi đi đi, không được phiền ta!"

Lạc Ly không kiên nhẫn phát tay một cái.

Lâm Phong bắt đầu dĩ cười cười, xoay người theo Lục hồ đồ hướng về sau Đường mà đi.

Đi tới hậu đường một gian tĩnh thất.

Vừa sai bước vào cái này tĩnh thất, Lâm Phong lập tức cảm giác được một cổ quen thuộc khí trời đất hòa hợp đập vào mặt.

"Di, hơi thở này làm sao cùng Không Thiên Chuông trong không gian khí trời đất hòa hợp giống như, nơi đây làm sao lại xuất hiện loại khí tức này?"

Chứng kiến Lâm Phong biểu tình, Lục hồ đồ cười quái dị một tiếng: "Cạc cạc, rất kỳ quái đi, chớ ngu đứng, ngồi đi."

Lâm Phong nghe vậy phòng nghị ở giữa nhìn bốn phía, gian phòng không lớn, bên trong trừ hai cái bồ đoàn bên ngoài, hắc không có cái gì.

Chứng kiến Lục hồ đồ ở chính giữa trên một chiếc bồ đoàn khoanh chân ngồi xuống, cũng đi tới khác một cái bồ đoàn bên khoanh chân ngồi xuống.

Lục hồ đồ hi hi cười, lộ ra miệng đầy răng cửa vàng khè, hèn mọn nói "ngươi một cái muốn biết cái gì liền nhanh lên hỏi, lão nhân gia ta trí nhớ không tốt, có thể không thể trả lời cũng không biết?"

Nhìn cái kia hèn mọn đáng vẻ, Lâm Phong khóe miệng hơi hơi nhếch lên, hỏi: "Ngươi đến cùng là cái gì người?"

Lục hồ đồ đưa hắc cặp kia mắt kim ngư trừng, hờn hờn tự do: "Ta là người như thế nào không phải đã nói cho ngươi, ngươi cái này hồ đồ tỷ thí thế nào ta lão hồ đồ còn hồ đồ."

Lâm Phong biết hắc đây là không nghĩ, không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là ngược lại hỏi: "Vậy ngươi ngươi trong thơ một câu cuối cùng là có ý gì, cái này ngươi có thể ngươi không có nói cho ta."

"Xong, không có cứu, cái này hồ đồ không có cứu, ngươi mình không phải là đều đã suy nghĩ cẩn thận à, ngươi còn hỏi cái cầu a."

Lão hồ đồ khoa trương trừng lớn mắt kim ngư, há to mồm, lộ ra miệng đầy răng vàng, tựa đầu lắc cùng trống lắc giống như, đầu đầy xoã tung tóc bạc tùy theo bay lượn, bộ dáng này phải nhiều hèn mọn có bao nhiêu hèn mọn.

Lâm Phong trên trán đóng đầy hắc tuyến, đứng lên, vừa sai bước đến Lục hồ đồ bên người, tức giận nói: "Đã ngươi ngươi cái gì cũng không muốn, ngươi để cho ta với ngươi tiến đến gì chứ, trêu chọc ta đâu, hắc."

Hết lạnh rên một tiếng, xoay người làm bộ như muốn rời đi.

"Ai, ai, ngươi cái này hồ đồ, tuổi không lớn lắm, tính khí còn không nha, ngươi có tin ta hay không lão nhân gia đi nói cho cái kia họ Bạch một cái ngươi trọng sinh. Ha ha, dám cùng lão nhân gia ta phát giận, phản ngươi."

Lão hồ đồ tựa hồ là bị Lâm Phong cho chọc tức lấy, cũng nhảy đứng lên, khoa tay múa chân loạn hồng một mạch.

Lâm Phong mãnh mẽ xoay người, ánh mắt băng lãnh nhìn chằm chằm Lục hồ đồ, toàn thân sát khí trong nháy mắt bạo phát.

"Người đến cùng là ai? Vì sao biết nhiều như vậy sự tình."

Nghe được Lâm Phong cái này lãnh đến trong xương, Lục hồ đồ lại không để bụng, thay đổi trước đó vui cười thái độ, nghiêm túc nói: "Một cái, chỉ người khí thế kia, tại lão nhân gia ta trước mặt vô dụng, nhanh lên nhận lấy đi!"

Hết bất tài liếc mắt nhìn Lâm Phong: "Người không cần biết lão nhân gia ta là ai, ngược lại lão nhân gia ta đối người không có ác ý, ta có thể minh xác nói cho người, trên người người tất cả ta biết hết đạo, bao quát trên người người Không Thiên phá chuông, cùng với người bây giờ thân long huyết mạch."

Chứng kiến Lâm Phong nghi hoặc ánh mắt cùng trương đắc có thể nhét vào một cái trứng gà miệng, Lục hồ đồ nói tiếp: "Người cũng khôi phục trí nhớ kiếp trước, hẳn là minh bạch có chút không nên người biết sự tình biết ngược lại sẽ gây bất lợi cho người. Người hiện nay muốn làm chính là nhanh lên tu luyện, đề cao mình tu vi mới là chính đạo."

Lâm Phong trong lòng đột nhiên dường như bắt lại cái gì, hai mắt sáng ngời, ánh mắt lấp lánh nhìn lão hồ đồ, trên người sát khí cũng theo đó thu hồi.

"Như thế người là tại đại thế giới thời điểm ngay tại quan tâm ta, mà người lại không phải là đại thế giới người, người nên là truyền Trung Thiên Giới người a!"

Lục hồ đồ gặp hắn có hiểu ra, lại khôi phục trước đó hèn mọn thần thái, hi hi cười nói: "Cái gì thiên giới địa giới, ta lão hồ đồ chính là một cái Hồ Đồ lão đầu, hắc hắc, chẳng qua là cảm thấy người một cái có ý tứ, nhìn nhiều người hai mắt mà thôi, hắc hắc."

"Cái kia lão hồ đồ người gọi ta là tới nơi này đến muốn cùng ta cái gì?"

Lâm Phong đoán được cái này lão hồ đồ tuyệt đối là một không tâm thường người, cũng nhìn ra hắn không nguyện ý bại lộ thân phận mình, chỉ ít hiện nay là như thế này.

Thế là không thể làm gì khác hơn là nói sang chuyện khác, đồng thời hắn cũng biết lão hồ đồ tuyệt đối sẽ không không thôi tha đem mình gọi tới nơi này.

"Thật gọi người tới nơi này là ta lão hồ đồ bị người nhờ vả muốn đưa người đồ vật mà thôi, ai, thương cảm ta lão hồ đồ cái này cao tuổi rồi, còn muốn vì trước đây cái kia một ngụm rượu mà bôn ba. Thương cảm a, thương cảm!"

Nghe vậy, Lâm Phong cảm thấy rất kỳ quái: Chịu người nhờ vả cho mình tặng đồ? Sẽ là ai chứ? Chẳng lẽ còn có người biết mình khôi phục ký ức?

Chứng kiến lão hồ đồ rung đùi đắc ý, đáng thương khôi hài dạng, Lâm Phong nhin không được cười nói: "Ta lão hồ đồ, người chịu ai phó thác, lại phải cho ta thứ gì?"

"Là một cái lão già khôn nạn, một cái hèn hạ vô sỉ hạ lưu đến vô cùng lão già khôn nạn, trước đây vì để ta lão hồ đồ thiếu hẳn một cái nhân tình, không chỗ không cần vô cùng, cư nhiên cầm lão hồ đồ ta uống hẳn một ngụm rượu sự tình tới nguy hiểm lão tử, tức chết ta, tức chết ta."

Lục hồ đồ vừa nhắc tới cái này lão già khôn nạn, tựa hồ có thâm cừu đại hận giống như trên nhảy dưới nhảy, hỗn hển đại hồng đại khiếu.

Lâm Phong đầu đầy mồ hôi lạnh nhìn cái này lão hồ đồ, thật sự là không nói.

Lục hồ đồ đột nhiên dừng lại, ngón trỏ phải như thiểm điện tại Lâm Phong cái trán mi tâm một.

Lâm Phong tới luyện không kịp đề phòng, vừa muốn trốn tránh, đột nhiên cảm thấy trong đầu xuất hiện một cổ không lồ tin tức, đại não truyền đến đau đớn một hồi, như muốn ngất.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Cửu ngũ chiến long quyết

Cảm giác được trong đầu đau nhức, không kịp nhiều, Lâm Phong vội vàng ngồi xếp bằng xuống, triệu tập linh hồn chỉ lực thủ vững linh đài.

Lấy Lâm Phong bây giờ linh hồn cường độ, rất nhanh thì đem nguồn tin tức này ổn định.

Bắt đầu một chải vuốt sợi lên những thứ này không lộ tin tức.

Những tin tức này suy tính mặc dù nhiều, bắt quá đại bộ phận đều không thể chứng kiến, hình như là bị hạ nào đó cấm chế lợi hại, ngay cả hấn Địa Tiên sơ kỳ linh hồn cảnh giới đều không thể mở ra.

Kiếp trước hấn được xưng Đan Khí Cuồng Thánh, tự nhiên đối trận pháp cấm chế chi đạo cũng là vô cùng tinh thông, nhưng hôm nay đối diện với mấy cái này tin tức thượng cấm chế, hấn cư nhiên không có đầu mối, căn bản là không có cách đụng vào, càng đừng mở ra những cấm chế này.

Cái này khiến trong lòng hấn rất bị đã kích đồng thời, cũng càng thêm chứng thực cái này Lục hồ đồ thân phận không thể tầm thường so sánh, những tin tức này là hấn vừa mới truyền cho chính mình, cái này rõ ràng hấn tu vi tuyệt đối là tại Địa Tiên Cảnh phía trên, vậy hấn chính là truyền Trung Thiên Giới đại năng.

"Này cũng cái gì cùng cái gì đó, toàn bộ đều bị hạ cấm chế, để cho gia ta xem cái cọng lông a!"

Lại xem một hồi, vẫn là cái gì cũng không thấy, Lâm Phong không khỏi ở trong lòng âm thầm oán trách.

"Ủm, rốt cục chứng kiến một đoạn không có cấm, cũng không biết là cái quý gì đồ vật, khiến cho thần bí như vậy."

Lâm Phong hơi có chút kích động nhanh chóng kiểm tra.

"Cửu ngũ chiến long quyết, Thái Cổ Đại Năng chiến long thần sáng tạo!"

Thái cổ công pháp.

Lâm Phong rõ ràng điều này có ý vị gì, thân thể bởi vì kích động mà thoáng run rẩy, ngay sau đó nhìn xuống đi.

Pháp quyết này cộng phân tam thiên: Cửu Long nội tu thiên, ngũ long hấn thể thiên, chiến long kỹ năng ý thiên.

Cửu Long nội tu thiên thật là một loại tu khí pháp quyết, tên là Cửu Long Nội Tu Quyết, chính là Long Tộc chí cao tu luyện tâm pháp, không tu Kim Đan tu long hồn, không tu đan điền tu nguyên Phủ (tức Chiến Trung Huyệt, lại tên Trung Đan Điền).

Tu luyện được khí, không phải nguyên khí, không phải Đạo khí, cũng không phải tiên khí, mà là long khí. Cũng không giống phổ thông người tu luyện nguyên khí chứa đựng tại đan điền, long khí trực tiếp tại Nguyên phủ bên trong hóa thành long hồn. Yêu cầu lúc sử dụng trực tiếp từ long hồn phóng xuất ra long khí.

Cửu Long Nội Tu Quyết, danh như ý nghĩa, tu luyện ra long hồn có thể không chỉ một cái, tối cao có thể đạt được chín con rồng hồn, làm Cửu Long tụ tập về sau, trở tay huy thiên lật tay Diệt Địa, dễ dàng.

Là cho nên cái này Cửu Long Nội Tu Quyết cộng phân cửu trọng, đệ nhất trọng làm một con rồng hồn, đệ nhị trọng vì hai cái long hồn, lần lượt loại suy, đến đệ cửu trọng sẽ tu ra chín cái thần long chi hồn.

Mà mỗi một trọng lại tế phân vì sáu cảnh, chia ra làm: Hư hồn cảnh, Ngân Hồn cảnh, Bạch Hồn cảnh, hoàng hồn cảnh, Kim Hồn cảnh, hồn kiếp.

Đệ nhất cảnh hư hồn cảnh lại phân làm ba bước: Phân Hồn, ngưng hồn, hư hồn.

Bước đầu tiên Phân Hồn: Là đem bản thể linh hồn phân ra một bộ phận dùng để ngưng tụ long hồn, dạng này ngưng tụ ra long hồn liền sở hữu bản thể tư duy, có thể cùng bản thể tâm linh tương thông, dễ sai khiến. Đồng thời đây cũng là thống khổ nhất một việc, thử nghĩ muốn đem một người linh hồn phân chia ra một khối, có thể không thống khổ sao?

Bước thứ hai luyện hồn: Dùng long khí trui luyện bản thể phân ra tới cái kia sợi mảnh vụn linh hồn, vì ngưng kết long hồn làm chuẩn bị.

Bước thứ ba ngưng hồn: Để rửa luyện tốt cái kia sợi bản thể linh hồn làm cơ sở, ngưng tụ ra một cái mới long hồn, lúc này long hồn vẫn là hư ảnh, cho nên gọi hư hồn cảnh.

Đệ nhị cảnh: Ngân Hồn cảnh, thì là đi qua hấp thu thiên địa linh khí, lúc hư ảnh long hồn chậm rãi ngưng thật, lúc này long hồn nhan sắc biến thành ngân sắc, thì đệ nhị cảnh thành.

Đệ tam cảnh: Bạch Hồn cảnh, long hồn nhan sắc biến thành bạch sắc.

Đệ tứ cảnh: Hoàng hồn cảnh, long hồn nhan sắc biến thành hoàng sắc.

Đệ ngũ cảnh: Kim Hồn cảnh, long hồn nhan sắc biến thành kim sắc.

Đệ lục cảnh: Hồn kiếp, bước này là nguy hiểm nhất một bước, long hồn cường đại đã hoàn toàn là nghịch thiên tồn tại, mà thôi nhóm người thân tu luyện long hồn phách, cái này càng là thiên đạo chỗ không thể chịu đựng, là cho nên làm thiên đạo cảm ứng được long hồn khí tức về sau, liền sẽ hạ xuống Lôi Phạt, nghiêm phạt người tu luyện, đồng thời cũng là khảo nghiệm người tu luyện, chỉ có vượt qua Lôi Phạt, mới có thể đạt được thiên đạo tán thành, mà

lúc này long hồn đem có thể ly khai bản thể, độc lập tồn tại ở thế gian ở giữa, tương đương với bản thể phân thân.

Cái này phân thân rất có diệu dụng, khác biệt cùng bình thường phân thân thuật, nơi này tạm thời không nhắc tới, dung sau tự biết.

Lên làm nhất trọng long hồn đi qua thiên kiếp khảo nghiệm về sau, mới có thể tiến hành xuống nhất trọng tu luyện. Mà xuống nhất trọng muốn làm thật đuổi kịp nhất trọng cơ bản, vẫn là cái này lục bộ khúc.

Thật trắng, bộ công pháp này chính là một cái nhiều lần ngưng luyện long hồn cùng nhiều lần bị sét đánh quá trình.

Vừa nghĩ tới muốn nhiều lần bị sét đánh, Lâm Phong đã cảm thấy tê cả da đầu.

Công pháp này thực lực chiều ngang rất lớn, không nhảy qua trọng, đơn mỗi vượt qua một cảnh giới, thực lực kia đều muốn là một cái chất bay vọt.

"Đậu móa, đây là thiên cấp tuyệt phẩm công pháp!"

Phát hiện này, Lâm Phong cảm giác mình trái tim hữu thụ mặc xác, toàn thân run rẩy, kích động, tuyệt bức kích động!

Hắn nhớ kỹ kiếp trước đại thế giới có một hồi tại luyện ngục trong tuyệt cảnh ra một quyển Địa cấp cửu phẩm công pháp, thế cho nên toàn bộ đại thế giới người toàn bộ điên cuồng tranh đoạt, máu chảy thành sông.

"Bình tĩnh, bình tĩnh!"

Lâm Phong thoáng đẹp loạn một chút kích động trong lòng tĩnh, tập trung tinh thần nghiên cứu lên phía dưới ngũ long hãn thể thiên.

Ngũ long hãn thể thiên chính là một loại tu luyện pháp môn, tu đến cực hạn, có thể sử dụng đạt được kim cương bất hoại, bất tử bất diệt, Tích Huyết Trọng Sinh trình độ. Coi như tiến nhập cuồng bạo không gian loạn lưu, cũng không khả năng thương tổn được chút nào.

Cụ thể tu luyện phương pháp chủ yếu lấy riêng hành công phương thức dẫn đạo long khí thôi thể, lại thêm bên ngoài lực kích thích phụ trợ.

Cái này ngũ long hãn thể pháp môn chia làm tứ trọng.

Đệ nhất trọng đại thành lúc cường độ đem đạt được cực phẩm linh khí cường độ, bấp thịt cả người, xương cốt, huyết dịch đẳng thân thể bộ kiện toàn bộ chuyển nhũ bạch sắc. Gặp phải lúc công kích sẽ xuất hiện năm cái bạch sắc thần long hộ thể.

Đệ nhị trọng đại thành lúc cường độ đem đạt được Cực Phẩm Tiên Khí độ cứng. Bấp thịt cả người xương cốt các loại (chò) nổi màu bạc. Gặp phải lúc công kích sẽ xuất hiện năm cái ngân sắc thần long hộ thể.

Đệ tam trọng đại thành lúc cường độ đem đạt được cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo độ cứng. Toàn thân có màu vàng nhạt. Gặp phải lúc công kích sẽ xuất hiện năm cái màu vàng nhạt thần long hộ thể.

Đệ tứ trọng đại thành lúc, thành tựu kim cương bất hoại thân, Tích Huyết Trọng Sinh, bất tử bất diệt. Lúc này toàn thân làn da, bấp thịt, xương cốt, kinh mạch, nội phủ, huyết dịch, huyết vị toàn bộ hóa thành kim sắc. Còn có năm cái thần long ẩn hiện tại bên ngoài thân bay lượn xoay quanh.

"Thiên cấp cửu phẩm công pháp, đậu móa, cái này có phải là đang nằm mơ hay không a!"

"A u, . . . Đây không phải là mộng!"

Lâm Phong hưng hăng cắn một chút đầu lưỡi, xác định mình không phải là đang nằm mơ, kích động trong lòng càng là vô ý nói nên lời.

Tiếp lấy nhìn xuống.

Chiến long kỹ năng ý thiên ghi chép là đủ loại chiến kỹ cùng giảng thuật chiến ý chân lý.

Bên trong ghi chép chiến kỹ đại bộ phận là trời cấp chiến kỹ, yêu cầu đem Cửu Long Nội Tu Quyết tu luyện tới đệ ngũ trọng sau thả có thể tu luyện.

Cũng có một số ít vì Địa cấp chiến kỹ, bất quá cũng cần tu vì đạt được đệ tam trọng phía sau có thể tu luyện.

Nhìn nhiều như vậy hiểu chiến kỹ năng đều không thể tu luyện, Lâm Phong trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác mất mát, như vậy cũng tốt so là một người tiến nhập một tòa bảo sơn, lại chỉ có thể mất boong boong nhìn mà không thể bắt được bất luận cái gì bảo vật, loại này phản, ai lại chịu.

Còn tốt, cuối cùng xuất hiện một loại, duy nhất một loại, không có bất kỳ hạn chế nào chiến kỹ.

Cái này chiến kỹ tên là: Chiến phá thiên. Là một loại thương pháp.

Thương này Pháp Mục trước chỉ có thể nhìn được hai chiêu, hắn có vẻ như cũng bị hạ cấm chế.

Cái này hai chiêu chia ra làm: Liệt Không Đế Huyết; Liệt Nguyên Bách Kích.

"Hoàng cấp cửu phẩm, đậu móa, còn không bằng chính mình kiếp trước chiến kỹ đâu, lão tử trong trí nhớ cũng không thiếu kiếp trước tông môn Huyền cấp chiến kỹ đây."

Lâm Phong nhìn qua là hoàng cấp cửu phẩm chiến kỹ, không khỏi bĩu môi, trong lòng một hồi đỏ tươi bụng.

"Di, trận chiến này kỹ năng theo người tu luyện tu vi tăng mà trưởng thành? Đậu móa, xem ra lão tử hiểu lầm."

Phát hiện này, để cho Lâm Phong lại là trở nên kích động, lấy hấn kiến thức, hấn biết rõ loại này có thể trưởng thành chiến kỹ đáng quý trình độ, loại này chiến kỹ thậm chí so phổ thông thiên cấp công pháp càng thêm đáng quý, càng thêm khó có được. Hấn kiếp trước tu luyện nghìn năm, liền chưa từng nghe qua tại đại thế giới có cái chủng này thần kỳ chiến kỹ.

Hưng phấn một hồi, xuống chút nữa xem.

Chiến ý chân lý.

Cái gọi là chiến ý, quả thật chiến đấu ý nghĩa, ý thức chiến đấu, ý chí chiến đấu, chiến đấu khí thế gọi chung.

Chiến đấu ý nghĩa chỉ là Chiến Đấu Giả đang chiến đấu trước đó cần phải minh bạch trận chiến này con mắt vị trí, tức là vì sao mà chiến: Là vì tư dục? Là vì Tự Vệ? Là vì đại công, là vì . . . các loại.

Chiến đấu ý nghĩa thật là nhận rõ trận chiến này có hay không hợp lý, có hay không nên chiến, có hay không đứng ở đạo đức chế cao, chỉ có như vậy mới có thể sử dụng chính mình ở trong chiến đấu có thể chí khí hùng hồn, tâm vô bàng vụ.

Như vậy mới có thể sinh ra ý thức chiến đấu, có ý thức chiến đấu, mới có thể có một khóa dừng giả chi tâm.

Chỉ có sở hữu dừng giả chi tâm, mới có thể sử dụng ý chí chiến đấu càng thêm bất khuất, càng thêm kiên định, cho dù đối mặt cường địch, cũng hội không hoảng chút nào. Như vậy mới có thể sở hữu chưa từng có từ trước đến nay chiến đấu khí thế, để cho đối thủ không chiến trước sợ hãi, thì bách chiến bách thắng.

Chiến đấu khí thế là có thể tả hữu một trận chiến đấu thắng bại nhân tố trọng yếu, cái này một Lâm Phong rất rõ ràng, liền kiếp trước hấn trận chiến cuối cùng, mặc dù có thể lấy sức một mình giết chết gần mười ngàn cao thủ, không riêng là bởi vì hấn tu vi cao tuyệt, cũng bởi vì hấn có một cỗ không sợ chết khí thế.

"Sáng tạo cái này cửu ngũ chiến long quyết Thái Cổ Đại Năng chiến long thần chắc là một cái tuyệt thế chiến đấu thiên tài, đối cái này chiến cổ chữ v v Ngộ thật sự là thấu triệt a!"

Lâm Phong tự lẩm bẩm cảm thán.

"Ừm, nhanh như vậy liền nửa canh giờ, không tốt, cũng không biết bên ngoài hiện tại thế nào?"

"Người một cái thật đúng là một hồ đồ, lẽ nào người không nhìn ra nơi đây tốc độ thời gian trôi qua với người cái kia phá chuông trong tốc độ thời gian trôi qua là giống nhau sao?"

Lục hồ đồ thanh âm đột nhiên từ phía sau hấn truyền đến.

"Người một cái lão hồ đồ, người trước có thể hay không trước C-K-Í-T..T...T một tiếng a, muốn hù chết người a."

Đi qua trong khoảng thời gian này giải, Lâm Phong biết lão hồ đồ làm người, đầu cũng không hồi ồ ào một câu.

"Tốt người một cái không có lương tâm hồ đồ, lão nhân gia ta hảo ý tiền người đồ tốt, người không cảm tạ ta lão hồ đồ coi như, lại vẫn dám cái mộng đối lấy lão nhân gia ta, người tức chết ta."

Lục hồ đồ một cái lác mình đi tới Lâm Phong trước mặt, phẫn nộ chỉ vào Lâm Phong ồ ào mở.

"Được đi, người nghĩ rằng ta giống như người hồ đồ a, chính người đều người chỉ là chịu người nhờ vả cho ta tặng đồ, thứ này cũng không phải người, ta muốn tạ ơn cũng là Tạ Na cái giao phó người người, còn như người nha. . . Hắc hắc!"

Nghe xong Lâm Phong, Lục hồ đồ chân nhảy càng cao, hỗn hển chỉ vào Lâm Phong tức miệng mắng to.

"Người cái này hồ đồ, ngạch, không đúng, người tên hỗn đản này, cùng cái kia vô tình vô nghĩa, hèn hạ vô sỉ hạ lưu lão già khôn nạn giống nhau như đực hỗn đản, ta. . . Di, hỗn đản này nhanh như vậy liền nhập định?"

Lục hồ đồ lời còn không để yên, đã thấy Lâm Phong vậy mà đã nhắm mắt nhập định, cái kia nguyên bản khăn khăn trong đôi mắt thần quang lóe lên, trên mặt vui cười biểu tình trong nháy mắt vừa thu lại, thoải mái đầu.

Lâm Phong biết cái này lão hồ đồ nếu như nháo trò liền sẽ không về không, với hấn vô nghĩa tuyệt đối là lãng phí thời gian, thế là mượn lấy nơi này tốc độ thời gian trôi qua cùng nơi đây chỗ tràn ngập cái kia cỗ khí trời đất hòa hợp, bắt đầu Cửu Long Nội Tu Quyết lần đầu tiên tu luyện.

Tâm thần chìm vào trong cơ thể, dựa theo pháp quyết thuật Vận Khí Pháp Môn, đem nguyên bản trong đan điền Hậu Thiên Chân Khí toàn bộ hướng Nguyên phủ vận hành.

Làm luồng thứ nhất chân khí tiến nhập Nguyên phủ lúc, không tưởng được sự tình phát sinh, nguyên bản một mực co rúc ở Nguyên phủ trong không có động tĩnh hình rồng nguyên hồn đột nhiên động.

Chỉ thấy hần ngoác miệng ra, nhanh chóng đem cái kia sợi đầu tiên tiến nhập Nguyên phủ chân khí thôn phệ, sau đó đem đến tiếp sau chen chúc mà đến chân khí cũng nhất nhất thôn phệ.

"Ừm, này sao lại thế này? Nó làm sao thôn phệ ta chân khí?"

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Bị đả kích thảm

Nguyên hồn thôn phệ chân khí?

Để cho Lâm Phong có ngăn ra, theo hần kinh nghiệm, nguyên hồn là trợ giúp bản thể hấp thu thiên địa linh khí tu luyện, không có khả năng thôn phệ bản thể tu luyện được khí, mà hình rồng nguyên hồn lại thôn phệ chân khí của hần, vậy cũng chỉ có một loại giải thích, đây căn bản cũng không phải là nguyên hồn.

"Lẽ nào cái này hình rồng nguyên hồn chính là điều thứ nhất long hồn? Có thể Cửu Long Nội Tu Quyết thượng không phải cần ta phân ra một tia linh hồn làm cơ sở mới có thể ngưng tụ ra long hồn sao?"

Không đợi Lâm Phong suy nghĩ nhiều, hình rồng nguyên hồn đã đem hần tất cả chân khí toàn bộ thôn phệ, đột nhiên ly khai Nguyên phủ, bắt đầu ở trong kinh mạch du động.

Nhìn kỹ, cái này hình rồng nguyên hồn du động lộ tuyến cùng Cửu Long Nội Tu Quyết bên trong thuật đường lối vận công hoàn toàn tương tự.

"Di, cái này hình rồng nguyên hồn tối hôm qua vẫn là kim sắc, này lại làm sao đột nhiên biến thành ngân sắc?"

Lâm Phong đồng thời phát hiện, bên ngoài cơ thể bên trong không gian cái kia xen lẫn một cổ khí trời đất hòa hợp thiên địa linh khí bắt đầu điên cuồng hướng chính mình vọt tới, đi qua toàn thân lỗ chân lông, như thủy triều dũng mãnh vào trong cơ thể mình, nhảy lên vào kinh mạch về sau, lại nhao nhao hướng du động bên trong long hành nguyên hồn tụ lại mà đi.

Hình rồng nguyên hồn đang hấp thu những thứ này thiên địa linh khí đồng thời, còn một đường phóng xuất ra từng luồng khí lưu màu vàng óng, cái này khí lưu màu vàng óng không phải thật sự khí, không phải nguyên khí, không phải tiên khí, cũng không phải yêu khí, ngược lại là cùng Không Thiên Chuông bên trong khí trời đất hòa hợp có vài phần cùng loại.

"Long khí!"

Lâm Phong phản ứng đầu tiên: "Đây chính là long khí sao? Lẽ nào ta vừa mới suy đoán là đúng, đây chính là Cửu Long Nội Tu Quyết bên trong thuật điều thứ nhất long hồn, mà không phải mình tối hôm qua cho rằng hình rồng nguyên hồn?"

Nghi hoặc ở giữa, hình rồng nguyên hồn đã dựa theo Cửu Long Nội Tu Quyết hành công lộ tuyến du chuyển một vòng, liền cái này một vòng, để cho Lâm Phong cảm giác được thực lực của chính mình đã đột nhiên tăng mạnh.

Nhìn trong kinh mạch khí lưu màu vàng óng, mặc dù so sánh lại trước đó Hậu Thiên Chân Khí ít hơn rất nhiều, nhưng này hai loại khí lưu ở giữa chất lượng lại hoàn toàn không thể so sánh nổi, lúc trước chân khí cùng cái này khí lưu màu vàng óng vừa so sánh với, nhất định chính là bột phần bên trong bột phần.

Lâm Phong thậm chí cảm thấy được, lúc này những thứ này khí lưu màu vàng óng chỉ cần một tia, một tia, là có thể hoàn bại trước đó chính mình một thân chân khí. Đây chính là hai cổ khí lưu ở giữa trên bản chất phân biệt, đây là dùng số lượng vĩnh viễn cũng vô pháp bù đắp.

Thậm chí Lâm Phong có thể rõ ràng cảm giác được, cái này long khí nếu so với kiếp trước Địa Tiên sơ kỳ vừa mới chuyển hóa đi ra những cái kia tiên khí còn cao cấp hơn, nó uy lực tuyệt đối so với trước đây tiên khí cường đại, đặc biệt nó mang theo loại kia như có như không hủy diệt tính khí tức, càng là

tiền khí chỗ không cách nào so sánh.

Theo thời gian đưa đẩy, long hồn du chuyển tốc độ càng lúc càng nhanh, nguyên bản ngân sắc long hồn đã ở dần dần ngưng thật, đó có thể thấy được hần nhan sắc đã ở chậm rãi biến thành màu trắng nhạt.

Sau một hồi, cả con rồng hồn nhan sắc đều biến thành màu trắng nhạt.

Đến lúc này, Lâm Phong đã hoàn toàn xác định, mình đã thuận lợi tiến nhập Cửu Long Nội Tu Quyết đệ nhất trọng đệ tam cảnh Bạch Hồn cảnh.

Vì tiến thêm một bước xác nhận, Lâm Phong mãnh mẽ hai tay nắm tay, theo đùng đùng thanh âm truyền ra, một cỗ cường đại cảm giác mạnh mẽ tự nhiên mà sinh, ngay sau đó hữu quyền vung mạnh ra, "Vù vù" quyền phong vang chỗ, trong không khí bộc ra một hồi "Lạt lạt" đâm rách âm thanh.

"Đây là tiên thiên nhị trọng cảnh thực lực!"

"Cái này Cửu Long Nội Tu Quyết quả nhiên nghịch thiên a, liền cái này lần đầu tiên tu luyện như thế thời gian, mới tiến nhập đệ nhất trọng đệ tam cảnh, liền để ta tu vi liên tục vượt hai cấp, từ hậu thiên rèn thể đệ bát trọng trực tiếp nhảy đến tiên thiên đệ nhị trọng Luyện Nguyên Cảnh."

"Xem ra dùng không bao lâu, là có thể một lần nữa trở lại đại thế giới."

Vừa nghĩ tới đại thế giới, Lâm Phong nụ cười trên mặt trong nháy mắt thu liễm, trong đôi mắt lóe ra từng tia ngoan lệ ánh mắt, song quyền gắt gao nắm chặt.

"Đại thế giới lũ khốn kiếp, các ngươi chờ đấy, dùng không bao lâu, lão tử liền sẽ trở lại khai sáng thuộc về ta Lâm Phong thời đại."

"Thôi đi, đại thế giới một bầy kiến hôi mà thôi, đây chính là ngươi mục tiêu cuối cùng sao? Không có tiền đồ đồ vật."

Lục hồ đồ lạnh lùng trong thanh âm mang theo một tia bất tài.

Lâm Phong có kinh dị quay đầu nhìn về phía đã một lần nữa ngồi ở trên bờ đoàn Lục hồ đồ.

Cái này vừa nhìn, để cho Lâm Phong nghi ngờ trong lòng nặng hơn.

Lúc này Lục hồ đồ nơi nào còn có một tia trước đó loại kia hèn mọn khí tức, lúc này trên người hần mơ hồ lộ ra một cỗ tựa hồ đến từ chính viễn cổ tang thương khí tức, hơi thở này cho Lâm Phong cảm giác là rất nặng, trang nghiêm, thánh khiết, để cho hần không tự giác có một loại muốn cúng bái cảm giác.

"Lão gia hỏa này trước đó đáng vẻ quả nhiên là giả trang, xem ra hần là có lai lịch lớn nhân vật a, có thể nhân vật như vậy tại sao muốn tìm tới chính mình đây? Tại sao muốn tiến chính mình nghịch thiên như vậy công pháp đây? Trong miệng hần tất cả mọi người nâng hần tiến chính mình đồ vật những lời này là thật hay là giả? Nếu như là thật, như vậy người kia có là dạng gì tồn tại? Hần thì tại sao muốn đưa chính mình đồ vật? Là âm mưu? Vẫn là. . ."

"Được, khác (đừng) suy nghĩ lung tung, sớm với người qua, những vật này không phải người hiện nay nên đi nghĩ. Người yên tâm, đây hết thấy đối người tới chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu."

Lục hồ đồ thanh âm vang lên lần nữa, cắt đứt Lâm Phong tâm tư.

"Bà mẹ nó, làm sao ngươi biết trong lòng ta đang suy nghĩ gì, lẽ nào ngươi hiểu ý thuật?"

Lâm Phong trong lòng kinh dị tột đỉnh, cái này Lục hồ đồ cũng quá thần kỳ, cư nhiên liên tiếp nhìn ra trong lòng mình ý tưởng.

Lục hồ đồ trắng Lâm Phong liếc mắt, không để ý tới hần câu hỏi, tiếp lấy nghiêm túc nói: "Ngươi có phải hay không cảm giác mình sở hữu cái này cửu ngũ chiến long quyết cũng rất lợi hại? Có phải hay không cảm thấy chỉ cần tu luyện tốt những thứ này có thể bách chiến bách thắng? Có phải hay không cảm giác mình về sau có thể xưng bá thế giới?"

"Ách. . ."

Không đợi Lâm Phong xong, Lục hồ đồ trực tiếp cắt đứt hần, thanh âm nâng lên Baidu: "Ta cho ngươi biết, ngươi quá ngây thơ, ngươi sơ xuất một việc, nhất kiện muốn chết sự tình."

"Chuyện gì?"

Lâm Phong bị Lục hồ đồ một đoạn này người gây sự cho sừng sốt một chút, cứng nhắc giống như hỏi một câu.

"Chuyện gì? Xem ra ngươi đúng là sơ xuất cái này trí mạng đại sự." Lục hồ đồ hung hăng trừng liếc mắt về mặt ngây thơ Lâm Phong, tiếp lấy lấy một loại chỉ tiếc rèn sắt không thành thép khẩu khí rống to: "Hồn kiếp, ngươi sơ xuất cái này Cửu Long Nội Tu Quyết mỗi một trọng đều muốn xuất hiện hồn kiếp."

"Hồn kiếp?"

Nhìn vẫn về mặt ngây thơ Lâm Phong, Lục hồ đồ sắc mặt càng thêm khó coi, thanh âm lại không còn lớn như vậy, chỉ là vẫn lạnh lùng nói: "Còn nhớ rõ hơn 300 năm trước ngươi vừa mới kết thành Kim Đan lúc tại sương mù trạch đại xuyên chứng kiến một cái cự mảng độ hóa hình kiếp tình cảnh đi."

"Bà mẹ nó, lão hồ đồ, ngươi làm sao ngay cả việc này đều biết a?"

Lâm Phong đối với cái này Lục hồ đồ thần thông quảng đại đã có sức miễn dịch, trong lời nói kinh dị ý đã giảm rất nhiều.

"Ngươi không cần phải để ý đến ta làm sao biết, chỉ ngươi cái này gần như ngu ngốc chỉ số IQ, ta chính là đem ngươi bán ngươi cũng sẽ không biết, trách không được kiếp trước sẽ bị một bầy kiến hôi bức cho tự bạo Kim Đan."

Nghe được Lục hồ đồ cái này mang theo nồng đậm bất tài, Lâm Phong trong lòng một hồi đồ tươi bụng: Lão gia hỏa này thật đúng là một cự phẩm, nháo đẳng lúc điên có phải hay không, cái này lúc mắng người cũng là nghiêm khắc khó lường.

Bất quá hẳn cũng biết lão hồ đồ dạng này đã kích mình là muốn tốt cho mình, cái gọi là yêu sâu trách cắt. Lập tức về mặt cười khổ nói: "Lão hồ đồ, ngươi cũng không cần dạng này đã kích ta đi, quá tổn thương tự tôn!"

"Không được cười đùa tí tưng." Lục hồ đồ nghiêm mặt quát Lâm Phong một câu, tiếp lấy nghiêm túc hỏi: "Ngươi, lúc đó ngươi thấy lời kiếp uy lực thế nào? Ngươi cảm thấy lấy ngươi lúc đó thực lực có thể hay không toàn bộ đón lấy cái kia chín đạo lời kiếp?"

Lâm Phong nghiêm sắc mặt, mày nhíu lại mặt nhăn, bắt đầu cẩn thận hồi nhớ lại lần kia chứng kiến tình cảnh.

Hơi khuynh về sau, nghiêm mặt nói: "Ta cảm thấy bằng vào ta lúc đó thực lực, có thể rất nhẹ nhàng đón lấy tiền lục đạo lời kiếp, còn như sau ba đạo cũng có thể đón lấy, chỉ là yêu cầu tổn hao tính lực, có thể sẽ còn thụ thương."

Lục hồ đồ đầu, sắc mặt hơi tỉnh lại, hỏi tiếp: "Vậy ngươi cảm thấy lấy ngươi hiện nay thực lực, có thể hay không đón lấy cái kia đạo kiếp lời thứ nhất?"

"Hiện nay thực lực, cái kia còn dùng, chỉ cần bị kiếp này Lôi Oanh đến, ta sớm thành cận bã." Đến nơi đây, Lâm Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì giống như, sắc mặt đột nhiên trở nên lúc trắng lúc xanh, lắp bắp hỏi: "Lão hồ đồ, ngươi, ngươi không phải là cái này hồn kiếp cũng có dạng này uy lực đi, cái kia. . . Cái kia. . .!"

Lục hồ đồ gặp Lâm Phong rốt cục nghĩ đến, bất quá chứng kiến hấn đáng về, không khỏi lại lườm hấn một cái: "Ngươi cái này hồn kiếp uy lực so xà yêu kia lời kiếp cường không biết được bao nhiêu lần. . ."

"Cái gì? Bà mẹ nó, lão hồ đồ, ngươi đây là để cho ta đi tìm chết a!"

Lâm Phong nghe lời này một cái, không khỏi nhảy một cái cao ba thước, chỉ vào Lục hồ đồ liên kêu la.

"Ngươi ồn ào cái gì, ta lời còn không để yên đâu, ta đó là về sau, hiện nay nha, đương nhiên là không có mạnh mẽ như vậy kiếp lời, cái này lời kiếp là theo long hồn tăng nhiều mà tăng uy lực, thiên đạo cũng không phải hoàn toàn không nói đạo lý. Bất quá ngươi nếu muốn kháng qua những thứ này kiếp lời, vẫn có phi thường lớn tính nguy hiểm, ngươi trước phải có chuẩn bị tâm lý, miễn cho đến lúc đó trở tay không kịp."

"Còn tốt, hoàn hảo!" Lâm Phong sau khi nghe xong lấy tay vỗ vỗ chính mình miệng ngực, trắng liếc mắt lại bắt đầu một bộ hèn mọn dạng Lục hồ đồ, oán giận nói: "Ta lão hồ đồ a, ngươi có thể không thể không được thờ mệnh a, ngươi nghĩ hừ chết ta à!"

"Tốt cái rắm, ta có thể nói cho ngươi, đã từng ta đã thấy người khác tu luyện cái này Cửu Long Nội Tu Quyết, cũng chính mắt thấy được người kia tại đệ nhất trọng hồn kiếp hạ hồn phi phách tán."

"A. . . Vậy ngươi trả lại cho ta cái này muốn chết công pháp, ngươi lão gia hỏa này ra sao rấp tâm a!"

"Rấp tâm? Lão hồ đồ ta sớm nói cho ngươi, đây không phải là ta cho ngươi, ta là chịu một cái lão già khốn nạn phó thác, ngươi một cái về sau nếu như bị kiếp lời đánh thành tro một cái, ngươi cũng không nên trách lão hồ đồ ta, ngươi muốn trách phải đi quái cái kia lão già khốn nạn."

Chứng kiến Lục hồ đồ lại bắt đầu rồi rắm, Lâm Phong bắt đầu dĩ vãng dài, ngược lại khoe miệng hơi vênh lên, cười hắc hắc nói: "Hắc hắc, ta cũng không nhận thức trong miệng ngươi cái kia lão già khốn nạn, ta chỉ nhận thức ngươi cái này lão hồ đồ, ta muốn là chết, đó chính là ngươi lão hồ đồ hại chết, không liên quan người khác chuyện."

"Mà mẹ nó, hỗn đản, hai người các ngươi đều là khốn kiếp. . ."

Chứng kiến Lục hồ đồ về mặt thông hồng đáng về, Lâm Phong trong lòng cười thầm, cắt đứt Lục hồ đồ: "Nghĩ tới ta không trách ngươi, hắc hắc, vậy ngươi liền nói cho ta biết làm như thế nào vượt qua cái kia hồn kiếp, ngươi đừng nói cho ta biết ngươi không biết, ta rất rõ ràng ngươi lão hồ đồ năng lực."

Lục hồ đồ mất kim ngư trừng, ngón tay chỉ vào Lâm Phong: "Ngươi. . . Ngươi là tên khốn kiếp dám uy hiếp ta lão hồ đồ, ta. . . Ta. . . Ai, tính, ai kêu ta lão hồ đồ trước đây thêm ăn tham chiếc kia rượu đây. Được rồi, ta cho ngươi biết, nếu muốn vượt qua hồn kiếp, đầu tiên phải cố gắng tu luyện cái này Cửu Long Nội Tu Quyết, còn muốn tu luyện nhanh hơn ngũ long hấn thể quyết."

Nói nơi đây Lục hồ đồ dừng một cái, liếc mắt nhìn tại lắng tai nghe nói Lâm Phong, âm thầm đầu sau nói tiếp: "Trừ cái đó ra, ngươi còn nhiều hơn chuẩn bị một ít tốt pháp bảo, đan dược, cùng với học thêm phòng ngự trận pháp, cấm chế các loại đồ vật."

Lâm Phong nghe vậy nhân tình sáng lên, vừa muốn, Lục hồ đồ đột nhiên lại mở miệng mắng: "Hỗn đản, ngươi cũng không cần ý nghĩ kỳ lạ, ngươi cho rằng ngươi trốn vào Không Thiên Chuông bên trong thì không có sao? Coi như ngươi tránh thoát trong chốc lát, làm ngươi đi ra thời điểm, cái kia lôi kiếp đồng dạng hội lần nữa rơi xuống."

"A. . . Cái này lôi kiếp còn có thể dạng này?"

Lâm Phong không nói, cái này Lục hồ đồ cũng quá thần, mình mới vừa mới động tâm tư này đã bị hắn nhìn ra.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Bàn Long thương

Lục hồ đồ lườm hắn một cái, nói tiếp: "Còn có một, ngươi tu luyện được hư ảnh long hồn là nhất định phải đi qua lôi kiếp khảo nghiệm, đạt được thiên đạo thừa nhận, mới có thể ngưng là thật chất, mới có thể chính thật phát huy ra long hồn thực lực, cho nên đừng nghĩ đến mưu lợi."

Lấy đốn nhất đốn, xem Lâm Phong hình như có sợ ngộ, tiếp lấy trầm giọng nói: "Tu luyện chi đạo vốn là nghịch thiên, nguy hiểm và kỳ ngộ vĩnh viễn cùng tồn, cho nên nhất định phải làm đến nơi đến chốn, một bước một cái vết chân đề cao mình, chỉ có thực lực bản thân cường đại, ngươi mới có thể ở nơi này tàn khốc thế giới sinh tồn được."

Lâm Phong đầu, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Thực lực quyết định vận mệnh, quyết định sinh tử, quyết định tất cả, kẻ yếu, bị người khi dễ, cường giả, bề ngể thiên hạ. Cái này thiên cổ chân lý ta minh bạch."

Lục hồ đồ thỏa mãn đầu nói: "Tốt, đã ngươi minh bạch, vậy ta cũng không nhiều, chính ngươi tự giải quyết cho tốt a! Lão nhân gia ta cũng nên đi."

"Uy, lão hồ đồ, ngươi có ý gì, cái này muốn chạy? Cái này không thể được, ngươi lão gia hỏa này gạt ta tiến đến học nguy hiểm như vậy công pháp, ngươi thế nào cũng phải phụ trách nhiệm đi."

Vừa nghe lão hồ đồ lời này, Lâm Phong gấp gấp, hắn đã đoán được lão gia hỏa này không đơn giản, đừng tới dạng này lão gia này nếu là không từ trên người hắn ép đồ tốt đi ra, vậy còn không hối hận cả đời a.

"Ngươi còn muốn gì chứ, ngươi hỗn đản này chẳng lẽ còn muốn ý lại vào lão nhân gia ta không thành!"

Lục hồ đồ trừng mắt một đôi mắt kim ngư, cảm giận bất mãn reo lên.

"Hắc hắc, ta biết ngươi lão hồ đồ chính là một cao nhân, ngươi ngươi cao như vậy một cái cao nhân, gạt ta cái này một cái thế nào cũng phải cho một lễ gặp mặt a!"

Nhìn Lâm Phong cái này vẻ mặt cười gian, một bộ ngươi hiểu dáng vẻ, Lục hồ đồ tức giận đến sắc mặt xám ngắt, chỉ vào Lâm Phong liền tức miệng mắng to: "Ta chỉ ngươi hỗn đản này cùng cái kia lão già khốn nạn, quả thực vô sỉ đến vô cùng, coi như ta lão hồ đồ không may, chọc các ngươi cái này một đôi hỗn đản."

Lục hồ đồ xong vẻ mặt nhếch nhếch đáng vẻ, tự tay tại trên người mình sờ loạn một trận, chỉ chốc lát sau, trong tay xuất hiện một vệt kim quang.

Kim quang thu lại.

Chỉ thấy Lục hồ đồ trong tay xuất hiện một thanh toàn thân kim quang long lánh thương, thương dài tám xích, toàn thân kim sắc chuôi thương, chừng to bằng trứng ngỗng, phía trên nam từng đạo uốn lượn không ngừng huyết sắc hoa văn nổi thẳng đầu thương, chợt nhìn đi, giống như là trên thân thương điều khắc từng cái Huyết Long. Lập tức vì cái này phát sáng Kim Thương tăng một cỗ không gì sánh kịp bá đạo khí tức.

Càng làm người khác chú ý vẫn là cái kia đầu thương!

Tối Kim Thương đầu, dài hai xích 8 tấc, sáu lạng sáu vết xe, cùng thân thương uốn lượn tới huyết sắc hoa văn giáp nhau, như cự long Cung bàn bên trên, mũi thương là long lưỡi, hàn quang loá mắt, cùng toàn bộ đầu thương phát sinh yếu ớt ánh sáng lạnh hai người chiếu rọi, bằng liếm một phần lạnh lẽo sát ý.

Hoàn toàn có thể tưởng tượng, dạng này đầu thương một khi đâm vào bên trong cơ thể, không cần quá sâu, chỉ cần một cái nhọt nhọt tổn thương miệng,

liền có thể cho địch nhân tạo thành vết thương trí mệnh!

Chứng kiến Lâm Phong nước dãi hầu như đều nhỏ đến mặt đất, Lục hồ đồ đắc ý hi hi cười, đem thương hướng Lâm Phong trong tay đưa tới, trong miệng nói: "Thương này sẽ đưa cho ngươi hỗn đản này, thương tên "Bàn Long", hảo hảo sử dụng, nó sẽ cho ngươi mang đến không tưởng được chỗ tốt."

Lục hồ đồ lập tức đem Lâm Phong từ đối Bàn Long thương tán thán bên trong kéo tỉnh hồn mà đến, không ngừng bận rộn tiếp nhận Bàn Long thương.

Thương vừa đến tay, cảm giác rất chìm, có đề tay cảm giác, bất quá dạng này càng tốt hơn, chỉ có dạng này mới có thể tốt hơn cùng chủ nhân phù hợp.

Trước đó chỉ là xem, cũng đã đề cho Lâm Phong khiếp sợ không thôi, bây giờ thương vừa đến tay, càng là không được, phảng phất cái này Bàn Long thương cũng có sinh mệnh, như sống, bên trong là ẩn chứa một cỗ bông bột lực lượng, đề cho người ta một tưởng nắm trong tay liền sẽ nhận không được mọc lên một cỗ muốn chiến đấu hào hùng!

Lâm Phong một tay nắm thương, một tay tại đầu thương, thân thương vuốt lên vuốt xuống.

Nhìn hấn cái kia chuyên chú ánh mắt, mềm nhẹ thủ thế, tựa như tại che chở nữ nhân yêu mến.

"Loại này linh tính, loại này hoàn mỹ vô khuyết chế tạo công nghệ, cũng không phải linh khí thông thường vốn có. Lão hồ đồ, ta thế nào không nhìn ra thương này phẩm cấp đâu, thương này chẳng lẽ là tiên khí?"

Lâm Phong nhìn kỹ một chút, làm thế nào cũng nhìn không ra thương này phẩm cấp, không thể làm gì khác hơn là mở miệng hướng Lục hồ đồ hỏi.

"Không biết."

Lục hồ đồ nhìn cũng không nhìn Lâm Phong liếc mắt, chỉ là đơn giản ba chữ.

". . ."

Lâm Phong biết lão gia hỏa này không phải không biết, là không chịu, rơi vào đường cùng cũng sẽ không quán quýt thương phẩm cấp vấn đề, kẻ ngu si cũng có thể nhìn ra thương này bất phẩm, mình có thể dùng là tốt rồi, gì chứ không phải là muốn biết rõ ràng nó phẩm cấp.

Lại lật qua lật lại xem hồi lâu, mới vừa không chịu đem nhỏ máu nhận chủ, thu nhập trong cơ thể.

Lúc này Lục hồ đồ cái kia hèn mọn thanh âm lại vang lên: "Ai, ta ngươi hỗn đản này cũng đủ nghèo, thậm chí ngay cả cái chiếc nhẫn trữ vật cũng không có, đâu, tiền ngươi một cái."

Tiếng nói vừa dứt, Lục hồ đồ tay hư đánh một chút, Lâm Phong trên tay lập tức nhiều đen nhánh chiếc nhẫn trữ vật.

"Đồ vật bình thường liền phóng nơi đây, thuận tiện, không được luôn sử dụng ngươi cái kia phá chuông, ngươi cái kia che giấu tai mắt người già giới chỉ liền ném, về sau đừng đùa trò hề này, nếu như đụng tới cao thủ chân chánh, liếc mắt là có thể nhìn thấu."

"Ách. . ."

Lâm Phong trên mặt một hồng, chính mình cho tới nay tự cho là thông minh cách làm, nguyên lai lão hồ đồ đã sớm biết, xem ra chính mình quả thật có quá cuồng vọng, quá tự cho là đúng.

Tích một giọt máu tại chiếc nhẫn trữ vật thượng để cho nhận chủ về sau, đem giới chỉ đeo vào ngón giữa tay trái bên trên. Đồng thời phóng xuất linh hồn chỉ lực hướng bên trong không gian giới chỉ đảo qua.

"Đậu móa, lão hồ đồ, ngươi là thổ hào a, nhiều linh thạch như vậy, cũng đều là thượng phẩm. Oa. Còn có thật nhiều kim phiếu a!"

"Thôi đi, uống ngươi hay là tu luyện nghìn năm người, cái này tục vật liền để ngươi kinh ngạc như vậy, cũng chỉ có cái kia lão già khốn nạn mới có thể coi trọng ngươi cái này không có tiền đồ hỗn đản."

". . ."

Nghe được Lục hồ đồ cái này hèn mọn, Lâm Phong đầu đầy mồ hôi đỏ như thóc, không nói.

"Được, ngươi cũng nên đi ra ngoài, ta lão hồ đồ cũng muốn đi."

"A, ngươi thật muốn đi?"

"Hừ, ta lão hồ đồ nếu như không đi nữa, sớm muộn sẽ bị ngươi hỗn đản này tức chết. Đối, một hồi ngươi lúc đi nói cho cái kia gọi A Minh tiểu nhị, liền cái này hồ đồ từ lâu sẽ đưa cho hấn, cái kia một cái cũng thật đáng thương, trong nhà song thân bệnh ngời phịch ở trên giường."

"Ừm, ta nhất định chuyển cáo, bất quá. . . Đậu móa, đi ngay?"

Lâm Phong lời chưa hết, lại phát hiện trong phòng đã không có Lục hồ đồ cái bóng, hơn nữa chính mình đứng thẳng chỗ cảnh sắc cũng đột nhiên thay đổi.

Vừa rồi vị trí cái không gian kia không thấy, bên người cái kia cổ khí trời đất hòa hợp cũng không.

"Cái này lão hồ đồ thật đúng là thần bí khó lường a, cái này tới vô ảnh đi vô tung bản lĩnh, chính mình Địa Tiên Cảnh linh hồn cảnh giới cư nhiên một cũng không có phát hiện.

Còn có lão gia hỏa này cư nhiên có thể thiết trí loại này có thể cho tốc độ thời gian trôi qua nhanh hơn gấp mười lần không gian, đây là thần thông gì a, cái này thần thông cùng đều thuộc thượng luyện chế Không Thiên Chuông Thái Cổ Đại Năng, ủa, Thái Cổ Đại Năng, lẽ nào lão gia hỏa này cũng là Thái Cổ Đại Năng? Còn có trong miệng hắn cái kia lão già khốn nạn là ai?"

"Tính, không nghĩ ra liền không nghĩ, quan hắn là ai đâu, lão tử có tiện nghi chỉ để ý chiếm chính là, hắc hắc, lão tử hay là trước nhìn một chút cái này chiếc nhẫn trữ vật lại."

"Đậu móa, lớn như vậy không gian, xem ra chiếc nhẫn này ít nhất đều là tiên khí cấp bậc, cực phẩm linh khí cấp bậc chiếc nhẫn trữ vật tuyệt đối không có lớn như vậy không gian."

Cẩn thận tìm kiếm một phen về sau, Lâm Phong miệng cười hầu như đều không thể chọn, bên trong đồ vật nhiều, giống đủ, so với hắn kiếp trước nghìn năm thu thập còn còn phong phú hơn nhiều, cái gì kỳ hoa dị thảo, thiên tài địa bảo gì, chiếc nhẫn trữ vật, Tu Luyện Pháp Quyết, vũ kỹ, hầu như cái gì cũng có, chỉ là rất thật tốt đồ vật, tỷ như những pháp bảo kia đều là thượng phẩm linh khí trở lên, tạm thời chính mình dùng không.

"Hắc hắc, nhiều như vậy đồ tốt, lão gia hỏa này coi như có lương tâm. Ha ha!"

Hài lòng một hồi, tính toán một chút thời gian.

"Ừm, vừa mới tại lão hồ đồ thiết trí bên trong không gian qua hơn hai canh giờ, cái kia ngoại giới chắc là không sai biệt lắm hai nén hương thời gian, rồi cùng Phạm Kiến ước định còn có hai nén hương thời gian, không như thế lúc vào Không Thiên Chuông trước Luyện Đan Được đi."

Làm liền làm, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Lâm Phong liền xuất hiện ở Không Thiên Chuông bên trong.

Quen việc dễ làm đi tới phòng luyện đan, nhìn những thứ này quen thuộc bài biện, Lâm Phong lại là một hồi thẩn thức.

Ý niệm động chỗ, cần thiết được thảo toàn bộ xuất hiện trước mặt, hỏa, cho uống thuốc, khống chế lửa, . . .

Từng bước quen thuộc bước đi, quen thuộc thủ pháp, thuần thục đem luyện chế xong đan dược thu hồi.

"Thanh Uẩn Đan, công hiệu giải độc, hai mươi khóa."

"Bồi Nguyên Đan, cố bản bồi nguyên, tăng Tiên Thiên Nguyên Khí, 80 khóa."

"Tăng Nguyên Đan, trong chiến đấu rất nhanh hồi phục nguyên khí, 60 khóa."

"Nhuận Trạch Đan, chữa thương đan dược, bốn mươi khóa."

Dùng cái này cực phẩm linh khí cấp bậc lò luyện đan luyện chế những thứ này cấp thấp nhất đan dược, tốc độ kia thật không phải bình thường nhanh.

Sau hai canh giờ, Lâm Phong tổng cộng luyện chế mười lò đan dược, cộng hai trăm khóa.

Đem đan dược cất xong, ly khai Không Thiên Chuông, trở lại tửu lâu.

Khách đường trong vẫn chỉ có Lạc Ly một người ngồi ở chỗ kia cúi đầu trầm tư, cũng không biết cô nàng này đang suy nghĩ gì. Xem ra cái kia Phạm Kiến còn không có kêu người đến.

"Này, nha đầu, nghĩ gì thế?"

Đang ở Thần Du Lạc Ly bị Lâm Phong một tiếng này nha đầu kéo tỉnh hồn, ngẩng đầu đang muốn phát hỏa, lại đột nhiên giống như gặp quỷ giống như nhìn chăm chăm Lâm Phong, khắp khuôn mặt là vẻ khiếp sợ.

"Ngươi. . . Ngươi tại sao dường như thay đổi."

Nghẹn nửa ngày biệt xuất một câu nói.

Tự tay hướng trên mặt mình sờ sờ, Lâm Phong làm bộ vẻ mặt ngây thơ đáng yêu, ngoài miệng cười ha ha một tiếng nói: "Ta nào có thay đổi a, ta cái này hồi cũng không dịch dung a, chỗ nào? Có phải hay không vừa rồi suy nghĩ chuyện nghĩ quá nhiều, xuất hiện ảo giác đi, hoặc là ngươi hoa mắt a?"

Thật Lâm Phong mình cũng đã cảm giác được tu luyện Cửu Long Nội Tu Quyết về sau, trên người mình khí chất cùng khí tức đều hoàn toàn thay đổi, chỉ là hắn không thể để người khác biết tự có Cửu Long Nội Tu Quyết loại này công pháp nghịch thiên, bằng không hậu quả khó mà lường được. Cho nên chỉ có thể cùng Lạc Ly pha trò, mưu đồ che giấu.

"Người mới xuất hiện ảo giác, người mới hoa mắt đầu, bản cô nương thanh tĩnh rất, ánh mắt cũng tốt vô cùng."

Lạc Ly bất mãn trắng Lâm Phong liếc mắt, nói tiếp: "Chẳng qua là ta cũng không ra người tới chỗ nào thay đổi, ai, tính, không với người kéo cái này."

Lạc Ly hết liếc mắt nhìn Lâm Phong phía sau, đột nhiên hỏi: "Cái kia Hồ Đồ lão đầu đây? Hắn làm sao không có với người đi ra?"

"A. . . Nha. . . Lão hồ đồ hắn có việc rời đi trước, người tìm hắn gì chứ? Còn muốn tìm hắn đầu vô mồm sao?"

Chứng kiến Lâm Phong cái này giống như cười mà không phải cười đáng về chế giễu chính mình, Lạc Ly trên mặt đỏ lên nói: "Ai muốn tìm cái kia Hồ Đồ lão đầu đầu vô mồm, ta chỉ là tùy tiện hỏi một chút mà thôi, hắn không ra càng tốt hơn, đỡ phải bản cô nương nhìn thấy hắn liền tới hóa."

Lâm Phong gặp Lạc Ly không hỏi tới nữa, trong lòng tự nhiên nhất an, hắn thật đúng là sợ Lạc Ly đánh vỡ sa oa hỏi, chính mình lại không quen nói sáo, sợ lộ ra kẻ hở.

Ngay sau đó vội vàng nói sang chuyện khác: "Đổi, cái kia Phạm Kiến có phải hay không không dám tới? Nửa canh giờ đều qua, nếu không. . ."

"Ai lão tử không dám tới, các người đôi câu nam nữ này, bản công tử muốn để các người chết không toàn thây, các người đừng hòng chạy."

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Có mắt không trông

Lâm Phong lời chưa hết, thang lầu miệng liền truyền đến một đạo kiều ngạo thanh âm

Theo tiếng nói chỉ thấy trên thang lầu đi lên một đám người, nam nữ Lão Đồ có,... ít nhất ... Mười mấy cái.

Lâm Phong cùng Lạc Ly đối nhìn kỹ liếc mắt, đều từ đối phương trong mắt nhìn ra một loại vẻ hài hước.

Lâm Phong là mới vừa thực lực đại tăng, muốn thử xem chính mình hiện nay tu vi đến thế nào; mà Lạc Ly thời là một e sợ cho thiên hạ bất loạn Ma nữ.

"Hắc hắc, không nghĩ tới các người đôi câu nam nữ này thật đúng là cuồng vọng a, vậy mà thực có can đảm chờ ở đây bản công tử, xem ra bản công tử ta hôm nay nhất định để các người biết biết Mã vương gia đến trường kỳ con mắt.

Chứng kiến trước đi lên Phạm Kiến vẻ mặt cười bi ối, thoả thuê mãn nguyện đáng về, hoàn toàn không có nửa canh giờ trước bị đánh gục hạ chịu nhục giác ngộ.

Lâm Phong khoe miệng hơi vênh lên, không có trả lời, chỉ là lạnh lùng liếc một cái Phạm Kiến đi theo phía sau mười mấy người, có bốn cái tiên thiên nhị trọng cảnh cao thủ, bảy tám cái tiên thiên nhất trọng, còn có trước đó ba cái kia cô gái xinh đẹp đã ở.

Chứng kiến cái này ba cái cô gái xinh đẹp, Lâm Phong không tự giác tự tay chà xát mình một chút mũi, còn tốt, không có mò lấy máu mũi, xem ra tu luyện cái này Cửu Long Nội Tu Quyết, đem trong cơ thể tàn dư Đăng Long Huyết Phách đi chứng cho loại trừ.

Lâm Phong không có, cũng không đại biểu Lạc Ly cũng sẽ không nói gì, chỉ thấy nàng đang một chút đứng lên, ngón tay ngọc một ngón tay Phạm Kiến. Lớn tiếng quát mắng: "Hừ, người cái này bị coi thường hỗn đản, người mới là câu nam nữ, cả nhà người đều là câu nam nữ."

Lạc Ly vừa dứt lời, đã thấy Phạm Kiến phía sau đi ra một cái khuôn mặt âm trầm trung niên nhân đến, mắt lạnh nhìn Lạc Ly, lạnh rên một tiếng nói: "Hừ, nơi nào đến nha đầu quê mùa, nói năng bậy bạ loạn ngữ, chẳng lẽ không muốn sống."

Lâm Phong theo tiếng nói mà nhìn, chỉ thấy người này đáng đáp cùng Phạm Kiến có vài phần tương tự, nghĩ đến chắc là Phạm Kiến thân nhân, lập tức ánh mắt lạnh lẽo, sầm mặt lại, trong miệng lạnh lùng đánh trả nói: "Người vậy là cái gì đồ vật, một xấp dây niền cấp còn miệng đầy phun phàn, chẳng lẽ cũng bị coi thường, muốn gia giúp người chải vuốt sợi chải vuốt sợi gần cột không thành."

Lâm Phong vừa dứt lời, trung niên nam tử này phía sau đi ra một người, tay chỉ Lâm Phong tức miệng mắng to: "Không biết sống chết súc sinh, cũng dám mắng chúng ta Nhị đường chủ."

"Há, nguyên lai là Nhị đường chủ, quả nhiên đủ hai."

Lâm Phong mặc kệ hán, ánh mắt trêu tức nhìn cái kia Nhị đường chủ, lạnh lùng nói.

"Một cái, thiếu chuyển miệng lưỡi sắc bén, có gan liền muốn hãy xưng tên ra, ta Nhất Phẩm đường thủ hạ không chết vô danh quỷ."

Nhị đường chủ bị Lâm Phong khí nổi trận lôi đình.

"Nhị thúc, chớ cùng bọn họ nói nhảm, tại chúng ta Nhất Phẩm đường trước mặt, lại đang Nhị thúc trước mặt ngài, bọn họ nào dám báo danh hào, người mau để cho người diệt bọn họ là được."

Phạm Kiến vừa mới bị Lâm Phong đánh, trong lòng oán khí lớn đâu, đã sớm không kịp đợi, ở một bên dùng sức xúi giục lấy.

Thật hán cũng hết cách rồi, nơi đây không phải Nhất Phẩm đường tổng đà, chỉ là một cái lớn nhất phân đà, từ Nhất Phẩm đường Nhị đường chủ Phạm Nhân thống lĩnh, cái này Phạm Nhân là đường chủ Phạm Đức thân đệ đệ, Phạm Kiến thân thúc thúc, mặc dù như vậy, nhưng là nơi đây bọn thủ hạ lại không biết nghe hán, sẽ chỉ nghe hán Nhị thúc Phạm Nhân, cho nên hán cũng chỉ đành nhẫn nại tính khí xúi giục Phạm Nhân.

Phạm Kiến người này từ bắt học võ thuật, hoang dã vô độ, ý vào chính mình Nhất Phẩm đường thiếu chủ thân phận khắp nơi gây chuyện thị phi, lần này là tới Thiết Chiến thành vui đùa, không nghĩ tới lại đụng tới Lâm Phong cùng Lạc Ly.

Phạm Nhân nghe được cháu ruột Phạm Kiến, song trong mắt lóe lên vẻ chán ghét, trong nháy mắt biến mất, trên mặt miễn cưỡng chất lên một tia so với khóc còn khó coi hơn nụ cười: "Tốt, Nhị thúc cái này để bọn hán vì người hết giận."

Xong quay đầu đối bên người một tên đại hán lạnh lùng nói: "Lão Thất, người đi đem cái kia một cái hai con cánh tay cho ta tháo xuống."

"Vâng, Nhị đường chủ."

Cái kia gọi Lão Thất đại hán bằng lòng một tiếng, lập tức đi tới Lâm Phong trước mặt, trên mặt lộ ra một tia nụ cười tàn nhẫn, "Kiệt kiệt" một tiếng cười quái dị, ồm ồm nói: "Một cái, chúng ta Nhị đường chủ người cũng nghe đến đi, người là chính mình đến, vẫn là lão tử tới giúp người."

Lâm Phong nghiêng ngẫm bằng mắt hán liếc mắt, tiên thiên nhất trọng cảnh.

Khóe miệng hơi vênh lên, bất tài nói: "Người nếu như tự đoạn hai tay, hôm nay gia có thể tha cho người một mạng."

"Ha ha, ha ha "

"Ha ha ha ha "

Cái này gọi là bày đại hán cùng hán Nhất Phẩm đường người nghe vậy toàn bộ cười lên ha ha, dưới cái nhìn của bọn họ cái này Lâm Phong không phải là bị dọa sợ, liền là thăng điên.

"Lão Thất, người bị người khinh bỉ, ha ha."

"Lão Thất, cùng ngu ngốc như vậy còn dong dài cái gì, nhanh lên theo Nhị đường chủ, đưa hán hai tay tháo xuống."

Gọi là Lão Thất đại hán du đem tiếng cười vừa thu lại, trên mặt tàn nhẫn vẻ càng đậm, hung ác nói: "Đã người một cái không biết sống chết, vậy cũng đừng trách người Thất gia không khách khí, chịu chết đi."

Dứt lời, to bằng cái bát quả đấm hô một tiếng hướng Lâm Phong phủ đầu đập tới.

Đối với tiên thiên nhất trọng cảnh người, bây giờ Lâm Phong xem đều chẳng muốn xem, thực sự không làm sao có hứng nổi với hán tranh đấu, đợi quyền kia đầu nhích lại gần mình không đến ba tấc thời khắc, tùy ý đưa ra một tay, không nhanh không chậm đem quyền kia đầu bắt lại.

"Cút."

Theo Lâm Phong hét lớn một tiếng, gọi là Lão Thất đại hán đột nhiên cảm thấy quả đấm mình căng thẳng, ngay sau đó thân thể liền bay bổng lên.

"Phanh" một tiếng, Lão Thất cái kia gần hai trăm cân thân thể hung hăng đánh vào lầu lâu tầng đá tường thể bên trên.

Đại hán Lão Thất còn chưa kịp hô một tiếng, đã cảm thấy mắt tối sầm lại, ngất đi.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Lão Thất làm sao ngất đi?"

"Đệch, Lão Thất cũng quá vô dụng a!"

Lúc này đám kia đã tỉnh hồn lại Nhất Phẩm đường người toàn bộ vỡ tổ, bọn họ làm sao cũng không nghĩ đến tiên thiên nhất trọng Lão Thất cư nhiên tại trước mặt cái này nhìn như thân thể có yếu kém thanh niên nhân thủ hạ một chiêu liền bị thua.

Cái kia Nhị đường chủ Phạm Nhân trong lòng cũng là cả kinh, thiếu niên này là người nào?

Mang theo nghi hoặc, vội vàng chính sắc hướng Lâm Phong nhìn lại.

"Ừm, cư nhiên nhìn không ra hần tu vi đẳng cấp, chẳng lẽ là đã tiên thiên tam trọng? Không thể đi, còn trẻ như vậy trước hết thiên tam trọng? Coi như hần là từ nương trong bụng mà bắt đầu tu luyện, cũng không khả năng nhanh như vậy đi."

Không nhìn còn khá, cái này vừa nhìn, Phạm Nhân nghi ngờ trong lòng nặng hơn.

"Vương bát đản, dám dă thương huynh đệ của ta, ta làm người."

Lúc này một cái cùng cái kia gọi Lão Thất chiều dài vài phần trương tự trung niên tráng hán đột nhiên vượt qua đám người ra, hướng Lâm Phong xông lại, đồng thời rút ra trên lưng quý đầu đao, trong nháy mắt hướng Lâm Phong liên tục bổ tam đao.

Nghe đao phong âm thanh, Lâm Phong biết đó là một cái tiên thiên nhị trọng cảnh cao thủ.

Ngay sau đó cũng không dám khinh thường nữa, sầm mặt lại, đang muốn tiếp chiêu, chợt cảm thấy hoa mắt, tập trung nhìn vào, chỉ thấy Lạc Ly đột nhiên đi tới trước mặt mình, đồng thời bảo kiếm trong tay vung vẩy ra mấy đạo gió kiếm hướng cái kia công tới đao ảnh nghênh đón.

Lâm Phong mỉm cười, biết Lạc Ly cô nàng này là nhìn ra đối phương tu vi, sợ chính mình không địch lại, cho nên đến đây ngăn cản. Lập tức lui ra phía sau một bước, hần đồng dạng biết Lạc Ly tu vi cũng là tiên thiên nhị trọng, bất quá so với cái này tráng hán mạnh hơn một.

Nhìn ra được tráng hán này mới vừa tấn cấp tiên thiên nhị trọng không bao lâu, mà Lạc Ly không sai biệt lắm đã đến tiên thiên nhị trọng cảnh đỉnh phong.

Đừng xem cái này đồng thời tiên thiên nhị trọng cảnh, trong này chênh lệch vẫn còn rất lớn.

Quả nhiên không ra Lâm Phong sở liệu.

Chỉ nghe "Bình bình bâng bâng" một hồi đao kiếm giao nhau âm thanh về sau, cái kia tráng hán bị kinh phong bức lui năm bước, năm người cầm đao hơi hơi run, sắc mặt phồng thông hồng, trong miệng miệng lớn thở hắt lên.

Mà Lạc Ly lại giống như người không việc gì giống như đứng không nhúc nhích, chỉ là góc áo bị kinh phong nổi lên, càng lộ vẻ oai hùng cân quắc khí độ.

Một màn này, để cho Nhất Phẩm đường người toàn bộ ngây người, từng cái miệng há phần lớn có thể nhét vào một cái trứng ngỗng.

Tĩnh.

"Vương bát đản, mọi người cùng nhau xông lên, chúng ta nhiều người, chặt hai cái này vương bát đản."

Phục hồi tinh thần lại Phạm Kiến gấp tất cả mọi người mặt lộ vẻ vẻ sợ hãi, không khỏi khẩn trương, lập tức hét lớn một tiếng.

"Cầm miệng."

Nhưng vào lúc này, một đạo nghiêm khắc thanh âm đột nhiên từ Nhất Phẩm đường mọi người phía sau truyền đến.

Lâm Phong cũng theo mọi người hướng phát ra tiếng chỗ nhìn lại.

Chỉ thấy lúc này trên thang lầu đi tới ba người, đầu lĩnh là một cái mặt chữ quốc uy vũ trung niên nhân, sau lưng hần còn theo hai cái tinh thần quắc thước lão giả.

Chứng kiến cái này ba người xuất hiện, Nhất Phẩm đường mọi người sắc mặt đột biến, có đại hỉ, có kinh ngạc, có kinh dị.

"Cha, làm sao ngươi tới."

Đầu tiên phản ứng kịp là Phạm Kiến, chỉ thấy hần vui mừng quá đổi chạy về phía người đến, vừa chạy còn thay đổi hét lên: "Cha, ngươi tới cũng quá tốt, hai tên khốn kiếp này không chỉ có dă thương ta, còn dă thương hai vị Hương chủ, cha, ngươi nhất định phải . . ."

"Ba" một tiếng thanh thúy bàn tay đánh tiếng thịt truyền ra.

Phạm Kiến một tay che chính mình khuôn mặt, giọng nói không rõ nói: "Cha. . . Ngươi tại sao đánh ta à."

"Đồ hỗn trướng, ta một hồi lại thu thập ngươi."

Uy vũ trung niên nhân mặt đen lại hết một câu liền không để ý đến hần nữa, trực tiếp hướng giữa sân đi tới, lúc này Phạm Nhân cũng đi ra phía trước, cười nói: "Đại ca ngươi như thế tới cũng không thông báo một tiếng a, ta xong đi đón ngươi a."

"Hừ, ta làm sao tới, ta muốn là không tới nữa, Nhất Phẩm đường sẽ bị các ngươi mấy tên khốn kiếp này hủy diệt."

Uy vũ trung niên nhân hung hăng trừng liếc mắt Phạm Nhân, vẫn mặt đen lại lạnh lùng mắng chửi một câu về sau, không tiếp tục để ý bên người sắc mặt lúc trắng lúc xanh Phạm Nhân, trực tiếp đi tới Lạc Ly trước mặt.

Thay đổi đen kịt sắc mặt, chất lên nở nụ cười, hai tay chấp lên, hướng Lạc Ly vái chào, trong miệng khiêm cung nói: "Tại hạ Nhất Phẩm đường Phạm Đức, bái kiến Lạc Ly cô nương, mới vừa khuyển tử cùng xá đệ có mắt không trông, đắc tội Lạc cô nương, mời Lạc cô nương đại nhân đại lượng, xem ở mây năm nay ta Nhất Phẩm đường đối Thiên Minh tông trung thành tận tâm phân thượng, bỏ qua cho bọn họ một lần, bỏ qua cho ta Nhất Phẩm đường một lần."

"Hừ, tốt một cái trung thành tận tâm, đều trung thành tận tâm đến muốn bắt đao đem bán cô nương đầu cắt bỏ."

Lạc Ly vẻ mặt sương lạnh, thanh âm lãnh lịnh Phạm Đức như rơi vào hầm băng.

"Lạc cô nương, thật xin lỗi, xin bớt giận, bớt giận, ta biết bọn họ chết tiệt, ta cái này để cho bọn họ đi tới, theo cô nương xử phạt bọn họ, xử phạt bọn họ."

Lúc này Phạm Đức đã trong lòng đại loạn, hắn biết rõ chính mình Nhất Phẩm đường đối với Thiên Minh tông con vật khổng lồ này tới ngay cả một chảnh là cái cóc khô gì, bây giờ chọc giận cái này có thực quyền nhất đại trưởng lão tôn nữ, chỉ cần đối phương một câu nói, hắn tan tành tan tành tạo dựng lên Nhất Phẩm đường liền sẽ lập tức tan thành mây khói.

Lúc này xoay người hướng đã hù dọa than Phạm Kiến cùng Phạm Nhân quát lên: "Còn không lăn tới đây cho ta hướng Lạc cô nương thỉnh tội."

Phạm Kiến cùng Phạm Nhân cái này thúc cháu hai người lúc này nơi nào còn có trước đó kiêu ngạo cuồng vọng vẻ, thay thế là vẻ mặt tro ngội, không ngừng bần rợn té đi tới Lạc Ly trước mặt quỳ xuống, dập đầu như giả vờ, trong miệng liên tục cầu xin tha thứ.

"Có mắt không trông, mời cô nương tha mạng!"

"Có mắt không trông, mời cô nương tha mạng!"

Lạc Ly trên mặt sương lạnh đã lui, nhìn thấy hai người đáng vẻ, càng mọc lên một cổ hèn mọn, lạnh lùng nói: "Các ngươi không phải mới vừa muốn chặt chúng ta sao? Vậy ta bây giờ muốn nhìn một chút đem các ngươi hai chặt hội là dạng gì."

"A . . Không . . Không được a, cô nương tha mạng a, chúng ta lần sau lại hắn cũng không dám, không dám!"

"Hanh. . ."

Lạc Ly lửa giận trong lòng lại làm sao có thể chỉ bằng mấy câu nói đó đã bị tưới tắt, bất quá lại không biết muốn thế nào xử phạt hai người này mới tốt, lúc này đứng phía sau nàng Lâm Phong đột nhiên kéo nàng một thanh, hướng nàng nháy mắt mấy cái.

Lạc Ly có mặc danh hiệu nhìn Lâm Phong, không biết hắn muốn làm gì, lại nghe Lâm Phong nói: "Lạc cô nương, tất nhiên Phạm đường chủ đều đứng ra, hai người bọn họ cũng đã nhận sai cầu xin tha thứ, ngươi liền đại nhân đại lượng tha thứ bọn họ một lần đi."

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Tào Phủ nguy cơ

Lâm Phong lời vừa nói ra, nghe được Lạc Ly có mộng, không biết hắn trong hồ lô bán cái loại thuốc gì.

Mà Nhất Phẩm đường những người kia vừa nghe đến Lâm Phong, bao quát Phạm Đức cùng cái kia hai cái với hắn cùng đi lão giả, đều cảm thấy lời này như Thiên Lại Chi Âm. Đặc biệt quý gối Lạc Ly trước mặt Phạm Kiến cùng Phạm Nhân hai người, lúc này ở trong lòng bọn họ, Lâm Phong hình tượng quả thực như cứu khổ cứu nạn Bồ Tát sống đồng dạng cao to.

Gặp Lâm Phong hết lại hướng chính mình nháy mắt, Lạc Ly đột nhiên có minh bạch hắn là có ý gì, lập tức phối hợp nói: "Tất nhiên Lâm công tử thay bọn họ tình, vậy ta hãy bỏ qua bọn họ lúc này đây đi."

"Đa tạ Lạc Ly cô nương bằng lòng cho tại hạ mặt mũi."

"Được, ai bảo ta hiện tại là người bảo tiêu đầu, cổ chủ mặt mũi hay là muốn cho."

Lạc Ly cười mở một câu trò đùa.

Nói người nói vô tâm, người nghe hữu ý.

Lạc Ly lời vừa nói ra, Nhất Phẩm đường những người kia toàn bộ thất kinh, hít sâu một hơi, nhao nhao hướng Lâm Phong nhìn lại, bọn họ muốn biết cái này Lâm Phong là lai lịch gì, vậy mà có thể làm cho đường đường Thiên Minh tông đại trưởng lão tôn nữ cho hắn làm hộ vệ.

Chứng kiến mọi người phức tạp ánh mắt cùng mộng bức thần thái, Lâm Phong khoé miệng hơi vênh lên, cũng không nói toạc ra, chỉ là mây trôi nước chảy một câu: "Các người còn không mau cảm tạ Lạc Ly cô nương."

Nhất Phẩm đường người nghe vậy mới vừa tỉnh ngộ, nhanh lên đối lấy Lạc Ly lại là dập đầu lại là thờ dài, nhất phái mang ơn.

Bất quá Lâm Phong nhưng ở một phái này mang ơn trông được đến Phạm Nhân trong mắt lóe lên một tia thâm độc, lập tức bĩu môi, cũng không phá.

Lúc này Phạm Đức hướng Lâm Phong vái một cái thật sâu, cung kính nói: "Phạm Đức cảm tạ Lâm công tử cao thượng, hôm nay một lời chi ân Phạm Đức luôn nhớ trong tim."

Lâm Phong khoát tay một cái nói: "Phạm đường chủ không cần cảm tạ ta, còn đây là Lạc cô nương trạch tâm nhân hậu, với ta vô can."

Phạm Đức gặp Lâm Phong như vậy, trong lòng càng thêm cảm động, Lạc Ly bản chính là bọn họ chủ tử, tha thứ bọn họ trong chốc lát sai lầm cũng là chuyện đương nhiên, mà Lâm Phong khác biệt, hắn tại Nhất Phẩm đường không hề liên quan, lại có thể trọng nghĩa vì Nhất Phẩm đường chấp ngôn, cứu toàn bộ Nhất Phẩm đường không, còn không theo công, liền hướng cái này, Phạm Đức đối Lâm Phong nhân phẩm lại xem trọng rất nhiều. Lập tức kiên trì nói: "Lạc cô nương muốn cảm ơn, Lâm công tử như cũ là ta Nhất Phẩm đường ân nhân, mời ân công chịu ta cúi đầu."

Hết liền bái xuống.

Lâm Phong vội vươn tay đưa hắn đỡ lấy, ở trên vai hắn vỗ vỗ, mỉm cười nói: "Phạm đường chủ không cần như vậy, e rằng về sau ta cũng sẽ có sự thỉnh đường chủ hỗ trợ, chúng ta đều là người trong giang hồ, không cần thiết câu nệ những tục lễ này."

Phạm Đức vỗ lồng ngực, hào phóng nói: "Lâm công tử nhưng có sai khiến, chỉ cần một câu nói, ta Nhất Phẩm đường trên dưới chắc chắn xông pha khói lửa."

"Ha ha, tốt, Phạm đường chủ quả nhiên hào khí vượt mây, bản làm cùng đường chủ uống quá ba chén, thế nhưng tại hạ có việc trong người, trước hết cáo từ, chúng ta lần sau gặp mặt không say không về, Phạm đường chủ ý như thế nào?"

Nghe được Lâm Phong, Phạm Đức có thụ sủng nhược kinh, hắn có thể tưởng tượng đến Lâm Phong thân phận nhất định không đơn giản, nếu là có thể đặt lên đại nhân vật như vậy, đối bản thân của hắn cùng Nhất Phẩm đường tới đều là chuyện tốt, bây giờ lại được Lâm Phong như vậy nâng đỡ, hắn làm sao có thể không kích động?

Ngay sau đó lập tức nói: "Tốt, tốt, vậy do công tử phân phó."

"Như vậy tại hạ trước hết cáo từ."

Lâm Phong hết xoay người hướng thang lầu đi tới, Lạc Ly nhìn cũng không nhìn Nhất Phẩm đường mọi người liếc mắt, cũng sau đó theo Lâm Phong đi.

Đi tới lầu một, gặp một cái tiểu nhị đang đứng tại bên thang lầu thượng ngửa đầu nghe lên trên lầu động tĩnh, Lâm Phong đi tới bên cạnh hắn, tay ở trên vai hắn vỗ một cái.

Tiểu nhị chính chuyên tâm nghe trên lầu động tĩnh, thỉnh linh bị vỗ một cái, hù dọa toàn thân run lên, ngẩng đầu đã thấy là Lâm Phong, càng là hù dọa toàn thân run rẩy run rẩy.

Lâm Phong mỉm cười, ôn hoà đối tiểu nhị nói: "Người có phải hay không gọi A Minh?"

"Là. . . là. . . , gọi A Minh, không biết khách quan có chuyện gì chỉ giáo."

A Minh gặp Lâm Phong cái này cùng ái nộ cười, trong lòng cảm giác sợ hãi tiêu giảm rất nhiều.

"Người là A Minh là tốt rồi, các người chương quỹ vừa mới nâng ta mang cho người câu, hắn bởi vì có chuyện phải rời đi nơi này, về sau hồ đồ này từ lâu sẽ đưa cùng người, người tự giải quyết cho tốt đi."

Lâm Phong xong liền cất bước hướng bên ngoài quán rượu bước đi, hắn cũng có gấp gáp, chuyến này từ sáng sớm đi ra đến bây giờ gần bốn canh giờ, cũng không biết mẫu thân bọn họ tại Tào Phủ thế nào, cái này Giang Kiệt bị chính mình giết, Giang Nguyên chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, Thái Sư Phủ tại Thiết Chiến thành thế lực cực đại, tai mắt rất nhiều, không chừng lúc này đã tìm được Tào Phủ.

Trong lòng càng nghĩ càng lo lắng, dưới chân không khỏi bước nhanh.

Lạc Ly đi theo phía sau hắn cảm thấy có kỳ quái, từ khi biết Lâm Phong đưa đến hiện tại cũng có mấy giờ, vẫn cho là hắn là một cái ổn trọng, bình tĩnh, phảng phất mãi mãi cũng là trí tuệ vững vàng người, chẳng bao giờ gặp hắn lo lắng như vậy đáng về.

Phải có cái gì chuyện trọng yếu muốn phát sinh. Lạc Ly nghĩ như vậy.

Lâm Phong mang theo Lạc Ly tại Thiết Chiến thành đường phố đường hầm đi vội hẹn thời gian đốt hết một nén hương về sau, đi tới Tào Phủ phụ cận.

Vừa muốn thở phào Lâm Phong đã thấy trước mặt chạy tới một đám thất kinh bách tính, trong nháy mắt cùng bọn chúng sượt qua người, lúc này một cái lão giả đột nhiên dừng chân lại, lo lắng đối Lâm Phong hai người hô: "Uy, thanh niên nhân, các ngươi khác (đừng) hướng bên kia đi, nhanh lên trở về."

Lâm Phong nghe vậy cả kinh, dừng bước lại hỏi: "Lão bá, vì sao a?"

Lão giả thở dài nói: "Ai, tốp a, bên kia muốn đánh trận, ngươi nhanh lên đi trở về đi."

"Chiến tranh? Lão bá ngươi nói đùa sao, nơi này là Thiết Chiến thành, làm sao lại chiến tranh?"

Lão giả gặp Lạc Ly vẻ mặt không tin nghi vấn mình nói, không khỏi nặng thêm giọng nói: "Ai nói đùa các ngươi a, nếu không phải là bởi vì muốn đánh trận, chúng ta những người này có thể chạy sao? Ngươi cho rằng nhiều người như vậy đều ở đây đùa giỡn với ngươi cái kia."

Lâm Phong gặp lão giả không nhanh, vội hỏi: "Lão bá, ngài đừng nóng giận, ta bằng hữu này cũng không phải nghi vấn ngài, chỉ là cảm thấy rất kỳ quái, cái này Thiết Chiến thành chính là Thiết Chiến vương triều đô thành, lúc này làm sao lại chiến tranh. Ngài có thể mách khỏe một chút không?"

"Được rồi!" Lão giả thở dài, nói tiếp: "Đây không phải là bên ngoài quốc gia đánh vào đến, là chúng ta vương triều người tự mình đánh mình, ta nghe ngay hôm nay Giang thái sư tại trước mặt hoàng thượng cáo cái kia Hồ bí tể tướng quân Tào Lỗi Trọng, Tào tướng quân chứa chấp đào phạm, ý đồ mưu phản, hoàng thượng liền phái Đô hộ tướng quân chu minh suất quân đi trước Tào Phủ đuổi bắt đào phạm cùng Tào tướng quân."

Lão giả nói nơi đây dừng lại một chút, nói tiếp: "Không muốn ngay tại Chu tướng quân vọt vào Tào Phủ đem Tào Phủ người toàn bộ bắt lại lúc, Tào tướng quân lại mang theo đại đội nhân mã đem Chu tướng quân người vây lại, yêu cầu Chu tướng quân thả người, Chu tướng quân không thả, song phương mà bắt đầu giằng co, một mực giằng co hơn một canh giờ."

"Lúc này Giang thái sư con trai Giang Hạo lại mang một đội nhân mã đến đây, sau đó Tào tướng quân thủ hạ phó tướng cũng mang theo một đội nhân mã đến đây, cho tới bây giờ, Tào Phủ bên ngoài đã tụ tập không sai biệt lắm năm vạn nhân mã, song phương đều hùng hổ, mắt thấy muốn đánh, đây nếu là đánh nhau, không may còn chưa phải là chúng ta những dân chúng này a, có phải hay không các người?"

Lão giả hết lại không nghe được hồi đáp, ngẩng đầu nhìn lại, bên người nơi nào còn có người tại, tập trung nhìn vào, vừa mới nghe mình nói cái này hai người trẻ tuổi lúc này đã tại mấy bên ngoài hơn mười trượng, giống như người điên giống như hướng Tào Phủ phương hướng chạy như bay.

Lạc Ly cùng sau lưng Lâm Phong, gặp hắn lo lắng đáng về, nhìn không được hỏi: "Ai, ta ngươi chuyện gì xảy ra a, vì sao gấp gấp như vậy phát cái?"

Cấp tốc chạy nhanh bên trong Lâm Phong đầu cũng không trả lời: "Mẹ ta ngay tại Tào Phủ, việc này trong chốc lát không rõ ràng, chậm chút lại theo ngươi."

Lạc Ly nghe vậy không hỏi thêm nữa, cũng vui đầu theo vội vã đi.

Khoảng mười dặm đường, tại hai người toàn lực chạy nhanh hạ chỉ dừng không đến thời gian uống cạn nửa chén trà liền đến.

Đầu tiên xuất hiện tại trước mặt bọn họ là một đội quân dung chỉnh tề, thân mang vàng óng ánh chiến giáp binh sĩ, những thứ này nhìn thấy Lâm Phong hai người tới, lập tức đi lên bốn người, đem trường thương trong tay một trận, uy vũ quát lên: "Người đến dừng bước."

Lâm Phong nhận ra đây là Tào Lỗi tướng quân thủ hạ dũng sĩ quân, lập tức hai tay chấp tay, lớn tiếng nói: "Thỉnh cầu huynh đệ thông báo Tào tướng quân, tại hạ Trần Nam Vương thế tử Lâm Phong, có việc cần tìm Tào tướng quân."

"Tốt, mời thế tử đợi chút, bọn ta là được hội báo."

Đầu lĩnh kia đáng đáp binh sĩ hết lập tức đối bên người một người nói: "Ngươi nhanh đi hướng Lý phó tướng báo cáo."

"Được"

Người lính kia bằng lòng một tiếng, lập tức nhắc chân hướng trong quân chạy như bay.

Chỉ chốc lát, chỉ thấy một cái toàn thân mặc giáp trụ trung niên nhân cười một béo Hoàng Mã chạy nhanh đến, người chưa tới tiếng tới trước: "Thế tử ở đâu?"

Lâm Phong vừa nhìn thấy mặt, nhận thức, vội vàng chấp tay quát to: "Lý phó tướng, Lâm Phong ở đây."

Lý tướng quân một trận gió giống như đi tới Lâm Phong trước mặt, một cái phi thân từ trên lưng ngựa hạ xuống, mặt mang lo lắng nói: "Nhị công tử, ngươi chạy thế nào chỗ này đến, Tào tướng quân phái người tìm ngươi khắp nơi, muốn cho ngươi mau rồi đi Thiết Chiến thành."

"Nơi này vô lý địa phương, người lập tức dẫn ta đi gặp Tào tướng quân."

Lâm Phong nóng ruột mẩu thân an nguy, không muốn ở chỗ này lãng phí thời gian.

Gặp cái này, Lý phó tướng bắt đầu dĩ, không thể làm gì khác hơn nói: "Cái kia mời nhị công tử đi theo ta."

Hết lại đối bên người một sĩ binh nói: "Đi nhanh dẫn ngựa tới."

"Muốn hai con." Không đợi binh sĩ bằng lòng, Lâm Phong ở phía sau tiếp lấy hô một câu.

Rất nhanh, binh sĩ dắt tới hai con ngựa, Lâm Phong cùng Lạc Ly một người một lên ngựa theo Lý phó tướng nhanh chóng đi.

Tào Phủ bên ngoài, toàn bộ trên đường cái đứng đầy võ trang đầy đủ binh sĩ.

Từ đông đến tây, một nửa là người mặc vàng óng ánh chiến giáp dũng sĩ quân, một nửa là người mặc phát sáng ngân chiến giáp đều Hộ Quân.

Nhìn thấy Lý phó tướng mang theo hai người phi ngựa chạy nhanh đến, dũng sĩ quân tướng sĩ nhóm nhao nhao nhường ra một con đường tới.

Lúc này chính lo lắng như đốt cùng đối mặt đều Hộ Quân giằng co Tào Lỗ, đột nhiên nghe được người bên cạnh báo cáo Lý phó tướng mang theo một nam một nữ hai người trẻ tuổi chạy tới, trong lòng kỳ quái, vội vàng xoay người nhìn lại.

"Di. Là phong? Lý Hiển tên hỗn đản này, hắn làm sao ở nơi này muốn chết thời điểm bà phong hài tử này mang tới nơi này, đây không phải là chịu chết sao?" Sốt ruột vội vàng hướng Lâm Phong ba người lại lịch nghênh đón.

Đợi cho phụ cận, Lâm Phong ba người chứng kiến Tào Lỗ nghênh đón, vội vàng ghì chặt tuấn mã, lại nghe Tào Lỗ tức giận thanh âm truyền đến: "Lý Hiển, ngươi là tên khốn kiếp, ta là bàn giao thể nào các ngươi, ngươi mẹ, hắn trả thể nào bà phong mang cái này tới."

Lâm Phong không đợi Lý Hiển trả lời, bước lên phía trước một bước, đối Tào Lỗ chấp tay nói: "Tào thúc, cái này không liên quan Lý phó tướng chuyện, là ta chính mình yêu cầu tới, ngươi đừng trách hắn."

"Ngươi. . . Ai, phong a, ngươi lúc này làm sao có thể tới nơi này đâu, bên này Giang Nguyên đang lo tìm không được ngươi đây, ngươi ngược lại là tốt, còn tự đưa tới cửa, thừa hiện tại người bên kia còn không có nhìn thấy ngươi, ta phải người hộ tống ngươi mau rồi đi Thiết Chiến thành lại."

Tào Lỗ này lại là thật gấp gáp, cái này Diệp Ngưng Sương vẫn còn ở trong tay người ta không có cứu ra, bây giờ Lâm Phong lại tới tự chui đầu vào lưới.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Giết! Giết! Giết!

"Không cần, Tào thúc ngài khỏe ý ta xin tâm lĩnh, việc này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, ta nhất định phải chính mình đi đối mặt, mặc kệ kết cục như thế nào. Chỉ là liên lụy Tào thúc cùng dũng sĩ quân chúng tướng sĩ, trong lòng thực sự bất an."

Lâm Phong hết đối lấy Tào Lỗ cùng bên người dũng sĩ quân tướng sĩ nhóm chấp tay vái chào.

"Ai, ngươi hài tử này, cùng đại ca quật, đã ngươi tâm ý đã định, cái kia Tào thúc với ngươi một chỗ đối mặt, coi như là hôm nay máu nhuộm Thiết Chiến thành, ta Tào Lỗ cùng cái này 30 vạn dũng sĩ quân tướng sĩ cũng muốn thủ hộ mẹ con các ngươi chu toàn."

Càng về sau, Tào Lỗ sắc mặt kiên nghị, thanh âm leng keng mạnh mẽ, âm thanh truyền mấy dặm.

"Đối, coi như máu nhuộm Thiết Chiến thành, bọn ta cũng tuyệt không lùi bước."

Một bên Lý Hiển cũng theo kích động nói, hết lại xoay người đối lấy bên cạnh chúng dũng sĩ quân tướng sĩ rống to: "Các huynh đệ, ba năm trước đây Trần Nam Vương xưng phong đi đâu, cứu tử nhất sinh, đem ta dũng sĩ quân từ trăm vạn Oa Di khốn đốn bên trong cứu ra, hôm nay Trần Nam Vương Phủ gặp nạn, bọn ta phải làm như thế nào?"

"Giết!"

"Giết!"

"Giết!"

". . ."

Lý Hiến vừa dứt lời, mấy vạn dũng sĩ quân tướng sĩ lập tức tình cảm quần chúng xúc động phần nộ cùng kêu lên rống to, âm thanh chấn mây xanh.

Như vậy đồ sộ xúc động phần nộ tràn diện, để cho tim rần như thép Lâm Phong cũng không khỏi trong lòng một hồi cảm động, khóe mắt một hồi ướt át, thật tốt các tướng sĩ a, lại bởi vì việc của mình, khả năng sắp sửa vác trên lưng phần bội danh nghĩa.

Ngay sau đó động tình hướng bốn phía vừa chấp tay, lớn tiếng nói: "Lâm Phong ở chỗ này đại biểu gia phụ đa tạ các vị huynh đệ, phần tình nghĩa này ta người Lâm gia trọn đời không quên!"

"Ai, phong a, là Tào thúc có lỗi với các ngươi a, ta vốn cho là hoàng thượng chỉ là muốn mượn cơ hội chèn ép phụ thân ngươi, bây giờ xem ra, hoàng thượng lần này là quyết tâm phải trừ hết phụ thân ngươi, sớm biết như vậy, sáng nay nên tiễn mẹ con các ngươi ly khai Thiết Chiến thành."

Tào Lỗi vẻ mặt áy náy nhìn Lâm Phong, tiếng âm đều có run rẩy.

Lâm Phong song trong mắt lóe lên một đạo vẻ ngoan lệ, sắc mặt cũng biến thành ngưng trọng, trầm giọng nói: "Tào thúc, mẹ ta bọn họ hiện tại không có sao chứ?"

"Ừm, tạm thời không có chuyện làm, có chúng ta nhiều người như vậy tại, những tên khốn kiếp kia trước mặt hay là không dám bắt bọn họ thế nào, nếu như bị bọn họ đem người mang đi, vậy thì không nhất định."

Lâm Phong nghe mẫu thân tạm thời không có chuyện làm, không khỏi yên tâm không ít, đồng thời cũng biết việc này lo lắng không được, nếu muốn cứu ra các nàng vẫn còn cần bàn bạc kỹ hơn.

Vì vậy nói: "Tất nhiên các nàng tạm thời an toàn, cái kia Tào thúc ngươi trước cho ta hôm nay đều xảy ra chuyện gì a?"

"Ừm, cũng tốt." Tào Lỗi sạch mọi cuồng hống, bắt đầu nói: "Sáng sớm hôm nay ngươi đi rồi ta liền mang theo Giang Minh mệnh cung lên trên lâm triều, liên hợp mấy cái đại thần một chỗ tố Giang Nguyên một quyền, cũng yêu cầu từ ta suất dũng sĩ quân đi vào cứu viện Trần Nam Vương. Nhưng không nghĩ hoàng thượng nhìn cũng không nhìn khẩu cung này, chỉ một câu: Lúc này chờ một chút tại nghị, hôm nay bãi triều.

Ta lúc đó liền cảm thấy kỳ quái, nhưng là bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là trở lại dũng sĩ quân đại doanh đi xử lý một ít công vụ, nhưng không nghĩ mới chưa tới một canh giờ công phu, Tiết Cương cùng Đan Chính liền vội vã chạy đến đại doanh, chu minh suất quân vây quanh nhà của ta, công bố là hoàng thượng phái tới đuổi bắt đào phạm cùng hung thủ giết người.

Lúc đó ta vội vàng mang theo một đội nhân mã gấp trở về, nhưng vẫn là trễ một bước, chu minh tên khốn kiếp kia đã động thủ, hấn đưa ngươi mẫu thân và Đại Dũng mẹ nó, cùng với Đại Dũng các loại (chờ) mười mấy người toàn bộ bắt, bắt quá hấn còn chưa kịp đi, đã bị ta ngăn ở nơi đây.

Đang ở ta muốn động thủ cướp người thời khắc, cái kia Giang Hạo lại mang một đội người đến đây, bên cạnh hấn có một người trẻ tuổi tu vi đã đạt được tiên thiên nhị trọng, cùng ta, rơi vào đường cùng, ta chỉ có thể cho Lý Hiến lại trở về điều mấy đội nhân mã đến, chuẩn bị cường đoạt."

Tào Lỗi đến nơi đây dừng lại một chút, gặp Lâm Phong nhú chặt lông mày, liền nói tiếp: "Đến nơi đây, ta mới thu được một cái trong triều bạn thân đưa tới tin tức, Giang Nguyên tại trước mặt hoàng thượng ngay cả ta cũng tố, ta phái Đại Dũng tới vào thiên lao, bắt cóc tù phạm, lại hiệp trợ ngươi giết chết Giang Kiệt, còn chuẩn bị mang theo 30 vạn dũng sĩ quân theo Trần Nam Vương tạo phản, chỉ chờ Trần Nam Vương hồi binh, ta liền sẽ khởi binh nội ứng ngoại hợp các loại tội danh.

Mà hoàng thượng vậy mà tin tưởng không nghi ngờ, lúc này tự hạ lệnh để cho chu minh đến đây bắt người. Ta hiện tại muốn nhất không thông chính là hoàng thượng thái độ, hấn đến muốn làm gì? Lễ nào hấn không biết Thiết Chiến hoàng triều nếu là không có Thiên Lang quân cùng dũng sĩ quân, hấn còn cầm club sao đi chống đỡ kẻ thù bên ngoài."

Nói chỗ này, Tào Lỗi chân mày cũng nhíu lại.

"Việc này thật có cổ quái, Đường Kim Hoàng Đế mặc dù là người không chân chính, nhưng còn không đến mức ngu ngốc, có ở cái này Oa Di xâm lấn thời khắc, quốc nạn phủ đầu, nhưng vì sao muốn tự chém cánh tay đây? Sợ rằng trong lúc này có cái gì không đủ ngoại nhân nói mờ ám tồn tại."

Lâm Phong cũng là chau mày, trầm bề không được giải.

"Công tử, ngươi xem như trở về, có thể lo lắng chết ta."

Nhưng vào lúc này, Đan Chính không biết từ nơi nào nhô ra, vẻ mặt quan tâm nhìn Lâm Phong.

Lâm Phong ngẩng đầu nhìn liếc mắt hấn, phát hiện hấn ánh mắt trong suốt bên trong mang theo nồng đậm thân thiết, xác định hấn là thật tình quan tâm chính mình, đôi đầu hấn, đồng thời từ trong trũ vật giới chỉ xuất ra một khóa Thanh Uẩn Đan cùng hai khóa Bồi Nguyên Đan đưa cho hấn.

"Cái này Thanh Uẩn Đan có thể giải trên người người tam hoa khu khí tán ra độc, còn có cái này hai khóa là Bồi Nguyên Đan, có thể giúp người khôi phục nhanh chóng tu vi, người nhanh lên tìm một chỗ ẩn vào hành công, kế tiếp khả năng có trận đánh ác liệt muốn đánh."

"Ta on công tử ban thuốc, Đan Chính cái này đi. . ."

"Thanh Uẩn Đan, Bồi Nguyên Đan?"

Đan Chính tiếp nhận đan dược, lời chưa hết, lại bị Lạc Ly một tiếng kêu sợ hãi cắt đứt.

Lâm Phong liếc mắt nhìn gắt gao nhìn chăm chăm Đan Chính trong tay đan dược, trông mắt đều nhanh xuống mặt đất Lạc Ly, mở miệng nói: "Không sai a, có chuyện sao?"

"Có chuyện, vấn đề lớn." Lạc Ly hung hăng nuốt từng ngụm từng ngụm nước, con mắt không rời đan dược, lẩm bẩm nói: "Người biết đan dược này ý vị như thế nào sao? Ta nghe gia gia ta đã từng qua hai loại tên thuốc, hẳn còn đây là chỉ có lục cấp ở trên Luyện Đan Sư mới có thể luyện chế đan dược cao cấp, tại chúng ta đại lục sớm đã thất truyền mấy nghìn năm."

"Thôi đi, ta làm người muốn cái gì đây." Lâm Phong trắng liếc mắt Lạc Ly, quay đầu đối ngậy ra như phỗng Đan Chính nói: "Người đừng lo lắng, nhanh đi uống thuốc đi, ta còn chờ người khôi phục tu vi giúp ta cứu người."

"Vâng, công tử."

Đan Chính vẫn còn ở bị Lạc Ly khiếp sợ, chỉ là cứng nhắc đầu về sau, xoay người liền muốn rời đi, lại nghe Lâm Phong thanh âm truyền đến: "Đối, không phải Tiết Cương thúc đi cùng với người à, làm sao không gặp người khác?"

"Ta cũng không biết, trước đó hẳn theo ta cùng đi hướng Tào tướng quân báo tin sau liền chính mình có chuyện phải làm, sau đó liền đi, ta cũng đến nay chưa thấy người khác."

"Có chuyện phải làm? Tiết Cương thúc lúc này sẽ có cái gì chuyện trọng yếu muốn làm?"

Lâm Phong trong lòng đột nhiên có một loại cảm giác bất an thấy, chân mày không khỏi nhíu lại, gặp Đan Chính còn đứng ở trước mặt, đối hắn phát tay một cái nói: "Dược, vậy người đi trước uống thuốc đi."

"Đứng."

Đan Chính hết xoay người rời đi.

Nhìn Đan Chính bóng lưng, Lâm Phong trong đầu đột nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu: "Đan Chính, nam sơn, nam thiên, là, chẳng lẽ là nam thiên phát hiện Đan Chính được ta cứu, sợ Đan Chính đến lúc đó vạch trần trước đây nam sơn hèn hạ hành vi, cho nên mới vội vã muốn đưa chúng ta vào chỗ chết."

Nghĩ tới đây, Lâm Phong trong mắt thần quang lóe lên, trong lòng âm thầm quyết định: Nếu thật sự là như thế, xem ra cái này Thiên Hoa tông là không cần phải ... Tồn tại.

Ngay một khắc này, Thiên Hoa tông vận mệnh đã bị quyết định.

Đờ ra bên trong Lạc Ly đột nhiên ngẩng đầu nhìn Lâm Phong, trong ánh mắt tia sáng kỳ dị liên tục, chỉ vào Đan Chính bóng lưng hỏi: "Người biết cái kia đan dược trên quý bao nhiêu không, Thanh Uẩn Đan có thể giải bách độc, Bồi Nguyên Đan đối mở Nguyên phủ có tác dụng lớn, người tại sao muốn bỏ dạng này đan dược đưa cho hắn, hẳn là gì của người?"

Lâm Phong mặt không chút thay đổi liếc nhìn nàng một cái, thản nhiên nói: "Ta đương nhiên biết cái kia đan dược tác dụng, bằng không ta cho hắn làm cái gì, hẳn giống như người là ta bảo tiêu, đồng thời cũng là hiện tại Thiên Hoa tông chương môn Nam Sơn sư huynh."

"Cũng là bảo tiêu? Nam Sơn sư huynh?"

Lạc Ly lần nữa khiếp sợ, xem Lâm Phong ánh mắt cũng thay đổi, nàng cảm giác mình càng ngày càng nhìn không thấu người này, hẳn đến cùng là cái gì dạng người cái kia, tại sao có thể có nghịch thiên như vậy đan dược? Đây chính là ngay cả gia gia mình đều không thể luyện chế đan dược, mà hắn không chỉ có, còn tùy ý tặng người, đối, còn bằng lòng muốn đưa chính mình một thanh thượng phẩm pháp khí.

Nghĩ tới những thứ này, Lạc Ly đối Lâm Phong cái này nhân loại càng hiếu kỳ hơn.

Lâm Phong không tiếp tục lý do vẫn như cũ ở vào trong khiếp sợ Lạc Ly, đối Tào Lỗi nói: "Tào thúc, mẹ ta cùng tẩu tẩu, Đại Dĩnh bọn họ tại vị trí nào?"

Tào Lỗi tự tay hướng đối mặt một ngón tay, áy náy nói: "Bọn họ chính ở bên kia, từ Giang Hạo cùng cái kia tiên thiên nhị trọng thanh niên nhân tự mình tạm giam lấy, chúng ta rất khó từ trong tay bọn họ cướp người."

Lâm Phong theo Tào Lỗi ngón tay phương hướng nhìn lại, chỉ thấy mẫu thân mình cùng một người trung niên phụ nữ, cùng với Tào Đại Dĩnh ba người đều bị trói gô lấy, sau lưng bọn họ còn có mấy người mặc hạ nhân quần áo cùng trang sức Nam Nữ Lão Thiếu cũng bị cột.

Trước đó tại Thông Thiên bảo các bị mình và Lạc Ly đập 40 triệu lượng hoàng kim Tề Hải cùng Giang Hạo, lúc này đang đứng tại mẫu thân mình bên người, hai người chính đang lăm bằm cái gì, ánh mắt còn không ngừng hướng cạnh mình liếc.

Hắn không biết, thật lúc này Giang Hạo cũng bởi vì bị vừa rồi dừng sĩ quân tướng sĩ tiếng reo hò kinh động, ở trong đám người phát hiện hắn, đang ở để cho Tề Hải một hồi xuất thủ bắt hắn đây.

"Quả nhiên là Tề Hải."

Lâm Phong oán hận nói.

"Người biết cái kia cao thủ trẻ tuổi?"

Tào Lỗi có kỳ quái nhìn Lâm Phong hỏi.

"Ừm, hắn là Giang Hạo sư huynh, là Thiên Hoa tông chương môn đại đệ tử."

"Thiên Hoa tông chương môn đại đệ tử? Trách không được còn trẻ như vậy trước hết thiên nhị trọng, có hắn nhúng tay, xem ra sự tình phiền toái hơn, không biết đến tiếp sau vẫn sẽ hay không liên lụy đến Thiên Hoa tông."

Tào Lỗi vừa nghe Thiên Hoa tông, không khỏi không có nhú càng chặt hơn.

"Hừ, quản hắn là Thiên Hoa tông vẫn là Địa Hoa tông, chỉ cần hắn dám đến chọc ta, ta liền diệt hắn."

Lâm Phong sắc mặt lạnh lẽo, trong ánh mắt thần quang lấp lóe, tràn ngập bá khí.

"Ách . . ."

Nghe được Lâm Phong bá đạo này lời nói, Tào Lỗi khiếp sợ không ra lời, còn có bên cạnh hắn Lý Hiển cũng giống như vậy.

Bọn họ đều không phải là người thường, đều biết cái này Thiên Hoa tông là trên đại lục bát đại môn phái lãnh đời một trong, Thiết Chiến vương triều chính là bám vào phía dưới.

Ở trong lòng bọn họ, Thiên Hoa tông chính là thiên, mà bây giờ Lâm Phong lại xem thường muốn đem hôm nay cho diệt.

Câu nói này giống như là một khóa tạc đạn nặng ký ở trong lòng bọn họ nổ mạnh, trong chốc lát đem bọn họ đều tạc ngay ra như phỗng, gần lưu bốn con trùng nhanh nhảy ra viên mắt con mắt gắt gao nhìn chăm chăm Lâm Phong.

"Khanh khách, tất nhiên Tề Hải tại, sự tình thì dễ làm, chúng ta hiện tại đi qua, ta để cho hắn thả người."

Chẳng biết lúc nào tinh táo lại Lạc Ly đột nhiên khanh khách một tiếng, tới một câu như vậy, lại làm cho Tào Lỗi cùng Lý Hiển cái kia vốn là nhanh xuống trông mắt kém một ... gần ... Rơi xuống đất.

". . . Phong, cái này. . . Vị cô nương này là. . . là. . . . ?"

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Thông đồng! Bảo tiêu

Lâm Phong con mắt gắt gao nhìn chăm chăm mẫu thân hắn bên kia, căn bản không có chú ý tới Tào Lỗi cùng Lý Hiển khiếp sợ, chỉ là theo miệng đáp: "Nàng gọi Lạc Ly, là Thiên Minh tông đại trưởng lão tôn nữ."

"Cái...cái gì, thiên. . . Thiên Minh tông, còn lớn hơn. . . Đại trưởng lão. . . Tôn nữ?"

Tào Lỗi đầu lưỡi đều đánh quẩy, ánh mắt phức tạp liếc mắt nhìn Lạc Ly, lại liếc mắt nhìn Lâm Phong, đột nhiên quát to một tiếng nói: "Mà mẹ nó, người một cái quả nhiên không hổ là đại ca của ta con trai, cái này vô thanh vô tức cư nhiên bị người câu liên lụy Thiên Minh tông đại trưởng lão tôn nữ. Ha ha, ha ha!"

Nghe Tào Lỗi cười to, Lâm Phong xạm mặt lại, một hồi bạo mồ hôi: Ta đi, vậy làm sao, cái gì gọi là câu đáp thượng, khiến cho dường như mình là cái gì dễ xôm giống như.

Lạc Ly cũng là không còn gì để nói, trên mặt một hồng, hướng Tào Lỗi phi một tiếng: "Già mà không đứng đắn, ta chỉ là hấn bảo tiêu mà thôi, ngươi không được mò mẫm."

"Ách. . . , bảo tiêu, cái kia, chỉ là bảo tiêu?" Tào Lỗi hoàn toàn không có giác ngộ đến trong lời nói của mình không ổn, ngược lại tràn ngập thâm ý liếc mắt nhìn Lạc Ly, tiếp lấy cười hắc hắc nói: "Bảo tiêu tốt, bảo tiêu tốt! Ha ha. Ha ha!"

Chứng kiến hấn đáng về cũng biết trong lòng hấn đang suy nghĩ gì, Lâm Phong cũng không muốn giải thích thêm cái gì, chỉ là quay đầu đối Lạc Ly nói: "Ngươi có nắm chắc để cho Tề Hải thả người sao?"

Lạc Ly nhoen miệng cười: "Có nắm chắc hay không thử xem chẳng phải sẽ biết, đi, chúng ta đi qua, bọn họ dường như cũng phát hiện chúng ta."

Trong lời nói Lạc Ly cầm đầu hướng đối mặt đi tới, Lâm Phong cùng Tào Lỗi mấy người cũng nhanh chóng đuổi kịp.

Bên kia Giang Hạo đám người nhìn thấy có người tới, cũng đi tới trước, đợi thấy rõ cầm đầu Lạc Ly về sau, Tề Hải cùng Giang Hạo đồng thời trên mặt một đen, trong lòng sinh ra một cỗ dự cảm không tốt.

"Má mẹ nó, tại sao lại là nàng, làm sao nơi nào đều có ma nữ này a!"

Nghe được Tề Hải cái này chột dạ, Giang Hạo lại chau mày, về mặt trầm tư nói: "Ừm, Đại sư huynh, sự tình có gì đó quái lạ a?"

Tề Hải liếc mắt nhìn Giang Hạo, hỏi: "Nơi nào cổ quái?"

Giang Hạo chân mày vẫn như cũ nhíu, nhìn Tề Hải nói: "Ma nữ này tại Thông Thiên bảo các thời điểm không phải cùng một người tên là Mộc Sơn Phong người ở một chỗ sao? Không phải hay là cho cái kia Mộc Sơn Phong làm hộ vệ sao? Sao bây giờ lại chạy chỗ này tới?"

Tề Hải nghe xong Giang Hạo phân tích cũng cảm thấy thật kỳ quái, cũng là chau mày nỉ non một câu.

"Ừm, việc này quả thật có cổ quái."

"Đi, Đại sư huynh ngươi xem, không nhìn thấy cái kia Mộc Sơn Phong, lẽ nào hấn không ở?"

Giang Hạo lời này thời điểm rõ ràng cho thấy thờ phào một cái, xem ra ở trong lòng hấn đối Mộc Sơn Phong rất kiêng kỵ.

Tề Hải cũng ngẩng đầu hướng Lâm Phong đám người nhìn kỹ một chút, xác định không có Mộc Sơn Phong tại.

Cúi đầu trầm tư nói: "Mộc Sơn Phong không ở, vậy tại sao ma nữ này hội xuất hiện ở nơi này? Lẽ nào cái này mộc ba phong cùng chuyện này có quan hệ, hoặc là hấn cùng cái này cái gì Trần Nam Vương có quan hệ? Bằng không ma nữ này không có khả năng để ý tới cái này nhân sự a."

"Mộc Sơn Phong, Mộc Sơn Phong. . . Lâm Phong. . ."

Giang Hạo đột nhiên giống như nghĩ đến cái gì giống như, hai mắt tỏa sáng, mãnh mẽ ngẩng đầu nhìn về phía Tề Hải.

"Đại sư huynh, ngươi có khả năng hay không cái này Lâm Phong chính là cái kia Mộc Sơn Phong?"

Tề Hải nghe vậy sau khi suy nghĩ một chút, lắc lắc đầu nói: "Không giống, giữa hai người này chênh lệch quá lớn, coi như là dịch dung trang phục cũng không khả năng, khí chất thượng hoàn toàn khác nhau."

"Vậy cái này giải thích thế nào đây. . ."

Tề Hải có không nhịn được nói: "Được, chớ đoán mò, chúng ta xem trước một chút lại, tạm thời tận lực không nên đắc tội ma nữ này, hôm nay sư phụ vừa mới đưa tin cho ta, để cho chúng ta gần nhất tận lực khiêm tốn, lấy tông môn đại sự làm trọng."

Nghe Tề Hải cái này trầm thấp, Giang Hạo trông mắt sáng ngời, nói: "Nghe sư huynh ý tứ, có phải hay không sư phụ lão nhân gia ông ta gần nhất hội có đại động tác gì?"

"Không nên hỏi đừng hỏi, đây là tông môn đại sự, không phải ngươi có thể biết."

Tề Hải đột nhiên nghiêm sắc mặt, nghiêm khắc cảnh cáo Giang Hạo.

"Là, là, thật xin lỗi, là ta lẩm miệng."

Giang Hạo vội vàng xin lỗi, bất quá nhãn thần bên trong lại hiện lên lau một cái vẻ âm tàn.

"Tề Hải, nhìn thấy bản cô nương tới còn không mau tới."

Nhưng vào lúc này, Lạc Ly cái kia mang theo nồng đậm chế giễu ý tứ hàm xúc truyền tới.

Tề Hải nghe được Lạc Ly cái kia tràn ngập chế giễu ý tứ hàm xúc, trong mắt lóe lên một tia ngoan lệ, lại cười rạng rỡ nói: "Lạc cô nương, ngươi tại sao còn không hỏi Tông a, chạy thế nào chỗ này tới."

"U, nghe khẩu khí này là ở quái bản cô nương đến nhằm địa phương, vẫn là bản cô nương vượt giới?"

Lạc Ly trong thanh âm vẫn như cũ tràn đầy chế giễu vị.

"Không dám, không dám."

"Không dám là tốt rồi, đối, ngươi vội vàng đem các ngươi bắt mấy người kia mang tới, cái kia là bằng hữu ta thân nhân."

"A, thật xin lỗi a, Lạc cô nương, những cái kia là cái này Thiết Chiến vương triều trọng phạm, ta không có quyền lợi thả bọn họ a!"

"Há, như thế ngươi là không nguyện ý cho ta mặt mũi nha, có phải hay không muốn để gia gia ta tìm ngươi sư phụ đi đòi người mới được a?"

Lạc Ly không nghĩ tới Tề Hải cũng dám không nể mặt nàng, lập tức thanh âm bắt đầu rét run, ngay cả gia gia nàng đều mang ra tới.

"Nơi nào, nơi nào, ta nào dám a, ta chẳng qua là cảm thấy kỳ quái, Lạc cô nương ngươi luôn luôn không thích cái này thế tục sự vụ, hôm nay làm sao. . ."

Lạc Ly mắt phượng tròn tròn, vẻ mặt tức giận trực tiếp cắt đứt Tề Hải: "Ngươi ít nói nhảm, bản cô nương chỉ hỏi ngươi một câu: Đến thả hay là không thả người."

Tề Hải gặp Lạc Ly thật tức giận, vội vàng cười rạng rỡ nói: "Lạc cô nương đừng nóng giận, đừng nóng giận, thả, thả, cái này thả."

Tề Hải hết liền đối bên người Giang Hạo quát lên: "Không nghe được Lạc cô nương à, mau kêu ngươi người bà mấy người kia thả."

"Cái này. . . Cái này. . ."

Giang Hạo mộng, hắn không nghĩ tới Tề Hải thật muốn thả người, trong lòng mười vạn cái không nguyện ý.

"Ta bảo ngươi thả người liền phóng, lấy ở đâu nói nhảm nhiều như vậy."

Tề Hải gặp Giang Hạo dám không nghe chính mình, không khỏi giận tím mặt.

"Không cho phép thả."

Đột nhiên một đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng bén nhọn giọng nữ truyền đến.

Thanh âm này tới đột ngột, hai bên người nghe vậy toàn bộ quay đầu nhìn về phát ra tiếng chỗ nhìn lại.

Một con mắt, Lâm Phong ánh mắt trong nháy mắt thay đổi băng lãnh, trên mặt cũng thay đổi nhan sắc, miệng ngực cây thứ ba xương sườn chỗ cũng truyền tới một hồi mơ hồ làm đau cảm giác.

Nam Kinh Vân.

Cái này chính mình tại mười hai tuổi lúc dùng đoạn một cây xương sườn làm giá từ dưới vó ngựa đem cứu được nữ nhân; cái này tại 15 tuổi ngày hôm trước thiên đi theo chính mình phía sau cái mộng làm sao cũng không bỏ rơi được nữ nhân; cái này tại biết hắn Lâm Phong vĩnh viễn không cách nào tiến nhập Trùng mạch cảnh sau liền đối hắn hồ hững nữ nhân.

Bất quá cái này chỉ là trong nháy mắt phản ứng tự nhiên, không đến hút một cái ở giữa, Lâm Phong sắc mặt khôi phục lại bình tĩnh, ánh mắt cũng biến thành càng thâm thúy.

Trước đây Lâm Phong, có thể đối nàng từng có hảo cảm, từng có cảm hận, có ở khôi phục trí nhớ kiếp trước về sau, nàng trong mắt hắn, chẳng qua là một con giun dế, chẳng qua là một hồng nhan xương khô, hắn ngay cả khinh bỉ nàng, chán ghét nàng tâm tình đều không.

Chứng kiến Nam Kinh Vân đến, mọi người tại đây thần sắc khác nhau, Tào Lỗ cùng Lý Hiến các loại (chò) dũng sĩ quân mọi người đều là sầm mặt lại.

Mà đối diện Giang Hạo đám người lại rõ ràng mặt lộ vẻ vui mừng, đặc biệt Giang Hạo, nhìn thấy Nam Kinh Vân đến nhanh chóng thí diên thí diên chặt chạy mấy bước đi tới Nam Kinh Vân trước mặt, cười rạng rỡ, nịnh nọt nói: "Không biết Khi Vân công chúa giá lâm, Giang Hạo tiếp giá tới chậm, mời công chúa thứ tội."

Một thân hồng nhạt cung trang, vẻ mặt ngạo khí Nam Kinh Vân chính hai mắt nhìn chăm chăm Lâm Phong bên người Lạc Ly, tùy ý đối Giang Hạo phát tay một cái, lãnh ngạo một câu: "Không cần đa lễ, ngươi trước lui ra."

Chứng kiến Nam Kinh Vân dùng lên mặt nạt người ánh mắt nhìn mình chăm chăm, Lạc Ly làm Thiên Minh tông thiên chi kiều nữ bản tính cao ngạo đã ở

trong nháy mắt bị kích hoạt, đột nhiên đổi dùng một loại bao quát ánh mắt nhìn phía chậm rãi tới Nam Kinh Vân, khóe miệng lộ ra lau một cái bất tài vui vẻ.

Cùng Lạc Ly cái này bao quát con kiến hôi giống như ánh mắt vừa đụng, Nam Kinh Vân bỗng nhiên cảm giác mình ở nơi này trước mặt nữ nhân có vẻ đặc biệt miêu, trong lòng không tự giác mọc lên một tia phức cảm tự ti, sắc mặt đại biến, một cỗ lửa giận vô hình đã ở trong nháy mắt mọc lên, chỉ là cái này một con lửa giận làm thế nào cũng vô pháp đem cái kia một tia phức cảm tự ti khu trừ.

Nam Kinh Vân không còn dám cùng Lạc Ly đối nhìn kỹ, làm bộ không chút hoang mang đáng về đem ánh mắt nhìn về phía nàng bên người Lâm Phong nỗ lực tại Lâm Phong cái này một mực bị chính cô ta coi là phế vật trên thân người tìm về một tự tin.

Lâm Nam Kinh Vân ánh mắt chuyển tới Lâm Phong trên người lúc, vừa lúc đụng tới Lâm Phong ánh mắt đã ở hướng nàng quét tới.

Bốn mắt giáp nhau trong tích tắc, Nam Kinh Vân hồi hận, nàng hồi hận chính mình không nên lựa chọn Lâm Phong tìm đến hồi chính mình vừa mới tại Lạc Ly trước mặt vứt bỏ tự tin.

Liên trong nháy mắt này, nàng không có ở Lâm Phong trong ánh mắt nhìn thấy tự ti, ngưỡng mộ, sùng kính cùng mến mộ chờ mình chỗ chờ đợi nhìn thấy ánh mắt, nàng chỉ ở hân thâm thúy trong ánh mắt chứng kiến tự tin, kiên nghị, còn có một loại bề ngễ thiên hạ bá khí, không, còn có một loại, đó là cái gì? Là... là... Thương hại sao? Tựa hồ là một loại thượng vị giả dối lưu lạc đầu đường không nhà để về ăn mày thương hại, đây là hân đối nàng Nam Kinh Vân thương hại sao?

Hắn không phải phế vật sao? Hắn tại sao có thể có dạng này ánh mắt, hắn tại sao có thể dùng loại ánh mắt này xem ta?

Giờ khắc này, Nam Kinh Vân trong lòng bách vị tạp trần: Thất lạc, tự ti, tuyệt vọng, xấu hổ, uể oải, phẫn nộ vân vân tự đồng thời tập thượng tâm đầu, trong nháy mắt đem trước đó cao ngạo, lạnh lùng, ung dung hoa quý đánh trúng vỡ nát, sắc mặt xoát một chút thay đổi trắng bệch.

Chẳng lẽ là ta sai sao? Lẽ nào ta thật nhìn lầm hắn? Không, ta là công chúa, coi như là ta thật sai, hắn cũng không thể dùng dạng này ánh mắt xem ta, coi như hắn không phải phế vật, coi như hắn là thiên tài, hắn cũng không có thể đối với ta như vậy, bởi vì ta là công chúa, ta là vạn chúng chúc mừng thiên chi kiêu nữ, hắn chẳng qua là ta thần dân, ta muốn hắn chết hắn thì phải chết.

Đối, ta liền muốn hắn chết!

Nghĩ tới đây, Nam Kinh Vân trong ánh mắt hiện lên một tia oán độc, mãnh mẽ ngẩng đầu, xoay người đối Giang Hạo quát lên: "Vừa rồi bản công chúa nghe được ai muốn thả người?"

Giang Hạo thấy một lần công chúa hỏi mình có thụ sủng nhược kinh xoay người, chính không biết nên không nên tự tay chỉ hướng Tề Hải, đã thấy đến Tề Hải cái kia hèn mọn ánh mắt quăng tới, quyết tâm, chỉ vào Tề Hải nói: "Hồi công chúa, mới vừa rồi là Tề sư huynh để cho ta thả người."

Nam Kinh Vân ánh mắt theo Giang Hạo ngón tay phương hướng nhìn lại, đã thấy Tề Hải cũng đang hướng tự xem đến, ánh mắt kia tràn ngập bất tài ý tứ hàm xúc.

Nam Kinh Vân trong lòng đè nén lửa giận trong nháy mắt bị cái này bất tài ánh mắt đốt, sầm mặt lại, âm lãnh ánh mắt nhìn chăm chăm Tề Hải, lạnh lùng nói: "Tề sư huynh, ta thúc phụ phái người tới là giúp chúng ta, người vì sao phải một mình làm chủ thả ra trọng phạm?"

"Thôi đi, người là đang chỉ trích ta sao? Ta làm như thế nào chuyện còn chưa tới phiên người một cái thế tục vương triều công chúa tới khoa tay múa chân, Cô niệm tình người là ta sư phụ chất nữ, ta lười với người tính toán, người tránh qua một bên đi đi."

Tề Hải hôm nay ngày này đụng tới Lạc Ly hai lần, hai lần đều bị ma nữ này cho chính không còn cách nào khác, nhưng này cũng không đại biểu hắn liền thật không có tính khí, cũng không đại biểu người nào đều có thể ở trước mặt hắn la lối om sòm, hắn làm Bát Đại Môn Phái xếp hạng thứ ba chương môn đại đệ tử tôn nghiêm cũng không phải tùy tiện người nào đều có thể tùy ý trúng tên.

Trương phản, trong lòng hắn chính nín một đoàn tà hỏa, chính như Lâm Phong tại Thông Thiên bảo các lúc như thế, hắn nên tiết tiết hỏa.

Nam Kinh Vân vừa lúc đánh vào trên huyệt súng, trở thành hắn tiết Hỏa Công bày đủ.

Đồng dạng, Nam Kinh Vân cũng cần tiết hỏa, không phải sao, một loại khác loại củi khô gặp phải liệt hỏa.

Bạo!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Nảo tàn công chúa

Nam Kinh Vân lửa giận bị Tề Hải mấy câu nói đó hoàn toàn làm nổ.

"Tề Hải, người thì tính là cái gì, người chẳng qua là ta thúc phụ đồ đệ mà thôi, nơi này là Thiết Chiến thành, là ta Nam gia thiên hạ, coi như là Thiên Hoa tông, cũng giống vậy là ta Nam gia thiên hạ, còn chưa tới phiên người loại này ngoại nhân tới la lối om sòm."

Nghe được Nam Kinh Vân những lời này, Lâm Phong lắc đầu, thở dài trong lòng: Cái này Nam gia thật đúng là một đời không bằng một đời, cái này Nam Kinh Vân nhất định chính là cái ngốc nghếch ngu ngốc, cũng không biết là tu luyện thể nào đến tiên thiên nhị trọng cảnh, nghĩ đến chắc là dùng linh được tích tụ ra tới.

Cái này thật đúng là bị hắn đoán đúng, cái này Nam Kinh Vân đúng là sử dụng rất nhiều linh được mới đến tiên thiên nhị trọng cảnh.

"Hảo một cái Nam gia thiên hạ, cũng không sợ gió lớn tránh đầu lưỡi người, người Nam gia liền một cái Thiết Chiến vương triều đều quản lý thành dạng này, loạn trong giặc ngoài, cần ta Thiên Hoa tông phái người tới bảo vệ, còn dám nói khoác mà không biết ngượng Thiên Hoa tông cũng là người Nam gia thiên hạ, ta không biết sự phụ ta nghe được người những lời này sau có thể hay không trực tiếp một cái tát đập chết người."

Nghe xong Nam Kinh Vân cái kia lại nói về sau, Tề Hải trong lòng tà hỏa ngược lại biến mất, bị thật sâu bất đắc dĩ thay thế, trong lòng âm thầm may mắn: May mắn hôm nay không có tông môn trưởng lão tại, bằng không sự phụ uy nghiêm đều muốn không còn sót lại chút gì.

"Uy, ta Tề Hải, người vừa mới đáp ứng ta chuyện còn chưa làm đâu, người nhưng là đường đường Bát Đại Môn Phái một trong chương môn đại đệ tử, sẽ không liền tại môn hạ của chính mình dựa vào một cái vương triều trong đều như thế không có uy tín a!"

"Nơi nào đến hồ ly tinh, dám xúi giục ta Thiên Hoa tông. . ."

Lạc Ly một câu chế giễu để cho Tề Hải gương mặt lập tức nghẹn thông hồng, đang muốn, lại nghe Nam Kinh Vân thẹn quá thành giận thanh âm như như tiếng sấm ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Không tốt, lần này muốn hỏng việc.

Tề Hải vội vàng hét lớn một tiếng, cắt đứt Nam Kinh Vân: "Nam Kinh Vân người cái này đồ hỗn trướng, người dám đối Thiên Minh tông Lạc cô nương vô lễ."

Đụng tới Nam Kinh Vân cái này ngực lớn nhưng không có đầu óc chủ, Tề Hải thật đúng là bất đắc dĩ, tục ngữ không nể mặt sư thì cũng nể mặt phật, ai bảo hắn là chính mình sự phụ cháu gái ruột đầu, nên giúp hay là muốn giúp, cho nên vội vàng đem Lạc Ly thân phận phá, hy vọng có thể dùng Thiên Minh tông trấn trụ cái này nảo tàn công chúa.

Nhưng hắn rõ ràng đánh giá cao lúc này chính rơi vào thẹn quá thành giận bên trong Nam Kinh Vân chỉ số IQ.

"Thiên Minh tông thì thế nào, đây là ta Thiên Hoa tông địa bàn, là ta Nam gia thiên hạ, còn chưa tới phiên Thiên Minh tông người ở chỗ này khoa tay múa chân."

Nam Kinh Vân lời nói này bả Tề Hải trong lòng còn lại cái kia một tia hy vọng cho đập nát bấy, hắn biết xong, Nam Kinh Vân lời nói này đặc tội không chỉ có là Lạc Ly một người, nàng là bả toàn bộ Thiên Minh tông đều cho tội, đây là đang cho Thiên Hoa tông kéo cừu hận, không, đây là muốn đưa Thiên Hoa tông vào chỗ chết a.

Lúc này Tề Hải chỉ cảm thấy lạnh cả người, như rót vạn trượng vết nứt, cái này trong lòng là thật lạnh thật lạnh.

Không đợi Lạc Ly phát hỏa, vội vàng trên mặt chất lên so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, gần như cầu xin hướng Lạc Ly nói: "Lạc cô nương, cái kia phong bà tử không phải chúng ta Thiên Hoa tông người, nàng cũng đại biểu không Thiên Hoa tông, người có thể ngàn vạn lần chờ cho là thật a."

Thật lúc này Lâm Phong ý tưởng vậy mà như kỳ tích cùng Tề Hải nhất trí, lúc này Lâm Phong cũng sợ Lạc Ly phát hỏa, thế cho nên đem sự tình càng náo càng hồng бет, cho mình cứu người tạo thành càng nhiều phiền phức.

Mặc dù hắn vừa mới cũng nghĩ tới phải đối phó Thiên Hoa tông, nhưng hắn chưa từng nghĩ để cho Thiên Minh tông đi đối phó Thiên Hoa tông, hắn thậm nghĩ cảm Thiên Hoa tông cho mình làm đá mài đao.

"Tề Hải, người hỗn đản này, người cho ta cút qua một bên, người không xứng làm một người nam nhân, càng không xứng làm Thiên Hoa tông đệ tử, một cái Thiên Minh tông yêu nữ liền để người như vậy khúm núm, người mất hết nam nhân khuôn mặt, mất hết Thiên Hoa tông cùng ta thúc phụ khuôn mặt."

Đang muốn đứng ra khuyên bảo một phen Lâm Phong, chưa lối ra, Nam Kinh Vân cái kia bên nhọn đến gần như tê tâm liệt phế thanh âm vang lên lần nữa, trong lòng một hồi bất đắc dĩ, xem ra hắn cũng giống như Tề Hải, đánh giá thấp Nam Kinh Vân lúc này điên cuồng.

Lúc này Nam Kinh Vân giống như là hoàn toàn mất đi lý trí người đàn bà chanh chua, ánh mắt lộn xộn, trên mặt đã hoàn toàn không có ngày xưa phong thái, hoàn toàn bị điên cuồng thay thế.

"Điên, điên, xong, hết! Thiên Hoa tông hết!"

Tề Hải sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, chán chường tự lẩm bầm.

Mà Lạc Ly biểu hiện cũng ngoài tất cả mọi người dự liệu, bao quát Lâm Phong cùng Tề Hải, lúc này nàng tự nhiên như kỳ tích cũng không có phát hỏa, hơn nữa ngay cả cái kia cao ngạo ánh mắt cũng biến mất, khoe miệng cái kia một tia bất tài cũng không thấy, ngược lại là dùng một loại thương hại ánh mắt, bình tĩnh nhìn chăm chú vào đã hoàn toàn mất lý trí Nam Kinh Vân.

Gặp Lâm Phong nhìn về phía mình, Lạc Ly bình tĩnh nói: "Dùng dùng dạng này ánh mắt xem ta, ta chẳng qua là cảm thấy nàng rất thương cảm, chỉ bằng nàng, còn không đáng cho ta tức giận."

Ngược lại nhoeo miệng cười, thần thần bí bí nói: "Người không phải cũng là không có tức giận à, thật trong lòng người cũng giống như ta ý tưởng!"

Lâm Phong cười khổ một tiếng, lắc đầu, không có.

Một mực đang chú ý Lâm Phong cùng Lạc Ly Nam Kinh Vân đem Lạc Ly không sót một chữ nghe vào trong tai, cũng sắp hai người biểu tình cùng ánh mắt hoàn toàn nhìn ở trong mắt, trong lòng ghen ghét càng sâu, vẫn còn tồn tại một tia lý trí cũng hoàn toàn bị cái này ghen ghét cho che đậy.

Chỉ một ngón tay Lâm Phong, một hồi điên cuồng cười to xen lẫn một đạo thanh âm bén nhọn: "Lâm Phong, người cái phế vật này, cầu nô tài, người cho rằng người là ai, người, còn người nữa phụ thân Lâm Vĩ Nghị cũng chỉ là ta Nam gia nô tài, người đừng tưởng rằng người câu đáp thượng Thiên Minh tông yêu nữ liền không tầm thường, người nhớ kỹ cho ta, ta Nam Kinh Vân mãi mãi cũng là người chủ tử, ta Nam gia mãi mãi cũng là người Lâm gia chủ tử, cao cao tại thượng chủ tử, người mãi mãi cũng yêu cầu đối ta nhìn lên, nhìn lên, người hiểu không. Ha ha. Ha ha!"

Thấy nàng cái này thất tâm phong dáng vẻ, Lâm Phong thực sự không đề được cùng với nàng tính toán hứng thú, lắc đầu, không để ý tới nàng.

"Nam Kinh Vân, người cái này lang tâm cầu phế nữ nhân, mấy năm trước nếu không phải là Phong tử đưa người từ kinh mã đề hạ cứu ra, người chết sớm, nếu không phải là Trần Nam Vương mấy thập niên qua trung thành tận tâm, một mực tắm máu chinh chiến, người Nam gia có thể có hôm nay ngày hạ sao? Mà các người thì sao, lại muốn hãm người Lâm gia vào chỗ chết, các người Nam gia người lương tâm đều để cầu cho ăn."

Vốn là tính cách cảnh trực Tào Đại Dũng đã sớm nhìn không được, cũng mặc kệ chính mình hiện tại còn thân hãm tay địch, nghiêng răng nghiêng lợi đối Nam Kinh Vân chính là một trận mắng to.

Lúc này Nam Kinh Vân sớm đã mất lý trí, Tào Đại Dũng cái này một mắng như lửa cháy đổ thêm dầu, lập tức nghiêng răng nghiêng lợi chỉ vào Tào Đại Dũng đối Chu Minh hô: "Chu tướng quân, Tào Đại Dũng cầu nô tài kia vậy mà cũng dám mắng bản công chúa, và miệng cho ta một trăm cái, bắn nát vụn miệng hắn, ta muốn để cho hắn từ nay về sau không thể."

"Vâng, công chúa."

Chu Minh nghe vậy lập tức cười bi ối lấy đi tới Tào Đại Dũng trước mặt, tự tay liền muốn vả miệng.

"Dừng tay."

Một tiếng băng lãnh đến làm người ta như rớt nghìn năm hàm băng thanh âm có thể dùng Chu Minh tay ngừng giữa không trung.

Lúc này Lâm Phong cũng không còn cách nào bình tĩnh, Tào Đại Dũng là hấn tốt nhất huynh đệ, không thể mất mở trừng trừng nhìn hắn bị người dằn vặt.

Ánh mắt băng lãnh nhìn chằm chằm trong điên cuồng Nam Kinh Vân, trên người cái kia khủng bố sát khí đã ở trong nháy mắt thả ra.

"Nam Kinh Vân, người Nam gia phải đối phó là ta người Lâm gia, cùng người khác không quan hệ, có cái gì đều hướng về phía ta Lâm Phong đến, các người nếu là dám đụng đến ta thân nhân bằng hữu, ta sẽ để người cùng người Nam gia tất cả mọi người hối hận suốt đời."

Nghe được Lâm Phong cái này cực kỳ bá đạo, chứng kiến Lâm Phong tràn ngập sát ý băng lãnh ánh mắt cùng cái kia làm nàng cảm thấy hít thở không thông sát khí, Nam Kinh Vân trong lòng đột nhiên mọc lên một cổ hoàn toàn không lực cảm giác tuyệt vọng.

Không dám cùng Lâm Phong đối nhìn kỹ, vô ý thức hướng Chu Minh phất tay một cái.

"Khẩu khí thật là lớn a, người lão tử Lâm Vĩ Nghị cũng không dám như thế cùng công chúa."

Lúc này, một đạo buồn rười rượi thanh âm đột nhiên truyền vào mọi người lỗ tai.

"Cha, ngài tới."

Lâm Phong vừa muốn quay đầu nhìn, lại nghe được Giang Hạo cái kia tiếng vui mừng âm lại truyền tới.

Giang Nguyên.

Cả sự kiện đầu sở gây nên.

Chính là cái này trước người miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, sau lưng âm hiểm xảo trá nguy quân tử, đầu tiên là để cho người ta bán đứng cha mình, tiếp lấy lại bịa đặt nói xấu cha mình binh bại đi theo địch, cho nên về cùng thể nhược nhiều bệnh mầu thân bị đầu nhập từ lao, nhận hết dần vật.

Bây giờ lại liên hợp cái kia vô sỉ hoàng đế, muốn dồn chính mình cùng Tào Lỗ hai nhà vào chỗ chết, cho nên mầu thân lần nữa bị bắt, lần nữa chịu khổ.

Đây hết thầy đều bái người trước mắt ban tặng.

Lâm Phong chứng kiến Giang Nguyên trong tích tắc, trong ánh mắt sát ý càng đậm, trên người sát khí cũng như thực chất giống như phóng lên cao.

Một thân quan phục, mặt đầy hung ác Giang Nguyên đi nhanh hướng Nam Kinh Vân bước đi, phía sau còn theo một đội toàn thân mặc giáp trụ binh sĩ.

Đi tới Nam Kinh Vân bên người, đối Nam Kinh Vân hơi hơi thì lễ về sau, Giang Nguyên ngạo mạn liếc một cái Lâm Phong đám người, cuối cùng đưa mắt dừng lại tại Lâm Phong trên mặt, tràn ngập oán hận ánh mắt cùng Lâm Phong tràn ngập sát ý ánh mắt đụng vào nhau.

Một cái phải báo mối thù giết con, một cái muốn tiết bị hại mối hận.

Giữa sân bầu không khí trong nháy mắt trở nên khẩn trương, Giang Nguyên ở lầu thượng vị khí tức cùng Lâm Phong trên người không lồ sát khí khuấy hợp lại cùng nhau, bọn họ quanh người trên đường cái bụi bặm bị hai cỗ thật khuấy tứ tán bắn nhanh, người chung quanh quần áo cũng không gió mà động.

"Không nghĩ tới lão gia hỏa này tu vi vậy mà đã tiên thiên tam trọng cảnh, xem ra hôm nay được phí chút tay chân."

Lâm Phong linh hồn chỉ lực cường đại, rất nhanh thì phát hiện Giang Nguyên tu vi.

Đồng thời, Giang Nguyên nhưng trong lòng thì cả kinh, trước hần chợt nghe con trai của hần Giang Hạo Lâm Phong đã tu vi tiến nhanh, còn một quyền đâm chết Giang Kiệt, trong lòng hần còn chưa phải là rất tin tưởng, lúc này hần không chỉ có tin, còn cảm thấy Giang Hạo không chỉ có sự thực, lấy hần tiên thiên tam trọng linh hồn cảnh giới vậy mà vô pháp cảm giác được Lâm Phong tu vi, lẽ nào hần cũng tiên thiên tam trọng?

Cái này tuyệt đối không có khả năng!

Ngày hôm qua chính mình còn gặp qua hần, ngày hôm qua hần vẫn hậu thiên đệ tứ trọng phế vật, làm sao có thể một ngày ở giữa tu vi liền đến tiên thiên tam trọng, tiên thiên cao thủ cũng không phải chợ bán thức ăn rau cải trắng, coi như là rau cải trắng cũng đặc biệt ngựa yêu cầu một tháng mới có thể dài lớn a!

"Kiệt kiệt, ngươi tên vương bát đần này sáng nay giết ta mà Giang Kiệt, bây giờ ta muốn hảo hảo hành hạ chết ngươi, muốn để ta Kiệt nhi trên trời có linh thiêng nhìn cho thật kỹ ngươi thống khổ chết đi đáng về."

Nghe được Giang Nguyên cái này oán giận, Lâm Phong bất tài cười cười.

"Chỉ bằng ngươi? Tiên thiên tam trọng cảnh mà thôi, liền muốn giết ta? Nằm mơ a!"

"Kiệt kiệt, ngươi súc sinh này so Lâm Vĩ Nghị cái kia hỗn đần còn muốn cuồng vọng, vậy lão phu liền để ngươi biết rõ cuồng vọng đại giới."

Giang Nguyên một hồi cười nhạt, dứt lời liền muốn động thủ.

"Giang Nguyên, ngươi dừng tay."

Đột nhiên, một đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng, hơi lo lắng giọng nữ truyền tới.

Giang Nguyên cùng Lâm Phong đồng thời hướng Diệp Ngưng Suong nhìn sang, sắc mặt hai người đồng thời biến đổi.

Lâm Phong chứng kiến mầu thân suy yếu ngồi dưới đất, vẻ mặt lo lắng cùng lo lắng đáng về, trong lòng một hồi quặn đau.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Tình nguyện chết trận quyết không cầu xin thương xót

Giang Nguyên chứng kiến Diệp Ngưng Surong đáng vẻ, biểu hiện trên mặt trở nên rất phức tạp, trong lòng hẳn có hận, có oán, còn có một loại trả thù thành công bệnh trạng khoái ý.

"Ha ha, Diệp Ngưng Surong, ngươi sợ, ngươi sợ ta giết ngươi cái phế vật này con trai đúng không? Ha ha, ngươi cầu ta à, ngươi cầu ta, ta hãy bỏ qua hẳn. Ha ha ha ha."

"Giang Nguyên, ngươi. . . Ngươi hỗn đản, hẳn. . ."

"Ha ha! Ngươi bây giờ hồi hận đi, hồi hận trước đây lựa chọn Lâm Vĩ Nghị tên hỗn đản này đi, ha ha ha ha!"

Nghe được Giang Nguyên cái này cuồng vọng kiêu ngạo, cùng cái kia âm ngoan dữ tợn biểu tình, Diệp Ngưng Surong tâm đều vỡ.

Vì con trai, nàng có thể làm một chuyện gì.

Lâm Phong chứng kiến mẫu thân mình chiến chiến nguy nguy đứng lên, lập tức trong lòng đau hơn, sợ mẫu thân thật đi cầu Giang Nguyên, nhanh lên lớn tiếng nói: "Nương, ngươi đừng nghe hỗn đản này, chỉ bằng hẳn căn bản giết không ta."

Diệp Ngưng Surong nghe được con trai, trên mặt lộ ra một tia lộ vẻ sầu thảm, nàng cũng không cho rằng Lâm Phong là lời thật, hẳn chỉ cho là con trai là không nguyện ý chính mình vì hẳn mà đi cầu Giang Nguyên.

"Huống hồ hẳn Giang Nguyên chính là cái mười phần người, hẳn lại làm sao có thể sẽ giữ đúng hứa hẹn đâu, hẳn chỉ là tại nhục nhã ngài, nhục nhã cha ta mà thôi."

Lâm Phong thanh âm nóng nảy lần nữa truyền đến.

Diệp Ngưng Surong lại làm sao không biết những thứ này, nhưng hôm nay tình thế bức người, nàng còn có đừng tuyển chọn sao?

Nhìn thấy mẫu thân cái kia thống khổ đáng vẻ, Lâm Phong tâm đều vỡ.

Suy nghĩ song phương một chút thực lực, bây giờ cái này Thiết Chiến thành bên trong chỉ có Tào Lỗi trong tay dừng sĩ quân 30 vạn, Chu Minh trong tay đều Hộ Quân 30 vạn, còn có chính là 50 ngàn Ngự Lâm Quân, Ngự Lâm Quân phải bảo vệ hoàng cung, bình thường sẽ không ra tới.

Dạng này tính tới song phương binh lực bằng nhau, chủ yếu là có Giang Nguyên cái này tiên thiên tam trọng người tại, cũng không biết Đan Chính bên kia thế nào, chỉ cần Đan Chính có thể cuốn lấy Giang Nguyên, còn lại Nam Khinh Vân cùng Tề Hải hai tiên thiên nhị trọng người mình và Lạc Ly đều có thể đối phó.

Cái kia chút cá tôm liên đều không nói chơi.

Không thể đợi lát nữa, chờ đợi thêm nữa còn không biết hội xảy ra chuyện gì.

Thực sự không được, coi như sớm bại lộ long hồn bí mật, cũng muốn bảo vệ mẫu thân tôn nghiêm, quyết không thể để cho mẫu thân chịu nhục.

Có quyết định về sau, Lâm Phong xoay người đối Lạc Ly nhẹ giọng nói: "Một hồi ngươi trước trấn trụ Tề Hải, sau đó đối phó Nam Khinh Vân, ta trước cuốn lấy Giang Nguyên, các loại (chờ) Đan Chính trở về về sau, ta trở lại giúp ngươi, có vấn đề hay không?"

Lạc Ly trịnh trọng đầu, tiếp lấy lại lắc đầu nói: "Không được, ta xem không thấu Giang Nguyên tu vi, phỏng chừng chắc là tiên thiên tam trọng, ngươi đối phó hẳn quá nguy hiểm, hay là ta tới cuốn lấy hẳn đi, chỉ cần hẳn biết thân phận ta, ta nghĩ hẳn không dám làm gì ta."

"Không cần, ngươi vừa mới ở tù lâu cũng chứng kiến, ta hiện nay tu vi đã không thể so với ngươi yếu bao nhiêu, thật ta cũng đã tiên thiên nhị trọng."

Lâm Phong lơ đãng một câu nói, lại như một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời.

"Cái gì?"

"Phong ngươi trước thiên nhị trọng?"

Lâm Phong vừa dứt lời, bên người Lạc Ly cùng Tào Lỗi đều tròn to tròn mắt một cái khó tin nhìn hẳn.

"Đừng nhìn ta như vậy. . ."

"Ha ha, Diệp Ngưng Surong, ngươi nếu như lại không cầu ta, ta cần phải động thủ!"

Lâm Phong lời còn không để yên, Giang Nguyên cái kia cuồng vọng kiêu ngạo tiếng nói vang lên lần nữa.

"Ta. . ."

Diệp Ngưng Surong sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, nàng thật không biết nên làm cái gì bây giờ, không cầu đi, sợ con trai vừa nguy hiểm, cầu đi, nếu như Lâm Phong chỗ, cái này Giang Nguyên thật chỉ là vì trả thù chính mình trước đây cự tuyệt hẳn tỏ tình, muốn dùng cái này mà nhục nhã chính mình, nhục

nhà Lâm Vi Nghi mà thôi.

"Nương, người đừng nghe hỗn đản này, ta Lâm gia chỉ có đứng chết Chân Nam Nhi, tuyệt sẽ không có quỳ mà sống thứ hèn nhát, hài nhi tình nguyện chết trận, cũng tuyệt không để cho nương đi cầu cầu tặc kia."

Lâm Phong gặp Giang Nguyên đã đem mẫu thân bức đến bên vách đá, hét lớn một tiếng, cũng lại cố không cho phép nhiều, tự tay thú nhận Bàn Long thương, cũng không nói chuyện, trực tiếp liền tấn mãnh tuyệt luân một thương hướng Giang Nguyên đã đâm đi.

Lúc này hắn đã bất chấp bại lộ cái gì, trong lòng chỉ có mẫu thân cái kia thống khổ ánh mắt, sắc mặt tái nhợt.

Lâm Phong cái này Bàn Long thương vừa ra, Lạc Ly ánh mắt đột nhiên sáng ngời, trên mặt hiện lên một hồi mừng rỡ.

"Kiệt kiệt, Diệp Ngưng Surong, là người cái này không thức thời phế vật con trai động thủ trước, đâu có gì lạ đâu, kiệt kiệt!"

Giang Nguyên một bên tránh né Lâm Phong đâm tới một thương, còn vừa không quên kích thích Diệp Ngưng Surong một câu.

"Ít nói nhảm, chỉ bằng người Giang Nguyên còn giết không gia."

Lâm Phong cũng là một bên ra chiêu một bên chú ý mẫu thân bên kia tình huống, vì để mẫu thân yên tâm, hắn cũng cố ý Giang Nguyên một câu.

Nhìn thấy Lâm Phong dẫn đầu động thủ, Lạc Ly cũng không khách khí, cũng xuất ra bảo kiếm, kiếm phong hướng Tề Hải một ngón tay, khẽ kêu nói: "Tề Hải, người là chuẩn bị giúp bọn hắn đánh với ta, vẫn là đứng một bên, người tự quyết định."

"Ta. . . Ta. . ."

Tề Hải trong lòng cái này quán quýt a, hắn là đánh cũng không được, không đánh cũng không được. Cái này một cùng Lạc Ly đánh đi, liền hoàn toàn đem Thiên Hoa tông dẫn tới Thiên Minh tông đối lập mặt, cái này đối Thiên Hoa tông tới tuyệt đối là hủy diệt tính.

Cái này không đánh đi, vạn nhất Nam Kinh Vân bị Lạc Ly giết, hắn lại thật xin lỗi sư phụ, sư phụ cũng sẽ tự trách mình.

Trong lòng hắn rõ ràng nhất, mặc dù Nam Kinh Vân cũng là tiên thiên nhị trọng cảnh, bất quá năng tu vi này hoàn toàn là sư phụ mình dùng thiên tài địa bảo giúp nâng chất đóng, muốn thật luận chiến lực, căn bản không phải Lạc Ly cái này Thiên Minh tông thiên chi kiều nữ đối thủ.

Chỉ từ sư phụ có thể cho Nam Kinh Vân nhiều thiên tài địa bảo như vậy đến xem, Minh sư phụ rất quan tâm cô cháu gái này, nếu như sư phụ biết mình mất mở trừng trừng nhìn Nam Kinh Vân bị Lạc Ly giết, phỏng chừng sư phụ tuyệt đối sẽ không tha thứ chính mình.

"Tề Hải, người đây là muốn phản bội Tông sao? Hiện tại ta lệnh cho người lập tức cho ta giết yêu nữ này."

Tề Hải vốn là trong lòng quán quýt, nghe được Nam Kinh Vân cái này người gây sự, không khỏi trong lòng chán nản.

"Hừ, người một cái thế tục vương triều công chúa, ai cho người lớn như vậy dũng khí, cũng dám ra lệnh cho ta?"

"Người. . . Tốt, tốt, ta sẽ đưa người hôm nay biểu hiện nói cho ta biết thúc phụ, người sẽ chờ môn quy xử phạt đi, người tên nhất gan này, người cái này Thiên Hoa tông kẻ phản bội."

Bỗng nhiên, Tề Hải trong lòng cả kinh, lẽ nào đồn đãi là thật, lẽ nào cái này Nam Kinh Vân thực sự là sư phụ con gái tư sanh. . . Phi phi, ta làm sao có thể nghĩ như vậy chứ, sư phụ đối đãi ta ân trọng như sơn.

Vừa mới bởi vì Giang Nguyên đến mà khôi phục tâm trí Nam Kinh Vân nhưng bởi vì Tề Hải câu nói này, lại muốn phát cuồng.

"Hừ, người cho rằng người là tại giúp Thiên Hoa tông sao? Người đây là mượn lấy sư phụ ta danh nghĩa tự cấp Thiên Hoa tông kéo cừu hận, người đây là muốn đem ta Thiên Hoa tông rơi vào tuyệt cảnh."

Tề Hải cũng là nô, hắn không có biện pháp không giận, người nữ nhân này thật sự là quá ích kỷ, vì mình tư dục, lại muốn đem trọn cái Thiên Hoa tông dụ dỗ, coi như hắn thực sự là sư phụ cái kia, vậy thì thế nào đây?

Sư phụ đãi chính mình ân trọng như sơn, chính mình tuyệt không thể để cho cái này Nam Kinh Vân hủy sư phụ danh dự, không thể để cho nàng hủy toàn bộ Thiên Hoa tông căn cơ.

Lạc Ly vốn định động thủ, đã thấy hai người bọn họ trước chó cắn chó, không khỏi dừng lại trong tay động tác, nhìn lên làm trò tới.

Mà bên kia Lâm Phong cùng Giang Nguyên ở giữa cũng đã liên tục giao thủ hơn mười chiêu.

Lúc này Giang Nguyên hầu như sắp điên, hắn nằm mơ đều không nghĩ đến, lấy hắn đường đường tiên thiên tam trọng cảnh tu vi, vậy mà thật lâu không thể đem đối mặt cái danh xưng này phế vật hỗn đản cầm xuống.

Trách không được hắn có thể giết chết con trai Giang Kiệt, trách không được tiên thiên nhất trọng con lớn nhất đều ở đây từ thủ thượng chịu thiệt, cái này một cái mặc dù tiên thiên nguyên khí không kịp chính mình, nhưng hắn chiến kỹ lại phi thường tinh diệu, tranh đấu kinh nghiệm cũng phi thường chu đáo,

thường thường tại chính mình không tưởng được tình huống dưới ra chiều, chuyên tấn công chính mình không tưởng được vị trí.

Cùng Giang Nguyên càng đánh càng kinh hãi khác biệt, Lâm Phong là càng đánh càng tiện tay, mặc dù còn chưa có bắt đầu học tập chiến Phá Thiên Thương pháp, thế nhưng hấn kiếp trước tu luyện nghìn năm, lại là đường đường đại thể giới thập đại tông môn đứng đầu Ma Thiên Tông cường môn, hấn hội chiến kỹ năng đi nhiều, quang Huyền cấp chiến kỹ liền không ít hơn hai mươi loại, bên trong thì có một loại là thương pháp, gọi Hàn Tinh Thương Pháp, là Huyền cấp nhị phẩm chiến kỹ.

Giang Nguyên chính là một cái bình thường hạ giới tiên thiên tam trọng cảnh cao thủ mà thôi, sử dụng chiến kỹ đầy đủ suy tính chỉ là hoàng cấp không có phẩm trật mà thôi, cho nên tại chiến kỹ thượng bỏ khuyết Lâm Phong tiên thiên nguyên khí không đủ chỗ thiếu hụt.

Bất quá theo thời gian đưa đẩy, Lâm Phong nguyên khí không đủ chỗ thiếu hụt càng ngày càng rõ ràng, ba mươi chiều về sau, Giang Nguyên thừa Lâm Phong một chiêu đánh hụt, biến chiêu không kịp thời khắc, một quyền hung hăng hướng Lâm Phong mặt đánh tới.

Lâm Phong vừa nghe cái này vù vù tiếng quyền phong cũng biết một quyền này nhanh như thiểm điện, biết mình căn bản là không có cách tách ra, rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là nhắm tới toàn thân nguyên khí, rút đến Bàn Long thương bên trong, giờ súng hướng Giang Nguyên quả đấm nghênh đón.

"Hừ, rốt cục bắt được ngươi."

Giang Nguyên gặp Lâm Phong giờ súng nghênh đón, mừng thầm trong lòng, trên tay độ mạnh yếu lại thêm vài phần.

"Phanh" một tiếng, thương, quyền chạm nhau.

"Đạp đạp đáng" Lâm Phong liền lùi lại mười bước, một ngụm nghịch huyết đồng thời vọt tới trong miệng.

Khép chặt đôi môi, không để cho cái này miệng nghịch huyết phun ra, hấn sợ hấn mẫu thân nhìn thấy chính mình thổ huyết mà lo lắng.

"Súc sinh, thụ thương đi, chỉ bằng ngươi cũng dám theo ta đấu, hôm nay ta liền giết ngươi vì ta Kiệt nhi báo thù. Ha ha! Ha ha!"

Cười to hai tiếng về sau, Giang Nguyên lại hướng Diệp Ngưng Sương cái kia mặt lớn tiếng kêu gào nói: "Diệp Ngưng Sương, ngươi mở to hai mắt thấy rõ ràng, con trai của ngươi đã bị ta đá thương, hơn nữa lập tức phải chết ở trên tay ta! Ha ha! Ha ha!"

Thật vừa rồi cái này vừa đụng Giang Nguyên cũng là kinh hãi không thôi, hấn có thể cảm giác được Lâm Phong tu vi... ít nhất ... Đã tiếp cận tiên thiên nhị trọng đỉnh phong, chỉ so với chính mình hơi yếu một bậc mà thôi.

Nghe được Giang Nguyên cái này kiêu ngạo cuồng vọng, Lâm Phong không khỏi trong lòng đau xót, mẫu thân lại nên vì chính mình lo lắng, vô ý thức quay đầu nhìn về mẫu thân phương hướng nhìn lại, đã thấy mẫu thân mình đã té xỉu.

Trong lòng khẩn trương, rất muốn đi tới nhìn một chút mẫu thân tình huống, nhưng bởi vì Giang Nguyên giống như một tòa núi lớn giống như che ở trước mặt.

Ngay tại Giang Nguyên chuẩn bị thừa Lâm Phong thụ thương chi tế đánh chết lúc, thành linh nghe một đạo sấm rền giống như thanh âm truyền đến.

"Hỗn đản, lại dám đá thương công tử nhà ta, nạp mạng đi!"

Giang Nguyên còn không có thấy rõ phát ra tiếng người, lại đột nhiên cảm thấy phía sau truyền đến một hồi chuông phong tiếng xé gió, không kịp suy nghĩ nhiều, vội vàng thân thể hướng một bên chớp liên tục, hiem hiem tránh thoát một kích.

Đợi cho thấy rõ người tới, không khỏi trong lòng lấy làm kỳ, người này chính mình cũng không nhận biết, tu vi nhưng cũng là tiên thiên tam trọng cảnh, tựa hồ vẫn là đến tiên thiên đỉnh cao tầng ba, chẳng lẽ là Thiên Minh tông cao thủ tới?

Hấn đã vừa mới nghe con trai của hấn Giang Hạo lạng lẽ nói cho hấn biết Lạc Ly thân phận, chỉ là già vờ không biết mà thôi, hấn cũng sẽ không giống Nam Khinh Vân ngu ngốc như vậy, trực tiếp đi đắc tội Thiên Minh tông dạng này quái vật lớn.

"Đan Chính, cái này lão già khổn nạn liền giao cho ngươi, cho ta vào chỗ chết ngược."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Sát thần ma quỷ

Lâm Phong gặp Đan Chính cuối cùng cũng đến, cũng nhìn ra hần tu vi đã là tiên thiên đỉnh cao tầng ba, so với Giang Nguyên cao hơn một bậc, biết hần có thể ngăn chặn Giang Nguyên, tình thế trước mặt nghịch chuyển trong nháy mắt, cứu ra mẫu thân bọn họ thì có hy vọng, rốt cục thờ phào một cái.

Dứt lời đã nghĩ xoay người sang chỗ khác cứu mẫu thân mình.

"Xin công tử yên tâm, lão hôn đản kia vừa mới dám đã thương công tử, Đan Chính nhất định phải làm cho hần trả giá thật lớn."

"Đơn. . . Đan sư bá, ngài là Đan sư bá?"

Đan Chính vừa dứt lời, đột nhiên truyền đến một tiếng thét kinh hãi âm thanh.

Đan Chính đám người tất cả đều kỳ quái quay đầu nhìn về phát ra tiếng chỗ nhìn lại.

"Hải tử? . . . Ngươi là Tề Hải?"

Đan Chính bị giam tại thiên lao đã mười tám năm, mười tám năm trước Tề Hải vẫn chỉ là một cái mười mấy tuổi hải tử, bây giờ nhiều năm như vậy không gặp, Đan Chính cũng không dám xác định.

"Đúng a, đúng a, sư bá, ngài còn nhận thức Hải tử, ngài cái này mười tám năm đều đi nơi nào, Hải tử thật sự muốn ngài a."

Cái này Tề Hải trước đây vốn là đứa cô nhi, trước đây lưu lạc đầu đường bị người khi dễ, là Đan Chính đưa hần cứu, cũng mang hồi Thiên Hoa tông. Lại bởi vì Đan Chính một lòng chỉ muốn theo đuổi võ đạo, mà không có tâm tư thu đồ đệ, cho nên mới bán tại nam sơn môn hạ, bất quá cái này Tề Hải lại một mực cùng Đan Chính quan hệ tốt nhất, Đan Chính trước đây cũng thích vô cùng hần.

Nhìn thấy Tề Hải đáng vẻ, Đan Chính thở dài nói: "Việc này tới trường, ngươi trước tại chờ ở một bên, các loại (chờ) việc nơi này, ta tìm người nữa."

Thật Đan Chính trong lòng cũng rất quẫn quýt, hải tử này là mình cứu, hần đối với mình cũng phi thường tôn trọng, chỉ là bây giờ chính mình nhưng phải đối phó sư phụ hần, cái này nhất định sẽ làm cho hải tử này thật khó khăn.

Đan Chính hết liền quay đầu không tiếp tục để ý Tề Hải, lạnh lùng đối Giang Nguyên nói: "Lão thất phu, vừa mới ngươi thừa ta không ở tôn thương công tử nhà ta, bây giờ nên ngươi trả giá thật lớn thời điểm."

"Ách. . . Không, không, ta nghĩ tiên sinh ngươi là hiểu lầm, ngươi nếu là Thiên Hoa tông cao nhân, vậy chúng ta chính là người một nhà, ta với các ngươi Thiên Hoa tông nam chương môn cũng quen biết cũ, mọi người đều là người mình, người một nhà!"

Giang Nguyên cũng không phải là đứa ngốc, chính hần có bao nhiêu cân lượng chính mình rõ ràng, mặc dù đều là tiên thiên tam trọng cảnh, thế nhưng hần là vừa mới tấn cấp không bao lâu, cũng chỉ có thể khi dễ một chút tiên thiên nhị trọng người, mà Đan Chính khác biệt, không hần Thiên Hoa tông chiến kỹ đẳng cấp còn cao hơn chính mình rất nhiều, chỉ là hần tiên thiên nguyên khí cũng so với chính mình thâm hậu rất nhiều, hần biết mình không phải Đan Chính đối thủ, cho nên vội vàng trước chấp nói, lời kéo làm quen.

Đáng tiếc Giang Nguyên sai bàn tính, hần cũng không biết Đan Chính cùng nam sơn ở giữa còn có một bút huyết hải thâm cừ, hần không đề cập tới nam sơn còn tốt, cái này nhắc tới nam sơn, Đan Chính hỏa khí lớn hơn.

"Ít nói nhảm, tiếp chiêu."

Đan Chính mất đi nguyên khí mười tám năm, một mực bị giam trong thiên lao, mười tám năm không có động thủ, lúc này khôi phục nguyên khí, tu vi còn tinh tiến không ít, sớm đã tay ngựa gãy.

Trong lời nói chính là toàn lực một quyền hướng Giang Nguyên ném tới.

Giang Nguyên gặp Đan Chính không cho mình điện thoại hội liền huy quyền công tới, lập tức bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là tiếp chiêu.

Bên này đánh lên, mọi người ánh mắt đều chuyển dời đến cái này hai đại truyền bên trong tiên thiên tam trọng cao thủ tranh đấu bên trên, chỉ có vẫn luôn tại lưu ý mẫu thân hần bên kia Lâm Phong, trong lúc vô tình nhìn thấy Nam Kinh Vân nhìn chăm chăm Đan Chính trong ánh mắt hiện lên một đạo vẻ âm tàn.

Xem ra cái này Nam Kinh Vân là biết Đan Chính cùng nam sơn ở giữa sự tình, cái này cũng gián tiếp chứng minh chính mình trước đó suy đoán là đúng. Thiết Chiến vương triều hoàng đế nam thiên liên là bởi vì mình đem Đan Chính cứu ra, cho nên mới vội vã đem nhóm người mình đưa vào chỗ chết.

Liếc một cái tình huống bốn phía, bây giờ tình huống đối bọn họ có lợi, Tề Hải tại nhìn thấy Đan Chính sau đã đứng ở một bên, nghĩ đến sẽ không ở cùng nhóm người mình làm địch, như vậy đối phương tiên thiên cao thủ cũng chỉ thừa lại Nam Kinh Vân, Chu Minh cùng Giang Hạo.

Lâm Phong hướng Lạc Ly nháy mắt, Lạc Ly hiểu ý giương lên bảo kiếm trong tay, kiếm phong nhắm thẳng vào Nam Kinh Vân, lạnh lùng nói: "Vừa rồi để ngươi hô nửa ngày yêu nữ, hồ ly tinh, hiện tại nên để cho ta nhìn ngươi một chút trên tay công phu có hay không công phu mệnh cường."

"Hừ, đánh thì đánh, người nghĩ rằng ta sợ người a."

Nam Kinh Vân cũng không tỏ ra yếu kém, một thanh rút ra bên hông bảo kiếm, càng không nói chuyện, trực tiếp một kiếm hướng Lạc Ly công tới.

Lạc Ly tự nhiên càng sẽ không sợ nàng, hai người cũng trong nháy mắt chiến làm một đoàn.

Nhìn thấy bên này đều đánh lên, Tào Lỗi cũng không tỏ ra yếu kém, lập tức rút ra bội đao, chỉ vào Chu Minh nói: "Thế nào, có dám đánh với ta một trận?"

"Hừ, ai sợ ai a, tới."

Chu Minh cùng Tào Lỗi hai người đều là tiên thiên nhất trọng, lại đang trước đó liền đã giao thủ, đều biết đối phương cân lượng, lập tức cũng đánh nhau.

Nhìn thấy Lâm Phong lạnh lùng nhìn mình chăm chăm, Giang Hạo trong lòng dâng lên một cỗ sợ hãi, thân thể nhịn không được lui về phía sau mấy bước, hai chân nhịn không được run.

Sáng sớm hôm nay hắn cũng đã bị Lâm Phong cái kia sát thần kinh khủng đáng sợ mất mặt, vừa mới lại gặp Lâm Phong cư nhiên với hắn chính mình tiên thiên tam trọng cha qua mấy mươi chiêu, cái này càng thêm để cho hắn sợ hãi, căn bản không có cùng Lâm Phong đánh một trận dũng khí.

Con mắt hướng bốn phía quay tít một vòng, cuối cùng Giang Hạo ánh mắt đứng ở điệp Amman trên người, khoe miệng lộ ra một tia âm hiểm nụ cười.

Ngay tại hắn chuẩn bị đi qua bắt lại Diệp Ngưng Sương uy hiếp Lâm Phong thời điểm, đột nhiên nhìn thấy một người mặc đều Hộ Quân ngân sắc chiến giáp binh sĩ cũng đang hướng điệp Amman tới gần.

Giang Hạo không khỏi trong lòng vui vẻ, không nghĩ tới đều Hộ Quân trong cũng có người thông minh a.

"Ừm, không đúng, cái này điệp Amman vốn là tại trong tay chúng ta, người này gì chứ muốn như thế lên lút?"

Trong lòng giật mình, nhanh lên nhìn chăm chăm người kia nhìn kỹ.

"Di, người này làm sao như thế quen mặt, dường như ở đâu gặp qua? Không tốt, là sáng sớm hôm nay tại Trần Nam Vương Phủ nhìn thấy Tiết Cương. Hắn làm sao lại mặc đều Hộ Quân chiến giáp?"

"A. . . Tên vương bát đần này là muốn cứu người."

Phản ứng kịp Giang Hạo trong lòng khẩn trương, lúc này cạnh mình cao thủ đều bị cuốn lấy, bị bọn họ từ Tào Phủ bắt được mấy người bên người chỉ có mấy cái hậu thiên nhị tam trọng cảnh đều Hộ Quân binh sĩ đang bảo vệ, dạng này là để cho Tiết Cương cái này hậu thiên bát trọng cảnh người tới gần, những binh lính này căn bản không đỡ được, vậy những người này liền trắng phao bắt.

Tối trọng yếu là hắn còn muốn dùng Diệp Ngưng Sương tới áp chế Lâm Phong cái này sát thần kinh khủng.

"Nhanh, ngăn lại người kia, hắn là Thiên Lang quân đào binh."

Giang Hạo không kịp nghĩ kỹ, kêu gọi nhắc nhở những cái kia đều Hộ Quân binh sĩ đồng thời chính hắn cũng rút kiếm nhanh chóng hướng Tiết Cương lao đi.

Thật Lâm Phong đã sớm Giang Hạo một bước liền phát hiện Tiết Cương xuất hiện, cho nên muốn trước ngăn chặn Giang Hạo, cho Tiết Cương gây nên cứu người cơ hội.

Không nghĩ tới Giang Hạo nhanh như vậy liền phát hiện Tiết Cương, tại Giang Hạo vừa mới kêu gọi lúc cũng biết muốn hỏng việc, vội vàng muốn ngăn lại Giang Hạo, lại bởi vì cùng Giang Hạo ở giữa vốn là cách xa nhau mấy trượng, chờ hắn xuất thủ lúc Giang Hạo đã lướt đi mấy trượng.

Roi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là hét lớn một tiếng: "Tiết Cương thúc, tâm!"

Cứ việc Lâm Phong tốc độ đã rất nhanh, bắt quá đã trễ một bước, ngay tại Tiết Cương giúp Diệp Ngưng Sương cời dây thời điểm, Giang Hạo kiếm đã đâm tới phía sau hắn.

Tiết Cương lúc này vừa mới cời ra Diệp Ngưng Sương sợi dây, thân thể chính che ở trước người của nàng, lúc này phát hiện Giang Hạo kiếm đâm đến, lại không thể tránh né, nếu là hắn né tránh, Giang Hạo một kiếm này ắt sẽ đem Diệp Ngưng Sương đâm cái đối xuyên.

Không cần suy nghĩ, Tiết Cương cũng không xoay người, năm ngón tay trái đều giương, như thiểm điện hướng Giang Hạo kiếm phong chỗ Chop tới.

Tiết Cương cái này vừa nghe gió biến khí, bắt rất chính xác.

Kiểm bị bắt.

Nhưng mà Giang Hạo là Tiên Thiên nhất trọng cảnh, Tiết Cương cũng chỉ có hậu thiên bát trọng cảnh, mặc dù cảnh giới chỉ kém nhất trọng, nhưng này ở giữa chênh lệch cũng không phải một thêm một bằng với hai đơn giản như vậy.

"Xoẹt xẹt" một tiếng, Tiết Cương nắm ngón tay trái theo tiếng mà rơi, tùy theo Giang Hạo kiếm cũng đâm vào hấn bên phải bằg bên trong, mũi kiếm nhập vào cơ thể ra.

Nhờ có kiếm thế bị Tiết Cương tay trái một đỡ, phương hướng lệch một hạ, lúc này mới đâm vào bên phải bằg, bằg không một kiếm này có thể muốn tại Đại Hữu mệnh.

Nguyên bốn đã hôn mê Diệp Ngưng Sương lúc này vừa mới tỉnh lại, vừa lúc nhìn thấy Giang Hạo kiếm đâm xuyên Tiết Cương bên phải bằg, cái kia mạng huyết kiếm tiêm nhập vào cơ thể ra ba tắc có thừa, tại mặt trời chiều ánh chiều tà hạ có vẻ đặc biệt chói mắt.

Nhìn cái này tàn khốc mũi kiếm cùng Tiết Cương tái nhọt trên mặt bởi vì đau đớn mà lạnh run da thịt, còn có trên trán mồ hôi lớn chừng hạt đậu lã tã đi xuống tích.

Diệp Ngưng Sương bị thổng gào thét một tiếng: "Tiết Cương!" Tiếp lấy thân thể mềm nhũn, lảo nhủ bắt tỉnh đi.

Nghe được mẫu thân cái này tê tâm liệt phế một tiếng gào thét, cùng với tại Tiết Cương bên phải trên vai nhập vào cơ thể ra nửa đoạn máu tươi chảy đầm đìa mũi kiếm, theo sát Giang Hạo mà đến Lâm Phong hai mắt đỏ thẫm, một cổ khủng bố sát khí trong nháy mắt phóng lên cao, bốn phía không khí tựa hồ cũng ở trong nháy mắt này xuống tới bằg.

Đang chuẩn bị cầm trong tay kiếm từ Tiết Cương trên người rút ra Giang Hạo, đột nhiên cảm giác được một cổ khủng bố sát khí đem chính mình vây quanh, sắc mặt trong nháy mắt tái nhọt, trên trán lớn chừng hạt đậu toát ra mồ hôi lạnh ra.

"Sát thân, ma quỷ!" Trong lòng lập tức hiện lên sáng sớm tại Trấn Nam Vương Phủ Giang Kiệt đầu nổ lên lúc bộ kia khủng bố đáng dấp, hai chân mềm nhũn, không tự chủ được quỵ rạp xuống đất, hai mắt đã ở trong nháy mắt mất đi thần thái, một mảnh chỗ trống.

Ngay cả Lâm Phong cái kia nổi giận Bàn Long thương đâm thủng thân thể hấn, hấn cũng tựa hồ không cảm giác chút nào, trong miệng vẫn còn đang nhiều lần nỉ non: "Sát thân, ma quỷ!"

"Sát thân, ma quỷ!"

Bên này động tĩnh hấp dẫn tất cả mọi người tại chỗ chú ý, ba đối đang ở chiến đấu kịch liệt người cũng đều dừng lại trong tay động tác, đưa mắt hướng bên này trông lại.

Giang Nguyên đầu tiên mất liên gặp được Giang Hạo miệng ngực nhập vào cơ thể ra lại không mang theo một vệt máu, như trước hàn quang lập loè Bàn Long Thương đầu.

Trong nháy mắt sắc mặt như tro nguội, toàn thân một hồi run rẩy, khàn cả giọng hô to một tiếng: "Hạo nhi." Đồng thời vừa tung người liền chuẩn bị hướng Giang Hạo chạy đi.

Đan Chính chỉ nhìn liếc mắt Lâm Phong bên kia tình huống, lập tức hồi thần mật thiết chú ý Giang Nguyên biến hóa, hấn biết Giang Nguyên chứng kiến con trai mình bị giết nhất định sẽ có cử động điên cuồng.

Ngay tại Giang Nguyên khê động thời khắc, Đan Chính hét lớn một tiếng: "Trở lại cho ta."

Đồng thời thân thể khê động, ngăn ở Giang Nguyên trước người.

Giang Nguyên hai mắt thông hồng nhìn chăm chăm Đan Chính, cũng không dám động thủ, đi qua vừa rồi mấy chiêu giao thủ, hấn biết rõ chính mình căn bản không phải Đan Chính đối thủ, lúc này cũng giống như vậy.

"Đan tiên sinh, con trai của ta đều chết, ta chỉ là muốn đi gặp hấn một lần cuối, dạng này ngươi cũng muốn can ta sao?"

Giang Nguyên ra nói thế lúc hai mắt đã thay đổi tro nguội, sắc mặt cũng là hoàn toàn trắng bệch, thanh âm cũng tang thương không gì sánh được, căn bản không còn trước đó kiêu ngạo cuồng vọng vẻ, tựa hồ vào giờ khắc này già nua hơn mười tuổi.

Cũng thế, trong vòng một ngày liền tang lương tử, người đầu bạc tiền người đầu xanh, đây quả thật là có tàn khốc.

Chỉ là lúc này lại không người cảm thấy hấn thương cảm, cái gọi là người đáng thương tất có chỗ đáng hận, lấy hấn làm người, cùng với hấn người Giang gia làm ra những sự tình kia, mọi người sẽ chỉ hấn trừng phạt đúng tội.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Thật tình chân ý

Đan Chính vốn là môn phái xuất thân, nửa đời trước giết người vô số, hơn nữa hắn bị sư đệ hãm hại, nhốt tại thiên lao mười tám năm, sớm đã nhận rõ đây là một cái người mạnh là vua thế giới, hết thấy đều dựa vào thực lực, không có thực lực, người cũng chỉ có thể bị người ta bắt nạt, bị người hành hạ đến chết.

Đan Chính sớm đã tâm như thiết thạch, như thế nào lại bị Giang Nguyên một câu nói này mà đã động.

Ngay sau đó lạnh lùng một câu: "Người đây là geo gió gặt bão, hôm nay nếu không phải ta đúng lúc khôi phục tu vi, lúc này chết khả năng chính là công tử nhà ta. Mà người liên sẽ hăng hái đi vũ nhục nhà của ta chủ mẫu. Huống hồ người bây giờ đi qua nếu như tổn thương công tử nhà ta, vậy ta Đan Chính lại không là thất trách."

Giang Nguyên sau khi nghe sắc mặt trở nên càng thêm tái nhợt, Đan Chính để cho hắn không nói gì đối mặt.

Một tiếng thở dài: "Ai, e rằng người đối, ta Giang Nguyên trọn đời đều sống tại nằm trong kế hoạch, bình thân quả thực làm không ít trái lương tâm sự tình, cái này hoặc giả chính là báo ứng a!"

Xong cũng không lo vẫn như cũ nhìn chăm chăm Đan Chính, xoay người đối về mặt sợ mộng Nam Kinh Vân hơi hơi khẽ khom người, chán chường nói: "Mời công chúa điện hạ giúp lão thần chuyển cáo hoàng thượng: Vả hôm nay thay đổi, lão thần đã lòng như tro nguội, đã vô lực cũng không mặt mũi nào lại phụ tá hoàng thượng, từ nay về sau đem quy ẩn sơn lâm, nhìn hoàng thượng thứ tội!"

"Không, Giang thái sư, người chính là ta Thiết Chiến vương triều cột nhà, phụ hoàng bên người không thể rời bỏ người, huống hồ người hôm nay thù lớn chưa trả, lại sao có thể như vậy rồi đi? Mời thái sư trước hồi phủ nghỉ ngơi, ta tự nhiên đệ trình phụ hoàng cùng ta thúc phụ, khuyh ta Thiết Chiến hoàng triều cùng Thiên Hoa tông chi lực, tất phải trợ thái sư người báo thù rửa hận."

Nam Kinh Vân nhìn thấy Giang Nguyên cái này nản lòng thoái chí đáng về không giống làm bộ, không khỏi trong lòng quýnh lên, vội vàng tung Thiên Hoa tông.

"Ai, đa tạ công chúa ý tốt, bất quá không cần, vừa mới Đan tiên sinh đối, ta Giang Nguyên là geo gió gặt bão, trừng phạt đúng tội, không muốn nhắc lại cái gì báo thù chuyển, lão thần ý đi đã quyết."

Đến nơi đây hơi có thâm ý ngừng đầu nhìn liếc mắt Nam Kinh Vân, nói tiếp: "Lão thần cô phụ công chúa tín nhiệm, cũng xin công chúa tha thứ."

Chứng kiến Giang Nguyên về mặt kiên quyết, Nam Kinh Vân biết khuyên nữa cũng không làm nên chuyện gì, chỉ là trong lòng thực sự không cam lòng, nằng nhưng là hoa rất nhiều tâm huyết tại Giang Nguyên trên người, bây giờ Giang Nguyên vừa đi, lại không là hoàn toàn uống phi?

Chỉ là chính mình cũng không phải Giang Nguyên đối thủ, muốn để lại hắn cũng không giữ được. Rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là buồn bã đầu, không có.

Quay đầu xem Lâm Phong đã đem Diệp An Mạn đám người toàn bộ mở trời, trong lúc đó không có bất kỳ người nào dám tới gần bọn họ, Nam Kinh Vân lại là một hồi tâm bỏ vào, bây giờ cạnh mình duy nhất tiên thiên tam trọng cao thủ Giang Nguyên muốn đi, coi như không có Đan Chính cái này tiên thiên tam trọng cao thủ tại, nhóm người mình cũng không giữ được Lâm Phong cùng Lạc Ly cái này hai đại cao thủ, chỉ có chờ lần sau lại tìm cơ hội đối phó Lâm gia cùng Tào gia.

Tối thờ dài một hồi, xoay người liền muốn rời đi, đồng thời hướng Đô hộ tướng quân Chu Minh phát tay một cái, ý bảo thu binh.

"Kinh Vân công chúa xin dừng bước, mời giúp lão thần mang một câu nói cho người mẫu thân Lý Thục Phi, có thể chứ?"

Mọi người đột nhiên nghe được Diệp Ngưng Sương cái này âm thanh yếu ớt, không khỏi cũng kỳ quái hướng nàng nhìn lại, bao quát Lâm Phong cũng là cảm thấy kỳ quái, hẳn xưa nay không biết mình mẫu thân cùng trong hoàng cung Lý Thục Phi còn có lui tới.

Nam Kinh Vân cũng là cảm thấy một hồi kinh ngạc, nàng cũng chưa từng nghe mẫu thân mình nhắc qua Diệp Ngưng Sương cái này nhân loại cái kia.

Cứ việc kỳ quái, vẫn là đầu nói: "Người đi!"

Diệp Ngưng Sương tại Lâm Phong nâng đỡ chậm rãi đi tới Nam Kinh Vân bên người, thanh âm vẫn suy yếu, nhẹ nhàng ra một câu nói.

"Quyện điều ký an sao, phong lâm vô tình kha. Lộ trường vũ dục đoãn, nhật mộ đương như hà."

"Quyện điều ký an sao, phong lâm vô tình kha. Lộ trường vũ dục đoãn, nhật mộ đương như hà."

Nam Kinh Vân nhẹ nhàng đem câu thơ lặp lại một lần, cảm thấy thơ này ý rất dễ hiểu, chính là uể oải phi điều muốn xây dựng cơ sở tạm thời, lại phát hiện toàn bộ rừng cây đều ở đây trong gió vũ điệu, không có thích hợp cảnh cây có thể nghỉ chân, đường xá còn rất xa xôi, có thể mặt trời đã tối lại.

Ý cảnh cũng đơn giản: Một mực kiên trì về phía trước mình đã mệt chết đi, hoàn cảnh chung quanh lại nóng không bình yên không cho người thờ đốc, yêu cầu hoàn thành mục tiêu vẫn còn rất xa xôi!

Nhưng này cùng mẫu thân mình lại quan hệ thế nào?

Không chỉ có Nam Kinh Vân không hiểu, ngay cả Lâm Phong chờ ở tràng người cũng không biết, Diệp Ngưng Sương tại sao muốn đổi Lý Thục Phi câu nói này.

Diệp Ngưng Sương liếc mắt nhìn về mặt không hiểu Nam Kinh Vân, nhẹ giọng nói: "Người chỉ để ý đem nguyên thoại chuyển cáo mẹ người là được, nàng sẽ minh bạch."

Nam Kinh Vân đầu, xoay người yên lặng ly khai.

Đợi cho tất cả đều Hộ Quân toàn bộ theo sau khi rời đi, Lâm Phong đột nhiên hướng xa xa một cái góc liếc một cái, khóe miệng hơi vênh lên, trên mặt lộ ra lau một cái bất tài nụ cười, xoay người mềm nhẹ đỡ mẫu thân theo mọi người hướng Tào Phủ bước đi.

Chỉ có Tề Hải, nhìn một hồi xem Nam Kinh Vân ly khai phương hướng, nhìn một hồi xem Đan Chính, không biết nên làm thế nào mới tốt. Hắn cũng không phải đứa ngốc, đã nhìn ra Đan Chính tựa hồ cùng chính mình sự phụ ở giữa có cái gì ân oán, cái này để cho hắn rơi vào cảnh lưỡng nan, một cái đối với mình có dạy bảo chỉ ân sự phụ, một cái cứu mình mệnh cũng đem chính mình đưa vào tông môn sự bá, hắn không biết nên lựa chọn như thế nào.

Đan Chính nhìn hần dạng này, thờ dài, đi tới bên cạnh hắn, ở trên vai hắn vỗ vỗ, hướng Nam Kinh Vân ly khai phương hướng một ngón tay, nhẹ giọng nói: "Người trước cùng với nàng trở về đi, ta xem ra Nam Sơn đối cô gái này rất coi trọng, dù sao Nam Sơn là người sự phụ, người lúc này nếu như theo ta đi, chính là phản bội sự."

"Sự bá, ngài nói cho ta biết, ngài là không phải cùng sự phụ ở giữa có hiểu lầm gì đó a?"

Xem Tề Hải về mặt cầu xin đáng vẻ, Đan Chính bất đắc dĩ lắc lắc đầu nói: "Người không nên hỏi, biết những thứ này đối người không có chỗ tốt, đây là ta cùng Nam Sơn ở giữa việc tư, người không cần nhớ quá nhiều, việc nơi này sau nhanh chóng hồi Tông hảo hảo tu luyện mới là chính đạo."

Tề Hải biết Đan Chính là vì tốt cho hắn, cũng nhận xuống không hỏi thêm nữa, yên lặng đầu, chán nản nói: "Cái kia Hải tử đi trước, sự bá nhiều bảo trọng!"

Hết xoay người hướng Nam Kinh Vân ly khai phương hướng đi tới, đi hai bước sau đột nhiên quay đầu, về mặt dứt khoát lớn tiếng đối Đan Chính nói: "Sự bá, mặc kệ người và sự phụ ở giữa có hiểu lầm gì đó hoặc là ân oán, Hải tử mãi mãi cũng lúc trước Hải tử."

Xong nhanh chóng xoay người rời đi, đi xa mới tự tay đem trên mặt nước mắt xóa đi.

Đan Chính không có trả lời, nhìn theo Tề Hải rời đi, hơi vui mừng cười cười, bất quá trong nụ cười lại tràn ngập đắng chát.

Tào Lỗi thủ hạ hơn năm vạn dừng sĩ quân nhưng không có rời đi, tại Lý Hiến an bài xuống đem trọn cái Tào Phủ vây chặt như nêm cối.

Tào Phủ trong phòng khách, mọi người nhìn thấy Diệp Ngưng Sương cùng Tào phu nhân sắc mặt cũng không tốt, liền kiến nghị hai người bọn họ đi nghỉ trước.

Hai người cũng không chối từ, mỗi người tại nha hoàn cùng đi về phòng trước.

Trong phòng khách Lâm Phong vì đã hôn mê Tiết Cương kiểm tra thương thế, cũng cho hắn phối chế kim khoáng được đắp lên, lại để cho hắn dùng một khóa chữa thương đan dược "Nhuyễn Trạch Đan", sau đó cũng từ Tào Đại Dững tiễn hắn đi nghỉ ngơi.

Chờ tất cả an bài xong về sau, Tào Lỗi sắc mặt nghiêm túc đối Lâm Phong nói: "Phong, chuyện hôm nay bọn ta tương đương với đã tạo phản, Thiết Chiến vương thất cùng Thiên Hoa tông đều chắc chắn sẽ không buông tha chúng ta, người kế tiếp có tính toán gì không?"

Lâm Phong sau khi ngẫm lại: "Tào thúc cũng không phải ngoại nhân, lời khách khí ta liền không, ta là nghĩ như vậy, bây giờ bọn ta hàng đầu đại sự phải đi trợ giúp cha ta bọn họ, lấy trước mắt tình thế, muốn nam thiên phát binh đi giúp cha ta là không có khả năng, ta phỏng chừng lúc này ước gì cha ta bị Oa Di giết chết. Cho nên ta nghĩ mời Tào thúc lập tức dẫn dắt thủ hạ người 30 vạn dừng sĩ quân đi vào tiếp viện cha ta."

"Ừm, người ý tưởng giống như ta, hết thảy đều phải các loại (chờ) nhìn thấy đại ca sau đó mới thương nghị."

Tào Lỗi đầu, đồng ý Lâm Phong ý kiến.

"Còn có, ta nghĩ người bà tẩu tẩu, mẹ ta bọn họ cũng mang đi, bọn họ ở lại chỗ này là khẳng định không được, ta cũng sẽ để cho Đan Chính với các người đồng hành."

"Các nàng là nhất định phải mang đi, bất quá nghe người ý tứ này, chính người không đi?"

"Ta tạm thời còn có sự tình khác muốn xử lý một chút, các người trước xuất phát, ta sẽ đuổi kịp."

"Giang Nguyên hai đứa con trai đều bị người giết, chính hắn cũng đi, người còn có chuyện gì có thể so sánh tiếp viện cha người quan trọng hơn?"

Tào Lỗi không hiểu hỏi.

Lâm Phong mỉm cười nói: "Tào thúc cũng cho rằng Giang Nguyên là thật tâm quy ẩn sao?"

"Chẳng lẽ không đúng?"

Chứng kiến Tào Lỗi nghi hoặc ánh mắt, Lâm Phong khoe miệng hơi vênh lên, cười ha ha nói: "Ta xem rất khó, chẳng qua trước mắt cũng không dám xác định, bất quá coi như hần có âm mưu gì cũng không sợ, chỉ bằng hần còn không bay ra khỏi cái gì sóng lớn tới."

"Công tử, đã ngại có việc khác làm, vì sao không cho ta theo theo giúp ngại?"

Nghe được Đan Chính cái này mang theo lo âu và nghi hoặc, Lâm Phong quay đầu liếc hần một cái, gặp hần ánh mắt trong suốt, lập tức mở miệng nói: "Ta cái này có Lạc Ly cô nương làm hộ vệ cho ta là được, mặc dù nàng tu vi không bằng ngại, bất quá có Thiên Minh tông ở phía sau, cũng không có mấy người dám cùng đối chúng ta thế nào. Để ngại cùng Tào thúc bọn họ hành động chung có hai cái nguyên nhân, thứ nhất là ở trên đường bảo hộ mẹ ta bọn họ an toàn; thứ hai chủ yếu là muốn cho ngại đi đối phó Thiên Chiêu tông cái kia hai cái tiên thiên tam trọng gia hỏa, ngại có thể lại đem nắm?"

"Xin công tử yên tâm, Đan Chính coi như liều mạng tới cũng phải bảo vệ tốt chủ mẫu cùng Vương gia an toàn."

Đan Chính nghiêm sắc mặt, ánh mắt kiên định lời thề son sắt.

"Ha ha, ta cũng không nên ngại liều mạng đi, ngại nếu như mất mạng, ta làm sao hoàn thành đối ngại hứa hẹn, ngại yên tâm, ta sẽ cho ngại một đồ vật, để ngại có thể ung dung đối phó bọn họ."

Lấy Lâm Phong trí nhớ kiếp trước, chỉ cần tùy tiện tìm ra một ít Huyền cấp chiến kỹ đưa cho Đan Chính tu luyện, cái kia Đan Chính phải đối phó đại lục này thượng tới cao chỉ có hoàng cấp cửu phẩm vũ kỹ đồng cấp ngại, còn chưa phải là dễ như trở bàn tay.

Lấy Lâm Phong làm ngại, đang nhìn ra Đan Chính đứng là thật tình theo chính mình về sau, cũng đã đem hần coi là ngại một nhà đối đãi, mà đối xử ngại một nhà, Lâm Phong là tuyệt đối sẽ không keo kiệt.

Đi qua hôm nay Lâm Phong tiễn hần đan dược giúp hần giải độc, lại để cho hần tu vi trực tiếp đạt được tiên thiên ba hướng đỉnh phong hai chuyện này về sau, Đan Chính đối Lâm Phong bản lĩnh sớm đã tâm phục khẩu phục, bây giờ lại nghe được Lâm Phong lời này, mừng rỡ trong lòng, vội vàng đứng dậy hướng Lâm Phong bái một cái.

"Đan Chính đa tạ công tử ban cho, Đan Chính thề sống chết hoàn thành công tử nhờ vả."

Lâm Phong phát tay một cái nói: "Được, ngồi xuống đi, các loại đồ vật một hồi sẽ cho ngại."

Xong lại quay đầu đối Tào Lỗi nói: "Tào thúc chuẩn bị lúc nào lên đường?"

Tào Lỗi đã bị Lâm Phong khiếp sợ một ngày, lúc này nghe được Lâm Phong cùng Đan Chính đối thoại, đã có sức miễn dịch, không còn giống như trước đó như thế khiếp sợ, sau khi nghe nói: "Hôm nay có muộn, ngày mai lại xuất phát đi, ta còn muốn đi dừng sĩ quân đại doanh cũng động viên một chút."

"Được, vậy ta đi trước nhìn một chút Tiết Cương thúc đi."

"Tốt, ngại đi đi, ta cũng muốn đi đại doanh."

Tào Lỗi là cái thẳng tính, làm việc cũng là hấp tấp, hết liền đứng dậy mang theo Lý Hiến ly khai.

Lâm Phong cũng đang muốn đứng dậy, lại nghe bên người Lạc Ly nói: "Ngại chờ một chút."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Bá đạo gian xảo thủ đoạn độc ác

Lâm Phong kỳ quái quay đầu nhìn một chút Lạc Ly, cho đã mất nghi hoặc.

"Thế nào, ngại có việc?"

"Ừm, ta. . . Ta là muốn hỏi một chút ngươi, ngươi vừa rồi sử dụng cây thương kia dường như rất mạnh, có phải hay không thượng phẩm pháp khí?"

Lạc Ly có không có ý tứ kỳ quái một chút, bất quá vì trong lòng mình cái kia phần tín niệm, vẫn là lấy dũng khí hỏi lên, mặc dù cái này rất không lễ phép, cũng không hợp trên đại lục quy củ.

"Tại sao là thượng phẩm pháp khí?"

Lâm Phong khoe miệng hơi vênh lên, mặt chứa ý cười trên nói.

"Bởi vì ta cảm giác được ngươi thương so chúng ta tông chủ trong tay cái kia thanh trung phẩm pháp khí "Thiên minh kiếm" phải cường đại hơn rất nhiều, cho nên ta đoán hẳn là thượng phẩm pháp khí."

Lạc Ly cũng không giấu giếm, tình hình thực tế ra ý nghĩ trong lòng.

"Không sai, ta cũng cảm giác được, công tử trong tay thương quả thực so chúng ta Thiên Hoa tông "Thiên hoa đao" không biết mạnh bao nhiêu lần, mặc dù thiên hoa kiếm cũng là hạ phẩm pháp khí."

Đan Chính cũng mở miệng nói.

"Cái gì là thượng phẩm hạ phẩm pháp khí, các ngươi tại gì đây?"

Đi chiếu cố Tiết Cương Tào Đại Dũng vừa vặn trở về, vừa lúc nghe được hai người nói chuyện, về mặt hiếu kỳ chen một câu.

"Pháp khí là so phổ thông binh khí sắc bén một vũ khí, tại chúng ta trên đại lục, vũ khí cũng phân là đẳng cấp."

Nghe xong Đan Chính giải đáp, Tào Đại Dũng hiếu kỳ bảo bảo đặc tính lần nữa phát tác, hỏi tiếp: "Binh khí này còn phân cấp cấp? Làm sao chia, Đan tiên bối ngươi nhanh lên cho ta."

"Vũ khí chia làm phổ thông binh khí, thần binh lợi khí, pháp khí, bảo khí, thật cái này thần binh lợi khí coi như là phổ thông binh khí mà thôi."

"Bảo khí mặt trên còn có càng cao."

Đan Chính xong Lâm Phong bổ sung một câu.

"Bảo khí mặt trên còn có càng cao? Ngươi đang ở đâu nghe tới? Đó là cái gì khí?"

Lâm Phong vừa dứt lời, Lạc Ly lập tức trừng lớn cái này một đôi tròng mắt, kinh ngạc liên tục hỏi mấy vấn đề.

"Thế nào, liền Lạc cô nương ngươi cũng chưa từng nghe qua sao?"

Tào Đại Dũng cùng Đan Chính cũng là kinh ngạc không được, cái này Lâm Phong thật đúng là lợi hại, liền Thiên Minh tông xuất thân Lạc Ly đều không nghe qua sự tình, hẳn cứ nhiên đều biết.

"Nói nhảm, ta muốn là nghe qua ta còn hỏi hắn làm gì!"

Lạc Ly lấy trảo Tào Đại Dũng liếc mắt.

"Ách. . . !"

Tào Đại Dũng bị Lạc Ly một trách móc, không ra lời.

"Uy, ta ngươi mua bán cái gì cái nút nha, nhanh lên bảo khí phía trên là cái gì khí a?"

Lạc Ly gặp Lâm Phong vẫn như cũ khoe miệng mỉm cười, không nói một lời đáng vẻ, trong lòng có khó chịu.

"Không biết."

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Lạc Ly các loại (chờ) nửa ngày, cuối cùng vừa nghe Lâm Phong cho ra đáp án dĩ nhiên là không biết, không khỏi tức giận đến mặt cười thông hồng, chỉ vào Lâm Phong không ra lời.

"Ta cái gì nha, ta vốn là không có ta biết, ta chỉ mặt trên còn có, vừa không có ta biết, là ngươi chính mình không phải hỏi ta, điều này cũng tại ta à!"

Lâm Phong như trước vẻ mặt cười tủn tủn, khẩu khí cũng là tràn ngập chế giễu ý tứ hàm xúc.

"Tính, không hỏi ngươi cái này, ngươi vẫn không trả lời phía trước ta vấn đề đâu, ngươi vừa rồi sử dụng thương đến có phải hay không thượng phẩm pháp"

khí?"

Lạc Ly biết hẳn có ý chế giễu chính mình, rơi vào đường cùng không thể làm gì khác hơn là chuyển trở lại phía trước về vấn đề.

"Điều này rất trọng yếu sao?"

Nhìn thấy Lâm Phong vẫn là cái dạng này, Lạc Ly gấp gáp: "Rất trọng yếu, đương nhiên rất trọng yếu, bằng không ta hỏi ngươi làm gì?"

"Nhưng này là ta vũ khí, có quan hệ gì tới ngươi a, làm sao lại trọng yếu như vậy đây?"

Lâm Phong như trước không nhanh không chậm lấy, tựa hồ một đều không cảm giác Lạc Ly tâm tình.

"Làm sao không quan hệ với ta a, ngươi nhưng là đáp ứng ta muốn đưa ta một thanh thượng phẩm pháp khí, ngươi không phải là muốn xấu lắm a ngươi!"

Lạc Ly này lại là thật gấp gáp, vừa mới chứng kiến Lâm Phong xuất ra cây thương kia thời điểm, nàng cảm giác được cái kia Thương Khí hơi thở, suy đoán chắc là thượng phẩm pháp khí, không khỏi mừng rỡ trong lòng, có thể thấy Lâm Phong hiện tại đáng vẻ, trong lòng nàng lại không, sợ Lâm Phong xấu lắm không thừa nhận trước đó.

Nhìn thấy Lạc Ly thật gấp gáp đáng vẻ, Lâm Phong vẫn như cũ cười cười nói: "Ta đáp ứng ngươi sự tình ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ làm được, bất quá thương này là ta vũ khí mình, ta làm sao lại đưa cái này tiền ngươi đây."

Lấy liếc mắt nhìn lại nghĩ thông miệng Lạc Ly, nói tiếp: "Lại chúng ta thật là một năm sau cho ngươi một thanh thượng phẩm pháp khí, cái này ngày đầu tiên còn không có qua đây, ngươi cũng quá nóng ruột đi."

"Như thế trong tay ngươi thương đúng là thượng phẩm pháp khí nha, hơn nữa trên tay ngươi còn có khác (đừng) thượng phẩm pháp khí đúng không!"

Lạc Ly cái này cổ quái tinh linh gia hòa lập tức liền đoán được một mặt nghệ.

Đan Chính nghe vậy cũng là ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm Lâm Phong, vẻ mặt ước ao.

Chỉ có Tào Đại Dũng mặc dù cũng nhìn Lâm Phong, bắt quá nhân thần bên trong trừ sùng bái, cũng chỉ còn lại có một khóa dữ mắt.

"Đừng xem, hiện nay trên tay ta chỉ có một thanh trung phẩm pháp khí "Truy Phong Kiếm", bất quá thanh kiếm này trước phải cho Đan Chính dùng. Còn thượng phẩm pháp khí nha. . . Cũng sẽ có."

Lâm Phong vốn định lại chế giễu một chút Lạc Ly, nhìn thấy nàng cái kia khăn trương đáng vẻ, sinh lòng không đành lòng, vẫn là lời nói thật.

Thật Lâm Phong lúc này trong tay căn bản không có trung phẩm pháp khí, bất quá đối với Đan Khí Cuồng Thánh đến, trung phẩm pháp khí mà thôi, lấy hẳn hiện tại tu vi, mặc dù luyện chế linh khí còn làm không được, thế nhưng luyện chế bảo khí một chút vẫn là rất ung dung, chỉ cần hắn tiến nhập Không Thiên Chuông bên trong, vài phút là có thể luyện chế được, bao quát thượng phẩm pháp khí cũng giống như vậy.

Sở dĩ hắn hiện tại không cho Lạc Ly thượng phẩm pháp khí, chủ yếu vẫn là muốn lợi dụng một chút Lạc Ly thân phận, dù sao bây giờ Thiên Hoa tông đối với hắn tới vẫn là một cái quái vật lớn.

"Cảm ơn, thượng phẩm pháp khí đối ta tới thật sự là quá trọng yếu, bất quá coi như tìm không được hẳn cũng không chuyện, đến lúc đó ngươi dùng ngươi thương giúp ta cũng có thể. Chỉ là hội phiền phức một ... mà ... Đã."

Lạc Ly nghĩ đến trong lòng mình sự kiện kia, không khỏi có buồn bã.

"Ha ha, nha đầu, đây cũng không phải là ngươi phong cách a, lại bằng lòng ngươi sự tình không thực hiện, vậy cũng không phải ta phong cách, được, chờ suy nghĩ quá nhiều, an tâm theo ta một thời gian ngắn, ta tận lực sớm giúp ngươi lấy được một thanh thượng phẩm pháp khí."

Sau khi nghe Lạc Ly đột nhiên trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác, mặc dù chỉ nhận nhân thức Lâm Phong mới một ngày công phu, thế nhưng Lâm Phong cho hắn cảm giác cũng rất quái dị, một hồi cảm thấy hắn cái này nhân loại đối xử với mọi người rất chân thành, rất khiêm tốn, một hồi lại cảm thấy hắn có gian xảo, còn rất bá đạo, thậm chí có sắc bén, đặc biệt sát nhân thời điểm, thủ đoạn độc ác, không lưu tình chút nào.

Cái này đến là cái dạng gì người đâu, làm sao một người có thể có nhiều như vậy trọng tính cách tổ hợp, rồi lại khiến người ta cảm thấy hài hòa, đối hắn sinh không nổi vẻ chán ghét cảm giác.

Tinh tế vừa nghĩ, trong lòng có chột, hẳn là tại đối mặt địch nhân thời điểm bá đạo, gian xảo, mà khi hắn đối mặt thân nhân mình bằng hữu lúc, rồi lại là rất chân thành, rất khiêm tốn.

Từ hắn là mẫu thân giết Giang Kiệt, vì tại Đại Hữu giết Giang Hạo cái này lưỡng đến xem, hẳn tuyệt đối là một nặng nhất thân tình cùng hữu tình người, đây là hắn ưu, đồng dạng cũng là hắn trí mạng yếu.

"Thế nào, nha đầu, ngươi có phải hay không còn chưa hài lòng a!"

Lâm Phong không biết Lạc Ly lúc này đang ở phân tích chính mình tính cách, gấp nàng cau mày không nói gì, nhìn không được lại nhạo báng.

"Ách. . . Không phải, ai ta không hài lòng a, chỉ cần ngời cho ta thượng phẩm pháp khí, ta cũng rất thoả mãn, hắc hắc."

Gặp Lạc Ly nhanh như vậy liền khôi phục trước đó cổ quái tinh linh dạng, Lâm Phong không khỏi trong lòng thầm than: "Nữ nhân khuôn mặt, như tháng sáu thiên, thay đổi liền biến. Cổ nhân không gạt ta ta vậy!"

Cười khổ lắc đầu về sau, Lâm Phong hướng Tào Đại Dũng hỏi: "Tiết Cương thúc hiện tại thế nào?"

"Tiết tướng quân tốt, hẳn phục ngời cho đan dược sau tổn thương miệng liền không thương, hẳn có thể cảm giác được tổn thương miệng đang ở một rất nhanh tốc độ khép lại, để cho các ngời không cần phải lo lắng."

Tào Đại Dũng thành thật trả lời nói.

"Ừm, vậy là tốt rồi, vậy ta đi xem hẳn một chút."

Lâm Phong hết liền muốn đứng dậy, lại nghe Tào Đại Dũng nói: "Phong từ ngời trước đừng đi, Tiết tướng quân có mặt, hẳn đã nằm ngủ, ngời tạm thời cũng không cần đi đã quấy rầy hẳn."

Lâm Phong trong lòng mình bạch, Tiết Cương là trong lòng khó chịu, nhớ hẳn tung hoành chiến trường hơn hai mươi năm, hẳn vốn là sử dụng trường thương cao thủ, bây giờ lại bị lột bỏ năm ngón tay trái, về sau liền cũng không thể sử dụng nữa hẳn yêu dấu trường thương giết địch.

"Tất nhiên dạng này, vậy ngời cho chúng ta mỗi người an bài cái gian phòng, ta cũng đi nghỉ trước một chút, một hồi sẽ đi qua nhìn hẳn."

Lâm Phong muốn nghỉ ngơi là giả, hẳn là muốn vào Không Thiên Chuông bên trong giúp Đan Chính luyện bả kiếm, Đan Chính ngày mai sẽ phải xuất phát đi giúp phụ thân hẳn đối phó Thiên Chiếu tông cao thủ, không thể không có đồ tốt.

"Được, các ngời đi theo ta."

Tào Đại Dũng cũng sẽ không giống nhiều như vậy, trực tiếp đứng lên liền mang Lâm Phong đám ngời đi khách phòng.

Đãi tất cả mọi người thu xếp ổn thỏa về sau, Lâm Phong ở trong phòng bố trí xuống một cái hình ảo trận, liền lách mình vào Không Thiên Chuông.

Đi vào phòng luyện khí về sau, tìm đến một khối phẩm chất kém cỏi nhất vạn năm tinh thiết bắt đầu luyện chế.

"Nguyên khí ngưng hòa."

Theo Lâm Phong một tiếng quát nhẹ, hẳn xòe bàn tay ra bên trong đột nhiên xuất hiện lau một cái không ngừng nhảy ngọn lửa.

Nhìn cái này lau một cái ngọn lửa, Lâm Phong trong lòng không khỏi cảm khái không thôi, cái này "Lấy khí hóa hòa" pháp môn là kiếp trước hẳn tại đại thế giới ngũ đại hiểm địa một trong hoang vu nơi xa xôi bên trong đoạt được.

Lúc trước trẻ tuổi nóng tính, tiến nhập hoang vu nơi xa xôi sai giờ trong chốn những cái kia oan hồn phụ thể mà ảo hóa nhập ma, nhờ có trước đây bạn thân đồng phương nửa điên cứu, mới có thể chạy trốn, cũng vì vậy may mắn thu được cái này Thái Cổ Đại Năng lưu lại "Lấy khí hóa hòa" bí pháp.

Nghĩ đến đồng phương nửa điên, Lâm Phong trên mặt không khỏi dào dạt lên một hồi nụ cười, trong miệng nhẹ nhàng ngâm lên một đoạn oai thơ.

"Ta tự vấn rượu không hồi tiên, nửa đời tiêu dao nửa đời điên, ta từ điên cuồng ai có thể tiện, hồng thối nướng, tới hai chén."

"Ha ha, cũng không biết cái kia nửa điên hiện tại thế nào."

Trong lời nói, gia tăng tiên thiên nguyên khí phát ra, lòng bàn tay hẳn một màn kia ngọn lửa càng lúc càng lớn, đợi cho to bằng miệng chén về sau, đem ngọn lửa hướng trước mặt nổi lơ lửng tinh thiết thượng đây.

Một đạo tàn ra đậm hồng sắc quang huy hóa điểm, từ từ đem một khối ngăm đen tinh thiết bọc lại, tựa như cùng cực nóng hỏa điểm nướng một cây ngọn nến giống như, chỉ trong nháy mắt cái kia đen nhánh tinh thiết liền bắt đầu chậm rãi nóng chảy, hóa thành từng giọt như giọt nến đồng dạng hỏa hồng sắc nước thép nổi bông bênh giữa không trung, lại cũng không rơi xuống, theo nguyên khí chi hỏa trên dưới nhảy.

Lâm Phong tâm thần đột nhiên chấn động, thần sắc đại hỉ.

Đãi ngay gần một cái khối tinh thiết toàn bộ nóng chảy thành một bãi hồng bên trong thấu hắc thiết thủy, không thể nghi ngờ, những thứ này Hắc Bộ phân chính là tinh thiết bên trong bao gồm tạp chất, Lâm Phong nguyên khí chi hỏa lập tức cuốn qua đi, một nén nhang thời gian, cái kia màu đen bộ phận liền hóa thành từng luồng bạch khí tiêu tán ở trong không khí không thấy.

Đãi hắc sắc bộ phận bị hẳn nguyên khí chi hỏa luyện hóa về sau, Lâm Phong không có lúc đó thu tay lại, như trước liên tục điều khiển hỏa điểm thiêu nướng hỏa hồng sắc nước thép, mà cái kia nước thép bên trong vẫn như cũ có từng luồng bạch khí, không ngừng từ đó toát ra.

Quá trình này, Lâm Phong nhiều lần duy trì liên tục hồi lâu, thẳng đến còn lại nước thép, từ hồng sắc chuyển thành hỏa hồng, lại chuyển vì đỏ hồng, thẳng đến cuối cùng huyết hồng, đã không còn nửa điểm bạch khí toát ra thời điểm, Lâm Phong mới dừng lại.

Sau đó, Lâm Phong hít một hơi thật sâu, hai tay bắt đầu cực nhanh đánh tới từng cái huyền ảo pháp quyết tới. Mấy phút sau, một tiếng quát nhẹ: "Kết". Lúc này, chỉ thấy một đạo như mạng nhện giống như linh khí lướt nhanh chóng dung nhập vào cái kia một vũng máu hồng sắc nước thép bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đau nhức cũng vui sướng lấy

Đạo này linh khí lướt chính là Lâm Phong khắc vào trận pháp.

Ngay sau đó hắn lại lấy linh hồn chỉ lực khu động lấy cái kia còn thừa không nhiều nước thép, ngưng tụ thành một thanh ba thước trường kiếm hình dạng.

Đợi cho trường kiếm hoàn toàn thành hình về sau, Lâm Phong rút cực thử phào một cái, thẳm thử dài nói: "May mà lão tử linh hồn chỉ lực cường đại, bằng không bằng hiện tại tu vi, thật đúng là rất khó làm đến bước này.

Đợi cho trường kiếm hoàn toàn thành hình về sau, Lâm Phong dụng ý niệm khống chế được cái này toàn thân hóa hồng trường kiếm hình nước thép bay đến bên người một cái trong thủy hang.

Nước này vai cũng không phải cái gì phổ thông thủy hang, đây là thượng phẩm linh khí thủy hang, trong này đựng nước cũng không phải phổ thông thủy, đây là kiếp trước Đan Khí Cuồng Thánh từ đại thế giới Cực Bắc Chi Địa mang tới ba nghìn nhục thủy, là chuyên môn dùng để làm lạnh vũ khí.

Cái này ba nghìn nhục thủy lại bất đồng cùng phổ thông thủy, mặc kệ ngoại giới nhiệt độ rất cao, cái này nhục thủy đều sẽ bảo trì nó tự thân băng hàn bản chất, căn bản sẽ không theo ngoại giới nhiệt độ mà thay đổi. Hơn nữa cái này nhục thủy phi thường tinh thuần, không chứa một tia tạp chất.

Mà từ mặt ngoài xem, cái này nhục thủy liền cùng phổ thông thủy không có gì khác biệt, thật bên trong hàn khí cực thịnh, nếu như người sống tiến nhập bên trong, sẽ trong nháy mắt bị đông cứng thành băng nhân, liền linh hồn đều sẽ bị động lại.

Bởi vì có những đặc tính này, cho nên đại thế giới Luyện Khí Sư đều muốn dùng cái này nhục thủy để làm nguội luyện chế xong vũ khí.

Chỉ nghe "Xoẹt" một thanh âm vang lên, trong thủy hang bốc lên một cỗ bạch sắc hơi nước, trong chum nước nguyên bản đỏ như máu nước thép nhanh chóng giảm nhiệt động lại, huyết hồng về thì như nước thủy triều thối lui.

Hơi nước chậm rãi tán đi, Lâm Phong khôi phục ký ức sau luyện chế thanh thứ nhất lưỡi dao, từ từ hiện ra chân thân.

Đãi hơi nước hoàn toàn tan hết, một đạo đủ để khiến người {đắm mù} sáng như tuyết hàn quang lập tức phóng lên cao, dù là lúc này chính trực ban ngày, phòng luyện khí bên trong ánh sáng đầy đủ, cũng không chút nào có thể che đậy cái này quang mang vạn nhất.

Kèm theo phóng lên cao hàn quang, càng có một loại làm người ta rung mình hàn ý cuộn sạch ra, khiến cho bây giờ chỉ có tiên thiên nhị trọng tu vi Lâm Phong nhận không được đánh rung mình.

Hai tay đánh thu kiếm quyết, ngâm mình ở nhục thủy bên trong kiếm run rẩy bay đến trong tay hắn.

"Mà mẹ nó, vẫn là tu vi quá thấp, thu cái kiếm đều lao lực như vậy."

Dứt lời, kiếm đến, tự tay quơ tới, đem kiếm nắm trong tay.

Một cỗ bức người hàn ý từ chuôi kiếm đánh tới, theo cánh tay chảy về phía toàn thân, hàn ý vào cơ thể, lần này Lâm Phong không tiếp tục rung mình. Trong cơ thể hắn long hồn tại hàn ý đánh tới trong nháy mắt đó cũng đã tự động bắt đầu du chuyển, đem những cái kia hàn ý đều hấp thu.

"Thượng phẩm pháp khí! Đâu móa, ta là chỉ có trung phẩm pháp khí, cái này thay đổi thượng phẩm, nếu như xuất ra đi cho Đan Chính dùng, bị Lạc Ly bọn họ biết, vẫn không thể ta gạt người?"

Lắc đầu cười khò một tiếng, thử dài một tiếng: "Ai! Xem ra còn phải nặng hơn luyện một thanh, xem ra còn phải rơi chậm lại một trận pháp đẳng cấp, sao đàn, người ta đều sợ chính mình luyện ra vũ khí đẳng cấp thấp, chính mình nhưng phải sợ nó đẳng cấp cao, thật là không có thiên lý!"

Dứt lời, lại tìm đến một khối tinh thiết một lần nữa mở luyện.

Quen việc dễ làm, cũng không lâu lắm cái kia tinh thiết bên trong tạp chất toàn bộ bị loại trừ sạch sẽ, này lại Lâm Phong không gấp đánh vào trận pháp,

mà là ở trong đầu suy tư một chút, tìm được một loại cấp thấp tụ linh trận.

Hai tay lại là một hồi bay lượn, rất nhanh kết hảo một cái mảnh khỏe linh khí vững, theo miệng vừa quát: "Kết", tùy theo hai tay đem kết tốt linh khí vững đưa vào đã thành hình nước thép bên trong.

Tiếp lấy lại đem nước thép hóa thành hình kiếm, lại đem đầu nhập bên trong nhược thủy.

Sau đó lại đánh thu kiếm quyết đem kiếm thu tay về bên trong, khỏe miệng hơi vênh lên: "Hắc hắc, trung phẩm pháp khí Truy Phong Kiếm rốt cục thành."

Lúc này đồng dạng có một luồng hơi lạnh từ kiếm chuôi truyền vào trong cơ thể hắn, tại hàn ý vào cơ thể lúc, long hồn cũng đồng dạng du chuyển cũng đem cỗ hàn ý này đều hấp thu.

Ngay tại Lâm Phong chuẩn bị đứng dậy lúc, đột nhiên bất ngờ xảy ra chuyện, toàn thân đại lục cái rừng mình.

"Chuyện gì xảy ra?"

Vội vàng điều động linh hồn chi lực quan sát bên trong thân thể.

Chỉ thấy cái kia long hồn trong miệng đang ở phun ra ngoài bạch khí, những thứ này bạch khí vừa ra tới sau thuần tức hướng bốn phía khuếch tán ra, đồng thời Lâm Phong cũng cảm giác được một cỗ băng hàn lạnh lẽo thấu xương đánh thẳng mà đến, nhin không được lại đánh rùng mình, toàn thân như rơi vào hầm băng.

Làm cái này chút bạch khí tiến nhập bắp thịt, xương cốt về sau, lại trong nháy mắt dung nhập, ngay sau đó liền không thấy.

Lâm Phong tỉ mỉ quan sát một chút, phát hiện những cái kia bị bạch khí dung nhập bắp thịt và xương cốt có vẻ như đều tăng cường một.

Chấn động trong lòng, đây là đang lợi dụng hàn khí luyện thể sao?

Rất nhanh Lâm Phong trên mặt liền lộ ra một hồi nụ cười, theo long hồn phun ra bạch khí tăng nhiều, hắn rõ ràng cảm giác mình đang biến cường.

"Đây chính là Ngũ Long Hãn Thể Quyết tác dụng sao? Ta có thể cũng không có vận chuyển pháp quyết a, chẳng lẽ là long hồn bản thân cũng sẽ cái này hãn thể quyết?"

Hắn đoán không sai, cái này long hồn quả thật có thể tự động vận chuyển hãn thể quyết, cái này cứu ngũ chiến long quyết bản thân liền là nhất thể, trước đó khai sáng bộ này nghịch thiên thần quyết đại năng chính là như thế tu luyện, chỉ là sợ hậu nhân khó hiểu, cho nên mới đem trong lúc này tu cùng hãn thể quyết tách ra.

Chỉ là hắn không có vui vẻ bao lâu, cái kia long hồn lại đột nhiên bãi công, đình chỉ phụt lên bạch khí, còn ngẩng đầu phát sinh một tiếng rống gầm, tựa hồ là cảm thấy chưa đủ nghiền giống như.

"Ừm, đây là hàn khí vào cơ thể quá ít, người này không có dã nghiền a, hắc hắc, vậy ta liền cho ngươi nhiều tiền hàn khí tiến đến."

Lâm Phong đột nhiên phúc chỉ tâm linh, tiện tay cầm trong tay "Truy Phong Kiếm" xen vào bên trong nhược thủy, đồng thời nhanh chóng vận chuyển Ngũ Long Hãn Thể Quyết, theo pháp quyết vận chuyển, chỉ thấy một cỗ mất thường có thể thấy bạch khí mạo hiểm ý lạnh âm u đột nhiên theo thân kiếm bị Lâm Phong hút vào trong cơ thể.

Theo hàn khí vào cơ thể, Lâm Phong toàn thân cứng đờ, cả người phảng phất liền huyết dịch đều bị đông lại.

"Được. . . Tốt. . . Lạnh. . . Lạnh!" Hàm răng đều run lên, giờ khắc này, tựa hồ linh hồn đều muốn động lại.

Không còn dám hấp thu hàn khí, vội vàng nỗ lực giờ lên sắp cứng ngắt tay, để cho Truy Phong Kiếm ly khai nhược thủy, chặt đứt hàn khí. Đồng thời không dám ngừng nghỉ vận chuyển pháp quyết, theo trong cơ thể long hồn ở trong kinh mạch du chuyển một vòng về sau, hàn ý bắt đầu giảm xuống, bất quá vẫn như cũ toàn thân run lên.

Đến long hồn du chuyển hai vòng về sau, Lâm Phong hàm răng mới không còn run lên, bất quá vẫn như cũ cảm giác hàn ý tập nhen.

Cứ như vậy long hồn mỗi du chuyển một vòng, Lâm Phong trong cơ thể hàn ý yếu một phần, thẳng đến long hồn vận chuyển hơn hai mươi vòng về sau, này cỗ vào cơ thể hàn khí mới bị long hồn toàn bộ hấp thu.

Lâm Phong mới vừa cảm thấy toàn thân không còn hàn lãnh lúc, long hồn trong miệng lại bắt đầu phụt lên ra từng cỗ một bạch khí, bất quá cái này bạch khí mặc dù cũng hàn lãnh, nhưng không có nhược thủy hàn khí như vậy băng hàn thấu xương, như muốn đông lại linh hồn.

Theo những thứ này bạch khí tiến nhập bắp thịt toàn thân, xương cốt, kinh mạch, huyết dịch các nơi, Lâm Phong rõ ràng cảm giác mình đang nhanh chóng tăng cường.

Thẳng đến long hồn cái này một lớp bạch khí nhen nhen, hắn cường độ... ít nhất ... Tăng cường gấp đôi, hầu như muốn đạt tới trung phẩm pháp khí cường độ.

Trong lòng một hồi mừng rỡ, xem ra cái này lạnh đến giá trị a, trở lại dạng này mấy đợt hàn khí, phỏng chừng có thể đem cường độ đạt được trung phẩm pháp khí.

Ngay sau đó không chút do dự lần nữa đem Truy Phong Kiếm để vào nhục thủy bên trong, lại hút một luồng hơi lạnh tiến đến.

Lần này có kinh nghiệm lần trước, không tiếp tục luống cuống tay chân.

Cứ như vậy, Lâm Phong tại chịu đựng mấy đợt nhục thủy hàn khí rèn luyện hạ rốt cục đạt được trung phẩm pháp khí độ cứng.

Đau nhức cũng vui sướng lắm! Đây chính là Lâm Phong tâm tình lúc này về hình người.

Đứng lên, hữu quyền hô một tiếng đánh ra, một hồi kinh phong thổi qua, không khí đều bị một quyền này kinh phong trùng kích đúng vậy rồi vang lên.

"Hắc hắc, một quyền này chỉ ít có thể lấy đánh nát một khối tảng đá ngàn cân đi, đây là tinh khiết lực lượng. Mặc dù tu vi không có tăng lên, vẫn là tiên thiên nhị trọng, bất quá cộng thêm cái này cường hãn cường độ, lần sau đừng phải nữa Giang Nguyên dạng này đối thủ khả năng liền không sợ, coi như không thể đánh chết đối thủ, chỉ ít cũng sẽ không giống như lần trước như thế bị hấn kích thương."

Trong hưng phấn đột nhiên đục lỗ phát hiện thượng phẩm linh khí trong chum nước nhục thủy vậy mà thiếu một phần ba.

"Má mẹ nó, cái này nhục thủy thiếu nhiều như vậy a, ta còn muốn lần sau một lần nữa đầu, xem ra không được. Ài, cái này nhục thủy chỉ có đại thể giới mới có đầu, xem ra cần phải mau sớm tăng thực lực lên, giải quyết hết cái này thế tục ở giữa sự tình, sớm hồi đại thể giới mới là chính đạo."

Tinh hạ thời gian, luyện khí thêm hấp thu nhục thủy hàn khí luyện thể không sai biệt lắm đi tìm mười năm canh giờ, ngoại giới cũng không kém đi qua một cái nửa canh giờ.

"Vẫn là ra ngoài đi, cũng không biết bên ngoài thế nào."

Dứt lời sau hơi chuyển động ý nghĩ một chút, ly khai Không Thiên Chuông, trở lại Tào Phủ trong phòng khách.

Vừa mới đi ra, liền phát hiện trong phòng có người, bất quá nhưng ở trong huyền trận đi loạn.

Mang thấy rõ là Đan Chính cùng Lạc Ly, còn có Tào Đại Dũng ba người về sau, Lâm Phong khòe miệng hơi vênh lên, phát tay đem áo trận triệt hồi.

Đan Chính ba người cũng là vừa mới tiến đến, đang ở trong huyền trận mê man, đột nhiên hai mắt tỏa sáng, thần trí khôi phục thanh minh.

Tào Đại Dũng đột nhiên thanh tỉnh sau liền kêu to lên: "Phong tử, ngươi đang giờ trò quỷ gì a!"

"Hắc hắc, không có gì, đang nghiên cứu một loại tân học trận pháp mà thôi, đây không phải là gặp các ngươi tiến đến, trong chốc lát ngửa tay, mượn các ngươi thử xem uy lực, ha ha, đừng nên trách ha."

Ba người không còn gì để nói đồng thời lại là một hồi khiếp sợ, đặc biệt Đan Chính cùng Lạc Ly hai người, bọn họ đều nghe qua trận pháp thần bí, không nghĩ tới hôm nay tự thể nghiệm một thanh, quả thực uy lực vô cùng a, chính mình vừa vào Lâm Phong thiết trí trận pháp lập tức liền gặp được cảnh vật trước mắt đại biến, còn để cho mình ý thức trở nên mê man.

Đây nếu là đang lúc đối địch sau khi xuất hiện loại tình huống này, vậy còn không được mặc người chém giết a!

Nghĩ tới đây hai người đều cảm thấy trên lưng một hồi mồ hôi lạnh rơi, nhờ có đây là Lâm Phong, bằng không hậu quả khó mà lường được.

Chứng kiến bọn họ biểu tình, Lâm Phong cũng biết bọn họ đều bị vừa mới chính mình ảo trận cho khiếp sợ, lập tức mỉm cười nói: "Các ngươi không cần kinh ngạc, đây chỉ là một loại xiếc mà thôi, các ngươi nếu như muốn học, ta cũng có thể dạy các ngươi, có thể hay không học được liền nhìn chính các ngươi ngộ tính."

Đối mặt bây giờ cái này Nguyên Võ đại lực thượng sổng ngầm mãnh liệt hình thức, Lâm Phong vẫn là quyết định dạy bọn họ đơn giản một chút thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, trận pháp này chính là bên trong một loại phương pháp hữu hiệu.

"Thật? Ngươi thật nguyện ý giáo chúng ta? Ta từng nghe gia gia ta qua trận pháp là một loại uy lực vô cùng lại thâm ảo không gì sánh được đồ vật, chúng ta trên đại lực này hiểu trận pháp đại sư thậm chí so Luyện Đan Sư còn thiếu không biết được bao nhiêu lần. Hiện nay trên đại lực khám xưng trận pháp đại sư ngươi chỉ có một cái, chính là Ma Hồn điện đại trưởng lão Gia Đa Bảo."

Lạc Ly nghe vậy lập tức từ vừa mới trong khiếp sợ biến thành mừng như điên, nghĩ thầm nếu như mình có thể học một môn trận pháp, cái kia trở về còn không bị gia gia cho hung hăng khen một phen a.

Lâm Phong nếu như biết nàng học trận pháp chính là vì trở về để cho gia gia khen một phen, không biết Lâm Phong vẫn sẽ hay không dạy nàng.

Chứng kiến ba người hừng hực ánh mắt, vẻ mặt chờ mong biểu tình, Lâm Phong cũng sẽ không đắn đo, trực tiếp bắt đầu truyền thụ lên một ít phổ thông trận pháp chi đạo.

"Trận chi đạo, oát hàn vô cùng, nếu muốn tinh thông, cần phải thiên phú cường đại, hơn người nghị lực, cùng với danh sư chỉ đạo, ba cái thiếu một ... mà

... Không thể."

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Ta yêu thích ngươi

Xem ba người đầu, Lâm Phong nói tiếp: "Phổ thông trận pháp thật muốn học cũng không khó, chỉ cần có trận cơ, hiểu đơn giản một chút trận quyết, lại đem cả hai kết hợp là được."

"Bình thường trận pháp chỉ cần có một ít linh ngọc các loại đồ vật có thể làm thành trận cơ, hoặc là một ít pháp khí ở trên cấp bậc vũ khí cũng có thể làm trận cơ, nói ngắn gọn, chỉ cần vốn có linh lực đồ vật đều có thể làm trận cơ, bao quát thân thể chúng ta cũng có thể."

"Bất quá cái này lấy nhân thể làm cơ sở trận pháp là hội hư hao tự thân cùng tu vi, bình thường không phải là bắt đắc dĩ là không thể đi dùng."

"Trận pháp tổng thể có thể chia làm Ảo trận, khốn trận, sát trận cái này ba loại trụ cột trận pháp. So với hẳn như khốn sát trận, Huyền khốn trận các loại đều là ở nơi này ba loại trên căn bản kéo dài."

"Hiện tại ta trước dạy các ngươi trụ cột nhất ảo trận, ảo trận tác dụng giống như vừa rồi các ngươi thể nghiệm qua, để cho người ta vừa tiến vào bên trong liền thấy hoàn cảnh biến ảo, tiếp lấy để cho người ta tự thân bởi vậy mà sinh ra ảo giác. . ."

Sau nửa canh giờ, Lâm Phong giảng giải hoàn tất, lại từ Lục hồ đồ cho hẳn trong trũ vật giới chỉ xuất ra mấy khối linh ngọc cho Đan Chính ba người bọn họ, để bọn hắn lần lượt luyện tập một chút.

Lâm Phong vốn tưởng rằng trong ba người Tào Đại Dũng ngộ tính hẳn là kém cõi nhất, thật không nghĩ đến đám ba người từng cái thử qua về sau, ngược lại là Tào Đại Dũng bố trí ảo trận là tốt nhất.

Ngay sau đó không khỏi đại hỉ, xem ra Tào Đại Dũng ngộ tính cũng không tệ, hơn nữa hẳn bản thân tư chất cũng không tệ, trong lòng âm thầm quyết định phải thật tốt bồi dưỡng hắn.

Lại vì ba người chỉ một phen về sau, Lâm Phong móc ra ba quyển tập, cho bọn hắn mỗi người phát một quyển.

"Oa, cái này. . . Đây là Huyền cấp nhị phẩm vũ kỹ?"

Lạc Ly xem tập sau này trước đệ một kinh hi kêu to lên.

"Ngươi xác định đây là đưa cho ta?"

Lâm Phong mỉm cười nói: "Không đưa cho ngươi ta để ngươi nhìn cái gì a?"

"A, thực sự là đưa cho ta! Ta yêu thích ngươi! Tạ ơn cám, cám ơn!"

Lâm Phong tức xạm mặt lại, nha đầu kia thật đúng là miệng không ngăn cản.

Lạc Ly chính mình lại hoàn toàn không có phát hiện mình trong lời nói mờ ám ý, chính hưng phấn khởi đang cảm tập nghiên cứu thái độ.

Đan Chính cùng Tào Đại Dũng tựa hồ cũng không phát hiện cái gì, hai người cũng là tự mình đang cảm tập gặm.

Lại móc ra cái kia thanh Truy Phong Kiếm, đưa cho đang ở vui đầu xem tập Đan Chính.

"Trước đừng xem, một hồi chính các ngươi hồi phòng nhìn nữa, ta còn có cái gì cho các ngươi."

Lâm Phong lập tức hấp dẫn ba người chú ý, ba người gần như cùng lúc đó thu hồi tập, Đan Chính càng là đoạt lấy Lâm Phong đưa qua Truy Phong Kiếm, tại Lạc Ly cùng Tào Đại Dũng hâm mộ và ghen ghét trong ánh mắt nhẹ khẽ vuốt vuốt hàn quang lập lòe mũi kiếm, tựa như cùng vuốt ve chính mình nữ nhân yêu mến.

Nhìn thấy cái này ba người đáng vẻ, Lâm Phong mỉm cười nói: "Chỗ này còn có mấy viên thuốc, các ngươi có muốn hay không?"

"Đan được? Muốn, ta muốn!"

Tào Đại Dững cái thứ nhất quát lên.

Lạc Ly mặc dù không có la, thế nhưng nàng trong ánh mắt rõ ràng tràn ngập chờ mong, từ trước đó nhìn thấy Lâm Phong đưa cho Đan Chính đan được và Lâm Phong cho Tiết Cương dùng Nhuận Trạch Đan về sau, nàng đã biết Lâm Phong trong tay đan được đều là mình người nào ngũ cấp Luyện Đan Sư gia gia đều cần nhìn lên đồ vật.

Đan Chính vừa nghe có đan được, cũng lập tức dừng lại trong tay động tác, ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Phong, đồng dạng là vẻ mặt chờ mong.

Lâm Phong không để cho bọn họ chờ quá lâu, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trong tay lại ba cái bình ngọc.

Ba người thấy một lần bình ngọc này một cái vừa xuất hiện, lập tức cũng bắt đầu hai mắt phóng xuất xanh mượt ánh sáng, nhìn không được là lưỡi liềm liềm môi.

Lâm Phong rõ ràng nghe được ba tiếng nước dãi nuốt âm thanh, mỉm cười nói: "Cái này ba cái bên trong chai phân biệt có Thanh Uẩn Đan hai khóa, Bồi Nguyên Đan năm viên, Tăng Nguyên Đan năm viên, Nhuận Trạch Đan ba viên. Thanh Uẩn Đan giải độc, bạch sắc; Bồi Nguyên Đan tăng tu vi, kim sắc; Tăng Nguyên Đan có thể ở trong chiến đấu bổ sung nguyên khí, hắc sắc; Nhuận Trạch Đan chữa thương, màu hồng. Hiểu nhớ rõ ràng, đừng làm sai."

Hết đem ba cái chai phân biệt đưa cho về mặt mừng rỡ ba người, cuối cùng lại trịnh trọng đối Tào Đại Dững khuyên bảo: "Người tu vi vẫn chưa tới Tiên Thiên cảnh, sử dụng Bồi Nguyên Đan thời điểm một lần chỉ có thể là nửa viên, bằng không người hội bạo thể mà chết, nhớ lấy, nhớ lấy, nhớ lấy! Chuyện trọng yếu ba lần."

"Ta nhớ hạ, ta sẽ không lấy chính mình mệnh nói đùa."

Tào Đại Dững cũng trịnh trọng đáp ứng, hẳn biết Lâm Phong là vì tốt cho hắn, đồng thời hắn cũng thật cao hứng mình có thể có Lâm Phong tốt như vậy huynh đệ.

Chứng kiến Lạc Ly đem bình ngọc thu vào chiếc nhẫn trữ vật, mà Đan Chính cùng Tào Đại Dững đều muốn cái chai cầm trong tay, Lâm Phong đột nhiên nhớ tới hai người bọn họ cũng không có chiếc nhẫn trữ vật.

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trong tay nhiều hai cái đen nhánh chiếc nhẫn trữ vật, một người một cái phân biệt đưa cho hai người.

Hai người đại hi tiếp nhận giới chỉ, Đan Chính lập tức cắn đứt ngón giữa, một giọt máu nhỏ đến trên mặt nhẫn nhận chủ.

Tào Đại Dững thấy thế cũng giống vậy bức tranh hồ lô, đem giới chỉ nhận chủ.

Lúc này Lâm Phong đột nhiên nghiêm sắc mặt, nghiêm túc nói: "Hôm nay ta Lâm Phong bắt các ngươi làm người một nhà, hi vọng các ngươi cũng có thể lấy ta làm người một nhà, đêm nay nơi đây chuyện phát sinh giới hạn bọn ta bốn người biết, nếu sau này có người thứ năm biết, đến lúc đó đừng trách ta không nể tình."

Dứt lời lại ánh mắt uy nghiêm tại ba người trên mặt đảo qua.

"Cái này xin công tử yên tâm, Đan Chính biết nặng nhẹ, tuyệt đối sẽ không tiết lộ nửa chữ đi ra ngoài, bằng không thiên lôi đánh xuống!"

"Ta Lạc Ly cũng phát thệ, tuyệt sẽ không tiết lộ nửa chữ đi ra ngoài!"

"Phong tử, hai chúng ta là huynh đệ, ngươi yên tâm, ta tuyệt sẽ không đi ra ngoài."

Lâm Phong gặp ba người đều là vẻ mặt nghiêm túc đáp ứng, lúc này sắc mặt buông lỏng.

"Được, ta nếu là không tin các ngươi cũng sẽ không cho các ngươi đồ vật, chính các ngươi từ từ xem đi, ta muốn đi trước nhìn một chút Tiết Cương thúc."

Gặp hết thấy đều giao phó xong về sau, Lâm Phong đang muốn đứng dậy đi xem Tiết Cương, lại nghe Lạc Ly nói: "Chờ một chút."

"Ngươi còn có việc?"

Lâm Phong quay đầu liếc nàng một cái, thật hẳn biết nàng muốn hỏi cái gì, chỉ là giả vờ không biết mà thôi.

"Ta. . . Ta muốn hỏi ngươi, ngươi những thứ này đan được cao cấp đều là chính ngươi luyện sao?"

"Đan được cao cấp? Chỉ những thứ này?"

Lâm Phong cười khổ một tiếng, cái này Nguyên Võ đại lục đan đạo thật là không có roi có thể, trong mắt hắn những thứ này đều là cơ bản nhất cấp thấp đan được, đến nơi đây cư nhiên biến thành đan được cao cấp.

"Chẳng lẽ không đúng sao? Ta nghe gia gia ta qua, những đan dược này đều phải cần thất cấp ở trên cao cấp Luyện Đan Sư mới có thể luyện chế, hơn nữa theo những đan dược này phương thuốc đã từ lâu thất truyền."

"Còn có cái này pháp, vậy ta cũng không biết, ngược lại những đan dược này cũng không phải ta luyện chế, bất kể hẳn là cái gì cấp bậc đâu, ta có thể sử dụng là được."

Gặp Lâm Phong như vậy nhẹ nhàng băng quơ, Lạc Ly không khỏi tin vài phần, bất quá nhãn thần rõ ràng buồn bã, nàng bán hy vọng Lâm Phong ra cái này là chính bản thân hẳn luyện chế, cái kia đến lúc đó nàng có thể bả gia gia mình dẫn tiến cho Lâm Phong, để cho Lâm Phong chỉ nàng một chút ông nội đầu.

Bất quá đồng thời trong lòng nàng cũng có một loại tiêu tan cảm giác, dù sao nàng sinh ra ở đan dược thế gia, đối với trên đại lục luyện đan một khối này tương đối giải, tại đại lục truyền thống trong nhận thức biết, muốn trở thành nhất cấp Luyện Đan Sư ít nhất phải đến hai mươi tuổi, coi như mình gia gia, xem như là trên đại lục thiên phú vô cùng tốt thiên tài, trước đây trở thành một cấp Luyện Đan Sư lúc đều đã mười tám tuổi, đến nhị cấp lúc đã hai mươi lăm tuổi.

Mà Lâm Phong mới mười bảy tuổi, nếu như Lâm Phong những đan dược này là hẳn luyện chế, đây chẳng phải là rõ ràng hẳn đã là thất cấp Luyện Đan Sư?

Đây không phải là muốn hù chết người sao? Vẫn còn may không phải là chính hẳn luyện. Dạng này mới là hợp lý.

"Không có việc gì, không có việc gì ta liền đi trước."

Lâm Phong cắt đứt Lạc Ly tâm tư, vội vàng ngắt đầu nói: "Chờ một chút, còn có một cái vấn đề."

"Còn có cái gì, duy nhất hết!"

Lâm Phong có hay không nhận, nữ nhân chính là phiền phức a.

"Còn có chính là những đan dược này cùng những vũ kỹ này, ngươi là nơi nào có được? Ta thật thật tò mò, ngươi có thể không thể cùng chúng ta a? Đương nhiên, nếu như thực sự không thể cái kia coi như."

Lạc Ly đồng dạng gây nên Đan Chính cùng Tào Đại Dũng chú ý, hai người cũng giống như Lạc Ly về mặt hiếu kỳ nhìn Lâm Phong.

Lâm Phong thấy thế, mỉm cười, ba chữ.

"Lục hồ đồ."

Ra ba chữ sau tiếp lấy đứng lên không quan tâm ba cái hảo kỳ bảo bảo, thẳng phòng nghỉ môn đi tới.

"Cái gì Lục hồ đồ a, Phong tử, lời này của ngươi để cho ta cùng hồ đồ."

Tào Đại Dũng vừa dứt lời, liền nghe được Lâm Phong đầu cũng không hỏi một câu.

"Các ngươi hỏi Lạc Ly đi, nàng biết."

"Lạc cô nương, ngươi cho chúng ta a! Cái này Lục hồ đồ là ai cái kia?"

"Đúng vậy a đúng vậy a, Lạc cô nương ngươi nhanh lên, cái này Phong tử thật sự là quá cái kia, ngươi ta với hẳn nhiều năm như vậy huynh đệ, cũng không biết gì là Lục hồ đồ, còn không chống đỡ được Lạc cô nương ngươi một câu: Ta yêu thích ngươi, hẳn đã đem bí mật đều nói cho ngươi, đây cũng quá trọng sắc khinh bạn. Đan tiền bối, ngươi là a! Di, Đan tiền bối, ánh mắt ngươi làm sao, có phải hay không rút gân?"

Tào Đại Dũng tự mình một trận, nhưng không có phát hiện Lạc Ly cái kia ăn thịt người ánh mắt, thậm chí ngay cả Đan Chính hướng hẳn nhảy mắt, hẳn cũng không biết là ý gì.

"Ách. . . Cái này hà. . . Cái kia nha. . . !"

Đan Chính đối với cái này tùy tiện Tào Đại Dũng xem như là hoàn toàn phục, phục là đầu rạp xuống đất, chống vó.

"Đan tiền bối, ngươi đây là làm sao, một hồi con mắt rút gân, một hồi lại miệng rút gân, ngươi ngược lại là ta có đúng hay không a."

"Tào Đại Dũng, ngươi cái gì!"

Nghe được Lạc Ly lạnh băng, Tào Đại Dũng tựa hồ còn chưa kịp phản ứng, cười hắc hắc nói: "Lạc cô nương, các ngươi đều làm sao, ta là sự thực a, Phong tử người này đúng là trọng sắc khinh bạn a, lẽ nào các ngươi đều không cảm giác. . . A, Lạc cô nương, ngươi làm cái gì đánh ta a?"

Tào Đại Dũng đầu thỉnh linh bị Lạc Ly hung hăng đập một chút, "Tăng" một tiếng từ trên ghế nhảy dựng lên, rất vô tội nhìn Lạc Ly, câu nói sau cùng càng là thử lấy nha đi ra, bởi vì đau, đầu bị Lạc Ly đòn nghiêm trọng sau đau nhức.

Nhìn thấy Tào Đại Dũng đáng vẻ, Đan Chính đột nhiên cảm thấy đầu đa số vụn con quạ đen tại xoay quanh, xạm mặt lại tỏa ra, bắt đầu cười khổ: "Cái này Tào Đại Dũng đkm thật sự là nhân tài!"

Mà Lạc Ly lại nghĩ tới trước đó Tào Lỗi, trong lòng lúc này lại tại đó tươi bụng không thôi: "Đây thật là có cái gì dạng khôn kiếp lão tử sẽ có cái đó dạng hỗn cầu nhi tử, Tào gia cái này một đôi phụ tử thật đúng là kẻ dở hơi a!"

Lúc này Lâm Phong không biết bên này chuyện phát sinh, trực tiếp đi tới Tiết Cương cửa phòng miệng, không biết hẳn nghe được Tào Đại Dũng những lời kia sau có thể hay không cùng Lạc Ly ý tưởng.

Vừa sải bước vào Tiết Cương gian phòng, gặp Tiết Cương chính tựa ở trên giường sững sờ, trên mặt còn có nước mắt chưa khô.

"Tiết Cương thúc, ngươi có khỏe không?"

Cvt: Câu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Diệt Ngưng Sương thân phận thần bí

Nghe được Lâm Phong thanh âm, Tiết Cương nhanh lên tay tìm tới một thanh trên mặt nước mắt, sau đó mới xoay đầu lại, ngưng ngưng nói: "Nhi công tử ngươi đến, ta thật nhiều, ngươi cho ta đan dược thực sự là thần kỳ a, tổn thương miệng đều đã vảy kết."

Lâm Phong mỉm cười nói: "Vậy là tốt rồi, ta ta hữu không có chuyện làm, đã nghĩ đến Tiết Cương thúc trò chuyện sẽ."

"Ta cái này không có việc gì, ngươi đi nhìn một chút phu nhân đi, thân thể phu nhân không tốt, bây giờ Vương gia cùng đại công tử cũng đều không ở bên người, ngươi phải nhiều bồi bồi nàng."

"Ta minh bạch, ta một hồi phải đi bồi mẫu thân."

"Ừm"

Tiết Cương ân một tiếng sau liền không nói gì.

Lâm Phong cảm giác được bầu không khí có quái dị, cũng minh bạch Tiết Cương tâm tình, lập tức không thể làm gì khác hơn là tìm một trọng tâm câu chuyện.

"Tiết Cương thúc ngươi sáng sớm tại nhà của ta đến lục tử thời điểm tựa hồ có cái gì nan ngôn chi ẩn, hiện tại nơi đây liền ta ngươi hai người, không biết có thể hay không đổi ta."

"Ai. . . , lục tử hài tử này quá thương cảm! Hấn. . . !"

Tiết Cương đến nơi đây tựa hồ lại câu dẫn ra thống khổ gì hồi ức, không còn có đi.

Yên lặng một hồi, Tiết Cương ngẩng đầu thấy Lâm Phong tại an tĩnh đợi chờ mình tiếp tục, không khỏi lại thở dài, bình phục một chút cảm xúc.

Chậm rãi mở miệng nói: "Việc này được từ mấy tháng trước lên, chính là lần kia chúng ta cầm xuống Đông Doanh quốc Hoàn Tân thành thời điểm, lục tử cũng không biết ở đâu nghe một việc: Là ở cách Hoàn Tân thành ba trăm dặm bên ngoài Phù Thạch sơn bên trong có một loại để cho ngân diệt cây ích mấu linh thảo, chỉ cần hái được cho nữ nhân dùng, có thể tăng cường nữ nhân thể chất, để cho nữ nhân từ nay về sau bách bệnh bất xâm."

Nói nơi đây Tiết Cương dừng một cái sau kế tục nói: "Thế là lục tử tìm được Vương gia, yêu cầu đi trước Phù Thạch sơn hái thuốc, hẳn muốn trị tốt phu nhân bệnh thể. Lúc đó Vương gia sợ hẳn gặp nguy hiểm, không chịu bằng lòng hấn. Không nghĩ tới hài tử này quyết tâm muốn đi, kết quả vào lúc ban đêm liền len lén chuẩn ra thành đi.

Sáng sớm hôm sau Vương gia phát hiện lục tử không có cho hấn đưa cơm đi qua, mới cảm giác được không đúng, vội vàng để cho chúng ta đi tìm, tìm lượt toàn thành đều không tìm được người khác, Vương gia liền đoán ra hẳn nhất định là đi Phù Thạch sơn, lúc đó liền phái ta mang một đội khinh kỵ binh đuổi theo, kết quả chúng ta đuổi theo một ngày một đêm đều không đuổi theo hấn, rơi vào đường cùng không thể làm gì khác hơn là hồi thành.

Đệ nhị thiên vương gia lại phái nhiều người hơn đi tìm, vẫn là không có tìm được, liên tiếp vài ngày đều không tìm được hấn, Vương gia lúc đó đều gấp

gặp không được, cái kia Phù Thạch son nhưng là Oa Di địa bàn, hơn nữa nghe cái kia trên núi còn có một chút mảnh thú lui tới.

Không có mấy ngày nữa, Oa Di phản công bắt đầu, Vương gia cũng không biện pháp lại phải người đi tìm hấn. Thẳng đến nửa tháng trước, lục tử cả người là tổn thương trở về, người cũng gầy gò không thành nhân dạng. Bất quá hấn thần tình cũng rất phấn chấn, bởi vì hấn thật tìm được ngân điệp cây ích mẫu."

Tiết Cương đến nơi đây, nhìn không được tìm tòi một thanh khỏe mắt, gặp Lâm Phong cũng là trong đôi mắt tràn đầy hơi nước, nhưng không có chen vào nói, cũng biết hấn còn đang chờ mình tiếp tục nữa.

"Lúc đó Vương gia để cho quân y quan trị thương cho hấn, lại để cho hấn nghỉ ngơi nhiều vài ngày, thật không nghĩ đến ngày thứ hai, vừa vặn bị hấn nghe được Vương gia phải phái ta trở về tìm viện binh tin tức, thế là cái này một cái phải đi cầu Vương gia, yêu cầu tự mình mang theo linh thảo trở về cho phu nhân chữa bệnh, Vương gia lúc đó gặp hấn thân thể suy yếu, không đồng ý hấn trở về, để cho ta đem linh thảo mang về cho phu nhân điệp.

Có thể về sau thực sự không nhìn được lục tử những nhều đòi hỏi, không thể làm gì khác hơn là bằng lòng để cho hấn theo ta đồng hành. Thật không nghĩ đến vừa mới trở lại Thiết Chiến thành, còn không có nhìn thấy phu nhân mặt, lục tử hấn. . . Hấn liền. . . !"

Nói nơi đây, Tiết Cương nghẹn ngào cũng không tiếp tục xuống dưới.

Lâm Phong cũng giống như vậy, một đôi mắt hồ bên trong nước mắt không tự kìm hãm được chảy xuống.

"Rầm!"

Ngay tại hai người tương đối rơi lệ lúc, thỉnh thoảng nghe ngoài cửa truyền đến một tiếng dị hưởng, Lâm Phong không kịp sát làm khỏe mắt nước mắt, lập tức lao ra cửa phòng.

Đã thấy mẫu thân mình Diệp Ngưng Sương té xỉu trên đất.

"Mẹ!" Lâm Phong hò hét, vội vàng tiến lên đem mẫu thân ôm lấy, tự tay cầm tay nàng, đem một cỗ tinh thuần long khí truyền đi.

Hơi khuynh về sau, Diệp Ngưng Sương con mắt chậm rãi mở, nhìn thấy Lâm Phong ôm chính mình, đột nhiên tự tay bắt lại Lâm Phong cánh tay, từng viên một lớn chừng hạt đậu nước mắt ở trong mắt nàng chảy xuống.

"Lục tử, lục tử, ta con trai ngoan, ta con trai ngoan a, là nương có lỗi với người, là nương có lỗi với người a!"

Nghe được Diệp Ngưng Sương cái này tê tâm liệt phế kêu rên, thấy nàng cái này thương tâm gần chết đáng vẻ, Lâm Phong cũng là tim như bị đao cắt, đồng thời cũng minh bạch mẫu thân là nghe được Tiết Cương, lập tức vội vàng khuyên lơn: "Nương, người đừng dạng này, lục tử trên trời có linh nếu như chứng kiến ngài dạng này, hấn nhất định sẽ càng khó chịu hơn."

Lúc này Tiết Cương nghe phía bên ngoài động tĩnh, cũng tập tễnh đi tới, nhìn thấy Diệp Ngưng Sương đáng vẻ, cũng vội vàng đi theo khuyên lơn: "Đừng vậy a phu nhân, ngài ngàn vạn lần chớ dạng này, ngài dạng này. . ."

Diệp Ngưng Sương lại tựa hồ như hoàn toàn không có nghe được Lâm Phong cùng Tiết Cương, lúc này nàng đã bị thương quá độ, mất đi thần trí, chỉ là trong đôi mắt không ngừng chảy nước mắt, trong miệng ní non: "Lục tử, ta con trai ngoan, nương có lỗi với người, là nương hại người!"

"Lục tử, ta con trai ngoan, nương có lỗi với người, là nương hại người!"

". . ."

Nỉ non, thanh âm càng ngày càng, cuối cùng lại ngắt đi.

Này lại Lâm Phong không tiếp tục hướng nàng trong cơ thể đưa vào long khí, mà là đưa nàng ôm lấy, đứng dậy, buồn bã quay đầu đối Tiết Cương đến: "Tiết Cương thúc, thương thế của người thế chưa lành, đi về nghỉ trước, ta trước đưa mẹ ta trở về nghỉ ngơi."

"Nhị công tử, thật xin lỗi, đều là ta không tốt, ta không nên những thứ này, hiện tại. . . !"

Nhìn thấy Tiết Cương cái này vẻ mặt tự trách, Lâm Phong nhẹ giọng nói: "Tiết Cương thúc, người không cần tự trách, cái này chuyện không liên quan người, người đi về nghỉ trước, không cần lo lắng mẹ ta, đợi nàng nghỉ ngơi một hồi tình lại thì không có sao."

Tiết Cương yên lặng đầu, không có, chỉ là trường thở dài, liếc mắt nhìn Lâm Phong trong tay ôm Diệp Ngưng Sương, buồn bã xoay người vào phòng.

Lâm Phong cũng không có lại cái gì, ôm lấy mẫu thân trở lại phòng nàng.

Đem mẫu thân an đặt lên giường, tự tay bắt lại nàng mạch môn bả lên mạch tới.

"Kỳ quái, mẫu thân mạch tượng làm sao lại quái dị như vậy? Mẫu thân thân thể này đến làm sao? Xem ra cần phải hảo hảo tra một chút!"

Ngay sau đó lập tức triển khai linh hồn chỉ lực thăm dò vào trong cơ thể nàng bắt đầu kiểm tra.

"Ừm, mẫu thân kinh mạch làm sao rộng như vậy rộng rãi? Ân, mẫu thân Nguyên phủ đã thành? Đây là chuyện gì xảy ra? Mẫu thân cho tới bây giờ cũng không có tu luyện qua a!"

Những thứ này phát hiện để cho sở hữu hai đời ký ức Lâm Phong đều có chút mộng, lập tức vội vàng không chế linh hồn chỉ lực hướng mẫu thân Nguyên phủ dò xét qua đi.

"Di, nơi đây làm sao có cái phong ấn? Nhìn phong ấn đáng vẻ,... ít nhất ... Là Tiên Thiên tứ trọng Nguyên Hồn cảnh dưới người."

Lâm Phong sắc mặt trong nháy mắt thay đổi bằng lãnh, trong đôi mắt sát ý mãnh liệt ra, trên người sát khí cũng theo đó dựng lên.

"Hừ, tiên thiên tứ trọng cảnh phong ấn, cũng muốn làm khó Bản Thánh?"

Trong lời nói, tập trung chính mình cường đại linh hồn chỉ lực hướng cái kia phong ấn công tới.

Chính như hấn chỗ, cái này phong ấn chỉ là tiên thiên tứ trọng cảnh dưới người, như thế nào ngăn cản được Lâm Phong cái này Địa Tiên sơ cảnh linh hồn chỉ lực công kích.

Chỉ một chút, cái kia phong ấn đã bị Lâm Phong linh hồn chỉ lực mở ra.

Phong ấn vừa mở, "Bá" một tiếng, một con toàn thân hóa hồng phượng hoàng đột nhiên xuất hiện ở Diệp Ngưng Sương Nguyên phủ bên trong.

"Phượng hoàng nguyên hồn, Huyền cấp lục phẩm nguyên hồn? Đây là mẫu thân nguyên hồn?"

Lần này Lâm Phong cũng kinh ngạc đến ngây người, sắc mặt biến đổi liên hồi, ánh mắt cũng không ngừng biến hóa.

Mẫu thân chẳng bao giờ tu luyện, trong cơ thể làm sao lại mở Nguyên phủ, còn ngưng tụ ra Huyền cấp lục phẩm nguyên hồn, kỳ quái hơn là mẫu thân nguyên hồn còn bị phong ấn, mà phong ấn mẫu thân nguyên hồn người bản thân cũng là tiên thiên tứ trọng tu vi, cái này trừ phi là mẫu thân cam tâm tình nguyện bị hấn phong ấn, bằng không đối phương căn bản không có khả năng phong ấn.

Lại có lẽ là mẫu thân bị người ám toán. . .

Nghĩ tới đây, không khỏi trong đôi mắt sát ý ồ ào.

"Ừm!"

Nhưng vào lúc này, Diệp Ngưng Sương khẽ dạ sau mở mắt, đập vào mắt vừa lúc nhìn thấy Lâm Phong vẽ mặt sát khí nhìn mình chăm chăm, tựa hồ đang suy tư điều gì, ngay cả mình tỉnh lại đều không phát giác.

"Phong nhi, ngươi làm sao?"

Đang trầm tư Lâm Phong đột nhiên nghe được mẫu thân thanh âm, vội vàng thu nhiếp tinh thần, rất muốn hỏi hỏi mẹ đây là chuyện gì xảy ra, lại không biết nên mở thế nào miệng hỏi.

Chứng kiến Lâm Phong một bộ muốn nói lại thôi đáng vẻ, Diệp Ngưng Sương cũng không khỏi kinh ngạc, từ đêm qua lên, con trai mình tựa như thay đổi cá nhân giống như, làm việc phi thường quả đoán, cùng này lại biểu hiện hoàn toàn hai loại.

"Ồ!"

Đang muốn mở miệng Diệp Ngưng Sương, lại đột nhiên sắc mặt đại biến, không ra lời.

Một lúc sau, ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Phong, ánh mắt nghiêm túc nhìn chăm chăm Lâm Phong, có phần nộ chất vấn: "Phong nhi, đây là ngươi làm?"

Đối mặt mẫu thân chất vấn, lúc này hấn cũng không biết nên cái gì, Lâm Phong chỉ là yên lặng đầu.

"Ai. . . Phong nhi a, nương không phải trách, ngươi không nên làm như thế. . ."

Diệp Ngưng Sương nhìn thấy con trai đáng vẻ, tâm một chút liền mềm, tiếng âm cũng nhu hòa rất nhiều.

"Nương, ta biết ngươi có khó khăn khó nói, thế nhưng ta nhất định phải biết là ai đưa ngươi nguyên hồn phong ấn?"

Lâm Phong không muốn thương tổn đến mẫu thân, lúc tận lực áp chế trong lòng mình lửa giận, thanh âm hết sức nhu hòa, sắc mặt cùng ánh mắt cũng tận lực bình tĩnh, bất quá vừa nghĩ đạo hữu người dùng thủ đoạn hèn hạ phong ấn mẫu thân nguyên hồn, trên người luồng sát khí này lại tự động tiết lộ đi ra, vô pháp hoàn toàn không chế.

"Ai, Phong nhi, thật nương cũng không muốn lừa gạt các ngươi, chỉ là việc này sự tình quan trọng, nương nếu như đi ra, ta sợ chúng ta toàn gia đều sẽ có nguy hiểm!"

Diệp Ngưng Sương biết mình con trai là cái tận hiếu người, không thể gặp mình đã bị thương tổn, nhưng có chuyện cũng không phải là hấn hiện tại có khả

năng đôi mắt, biết quá nhiều, đôi hấn ngược lại nguy hiểm hơn.

Nghĩ tới những thứ này sắc mặt nàng một hồi tái nhợt, khẩu khí bên trong tràn ngập bất đắc dĩ.

"Nương, hài nhi mặc kệ nương tại sao phải gạt chúng ta, hài nhi biết nương nhất định có đạo của chính mình lý do, nhưng vẫn là câu nói kia, hài nhi nhất định phải biết là ai phong ấn nương nguyên hồn."

Gặp Lâm Phong nói một bức cuối cùng như đinh đóng cột đáng vẻ, trong ánh mắt càng là sát khí lớn đan dệt, Diệp Ngưng Sương thờ dài nói: "Nương nguyên hồn không phải người khác phong ấn, là nương chính mình phong ấn."

"Cái gì, nương ngài đây là vì cái gì nha?"

Lâm Phong sau khi nghe lại là một hồi không hiểu.

"Tốt, Phong nhi, ngươi đừng hỏi, chỉ cần ngươi tin tưởng nương đã đủ, các loại (chờ) thời cơ chín muồi lúc, nương tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết."

Chứng kiến mẫu thân thống khổ này đáng vẻ, Lâm Phong biết mẫu thân hiện nay là tuyệt đối sẽ không tự nói với mình chân tướng của sự tình, đồng thời cũng biết mẫu thân đây là đang bảo vệ mình.

Cái này rõ ràng việc này không giống có thể, cũng rõ ràng mẫu thân lai lịch rất lớn, chỉ ít ở nơi này nguyên hồn đại lục tới là dạng này, toàn bộ nguyên hồn đại lục liên Thiên Minh tông đều chỉ có một cái Nguyên Hồn cảnh cao thủ tồn tại, mà mẫu thân mình nhưng là một cái sở hữu cường đại Huyền cấp lục phẩm nguyên hồn.

Mẫu thân kia tại sao muốn tự phong nguyên hồn? Cái này phía sau nhất định là bị người hiếp bức, đó là ai có lớn như vậy bản lĩnh có thể hiếp bức một cái Nguyên Võ đại lục cấp tồn tại Nguyên Hồn cảnh cao thủ tự phong nguyên hồn đây?

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Bách Thiện Hiếu Vi Tiên

Bát Đại Môn Phái? Khẳng định không có khả năng, bọn họ không có thực lực này, đó là ai?

Lúc này Đan Chính trước đó đột nhiên tại Lâm Phong trong đầu vang lên: "Tu La điện!"

Đối, tìm hiện nay đến xem, giả như Đan Chính lời thật, cũng chỉ có cái này Tu La điện có năng lực này hiếp bức chính hấn một Nguyên Hồn cảnh mẫu thân tự phong nguyên hồn.

Mẫu thân kia cùng cái này Tu La điện đến là quan hệ như thế nào đây?

Cái này một, Lâm Phong trăm bề không được giải, lập tức không thể làm gì khác hơn là buông tha, mở miệng nói: "Tốt, ta không hỏi, bất quá mời nương nhớ kỹ, ta là con trai của ngài, có chuyện gì xin ngài nhất định phải nói cho ta biết, chúng ta một chỗ đôi mắt, bao quát cha và đại ca, ta tin tưởng bọn họ cũng giống như ta, đều sẽ cùng nương cùng đi đôi mắt bất luận cái gì cửa ải khó khăn."

Nhìn thấy con trai cái này ánh mắt kiên định, Diệp Ngưng Sương trong lòng ảm áp, nàng cũng biết con trai là cái đến làm được người, đồng thời cũng tin tưởng mặc kệ là phu quân Lâm Vi Nghi vẫn là con lớn nhất Lâm Khiêm, bọn họ đều giống nhau là mình kiên cường hậu thuẫn.

Nhưng là đôi mắt sau lưng mình cái kia khủng bố thế lực, bọn họ lại có thể làm gì chứ? Bọn họ chỉ có thể cùng chính mình một chỗ toi mạng.

"Nương biết, nương Phong nhi lớn lên, Phong nhi cũng lợi hại nhất, các loại (chờ) có nhu cầu thời điểm, nương nhất định sẽ nói cho ngươi biết nhóm, để cho các ngươi bồi nương một chỗ đôi mắt bất luận cái gì trắc trở."

Nhìn thấy mẫu thân vì không để cho mình lo lắng, cố giả bộ ra miệng cười, làm bộ hài lòng đáng vẻ, Lâm Phong tim như bị đao cắt, hai tay nắm lấy được khanh khách vang lên, vẫn là thực lực của chính mình quá thấp, nếu như thực lực của chính mình quá mạnh, mẫu thân làm sao cần phải như vậy!

Ngay sau đó âm thầm thề, phải nhanh một chút tăng thực lực lên, không thể lại để cho mẫu thân sinh sống ở nơi này thống khổ lo lắng trong đau khổ.

Nghĩ tới đây, Lâm Phong ánh mắt trở nên không gì sánh được sắc bén, trên người sát khí lại không không chế được, như có như không tiết lộ ra một, đồng thời trong lòng âm thầm thề: "Mặc kệ là Tu La điện vẫn là cái gì người khác, các người khi dễ mẫu thân ta, các người nhất định phải nằm ở Bàn Thánh dưới chân."

"Phong nhi, ngươi tất phải đáp ứng nương, tạm thời không thể đem việc này nói cho cha ngươi cùng đại ca ngươi."

Nghe được mẫu thân cái này nghiêm túc sự tình giao cho, Lâm Phong đầu đáp ứng nói: "Cái này mời nương yên tâm, hài nhi hiểu được."

Thật cái này không cần Diệp Ngưng Sương giao cho, Lâm Phong cũng sẽ không nói cho phụ huynh, bọn họ tuy là Vương gia, tướng quân, nhưng con này tại trong thế tục hữu dụng, đến chẳng nhiều loại cao độ, nói cho bọn hắn biết cũng vô lực thay đổi gì, ngược lại tăng thêm phiền não.

"Còn có một chuyện, ngươi cũng nhất định phải bằng lòng nương!"

"Nương mời."

Gặp mẫu thân nghiêm túc biểu tình, Lâm Phong cũng là sắc mặt chút ngưng, trong đôi mắt thần quang lóe lên, tựa hồ nghĩ đến cái gì giống như.

"Kế tiếp mặc kệ xảy ra chuyện gì, tại ngươi tu vi không có siêu việt Tiên Thiên cảnh trước đó, tuyệt đối không thể nhúng tay nương chuyện."

"Không, tuyệt đối không có khả năng này!"

Lâm Phong một ngụm rượu hồi tuyệt mẫu thân yêu cầu, như đinh đóng cột nói tiếp: "Ta qua, mặc kệ là chuyện gì, ta đều tuyệt đối sẽ bồi nương một chỗ đối mặt, cho dù chết, hài nhi cũng sẽ không một chút nhủu mảy."

Nhìn Lâm Phong cái này ánh mắt kiên định, Diệp Ngưng Sương rất hiểu con trai mình tính cách, biết hắn tâm ý đã quyết, lại cái gì cũng cải biến không hắn quyết định.

Trong lòng bách vị tạp trần, vui mừng, lo lắng, tuyệt vọng, căm hận, tuyệt quyết đủ loại cảm xúc một đều xông lên đầu.

Nhìn mẫu thân phức tạp ánh mắt, Lâm Phong bỗng nhiên mỉm cười, buông lỏng nói: "Thật nương cũng không cần quá mức lo lắng, ta cũng cho nương giao một đi, từ ta ngày hôm trước thu được kỳ ngộ về sau, bây giờ tu vi mặc dù chỉ là tiên thiên nhị trọng, bất quá trên đại lục này chân chính có thể gây tổn thương cho con trai của ngài người lại không có mấy người."

Diệp Ngưng Sương nghe vậy trong đôi mắt thần quang lóe lên, lập tức lại chuyển thành buồn bã cùng nghi hoặc, nàng chỉ cho rằng Lâm Phong đây là đang thoái mái nàng, bất quá Lâm Phong lại lần nữa câu dẫn ra nàng lòng hiếu kỳ, nàng rất muốn biết Lâm Phong đến thu được kỳ ngộ gì.

"Nương có phải hay không cho rằng hài nhi là ở thoái mái ngài, hơn nữa nương cũng rất muốn biết hài nhi đến thu được kỳ ngộ gì đi."

Lâm Phong vừa nhìn mẫu thân ánh mắt cũng biết nàng đang suy nghĩ gì, cũng không đợi Diệp Ngưng Sương hỏi đáp, lập tức nói tiếp: "Nương hẳn là nhớ kỹ ba ngày trước hài nhi đi ngọn núi săn thú chuyện đi, ngày đó hài nhi may mắn tiến nhập một hang núi, trong sơn động thu được một cái tiền bối đại năng truyền thừa, cùng với hắn lưu lại một chiếc nhẫn trữ vật."

Lâm Phong lời này nửa thật nửa giả, đối với kiếp này Lâm Phong đến, kiếp trước Đan Khí Cuồng Thánh quả thực xem như là tiền bối đại năng, chiếc nhẫn trữ vật là Lục hồ đồ tiền, coi như là tiền bối đại năng, chỉ có cái này thu được phương thức là chính bản thân hắn bịa đặt đi ra. Hết cách rồi, thật sự là hắn cái này khôi phục trí nhớ kiếp trước sự tình quá mức không thể tưởng tượng nổi.

"Nguyên lai là dạng này, trách không được Phong nhi ngươi tu vi đột nhiên tăng mạnh, đối, Phong nhi ngươi muốn nhớ lấy, việc này không được lại nói cho bất luận kẻ nào, ngươi phải biết rằng thất phu vô tội hoài bích tội đạo lý."

Diệp Ngưng Sương nghe xong Lâm Phong tự thuật về sau, lòng nghi ngờ cũng rốt cục cởi ra, bất quá lại lo lắng con trai cái này kỳ ngộ nếu như lộ ra ánh sáng, ắt sẽ đưa tới thế lực khắp nơi tranh đoạt, đến lúc đó con trai liền nguy hiểm, cho nên vội vàng giao cho Lâm Phong không thể bại lộ việc này.

"Vâng, hài nhi ghi nhớ mẫu thân giáo huấn."

Vì để mẫu thân yên tâm, Lâm Phong vội vàng nghiêm túc đáp ứng.

"Tiền bối kia là cái luyện đan cao thủ đi, ta xem Phong nhi ngươi đối đan đạo tựa hồ cũng rất có năng lực."

"Vâng, mặc dù tiền bối trong trí nhớ không có hẳn là mấy cấp Luyện Đan Sư, nhưng ta cảm giác cũng không thấp, chí ít quyết sẽ không thấp hơn ngũ cấp. Ta nghe Lạc Ly chúng ta trên đại lục nhất cao cấp Luyện Đan Sư chính là ngũ cấp."

"Mù, đó là bọn họ không kiến thức, trên đại lục không chỉ có lục cấp Luyện Đan Sư, thậm chí ngay cả thất cấp ta đều gặp qua."

"Há, cái kia nương biết đại lục này trên có người siêu việt Tiên Thiên cảnh sao?"

"Đương nhiên là có, bất quá theo ta được biết gần ngàn năm qua chỉ có một người siêu việt Tiên Thiên cảnh."

Diệp Ngưng Sương đối con trai mình là tuyệt đối sẽ không giấu giếm việc này, thứ nhất là tăng trưởng con trai kiến thức; mà tới là nhắc nhở con trai

không được mù quáng tự đại.

"Cái kia nương biết cái này nhân loại bây giờ còn tại sao? Hẳn tu vì lại đạt được cảnh giới gì đây?"

Lâm Phong đương nhiên có thể nhìn ra mẫu thân mình tâm ý, chỉ là cái tình huống này có ngoài hấn dự liệu, lập tức cau mày một cái, muốn tiếp tục hỏi rõ, cái gọi là biết người biết ta mới có thể bách chiến bách thắng.

Thật trong lòng hấn rõ ràng hơn, cái này nhân loại nhất định chính là ở sau lưng hiệp bức mẫu thân trong thế lực người.

"Đương nhiên vẫn còn, theo chỉ cần siêu việt Tiên Thiên cảnh, nhân thọ mệnh là có thể đạt được thiên tuế trở lên, về phần hấn đạt được cảnh giới gì, cái này không rõ ràng, thậm chí ngay cả chính hấn đều không rõ ràng a! Bất quá ta gặp qua hấn đã từng một người đối phó bốn cái Ngưng Hồn cảnh cao thủ, chỉ dùng một chiêu, đã đem bốn người kia nhảy mất giết."

"Nương nhìn thấy hấn động thủ? Vậy ngài còn nhớ rõ hấn xuất thủ lúc thả ra ngoài Đạo khí là màu gì sao?"

Diệp Ngưng Sương nghe vậy cúi đầu hồi ức một chút, sau đó ngẩng đầu lên nói: "Hấn lúc đó thả ra ngoài khí là hồng sắc, đối, cái kia khí kêu lên khí? Không gọi nguyên khí?"

"Vâng, gọi là Đạo khí."

Lâm Phong hơi hơi đầu, người này Đạo khí là hồng sắc, vậy thì biểu thị hấn đã tiến nhập "Đạo Chung cảnh" đệ nhị trọng, lúc này hấn toàn thân nguyên khí đã hoàn toàn chuyển hóa thành Đạo khí, cho nên mới có thể một chiêu nhảy mất giết bốn cái Ngưng Hồn cảnh cao thủ.

Đồng thời hấn cũng từ mẫu thân trong lời nói nghe ra, liền mẫu thân cũng không biết đại thể giới tồn tại, còn như cái kia đã nhảy vào đạo cảnh người biết đại thể giới, hấn liền không được biết.

Cái này để cho hấn không chắc cái này Nguyên Võ đại lục thượng Tu La điện có phải hay không cùng đại thể giới Tu La điện có liên hệ sự tình.

"Phong nhi ngươi có phải hay không biết siêu việt Tiên Thiên cảnh sau cảnh giới?"

Diệp Ngưng Sương cũng từ Lâm Phong trong lời nói nghe ra một, không khỏi hiếu kỳ hỏi một câu.

"Ừm, ta quả thực biết, tại Tiên Thiên cảnh phía trên là đạo cảnh, đạo cảnh lại phân làm: Đạo Chung cảnh, Nhập Đạo cảnh, Tái Hồn cảnh, Đạo Cách cảnh, Hợp Đan cảnh, Thánh Hồn cảnh, Địa Tiên cảnh."

Đến nơi đây nhìn thấy mẫu thân kinh ngạc biểu tình, Lâm Phong ngược ngừng cười nói: "Đây đều là vị tiền bối kia truyền thừa ký ức trong đồ vật, cũng không biết có đúng hay không."

Diệp Ngưng Sương sau khi phản ứng, cười cười nói: "Cái kia vị tiền bối kia trong trí nhớ có không có liên quan tới những phương diện này tu luyện tâm đắc, còn có tiền bối kia chính mình đã từng đạt được cảnh giới gì?"

"Có phương diện này tu luyện tâm đắc, bất quá tiền bối mình tới cảnh giới gì cũng không biết."

Đến những thứ này, Lâm Phong tiếp lấy mỉm cười sau nói: "Ta xem nương ban đầu là vừa mới đạt được ngưng hồn sơ kỳ đi, thế nhưng nương lĩnh hồn cảnh giới đã đạt được ngưng hồn trung kỳ, một hồi ta cho nương mấy viên Bồi Nguyên Đan, ngài chỉ cần thêm chút tu luyện là có thể vọt tới ngưng hồn trung kỳ."

"Ngươi có Bồi Nguyên Đan? Cũng là tiền bối kia lưu lại?"

Diệp Ngưng Sương vừa nghe đến Bồi Nguyên Đan, nhin không được cũng có kích động.

"Ừm, tiền bối kia lưu cho ta mấy trăm khóa đầu, hơn nữa, tự ta cũng sẽ luyện cái này Bồi Nguyên Đan, cho nên ta sẽ trợ nương mau sớm tăng thực lực, mau sớm siêu việt Tiên Thiên cảnh."

Diệp Ngưng Sương nghe vậy ánh mắt sáng ngời, tiếp lấy lại chán nản nói: "Siêu việt Tiên Thiên cảnh nào có ngươi nghĩ đơn giản như vậy. Trên đại lục nghìn năm qua nhiều ít đặc sắc điểm điểm thiên tài tuyệt thế đều ngừng lưu lại nơi này Ngưng Hồn cảnh vô pháp vượt qua, nương căn bản là không có nghĩ tới việc này."

"Hắc hắc, đó là bọn họ không có đụng tới con trai của ngài, nói cho nương một bí mật, thật muốn đi vào Đạo Chung cảnh so tiến nhập Nguyên Phủ cảnh đơn giản nhiều, chỉ cần có công pháp và Thời Chung Đan là được."

Lâm Phong nhưng ở trong lòng cảm khái, đối với đại thể giới người đến, từ Tiên Thiên cảnh tiến nhập Đạo Chung cảnh đó là đơn giản nhất sự tình, mà ở cái này Nguyên Võ đại lục, lại trở thành khó nhất đột phá bình cảnh, xem ra cái này Nguyên Võ đại lục người thật đúng là bi thảm a.

Đây cũng từ một loại khác góc độ chứng minh nơi đây Tu La điện có thể thật cùng đại thể giới Tu La điện không có liên hệ, bằng không vì sao nơi đây Tu La điện người trong liền đơn giản như vậy chuyện cũng không biết đây?

Đáng tiếc Lâm Phong lần này lại đoán sai, sự thực cũng không phải như hấn suy nghĩ, bất quá đây là nói sau, tạm thời không nhắc tới.

Có thể đi vào tầng thứ cao hơn, sở hữu càng thực lực cường đại, ai có thể không động tâm?

Diệp Ngưng Surong tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Được nghe Lâm Phong ung dung, nàng biết con trai mình không phải loại kia không thối tha người, lập tức không khỏi hai mắt rực rỡ hào quang, thanh âm đều bởi vì kích động mà có run rẩy: "Phong nhi người là thật?"

"Đương nhiên là thật, hơn nữa hai thứ đồ này hài nhi đều có, cho nên nương căn bản cũng không cần lo lắng cái gì, chỉ cần nương có thể đi vào Đạo Chúng cảnh, trên đại lục này, còn có ai lại có thể uy hiếp được chúng ta?"

Gặp con trai ngôn từ chuẩn xác, Diệp Ngưng Surong sớm đã tuyệt vọng tâm liền như hạn hán đã lâu gặp cam lộ mưa, trong nháy mắt sinh ra cường đại sinh mệnh lực, ánh mắt thay đổi thần thái sáng láng, trên mặt đầy nụ cười.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Dục tiên dục tử

Lâm Phong nhìn thấy mẫu thân cảm xúc bị chính mình điều động, không khỏi lại thêm một được tề mãnh được.

"Chỉ cần nương nghe ta an bài, ta sẽ để cho nương lại trong vòng một năm đạt được Đạo Chúng cảnh, sở hữu giống như người kia thực lực, không, thậm chí có thể siêu việt người kia, thành là trên đại lục đệ nhất cao thủ."

"Được, nương không muốn trở thành cái gì đệ nhất cao thủ đệ nhị cao thủ, nương chỉ hy vọng chúng ta người cả nhà có thể bình an là tốt rồi. Người cũng không cần lại vì nương không tương."

Diệp Ngưng Surong tâm tình thật tốt, lời tuy như thế, thành thực trong cũng tràn ngập chờ mong, muốn đứng như Lâm Phong chỗ, mình có thể siêu việt người kia, thành là trên đại lục đệ nhất cao thủ, vậy ai còn dám lại muốn mang chính mình làm một chuyện gì đây? Ai còn dám thương tổn tới mình người một nhà đây?

Lâm Phong không có nói tiếp, mà là trực tiếp từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cái bình ngọc đưa cho mẫu thân.

"Nơi này là hai mươi khóa Bồi Nguyên Đan, mời nương trước cất xong, ta phòng chừng những đan dược này mới có thể để cho nương trong vòng một tháng đạt được Ngưng Hồn cảnh trung kỳ. Đến lúc đó ta sẽ mặt khác cho thêm nương hần đan dược, trợ nương mau sớm đạt được tiên thiên đại viên mãn."

Đối với mẫu thân mình, Lâm Phong là tuyệt đối sẽ không keo kiệt, hay là còn con này đan dược, nếu có yêu cầu, Lâm Phong hội không chút do dự là mẫu thân đi tìm chết.

Cho nên lúc trước làm Giang Kiệt cùng Giang Hạo muốn thương tổn mẫu thân hần thời điểm, hần liền liều lĩnh đem hai người đánh chết.

Mặc dù nghe Lâm Phong nhiều như vậy, đã có chuẩn bị tâm lý, thật là chính nhìn thấy cơ hội đang ở trước mắt lúc, Diệp Ngưng Surong vẫn kích động hai tay có phát run.

Nỗ lực bình phục một chút cảm xúc về sau, còn hơi có chút run rẩy tiếp nhận bình ngọc, chiến chiến nguy nguy mở ra nắp bình, một cổ đan dược mùi thơm ngát trong nháy mắt đầy tràn cái này không phòng lớn ở giữa.

Diệp Ngưng Surong cảm xúc lần thứ hai kích động.

Lâm Phong thấy thế trong lòng cũng là mừng thầm, trên thế giới này còn có chuyện gì có thể so sánh để cho mẫu thân mình vui vẻ tới quan trọng hơn?

"Nương, nếu không ngại trước nuốt một viên Bồi Nguyên Đan trước khôi phục một chút tu vi đi, ngại phải có thật nhiều năm không có tu luyện a!"

Diệp Ngưng Surong nghe vậy bỗng nhiên ánh mắt buồn bã, nhẹ nhàng thở dài một tiếng nói: "Đúng vậy a nương thật nhiều năm không có tu luyện, liền công pháp đều có không nhớ rõ lắm."

"Không có việc gì, ta xem nương trước đó tu luyện công pháp chắc là Thiên Âm Nhu, hải nhi cái này vừa lúc cũng có một bộ không sai biệt lắm công pháp, không bằng nương liền tu luyện ta cái này một bộ công pháp đi."

Lâm Phong trong lời nói từ Lục hồ đồ cho hắn trong trư vật giới chỉ lấy ra một bộ gọi "Lan Lăng Quyết" công pháp tập, tiện tay đưa cho Diệp Ngưng Sương.

Tiếp nhận tập lật ra vừa nhìn.

"Trời ạ. . . Phong nhi, cái này. . . Đây là Địa cấp tam phẩm công pháp?"

Diệp Ngưng Sương chỉ nhìn liếc mắt, chỉ thấy trang đầu đối công pháp giới thiệu viết "Địa cấp tam phẩm" bốn chữ này, lập tức kích động đầu lưỡi đều đánh quyền, tiếng âm đều run nhẹ.

"Hình như là vậy, ta cũng không chú ý, nương ngài trước hết chấp nhận lấy luyện một chút đi, các loại (chờ) hải nhi về sau cho thêm ngài tìm kĩ."

Lâm Phong không sao cả giống như xong, khẩu khí bên trong tựa hồ còn mang theo bất mãn, thật hắn trong lòng còn đang lầu bàu: "Đkm cái này lão hồ đồ thật keo kiệt, mới cho Địa cấp công pháp, liền không thể cho mấy bộ Thiên cấp công pháp sao?"

Lúc này đang nằm tại một cái đỉnh núi thích ý uống rượu Lục hồ đồ đột nhiên dồn sức đánh mấy cái hất xì, một ừng ực đứng lên, tay chỉ một cái phương hướng, thừ lấy một ngụm răng cửa vàng khè , tức giận mắng to: "Người một cái không có lương tâm vương bát đần, dám lại đang phía sau mắng lão nhân gia ta, nếu không phải là vì cái kia nấy lão già, ta không phải là tháo dỡ người đầu khớp xương nhắm rượu không thể. Hừ, đừng tưởng rằng lão nhân gia ta mượn người hết cách rồi, ta còn có thể vẽ một vòng vòng trở chú người tìm không được vợ. Hừ!"

Hết còn vẽ mặt vẽ đắc ý, cái miệng một quyết, lại nằm trên mặt đất híp mắt, thừ sẵn mũi, hừ lên Khúc nhi, cầm bầu rượu lên mảnh nễ rót một ngụm.

Lục hồ đồ nhìn bộ dáng này phải nhiều hèn mọn có bao nhiêu hèn mọn, hoàn hảo Lâm Phong không nhìn thấy, bằng không lại muốn đầy sau đầu đóng đầy hắc tuyến.

Tào Phủ, Diệp Ngưng Sương bên trong gian phòng.

Lâm Phong gặp mẫu thân ăn vào Bồi Nguyên Đan, bắt đầu dựa theo Lan Lăng Quyết tu luyện, vui mừng ngồi ở bên cạnh vì nàng hộ pháp.

Đồng thời bắt đầu hồi tưởng lên ngày này chỗ chuyện phát sinh.

Từ chính mình thức tỉnh ký ức đến bây giờ, cũng liền chừng một ngày công phu, trong thời gian này lại phát sinh rất nhiều chuyện, lấy hắn kiếp trước nghìn năm từng trải, hắn mơ hồ nghĩ ra một mùi âm mưu, cảm giác được một loại giữ tại nguy cơ.

Từ hôm qua Giang Nguyên đột nhiên bị đặt vu hãm cha mình bắt đầu, ngay sau đó đã đem mình và mẫu thân đánh vào đại lao, rồi đến về sau phát sinh tất cả, từ mặt ngoài xem, đây tựa hồ là nhất kiện Giang Nguyên hãm hại chính mình một nhà phổ thông tranh quyền tranh thủ tình cảm sự kiện, có thể tình tế phân tích, chính sự kiện vừa tựa hồ đều hiện lên một loại quỹ dị.

Đầu tiên là hoàng thất đối việc này phản ứng hoàn toàn có bột lè thường, tại quá khứ cũng đồng dạng phát sinh qua cùng loại sự kiện, hoàng đế mỗi lần đều sẽ ước thúc Giang Nguyên dừng lại đứng lúc, cái này Minh hoàng Đế nam thiên rõ ràng rõ ràng bản thân phụ thân đối Thiết Chiến vương triều trung thành, chỉ là sợ phụ thân công cao áp chủ, cho nên thừa cơ chèn ép, mà lần này lại rõ ràng muốn phụ thân dồn vào tử địa.

Cái này làm cho không người nào có thể lý giải, lúc này chính trực Oa Di hung hăng ngang ngược lúc, hoàng đế không nghĩ chống đỡ Oa Di, nhưng phải lâm trận giết đẹp trai, cái này là đạo lý gì? Lê nào hắn sẽ không sợ Oa Di nuốt Thiết Chiến vương triều? Lê nào Thiết Chiến vương triều còn có so cha mình cái này cùng Oa Di tranh đấu gần hai mươi năm người thích hợp hơn đối phó Oa Di tướng lĩnh?

Đáp án tự nhiên là phủ định, vậy chuyện này giải thích như thế nào? Chẳng lẽ nam thiên hội ngu ngốc đến cho là mình phụ thân nguy hại lại so với Oa Di lớn? Cái này càng không thể nào!

Cái kia nam thiên tại sao biết cái này sao làm đây?

Không nghĩ ra, Lâm Phong liền không suy nghĩ thêm nữa cái này nghĩ.

Lần là Giang Hạo cùng Tề Hải xuất hiện có đột ngột, lẽ nào đây là vừa khớp? Không, trên thế giới không có chân chính cái gọi là vừa khớp, Lâm Phong xưa nay không tin tưởng vừa khớp.

Tất nhiên không phải vừa khớp, chuyện kia thì càng kỳ quái, chỉ là đối phó thế tục vương triều trong một cái mạng bình Vương gia mà thôi, có hoàng thất liên hợp Giang Nguyên cũng đã đủ đủ, còn như phải ra khỏi động Thiên Hoa tông chương môn đại đệ tử sao? Huống hồ Giang Nguyên sớm đã đạt được tiên thiên tam trọng cảnh, mà cha mình vẫn chỉ là tiên thiên nhị trọng cảnh.

Đây hết thấy đều cho thấy chuyện này không tầm thường, nguyên bản suy đoán hoàng thất muốn đẩy nhóm người mình vào tử địa là bởi vì Đan Chính, hiện tại xem ra lại không hoàn toàn là dạng này, bởi vì tại chính mình cứu ra Đan Chính trước, Giang Hạo cùng Tề Hải đã phụng Nam Sơn chi mệnh tới Thiết Chiến vương triều, bọn họ không có khả năng sớm biết mình có thể cứu ra Đan Chính.

Đồng dạng, Nam Sơn phái Tề Hải cùng Giang Hạo hỏi Thiết Chiến vương triều ước nguyện ban đầu tuyệt đối không phải vì đối phó chính mình, bởi vì

trước đó chính mình vẫn chỉ là một cái khác biệt đa thông hai mạch Nhâm Đốc phế vật, căn bản không có khả năng có người có thể sớm nghĩ đến chính mình hội khôi phục trí nhớ kiếp trước.

"Lẽ nào Oa Di lần này tiến công là giả? Lẽ nào nam thiên cùng Oa Di ở giữa thành lập ăn ý nào đó, con mắt chính là vì đối phó cha mình?"

Ý niệm này vừa mọc lên, lập tức bị Lâm Phong phủ quyết.

Thứ nhất Thiết Chiến vương triều cùng đông doanh đế quốc ở giữa là kẻ thù truyền kiếp, Thiết Chiến vương triều hàng năm bị Oa Di giết chết bách tính không tính toán, Thiết Chiến vương triều trên dưới đối Oa Di có thể là hận thấu xương, tin tưởng nam thiên tuyệt đối không dám coi trời bằng vung đi cùng Oa Di liên thủ diệt trừ cha mình.

Thứ hai đối với nam thiên cùng Giang Nguyên đến, căn bản không cần liên hợp Oa Di là có thể có rất nhiều loại lý do diệt trừ chính mình một nhà, đương nhiên đó là chỉ tại chính mình khôi phục ký ức trước đó, bây giờ cũng đã không có khả năng. Có thể mấu chốt là mình là đến hôm qua mới khôi phục ký ức, mà cái nhắm vào mình phụ thân âm mưu lại sớm đã sớm bắt đầu.

"Chẳng lẽ là Thiên Hoa tông cùng Thiên Chiếu tông ở giữa có ăn ý nào đó?"

Cũng chỉ có dạng này, nam thiên cùng đông doanh đế quốc ở giữa mới có thể hợp tác, nhưng này cũng không hợp lý a, tương đối với Thiên Hoa tông cùng Thiên Chiếu tông đến, cha mình cái này Vương gia thật liên con kiến hôi cũng không tính, như thế nào lại đáng giá hai người bọn họ phải liên hợp xuất thủ đạo diễn như thế một màn tuồng?

Nếu quả thật là dạng này, vậy cái này bên trong tất nhiên sẽ có một cái đại âm mưu, có thể chính mình một nhà chỉ là âm mưu này một người trong vật bồi táng mà thôi.

Lâm Phong trong lòng đột nhiên xuất hiện cái này đáng sợ ý niệm trong đầu, ý niệm này mặc dù mặt ngoài xem vô cùng không hợp lý, nhưng cẩn thận suy nghĩ một chút, tựa hồ lại là một loại nhất giải thích hợp lý.

Vậy cái này lại là một cái âm mưu gì đây?

Thiên Hoa tông cùng Thiên Chiếu tông muốn làm gì đây?

Suy đi nghĩ lại, vẫn là không cách nào ra kết luận, Lâm Phong không khỏi lắc đầu, cười khổ một tiếng, không suy nghĩ thêm nữa những thứ này.

Bất quá tùy theo trong đôi mắt bắn ra một đạo kinh người tinh mang, sắc mặt lạnh lẽo, song quyền nắm chặt, trong lòng âm thầm phát thệ.

"Mặc kệ là Thiên Hoa tông, Thiên Chiếu tông, vẫn là nam thiên, Giang Nguyên, lại hoặc là Đông Doanh Uy Di, chỉ cần các ngươi muốn đối Bản Thánh người nhà bất lợi, chỉ cần các ngươi những con kiến hôi này có thể chịu được Bản Thánh lửa giận, vậy thì tới đi, Bản Thánh cam đoan để cho các ngươi dục tiên dục tử."

"Mặc kệ là âm mưu quỷ kế gì, tại thực lực tuyệt đối trước mặt, vậy cũng là yếu đuối như cánh ve."

"Thực lực, vẫn còn cần thực lực!"

Nghĩ tới đây, ngừng đầu hướng mẫu thân liếc mắt nhìn, chỉ thấy nàng đã bình ổn nhập định, lập tức hiểu ý cười, ngay tại bên cạnh mẫu thân ngồi xếp bằng xuống tới.

Từ trong trữ vật giới chỉ lại lấy ra một cái bình ngọc, từ đó đổ ra một khóa Bồi Nguyên Đan.

Nhìn cái này tỏa ra ánh sáng lung linh đan dược, ở trong mắt người khác là bảo bối bên trong bảo bối, Lâm Phong lại âm thầm lắc đầu, bây giờ hắn tu luyện được là long khí, hắn có thể cảm giác được long khí nếu so với chính hắn kiếp trước Đạo khí cao cấp... ít nhất ... Một tầng thứ, thậm chí có thể là hai cái cấp độ.

Mà Bồi Nguyên Đan chỉ có thể tăng nguyên khí loại này cấp thấp đồ vật, đối với hắn long khí đến, hiệu dụng cơ hồ nhỏ bé.

Nếu muốn lợi dụng đan dược rất nhanh giúp mình tăng cao tu vi, ít nhất yêu cầu giống như Thiên Linh Đan, thần lực đan loại kia đan dược cao cấp mới hữu dụng. Có thể hiện nay chính mình tu vi quá thấp, long khí không đủ, tính toán đầu ra đây chỉ có thể coi là cấp thấp thất phẩm Luyện Đan Sư.

Luyện Đan Sư đẳng cấp phân cấp thấp, trung cấp, cao cấp ba cái cấp bậc, mỗi cái cấp bậc lại phân cửu phẩm.

Khác (đừng) những thứ này đan dược cao cấp, bây giờ tu vi này, ngay cả luyện chế một ít trung cấp đan dược khả năng đều quá sức. Có thể nếu như không có đan dược trợ giúp, tại cái này thiên địa linh khí như vậy mông manh Nguyên Võ đại lục, muốn chỉ dựa vào hấp thu thiên địa linh khí để thăng tu vi thực sự không biết phải chờ tới ngày tháng năm nào.

Tại đại thế giới, không chỉ có Luyện Đan Sư phân đẳng cấp, đan dược cũng phân là đẳng cấp, theo thứ tự là cấp thấp, trung cấp, cao cấp, linh cấp, thánh cấp.

Cấp thấp kém cõi nhất, thánh cấp tốt nhất, kiếp trước Lâm Phong đó là có thể luyện chế thánh cấp đan dược cao cấp bát phẩm Luyện Đan Sư.

Mà mỗi loại đan được lại phân làm hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm. Cùng loại đan được, khác biệt phẩm cấp, sau khi dùng hiệu quả tự nhiên cũng không giống nhau. Cấp thấp hiệu quả kém cõi nhất, cực phẩm hiệu quả tốt nhất.

Dưới tình huống bình thường, cấp thấp thất phẩm phía dưới Luyện Đan Sư chỉ có thể luyện chế cấp thấp đan được; cấp thấp tám, cửu phẩm Luyện Đan Sư mới có thể bắt đầu luyện chế một ít trung cấp đan được; trung cấp thất phẩm ở trên Luyện Đan Sư mới có thể luyện chế đan được cao cấp; cao cấp ngũ phẩm ở trên Luyện Đan Sư mới có thể luyện chế ra linh cấp đan được.

Thánh cấp đan được thì ít nhất phải cao cấp bát phẩm ở trên Luyện Đan Sư mới có thể luyện chế thành công, lại xác suất thành công rất thấp, coi như luyện chế thành công, đan được phẩm cấp đồng dạng cũng là rất thấp.

"Tính, vẫn là ăn đi, muối mặc dù cũng là thịt!"

Ngay tại hần lắc đầu cười khỏ chuẩn bị dùng Bồi Nguyên Đan lúc, đột nhiên trong đầu linh cơ lóe lên.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Hần gọi Lâm Tiểu Lục

"Đầu móa, ta làm sao quên lão hồ đồ cho ta trong trữ vật giới chỉ còn có một đồng lớn linh thạch! Đó cũng đều là tinh thuần thiên địa linh khí ngưng tụ ra trời đất tốt a, coi như tại đại thế giới cũng là thuộc về khó có thể đạt được trân quý đồ vật a!"

Nghĩ tới đây, lập tức thu hồi Bồi Nguyên Đan, tiện tay móc ra hai khóa linh thạch thượng phẩm.

Nhìn cái này trắng nõn như ngọc, không tỳ vết chút nào linh thạch, Lâm Phong trên mặt vui vẻ chung nhưng, một hồi nóng lòng muốn thử.

Lúc này ngồi thẳng đáng người, một tay nắm một khóa linh thạch, vận lên Cửu Long Nội Tu Quyết, thôi động trong cơ thể long hồn bắt đầu du động.

Theo long hồn du động, lập tức cảm giác được trong lòng bàn tay trong linh thạch có một cỗ tinh thuần linh khí theo huyết Lao Cung tiến nhập bàn tay, dọc theo Thủ Tam Âm Kinh mạch, đi qua Đại Lăng, nội quan, gian sử, khích môn các loại (chờ) hai mươi chín huyết vị tiến nhập tim phổi, rồi đến Nguyên phủ bị long hồn hấp thu, sau đó lại từ long hồn đem tinh luyện sau chuyển hóa thành tinh thuần long khí, lại phụt lên ra, tiến nhập kinh mạch, tụ vào vốn có trong long khí.

Như vậy vòng đi vòng lại duy trì liên tục hồi lâu, đột nhiên cảm giác được bên người một hồi sóng linh khí truyền đến, Lâm Phong nhanh chóng đình chỉ tu luyện, mở mắt, hướng sóng linh khí nguyên nhìn lại.

Cái này vừa nhìn không khỏi một hồi đại hỉ, nguyên lai là mẫu thân vậy mà chỉ bằng lấy cái này một khóa Bồi Nguyên Đan liền muốn đột phá Ngưng Hồn cảnh sơ kỳ, tiến nhập trung kỳ.

Điều này cũng làm cho Lâm Phong vui mừng đồng thời không khỏi âm thầm bội phục lên mẫu thân mình tư chất, cái này nhất định là thiên tài trong thiên tài a, trách không được có thể ngưng tụ ra Huyền cấp lục phẩm nguyên hồn.

Biết mẫu thân lúc này là đột phá cửa ải, tồn tại nhất định tính nguy hiểm, đồng thời cũng cần đại lượng thiên địa linh khí. Lập tức vội vàng lại lấy ra mấy viên linh thạch, theo nhất định quy luật hướng bốn phía ném đi, tiếp lấy hai tay cực nhanh đánh liên tục mấy cái huyền ảo pháp quyết.

Theo hai tay hần pháp quyết càng đánh càng nhanh, cái kia bị hần ném ở bốn phía mấy khối linh thạch thượng đồng thời toát ra từng cỗ một mắt thường có thể thấy thiên địa linh khí.

"Kết!"

Dứt tiếng, chỉ thấy Diệp Ngưng Suong bên người trong nháy mắt tràn ngập nồng nặc hầu như hoá lỏng thiên địa linh khí.

Đây là Lâm Phong vì hần mẫu thân bố trí xuống tụ linh trận, thuận tiện năng hấp thu thiên địa linh khí, đề thăng năng đột phá thời gian và xác suất thành công.

Làm xong đây hết thảy về sau, Lâm Phong cũng không dám tu luyện nữa, đi tới tới gần cửa phòng miệng trên một cái ghế ngồi xuống, hai mắt gắt gao chăm chú vào trên người mẫu thân, không dám dời chút.

Linh hồn chỉ lực triển khai, đem xung quanh trong vòng trăm trượng bao trọn, vào lúc này hấn cũng không dám khinh thường chút nào, mẫu thân lúc này chính là đột phá quan trọng hơn trước mắt, tuyệt không thể bị quấy rầy, dù là có chút gió thổi cỏ lay, cũng có thể trực tiếp đưa tới mẫu thân đột phá thất bại, Trọng giả thậm chí có tẩu hỏa nhập ma nguy hiểm.

Hẹn thời gian đột hết một nén hương về sau, chợt nghe một tiếng yếu ớt thêm phi thường thanh thúy tiếng phượng hót vang lên, chặt tiếp theo liền thấy mẫu thân phía sau xuất hiện một đạo hỏa hồng sắc hư ảnh, theo hư ảnh dần dần trở nên lớn, ngưng thật, cách mặt đất cao đến hai trượng chỗ, một con dài sáu hơn một xích hỏa hồng sắc chim to ngừng trên không trung, huyền lệ hỏa hồng sắc lông đuôi, hoàn mỹ thân thể, đều hiển lộ rõ ràng nàng Bách Điều Chi Vương uy nghi.

Phượng hoàng nguyên hồn!

Ngay tại Lâm Phong cảm khái lúc, chỉ thấy cái kia phượng hoàng nguyên hồn bắt đầu động, huyền lệ hai cánh nhẹ nhàng vỗ mấy lần, chỉ thấy từng cỗ một tinh thuần thiên địa linh khí lấy mất thường có thể thấy tốc độ tùy theo tiến nhập mẫu thân đầu huyết Bách Hội.

Đồng thời mẫu thân toàn thân cũng nhấp nháy một hồi ánh sáng màu đỏ nhạt, theo quang mang lấp lóe, nàng quanh người những cái kia hầu như hoá long thiên địa linh khí cũng theo đó mãnh liệt chen lấn tiến nhập nàng toàn thân lỗ chân lông.

Cứ như vậy duy trì liên tục hẹn khoảng một canh giờ.

Cái kia phượng hoàng nguyên hồn bỏ nhào phiến mấy lần cánh, ngay sau đó hỏa hồng sắc đầu lâu ngẩng lên thật cao, tựa hồ dài hơn mình một tiếng, lại chỉ phát sinh một tiếng yếu ớt thủy minh âm thanh.

Lâm Phong biết, cái này dù sao chỉ là Huyền cấp lục phẩm nguyên hồn, có thể phát sinh như chân phượng phượng hoàng giống như kêu to cũng rất không tệ, rõ ràng cái này nguyên hồn đã vốn có linh tính, nếu như đổi thành hoàng cấp nguyên hồn, chớ đề cho, thậm chí ngay cả chính mình động động ý thức cũng không có.

Tiếng kêu to đi qua, chỉ thấy nó đột nhiên tựa đầu một thấp, vỗ lấy hai cánh, hóa thành một đạo hư ảnh trong nháy mắt biến mất tại mẫu thân trong cơ thể.

Theo nguyên hồn trở về vào cơ thể, Lâm Phong nhìn thấy mẫu thân thân thể nhẹ nhàng run rẩy một chút, tùy theo truyền ra "Ba" một tiếng giống như một tầng giấy mỏng bị đâm nhẹ - vang lên.

Diệp Ngưng Sương hai mắt cũng theo đó mở, hai đạo mừng rỡ ánh mắt tại Lâm Phong trên người hiện lên, trên mặt lộ ra lau một cái thoải mái nụ cười.

"Chúc mừng nương đột phá!"

Lâm Phong gặp mẫu thân từ trong nhập định tỉnh lại, tu vi đã là tiên thiên tứ trọng Ngưng Hồn cảnh trung kỳ, không từ trong lòng là mẫu thân cảm thấy vui vẻ, mẫu thân thực lực càng mạnh, năng lực tự vệ cũng liền càng mạnh, có thể tôn trọng đến người nàng cũng càng ít đi.

"Tiểu tử thôi, muốn ăn đòn, liền nương cũng dám chế giễu!"

Có thể nhanh như vậy đã đột phá tu vi, Diệp Ngưng Sương trong lòng tự nhiên cũng là mừng rỡ không gì sánh được, dù sao nàng đã tự phong nguyên hồn hơn hai mươi năm, vốn tưởng rằng kiếp này cũng lại vô vọng khôi phục tu vi, nhưng không nghĩ con trai mình không chỉ có giúp mình mở ra phong ấn, còn để cho mình trong một đêm đem tu vi tăng lên một cấp.

Mặc dù bây giờ còn không biết việc này là phúc hay họa, bất quá nhưng không thể ảnh hưởng nàng lúc này tâm tình kích động.

"Oan uổng a, hài nhi nào dám chế giễu nương đâu, hài nhi đều là lời thật lòng!"

"Tốt, tốt, nương đùa giỡn với ngươi đâu, chính kinh, ngươi cho ta cái này Lan Lăng Quyết quả nhiên không hổ là Địa cấp tam phẩm công pháp a, cái này hấp thu linh khí tốc độ hầu như so với ta nguyên lai công pháp nhanh hơn mười hơn trăm lần."

Diệp Ngưng Sương vẻ mặt vẻ vui thích thuật công pháp này cường hãn.

Lâm Phong nhưng ở nàng bị vui sướng che lấp mắt chỗ sâu phát hiện cái kia xóa sạch lái đi không được sầu lo.

Cũng không muốn khuyên nhiều, hấn biết loại chuyện như vậy nhiều cũng vô dụng, ngược lại tăng thêm phiền não.

Hai người trò chuyện một hồi Lan Lăng Quyết về sau, Lâm Phong lại móc ra một quyển ghi chép một loại gọi Trích Tinh Thủ Huyền cấp bát phẩm chiến kỹ tập đưa cho Diệp Ngưng Sương.

Diệp Ngưng Sương sau khi nhận lấy cũng giống Lạc Ly bọn họ một hồi kinh ngạc, bất quá đã có Lan Lăng Quyết loại này hàng cao cấp, đối đạt được cái này thoảng cấp thấp chiến kỹ nhưng chỉ là hơi hơi kinh ngạc một chút liền thu tới.

"Phong nhi, bây giờ tình thế đối chúng ta rất bất lợi, kế tiếp ngươi có tính toán gì không?"

Nhìn thấy mẫu thân hỏi vấn đề này, Lâm Phong không chút nào giấu giếm đem trước đó cùng Tào Lỗi thương lượng xong sự tình nói cho nàng biết.

Diệp Ngưng Suong sau khi nghe xong đầu, biểu thị đồng ý, bắt quá vẫn là nhủu mày lại, hỏi ra một câu.

"Vậy chính ngươi chuẩn bị đi làm cái gì?"

Tại Diệp Ngưng Suong trước mặt, Lâm Phong không muốn giấu giếm, lời nói thật thật nói: "Ta nghĩ đi xem đi Đông Doanh quốc, chủ yếu là nghĩ đến bọn họ Xích Cương hầm mỏ bên kia đi, xem xem có thể hay không cầm một ít xích cương trở về, đồ chơi này đối đãi thăng phụ thân Thiên Lang quân thực lực rất có ích lợi."

"Ừm, nói chuyện cũng tốt, chỉ là ngươi muốn tâm, cái này Đông Doanh quốc là bám vào Thiên Chiếu tông hạ thế lực, đối với đồ thép loại này trọng yếu tài nguyên, khẳng định sẽ có cao thủ trông coi."

Nghe được mẫu thân cái này lo lắng, Lâm Phong vội vàng đầu nói: "Cái này mời nương yên tâm đi, hài nhi sẽ không hành sự lỗ mǎng, nếu như chuyện không thể làm, hài nhi sẽ không xuất thủ."

"Như vậy cũng tốt, ngươi có thể dạng này ta liền yên tâm."

Diệp Ngưng Suong thoả mãn đầu, bắt quá lập tức hai mắt rơi lệ, sắc mặt trở nên không gì sánh được bi thống, nghẹn ngào nói: "Phong nhi, ngươi phải thật tốt bả sáu di thể mai táng, sáu là vì nương mà chết, về sau hẳn chính là ta thân nhi tử, ngươi thân đệ đệ."

Vừa nghĩ tới lục tử, Lâm Phong cũng là mắt hồ súc tích lệ, về mặt bi thống đầu nói: "Nương xin yên tâm, hài nhi nhất định sẽ hảo hảo an táng sáu, ta sẽ tại hẳn trên mộ bia khắc lên Lâm Lục tên này, hẳn về sau cứ gọi Lâm Lục."

Lấy tay xoa sạch một thanh khóe mắt, tiếp lấy đối lệ rơi đầy mặt mẫu thân khuyên lon: "Nương cũng đừng quá khó chịu, ta tin tưởng sáu cũng không nguyện ý nhìn thấy nương như thế bi thương."

"Lâm Lục. . . Lâm Lục!"

". . ."

Hai mẹ con một chỗ yên lặng.

Sau một hồi, Lâm Phong dẹp loạn một chút tâm tình bi thương, đi tới bên cạnh mẫu thân, ôn nhu nói: "Nương, rất khuya, ngài trước nghỉ ngơi một hồi đi, ngày mai còn phải gấp rút lên đường."

Diệp Ngưng Suong nghe vậy, móc ra một khối Hương Mạt lau trên mặt nước mắt, đối Lâm Phong đầu, không có.

Lâm Phong thăm than một tiếng, tại mẫu thân trên vai vỗ nhẹ hai lần.

"Cái kia hài nhi đi ra ngoài trước, nương nghỉ ngơi một ngày cho khỏe hạ, chớ suy nghĩ quá nhiều."

Gặp mẫu thân vẫn như cũ chỉ là đầu, không có, cũng không cần phải nhiều lời nữa, xoay người đóng cửa lại, hồi hẳn gian phòng của mình.

Trở lại gian phòng của mình sau gặp Lạc Ly ba người bọn họ đã rời đi, Lâm Phong cũng mặc kệ bọn hắn, chính mình đi tìm tới văn Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Chương giấy nghiên cứu, bắt đầu ở trên một tờ giấy trắng "Lả tả" về lên tới.

Không bao lâu, về xong hai tờ giấy, lại phóng xuất long khí chi hòa đem trên giấy mực nước hơi cho khô, sau đó đem giấy gấp lại, xoay người rời phòng.

Tào Lỗi trong phòng, mới vừa từ quân doanh trở về không lâu Tào Lỗi đang ở thoải mái trong ngày chán kinh Tào phu nhân, Tào phu nhân mặc dù cũng từ tập võ, chỉ là tư chất có hạn, đến nay phương hậu thiên ngũ trọng cảnh.

"Thùng thùng" một tràng tiếng gõ cửa truyền đến, Tào Lỗi đang định câu hỏi, lại nghe Lâm Phong thanh âm truyền đến: "Tào thúc ngài ngủ sao?"

Tào Lỗi nghe là Lâm Phong, vội vàng đứng dậy đi mở cửa, đồng thời trong miệng hỏi đáp: "Ta còn không ngủ."

Cửa mở, Lâm Phong gặp Tào Lỗi vẫn một thân nhung trang chưa tháo, không khỏi đối hẳn âm thầm bội phục, lập tức mỉm cười nói: "Tào thúc, không có ý tứ trẻ như thế đã quấy rầy ngài, tẩu tẩu được chứ?"

Tào Lỗi hào sảng cười ha ha một tiếng nói: "Ngươi tẩu tẩu không có như vậy chiều chuộng, đều là người luyện võ, không có gì đáng ngại. Ngươi tìm đến ta có việc gì, chúng ta đi ta thư phòng."

Lâm Phong biết Tào Lỗi chính là một cái như vậy tính bộc trực người, lập tức cũng không khách sáo, lập tức đi theo hắn đi tới thư phòng.

Tào Lỗi gặp Lâm Phong vừa tiến đến đã đem trong tay hai tờ giấy trắng mở ra, không khỏi đảo mắt nhìn lại, đã thấy cái kia trên giấy lung tung vẽ đầy đủ loại đường nét, hình vẽ, cùng với một ít cực nhỏ giải.

Ngay từ đầu không là rất rõ ràng, đội hán nhìn kỹ một hồi, lại giống như phát hiện kỳ trân dị bảo gì, hai mắt cũng lại đi bất khai.

Vừa nhìn vừa đầu, sắc mặt mừng như điên, hai mắt tỏa ánh sáng xem sau khi, đột nhiên ngẩng đầu lên, hai mắt sáng quắc chăm chú vào Lâm Phong trên mặt, tựa hồ không biết Lâm Phong giống như.

"Phong, đây là người Họa trận đồ?"

Cái này trận đồ mặc dù trải qua Lâm Phong dùng long khí chỉ hòa nung qua, bất quá mới mẻ hắc ần vẫn có thể rõ ràng đây là mới vừa bức tranh.

"Ừm, đoạn thời gian trước ta ngẫu nhiên được trên một bức cổ trận đồ, kết hợp với hai người các người quân đặc biệt, suy nghĩ ra cái này 2 bức trận đồ, hy vọng có thể đối Tào thúc cùng ta cha có tác dụng."

"Ha ha, tốt một cái, tốt như vậy trận đồ làm sao có thể chỉ có vừa làm dùng, cái này tác dụng một đi không trở lại. Ha ha!"

Tào Lỗ tâm tình lúc này so nhất được trọng bảo còn cao hứng hơn, một cái thống soái nguyện vọng lớn nhất chính là mình dưới trướng tướng sĩ có thể sở hữu thực lực cường đại, mà Lâm Phong cho hắn cái này hai tờ trận đồ, vừa lúc để cho hắn chứng kiến loại hy vọng này.

Hung phấn phía dưới Tào Lỗ trực tiếp liền sơ xuất đi hỏi Lâm Phong là từ đâu chỗ đạt được thượng cổ trận đồ vấn đề, tiếp lấy lại vui đầu vào hai tờ trên trận đồ nghiên cứu.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Liệt Không Đế Huyết

Lâm Phong gặp Tào Lỗ khi thì mặt giãn ra, khi thì cau mày, tại bên cạnh bắt đầu giúp hắn giảng giải.

"Trận này tên là Thiên Lang Thất Tinh trận, là ta kết hợp Thiên Lang quân yêu thích tiến công thiết kế tính toán một loại trận pháp, trận này lấy bảy người làm bạn, bốn người trước đánh, ba người hộ vệ phía sau lưng cùng hai cánh, khi tất yếu cũng có thể ba người trước đánh, bốn người cư hậu hộ vệ, lui lại lúc cũng như vậy.

Lấy bảy ngũ làm một đội, trận thế cũng thế; lại lấy đội bảy làm một trung đội, Thất Trung đội làm một đại đội, bảy đại đội làm một cờ, nhất kỳ vì một vạn 6807 người.

Trận này riêng lấy bảy người là một cái chiến đấu chinh thế, trước đánh cùng hộ vệ phân công minh xác, chú ý là chinh thế chiến đấu, linh hoạt đa dạng, bảy người như thất lang điên cuồng trước phe. Ngũ cùng ngũ, đội cùng đội, cờ cùng cờ ở giữa đều có thể phối hợp."

Nói nơi đây, Lâm Phong lại đưa tay chỉ chỉ những cái kia đường nét, tiếp lấy giải đạo: "Những tuyến điều này thì là trận này tiến thoái biến hóa đồ, có thể hoành có thể dũng thẳng, có thể thẳng có thể khúc, có tiến có thoái, có thể vòng có thể các loại đồng dạng có bảy bảy bốn chín loại biến hóa."

"Diệu! Diệu! Diệu! Tuyệt không thể tả! Ha ha."

Tào Lỗ lý giải trận đồ này về sau, vỗ tay cười ha hả, liền hô ba cái diệu chữ.

Lâm Phong nhếch miệng mỉm cười, chỉ vào bức tranh này nửa phần dưới, tiếp lấy giải đạo: "Trận này tên là Mãnh Hổ Bát Cực trận, là ta kết hợp Tào thúc Hồ Bí quân đặc biệt suy nghĩ ra được, trận này hơi lệch phòng ngự, . . ."

Giải hết này tám trận đồ về sau, lại chỉ vào một tờ giấy khác, tiếp tục giải đạo: "Trận này tên là Lang Thôn Hồ Tỏa trận, là dùng cho Thiên Lang quân cùng Hồ Bí quân phối hợp trận đồ, cái này đồ so sánh với trước đây hai trận thoáng phức tạp. . ."

Sau nửa canh giờ, đi qua Lâm Phong giải, Tào Lỗ trên cơ bản rõ ràng cái này ba cái trận pháp đủ loại biến hóa, liền một đầu chôn ở trong trận đồ, không tiếp tục đề ý bên cạnh Lâm Phong.

Gặp cái này, Lâm Phong cười cười ly khai thư phòng.

Trở lại gian phòng của mình Lâm Phong thuận tay ở trong phòng bố trí một cái ảo trận, tiếp lấy liền lách mình vào Không Thiên Chuông.

Cảm thấy mình thực lực quá thấp hẳn nhất định phải nắm chặt tất cả không dư thời gian tiến hành tu luyện, mà hẳn tu luyện tốt nhất địa phương tự nhiên là Không Thiên Chuông, nơi đây bên trong không gian không chỉ có thời gian so ngoại giới gần mười lần, hơn nữa trong này khí trời đất hòa hợp đối người tu luyện tới đơn giản là hiếm có bảo vật, ở nơi này khí trời đất hòa hợp hạ tu luyện có làm ít công to hiệu quả.

Kiếp trước hẳn mặc dù có thể tại thời gian ngàn năm bên trong đạt được Địa Tiên sơ kỳ tu vi trừ hẳn thiên phú và nỗ lực bên ngoài, cái này Không Thiên Chuông cũng là giúp hẳn then chốt vật.

Tại Không Thiên Chuông bên trong, hẳn móc ra một đồng linh thạch, đem bố trí bên người, theo phương pháp quyết đánh xong, bên cạnh hẳn thiên địa linh khí trong nháy mắt hoá lỏng.

Ở nơi này hoá lỏng thiên địa linh khí bên trong tu luyện, tốc độ liền có thể tương đương được.

Đây nếu là để cho bên ngoài những người kia biết, không, coi như là để cho đại thể giới những lão quái vật kia nhóm biết, bọn họ cũng giống vậy hội hâm mộ và ghen ghét đến chết.

Coi như tại trong đại thể giới, cũng không có chỗ sẽ có đậm đà như vậy đến hoá lỏng thiên địa linh khí.

Nhìn chính mình trong cơ thể long hồn nhan sắc dần dần trở nên trắng nõn, nhìn nữa bên trong kinh mạch long khí cũng càng ngày càng nhiều, Lâm Phong khoe miệng lại treo lên cái kia chiêu bài thức mỉm cười.

Hai tay nắm chặt quyền, lại là một hồi đùng đùng đùng đùng thanh âm truyền đến, lực lượng cường đại cảm giác theo tới.

"Mặc dù cách tiến nhập đệ tứ hoàng hồn cảnh còn có chút khoảng cách, bất quá cái này một thân long khí lực lượng cũng đã không sai biệt lắm có thể cùng tiên thiên tam trọng cao thủ cứng đối cứng tới như vậy mấy lần."

Thu công đứng dậy, đi tới phòng luyện khí, lấy ra mấy cái ngọc bội, vận lên lấy khí hóa hòa bí pháp, tay trong lòng nhất thời bốc lên một đồng vệt sáng ngọn lửa.

Qua không sai biệt lắm một lúc lâu sau, trong tay hẳn nhiều mấy cái hình dạng có quái dị ngọc phù.

Nhìn những thứ này ngọc phù, Lâm Phong ánh mắt buồn bã, khẽ thở dài một cái một tiếng: "Ai, thực lực này thực sự quá thấp, luyện cái Truyền Tán Phù đều lao lực như vậy, tốt như vậy ngọc thạch, luyện chế được nhưng là chỉ có thể đơn lần sử dụng rác rưởi, thực sự là phung phí của trời."

Hắn chỗ này tại tự oán tự ngái, lại không biết đạo nhân gia Nguyên Võ đại lục thượng ngay cả Thiên Minh tông dạng này siêu nhiên hàng loạt đều không có người thấy cái này Truyền Tán Phù.

Bọn họ đến nay tìm người liên lạc hay là muốn dựa vào nhất phương pháp nguyên thủy: Tại một cái địa phương nào đó lưu lại đặc thù ký hiệu, sau đó há miệng chờ sung thức đợi chờ mình người khi nhìn đến ký hiệu.

Như hẳn loại này Truyền Tán Phù nếu như tại Nguyên Võ đại lục thượng xuất hiện, còn không chừng sẽ khiến phong ba gì đây.

Tính toán thời gian còn sớm, lại bắt đầu nghiên cứu chiến long kỹ năng ý thiên trong ghi chép Chiến Pháp Thiên Thương Pháp.

Chiến Pháp Thiên Thương Pháp.

Thương người, vì đâm vũ khí vậy. Lực sát thương cường đại, trường mà sắc bén, sử dụng linh hoạt, thủ thắng phương pháp, tinh vi độc đáo, hẳn vũ khí không thể với tới, có xưng "Bách Bình Chi Vương".

Khúc đạo đầu vì giảng thuật thương cơ bản phương pháp sử dụng, đại thể là: Ghim, đâm, đánh, phanh, dây dưa, vòng, cản, cầm, đánh, phát, múa hoa.

Chiến Pháp Thiên Thương Pháp chú ý là: Có hư thực, có kỳ chính; tiến duệ, thoái tốc; thế hiểm, tiết ngắn; bất động như núi, động như lôi chấn.

Chiêu thứ nhất: Liệt Không Đế Huyết, chiêu thức xu thế giống như thẳng thật khom, men theo một đạo hình cung tấn công địch, lấy ra bất ngờ làm chủ, mà trong vòng nhất chiêu còn có ghim có gai có dây dưa có vòng; có cản có cầm, có phanh có đánh; còn có hai mươi một bước tinh diệu bộ pháp xu thế.

Lấy Lâm Phong linh hồn cường độ, xem một lần về sau, trên cơ bản liền biết chiêu này điểm chính, lập tức thủ nhận Bàn Long thương bắt đầu diễn luyện.

Liền một chiêu.

Vốn cho là rất đơn giản một chiêu, Lâm Phong luyện vài chục lần, dĩ nhiên cảm giác được rất không được tự nhiên, hoàn toàn không có phát huy ra thương pháp tinh túy.

"Đầu múa, vấn đề này đến xuất hiện ở đây?"

Một tay đem Bàn Long thương hướng mặt đất cắm xuống, có nôn nóng đặt mông ngồi dưới đất, bắt đầu tìm kiếm hỏi về đề chỗ căn nguyên.

Nghĩ một lát, vẫn là không có manh mối, vô ý thức tự tay bắt lại Bàn Long thương.

"Ừm, Bàn Long thương. . . Chiến Phá Thiên. . . Chiến Long Phá Thiên. . . Long. . . Long khí. . . Cửu Long Nội Tu Quyết. . . Long hồn. . . Nguyên phủ. . . Ha ha, ta nghĩ đến, lão tử kiếp trước tu phổ thông công pháp, chính là khí tồn đan điền, bây giờ nhưng là khí tồn Nguyên phủ, mà vừa mới một mực theo thói quen sử dụng kiếp trước hành khí phương thức tiến hành luyện thương, vậy dĩ nhiên không có khả năng đạt được người đoạt hợp nhất, ha ha, mình bạch!"

Suy nghĩ cẩn thận chỗ máu chốt, lập tức lập tức đứng lên, tiện tay nhặt lên Bàn Long thương, trước vận chuyển Cửu Long Nội Tu Quyết, lại trong vòng tu quyết Đặc Thủ Pháp Môn đem long khí rót vào Bàn Long thương.

Quả nhiên, làm long khí như nhau Bàn Long thương, Bàn Long thương tựa hồ trong nháy mắt thay đổi sống, nhẹ nhàng run rẩy một chút, phát sinh một hồi như có như không tiếng rỗng ngấm.

Đồng thời Lâm Phong cảm giác được lúc này cùng Bàn Long thương ở giữa tựa hồ thành lập được liên hệ nào đó, một loại huyết nhục tương liên cảm giác, vừa tựa hồ cảm giác được Bàn Long thương có thể biết mình tâm ý, mình cũng có thể cảm giác được nó cảm thụ. Đây là một loại rất huyền diệu cảm giác, tựa hồ là trong chỗ u minh tồn tại cảm giác thấy, không rõ, không nói rõ.

Theo loại này huyền diệu cảm giác, Lâm Phong hai mắt khép hờ, tay chân bắt đầu động, trước chậm sau nhanh, người cùng thương phát, thương như du long, dần dần tiến nhập trạng thái.

"Liệt! Không! Đê! Huyết!"

Theo Lâm Phong chữ thứ nhất quát ra, trong tay hấn Bàn Long thương bỗng nhiên phát sinh một hồi chói mắt kim quang, sau đó kim quang càng ngày càng thịnh, thẳng đến Lâm Phong cuối cùng sau một cái chữ bằng máu lỏ ra, Bàn Long thương run lên bần bật, quay chung quanh tại trên thân thương kim quang bỗng nhiên toàn bộ hướng mũi thương tụ lại, hình thành một cái thật lớn quả cầu ánh sáng màu vàng óng.

"Rỗng" theo một đạo bá khí tiếng rỗng ngấm vang lên, tụ lại tại mũi thương quả cầu ánh sáng màu vàng óng mãnh mẽ bay về phía trước ra, nhanh chóng kéo dài, biến thành một cây trường thương đáng sợ, sau đó không trung xuất hiện một đạo dài đến mười trượng, ôm hết phẩm chất, toàn thân ánh vàng rực rỡ, không thấy chút nào tạp chất kim sắc thương cương, trên không vắt ngang, uy thế bao phủ đại địa, đủ để cùng nhật nguyệt tranh huy.

Lâm Phong đột nhiên giương đôi mắt, một đạo tinh quang tùy theo hiện lên, ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm cái kia đạo chói mắt kim sắc thương cương, khóe miệng hơi vênh lên, lộ ra vẻ hài lòng nụ cười.

"Thương cương, ha ha, đây chính là Liệt Không Đề Huyết, uy năng như thế, quả thực không lỗ vì Liệt Không Đề Huyết!"

Cảm khái một chút, vẫy tay, đem thương cương thu hồi.

"Diệu! Thật là khéo! Cái này Bàn Long thương một phối hợp long khí sử dụng, thương thì dường như có chính mình ý thức, nhân thương hợp nhất cảm giác liền đi ra! Chỉ là một chiêu này tiêu hao cũng quá lớn, cứ như vậy lập tức, không sai biệt lắm liền rút hết ta một phần ba long khí. Không chỉ có thực lực còn chưa đủ, đối chiêu thức cũng còn chưa đủ thuần thực, cùng cái này Bàn Long thương độ phù hợp cũng còn chưa đủ, thương này Cương uy thế vẫn không thể hoàn toàn phát huy, xem ra còn phải nhiều hơn luyện tập mới được."

Lại diễn luyện hai lần về sau, tính toán một chút thời gian, bên ngoài không sai biệt lắm trời sáng, lập tức thu súng ngồi xuống, vận chuyển Cửu Long Nội Tu Quyết khôi phục long khí sau đó ra Không Thiên Chuông.

Bên ngoài quả nhiên sắc trời đã sáng, Lâm Phong một đêm không ngủ, lại như cũ hai mắt lấp lánh, thần thái sáng láng, không hề mệt mỏi.

Đang muốn vừa sải bước ra khỏi cửa phòng, đã thấy Đan Chính trùng hợp đi tới cánh cửa, đang muốn gõ cửa, lập tức dừng lại thân hình, gấp hấn mặt lộ vẻ buồn rầu, không khỏi hỏi: "Người tìm đến ta có việc?"

Đan Chính nghe vậy, cũng không khách sáo, thu tay lại đi vào phòng, mở miệng nói: "Công tử, ta tối hôm qua muốn thật lâu, vẫn cảm thấy người chỉ đem Lạc Ly xuất môn không ổn, ta có một loại mưa gió sắp đến cảm giác, khả năng trên đại lục hình thức sẽ có dị biến, ta sợ Nam Sơn tên hỗn đản kia sẽ phá ra cao thủ đi đối phó các người."

Lâm Phong gấp hấn ánh mắt trong suốt bên trong mang theo một cỗ thật sâu sầu lo, biết hấn đúng là lo lắng cho mình an nguy, lập tức mỉm cười nói: "Người yên tâm đi, Lạc Ly tu vi mặc dù đối với người cao, bất quá thân phận nàng bây giờ ở nơi đó, tin tưởng Nam Sơn cũng không dám cầm chúng ta thế nào."

Không đợi Đan Chính mở miệng, rồi nói tiếp: "Huống hồ ta còn có hấn thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, người liền không cần phải lo lắng ta, ngược lại là các người bên này, chỉ có người một cái tiên thiên tam trọng cảnh người, ta ngược lại có lo lắng."

Diệp Ngưng Sương mặc dù đã khôi phục tu vi, nhưng vì không cho Lâm Vĩ Nghi có lo lắng, không phải vạn bất đắc dĩ là tuyệt đối sẽ không xuất thủ, đây là Lâm Phong cùng mẫu thân ở giữa bí mật. Tự nhiên cũng không thể nói cho Đan Chính.

"Xin công tử yên tâm, ta tối hôm qua đã đem công tử cho ta cái kia bản khoảng không lăng kiếm quyết hiểu được, dựa vào cái này Huyền cấp bát phẩm vũ kỹ, ta tin tưởng coi như gặp gỡ tiên thiên tứ trọng sơ kỳ người cũng có sức đánh một trận."

Đan Chính trong lời nói trong ánh mắt đều là tràn đầy tự tin, hấn thấy, đại lục này thượng không có mấy cái tiên thiên tứ trọng cao thủ, còn như phổ thông tiên thiên tam trọng cao thủ, bây giờ có cái này Huyền cấp bát phẩm khoảng không lăng kiếm pháp, bọn họ sớm đã không phải đối thủ của hấn.

Lâm Phong cũng không có đá kích hấn tự tin, chỉ là lấy ra đem qua luyện chế ba miếng đưa tin ngọc phù đưa cho hắn.

Đan Chính sau khi nhận lấy liếc mắt nhìn, không biết đây là cái gì đồ vật, lập tức về mặt mờ mịt nhìn Lâm Phong.

"Đây là cái gì?"

Đan Chính phản ứng để cho Lâm Phong không còn gì để nói, xem ra cái này Nguyên Võ đại lục ở nơi này con đường tu luyện quả thực lạc hậu, thân là Bát Đại Môn Phái từng Kinh chương môn đại đệ tử, thậm chí ngay cả cơ bản nhất Truyền Tán Phù cũng chưa từng thấy.

"Đây là Truyền Tán Phù, người có thể đi qua hấn cho ta truyền lại tin tức, chỉ cần người ta đều ở trên đại lục, dưới tình huống bình thường ta đều có thể thu đến."

"Thiên. . . Trời ạ, lợi hại như vậy? Đây không phải là truyền bên trong thiên lý truyền âm sao? Công tử người tại sao có thể có cao cấp như vậy đồ vật a?"

Đan Chính sau khi nghe sợ miệng đều nhanh không thể chọn, xem Lâm Phong trong ánh mắt tràn ngập sùng bái.

Lâm Phong không trả lời hấn vấn đề, nhếch miệng mỉm cười nói" bất quá người phải nhớ kỹ, cái này Truyền Tán Phù một viên chỉ có thể sử dụng một lần, hơn nữa một lần đưa tin tin tức cũng không nhiều, cho nên người phải tận lực dùng miệng đơn giản đem sự tình rõ ràng."

Đan Chính nghe vậy vội vàng đầu đáp ứng.

Tiếp lấy Lâm Phong lại đem Truyền Tán Phù phương pháp sử dụng nói cho, đợi Đan Chính sẽ dùng về sau, hai người cùng rời đi gian phòng đi tìm Diệp Ngưng Sương.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Xú nam nhân đức hạnh

Lâm Phong đi tới Diệp Ngưng Sương gian phòng, người Tào gia đều ở đây, một hồi hàn huyên về sau, cùng đi đến Tào Phủ phòng khách, Tào Lỗi đem gia đình người hầu toàn bộ triệu tập lại, cho bọn hắn mỗi người phân phát chút bạc về sau, đưa bọn họ toàn bộ phân phát, lần này vừa đi, coi như là hoàn toàn cùng Thiết Chiến vương thất quyết liệt, về sau cũng không biết có thể hay không trở lại Thiết Chiến thành.

Tào Lỗi làm người quang minh lỗi lạc, làm quan cũng một thân thanh chính, trong nhà cũng không cái gì trân bảo, một nhà ba miệng chỉ là đem tùy thân y phục đóng gói là được, cũng không quá nhiều trang phục và đạo cụ.

Thu thập sẵn sàng về sau, đoàn người tức ly khai Tào Phủ đi tới Hồ Bí quân đại doanh.

Trong đại doanh binh sĩ từ lâu đạt được xuất chinh thông tri, đợi bọn hắn lúc chạy đến cũng đều đã tại binh trảng chuẩn bị xếp thành hàng.

Chứng kiến những thứ này sĩ khí như hồng, uy phong凛凛 Hồ Bí quân tướng sĩ, Lâm Phong trong lòng cũng không khỏi một hồi nhiệt huyết sôi trào, đồng thời trong lòng cũng mọc lên một cô áy náy, lúc này đứng dậy nhảy lên, bay người lên cao tới năm trượng đem trên đài.

Chắp tay hướng xuống mặt các tướng sĩ thi lễ, tiếp lấy mở miệng nói: "Các vị các huynh đệ, Đương Kim Triều Đình ngu ngốc, gian thần giữa đường, hãm hại trung lương, cho nên hôm nay liên lụy chúng huynh đệ vì ta Lâm gia mà muốn bỏ gia khí từ viễn phó nghìn dặm, Lâm Phong trong lòng thật là bất an, phần tình nghĩa này, ta người Lâm gia đem thời đại không quên. Đồng thời, ta Lâm Phong ở chỗ này hướng mọi người cam đoan, không cần lâu lắm, ta chắc chắn dẫn mọi người trở lại Thiết Chiến thành, cùng người nhà đoàn tụ."

Lâm Phong tiếng nói mặc dù không cao lắm, lại bởi vì rót long khí, cho nên mỗi một chữ cũng biết tích truyền vào binh giữa sân mỗi người trong tai.

Đãi Lâm Phong dứt lời, Tào Lỗi một bước tiến lên, đứng ở Lâm Phong bên người, ánh mắt đảo qua toàn trường, tiếp lấy lớn tiếng nói: "Các huynh đệ, tất cả mọi người là tốt lắm, già mồm thoại bản đẹp trai liền không. Xuất phát."

"Xuất phát."

"Xuất phát."

". . ."

Theo phía dưới các tướng quan ra lệnh một tiếng, ba mươi vạn đại quân lập tức bắt đầu có thứ tự hành động.

Lúc này Lý Hiển mang theo mấy người lính, nắm hai chiếc mã xa đi tới, đối Tào Lỗi cùng Lâm Phong các thi lễ một cái, mở miệng nói: "Nguyên soái, nhị công tử, cho hai vị phu nhân xa mã đã chuẩn bị xong, mời các phu nhân lên xe đi."

"Đi."

Tào Lỗi rất dứt khoát cầm đầu hướng mã xa bước đi.

Thiết Chiến thành cửa nam, Tào Lỗi sớm đã sắp xếp người tiếp quản cửa thành, lập tức ba mươi vạn đại quân không có chịu đến bất kỳ ngăn trở nào liền ra khỏi thành.

Ngoài cửa thành.

Diệp Ngưng Surong lôi kéo Lâm Phong tay, vẻ mặt lo lắng nói: "Phong nhi, ngươi bây giờ mặc dù tu vi đề cao, bất quá vẫn là vạn sự đều muốn tâm, không được cậy mạnh biết không?"

"Nương yên tâm đi, hài nhi biết! Ngược lại là các ngươi phải chú ý một, các ngươi đoạn đường này có thể sẽ không thái bình, ta phỏng chừng Nam gia sẽ không dễ dàng như vậy để cho các ngươi đi cùng cha hội hợp."

"Chúng ta có nhiều người như vậy tại, ngươi không cần lo lắng nương an toàn, ngươi chỉ cần chú ý mình an toàn là được, còn có nhớ kỹ sớm bà chuyện này làm tốt, sớm tới cùng chúng ta hội hợp."

Diệp Ngưng Surong là thực sự không yên lòng Lâm Phong một người hành động đơn độc, có thể nàng giải con trai của này tính khí, hẳn quyết định chuyện chính là trâu chín con cũng kéo không trở lại, bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là tha thiết căn dặn một phen.

Một phen giao cho về sau, Lâm Phong cùng Lạc Ly nhìn theo mẫu thân và ba mươi vạn đại quân bước lên hành trình.

Lạc Ly gặp Lâm Phong cau mày, không khỏi nhẹ giọng nói: "Ngươi có phải hay không tại nhưng tâm bọn họ?"

Lâm Phong trong ánh mắt hiện lên vẻ rầu rĩ, hơi hơi đầu nói: "Không biết vì sao, lòng ta đây trong luôn là mơ hồ có bất an, tựa hồ Tông cảm giác bọn họ chuyển đi này sẽ có xảy ra chuyện, rồi lại tìm không được nguyên nhân."

"Ngươi không cần quá lo lắng, có ba mươi vạn đại quân cùng Đan Chính người cao thủ này tại, sẽ không có chuyện."

Nghe được Lạc Ly khuyên giải an ủi, Lâm Phong thở dài một tiếng, thu thập một chút tâm tình.

"Chúng ta cũng đi thôi."

"Chúng ta muốn đi đâu?"

"Trường Kỳ sơn."

Lâm Phong bình tĩnh ra ba chữ.

"Trường Kỳ sơn? Đây không phải là tại Đông Doanh quốc cảnh nội sao? Chúng ta đi nơi nào gì chứ?"

Lạc Ly cảm thấy rất kỳ quái, nghĩ thầm cái kia Trường Kỳ sơn lại không có gì. . ."A, ta biết, ngươi có phải hay không muốn đánh nhau Trường Kỳ sơn Xích Cương hầm mỏ chủ ý?"

"Hắc hắc, bị ngươi đoán đến, xem ra ngươi cũng nghe."

"Ta nghe cái kia Xích Cương hầm mỏ rất lớn, bên trong có rất nhiều đồ thép, trách không được ngươi muốn đi nơi nào."

Lạc Ly một bộ thì ra là thể biểu tình, không quá mạnh nhưng tựa hồ có nghĩ đến cái gì giống như, tiếp lấy không hiểu hỏi: "Có thể cái kia đồ thép tuy tốt, lại chỉ có thể luyện chế đồng dạng thần binh lợi khí, no chết cũng chỉ có thể luyện chế ra hạ phẩm pháp khí, ngươi muốn nó gì chứ?"

"Đừng hỏi nhiều như vậy, ta tự có đạo lý, chúng ta đi thôi!"

Lâm Phong lười giải thích, xong liền đứng dậy hướng một cái phương hướng đi tới. Hẳn biết Lạc Ly chỉ là trong chốc lát để tâm vào chuyện vụn vặt, lấy thông minh, chẳng mấy chốc sẽ đoán được.

Quả nhiên, Lạc Ly theo Lâm Phong đi vài bước sau liền phản ứng kịp.

"Ta biết, ngươi là muốn vì phụ thân ngươi quân đội chế tạo thần binh lợi khí, đồng thời có thể suy yếu Đông Doanh quốc thực lực, nhất cử lưỡng tiện, ha ha, ngươi tốt tính toán a."

"Uy, người chờ ta một chút a, chạy nhanh như vậy gì chứ?"

Lạc Ly chính đang vì mình thông minh đặc ý đâu, đã thấy Lâm Phong vậy mà đột nhiên gia tốc hướng một hướng khác bay vút mà đi, bất mãn quát to một tiếng, cũng gia tốc theo sau.

Hai người tốc độ đều rất nhanh, không một hồi trở lại đến một mảnh không tính quá lớn du thụ lâm bên ngoài, Lâm Phong đầu tiên dừng lại.

Lạc Ly cùng sau lưng hắn, nhìn không thấy hắn biểu tình, gấp hắn dừng lại cũng theo ở bên cạnh hắn dừng bước lại, kỳ quái liếc hắn một cái, bất mãn nói lầm bầm: "Người giờ trò quỷ gì a, một hồi bên này, một hồi bên kia, một hồi chạy, một hồi ngừng. . ."

Nàng lời chưa hết, đã thấy Lâm Phong xoay đầu lại đối hắn làm một cái động tác chó lên tiếng.

"Thế nào, người phát hiện cái gì?"

Lạc Ly nhìn thấy hắn biểu tình ngưng trọng, không biết là chuyện gì xảy ra, thực sự nhìn không được lòng hiếu kỳ, thế là nhẹ nhàng hỏi một câu.

"Bên kia có cao thủ đang đánh nhau, đều là tiên thiên tam trọng cao thủ, chúng ta qua xem thử xem, tâm, chú ý chó bị phát hiện."

Lâm Phong đầu cũng không hồi một câu, xong liền đứng dậy tâm hướng trong rừng cây đi tới.

"Thôi đi, không phải là tranh đấu à, có cái gì kinh hãi quái, thực sự là."

Lạc Ly ở phía sau bất mãn lầm bầm, bất quá trong lòng lại phi thường kinh ngạc, chính mình giống như hắn đều là tiên thiên nhị trọng cảnh, vì sao hắn có thể cách xa như vậy cũng biết bên này có người tranh đấu, còn biết tranh đấu người là tiên thiên tam trọng, mà mình tới nơi này còn là không có nghe được một thanh âm.

Lạc Ly vừa nghĩ, dưới chân nhưng cũng không dám sơ suất, lặng lẽ đi theo Lâm Phong phía sau đi về phía trước.

Ước chừng tiến lên chừng năm mươi trượng, Lạc Ly cũng rốt cục nghe được khẽ động tĩnh, lần này đối Lâm Phong càng thêm bội phục.

Thật hắn nơi nào biết Lâm Phong chính là Địa Tiên cảnh sơ kỳ linh hồn chi lực, khoảng cách như vậy đối hắn tới nhất định chính là đồ ăn.

Lâm Phong đột nhiên dừng bước, Lạc Ly đang ở thất thần, một cái không có chú ý, đụng đầu vào Lâm Phong trên lưng.

". . ."

Vừa muốn mở miệng, Lâm Phong đột nhiên xoay người hướng nàng liếc mắt nhìn, Lạc Ly trong nháy mắt bị cái nhìn này cho chặn trở về.

Chứng kiến Lạc Ly u oán ánh mắt, Lâm Phong tiến đến bên tai nàng, nhẹ giọng nói: "Bên kia là bốn cái tiên thiên tam trọng người đang đánh nhau, bên trong có một cái vừa mới đột phá, còn là một nữ, bất quá nàng tựa hồ đã thụ thương, bên kia ba cái đều là nam, chẳng biết xấu hổ ba đánh một, phỏng chừng không phải là người tốt lành gì."

Xong không đợi Lạc Ly nói tiếp, lại đưa tay chỉ chỉ bọn họ phía trước hẹn năm sáu trượng khoảng cách một cái sườn đất, tiếp lấy nhẹ giọng nói: "Người cùng đi nơi nào mai phục, ta qua xem thử xem tình huống, nếu mà bắt buộc ta sẽ xuất thủ cứu người, đến lúc đó người trở ra tiếp ứng ta."

Lạc Ly sau khi nghe xong không có lập tức bằng lòng, chỉ là ánh mắt phức tạp, vẫn không nhúc nhích nhìn chằm chằm Lâm Phong.

Nàng là thật không hiểu nổi người trước mắt này, nàng cho lúc trước hắn hạ định nghĩa là đối thân nhân bằng hữu trọng tình trọng nghĩa, đối địch người hung ác bá đạo, lại không nghĩ rằng hắn lúc này ở chính mình đây người phiền phức tình huống dưới, cư nhiên tinh thần trọng nghĩa nhộn nhịp.

Biết rõ người ta có ba cái tiên thiên tam trọng cao thủ, hắn lại còn muốn đi cứu người, đây không phải là dẫn lửa thiêu thân sao?

"Tự nhiên đồ ra làm gì, nhanh lên đi nơi nào."

Lâm Phong lần nữa truyền đến, Lạc Ly mãnh mẽ phục hồi tinh thần lại, cảm giác được Lâm Phong trong giọng nói không thể nghi ngờ, chưa kịp suy nghĩ nhiều liền cứng nhắc tính đầu, chỉ là miệng trề môi.

"Hừ, cái gì tinh thần trọng nghĩa, chó má, ta xem tám phần mười là gặp con gái người ta rất xinh đẹp, muốn phùng má giả làm người mập, đến cái anh hùng cứu mỹ nhân, tốt giành được chiếm được lòng mỹ nhân. Những thứ này xú nam nhân, đều một cái đức hạnh."

Lâm Phong gấp nàng đầu, cũng nghe đến nàng lầm bầm, mặc kệ nàng, chỉ là thật sâu liếc nhìn nàng một cái, một cái lắc mình ly khai tại chỗ, mượn lấy cây cối yểm hộ, cực nhanh hướng tranh đấu tràng lao đi.

Đợi cho phụ cận, chỉ thấy giữa sân ba cái người áo đen bịt mặt tại vây quanh một người tuổi chừng mười bảy mười tám tuổi cô nương tiến công, cách bọn họ cách đó không xa còn nằm ngửa hai cái về mặt đen kịt phụ nữ trung niên thi thể, xem bộ dáng là trúng kịch độc chết.

Cô nương kia đã vết thương đầy người, trên người món kia màu xanh nhạt quần áo nịt thượng đã là vết máu loang lổ, rõ ràng đã là nỏ mạnh hết đà, mặc

đủ nỗ lực chống đỡ, tiếc rằng đối phương quá mạnh, chỉ trong nháy mắt, trên người lại hai cái tổn thương miệng.

Nhìn nữa ba cái kia người áo đen bật mặt, bên trong một người thân hình cao lớn, tay sử dụng một thanh dài đến tám thước, thân rộng hai thước có thừa cự đao, trên lưỡi đao hàn quang lập lòe.

Cường tráng cao lớn vóc người, hợp với cái này hàn quang lập lòe cự đao, nhìn qua làm cho người kinh hãi run sợ.

Hai người khác thì là vóc người thấp, lại các sử dụng một thanh đen thui lù trường kiếm, dưới ánh mặt trời rồi lại lộ ra từng tia lam u u ánh sáng, vừa nhìn cũng biết là tôi luyện qua kịch độc.

Xem ra cái kia hai trung niên phụ nữ phải là bên trong độc này trên thân kiếm độc mà chết.

Cô nương kia hiển nhiên cũng nhìn ra những thứ này, cho nên một mực tận lực tránh né cái này hai thanh Độc kiếm, không cho chúng nó gần người.

Nhưng mà hai cái này thấp người áo đen bật mặt tựa hồ hoàn toàn không có lòng thương hương tiếc ngọc, cũng không nói gì, chỉ là một mặt ra chiêu hướng cái kia cô nương áo lục yếu hại tấn công mạnh.

Xem hai người bọn họ phối hợp tinh diệu, cũng biết hai người này nhất định là nghệ ra đồng môn.

"Hai cái này một cái trong ánh mắt tràn đầy âm hiểm sắc bén, vừa nhìn liền biết không phải là người tốt lành gì."

Nghĩ vậy, tiện tay thú nhận Bàn Long Thương cầm ở trong tay, làm tốt tùy thời xuất thủ chuẩn bị.

"Cái này người cao to là chức nghiệp sát thủ."

Bằng Lâm Phong nhiều năm như vậy từng trải, từ cái kia trừ sát ý hoàn toàn không mang theo hấn bất kỳ cảm tình gì trong ánh mắt, chỉ liếc mắt liền nhìn ra cái này cao to hắc y nhân thân phận.

Chẳng qua là cảm thấy cái này con người thật kỳ quái, nào có sát thủ dùng có cá tính như vậy vũ khí, đây không phải là tự tìm bại lộ sao? Có lẽ là hấn đối với mình rất có tự tin, tin tưởng vững chắc chính mình. . .

"A . . . !"

Một tiếng kêu thê lương thâm thiết âm thanh truyền đến, đem vừa mới có thất thần Lâm Phong kéo trở về.

Chỉ thấy cái kia cô nương áo lục trên cánh tay trái trong chần một cái thấp hắc y nhân đồng dạng kiếm, lúc này tổn thương miệng chính toát ra một cổ máu đen.

Cô nương áo lục toàn thân run rẩy, thân thể mềm nhũn, cước bộ lao đảo mấy lần, cũng không còn cách nào đứng vững.

Lúc này cái kia cao to hắc y nhân cự đao đã gần sát, mà cô nương áo lục nhưng ngay cả đứng cũng không vững, chớ đừng nhắc tới tránh né.

"Không tốt!"

Lâm Phong không kịp nghĩ nhiều, tay phải sớm đã đợi lâu ngày Bàn Long thương trong nháy mắt xuất thủ, đồng thời thân thể búng một cái, như thiểm điện hướng giữa sân lao đi.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Anh hùng cứu mỹ nhân

Mất thấy cái kia cô nương áo lục sẽ bị cự đao chặt thành hai đoạn, chợt thấy một vệt kim quang hiện lên, "Keng" nhất thanh thủy hạo, cự đao cắt thành hai đoạn, dài hai thước đầu đao lóe hàn quang xuyên thấu một gốc cây ôm hết đại thụ, thế không giảm lại cắm sâu vào khác một thân cây bên trong, vào một nửa thước.

Ngay tại ba người kia lực chú ý bị cái kia chặn đầu đao hấp dẫn lúc, giữa sân đột nhiên hiện lên một đạo bóng trắng, một thanh ôm lấy sắp sửa ngã xuống

cô nương áo lục, lại một cái lắc mình liền đến ngoài mấy trượng.

Mà cái kia một đạo đập gãy cự đao kim quang đã ở lúc này đột nhiên hóa thành một con kim long, một cái xoay người như thiểm điện hướng cái kia bóng trắng đuổi theo, trong nháy mắt không có vào trong cơ thể, không thấy.

Không sai, ba hắc y nhân nhìn thấy chính là một cái kim long, kim quang lóng lánh kim long.

Đãi ba hắc y nhân nhìn thấy kim quang tiêu thất lúc, mới đột nhiên phản ứng kịp, chính mình mục tiêu được cứu đi.

"Không tốt, mau đuổi theo!"

Cái kia cao to hắc y nhân hét lớn một tiếng, đồng thời nhỏ thân hướng bóng trắng phương hướng đuổi theo, hai người khác cũng không dám thất lễ, sau đó đuổi theo.

Cái kia đạo bóng trắng tự nhiên là Lâm Phong, hắn tự biết lấy chính mình lực một người tuyệt đối vô pháp chính diện tại ba cái kia sát thủ thủ hạ đem người cứu ra, cho nên mượn trước dùng Bàn Long Thương uy lực đập gãy cái kia cự đao hấp dẫn ba người chú ý, ra lại bắt ngờ đem cô nương kia cứu ra.

Sự tình quả nhiên như hắn sở liệu, thành công đem cô nương kia cứu ra.

Bất quá hắn lại sơ xuất ba cái kia sát thủ tốc độ, mà chính hắn lại bởi vì ôm một người mà ảnh hưởng tốc độ, cái này một vào một ra ở giữa, chỉ làm thành cùng ba cái sát thủ ở giữa khoảng cách càng ngày càng gần.

Khi hắn đi tới Lạc Ly chỗ ẩn thân, cước bộ liên tục, chỉ hô một câu: "Đi mau."

Lạc Ly cũng không phải đưa ngọc, lập tức vội vàng cùng sau lưng hắn lướt gấp mà đi.

Lâm Phong thì là vừa chạy một bên chú ý một chút trong tay ôm cô nương áo lục, chỉ thấy trên mặt hắn có một tầng hắc vụ tràn ngập, đã hoàn toàn mất đi tri giác, biết nàng độc khí công tâm, nếu như sẽ không lại cho nàng giải độc, tất phải độc phát thân vong.

Ngay sau đó không kịp nghĩ nhiều, lập tức đổi một tay ôm người, tay kia lấy ra một viên Thanh Uẩn Đan nhét vào trong miệng nàng.

Lại sợ cô nương này lúc này đã hoàn toàn mất đi ý thức, được lực vô pháp mau sớm phát huy, chỉ phải một tay dán tại nàng phía sau lưng, đưa vào một cỗ tinh thuần long khí, đồng thời cũng âm thầm may mắn cái này Thanh Uẩn Đan là vào miệng tan đi đồ vật, bằng không thật đúng là phiền phức.

Bất quá làm những khi này mặc dù cũng chưa dừng lại, nhưng là để cho tốc độ của hắn giảm đi, cùng sau lưng hắn Lạc Ly phát hiện tốc độ của hắn trở nên chậm, liền tiếp quay đầu nhìn phía phía sau, chỉ thấy đuổi theo ba người, chỉ thấy đã cách hắn nhóm càng ngày càng gần, không khỏi trong lòng khẩn trương.

"Bọn họ mau đuổi theo chúng ta, tiếp tục như vậy rất nhanh sẽ bị bọn họ đuổi theo, làm sao bây giờ?"

Nghe được Lạc Ly thanh âm nóng nảy, Lâm Phong cũng quay đầu nhìn một chút, cau mày ngẫm lại.

Phía sau cái này ba người đều là tiên thiên tam trọng cảnh cao thủ, đánh là khẳng định đánh không lại, nếu là mình một người, ngược lại là có thể chạy mất, chỉ là bây giờ mang theo cái này thương thế nghiêm trọng cô nương, hơn nữa Lạc Ly mới tiên thiên nhị trọng, ba người một chỗ nhất định là theo đuổi không xong, biện pháp duy nhất chính là để cho Lạc Ly mang người chạy trước, chính mình tại phía sau trước ngăn cản một hồi, đãi Lạc Ly chạy xa, chính mình lại nghĩ biện pháp thoát thân.

"Người mang vị cô nương này đi trước, đến phía trước chờ ta, ta nghĩ biện pháp ngăn cản bọn họ một chút."

Lâm Phong dừng chạy khác (dừng) đối Lạc Ly nói.

"Không được, quá nguy hiểm, một mình ngươi tuyệt đối đánh không lại bọn hắn, nếu không ta lưu lại, bằng thân phận ta, ta phỏng chừng bọn họ cũng không dám làm gì ta."

Lạc Ly nghĩ tới nghĩ lui, cũng hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là lại muốn mang ra thân phận mình đến giúp Lâm Phong bọn họ trước trốn.

"Vô dụng, bọn họ đều là sát thủ, huống hồ bọn họ đều che mặt, coi như giết ngươi, các ngươi Thiên Minh tông cũng rất khó tra được bọn họ là ai, cho nên coi như ngươi lưu lại, lấy ra thân phận, bọn họ cũng sẽ không để ý."

"Vậy làm sao bây giờ?"

Biết Lâm Phong được có lý, Lạc Ly cũng sẽ không kiên trì, chỉ là phương tâm đã đại loạn.

Lâm Phong lúc này cũng không có khác (dừng) biện pháp tốt, chỉ có thể theo trước đó muốn, chính hắn trước lưu lại ngăn cản một hồi.

Nghĩ tới đây lập tức dừng bước lại, cầm trong tay ôm cái cô nương kia đưa cho Lạc Ly, kiên định nói: "Không có khác (dừng) biện pháp, ngươi trước mang nàng đi."

"Nhưng là. . . Nhưng là. . ."

Lạc Ly lúc này đã trong lòng đại loạn, đã không nghĩ tới khác (đừng) biện pháp, cần phải nàng vút xuống Lâm Phong chính mình đi chạy trốn chết, nàng lại làm không được.

"Khác (đừng) làm phiền, nhanh lên, theo ta làm."

Lạc Ly lời chưa hết đã bị Lâm Phong cắt đứt, gặp Lâm Phong kiên định biểu tình, không thể làm gì khác hơn là tự tay ôm qua hân truyền đặt cô nương thật sâu hướng hân liếc mắt nhìn, không tiếp tục nhiều, quay người lại điên cuồng hướng phía trước chạy đi.

Lâm Phong không tiếp tục bắt kẻ các nàng, thẳng thú nhận Bàn Long Thương, xoay người đối mặt với phía sau cách hân chỉ có trường cho phép ba cái sát thủ áo đen.

Điên cuồng đuổi theo bên trong ba cái sát thủ chợt thấy Lâm Phong dừng lại, toàn thân áo trắng phiêu phiêu, tay cầm một thanh kim quang lỏng lẻo dài tám thước thương, trên mặt không giận tự uy, tựa như nhất tôn Thiên Thần che ở nhóm người mình trước mặt, cũng không khỏi dừng bước lại.

Dẫn đầu cái này cao to hắc y nhân tính khí tương đối nóng nảy, một dừng bước lại liền lớn tiếng mở miệng quát lên: "Một cái, ngươi là ai, lại dám đánh đoạn lòng ta yêu dao, ngươi. . ."

"Ít nói nhảm, ba người các ngươi đại lão gia vậy công một cô nương mọi nhà, còn không thấy ngại ở chỗ này nói nhao nhao."

Lâm Phong không đợi hân hết liền trực tiếp nổi giận gầm lên một tiếng, cắt đứt hân.

"Như thế ngươi một cái là muốn chỗ mồm vào, tốt, vậy thì nhìn một chút ngươi có bản lĩnh này hay không."

Cao to hắc y nhân còn không có, bên cạnh hân một cái vóc dáng thấp hắc y nhân liền âm trầm tiếp miệng một câu.

"Một cái, việc này không có quan hệ gì với ngươi, chúng ta chỉ cần cái cô nương kia, ngươi tránh ra, chúng ta có thể không truy cứu ngươi chuyện."

Người cao hắc y nhân không có để ý cái kia vóc dáng thấp, thẳng ồm ồm mở miệng nói.

Hân tiếng nói vừa dứt, bên cạnh hân hai người kia lập tức đối đầu đi qua một cái không đầy mắt thần, một người trong âm trầm mở miệng nói: "Ngươi không nói gì không ai coi ngươi là cam điếc, đừng quên thân phận ngươi, nơi đây còn chưa tới phiên ngươi làm chủ, hân dám can đảm ở chúng ta dưới mí mắt cứu người, nhất định phải chết."

Cao to hắc y nhân nghe vậy giận dữ.

"Thối lắm, cái này một cái không ở lão tử nhiệm vụ trong phạm vi, các ngươi cũng không cho lão tử tiền giết hân, muốn giết các ngươi chính mình giết, lão tử cũng mặc kệ."

Cao to hắc y nhân xong bắt tài liếc mắt nhìn hai người kia, kéo Đoạn Dao lui về phía sau hai bước.

"Ngươi. . . Ngươi tên hỗn đản này."

Trước đó cái kia vóc dáng thấp hắc y nhân gặp hân dạng này, một tay chỉ vào hân, khí mắng to một câu.

Bên cạnh hân tên còn lại lại âm trầm cười, mở miệng đối hân nói: "Không cần quản hân, liền cái này một cái, chính chúng ta làm thịt hân là được."

Hết lại xoay người đối âm hiểm đối Lâm Phong nói: "Một cái, muốn anh hùng cứu mỹ nhân cũng phải nhìn xem bản sự của mình, hôm nay ngươi quản không quản lý chuyện, vậy thì vì thế phải trả một cái giá cực đắt."

Lâm Phong một mực tại lẳng lẳng nhìn bọn hân chăm chăm ba cái, trong lòng dĩ nhiên minh bạch, cái này ba người không phải một người, cái kia cao to hắc y nhân là hai người này mới tới giết tay, làm người ngược lại vẫn tính quang minh lỗi lạc.

Hai cái này vóc dáng thấp thì không giống nhau, từ bọn họ sử dụng vũ khí ngâm độc, nghe nữa bọn họ, cũng biết hai người này đều là âm ngoan sắc bén hạng người.

Trong lòng bắt đầu tính toán, bằng sức một mình phải đồng thời đối phó ba người bọn họ là tuyệt không phần thắng, bây giờ tốt, cái kia người cao to rời khỏi, chỉ còn lại có hai cái, mặc dù còn có phiền phức, bất quá Lâm Phong cũng không phải muốn xử lý bọn họ, hân chỉ là muốn ngăn chặn bọn họ, để cho Lạc Ly có thời gian chạy xa một.

Chỉ cần Lạc Ly mang theo cái cô nương kia chạy, chính hân thì là hoàn toàn có thể trốn vào Không Thiên Chuông bên trong, ai cũng đừng nghĩ làm bị thương hân.

Đây cũng là hân tại sao muốn đơn độc lưu lại nguyên nhân.

Hướng hồ hai người này dựa chính là ngâm độc vũ khí, nhưng này độc đối với mình tới căn bản lên không tác dụng. Mà chính mình Bàn Long Thương

đúng lúc là bọn họ những thứ này thể gian vũ khí khắc tinh.

Suy nghĩ tốt về sau, cũng không để ý cái kia vóc dáng thấp, tay trái móc ra một khóa Thanh Uẩn Đan nhét vào trong miệng, để ngửa vạn nhất.

Cái kia vừa mới vóc dáng thấp hắc y nhân gặp Lâm Phong không nhìn mình nói, lập tức trong lòng giận dữ, hướng bên người đồng bọn nháy mắt.

Hắn hai quyền chính là Đồng Bào Huỳnh Đề, hai người từ liên tâm ý tương thông, một cái khác nhìn thấy hắn ánh mắt lập tức minh bạch tâm ý của hắn, hai người đồng thời rút kiếm, cũng không nói chuyện, song song hướng Lâm Phong công tới.

Lâm Phong tại ăn vào Thanh Uẩn Đan sau vẫn đang ngó chừng hai người, lúc này thấy bọn họ công tới, khóe miệng hơi vênh lên, cũng không chậm trễ, trong tay Bàn Long Thương vẫn cái thương hoa, thuận thế hóa thành một vết kim quang trong triều một người trên thân kiếm đập đầu đi.

Người kia trước đó chỉ thấy qua kim quang này đập gãy cái kia thanh cự đao, tự nhiên biết cái này Kim Thương lợi hại, không dám ngạnh bính, lập tức rút lui chiêu, kiếm trong tay chìm xuống, né qua Bàn Long Thương một đập đầu.

Hắn lại biết, Lâm Phong cái này một đập đầu thật là cái hư chiêu, trước đó đã gặp hai người này xuất thủ, biết hai người bọn họ phối hợp ăn ý. Gặp hắn rút lui chiêu, chính giữa ý, lập tức đột đem Bàn Long Thương đưa ngang một cái, rung cổ tay, một chữ quyết, mũi thương vừa lúc ở từ bên kia công tới thanh kiếm kia bên trên.

Chỉ nghe "Keng" một tiếng, cái kia kiếm tuy là nhân gian thần binh lợi khí, rồi lại làm sao có thể chịu được Bàn Long Thương loại này đẳng cấp cao pháp bảo, phò vừa tiếp xúc, cái kia kiếm liền cắt thành hai đoạn, dài hơn nửa thước mũi kiếm lóe ra chói mắt lam quang bay ra ngoài mây trượng bên ngoài.

Mà Lâm Phong thương thế lại như cũ không đứt, mạo hiểm lập lòe hàn quang mũi thương tại đánh gãy Độc Kiếm sau thuận thế hướng tay cầm kiếm gãy đang ở sưng sờ hắc y nhân ngay ngực đâm tới.

Người áo đen kia cũng không phải cùi bắp, tại thoáng ngậy người sau lập tức phản ứng kịp, mãnh mẽ gặp đằng đằng sát khí mũi thương cách miệng ngực không kịp ba tấc, biết lợi hại, không dám đón đỡ, lập tức thân thể hướng về sau ngửa mặt lên, một cái Thiết bản kiều tránh thoát cái này trí mạng một thương.

Cảm giác được đầu thương thượng ý lạnh âm u, hắc y nhân trong lòng âm thầm may mắn, may mà chính mình lẩn tránh nhanh, bằng không một thương này liền tới chính mình mệnh.

Đang muốn hồi thân lúc, trong lòng bỗng nhiên rung mình, chỉ thấy một vết kim quang chẳng biết lúc nào chính từ trên xuống dưới hướng đầu mình đập tới.

Không kịp nghĩ nhiều, thân thể thuận thế ngã xuống đất, sử xuất toàn lực, một cái bật dậy, cắt ra khỏi xa hơn hai thước, khó khăn lắm tách ra một thương này.

Hơi hơi một hồi đáng tiếc, Lâm Phong cũng không nghĩ tới tên này phản ứng nhanh như vậy, dạng này đều bị hắn tránh thoát, lập tức không truy kích, lập tức thu hồi Bàn Long Thương, hắn biết lúc này một người khác nhất định sẽ không ngồi xem.

Quả nhiên, ngay tại hắn chuẩn bị hồi thân lúc cũng đã nghe được phía sau truyền đến một đạo binh khí xé gió sinh, không chút nghĩ ngợi, trong tay Bàn Long Thương mãnh mẽ hướng tiếng gió chỗ cản đi.

Kiếp trước tu luyện nghìn năm lão quái vật, hắn kinh nghiệm chiến đấu tuyệt đối không phải những người trước mắt này có khả năng bằng được, hắn tự biết chính mình tu vi cùng hai người này chênh lệch không bao nhiêu, thậm chí còn muốn hơi yếu, mà vũ khí mình nhưng là bọn họ khắc tinh, dĩ nhiên là muốn phát huy mình sở trường, cho nên trong chiến đấu chuyên dụng Bàn Long Thương đi tìm bọn họ kiếm.

Cái này phía sau công tới hắc y nhân quả nhiên như hắn sở liệu, không dám sử dụng kiếm đón đỡ, lập tức chỉ có thể rút lui chiêu. Bất quá hắn một chiêu này cũng không phải vì tôn thương Lâm Phong, hắn chỉ là muốn cuốn lấy Lâm Phong, để cho hắn không rảnh ở giữa truy kích chính mình đồng bọn.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 36: Người thiếu ta đây một cái tiền đồng

Lâm Phong tự nhiên biết hắn dùng ý, bất quá cái này cũng đúng với lòng hắn mong muốn, hắn con mắt vốn chính là ngăn chặn bọn họ, càng lâu càng tốt, dạng này Lạc Ly bọn họ có thể chạy xa hơn.

Gặp người kia rút lui chiêu, Lâm Phong cũng không truy kích, chỉ là lấy ánh mắt hướng cái kia cao to hắc y nhân liếc một cái, hắc y nhân này là có ý rời khỏi, tốt thừa cơ đánh lên mình, không thể không phòng.

Bất quá cái nhìn này lại Lâm Phong hắc có kỳ quái, cái kia cao to hắc y nhân vẫn như cũ đứng ở một bên, chỉ là ánh mắt nhưng là nhìn mình chăm chăm trong tay Bàn Long Thương, miệng khẽ nhúc nhích, không biết tại cái gì.

Lâm Phong tò mò, không khỏi phóng xuất linh hồn chi lực hướng hắc trên người trùu tới, lập tức nghe được hắc đang lầm bầm lầu bầu: "Kim sắc thương trên thân thương có bàn long. Kim sắc thương, trên thân thương có bàn long. . ."

Khóe miệng hơi vênh lên, thu hồi linh hồn chi lực, cho rằng cái này người cao to là bị chính mình Bàn Long Thương cho sợ lấy, lập tức không còn đi quản hắc.

Lúc này cái kia ngã lộn xuống đất người cũng đã đứng lên, cùng đứng ở Lâm Phong phía sau người kia đối nhìn kỹ liếc mắt, hai người đồng thời hiểu đối phương ý tứ, tương đối một đầu.

"Một cái, ngươi dám bằng vũ khí sắc bén, tổn thương ta bảo kiếm, ngươi đã chọc giận bản đại gia, ngươi chết định."

Vừa mới trên mặt đất đứng lên hắc y nhân lạnh lùng đối Lâm Phong nói.

"Thôi đi, ngươi vừa rồi cũng là như thế, kết quả đây, ha ha, muốn gia mệnh, liền lấy bản lãnh ra đi."

Đi qua cái này hai chiêu giao thủ, Lâm Phong đã lấy ra một hai người này sâu cạn, biết chỉ cần có trong tay Bàn Long Thương, bọn họ liền không làm gì được chính mình.

Lúc này trong lòng cũng không khỏi âm thầm cảm kích Lục hồ đồ, đối thua thiệt hắc tiền chính mình Bàn Long Thương.

"Hừ, còn dám mạnh miệng, vừa mới chỉ là không tâm bị ngươi được khoe khoang, ngươi còn thật sự coi chính mình cảm bả hạ phẩm pháp khí liền vô địch à, ngươi quá ngây thơ."

Lâm Phong nghe vậy trong lòng hơi động, xem ra hai người này có lai lịch, vậy mà biết pháp khí tồn tại, cần biết tại Nguyên Võ đại lục trừ bát đại tông môn nhân cho rằng, người thường là rất ít biết pháp khí loại vật này.

Dạng này hai cái thân phận không đơn giản người, còn phải lại mời một cái thực lực cường đại sát thủ một chỗ truy sát một cô nương, xem ra cái cô nương kia thân phận cũng không đơn giản.

Nghĩ tới đây Lâm Phong lại âm thầm khinh bỉ mình một chút: Nói nhảm, một cái mới mười bảy mười tám tuổi cô nương tu vi thì đạt đến tiên thiên tam trọng, thân phận nàng có thể đơn giản sao?

Nhưng vào lúc này, phía sau truyền đến một đạo rất nhỏ tiếng xé gió, khóe miệng hơi vênh lên, quả nhiên không xuất từ mình sở liệu, phía trước người này sở dĩ cùng mình nói, chính là muốn cho người phía sau sáng tạo cơ hội đánh lên mình.

Đáng tiếc bọn họ không biết hắc linh hồn chi lực ở nơi này Nguyên Võ đại lục tới nhất định chính là nghịch thiên tồn tại, phía sau tên kia mặc dù rất tâm, lại như cũ bị hắc phát hiện.

Bất quá Lâm Phong nhưng không có động, ra vẻ cái gì cũng không biết, còn khẽ mỉm cười đối phía trước gia hòa nói: "Không sai, gia ta chính là bằng vũ khí sắc bén, ngươi có thể cảm gia như thế nào đây."

P phía trước người kia thật vẫn luôn đang chú ý Lâm Phong phản ứng, gặp hắc vẫn không có sau khi phát hiện mặt đồng bọn đánh lên, không khỏi trong lòng âm thầm vui vẻ, trên mặt nhin không được lộ ra lau một cái tàn nhẫn vui vẻ.

Đang muốn lại cái gì hấp dẫn Lâm Phong chú ý, lại mãnh mẽ con ngươi co rút lại, cả kinh miệng há đại thành một cái o hình, chỉ thấy lúc này Lâm Phong trong đôi mắt đột nhiên hàn quang lóe lên, khóe miệng hơi vênh lên, đột nhiên một cái xoay người, trong tay Kim Thương thuận thế như thiểm điện đâm ra.

"Phốc" một tiếng vang nhỏ, Kim Thương đâm thủng phía sau kẻ đánh lên thân thể, từ trước ngực mà vào, phía sau lưng lộ ra, lộ ra nửa đoạn không mang theo một vết máu ám kim sắc đầu thương, dưới ánh mặt trời vẫn như cũ hàn quang lập lòe, tàn ra u mạch sát ý.

Kẻ đánh lên kiếm rồi Lâm Phong thân thể còn có nửa thước khoảng cách, mặc cho hắc dùng lực như thế nào, lại cũng không còn cách nào tiến thêm, cuối cùng cánh tay chán chường rũ xuống, ngũ chi buông lỏng, cái kia tội luyện qua kịch độc, lóe yếu ớt lam quang kiếm tùy theo rơi trên mặt đất, phát sinh một tiếng vang nhỏ.

Hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm cắm vào chính mình miệng ngực Kim Thương, cùng với theo bóng súng phún ra ngoài tiên huyết, chính hắc tiên huyết, trong ánh mắt tràn ngập hoảng sợ, nghi hoặc, thống khổ và không cam lòng.

Sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, môi từng đợt run run: "Cái này. . . Cái này. . . Không. . . Không có khả năng!"

Gian nan phun ra hắc trong cuộc đời mấy chữ cuối cùng về sau, nghiêng đầu một cái, vô lực rũ xuống trên bờ vai. Mà ánh mắt hắc vẫn như cũ trợn to lớn, đến chết hắc đều không nghĩ ra vì sao chết hội là chính bản thân hắc.

Mà theo Lâm Phong tay phải run lên, đem Bàn Long Thương rút ra, cái kia chết không nhắm mắt thi thể cũng theo đó ầm ầm ngã xuống đất.

"Đại ca. . .!"

Cái kia đứng ở Lâm Phong trước mặt hắc y nhân đột nhiên bị thức tỉnh, phát sinh một tiếng tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm

Mà lúc này Lâm Phong ánh mắt lại bị một đạo lóe một cái rồi biến mất yếu ớt Bạch Quang hấp dẫn, theo Bạch Quang yểm không, hần nhìn thấy cái kia vẫn đứng tại năm trượng có hơn cao to hắc y nhân song trong mắt lóe lên một đạo về kinh dị.

"Ừm, là Truyền Tấn Phù, người này không đơn giản."

Cái này Bạch Quang đối với Lâm Phong tới quá quen thuộc, không sai, đây là sử dụng Truyền Tấn Phù lúc mới có Bạch Quang, loại này Bạch Quang thật là cùng yếu ớt, bình thường người căn bản phát hiện không, chỉ có giống như Lâm Phong dạng này linh hồn chi lực nghịch thiên người mới có thể phát hiện.

Lúc trẻ, khi đó thì nhanh, ngay tại Bạch Quang đi qua trong chốc lát, cái kia cao to hắc y nhân thân thể đột nhiên hướng cái kia đang chuẩn bị giương chưởng công kích Lâm Phong thấp hắc y nhân phóng đi, tùy theo đột nhiên giương tay một cái bên trong cái kia thanh chỉ còn nửa đoạn cự đao.

"Phốc" một tiếng, thấp hắc y nhân thân thể bị nửa đoạn cự đao chém thành hai khúc, ầm ầm hướng nghiêng ngã đi, người kia liền hạnh đều không rên một tiếng, liền mơ hồ chết.

Cái này một dị biến, liền Lâm Phong đều có không kịp chuẩn bị, có kinh dị nhìn cái này đang ở đối lấy chính mình nhếch miệng cười ngây ngô cao to hắc y nhân.

"Hắn là người cổ chủ, người làm như vậy lại không là có vi sát thủ quy củ?"

Dù sao cũng là tu luyện nghìn năm lão quái vật, Lâm Phong trong nháy mắt từ kinh dị bên trong phục hồi tinh thần lại, mở miệng hỏi một câu.

"Hắc hắc, chỉ cần công tử người cho ta một cái tiền đồng, vậy thì biến thành là ta nhiệm vụ, làm sao tới làm trái!"

Lâm Phong vẫn thật không nghĩ tới cái này mới nhìn qua cao to uy mãnh hắc y nhân sẽ như vậy, song trong mắt lóe lên một đạo tia sáng kỳ dị, cười ha ha một tiếng nói: "Ha ha, cái này một cái không sai, đáng tiếc ta không có tiền đồng."

Cao to hắc y nhân nghe vậy nhếch miệng cười, ồm ồm nói: "Không có tiền đồng cũng không chuyện, người trước thiếu nợ ta thôi, chờ người có lại cho ta là được."

"Tốt, hiện tại người có thể người là ai."

Cao to hắc y nhân tựa hồ đã sớm ngờ tới Lâm Phong sẽ có cái này một, cười hắc hắc, không có lập tức trả lời, mà là một thanh kéo trên người mình hắc y, lộ ra quần áo màu lam đậm trang phục, lại tự tay bóc xuống chính mình nét mặt che mặt cái khăn đen, lộ ra một tấm thô cuồng mặt đen, trên gương mặt tràn đầy to. Hắc như cương châm râu ngắn.

"Ta đây gọi Tàn Đao."

Lâm Phong một mực lẳng lặng nhìn hắn, ánh mắt lại hiện lên vẻ kinh dị.

"Tàn Đao, tên rất hay, xem ra người sớm biết người đao sẽ bị ta đập gãy."

Gặp Lâm Phong ánh mắt đột biến, giọng nói cũng thay đổi bằng lãnh, nắm thương tay phải cũng trong lúc lơ đãng đưa một chút, mũi thương chỉ hướng chính mình, Tàn Đao trong lòng cả kinh, vội vàng giải thích: "Công tử không nên hiểu lầm, ta đây thật gọi Tàn Đao."

Trong lời nói mãnh tướng trong tay nửa đoạn cự đao vút bỏ, sau đó trong tay hần nhiều một thanh hẹn hai thước hơi dài, bàn tay rộng, bị tước mất nửa đoạn đầu đao Tàn Đao.

Tay phải cầm trong tay Tàn Đao hướng Lâm Phong trước mặt chuyển gần nửa phân, tiếp lấy mở miệng nói: "Công tử người xem, đây mới là ta đây vũ khí, chân chính Tàn Đao, cái kia thanh cự đao là ta đây dùng để che giấu thân phận."

"Tốt, ta tin tưởng người thật gọi Tàn Đao, người bây giờ người tại sao muốn làm như thế."

Lâm Phong thần sắc thoáng thả lỏng một, lúc dùng mũi thương chỉ chỉ mặt đất bị phách thành hai mảnh thi thể.

"Hắc hắc, ta đây không phải mới vừa à, ta đây muốn kiếm tiền nha."

Lâm Phong gặp hắn cười đùa tí từng tránh nặng tìm nhẹ, sầm mặt lại nói: "Người ở đây bắt ta kẻ ngu si đúng không!"

"A, không phải, không có, công tử như thế anh minh thần võ, ta nào dám a, được rồi, lời nói thật đi, thật là ta đã sớm không quen nhìn hai cái này tự cho là đúng hỗn đản, cho nên liền mượn cơ hội thịt bọn họ."

Tàn Đao gặp Lâm Phong thật tức giận, vội vàng giải thích.

Dứt lời, đã thấy Lâm Phong sắc mặt đen hơn, đang muốn cái gì, lại nghe Lâm Phong quát lên: "Đù, vậy ngươi bây giờ có thể rút." "

"Cút, a, không, không, ta hiện tại cũng không thể đi, ta phải theo công tử, công tử còn thiếu nợ ta một cái tiền đồng đâu, hắc hắc."

Lâm Phong gặp hán cái này tiện tiện vô lại nụ cười, hèn mọn đáng vẽ, không khỏi tức giận trong lòng, sắc mặt trầm hơn, ánh mắt băng lãnh liếc hán liếc mắt.

"Ta còn thiếu ngươi một cái tiền đồng, tốt lấy cớ, ngươi là muốn cùng ta đi hoàn thành nhiệm vụ đi."

"Không, không, có chủ đều đã chết, ta nhiệm vụ tự động giải trừ, ta gì chứ còn muốn giúp bọn hán sát nhân."

Nhìn thấy Tàn Đao cái này vẻ mặt vô tội đáng vẽ, Lâm Phong trong lòng giận lên, vốn không muốn để ý đến hán, nhưng lại muốn nhìn một chút người này đến muốn làm gì, lập tức lạnh lùng nói: "Nhiệm vụ giải trừ? Chê cười, ngươi nghĩ rằng ta không hiểu việc đi, các ngươi sát thủ chỉ cần không có giết chết mục tiêu, nhiệm vụ vĩnh viễn còn chưa xong thành."

Tàn Đao tựa hồ không có phát hiện Lâm Phong tức giận, vẫn như cũ ồm ồm nói: "Ngươi cũng không có sai, tình huống bình thường hạ là như thế, có thể tổ chức chúng ta không giống nhau, những thứ này phá quy củ đối chúng ta vô dụng."

Lâm Phong gặp hán đến bây giờ vẫn là khuôn mặt không hồng không đỏ mạnh nói sáo, lửa giận trong lòng càng tăng lên, sợ đi một mực đè nặng lửa giận đang nghe hán mò mẫm, thứ nhất là muốn moi ra hán con mắt, thứ hai cũng là bởi vì trong mắt hán không có phát hiện một tia sát ý.

"Đù, không cần vô nghĩa, ngươi muốn đi theo ta đến cùng là cái gì con mắt, hiện tại cho ta lời nói thật, bằng không đừng trách ta không khách khí."

Nghe được Lâm Phong cái này như vạn năm trong hầm băng truyền đến thanh âm, gặp lại Lâm Phong trong tay thương đã chỉ hướng chính mình, không khỏi trong lòng cả kinh, bất quá hán là có khổ khó nói.

"Ách. . . Cái này. . . Ta. . ."

Lâm Phong gặp hán áp ứng, ánh mắt lạnh lùng theo dõi hán, mở miệng nói: "Ngươi không nghĩ là a, được, ta thay ngươi đi, ngươi vừa mới đem nơi đây tình huống đưa tin cho ngươi lên đầu, là ngươi cấp trên giật dây ngươi làm như thế. Ta không sai a!"

"Ách. . . Không có. . . Không phải. . . Ngươi. . ."

Tàn Đao nghe vậy kinh hãi, hán mới vừa rồi là đưa lưng về phía Lâm Phong bên này đưa tin, không nghĩ tới dạng này đều bị hán phát hiện.

"Ngươi nghĩ hỏi ta là làm sao biết ngươi sử dụng Truyền Tấn Phù đúng không."

Tàn Đao nghe vậy cứng nhắc đầu, đột nhiên tỉnh ngộ, lại mãnh mẽ lắc đầu liên tục.

Lâm Phong hai mắt một mực chăm chú nhìn hán, đưa hán ánh mắt biến hóa toàn bộ nhìn ở trong mắt, không đợi hán, tiếp lấy lạnh lùng giễu giễu nói: "Là không phải là bởi vì bản công tử cây thương này?"

"Ách, không. . . Không phải, cùng thương này không quan hệ."

Tàn Đao bị Lâm Phong cả kinh không nhẹ: Người này cũng quá thần, tựa hồ gì đều biết.

Nghe được như vậy lúc trên trán bắt đầu toát ra từng viên một lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh, đều kết mong, lúc mở miệng còn kém nói lộ hết, đã phản ứng kịp, vội vàng biện giải.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Huyết Sát Lãnh

Lâm Phong ánh mắt trở nên lạnh hơn, khóe miệng hơi vênh lên, trên mặt nổi lên lau một cái cười nhạt.

"Người vừa rồi một mực tại niệm: Kim sắc thương, thương trên có bàn long. Tiếp lấy liền đi qua Truyền Tẩn Phù đem tin tức này truyền tổng ra ngoài, sau đó người Truyền Tẩn Phù lại phát sáng một chút, lại sau đó người liền động thủ đem người này cho phách. Quá trình này chính người cảm thấy rất bí ẩn, đáng tiếc nhưng không giấu diếm ta."

Lâm Phong gặp hần còn muốn chống chế, cũng lười lại theo hần làm phiền, thẳng thắn một hơi thở đưa hần tất cả toàn bộ vạch trần.

"A. . . Người. . . Người làm sao biết tất cả a."

Lúc này Tàn Dao cảm giác mình tựa hồ bị Lâm Phong cái kia sắc bén ánh mắt lột toàn thân tinh quang, thể xác và tinh thần lại không nửa tư mật đáng nói, nơi nào còn có nửa trước đó loại kia trấn định, trong lòng cũng phiền giăng đảo hải: Chính mình lần này đi ra lúc lãnh chúa giao cho chú ý trên giang hồ có một thanh kim sắc thương, thương trên có bàn long, nhận được tin tức lập tức hội báo.

Vừa mới hội báo sau cổ chủ lập tức mệnh lệnh chính mình phải bảo vệ tốt vị này nắm thương người, đây hết thấy đều để hần rất không minh bạch, chính mình chỉ là một sát thủ mà thôi, sát thủ không giết người, nhưng phải đi người giám hộ, bản thân này liền không hợp lý.

Mà càng làm cho hần kinh dị là trước mặt cái này chính mình phải bảo vệ thanh niên nhân lại thần kỳ hơn, dĩ nhiên tại bị hai người vây công tình huống dưới còn có thể nghe được chính mình nhẹ giọng lầm bầm, thần kỳ hơn là hần lại còn nhìn ra tự sử dụng Truyền Tẩn Phù.

Cái này Truyền Tẩn Phù trên đại lục này tuyệt đối là thuộc về hi hữu vật, không có mấy người biết tồn tại, mà hần, không chỉ có biết, thậm chí còn có thể phát hiện mình lạng lẽ sử dụng.

Lâm Phong cũng không để ý hần khiếp sợ, vẫn như cũ khẩu khí băng lãnh tiếp lấy mở miệng nói: "Khác (đùng) nỗ lực ở trước mặt ta chơi tâm tư, người cấp trên là để người cố ý tiếp cận ta, sau đó âm thầm ra tay cướp đoạt trong tay ta cây thương này, ta không có sai đi."

Tàn Dao nghe vậy càng là hù dọa giật mình, trên trán mồ hôi lạnh theo gò má chuyển rơi cũng không dám đi xóa sạch một chút, hần biết Lâm Phong hiểu lầm lớn, vội vàng thu hồi trong tay Tàn Dao, hai tay lắc lắc nói: "Không, không phải, công tử người hiểu lầm, người hiểu lầm, lĩnh chủ chúng ta là đưa tin để cho ta bảo hộ người, thật, thật chỉ là bảo hộ người."

Nhìn thấy Lâm Phong ánh mắt càng ngày càng lạnh, Tàn Dao sợ đến đều có nói năng lộn xộn, trong lòng bí mật kia đã ở trong lúc lơ đãng cho để lộ ra tới.

Hần cũng không phải là sợ Lâm Phong giết hần, mà là đối hần lãnh chúa kính nể. Ở trong lòng hần, bọn họ lãnh chúa chính là thần, lãnh chúa mệnh lệnh là nhất định phải chấp hành, nếu như thất bại, vậy thì không phải là chết đơn giản như vậy.

Nhìn thấy hần đáng vẻ, Lâm Phong trong lòng dâng lên một tia hồ nghi, hần một mực tại nhìn chăm chăm Tàn Dao con mắt, gặp hần ở nơi này vài lời lúc ánh mắt rất trong suốt, không nhìn thấy một tia tà niệm lấp lóe.

Lâm Phong biết rõ, một người miệng hội gạt người, động tác hội gạt người, thế nhưng ánh mắt hần lại lừa gạt không người.

Đây là kiếp trước nghìn năm qua kinh nghiệm tổng kết, đồng thời hần cũng tin tưởng chính mình sẽ không nhìn lầm.

Có thể càng như vậy, Lâm Phong liền cảm thấy kỳ quái, cái này cái gì lãnh chúa là ai? Vì sao phải hần bảo vệ mình đây? Chính mình biết hần sao?

"Công tử, người cũng không cần hỏi ta lãnh chúa vì sao phải ta bảo vệ người, ta thật không biết, lĩnh chủ chúng ta thần thông quảng đại, tâm tư khác không phải ta có thể cân nhắc, e rằng về sau người sẽ minh bạch. Thế nhưng có một ta dám cam đoan, lãnh chúa tuyệt đối sẽ không đánh ngài Bảo Thương chủ ý."

Lâm Phong vẫn như cũ gắt gao nhìn chăm chăm Tàn Dao hai mắt, một khắc đều không buông lỏng, mà ở Tàn Dao trong ánh mắt vẫn chỉ có chân thành tha thiết, cùng với mất thân ở một tia sùng kính, một tia kính nể, trừ cái đó ra, cũng chỉ có khóe mắt một khóa dừ mắt.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, hần tin tưởng Tàn Dao lời thật, chỉ là hần không nghĩ ra kia là cái gì lãnh chúa vì sao muốn làm như thế, mình cùng hần không thân chẳng quen, hần vì sao phải để cho Tàn Dao bảo vệ mình đây?

Hơi hơi lắc đầu, không nghĩ ra liền không nghĩ, mặc kệ nhiều như vậy, hiện nay loại này tình cảnh, có thể nhiều trợ thủ cũng không tệ, lập tức sắc mặt hơi chính, bất quá khẩu khí vẫn như cũ băng lãnh hỏi: "Vậy người nói cho ta biết các người tổ chức gọi cái gì?"

"Hồi công tử, tổ chức chúng ta gọi Huyết Sát Lĩnh."

Tàn Dao lúc này đã bị Lâm Phong rung động thật sâu đến, lúc đều có nom nớp lo sợ, tâm cẩn thận, hần sợ một không tâm nói bậy lại hội đưa tới công tử này hoài nghi.

"Huyết Sát Lĩnh?"

Lâm Phong mày nhíu lại mặt nhăn, bắt đầu ở trong lòng tìm kiếm lên tên này đến, một lát nữa, lắc đầu, đối tên này không hề ấn tượng.

"Các người là một sát thủ tổ chức?"

Tàn Đao trong ánh mắt hiện lên một tia làm khó dễ, cúi đầu trầm tư một chút sau đột nhiên ngẩng đầu, tựa hồ là làm ra một cái quyết định.

"Vâng, chúng ta là tổ chức sát thủ."

Xong lại nhìn Lâm Phong, hơi xin lỗi nói: "Thật xin lỗi công tử, ta chỉ có thể nhiều như vậy, hẳn nhiều hơn nữa liền không thể, bất quá ta tin tưởng về sau hẳn là sẽ có người nói cho công tử."

Lâm Phong ánh mắt nhìn thẳng Tàn Đao hai mắt, sau khi nghe hơi hơi đầu, hẳn biết Tàn Đao có thể ra những thứ này đã rất tốt, tổ chức sát thủ bình thường đều rất thần bí, cũng rất nghiêm ngặt, tình huống nội bộ là tuyệt đối không cho phép tiết lộ.

Gặp Lâm Phong đầu, Tàn Đao hơi hơi thờ phào, bất quá cũng không dám... nữa giống như trước đó như thế cả lơ phất phơ, mà là câu nệ đứng ở một bên, vẻ mặt khô bức dạng, không còn dám.

Nhìn thấy Tàn Đao đáng vẻ, Lâm Phong mỉm cười, mở miệng nói: "Tốt, đã nguoi phụng mệnh bảo hộ ta, cái kia tạm thời chúng ta chính là người một nhà, nguoi cũng không cần câu nệ như vậy, chúng ta đi thôi."

Hết xoay người hướng Lạc Ly ly khai phương hướng đi tới, mới vừa đi hai bước, đột nhiên nghĩ đến cái gì, quay đầu đối theo sau lưng Tàn Đao hỏi: "Nguoi biết các nguoi trước đó truy sát tên... đó cô nương là ai? Còn có cái kia hai cái mời nguoi gia hòa lại là người nào?"

Tàn Đao nghe vậy lắc lắc đầu nói: "Cái này ta thật không biết, ta chỉ là phụng mệnh hành sự, đối với bọn họ thân phận, ta xưa nay không hỏi, cũng không thể hỏi. Đây là quy củ. Bất quá ta cảm giác hai người kia cũng không phải cái gì hiền lành, ngày hôm qua ta trong lúc vô tình nghe được hai người bọn họ nói chuyện, tựa hồ cũng là cái gì tổ chức nguoi."

Lâm Phong đầu, đối với đáp án này vốn là nằm trong dự liệu của hắn, hắn hiểu sát thủ quy củ, lập tức không tiếp tục tiếp tục truy vấn, bước nhanh hơn hướng phía trước rất nhanh chạy như bay.

Lúc này hắn cũng có chút bận tâm Lạc Ly cùng cái cô nương kia, cũng không biết các nàng có thể hay không xảy ra chuyện gì.

Tàn Đao gặp cái này, âm thầm thờ phào, tự tay xóa sạch một thanh trên trán mồ hôi lạnh, tăng thêm tốc độ đuổi kịp Lâm Phong cước bộ.

Từng đồng xám đậm mê vân, từ bắc đi nam, áp lực thấp lấy đại địa. Cuối mùa thu trong rừng cây mênh mông vô bờ du thụ đều là đã trọc, một hồi vô tình gió thu đảo qua, mang xuống trên cây đã số lượng không nhiều khô vàng lá rụng. Cây già chỉ có tối tăm địa (mà) đứng, để cho màu nâu Rêu đài che lại trên người nó nếp nhăn.

Lúc này, ở nơi này trụi lủi du thụ lâm bên trong, xuất hiện hai cái cô gái trẻ tuổi, một vàng một lục.

Cô gái áo vàng mắt ngọc mảy ngài, một đôi hao da như tuyết nguoi mới lái chính chặn ngang ôm hầu như hoàn toàn dựa vào ở trên nguoi nàng lục y thiếu nữ, tại phủ kín lá khô trong rừng trong khe hở chậm rãi đi về phía trước.

"Lạc Ly?"

Đột nhiên một đạo trần ngập từ tính giọng nam truyền đến.

Đang cúi đầu gian nan tiến lên nhì nữ đột nhiên ngẩng đầu, chỉ thấy trước nguoi bọn họ đột nhiên nhiều hai nam nhân.

Vừa mới thanh âm chính là đứng ở phía trước cái kia quần áo bạch y nam tử trẻ tuổi phát ra.

"Lâm Phong!"

Từ trước Lâm Phong để cho nàng mang theo lục y thiếu nữ trước trốn, hẳn muốn chính mình đi đối mặt ba cái sát thủ, trong lòng nàng vẫn luôn đang lo lắng hắn an nguy, một khắc cũng không có dừng qua.

Lúc này đột nhiên nhìn thấy hắn hoàn hảo không chút tổn hại đứng ở trước mặt mình, Lạc Ly kích động trong lòng không lời nào có thể diễn tả được, thanh âm đều có vẻ run nhẹ.

"Không phải để cho các nguoi ngược lại phía trước chờ ta à, làm sao. . . Ngạch. . . ?"

Lâm Phong nộ não Lạc Ly tùy hứng, mặc dù cũng biết nàng phải là lo lắng cho mình, nhưng điều này thật sự là quá nguy hiểm, nếu không phải là bởi vì Tàn Đao đột biến, lúc này chính mình khả năng đều tự thân khó bảo toàn, các nàng cái này trở lại một cái, chẳng phải là tự tìm đường chết.

Đang muốn trách cứ nàng vài câu, có thể lời mới lời ra, đã thấy Lạc Ly trong đôi mắt mọc lên một cỗ nồng đậm hơi nước, lập tức sinh lòng không đành lòng, miễn cưỡng đem trách cứ lời nói nuốt trở về.

Đang ở hắn không biết như thế nào cho phải lúc, một đạo nghe vào rất suy yếu, lại lạnh như băng giọng nữ vang lên.

"Nguoi không nên trách nàng, là ta yêu cầu trở về."

"Ách. . ."

Lâm Phong lảng một chút, không khỏi đưa ánh mắt về phía Lạc Ly bên người lục y nữ tử, tỉ mỉ quan sát.

Chỉ thấy lục y nữ tử quần áo tơ chất vấy lục mặc dù vết máu loang lổ tràn đầy vết trầy, lại khó nén ngao nhân đáng người; khoát lên Lạc Ly đầu vai người mỗi lái trắng noãn như hành; trắng bạch như tờ giấy trên mặt còn có một tia như ẩn như hiện hắc khí, hai mắt băng hàn như điện, mặt lạnh như sương.

Cắn chặt răng trắng, tràn đầy roi mờ hôi lạnh cái trán, đều hiện lên lúc này nàng thừa nhận đau khổ dẫn vật.

Trước đó bận về việc.. Cứu người, hẳn cũng không có nhìn kỹ năng, lúc này ngược lại là xem có chút si.

Bất quá dù sao cũng là có nghìn năm từng trải, chỉ là thoáng thất thần về sau, Lâm Phong lập tức phục hồi tinh thần lại.

"Ai, tỉnh, ngược lại hiện tại cũng không chuyện." Lấy lại liếc mắt nhìn vẫn như cũ nước mắt lưng tròng, về mặt ủy khuất Lạc Ly, ôn nhu nói: "Thật xin lỗi, khổ cực người, người trước nghỉ ngơi một chút, ta thay vị cô nương này nhìn một chút, trên người nàng độc tựa hồ còn không có thanh trừ sạch."

Lạc Ly sau khi nghe miệng một đồ, trong ánh mắt hơi nước trong nháy mắt biến thành hai cổ chảy nhỏ giọt thanh tuyến, không có.

Đem thân thể nửa ngồi, muốn cho dựa vào ở trên người nàng lục y nữ tử ngồi xuống, nhưng không nghĩ lục y nữ tử kia lúc này sớm đã toàn thân không còn chút sức lực nào, Lạc Ly hai tay mới vừa rời đi nàng phần eo, nàng liền dưới chân một cái lao đảo.

Lâm Phong tay mát lạnh lẽ, bước lên phía trước một bước, tự tay muốn đỡ một chút lục y nữ tử kia.

Không muốn ngón tay mới vừa chạm được cánh tay nàng, lục y nữ tử lại mạnh mẽ co lại, thoát khỏi Lâm Phong hai tay, đồng thời hai chân mềm nhũn, thân thể hướng chính nửa ngồi lấy Lạc Ly ngã xuống, Lạc Ly chưa kịp thả ra, hai người trong nháy mắt một chỗ ngã lăn xuống đất.

Lâm Phong sững sờ, lúng túng rút hai tay về, không hiểu nhìn mặt đất cút cùng một chỗ hai người, có không biết làm sao.

Nằm trên mặt đất Lạc Ly vừa lúc nhìn thấy Lâm Phong cái kia co quắp đáng vẻ, không khỏi cười khúc khích, hung hăng lườm hẳn một cái, gắt giọng: "Uy, người không biết tới phù chúng ta một chút a."

"A . . Nha . ."

Lâm Phong bằng lòng một tiếng, bước lên phía trước một bước, hai tay duỗi ra, vốn định trước phù lục y nữ tử, đột nhiên tỉnh ngộ, mang tương bàn tay hướng Lạc Ly, trước đem nàng đỡ dậy.

Đãi lục y nữ tử tại Lạc Ly nâng đỡ ngồi xong về sau, Lâm Phong sửa sang một chút lúng túng cảm xúc, khôi phục bình thường bình tĩnh, mỉm cười một chút, bình tĩnh đối nàng nói: "Trên người cô nương độc tựa hồ chưa thanh trừ sạch, có muốn hay không tại hạ giúp người nhìn một chút."

Lục y nữ tử kia lạnh lùng liếc hẳn một cái, mở miệng nói: "Không cần."

Thanh âm lạnh lùng như cũ.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Lãnh mỹ nhân Thiên Tuyệt

Lâm Phong cũng không có để ý nàng lạnh lùng, tự tay đưa cho nàng một khóa Nhuận Trạch Đan.

"Đây là chữa thương đan dược, người lại ăn vào, đối thương thể của người có trợ giúp."

"Nhuận Trạch Đan?"

Lục y nữ tử vẫn chưa đưa tay đón, chỉ là ngẩng đầu nhìn liếc mắt Lâm Phong trong tay đan dược, lập tức kinh hô một tiếng.

"Không sai, là Nhuận Trạch Đan, tất nhiên cô nương nhận thức viên thuốc này, khi biết nó hiệu dụng, cầm đi."

Lục y nữ từ nghe vậy, lập tức từ kinh dị bên trong khôi phục lại, trên mặt lại thay đổi hồi lúc trước lạnh như băng đáng sợ.

"Không cần, vô công bắt thụ lộc, cảm tạ!"

Lâm Phong khóe miệng hơi vênh lên, cô gái này cũng quá lãnh ngạo, liền cảm tạ giọng nói vẫn là không mang theo một tia nhân tình vị.

Lạc Ly gấp cái này, tự tay đưa qua Lâm Phong trong tay Nhuận Trạch Đan đưa tới lục y nữ từ trước mặt, cười nói: "Người cầm dùng đi, không cần khách khí với hần, đan dược người này còn rất nhiều."

Lục y nữ từ khuôn mặt có chút động, ngẩng đầu nhìn liếc mắt Lâm Phong, nhìn nữa liếc mắt Lạc Ly, lại vẫn không có tiếp đan dược, lạnh lùng phun ra hai chữ.

"Không cần."

"Người người này tại sao như vậy a, muốn không phải chúng ta cứu giúp, người sớm bị ba người kia giết chết, nếu không phải là Lâm Phong cho người dùng một khóa Thanh Uẩn Đan, người cũng đã sớm độc phát. . ."

Lạc Ly nhìn thấy cô gái này như thể muối dầu không vào, một bộ lạnh như băng đáng sợ, hoàn toàn bất cận nhân tình, không khỏi tức giận trong lòng, dùng dùng đối nàng hống.

Bất quá không chờ nàng gào xon, Lâm Phong thân ảnh đột nhiên lóe lên, đoạt lấy trong tay nàng viên kia Nhuận Trạch Đan, đồng thời như thiểm điện một tay nắm lục y nữ từ gương mặt, ngón tay thoáng dùng sức, đưa nàng miệng bóp ra, viên kia Nhuận Trạch Đan thuận thế vào miệng nàng.

Cái này mấy lần động tác chậm, thật chỉ ở một hơi thở bên trong hoàn thành, nhanh để cho lục y nữ từ kia liền phản ứng cơ hội cũng không có, Nhuận Trạch Đan vào miệng tan đi, dải Lâm Phong buông tay ra lúc, đan dược đã hóa thành một dòng suối trong chảy vào nàng yết hầu.

Lục y nữ từ kia phục hồi tinh thần lại, hung hăng trừng Lâm Phong liếc mắt, lại không biết sao không có tức giận, tái nhợt trên mặt ngược lại xuất hiện lau một cái hồng ngất, tần thủ nhỏ bé hạm, hai mắt khép hờ, nhập định chữa thương đi.

Một màn này lại làm cho một bên Lạc Ly trông mắt đều kém rơi xuống đất, ánh mắt không đứng ở giữa hai người quét tới quét lui, vẻ mặt kinh ngạc.

Cuối cùng đem ánh mắt đứng ở người không việc gì giống như Lâm Phong trên người, cười hắc hắc, vươn tay phải ra một ngón tay cái hướng Lâm Phong so một chút.

Lâm Phong liếc mắt nhìn Lạc Ly, đối nàng hơi lấy mỉm cười, lại quay đầu nhìn về phía nhắm mắt chữa thương lục y nữ từ, thầm nghĩ: "Hắc hắc, người một cái sỏ nữ nhân, thật đúng là cho rằng lão tử không có biện pháp trị người đâu, thể nào, hiện tại không có biện pháp a! ."

Ngay cả vẫn đứng không có Tàn Dao cũng không khỏi âm thầm bội phục Lâm Phong, thầm nghĩ: "Công tử này thật đúng là không giống người thường, liền đối phó tay nữ nhân đoạn đều như vậy bá khí! Khó đối phó như vậy nữ nhân cư nhiên đơn giản đã bị hần chế phục."

"Cái kia ba hắc y nhân đâu, người có bị thương không a?"

Lạc Ly đến bây giờ mới có cơ hội mở miệng hỏi.

"Ừm, giết hai cái, ta không sao."

"Cái gì, người giết hai người bọn họ, điều này sao có thể, ba người bọn họ đều là tiên thiên tam trọng cao thủ, người mới tiên thiên nhị trọng."

Lấy liếc mắt nhìn Lâm Phong phía sau Tàn Dao, trên mặt chợt, cười nói: "Ta minh bạch, nhất định là hần giúp người đứng không, ta liền nha, người làm sao có thể một người giết được hai người bọn họ."

"Người thật thông minh, là hần giúp ta."

Lâm Phong con mắt nhìn chăm chăm vào trong lúc chữa thương lục y nữ từ, theo miệng có lẽ một câu.

Lạc Ly nhưng không có muốn buông tha ý hần, tiếp lấy hiếu kỳ hỏi: "Hần là ai a, tại sao muốn giúp người?"

"Hần giống như người, cũng là ta bảo tiêu."

"A, lại là bảo tiêu, người lấy ở đâu nhiều như vậy bảo tiêu a!"

Lạc Ly lại bị Lâm Phong kinh động đến, đầu tiên là Đan Chính, hiện tại lại tới một cái, hơn nữa đều là tiên thiên tam trọng cao thủ, người này đã có cái gì nị lực, cái này hai người cao thủ vì sao đều cam tâm tình nguyện giúp hần.

"Ta gọi Tàn Dao, nguyên lai cô nương người cũng là công tử bảo tiêu, về sau cũng xin cô nương chiếu cố nhiều hơn."

Lạc Ly gặp Tàn Dao thô cuồng trên mặt vẻ mặt chân thành, cười nói: "Tốt, về sau người nghe ta là được."

"A, nghe ngươì?"

"Đúng a, ngươì là mới tới, tự nhiên muốn nghe ta."

"Ách, được rồi, ta nghe ngươì, "

Nghe hai ngườì đối thoại, Lâm Phong một hồi bạo mồ hôi.

Quay đầu liếc hai ngườì liếc mắt, mở miệng nói: "Đều chó quấy rầy âm ỉ, an tĩnh."

Lạc Ly nghe vậy đuổi đuổi màu hồng cái lưỡi thom tho, hướng Tàn Đao làm mặt quỷ, cũng không dám tại.

Tàn Đao tự nhiên lại không dám, ba ngườì đều đem ánh mắt tăng tại lục y nữ tử trên ngườì.

Ước chừng thời gian đốt hết một nén hương về sau, chỉ thấy sắc mặt nàng dần dần hồng nhuận, trần lộ ngoại thương miệng cũng bắt đầu vảy kết.

Ba ngườì gặp cái này đều khoe miệng lộ ra nụ cười, Tàn Đao càng là như trút được gánh nặng thở ra một hơi.

Gặp Lâm Phong nhìn mình, Tàn Đao ngượng ngừng cười một chút, không có sóng.

"Cảm ơn!"

Một đạo thanh âm trong trẻo lạnh lùng từ lục y nữ tử trong miệng phát sinh.

Gặp nàng nhìn về phía mình, Lâm Phong khoe miệng hơi vênh lên, mỉm cười nói: "Thế nào, không có sao chứ."

"Ừm."

Lâm Phong gặp nàng không nguyện ý nhiều, trên mặt lại khôi phục hồi ngườì lạ chó tới gần đáng vẻ, hơi hơi thờ dài, mở miệng nói: "Còn không biết cô nương ngườì tên gì đây."

"Thiên Tuyết."

"Cái gì, ngườì là Thiên Tuyết? Ma Hồn điện Thiên Tuyết?"

Thiên Tuyết thanh âm lạnh như băng vừa, một bên Lạc Ly lại đột nhiên sắc mặt đại biến nhảy dựng lên.

"Đúng."

Thiên Tuyết thanh âm lạnh lùng như cũ.

Lâm Phong cùng Tàn Đao hai ngườì cũng không hiểu nhìn về mặt tức giận Lạc Ly, không biết vì sao nàng nghe được cái tên này hội kích động như vậy, phần nộ.

"Tốt, tốt, ngườì dĩ nhiên là Ma Hồn điện Thiên Tuyết. Ha ha! Ta vậy mà cứu Ma Hồn điện Thiên Tuyết. Ha ha! Ta vậy mà cứu Ma Hồn điện Thiên Tuyết! Ô ô. . ."

Lạc Ly đột nhiên điên cuồng cười lớn gào thét, thanh âm này để cho ngườì ta nghe có một loại tê tâm liệt phế cảm giác, rống đến cuối cùng thanh âm càng ngày càng, cuối cùng vậy mà gào khóc.

Lâm Phong sắc mặt chút ngưng, thuận tức cảm giác được Lạc Ly cùng Thiên Tuyết ở giữa khả năng có cái gì ân oán tồn tại, bước ra hai bước, đi tới nửa ngồi trên mặt đất ô ô khóc Lạc Ly bên ngườì, tại nàng trên lưng vỗ nhẹ nhẹ mấy lần.

"Đừng khóc, ngườì cùng Thiên Tuyết cô nương ở giữa có phải hay không có hiểu lầm gì đó? Có chuyện gì đi ra được không?"

Lạc Ly vừa nghe Lâm Phong, lập tức nhảy một cái cao ba thước, phần hận một ngón tay Thiên Tuyết, găm thét quát: "Hiểu lầm? Không, ta theo nàng không có hiểu lầm, ta theo nàng thù sâu như biển, nàng. . . Nàng làm hại ta. . ."

Lạc Ly đến phân nửa, lại đột nhiên dừng lại không, chỉ là hai mắt thông hồng, sắc mặt dữ tợn, nghiêng răng nghiêng lợi chỉ vào Thiên Tuyết, tựa hồ là cùng nàng thù sâu như biển.

Thiên Tuyết bị nàng dạng này chỉ vào, trên mặt lạnh lùng như cũ, bất quá lại nhiều một tia mê hoặc vẻ, hiển nhiên nàng cũng không biết Lạc Ly chỗ sự tình.

Gặp Lạc Ly phân nửa lại không, Lâm Phong bất đắc dĩ thở dài nói: "Lạc Ly, đến chuyện gì xảy ra, ta xem Thiên Tuyết cô nương tựa hồ cũng không biết ngườì a, giữa các ngườì. . ."

"Hừ, nàng đương nhiên không biết ta, nàng hại không phải ta, là ta ân nhân cứu mạng."

Lạc Ly này lại ngược lại là một hơi thở đem lời đi ra.

"Hắn tên gọi là gì, ta là làm sao hại hắn, ngươi rõ ràng."

Thiên Tuyết cau mày, lạnh như băng một câu.

"Hừ, ngươi còn giả trang, tốt, ta sẽ nói cho ngươi biết, ta là Thiên Minh tông người, ta ân nhân cứu mạng là. . ."

"Thân Đồ Hoàn Bạch."

Lạc Ly lời chưa hết, đã bị Thiên Tuyết cái này bốn cái lãnh đến trong xương chữ cắt đứt.

Bất quá cái này băng lãnh trong giọng nói còn mang theo một loại nồng đậm bất tài ý tứ hàm xúc.

Đồng thời, Thiên Tuyết trên mặt cũng tráo lên một tầng sương lạnh, trong đôi mắt càng là sát khí mãnh liệt.

Lạc Ly tự nhiên cũng nghe ra Thiên Tuyết tiếng nói, đột nhiên nhảy lên một cái, tự tay thủ nhận một thanh bảo kiếm, mũi kiếm nhắm thẳng vào Thiên Tuyết, tức mệnh mắng to: "Ngươi cái này vô sỉ tiện nữ nhân, ngươi lại vẫn dám dùng giọng điệu như vậy Thân Đồ sư huynh."

Đứt lời liền muốn huy kiếm đâm về phía Thiên Tuyết.

Lâm Phong đứng tại bên người nàng, vội vàng bắt lại cổ tay nàng.

"Lâm Phong, ngươi vì sao ngăn đón ta, cái này vô sỉ nữ nhân, nàng hại ta ân nhân, ta hôm nay muốn giết nàng."

Lạc Ly nổi điên giống như muốn tránh thoát Lâm Phong tay, lại cảm giác như bị một thanh kim sắt kẹp lấy thủ đoạn, làm sao cũng tránh thoát không.

Lạc Ly gấp vô pháp tránh thoát Lâm Phong tay, tức giận dùng tay kia hung hăng đâm Lâm Phong cánh tay, một bên điên cuồng hô: "Ngươi buông, buông, ta muốn giết nàng, ta muốn giết cái này vô sỉ nữ nhân. Ô ô. . .!"

Lâm Phong không hề bị lay động tùy ý nàng chúi nửa ngày, đợi được nàng ghé vào trên cánh tay mình ô ô khóc lớn lúc, tự tay tại nàng không ngừng run run trên vai vỗ nhẹ hai lần, quay đầu đôi vẫn như cũ ngồi dưới đất về mặt sương lạnh Thiên Tuyết nói: "Thiên Tuyết cô nương, ta biết giữa các ngươi khẳng định có hiểu lầm, ngươi có thể cho chúng ta cái này Thân Đồ Hoàn Bạch là chuyện gì xảy ra không?"

Thiên Tuyết nghe vậy lại lắc đầu, lạnh lùng phun ra ba chữ: "Lười nhác."

"Có thể. . ."

Lâm Phong mới ra một chữ, nguyên bản ghé vào trên cánh tay hắn khóc Lạc Ly lại đột nhiên hai mắt nhắm lệ ngừng đầu, hai mắt huyết hồng nhìn chăm chăm Thiên Tuyết, hung ác nói: "Ngươi người nữ nhân hạ tiện này, ngươi là không mặt mũi đi, tốt, ngươi không, ta tới giúp ngươi."

Hết cũng không để ý Thiên Tuyết sắc mặt trở nên càng thêm âm lãnh, ngón tay hướng Thiên Tuyết một ngón tay, quay đầu nghiêng răng nghiêng lợi đối Lâm Phong nói: "Các ngươi đừng xem nàng biểu hiện ra một bộ thánh khiết cao ngạo đáng vẻ, thật trong xương chính là một cái lòng dạ rắn rết tao hồ ly, nửa năm trước, nàng trước câu dẫn Thân Đồ sư huynh, sau đó lại đến bọn họ điện chủ La Tây Mạc nơi đó đi cáo trạng, chính cô ta bị Thân Đồ sư huynh vô lễ, cho nên Thân Đồ sư huynh bị La Tây Mạc khóa tại đoạn hồn nhai, đến nay đã có nửa năm."

"Những thứ này là ai nói cho ngươi?"

Tại Lạc Ly lúc Lâm Phong một mực tại nhìn chăm chăm Thiên Tuyết con mắt, từ ánh mắt nàng trong chứng kiến đồ vật rất phức tạp, đầu tiên là phần nộ, sau đó là bất tài, cuối cùng biến thành khinh bỉ, còn có vẻ thương hại.

Từ nơi này trong ánh mắt Lâm Phong lập tức minh bạch: Chuyện đã xảy ra nhất định không phải như vậy, Lạc Ly bị lừa.

"Lâm Phong, ngươi là tại hoài nghi ta sao? Nói cho ngươi, đây là chúng ta tông chủ trở về, hắn là tuyệt đối sẽ không lừa dối chúng ta. Ngươi không nên bị cái này tao hồ ly bề ngoài lừa gạt."

Lạc Ly nhìn thấy Lâm Phong hoài nghi ánh mắt, không khỏi trong lòng vừa tức vừa gấp gáp.

Thấy nàng cái này hỗn hển đáng vẻ, Lâm Phong lắc đầu thở dài, hắn là ai, hắn là có nghìn năm từng trải lão quái vật, chuyện này hắn liếc mắt một liếc thấy minh bạch bản chất.

Mặc dù hắn rành mạch từng câu, lúc này Lạc Ly đang ở trong kích động, cùng với nàng cái gì nàng sẽ không nghe, khuyên cái gì đều chỉ lại là đối nguời đánh đàn, nhưng hắn vẫn như cũ hy vọng có thể khuyên một phen, coi như không thể coi ra Lạc Ly khúc mắc, ít nhất có thể để cho nàng hơi chút bình tĩnh một chút.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Hiểu lầm không ngừng

Vốn định khuyên một phen, giúp Lạc Ly cởi ra khúc mắc, mà khi Lạc Ly ra "Tông chủ" hai chữ lúc, Lâm Phong bắt đắ dĩ buông tha, chính hấn kiếp trước chính là nhất tông chi chủ, hấn rõ ràng nhất ở một cái tông môn bên trong, mỗi cái thành viên đối với mình tông chủ đều là tuyệt đối tín nhiệm, thậm chí là sùng bái mù quáng.

Cái này một, từ vừa rồi Lạc Ly đến tông chủ hai chữ thời điểm trong ánh mắt bộc lộ ra ngoài vẻ sùng kính cũng đã chứng minh.

Cho nên hấn biết, lại cái gì cũng vô dụng, loại này tín nhiệm, loại này sùng bái là thời gian dài tích lũy, không phải nói ba xạo là có thể xoay chuyển.

Mà xem như người trong cuộc Thiên Tuyết, tại Lạc Ly lúc bắt đầu sau khi lộ ra rất phần nộ, đến phía sau lại đối Lạc Ly lời hoàn toàn thờ ơ, lúc này càng là trực tiếp nhắm mắt dưỡng thần, tựa hồ đây hết thảy đều cùng với nàng hoàn toàn không có quan hệ.

Gặp cái này, Lâm Phong không khỏi âm thầm bội phục lên nàng, niên kỷ, có thể có như vậy hàm dưỡng, bình tĩnh như vậy, không đơn giản cái kia. Hai người vừa so sánh với, Lạc Ly cái này Thiên Minh tông thiên chi kiều nữ chênh lệch thì không phải là một lượng.

"Lâm Phong, sự tình ta đều đã với ngươi rõ ràng, ngươi còn không mau buông, để cho ta giết cái này yêu tinh hại người, vì Thân Đồ sư huynh báo thù, vì nhân gian trừ hại."

Quay đầu liếc mắt nhìn vẫn như cũ hai mắt thông hồng Lạc Ly, trường thở dài.

"Ngươi mau buông a, ngươi cái này ngu ngốc, dề xồm, ta minh bạch, ngươi nhất định là bị con lăng lợ này hồ ly tảo khí cho mê hoặc, ngươi. . . Ừm!"

Nhìn thấy nàng cái này tiếp cận phát rõ đáng đáp, biết tiếp tục như vậy nữa nàng liền sẽ rơi xuống tâm ma, không để cho nàng đem lời xong, trực tiếp một chưởng đưa nàng đánh ngã xỉu đi qua.

"Nàng có khúc mắc."

Lâm Phong vừa đem Lạc Ly đánh ngã xỉu, nhắm mắt dưỡng thần Thiên Tuyết đột nhiên mở mắt, lạnh lùng một câu.

Có kinh ngạc quay đầu liếc mắt nhìn như trước lạnh như băng Thiên Tuyết, lập tức mỉm cười nói: "Lạc cô nương chỉ là nhất thời hồ đồ, hy vọng Thiên Tuyết cô nương không cần để ở trong lòng."

Gặp Thiên Tuyết không có trả lời, Lâm Phong nói tiếp: "Cô nương bây giờ có thể Thân Đồ Hoành Bạch sự tình sao?"

"Ngươi cũng đã đoán được, còn cần ta sao?"

Thiên Tuyết lạnh lùng xem Lâm Phong liếc mắt.

"Ách. . . Cái này, ta chỉ là có kỳ quái, nửa năm trước cô nương cũng đã đột phá tiên thiên tam trọng cảnh, lẽ nào cái kia Thân Đồ Hoành Bạch cũng là tiên thiên tam trọng cảnh? Bằng không hấn làm sao dám đùa giỡn cô nương ngươi đây?"

Lâm Phong trong lòng thầm khen cái này Thiên Tuyết quả nhiên cực kì thông minh, dạng này đều có thể nhìn ra mình đã đoán được.

"Có người giúp hấn."

Thiên Tuyết vẫn như cũ khẩu khí băng lãnh, tích tự như kim.

"Cô nương có thể nói cho ta biết Đoạn Hồn nhai có cái gì sao?"

"Đoạn Hồn nhai chỉ là gió lớn, hấn không có gì, làm sao, ngươi cũng muốn đi cứu súc sinh kia?"

Lâm Phong đột nhiên nghĩ tới ngày hôm qua mới vừa nhìn thấy Lạc Ly lúc tình cảnh, đoán được Lạc Ly muốn một thanh thượng phẩm pháp khí có thể là chính là vì đi Đoạn Hồn nhai cứu Thân Đồ Hoành Bạch. Vì vậy bởi vậy vừa hỏi, nhưng không nghĩ lập tức bị Thiên Tuyết hiểu lầm, nghe nàng cái này bất thiện giọng nói, tựa hồ đã đem chính mình làm cừu nhân.

Đang muốn giải thích, lại nghe Thiên Tuyết lạnh như băng sương vang lên lần nữa.

"Sức sinh kia là bị một cái Vạn Niên Hàn Thiết chế tạo xích sắt khóa, không có thượng phẩm pháp khí, ai cũng đừng nghĩ cứu hần."

"Thì ra là thế!"

Lâm Phong nghe vậy lập tức minh bạch, Lạc Ly quả nhiên là muốn đi cứu cái này Thân Đồ Hoành Bạch.

Gặp Thiên Tuyết sắc mặt trở nên cùng muốn đòi không tan Băng Sơn giống như, mỉm cười một chút, giải thích: "Cô nương không nên hiểu lầm, ta cũng không nhận ra Thân Đồ Hoành Bạch, cho nên ta hỏi vấn đề này, là bởi vì vị này Lạc cô nương."

Thiên Tuyết nghe vậy sắc mặt thoáng chậm lại, lạnh lùng nói: "Yếu điều thực nữ quân tử hảo cầu, ta hiểu, ngươi không cần giải thích."

"Ách. . . Cô nương ngươi lại hiểu lầm, ta chỉ là. . ."

Lâm Phong một hồi bạo mồ hôi, biết giải thích nữa cũng vô dụng, cái gọi là càng tỏ càng đen tựa hồ chính là như vậy.

"Cô nương thực sự là Ma Hồn điện người?"

Roi vào đường cùng không thể làm gì khác hơn là nói sang chuyện khác.

"Có chuyện?"

Thiên Tuyết cũng không ngắt đầu một chút, lạnh lùng hỏi ngược một câu.

"Ách, không thành vấn đề, chỉ là cảm giác trên người cô nương khí tức có quen thuộc, theo miệng hỏi một chút mà thôi."

Lâm Phong một hồi bất đắc dĩ, cái này Thiên Tuyết cũng quá lạnh lùng.

Thiên Tuyết nghe vậy đột nhiên ngắt đầu, hèn mọn trắng Lâm Phong liếc mắt, lạnh lùng phun ra một câu để cho Lâm Phong hầu như ngất tuyệt.

"Câu nói này không mới mẻ, rất nhiều người qua."

Nghe được câu này, Lâm Phong đầu đóng đầy hắc tuyến, mồ hôi lạnh thác nước, trong lòng giống bị mười vạn thất con mẹ nó chạy vội trúng tên.

Thật hần là từ trên người Thiên Tuyết cảm ứng đạo nhất loại với hần trên người mẫu thân không sai biệt lắm khí tức, hần một mực không nghĩ ra mẫu thân mình thân phận, vì vậy có câu hỏi này.

Không muốn lại bị Thiên Tuyết hiểu lầm, còn coi hần là thành loại kia buồn chán dè xòm.

"Ai! Cô nương ngươi lại hiểu lầm! Ta thật. . ."

"Cảm ơn Lâm tiên sinh cứu Thiên Tuyết, đại ân dung sau đó mới báo, Thiên Tuyết cáo từ trước."

Không đợi Lâm Phong xong, Thiên Tuyết thanh âm lạnh như băng cắt đứt hần giải thích.

Gặp Thiên Tuyết đứng dậy liền muốn rời đi, Lâm Phong vội vàng chặn lại nói: "Thiên Tuyết cô nương, thương thế của ngươi còn không có toàn bộ tốt, lúc này không nên hành động đơn độc, không bằng. . ."

"Cảm ơn, không cần."

Lâm Phong lời chưa hết, lần nữa bị lạnh lùng thanh âm cắt đứt.

Thiên Tuyết hết liền xoay người đi.

Lâm Phong gặp nàng hướng trước đó chiến đấu phương hướng đi tới, không khỏi trong lòng cả kinh, hần lo lắng cái kia lưỡng người quần áo đen còn có đồng bọn sẽ tìm tới.

"Thiên Tuyết cô nương, ngươi sẽ còn đi làm cái gì, bên kia có thể sẽ gặp nguy hiểm."

Thiên Tuyết nghe vậy cước bộ ngừng nghỉ một chút, xoay người lạnh lùng liếc mắt nhìn Lâm Phong, mở miệng nói: "Ta muốn mang hai vị bà lão trở về an táng, các nàng là vì cứu ta mà chết."

Hết đem băng lãnh ánh mắt quét về phía Tàn Đảo.

"Giữa chúng ta sổ sách về sau tính lại."

Tàn Đảo bị cái này giống như vạn năm không thay đổi băng lãnh ánh mắt đảo qua, nhin không được đánh rùng mình.

"Ách. . . Cái này. . . Cái này trước đó là ta không phải, cô nương muốn báo thù mời theo thời cơ đến tìm ta, Tàn Dao tuyệt không cau mày."

Tàn Dao cũng không phải thứ hèn nhát, chỉ là thoáng sững sốt một chút về sau, lập tức khôi phục tự nhiên.

"Tốt."

Thiên Tuyệt phun ra hai chữ sau lại liếc Lâm Phong liếc mắt, lập tức xoay người rời đi.

Lâm Phong bắt đầu đi thờ dài, đối Tàn Dao nhảy mắt.

Tàn Dao hiểu ý đi tới bên cạnh hắn đến, đem lỗ tai tiến đến Lâm Phong bên mép.

"Nàng thương thế còn chưa có khỏi hẳn, người ở đây phía sau âm thầm bảo hộ nàng hai ngày, sau đó sẽ đi Đông Doanh quốc Trường Kỳ thành cùng chúng ta hội hợp."

"Không được, ta nhận được nhiệm vụ lúc bảo hộ công tử, ta không thể ly khai."

Tàn Dao nghe vậy tựa đầu lắc cùng trông lắc giống như, một tiếng cự tuyệt Lâm Phong yêu cầu.

"Thối lắm, lão tử mặc kệ người tiếp đến cùng là cái gì mệnh lệnh, người nếu như muốn cùng tại lão tử phía sau, vậy thì phải phục tùng lão tử an bài, nếu không thì lập tức cút đi."

Lâm Phong thanh âm mặc dù không lớn, nhưng khẩu khí nhưng là không thể nghi ngờ.

Tàn Dao sắc mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng bắt đầu đi thờ dài nói: "Được rồi, người là công tử, ta nghe người, bắt quá người được đáp ứng ta mấy ngày nay ta không ở đây người nhất định phải bảo vệ tốt chính mình. Bằng không ta cho dù chết cũng muốn theo người."

Lâm Phong gặp hắn cuối cùng cái này kiên định thần tình, đầu nói: "Được, ta đáp ứng người, người yên tâm đi, đại lục này thượng còn không có mấy người có thể giết được ta, người nhanh đi, nhớ kỹ là âm thầm bảo hộ, tận lực đừng cho nàng phát hiện người, để tránh khỏi tạo thành không tất yếu hiểu lầm"

"Minh bạch. Đến lúc đó ta đi Trường Kỳ thành chờ người."

"Ừm, đi thôi."

Đãi Tàn Dao đi rồi, Lâm Phong ôm lấy Lạc Ly nhanh chóng hướng hướng đông nam một mảnh quần sơn lao đi.

Ước chừng hơn nửa canh giờ về sau, đi tới một tòa núi lớn giữa sườn núi, tìm được một cái không núi lớn động, tại cửa động thiết trí một cái ảo trận, ôm Lạc Ly vào sơn động.

Thu xếp ổn thỏa Lạc Ly về sau, Lâm Phong liền lách mình vào Không Thiên Chuông, hắn muốn luyện chế một lò "Thánh Hồn Uẩn Thần Đan", lấy trước mặt Lạc Ly tình trạng, đã tiếp cận tẩu hỏa nhập ma, nếu như trẻ đưa nàng linh hồn cảnh giới ổn định lại, không chừng tương lai lúc nào sẽ xuất hiện tâm ma, cái kia đến lúc đó Lạc Ly liền hủy.

Mặc dù cùng Lạc Ly mới nhận thức một ngày, giao tình còn không phải sâu lắm, nhưng nàng lại cùng hắn từng vào sinh ra tử, hắn có thể cảm giác được nàng là đang thật tâm trợ giúp chính mình, cái này đủ.

Có đôi khi người với người ở giữa quan hệ chính là vì diệu như vậy, có đôi khi có thể là lần đầu tiên gặp mặt hai người, chỉ nói mấy câu, hai người là có thể giao nhau tâm đầu ý hợp, không có gì giấu nhau, thậm chí không tiếc giúp bạn không tiếc cả mạng sống.

Mà có đôi khi coi như là giao du trăm năm, mặt ngoài tình sâu như biển cái gọi là bằng hữu, gặp khả năng liền là người thứ nhất từ phía sau lưng đâm người một đao người. (PS: Có lạc đề, bắt quá lão Long chính mình liền đã từng bị từ chơi đến lớn, được xưng bạn tốt nhất phía sau chơi qua đao, hữu cảm nhi phát.)

Luyện đan đối với Lâm Phong tới cũng không khó, kiếp trước được xưng Đan Khí Cuồng Thánh, là cao cấp bát phẩm Luyện Đan Sư, luyện chế qua đủ loại đan dược cao cấp vô số, nhưng mà bây giờ khác biệt, tu vi không đủ, long khí quá ít, "Thánh Hồn Uẩn Thần Đan" lại thuộc về trung cấp đan dược, đối với hiện nay Lâm Phong tu vi tới thực sự có miễn vì khó.

Đầu tiên là bên người thiết trí một cái tụ linh trận, để cho bên người thiên địa linh khí hoàn toàn hoá lỏng, lại đem đủ loại tài liệu chuẩn bị xong, từng cái bên người sắp xếp, lại móc ra một cái hộp ngọc một cái, đem lần trước luyện chế Tăng Nguyên Đan toàn bộ lấy ra đặt ở bên trong hộp ngọc.

Tuy biết những thứ này Tăng Nguyên Đan hiệu quả đối chính hắn hiệu quả không lớn, nhưng dù sao cũng cường hơn là không có, miễn mặc dù cũng là thịt.

Tất cả chuẩn bị sẵn sàng, lần lượt đem những tài liệu kia để vào lò luyện đan.

Luyện đan tối trọng yếu là muốn giải đủ loại dược liệu dược tính, cùng với đủ loại khác biệt dược liệu phối hợp, đây là khó nhất, cũng là mấu chốt nhất một bước, nếu như dược liệu phối hợp lệch lạc, Khinh già luyện chế không ra đan dược, nặng thì khả năng đem luyện chế được đan dược chuyển dược

tính, thế cho nên tạo thành phục đan người đại thương, thậm chí trực tiếp tử vong.

Cho nên bước này Lâm Phong làm rất tâm, không dám khinh thường chút nào.

Đầu hết tài liệu, lại kiểm tra cẩn thận một lần, xác nhận không có lầm, mới vừa lấy khí hóa hỏa, vận chuyển long khí phóng xuất ra hỏa diễm, lấy lửa nhỏ thiêu đốt lò luyện đan, bắt đầu luyện hóa bên trong lò luyện đan đủ loại kỳ hoa dị thảo.

Chỉ nửa canh giờ, bên trong lò luyện đan bắt đầu phiêu tán ra từng luồng thẩm vào ruột gan mùi thuốc, hẳn rõ ràng những tài liệu kia đã bị luyện hóa, kể tiếp liền cần đại hòa luyện hóa tạp chất.

Thật luyện đan cùng luyện khí đạo lý là tương thông, đều là trước đem tài liệu luyện hóa, loại trừ tạp chất, lại thành đan hoặc thành dụng cụ.

Loại trừ tạp chất bước này rất then chốt, nó đem trực tiếp ảnh hưởng đến phẩm chất thuốc, tạp chất loại trừ được càng sạch sẽ, phẩm chất thuốc lại càng tốt, đan được hiệu quả cũng càng tốt.

Bước này cũng là nhất khảo nghiệm một cái Luyện Đan Sư tính nhẫn nại cùng không chế lửa năng lực một bước, không có sự chịu đựng, không chế lửa không đủ năng lực, đều muốn trực tiếp đưa tới đan được phẩm cấp rơi chậm lại.

Lâm Phong tính nhẫn nại có, không chế lửa năng lực cũng rất mạnh, chỉ là hiện tại thiếu khuyết long khí chống đỡ. Không phải sao, vừa mới hơn nửa canh giờ lửa nhỏ cũng đã tiêu hao hẳn không sai biệt lắm phân nửa long khí, mặc dù hẳn một mực tại điền cuồng vận chuyển Cửu Long Nội Tu Quyết hấp thu bên người trạng thái dịch thiên địa linh khí, nhưng vẫn như cũ không chịu nổi cái này thật lớn tiêu hao.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Thánh Hồn Uẩn Thần Đan

Loại trừ tạp chất yêu cầu đại hòa mãnh liệt thiêu đốt, Lâm Phong gia tăng long khí phát ra, đem hỏa diễm trở nên mạnh mẽ.

Không đến một nén hương công phu hẳn đã cảm giác trong cơ thể mình long khí không sai biệt lắm tiêu hao hầu như không còn.

Khỏe miệng mọc lên vẻ cười khổ, tay trái nắm một thanh Tăng Nguyên Đan nhét vào trong miệng. Tăng Nguyên Đan vào miệng tan đi, trong nháy mắt sinh thành một cỗ khí lưu tiến nhập hẳn kinh mạch, một mực ở trong kinh mạch nhanh chóng du chuyển bạch sắc long hồn đột nhiên há to miệng, đem các loại mới tới khí lưu trong nháy mắt thôn phệ sạch sẽ, lại đem chuyển hóa thành một luồng tinh thuần long khí phun ra.

Lâm Phong trên mặt lần nữa mọc lên vẻ khổ sở, mặc dù đã dự liệu được Tăng Nguyên Đan hiệu quả không lớn, lại không nghĩ rằng kém như vậy.

Vừa rồi nuốt vào thanh này Tăng Nguyên Đan có ít nhất bảy tám khóa, nhiều như vậy Tăng Nguyên Đan nếu là cho giống như Đan Chính bọn họ dạng này tiên thiên tam trọng cao thủ một lần nuốt vào, bên trong chỗ phát ra năng lượng sẽ ở trong nháy mắt đem thân thể bọn họ hướng bạo.

Thật không nghĩ đến nhiều đan được như vậy đến chính mình nơi đây lại chỉ có thể tăng một luồng long khí, mới một luồng, khôi phục long khí không đến nửa thành, điều này có thể có ích lợi gì?

Thăng thần lần nữa đem thừa ra gần ba mươi khóa Tăng Nguyên Đan duy nhất nhét vào trong miệng. Lần này cuối cùng là khôi phục không sai biệt lắm hai thành long khí.

Nhưng mà không đến một thời gian uống cạn chun trà, hẳn cái trán mà bắt đầu đổ mồ hôi, trong cơ thể long khí lần nữa khô kiệt, rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là sớm thành đan.

Tay phải vẫn như cũ vẫn duy trì long khí phát ra, tay trái bắt đầu cực nhanh hướng lò luyện đan đánh ra từng cái huyền ảo pháp quyết, tùy theo hẳn trên trán mồ hôi hột bắt đầu từng viên lớn chảy xuống, chỉ chốc lát liền toàn thân bị mồ hôi thấm ướt, phảng phất mới vừa từ mương trong đi ra giống như.

Cũng nhiều thua thiệt hẳn linh hồn chỉ lực mạnh mẽ và hẳn kiếp trước đối với đan đạo tạo ngộ, mặc dù rất cố sức, bất quá vẫn là trước ở long khí tiêu hao hết trước đó đánh hoàn thành đan pháp quyết.

Theo cuối cùng một đạo thành đan quyết tiến nhập lò luyện đan, Lâm Phong chỉ cảm thấy toàn thân một hồi hư thoát, miễn cưỡng lên tinh thần, lão đảo đứng lên, xóc lên nắp lò, nhìn bên trong lò luyện đan nằm hơn mười khóa tiên hồng ướt át đan được, khỏe miệng hiện lên một nụ cười.

"Thượng phẩm. Coi như tốt, nếu có thể nhiều hơn nữa luyện cái thời gian đốt hết một nén hương là có thể đạt được cực phẩm."

Nỗ lực đem đan dược lấy ra, cất vào một cái bình ngọc cất xong, không còn dăm dây dưa, vội vàng liền ngồi xếp bằng hạ, lấy ra hai khóa linh thạch giữ tại lòng bàn tay, vận chuyển Cửu Long Nội Tu Quyết hấp thu linh khí khôi phục long khí.

Ước chừng hơn nửa canh giờ về sau, long khí hoàn toàn khôi phục sau Lâm Phong lo lắng Lạc Ly an nguy, không dám ở Không Thiên Chuông bên trong ờ lâu, vội vàng thu công trở lại trong sơn động.

Bên trong sơn động, Lạc Ly như trước hôn mê, Lâm Phong dùng trước linh hồn chỉ lực tra xét năng một chút trong cơ thể, cảm giác được năng tức giận hơi thở đã dần dần bằng phẳng, lập tức tại người nàng bên trong bóp một chút.

"Ừm!"

Lạc Ly từ từ mở mắt, nhìn thấy mặt trước vẻ mặt mỉm cười Lâm Phong.

"Ừm, Lâm Phong, ta đây là làm sao? Đây là nơi nào a?"

"Đây là. . ."

"A, ta nghĩ ra rồi, Lâm Phong người tên hỗn đản này, người lại dám đánh ngất ta, cái kia tao hồ ly đâu, nàng ở đâu?"

Lâm Phong mới ra hai chữ, đã bị tính ngộ lại Lạc Ly một hồi pháo giống như thùng thùng cất dứt.

Một đầu bạo mồ hôi, Lâm Phong không có, giống như cười mà không phải cười nhìn chăm chăm nàng.

"Hừ, ta liền biết người bị cái kia tao hồ ly cho mê hoặc, thiết thời ta còn một mực như thế giúp người, gặp người vậy mà vì cái kia tao hồ ly đem ta đánh ngất xỉu, ta hận chết người!"

Hết vảnh mắt một hồng, trong suốt giọt nước mắt bắt đầu ở trong đôi mắt đảo quanh.

"Ai! Đi, chó quấy rầy âm ỉ, lại nói nhao nhao người liền muốn tẩu hỏa nhập ma, đến lúc đó ta có thể cứu không người."

Lâm Phong thở dài, nhẹ nhàng một câu.

Lạc Ly nghe vậy sững sờ, ánh mắt hung hăng trừng Lâm Phong liếc mắt, từ dưới đất nhảy lên một cái, bất mãn nang nói: "Người đừng muốn tìm lý do gạt ta, cái gì tẩu hỏa nhập ma, ta muốn giết cái tao hồ ly làm sao lại tẩu hỏa nhập ma, người chính là. . ."

"Đù, ngồi xuống."

Lâm Phong gặp nàng lại muốn nổi tung, đột nhiên gằm lên một tiếng cất dứt nàng.

Trong lòng chấn động mạnh một cái, Lạc Ly kim lòng không được theo lời ngồi xuống, trên mặt cũng xuất hiện một tia mê man.

"Người bây giờ tinh tâm quan sát bên trong thân thể một chút, xem xem chính người trong cơ thể khí cơ, đều loạn thành cái dạng gì."

Gặp Lâm Phong sắc mặt nghiêm khắc, nhìn về phía mình trong ánh mắt tràn ngập lo lắng, Lạc Ly một hồi chột dạ.

"Ta. . ."

Lâm Phong không có cho nàng nhiều cơ hội, lấy ra một khóa vừa mới luyện chế "Thánh Hồn Uẩn Thần Đan" đưa cho nàng.

Sùng sộ lên nghiêm nghị nói: "Khác (đừng) ta à người, không muốn từ cái này phế bỏ chính mình một thân tu vi liền nhanh lên ngồi xong, đem viên này "Thánh Hồn Uẩn Thần Đan" ăn vào, hảo hảo ổn định một chút phù phiếm linh hồn cảnh giới cùng hỗn loạn khí cơ."

Có thất thần tiếp nhận Lâm Phong trong tay tiên hồng ướm át đan dược, một cổ nhàn nhạt đan dược mùi thơm ngát tùy theo tiến vào nàng lỗ mũi, Lạc Ly chỉ cảm thấy toàn thân một hồi thư thái, trong lòng cái kia phần nôn nóng thẩn tức giảm thiểu không ít.

"Thánh Hồn Uẩn Thần Đan."

Lạc Ly trong miệng nhẹ nhàng ỉ non một câu, kinh dị ánh mắt chăm chú nhìn trong tay đan dược, nàng chưa từng nghe gia gia nàng nhắc qua loại đan dược này, nhưng mà đan dược này bằng vào một cổ mùi thuốc liền có thể làm cho mình tâm thần bình an rất nhiều, rõ ràng đây là một loại tương đương đan dược cao cấp, cao cấp đến liền gia gia mình cái danh xưng này đại lục đệ nhất luyện đan cao thủ người chưa từng nghe qua.

"Trời ạ, đây là một loại cái dạng gì nghịch thiên đan dược a, chỉ ngửi đan khí thì có hiệu quả thần kỳ như thế!"

"Được, khác (đừng) quấy rầy, nhanh lên uống thuốc hành công, ta cũng không nhiều thời gian như vậy chờ người."

Nghe được Lâm Phong cái này lạnh lùng thanh âm, Lạc Ly trong lòng không có một tia phản cảm, ngược lại là cảm thấy trong lòng ấm áp, cảm kích liếc hẳn một cái, không chán chờ nữa, ngồi xếp bằng tốt, đem đan dược nhét vào trong miệng.

Theo được tính phát ra, Lạc Ly rất nhanh cũng cảm giác được một cỗ thần kỳ lực lượng trong nháy mắt đem trong lòng mình phần nộ, nôn nóng, kích động vân vân tự loại trừ sạch sẽ, tâm bình khí hòa tiến nhập nhập định trạng thái tu luyện.

Lâm Phong mỉm cười, hiệu quả này sớm nằm trong dự liệu của hắn, "Thánh Hồn Uẩn Thần Đan" được hiệu so với hắn bất luận kẻ nào đều biết. Thực sự đại thế giới Đan giới hắn Luyện Đan Sư trong mắt, "Thánh Hồn Uẩn Thần Đan" tuyệt bức là thuộc về đan dược cao cấp cấp bậc.

Đến Lâm Phong nơi đây sở dĩ chỉ tính trung cấp đan dược, cũng không phải là nó hiệu quả không tốt, là bởi vì nó phối phương bị kiếp trước Đan Khí Cuồng Thánh đổi, đem nguyên phối phương bên trong vài loại cao cấp tài liệu toàn bộ đổi thành một ít tương đối đơn giản trung đẳng tài liệu, nhưng được hiệu không có đối yếu, cái này nhờ vào hắn đối đủ loại tài liệu ở giữa được tính chính xác giải.

Sửa chữa sau tài liệu cấp thấp, luyện chế cũng càng ung dung, liền cùng luyện chế đồng dạng trung cấp đan dược, cho nên kiếp trước hắn mới đem quy về trung cấp đan dược cấp bậc.

Thử nghĩ, cái này "Thánh Hồn Uẩn Thần Đan" chính là hợp đan kỳ đại cao thủ dùng đều là dược hiệu văn hoa, hưởng chi Lạc Ly chỉ là một cái tiên thiên nhị trọng cảnh tu vi, hiệu quả tự nhiên là đừng sào thấy bóng, gạch thẳng đánh dấu.

Không ngoài dự liệu, nửa nén hương công phu về sau, Lạc Ly đầu xuất hiện một tầng nhàn nhạt kim sắc quang sáng, cái này quang sáng từ sau khi xuất hiện mà bắt đầu tại đầu nàng hơn một xích xoay chậm chậm, một vòng một vòng xoay tròn, màu sắc càng ngày càng đậm, quang sáng cũng càng lúc càng lớn, tốc độ xoay tròn cũng càng lúc càng nhanh, phát ra kim mang cũng càng ngày càng chói mắt, phẳng phát sơ thẳng mặt trời mới mọc quang mang bắn ra bốn phía.

Phút chốc, Lạc Ly toàn thân đã bị cái này như mặt trời mới mọc ấm áp ánh sáng màu vàng bao phủ, mặc dù nàng hai mắt nhắm nghiền, nhưng từ nụ cười trên mặt đó có thể thấy được lúc này nàng cảm giác là cỡ nào sảng khoái.

Hay là nàng đang ở cái này quang mang trung tâm, ngay cả cách nàng ba thước ngoại trạm lập Lâm Phong, ở nơi này cùng hi quang mang ánh chiều tà chiếu rọi xuống, như một cơn xuân phong, trong lòng tạp niệm giống bị rửa dần dần biến mất, tâm linh trở nên không gì sánh được tinh thuần, như một dòng trong suốt gấp yên tĩnh không thấy một tia vi ba.

Mỉm cười, Lâm Phong thầm nghĩ: "Nha đầu, nhìn ngươi còn có thể cười bao lâu, một hồi có ngươi chịu."

Tựa hồ vì nghiệm chứng Lâm Phong, quang sáng bắt đầu chậm rãi hướng phía dưới xoay tròn, dần dần tiếp cận Lạc Ly đầu, nó mặt ngoài nhan sắc đã chậm rãi từ lúc trước đậm kim sắc làm sâu sắc vì màu vàng óng, phát ra kim mang cũng sẽ không như mặt trời mới mọc cùng Hi, mà là càng ngày càng mãnh liệt, Lạc Ly nụ cười trên mặt cũng từ từ tiêu thất, nhíu mày.

Ngay tại quang sáng xoay tròn đến đầu nàng Bộ Nà một khắc, quang sáng tốc độ cũng đạt được, lấy Lâm Phong thị lực, lúc này cũng đã nhìn không ra đó là quang sáng đang xoay tròn, mà là biến thành một cái bao phủ tại Lạc Ly đầu quả cầu ánh sáng màu vàng óng.

Lạc Ly diện mạo dần dần bị kim quang này bắn ra bốn phía quang cầu bao phủ, ngay cả gần trong gang tấc Lâm Phong đều đã hoàn toàn không cách nào phân biệt đi ra.

Lúc này quang cầu chỗ phát ra quang mang càng ngày càng thịnh, làm cho cảm giác đã không còn là trước đó cùng Hi, mà là như trên không mặt trời chói chang cường liệt, cực nóng cảm giác đập vào mặt, liền thân ở ngoại vi Lâm Phong đều có một loại bị thiêu đốt cảm giác, lúc này nguyên cái đầu bộ phận bị quang cầu vây quanh Lạc Ly thừa nhận cực nóng càng là có thể tưởng tượng được.

Nhìn không thấy Lạc Ly bộ mặt biểu tình, nhưng từ nàng không ngừng phát run thân thể và gần một hồi thời gian liền đã hoàn toàn ướt đầm quần áo đến xem, nàng lúc này nhất định phi thường khó chịu.

Lâm Phong trong lòng bắt đầu hơi hơi lo lắng, cũng không biết Lạc Ly có thể hay không chịu được loại hành hạ này. Hắn biết rõ, đây là dùng "Thánh Hồn Uẩn Thần Đan" sau tất nhiên sẽ xuất hiện qua lộ trình, kim quang này chính là đan dược chỗ thả ra ngoài dược hiệu tại giúp Lạc Ly tẩy rửa tâm ma, thống khổ này cũng vừa mới bắt đầu.

Nguyên bản đứng ở Lạc Ly đầu quang cầu mãnh mẽ phát sinh một hồi chói mắt cường quang, kích thích Lâm Phong hai mắt không tự kìm hãm được hơi nhắm.

Chờ hắn lần nữa mở hai mắt ra lúc, quả cầu ánh sáng màu vàng óng đã đem Lạc Ly cả người hoàn toàn bao phủ, lúc này ở Lâm Phong trước mặt sớm đã không có Lạc Ly cái bóng, chỉ có một cái vòng tròn bần to bằng quả cầu ánh sáng màu vàng óng tồn tại.

Gần mấy hơi ở giữa, quang cầu này chỗ phát ra kim mang đã đem Lâm Phong thiêu đốt được cái trán đầy hãn.

Lâm Phong lúc này đã bất chấp quan tâm tự thân, hắn hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm cái này không ngừng run rẩy dữ dội thật lớn quang cầu, hắn biết đây là bởi vì thân ở quang cầu bên trong Lạc Ly thân thể tại run rẩy kịch liệt, cho nên quang cầu mới có thể tùy theo run run.

Trong ánh mắt tràn đầy vẻ lo âu, trong lòng có hối hận cho Lạc Ly dùng cái này "Thánh Hồn Uẩn Thần Đan", cũng không biết là họa là phúc, nhưng bây giờ hối hận đã trễ, loại tình huống này hắn căn bản giúp không được gì, những kim quang này là ở rửa Lạc Ly tâm linh, tẩy rửa nàng tâm ma, đồng thời cũng là tại ngưng luyện nàng hồn phách, đề thăng nàng linh hồn cảnh giới.

Lúc này hẳn có thể làm là được cầu khấn Lạc Ly có thể dựa vào kiên cường ý chí tiếp nhận được thống khổ này dần vật, chịu nổi, nài cả người đều sẽ đạt được một lần chất lột xác, cái kia nài đoạt được chỗ tốt cũng sắp là trọn đời hưởng thụ không hết.

Nếu như nài thực sự không chịu nổi, Lâm Phong cũng chỉ có mạo hiểm xuất thủ, mạnh mẽ ngưng hẳn, hậu quả kia liền không thể nào đoán trước.

Lâm Phong lòng đang theo quang cầu mỗi một cái run rẩy mà nín chặt một phần.

Theo thời gian đưa đẩy, quang cầu càng run rẩy càng kịch liệt, tâm hắn cũng càng nhéo càng chặt.

Cvt: Cầu vote tốt 9-10. Mỗi phiếu vote của các bạn là động lực cho Cvt tiếp tục làm tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Cầu phú quý trong nguy hiểm

"A...!"

Đột nhiên, một đạo khàn giọng tiếng kêu thâm thiết lọt vào tai, Lâm Phong tâm cũng theo đó "Phanh" đập mạnh một chút.

Từ đạo thanh âm này bên trong hẳn có thể cảm giác được lúc này Lạc Ly đã bị cái này rừng rực kim quang thiêu đốt gần như mất nước.

Không đợi hắn suy nghĩ nhiều, lại là "Hô" một tiếng dị hướng truyền đến, theo tới là một đạo như muốn sáng mù hẳn hai mắt cường liệt kim quang, bị kim quang này một chiếu, ánh mắt hắn căn bản phản ứng không kịp nữa liền trong nháy mắt mù, chỉ thấy được trước mắt một mảnh trắng xóa, căn bản là không có cách thấy vật.

Trong cơ thể Cửu Long Nội Tu Quyết vẫn cứ tự động vận chuyển, bạch sắc long hồn đồng thời phun ra một đạo long khí nhanh chóng theo gân mạch bay thẳng đến hai mắt mà đi.

Theo long khí chảy qua, Lâm Phong chỉ cảm thấy trong đôi mắt truyền đến một hồi thanh lương, trước mắt một mảnh trắng cũng biến mất theo, đồng thời xuất hiện ở trước mắt hắn là một bộ như muốn để cho hắn máu mũi cuồng phun hình ảnh.

Lạc Ly hô hấp có chút nặng nề, toàn thân ướt đẫm, từng luồng màu vàng nhạt mái tóc ẩm ướt lợc cộc dán tại trắng nõn kiều nhan cùng tron bóng như ngọc trên cổ; quần áo đơn bạc hoàng sam đang bị mồ hôi thấm ướt sau dán chặt có lỗi có lồm ngọc thể.

Lâm Phong hô hấp cũng theo sóng lớn mãnh liệt mà thay đổi thoáng nặng nề, lỗ mũi một hồi ẩm áp.

"Đầu móa, không phải tốt tu luyện Cửu Long Nội Tu Quyết là có thể loại trừ Đẳng Long Huyết Phách bên trong chí dâm long tính à, người cái này máu mũi lại chảy đến."

Hoàn hảo lúc này Lạc Ly hai mắt nhắm nghiền, trong sơn động cũng không người nào khác, bằng không lại muốn mất mặt xấu hổ.

Vội vàng lau sạch sẽ dưới mũi đồ chơi kia, vung đi tạp niệm, đưa mắt dừng lại tại Lạc Ly trên mặt, không còn dám có chút di động.

Lông mi thật dài nhay lên hai lần, Lạc Ly hai mắt chậm rãi mở, nhất đạo kỳ dị kim quang hiện lên, dính đầy sợi tóc thanh tú trên mặt hiện lên lau một cái thoải mái mỉm cười.

"Tiên thiên tứ trọng linh hồn cảnh giới, không sai!"

Nghe được Lâm Phong thanh âm, Lạc Ly trong trắng thấu hồng mặt như nở rộ đào hoa, nụ cười càng tăng lên.

"Nhờ có người Thánh Hồn Uẩn Thần Đan, bằng không ta khả năng lúc này đã tẩu hỏa nhập ma hồn phi phách tán, cảm tạ!"

Nghe được Lạc Ly cái này kiều mị đến chết thanh âm, Lâm Phong vừa mới kiềm nén xuống dưới tạp niệm lại có rục rịch cảm giác, vội vàng vận chuyển Cửu Long Nội Tu Quyết.

"Đkm tự lão tử có phải hay không cũng nên nuốt một viên Thánh Hồn Uẩn Thần Đan, mà mẹ nó!"

Trong lòng nghĩ như vậy, trong miệng lại cười cười nói: "Cảm ơn cũng không cần, người bây giờ cảm giác thế nào?"

"Ừm, ta hiện tại cảm giác tốt, tựa hồ tu vi cảnh giới cũng mau đột phá, hạ đan điền trong nguyên khí đã bắt đầu trong triều đan điền tụ lại, chẳng qua là ta bây giờ không ở tông môn, không có các trưởng bối trợ giúp, chỉ có thể nỗ lực áp chế, không dám đi đột phá."

Lạc Ly vừa nghĩ tới tông môn các trưởng bối qua mở Nguyên phủ hầu như cửu tử nhất sinh, nguyên bản nét mặt tươi cười như hoa trên mặt lập tức hiện ra lau một cái nhàn nhạt sầu lo.

Lâm Phong mỉm cười, nhàn nhạt ngắm nàng liếc mắt, bốn cột nói: "Người cảm thấy người có thể áp chế một năm không đột phá sao? Chớ quên người nhưng là băng lòng phải cùng ta một năm nha."

"Ta. . . Ta không biết, ta. . ."

Lạc Ly nghe vậy mặt lộ vẻ vẻ khổ sở, tựa đầu một thấp, không dám nhìn tới Lâm Phong, trong miệng lắp bắp không ra lời.

"Ha ha, nha đầu ngốc, ta đùa giỡn với người đâu, người thật sự cho rằng ta sẽ không để ý người chết sống không nên người theo ta một năm! Ha ha, ta có ích kỷ như vậy sao!"

Nghe được Lâm Phong cái này tiếng cười cợt mở, Lạc Ly biết mình bị Lâm Phong đùa giỡn, bất quá lúc này trong lòng nàng nhưng không có vẻ không thích, ngược lại cảm thấy ngọt lịm.

Tiếng cười vừa thu lại, Lâm Phong trong đôi mắt thần quang lóe lên, nhìn chăm chăm Lạc Ly con mắt, nghiêm mặt nói: "Người tin ta sao?"

Lạc Ly gặp Lâm Phong đột nhiên nghiêm túc như vậy, trong lòng hơi động, không cần suy nghĩ, sắc mặt kiên định ra một chữ: "Tin."

Lâm Phong gặp nàng ra cái này tin chữ lúc ánh mắt chân thành kiên định, không hề một chút do dự, rõ ràng nàng là lời thật lòng, không khỏi trong lòng một hồi vui mừng.

Bất kể là ai, có thể được người khác tín nhiệm, đều là nhất kiện đáng giá vui mừng sự tình.

Khóe miệng hơi vênh lên, hai mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm Lạc Ly con mắt, chậm rãi mở miệng nói: "Nếu như ta cho người biết lúc này có thể dùng một khóa Bối Nguyên Đan tiến hành Nguyên phủ mở, ta sẽ ở bên cạnh đảm bảo người thành công, người tin không?"

"Hiện tại?"

Lâm Phong gặp nàng sau khi nghe trong đôi mắt tia sáng kỳ dị liên tục, trên mặt cũng chỉ là một mảnh kinh ngạc, không có một tia vẻ không tin.

"Không sai, hiện tại, người dám không dám?"

"Khanh khách, có người ở đây ta yên tâm rất, có cái gì không dám."

Lạc Ly sau khi nghe khanh khách một tiếng, không cần suy nghĩ trực tiếp tới một câu như vậy, ngược lại là có ngoài Lâm Phong dự liệu.

Nguyên bản Lâm Phong cho là nàng hội suy nghĩ một hồi trả lời nữa, dù sao cái này mở Nguyên phủ cũng không phải là nhất kiện đơn giản sự tình, một cái sơ sẩy nhưng là sẽ đạo tiêu hồn diệt.

Bất quá từ nàng ánh mắt cùng trong sắc mặt đều đó có thể thấy được nàng là thật yên tâm, thật đối với mình không gì sánh được tín nhiệm.

"Nếu như thế, vậy thì đánh sắt khi còn nóng, bắt đầu đi."

"Được."

Lạc Ly cũng không bút tích, hồi đáp một tiếng, lúc này lấy ra Lâm Phong cho lúc trước nàng cái kia bình ngọc, từ đó đổ ra một khóa Bối Nguyên Đan, không cần suy nghĩ, đã nghĩ ném vào trong miệng.

Lâm Phong mỉm cười, mở miệng ngăn cản nói: "Người trước chờ một chút uống thuốc, người trước theo ta người các trưởng bối dạy người mở Nguyên phủ đại thể phương pháp."

"Tốt, bọn họ tại mở Nguyên phủ lúc muốn chậm rãi đem nguyên khí rót vào trung đan điền, tiến hành theo chất lượng, không vừa ý gấp gáp, sau đó khống chế nguyên khí một tướng trung đan điền mở rộng đến hạ đan điền phân nửa đại tả phải, tiếp lấy tự lấy nguyên khí cùng cố Nguyên phủ. Trong lúc đó phải chú ý sự tình rất nhiều. . ."

Lạc Ly hiện tại đối Lâm Phong là hoàn toàn tín nhiệm, không chút nào bảo lưu sắp mở tích Nguyên phủ phương pháp tất cả đều thuật lại đi ra.

"Ài, quả nhiên là dạng này!"

Lâm Phong sau khi nghe xong thở dài.

"Ừm, chẳng lẽ không phải là thế này phải không?"

Lạc Ly gặp Lâm Phong thờ dài, có kinh ngạc hỏi một câu, đây là tông môn các tiền bối mấy ngàn năm nay kinh nghiệm tích lũy, theo bọn họ phương pháp kia là mở Nguyên phủ ổn thỏa nhất, cũng là xác xuất thành công tối cao một loại phương pháp.

"Không thể phủ nhận phương pháp kia tương đối ổn thỏa, nhưng là nhất không thể lấy một loại phương pháp, dùng phương pháp kia mở ra tới Nguyên phủ là nhất, kém cõi nhất. Cái này đem trực tiếp đưa tới về sau ngưng tụ nguyên hồn xác xuất thành công rơi chậm lại. Cần biết Nguyên phủ chính là nguyên hồn căn cơ, không có một cái đủ đủ trống trải Nguyên phủ, coi như miễn cưỡng ngưng tụ ra nguyên hồn, vậy cũng chỉ có thể là cấp thấp nhất nguyên hồn."

Đến nơi đây gặp Lạc Ly về mặt mê hoặc nhìn chính mình, Lâm Phong mỉm cười, thanh âm nâng lên Baidur: "Cái gọi là cầu phú quý trong nguy hiểm, bọn ta tu luyện vốn là nghịch thiên, cần kiên định tín niệm, đừng cảm tiến tới, nếu luôn là chiếm tiền có hậu, chần chừ chừ, đến cuối cùng chỉ có thể cùng cái kia đồng đạo con kiến hỏi đem một bộ da túi tất cả thuộc về một Bát đất vàng. Thì như thế nào có thể thành tựu đại đạo, bắt từ bắt diệt."

"Oanh "

Lâm Phong tiếng nói vừa dứt, Lạc Ly thuần tức cảm giác được chính mình trong đầu nơi nào đó truyền đến nổ vang một tiếng, tựa hồ nào đó cây huyền bị thật sâu đụng vào một chút, trong ý thức tựa hồ bắt được cái gì, đãi phục hồi tinh thần lại, lại phát hiện chẳng có cái gì cả bắt được, trong lòng một hồi mê man.

Lâm Phong đưa nàng biến hóa đều thấy rõ, trên mặt hiện lên lau một cái vui mừng vui vẻ, không nghĩ tới nha đầu này ngộ tính còn rất cao, chỉ bằng một câu nói như vậy, ngay tại nàng trong tiềm thức gieo xuống đạo chủng, cái này đem cho nàng sau này nhập đạo đường mang đến vô tận chỗ tốt.

"Được, nha đầu, bây giờ nghe ta, một hồi các loại (chờ) Bồi Nguyên Đan được hiệu hoàn toàn phát huy về sau, tập trung tất cả nguyên khí, đưa chúng nó tập hợp thành một luồng đồng thời trùng kích Nguyên phủ. Dạng này có thể trình độ lớn nhất mở rộng ra huyết Chiến Trung tiềm lực, Nguyên phủ cũng có thể đạt được cực hạn. Nghe hiểu sao?"

"Minh bạch! A. . . Người cái gì, đồng thời trùng kích Nguyên phủ? Nhiều như vậy nguyên khí đồng thời trùng kích Nguyên phủ?"

Lạc Ly thật chỉ nghe được Lâm Phong câu nói đầu tiên lúc cũng đã bị khiếp sợ đến, căn bản cũng không biết Lâm Phong phía sau cái này một câu gì, đang nghe Lâm Phong cuối cùng vấn đề lúc chỉ là theo miệng một đáp, các loại (chờ) hồi qua tương lai, không khỏi quá sợ hãi.

"Không sai, nghe ta, cầu phú quý trong nguy hiểm."

Lâm Phong lấy liếc nhìn nàng một cái, gặp nàng vẫn như cũ về mặt khó tin, bĩu môi nói: "Thế nào, không dám sao?"

"Ách, người có bao nhiêu phần trăm chắc chắn?"

Lạc Ly rốt cục có do dự, bất quá Lâm Phong có thể hiểu được nàng tâm tình, làm một người sẵn có an toàn nhận thức đột nhiên bị một cái hoàn toàn tương phản lại tồn tại thật lớn phiêu lưu pháp chỗ đánh vỡ lúc , bất kỳ cái gì người cũng không thể làm được bình tĩnh như nước, bao quát Lâm Phong chính mình cũng làm không được.

"Năm phần mười."

Lâm Phong nhàn nhạt phun ra hai chữ.

"Năm phần mười! Năm phần mười?"

Lạc Ly nghe vậy cúi đầu ní non một câu, tiếp lấy ngẩng đầu hướng Lâm Phong hỏi một câu.

Cái này một câu tiếp theo hỏi ra lúc, chính cô ta đều không biết rõ trong lòng mình suy nghĩ, tựa hồ là muốn chứng thực chính mình không có nghe lầm, lại tựa hồ là muốn nghe đến Lâm Phong phủ định, phủ định chính mình nghe lầm, thật không phải năm phần mười, là bảy thành, tám phần mười, thậm chí là một trăm phần trăm tự tin.

Lâm Phong từ trong ánh mắt nàng thấy nàng quán quýt, lập tức hơi hơi một chút, không còn chế giễu nàng, nghiêm mặt nói: "Đừng lo lắng, ta dám để cho người làm như vậy tự nhiên có biện pháp để người thành công."

Lạc Ly nghe vậy mừng rỡ trong lòng, phức tạp ánh mắt trong nháy mắt biến thành cuồng nhiệt, trên mặt nét mặt tươi cười như hoa.

"Ta liền biết người không có khả năng để cho ta mạo hiểm, khanh khách, vậy bây giờ là không phải có thể bắt đầu."

Nhìn nàng đáng vẻ, Lâm Phong trong lòng thờ dài: Nha đầu kia cũng quá hồn nhiên, trong lòng tựa hồ không có nửa cảnh giác ý, tựa hồ hoàn toàn không biết thế giới này hiểm ác.

"Không vội, người được chú ý, một hồi làm người đem tất cả nguyên khí xông thẳng trung đan điền thời điểm sẽ rất thống khổ, thậm chí có thể sẽ ngắt, bất quá người linh hồn cảnh giới đã đạt được tiên thiên tứ trọng, cũng có thể dừng lại tới. Bất quá người chính là trước phải có chuẩn bị tâm lý, miễn cho một hồi trở tay không kịp."

Lạc Ly nghe vậy thận trọng đầu, không có. Bất quá nhãn thần bên trong vẫn chưa toát ra một tia e ngại, tất cả đều là kiên định bất khuất về.

"Tốt, vậy thì bắt đầu a!"

Lâm Phong hết đứng lên, đi tới Lạc Ly phía sau, cũng làm tốt tùy thời xuất thủ giúp một tay chuẩn bị.

Lạc Ly ngồi xếp bằng tốt, đem Bồi Nguyên Đan ăn vào.

Một lát sau, Bồi Nguyên Đan được hiệu liền hoàn toàn phát huy, Lạc Ly dựa theo Lâm Phong phương pháp đem trong cơ thể mình vốn có nguyên khí cùng với Bồi Nguyên Đan chỗ thả ra ngoài cường đại nguyên khí toàn bộ tập hợp lại cùng nhau, hai cổ cường đại nguyên khí vừa mới tụ hợp, nàng cũng cảm giác được có loại sắp sửa không khống chế được ý tứ, vội vàng tập trung ý thức, chỉ huy chúng nó một chỗ trong triều đan điền phóng đi.

Để cho nàng không nghĩ tới là, nàng một chỉ này vung, cái này hai cổ nguyên khí trong nháy mắt thoát ly nàng ý niệm khống chế, giống như Ngựa chứng mất dây trối lại mỗi người tách ra, điên cuồng trong triều đan điền mãnh liệt mà đi.

"Xong, xong, cái này nhưng này làm sao đây a! Làm sao bây giờ a!"

"Nha đầu, không cần khẩn trương, tập trung ý niệm, thủ vững linh đài, hấn giao cho ta."

Ngay tại Lạc Ly hoang mang lo sợ thời khắc, Lâm Phong cái kia tràn ngập từ tính thanh âm nhẹ nhàng tại nàng vang lên bên tai, hoảng loạn tâm tựa hồ tìm được dựa vào, cảm xúc lập tức bình tĩnh trở lại, dựa theo Lâm Phong nói, tập trung ý niệm, thủ vững linh đài.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Người đến thật là không có có

Lâm Phong gặp nàng tiến nhập trạng thái, đem tay phải đặt ở đầu nàng huyệt Bách Hội chỗ, chậm rãi đem một cổ tinh thuần long khí rưới vào trong cơ thể nàng, đồng thời nhẹ nhàng tại bên tai nàng một câu: "Hiện tại hết thảy đều giao cho ta, người cái gì cũng không muốn quản, thủ vững linh đài, nhìn xuống đau khổ, không để cho mình ngất."

Trong lời nói, long khí đã đuổi theo cái kia hai cổ đầu đá lung tung nguyên khí. Tại long khí loại này cao cấp khí lưu trước mặt, ở trong mắt Lạc Ly không ai bì nổi hai cổ nguyên khí trong nháy mắt trở nên giống như hai con cừu, ngoan ngoãn nghe theo Lâm Phong an bài, một chỗ hướng Lạc Ly trung đan điền tức huyệt Chiến Trung phóng đi.

"Oanh "

Theo ba cổ khí lưu cường đại tiến nhập huyệt Chiến Trung, Lạc Ly thân thể đột nhiên chấn động, một cổ chưa bao giờ có đau nhức trong nháy mắt đưa nàng trừng kích như muốn ngất.

Hoàn hảo trước đó đạt được Lâm Phong nêu lên, nàng một mực tập trung ý niệm kiên thủ linh đài, mới miễn cưỡng cắn răng nhẫn nhịn được cái này đau nhức dẫn vật.

Nhưng mà hết thảy này cũng không có kết thúc, Lâm Phong tựa hồ hoàn toàn không có cảm thụ được nàng thừa nhận đau khổ dẫn vật, vẫn như cũ không hề thương hoa tiếc ngọc tình tiếp tục chỉ huy ba cổ khí lưu tại nàng huyệt Chiến Trung bên trong đầu đá lung tung.

Một hồi so một hồi mãnh liệt đau nhức lệnh Lạc Ly răng trắng như muốn cắn, toàn thân đỏ mồ hôi lâm ly, trên người mới bị nguyên khí bốc hơi khô hoàng sam lần nữa hoàn toàn ướt đầm.

Bất quá Lâm Phong lần này nhưng không có tâm tư lại chú ý cái này kiểu diễn phong cảnh, lúc này hấn đang toàn lực phát động hấn trong cơ thể mình long khí kéo cái kia hai cổ nguyên khí tại giúp Lạc Ly tận lực mở rộng huyệt Chiến Trung.

Lúc này đây giúp Lạc Ly mở Nguyên phủ lại làm cho hấn trong lúc vô tình phát hiện long khí một cái khác cường đại công năng: Long khí tại mở Nguyên phủ lúc có thể đem huyệt Chiến Trung bên trong giữ tại không gian toàn bộ moi ra, phàm là long khí đi qua địa phương, trong nháy mắt cũng sẽ bị mở rộng, mà long khí còn có thể đồng thời đem bởi vì mở rộng mà tạo thành huyệt vị vách ngăn xé rách chỗ trong nháy mắt chữa trị.

Hai thứ này công năng tạo nên kết quả chính là có thể mức độ lớn nhất đem huyệt Chiến Trung mở rộng; cũng có thể hoàn toàn bỏ qua huyệt Chiến Trung đang bị mở rộng lúc xuất hiện vỡ tan nguy hiểm.

Hai thứ này Nghịch Thiên Công Năng bị phát hiện, hoàn toàn đánh vỡ trăm ngàn vạn năm tới một mực tồn tại mở Nguyên phủ cứu tử nhất sinh ma chú.

Chỉ cần Lâm Phong nguyện ý, hần tùy thời có thể tạo ra được một nhóm lớn tiên thiên tam trọng cao thủ tới. Không, những thứ này bị long khí mở Nguyên phủ đều là thích hợp nhất ngưng Hồn Nguyên Phủ, chỉ cần không phải tư chất đặc biệt sai người, cộng thêm Lâm Phong ngưng hồn đan trợ giúp, hầu như mỗi cái có thể đạt được Ngưng Hồn cảnh, lại thêm Lâm Phong kinh nghiệm kiếp trước, hần có thể cho bọn họ rất mau vào Nhập Đạo cảnh.

Nghĩ tới những thứ này, Lâm Phong tâm tư cũng bắt đầu có hoạt động, bất quá rất nhanh lại bị chính hần tắt mắt, loại này nghịch thiên cải mệnh sự tình là hoàn toàn có tội tại Thiên Đạo Pháp Tắc, hay là muốn tận lực bớt làm, miễn cho đến lúc đó sẽ gặp trời phạt.

Trừ phi có một ngày hần có thể siêu thoát thiên đạo ràng buộc, sừng sừng tại thiên đạo phía trên, đó mới có thể tùy tâm sở dục, muốn làm gì thì làm.

Đây cũng là mỗi cái người tu luyện mộng tưởng và tối cao mục tiêu, từ xưa đến nay, không biết có bao nhiêu kinh tài điểm điểm hạng người vì cái mục tiêu này quên sống chết truy cầu, đáng tiếc có thể thành công cũng liền như vậy một hai ý chí kiên định hạng người, đúng là phượng mao lân giác, đại đa số đến cuối cùng không phải hồn phi phách tán chính là khuất phục tại thiên đạo phía dưới.

"Uy, thật là không có có a!"

Một đạo hồn dỗi đem Lâm Phong tâm tư kéo trở về, phát hiện Lạc Ly chính kiều khuôn mặt xấu hổ hồng nhìn chính mình, cái này giống như giận không phải là giận ánh mắt để cho Lâm Phong trong lòng rung động.

"Ách. . . Ngươi không đau!"

Đột nhiên phục hồi tinh thần lại Lâm Phong đột nhiên trên mặt một hồng, lộp bộp không biết nên cái gì.

Kiếp trước hần tu luyện nghìn năm, cũng từng tiếp xúc qua vô số mỹ nữ tuyệt sắc, nhưng lại chưa bao giờ từng chân chính đụng tới một cái để cho hần động tâm nữ nhân, cho nên nghìn năm qua cũng chưa từng có một người hồng nhan tri kỉ.

Bây giờ đụng tới loại trăng diện này, tự nhiên cảm giác được một hồi luồng cuồng tay chân, bình thường bình tĩnh cũng vào giờ khắc này tiêu thất không còn thấy bóng dáng tâm hơi.

"Ừm, không đau!"

Lúc này Lạc Ly trong lòng đồng dạng có một loại là lạ cảm giác, không biết sao cảm giác trên mặt một hồi nóng bỏng, toàn thân không được tự nhiên, tiếng âm nhỏ như muỗi kêu.

Bầu không khí nhất thời thay đổi lúng túng, Lâm Phong ngưng ngưng thu hồi đặt tại Lạc Ly đầu tay, lại ngoài ý muốn đem cái kia cổ long khí ở lại Lạc Ly trong cơ thể quên thu hồi.

Hần lại không biết, liền lúc này đây ngoài ý muốn, vậy mà tạo nên về sau thiên giới một vị siêu cấp nữ đại đế, đây là nói sau, tạm thời không nhắc tới.

Dù sao cũng là tu luyện nghìn năm lão quái vật, Lâm Phong tại ngăn ngừa thất thần sau rất nhanh thì khôi phục lại, đề xuống trong lòng cái kia phần xao động, mỉm cười nói: "Nha đầu, đừng lo lắng, ngươi bây giờ có thể quan sát bên trong thân thể, nhanh lên nhìn một chút ngươi mới Nguyên phủ, nhân tiện củng cố một chút tu vi."

Vừa nghe Lâm Phong nhắc tới quan sát bên trong thân thể hai chữ, Lạc Ly cảm xúc trong nháy mắt kích động, vội vàng nhanh chóng vung đi trong lòng cái kia tia quái dị, khẩn cấp tập trung ý niệm tiến hành bình sinh lần đầu tiên quan sát bên trong thân thể.

Nhìn thấy cái này tron bóng êm dịu mới Nguyên phủ, bên trong không gian so tông môn các trường bối miêu tả không biết lớn hơn bao nhiêu lần, Lạc Ly hi thượng mi sao, trong lòng âm thầm cảm kích Lâm Phong đối giúp mình.

Làm một người ở vào phần khởi bên trong lúc, năng cảm quan cuối cùng sẽ bị suy yếu, Lạc Ly quan sát bên trong thân thể hồi lâu, cũng không từng phát hiện Lâm Phong không tâm ở lại trong cơ thể năng cái kia cổ long khí đã cùng chính cô ta nguyên khí hòa làm một thể, lúc này năng nguyên khí đã mang theo một tia long khí đặc tính.

Kích động sau một lúc, tại Lâm Phong nêu lên hạ, Lạc Ly mới bắt đầu vận chuyển công pháp củng cố tu vi.

"Oa, thơm quá a!"

Mấy canh giờ sau, Lạc Ly từ trong tu luyện tỉnh lại, hai mắt chưa mở trước ngữi được một cỗ nồng nặc mùi thịt truyền vào hơi thở, cái bụng bắt tranh khí thăm thì kêu, nhìn không được quát to một tiếng.

"Đói đi, coi như ngươi có miệng phúc, mới ra đi bắt chỉ tứ giác Hoàng Dương, vừa mới đã nướng chín ngươi liền tỉnh."

Lạc Ly một thanh tiếp nhận Lâm Phong truyền đạt một cái đùi dê, ở nơi này nướng khét hoàng mùi thơm nức mũi mỹ vị trước mặt, Lạc Ly hoàn toàn không có thiếu nữ nên có rụt rè, hoàn toàn không để ý hình tượng mảnh mẽ găm.

"Ngươi chậm, nơi đây còn rất nhiều, lại không ai giành với ngươi."

Lâm Phong gấp nằng cái này lang nôn hồ nuốt đáng vẽ, mỉm cười chuyển du lên nằng tới.

"Ngô, cái này thịt quay ăn quá ngon, không nghĩ tới. . . Ngươi người hình dáng không ra sao, thịt này lại nướng ăn ngon như vậy."

Lạc Ly tựa hồ không nghe được hần, vừa tiếp tục ra sức cùng mỹ vị đùi dê phân cao thấp, một bên nói quanh co ra một câu để cho Lâm Phong bạo mồ hôi lòi.

Vậy làm sao lòi lấy, cái gì gọi là người hình dáng không ra sao, cái này thịt quay còn cùng tướng mạo có quan hệ sao!

Một hồi lang nôn hồ nuốt về sau, Lạc Ly chỉ dùng không đến thời gian đốt hết một nén hương, giống như gió cuốn mây tan đem con này nặng đến hơn năm mươi cân Hoàng Dương nuốt trọn phần nửa.

"Nác. . ."

Lạc Ly thỏa mãn ợ một cái, vỗ vỗ nhỏ bé trống cái bụng, gặp Lâm Phong khoe miệng mang theo mỉm cười nhìn mình chăm chăm, cười hi hi phun ra một câu để cho Lâm Phong hầu như cười ngắt lời: "Ngươi người này thật không trải qua khen, ta liền hơi chút khen ngươi một câu, ngươi dĩ nhiên cũng làm mừng rỡ không biết đông tây nam bắc, còn một mực cười ngây ngô."

"Oa oa. . . Oa oa. . ."

Lâm Phong nghe vậy đột nhiên cảm thấy có ngàn vạn cái quạ đen mũ nòi điềm nóng xoay quanh, xạm mặt lại quán quán.

Cộng lại người ta trước đó đó là đang khen chính mình, vẫn chỉ là hơi chút khen một chút, đkm đây nếu là toàn lực khích lệ một chút, mình là không phải nên biến thành xấu không gì sánh được tao lão đầu. . . !

"Đối, hôm nay ngươi đây cũng là đan dược, lại là giúp ta mở Nguyên phủ, còn không ngại cực khổ nướng thịt dê cho ta ăn, cái này đại hiển ân cần, có phải hay không vì thu mua ta, để cho ta không cần đi làm khó dễ cái kia tao hồ lỵ."

Lạc Ly tựa hồ hoàn toàn không nhìn thấy Lâm Phong bạo mồ hôi, vẫn như cũ không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, lại ném ra một câu Lady Lâm Phong tròn mắt hốc mồm lòi.

Xem cái này điệu bộ, nằng hôm nay là không đem Lâm Phong hoàn toàn té xỉu, thề không bỏ qua.

Không nói gì lấy đối!

"Khanh khách, ngươi không phải một mực thật có thể nha, cũng biết chế giễu ta, thế nào, bị chế giễu rất thoải mái a!"

Một lúc sau, Lạc Ly gặp Lâm Phong cái kia phiền muộn đến chết đáng vẽ, thực sự nhìn không được một hồi cười khanh khách: "Rốt cục xả giận, gọi ngươi đánh ta, khanh khách, về sau nhớ kỹ, nữ nhân không thể làm cho."

"Cô nhân không gạt ta ta, duy nữ tử cùng người nan dưỡng dã!"

Gặp Lạc Ly cái này được nước đáng vẽ, Lâm Phong chỉ có ở trong lòng âm thầm cảm khái.

"Ta hỏi ngươi cái vấn đề, ngươi theo ta lời nói thật, vừa rồi cho ta dùng Thánh Hồn Uẩn Thần Đan cũng là cái kia hèn mọn lão đầu Lục hồ đồ tặng cho ngươi?"

Gặp Lạc Ly đột nhiên thu hồi nụ cười, hai mắt lóe nghi hoặc ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm chính mình, Lâm Phong thu hồi biểu tình buồn bực, mỉm cười hỏi ngược lại: "Nếu không ngươi cho rằng đây?"

"Ách, . . . Cái kia. . . Vậy ngươi có thể nói cho cái kia hèn mọn lão đầu đến cùng là cái gì người sao?"

Lạc Ly nhìn thấy Lâm Phong lại khôi phục cái này đáng trách đáng vẽ, hung hăng lườm hần một cái, trong lòng cũng không xác định Lâm Phong có phải là thật hay không, biết rõ dạng này dò hỏi người khác là không đúng, thật sự là không chịu nổi trong lòng hiểu kỳ, vẫn là lộp bộp hỏi lên.

Lâm Phong khoe miệng vẫn như cũ hàm chứa cái kia tia nhọt nhọt vui vẻ, hai tay mở ra, giả trang ra một bộ rất bất đắc dĩ đáng vẽ.

"Không biết, lão gia hòa gia rất biết giả, luôn là một bộ cao thâm mặt trắc đáng vẽ, thần thần bí bí, ta hỏi hần, nhưng hần chính là không, chỉ tới thời điểm tự nhiên sẽ nói cho ta biết."

Lời này nhưng là thật, Lục hồ đồ đúng là không có cái gì nói cho hần biết.

"Hừ, giả trang, ta xem ngươi mới có thể giả trang, không tính, còn tưởng rằng bản cô nương không nên biết ngươi cái kia chuyện hư hỏng đây. Hừ!"

Lạc Ly gặp Lâm Phong không nguyện ý, cũng không tiện hỏi lại, lập tức cũng cố ý kiều khuôn mặt nghiêm, tinh xảo miệng một đỏ, quay đầu sang một bên, bị tức giận không nhìn nữa Lâm Phong liếc mắt.

Thở dài, Lâm Phong bất đắc dĩ nói: "Ta đều là lời nói thật, cái kia hèn mọn lão đầu quả thực không có nói cho ta, bất quá ta bằng lòng ngươi, lần sau đừng

phải nữa hần, ta giúp ngươi một chỗ thu hạ hần mấy cây râu mép, ta không phải là buộc hần lời nói thật không thể, có được hay không!"

"Đây chính là ngươi, không cho phép xấu lắm!"

Thật Lạc Ly căn bản là không có tức giận, nàng cũng là cố ý giả trang cho Lâm Phong xem, nghe Lâm Phong cái này như đồ hài tử giống như, không khỏi cao hứng trong lòng không thôi.

Từ hôm trước cùng Lâm Phong tại Thông Thiên bảo các nhận thức lên, nàng vẫn thấy hần hoàn toàn không giống một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, có vẻ vô cùng lão thành, ngược lại giống như một cái sống rất nhiều năm lão quái vật, luôn là ưa thích Lão Thất hoành Thu, hành sự cũng hết giống như luôn là nghĩ sâu tính kỹ, cẩn thận, có đôi khi càng là hung hoành bá đạo, ngang ngược không biết lý lẽ.

Lúc này thấy hần có thể dạng này tới lừa chính mình, đây đối với hần tới là phi thường khó có được chuyện.

"Không xấu lắm, tuyệt không xấu lắm, hắc hắc."

". . ."

Hai người trên đùa một lát sau, Lạc Ly đột nhiên chau mày, nghiêm túc sự tình nói: "Từ dùng Thánh Hồn Uẩn Thần Đan về sau, lòng ta đây trong đột nhiên có một loại rất cảm giác kỳ quái, không biết rõ làm sao hồi chuyện."

Gặp Lạc Ly trịnh trọng, Lâm Phong có loại bị nàng đánh bại cảm giác, nha đầu kia tư duy chiều ngang cũng quá lớn, cái này một hồi đông một hồi tây, để cho người ta không nghĩ ra.

"Cảm giác gì, ngươi tới nghe một chút."

"Thật ta cũng không tiện, chính là mơ hồ cảm giác sẽ có đại sự gì sắp sửa phát sinh, cụ thể là cái gì, muốn bắt rồi lại không bắt được, rất cảm giác kỳ quái."

Lạc Ly vẻ mặt trầm tư cùng bất đắc dĩ.

Lâm Phong nghe vậy như ngơ ngác, hần tin tưởng Lạc Ly, căn cứ hần nhiều năm qua kinh nghiệm, có đôi khi nữ nhân trực giác là rất linh mãnh, có thể kế tiếp thực biết có xảy ra chuyện lớn.

Lâm Phong rơi vào trong trầm tư.

"Lại là đại sự gì đây?"

Một lát sau, nghĩ không ra manh mối Lâm Phong chỉ có thể thôi, lắc đầu, cười khổ một tiếng.

"Mặc kệ, chúng ta ở nơi này cũng làm lỡ một ngày, lúc này vừa lúc thừa dịp lúc ban đêm muộn trên đường không người tốt chạy đi."

"Ừm, đi thôi."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Cửa hàng bánh bao lão bản nướng

Ly khai sơn động, Lâm Phong rút lui hết cửa động ảo trận, hai người nhận rõ phương hướng sau trực tiếp hướng Trường Kỳ thành bay vút mà đi.

Bây giờ Lạc Ly đã là tiên thiên tam trọng thực lực, tốc độ so với trước kia nhanh rất nhiều, Lâm Phong tuy vẫn đệ nhất trọng kỳ thứ ba Bạch Hồn cảnh, bất quá thực lực sớm đã có thể so với tiên thiên tam trọng cảnh, tốc độ tự nhiên không kém Lạc Ly.

Tại hai người toàn lực làm hạ, thể như tuần mã, đến trời sáng lúc hai người không sai biệt lắm đuổi hơn ba ngàn dặm đường.

Dọc theo đường đi hai người mặc dù cũng có có cười, lại tựa hồ như đều tận lực tách ra Thiên Tuyệt chuyện, hoàn toàn không có đề cập.

"Thiên không sai biệt lắm phát sáng, một hồi trên đường nhiều người, chúng ta liền không tốt dạng này toàn lực chạy nhanh, người xem phía trước tựa hồ có một tòa thành, chúng ta đi qua mua hai nhóm ngựa chạy đi, nhân tiện ăn cái gì, chạy cả đêm, thật là có đối!"

"Được, vừa lúc ta cũng đói."

Lạc Ly biết Lâm Phong là nhìn ra chính mình đã có một môi, làm thế dán mình mới có ý dạng này, trong lòng miễn không lại là một hồi cảm động.

"Bình Dương thành."

"Tên này không sai, như thế một tòa thành, đặt tên vẫn còn lớn khí."

Hai người tới cửa thành miệng, lúc này trời vừa hừng đông, bốn cái thủ vệ binh sĩ cong vẹo tựa ở trên tường ngủ gà ngủ gật, xem ra là giá trị một đêm tiêu đội.

Bên trong một người nghe được hai người tiếng bước chân, chỉ là mơ hồ ngấm bọn họ liếc mắt liền tiếp lấy mê mắt tiếp tục hội Chu công đi.

Hai người đối nhìn kỹ liếc mắt, mỗi người hướng đối phương mỉm cười, cũng không nói gì, bước chậm hướng bên trong thành bước đi.

"Bánh bao, nóng hằm hập bánh bao!"

"Mới mẻ rau cải trắng, bán rau củ rồi!"

". . ."

Mới vừa vào thành, trước mặt truyền đến đủ loại tiểu thương tiếng la.

Một cái hai bên cửa hàng san sát trên đường cái lúc này trừ mấy cái tiểu thương bên ngoài cũng không mấy cái người đi đường, những cái kia cửa hàng cũng phần lớn không có khai trương, chỉ có mấy gian sớm cửa hàng lúc này đang ở mạo hiểm trần trần nhiệt khí, truyền đến trần trần hương vị.

Lâm Phong quay đầu liếc mắt nhìn Lạc Ly, gặp nàng đang ở nhìn chăm chăm một nhà gọi "Lão Vân thịt lừa tiệm bánh bao" sớm tiệm, trong bụng còn truyền đến thâm thì thanh âm.

"Người muốn ăn thịt lừa bánh bao?"

"Ừm, người không thích ăn không?"

Lạc Ly quay đầu gặp Lâm Phong mỉm cười nhìn chính mình, có bắt đầu ngại ngùng.

"Không có a, ta cũng thích ăn, vậy chúng ta đi qua."

Lâm Phong mỉm cười, cầm đầu hướng nhà kia Lão Vân cửa hàng bánh bao đi tới.

"Hai vị khách quan muốn ăn bánh bao đi, ngài xem như là tới đối, chúng ta Lão Vân cửa hàng bánh bao bánh bao nhưng là cái này Bình Dương thành ăn ngon nhất bánh bao, xa gần nghe tiếng, bảo đảm ngài thỏa mãn!"

Hai người mới đến cánh cửa, một người tuổi chừng khoảng chừng ba mươi tuổi, người mặc một bộ dính đầy bạch sắc bột mì hồng sắc trường quái trung niên nữ tử liền chào đón, nhiệt tình đưa bọn họ để cho vào trong tiệm.

"Trông hai vị khách quan lạ mặt, là từ nơi khác tới đi, chúng ta cái này Bình Dương thành không lớn, trong thành mấy cái như vậy người ta Viêm Cô phần lớn nhận thức."

Gọi Viêm Cô trung niên nữ tử đem Lâm Phong hai người dẫn tới một cái bàn bát tiên một bên, một bên tự mình một đồng lớn.

"Hai vị khách quan, bản điểm thịt lừa bánh bao phân hai loại, một loại là bọc lớn, một loại là lưng bao, còn có đủ loại tư bổ lư cốt thang, có tam được lư cốt thang, bát bảo lư cốt thang. . ."

"Lão bản nướng, người đừng giới thiệu, trước cho chúng ta tới lưỡng bàn lớn thịt lừa bánh bao, lại tùy tiện đến cái canh là được."

Lão bản này nướng miệng mới thật sự là tốt, vừa tiến đến liền dùng dùng một đồng lớn, Lâm Phong gặp Lạc Ly mặt hiện không kiên nhẫn, vội vàng cắt đứt lão bản nướng.

"Được rồi, khách quan chờ, mỹ vị lớn thịt lừa bao tới ngay."

"Lão Vân, Lão Vân, người một cái lão bắt từ đồ vật lại chết đi đâu, nhanh cho lão nướng kẹp lưỡng bàn bánh bao."

"Ai, đến, tới."

Dứt lời, một người tuổi chừng hơn ba mươi tuổi, mặt đầy râu gốc rạ đại hán trung niên bước nhanh từ giữa phòng chạy đến, cái kia hồ tra một cái thượng dính đầy bạch sắc bột mì, vừa chạy còn bên tại cái kia sớm đã thay đổi thành màu trắng xám áo dài thượng lau trên tay phần.

"Tiên thiên nhị trọng cảnh."

Lâm Phong liếc một cái nam tử này, khuôn mặt có chút động, bất quá cũng không quá để ý, loại chuyện như vậy rất bình thường, có chút cao thủ ưa thích khiêm tốn, cái này không có gì cùng lắm.

"Mỹ vị thịt lừa bọc lớn tới nha!"

Chỉ chớp lát, gọi là Viêm Cô phụ nữ trung niên liền thét bùng lên luồng bàn nóng hôi hổi hương khí bốn phía bọc lớn.

"Khách quan ném trước ném cái này thịt lừa bánh bao mùi vị, ta cái này đi cho các người bùng con lừa xương canh tới."

Lạc Ly không kiên nhẫn hướng nàng phát tay một cái, tiện tay nắm lên một cái túi lớn một cái liền cắn một ngụm.

"Ngô, . . . Ăn ngon, bánh bao này quả thật không tệ!"

Lạc Ly lấy, ba lượng miệng đã đem một cái lớn thịt lừa bánh bao nuốt cái bụng.

Lâm Phong cũng cầm một cái thịt lừa bánh bao đang ăn, nhưng không có giống như Lạc Ly như thế ăn như hổ đói, cũng không biết chuyện gì xảy ra, từ tu luyện Cửu Long Nội Tu Quyết về sau, hắn liền không cảm giác đói bụng. Theo tình huống bình thường, chỉ có đến Đạo Chung cảnh người mới có thể xuất hiện loại này ích cốc hiện tượng.

Gặp Lạc Ly ăn như hổ đói không hề thực nữ dáng vẻ, không khỏi khoe miệng nổi lên một hồi vui vẻ, nha đầu kia chính là chỗ này sao hồn nhiên, một điều không làm bộ, lúc này mới có vẻ càng khả ái.

"Muội muội, ăn ngon đi, ta Viêm Cô xưa nay không gạt người, muội muội nếu như cảm thấy ăn ngon là hơn ăn."

Viêm Cô vừa lúc bùng nhất đại bát nóng hằm hập con lừa xương canh đi lên, nghe được Lạc Ly khen, hưng phấn đối Lạc Ly nói.

Lạc Ly lý do cũng không có để ý đến nàng, chỉ lo chính mình vui đầu đối phó mỹ vị thịt lừa bánh bao.

"Khụ khụ, hai vị mời từ từ dùng, có gì cần cứ gọi ta."

Viêm Cô gặp cái này, giả ho khan hai tiếng, giao cho một câu sau lưng túng sẽ phải rời khỏi.

"Lão bản nương xin đãi, ta nghĩ đánh với người nắm quyền cai trị."

Viêm Cô vừa nghe Lâm Phong gọi nàng, bỗng nhiên quay người lại, trên mặt trong nháy mắt tràn ngập nụ cười, hai tay chống nạnh, nói: "Khách quan muốn hỏi gì cứ hỏi, ta Viêm Cô cam đoan biết gì nói vậy, ta dám cam đoan, ở nơi này Bình Dương thành trong mặc kệ là đại sự gì vẫn là chi ma lục đạo sự tình sẽ không có ta Viêm Cô không biết."

Lấy còn vỗ vỗ chính mình cái kia cao vót bộ ngực.

Lâm Phong một hồi bạo mồ hôi, lão bản này nương thật đúng là không phải bình thường nói nhiều a.

"Ta cũng không có chuyện gì lớn muốn hỏi, ta chỉ là muốn hỏi thăm một chút trong thành có bán hay không ngựa địa phương."

"Ba!"

Lâm Phong vừa dứt lời, Viêm Cô cặp kia dính đầy bột mì tay liền vỗ vào một chỗ, ba người trước mặt lập tức bốc lên một hồi nhàn nhạt sương trắng.

Lạc Ly nhướng mày, liền muốn tức giận, lại nghe Viêm Cô thanh âm truyền đến: "Khách quan người xem như là hỏi đối người, ta không chỉ có biết bán ngựa trắng ở nơi nào, ở nơi nào ta còn có người quen, ta còn khả năng giúp đỡ công tử người giới thiệu, cam đoan so chính người đi mua phải tiện nghi nhiều lắm."

"Vậy thì đa tạ lão bản nương. Giới thiệu sự tình liền không cần làm phiền lão bản nương, người chỉ muốn nói cho chúng ta địa chỉ là được rồi."

Đối với cái này Viêm Cô nhiệt tình, Lâm Phong cũng có không chịu nổi, trực tiếp liền cự tuyệt nàng hảo ý.

"Ai, khách quan người là không biết a, con ngựa kia trắng người có thể hãm hại, đặc biệt đối các người những thứ này nơi khác khách đến thăm quan, càng là gai bấy gia. Ta còn với người a, thượng hội cũng có một cái khách quan không nghe ta khuyên, kết quả bị hãm hại trọn năm mươi lượng bạc, năm mươi lượng a, các người ngắm lại."

Đến năm mươi lượng bạc thời điểm, Viêm Cô tròn mắt tròn thật lớn, tay phải nắm ngón tay cờ trượng, bắt được Lâm Phong cùng Lạc Ly trước mặt chuyển vài vòng, biểu tình kia phải nhiều khoa trương có bao nhiêu khoa trương.

"Đủ, nhanh lên địa chỉ, tự chúng ta đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ chính mình đi, không cần người cầu bắt chuột xen vào việc của người khác."

Lạc Ly thực sự nhịn không được, mãnh mẽ mắt phượng tròn tròn, hung hăng trừng Viêm Cô liếc mắt, nổi giận đùng đùng rống một câu.

"Ai, người cô nương này làm sao chó cắn Lã Động Tân không thức hào nhân tâm a người, ta hảo ý muốn giúp người nhóm, người dừ đội như vậy làm cái gì!"

Bị Lạc Ly một tiếng gầm này, Viêm Cô không làm, hai tay tới eo lưng thượng một xiên, cũng theo kêu la.

"Người. . . Người cái này. . ."

"Lạc Ly, người làm gì thế đâu, ngồi xuống, người lão bản nương cũng là một mảnh hảo tâm."

Lạc Ly tức giận, bỗng nhiên đứng lên, tức giận một tay chỉ vào Viêm Cô đã nghĩ mở miệng mắng to, đáng tiếc nàng lời mới lới ra, đã bị Lâm Phong cắt đứt.

"Hừ!"

Lạc Ly hung hăng trừng Viêm Cô liếc mắt, tức giận ngồi xuống, không còn.

"Vẫn là vị công tử này nhận biết tốt xấu, công tử a, ta với người a, cái kia ngựa trắng. . ."

"U, chúng ta Viêm cô bà đây là lại phải giúp ca ca người kéo sinh ý a!"

Lúc này một đạo trần ngập cười nhạo chuyển du mùi vị thanh lệ thanh âm truyền tới.

Ba người theo tiếng kêu nhìn lại, hai cái tuổi chừng mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên đang đứng tại cánh cửa, một người trong ngũ quan thanh tú thiếu niên chính nhất khuôn mặt trào phúng nhìn phía bọn họ bên này.

Thiếu niên này người mặc một bộ đàm lam sắc cao cổ trường sam, gương mặt thanh tú giống như một nữ hài, thân hình thon gầy, cộng thêm cái kia quần áo hơi lộ ra rộng thùng thình trường sam, nhìn có dờ dờ ương ương.

"Đình phế trư, người cái phế vật này, hỗn đản, người lại chết nơi này gì chứ, nhanh lên cút ngay cho lão nương."

Viêm Cô thấy một lần thiếu niên này tựa như gặp cừu nhân giống như, lập tức một tay chống nạnh, một tay chỉ vào thiếu niên kia nổi giận đùng đùng gào thét.

"Thôi đi, gia ta là tới ăn bánh bao, làm sao, người còn dám gia đừng đi thành."

Thiếu niên kia tựa hồ là không cảm thấy kinh ngạc, sắc mặt không thay đổi, trong giọng nói vẫn như cũ trần ngập trào phúng.

"Hỗn đản, vô lại, ăn bánh bao, hắc hắc, người có tiền không người."

Viêm Cô nguyên bản vẻ mặt tức giận trên mặt cũng bỗng nhiên biến thành khinh bỉ.

Thiếu niên kia không có lập tức nói tiếp, ngược lại là tự tay đến miệng túi người sờ một chút, lấy ra một thỏi trắng bóng bạc, cầm ở trên tay lắc lắc.

Nhìn thấy tại sơ trắng dưới ánh mặt trời chiếu lấp lánh bạc, Viêm Cô ánh mắt trong nháy mắt thay đổi, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm trong tay thiếu niên bạc, phảng phất trên thế giới này trừ cái này bạc bên ngoài, liền không còn có khác (đùng) đồ vật giống như.

Mà Lâm Phong nhưng không có tại nàng trong ánh mắt nhìn thấy bất luận cái gì vẻ tham lam, không khỏi trong lòng hơi động, người này rất cổ quái.

"Khách quan ăn bánh bao mời vào bên trong."

Viêm Cô phục hồi tinh thần lại sau trên mặt thuần tức đổi thành một bộ nụ cười khả cục đáng vẽ, tự tay làm một cái mời thủ thế.

"Hừ!"

Lạc Ly gặp nàng cái này một bộ thấy tiền sáng mắt, trước ngạo mạn sau cung kính đáng vẽ, vẻ mặt bất tài rên một tiếng.

Cánh cửa thiếu niên kia lang cũng là như vậy, lạnh rên một tiếng, làm ra một bộ kiêu căng cùng bất tài vẻ, bước đi tiến đến, tại Lâm Phong phía sau bọn họ một bàn ngồi xuống.

"Viêm cô bà, người cho gia nhớ kỹ, gia gọi Đình Phi Trúc, không gọi Đình phế trư."

Viêm Cô đối Đình Phi Trúc cái này trần ngập cảnh cáo ý tứ hàm xúc tựa hồ không quá để ý, đối hần gọi mình Viêm cô bà xưng hô cũng không có để ý.

"Là, là, Đình công tử hay là muốn thịt lừa lung bao đi, ta cái này đi lấy cho người."

Viêm Cô rất cung kính, nhưng ánh mắt nhưng ở vệt sáng, rõ ràng không có nửa điểm cung kính ý, dứt lời sau không tiếp tục dừng, đi ra ngoài bùng bánh bao đi.

Lâm Phong vẫn luôn tại âm thầm chú ý Viêm Cô ánh mắt, không có giống như Lạc Ly mặt hiện chán ghét, ngược lại khóe miệng hơi vểnh lên, trên mặt lộ ra lau một cái ý vị thâm trường vui vẻ.

"Công tử cùng tỷ là người bên ngoài đi, lần đầu tiên đến chúng ta Bình Dương thành đi."

Đinh Phi Trúc lúc này tận dụng mọi thứ, lập tức tiến đến Lâm Phong bên người, nhẹ giọng mở lời hỏi.

"Không sai, có gì chỉ giáo?"

Gặp Lâm Phong giọng nói bình thản, tựa hồ không muốn cùng chính mình nói chuyện với nhau, Đinh Phi Trúc vội vàng đề sát vào một, sắc mặt thần bí tại Lâm Phong bên tai nói: "Ta vừa mới nghe thấy cái kia lão cô bà, các người gần vạn lần không nên tin tưởng nàng, ta nói cho các người biết một bí mật, cái này lão cô bà. . ."

"Thơm ngào ngọt thịt lừa lung bao tới nha!"

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Đó là một cái tiểu yêu tinh

Đinh Phi Trúc lời còn không đề yên, Viêm Cô một tay nâng một cái hàng tre trúc lồng hấp từ bên ngoài đi tới, Đinh Phi Trúc tựa hồ có kiêng kỵ nàng giống như lập tức xoay người ngồi nghiêm chỉnh.

Viêm Cô đem hai cái lồng hấp buông xuống, đem che vạch trần, một cỗ hương khí tùy theo ra, cười rạn rờ đối Đinh Phi Trúc nói: "Lung bao đi lên, công tử mời từ từ dùng, còn muốn tới bát canh gì sao?"

"Tôi nhất đại bát bát bảo lư cốt thang, nhanh đi."

Đinh Phi Trúc một bộ rất không kiên nhẫn dáng vẻ, giống như đuổi con ruồi giống như giống như nàng phát tay một cái.

"Được rồi, bát bảo lư cốt thang, một hồi trở lại."

Viêm Cô liền cùng biến thành người khác giống như, một điều không thêm đề ý Đinh Phi Trúc người đắc chí dáng vẻ, gào thét một tiếng liền lại đi ra ngoài.

"Hai vị, nơi này vô lý chỗ ngồi, một hồi xuất môn quẹo phải trăm trượng, phía trước có cái đường hầm, ta chờ ở nơi đó các người."

Đinh Phi Trúc lại xoay người nhẹ nhàng hướng Lâm Phong một câu, sau đó không đợi Lâm Phong trả lời, lại xoay người lại hàng thật giá thật bắt đầu ăn bánh bao tới. Tựa hồ chuyện gì cũng chưa từng xảy ra giống như.

Lâm Phong khóe miệng hơi vểnh lên, hướng đang muốn Lạc Ly nỗ lực môi.

Lạc Ly mặc dù không rõ Lâm Phong trong hồ lô bán cái loại thuốc gì, lại nhu thuận không còn, tự tay đưa nàng trước mặt mình mâm không đẩy ra, đem Lâm Phong trước mặt cái kia bàn thịt lừa bánh bao kéo qua đi, tiếp tục cúi đầu đại chiến thịt lừa bao đi.

Lâm Phong xạm mặt lại, nha đầu kia có phải hay không quý chết đói đầu thai, có thể ăn như vậy!

Sắc trời dần sáng, trên đường cái người đi đường cũng bắt đầu nhiều, đến mua thịt lừa bao người cũng càng ngày càng nhiều, Viêm Cô chỉ lo thu xếp bên ngoài khách hàng, cũng không đoái hoài tới bên trong bốn người.

"Viêm cô bà, tính tiền."

Đinh Phi Trúc hai người rất mau ăn hết trước mặt bánh bao, đứng lên hướng ra phía ngoài Viêm Cô hét lớn một tiếng."U, Đinh công tử nhanh như vậy ăn no, tổng cộng một lượng hai tiền, cảm tạ."

Viêm Cô mặt mày hơn hớn đi tới, bận rộn xuất mồ hôi trán, xem ra cái này thịt lừa bánh bao ở nơi này Bình Dương thành quả thực rất được người hoan nghênh.

"Không cần tìm, sáng sớm ngày mai gia trở lại."

Đinh Phi Trúc lấy ra lúc trước cái kia thỏi bạc thuận tay ném cho nàng, đứng dậy đi ra ngoài cửa, một bộ ngạo mạn đáng vẻ. Đồng thời cũng không quên hướng Lâm Phong hai người chen chớp mắt.

"Được, Đỉnh công tử đi thông thả."

Viêm Cô vẫn như cũ nụ cười khả cúc cung tiễn bọn họ ly khai.

"Phi, thứ gì, người đặc chí."

Đãi Đỉnh Phi Trúc đi xa về sau, Viêm Cô hung hăng phi một ngụm.

"Hai vị khách quan, các ngươi nhưng đừng đợi tin tên phế vật kia, ta. . ."

"Ít nói nhảm, nhanh đi cho chúng ta lại đánh bao hai mươi cái lớn thịt lừa bánh bao. Một hồi tới một chỗ tính tiền."

Lạc Ly vừa thấy được người nữ nhân này liền phiền, lập tức mở miệng cắt đứt nàng dong dài.

"Tốt, tốt."

Viêm Cô này lại dường như trở nên thức thời rất nhiều, không còn nói nhảm, đáp ứng trực tiếp ly khai.

"Hừ, bợ đất người."

Lạc Ly khắp khuôn mặt là hèn mọn lạnh rên một tiếng, ngẩng đầu đã thấy Lâm Phong tay cầm một cái túi một cái đang xuất thần.

"Cho ta."

Lâm Phong vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn Lạc Ly một ngụm đem từ trong tay mình cướp đi cuối cùng một cái thịt lừa bánh bao nhét vào trong miệng.

"Hai vị khách quan, đây là các ngươi muốn hai mươi cái thịt lừa bọc lớn. Tổng cộng hai lượng bạc."

Viêm Cô vẻ mặt tươi cười dẫn theo hai cái giả trang chậm rãi giắt lớn túi đi tới, đem chi đại đưa cho Lâm Phong.

Tính tiền về sau, gặp Lâm Phong cùng Lạc Ly sẽ phải rời khỏi, Viêm Cô bước lên phía trước một bước nói: "Công tử, cái này mua ngựa sự tình. . ."

"Không cần ngươi lo."

Lạc Ly lạnh lùng cắt đứt nàng, kéo Lâm Phong liền đi.

"Ai, ta nha đầu, ngươi gấp cái gì a, chúng ta còn không biết bán ngựa trắng ở đằng kia."

Lâm Phong bất đắc dĩ theo Lạc Ly đi ra trên đường cái, quay đầu oán giận nói.

"Vừa mới cái kia Đỉnh Phi Trúc không phải ở bên kia các loại (chờ) chúng ta à, cái đứa bé kia là người bán xú, hẳn chắc chắn biết, chúng ta đi hỏi một chút hẳn là được."

Lạc Ly lấy tự tay hướng Đỉnh Phi Trúc phương hướng một ngón tay, hết kéo Lâm Phong liền hướng bên phải quai đi.

"Ta nha đầu a, ta cũng không biết ngươi các trưởng bối làm sao lại yên tâm như vậy để cho một mình ngươi tại xông xáo giang hồ, sẽ không sợ không bị người bán không."

"Uy, ngươi có ý gì a, ngươi đây là đang vòng vo tam quốc một cái mắng ta đàn đúng không."

Lâm Phong mặc kệ Lạc Ly quăng tới phần nộ ánh mắt, đầu hơi hơi hướng về sau mặt phiến diện, trong ánh mắt hiện lên vẻ kinh dị, khoe miệng hơi vênh lên, không có.

"Hừ, ngươi thật sự cho rằng bản cô nương không có nhìn ra sao, cái kia họ Đỉnh cũng không phải cái gì tốt đồ vật, thật cũng là muốn lừa gạt chúng ta tiền tài mà thôi."

Hướng Lâm Phong liếc mắt một cái, đã thấy hẳn chính cúi đầu trầm tư, tựa hồ căn bản là không có nghe được mình nói.

"Uy, ta với ngươi đâu, ngươi không nghe thấy a."

"Nghe thấy, ngươi rất thông minh được thôi, khác (đừng) kéo, đi nhanh lên đi, chúng ta còn phải gấp rút lên đường đây."

Lạc Ly còn muốn cái gì, lại nghe Lâm Phong thanh âm nhẹ nhàng truyền đến: "Sự tình có chút cổ quái, chúng ta bị người theo dõi, ngươi đừng quay đầu, ra về cái gì cũng không biết."

"Không được, người đây là đang gạt ta, người được cho ta rõ ràng."

Hơi kinh hãi sau Lạc Ly lập tức hiểu ý, như vô sự một tay lấy Lâm Phong cánh tay ôm ở trong lòng ngực mình, thân thể đồng thời gần kề, làm làm nũng đáng thân thể xoay hai lần, đồng thời con mắt hướng về sau mặt ngắm đi, lại không phát hiện chút gì.

Lâm Phong bản ý chỉ là muốn nhắc nhở một chút Lạc Ly tâm làm việc, nhưng không nghĩ nha đầu kia phản ứng ngoài hấn dự liệu.

Đột nhiên cảm giác cánh tay phải giống bị hai luồng ấm áp mềm mại diện đoàn kẹp lấy, cúi đầu nhìn lại, vừa lúc nhìn thấy một đôi đại hung khí cướp qua tay mình cánh tay, một đạo giống bị điện lưu bắn trúng cảm giác tê dại trong nháy mắt lan khắp toàn thân, trong lỗ mũi tựa hồ lại truyền tới một hơi quen thuộc ấm áp cảm giác.

Trong miệng chỉ nỉ non một câu: "Cái yêu tinh này. . . !" Đại não liền sau đó một khắc biến thành trống rỗng.

"Cái gì đều không. . ."

Lạc Ly quay đầu trở lại đến, đang muốn, lại phát hiện Lâm Phong đáng vẻ có quái dị, thân thể tại hơi hơi phát run, sắc mặt ghen thông hồng, tựa hồ rất khó chịu đáng vẻ.

"A. . . Người làm sao. . . ?"

Lâm Phong tại Lạc Ly một tiếng này kiềm nén tiếng kinh hô bên trong trong nháy mắt thức tỉnh, nghĩ đến vừa rồi thất thố, người đồ mồ hôi lạnh. Hoàn hảo lúc này không có địch nhân, bằng không mình tại sao chết cũng không biết.

Làm Lạc Ly ánh mắt từ Lâm Phong khuôn mặt đảo qua lúc, nàng vẻ mặt kinh ngạc biểu tình đột nhiên tiêu thất.

Hồng!

Hai đạo!

Tại sơ thăng mặt trời mới mọc hạ lóe ra yêu dị quang mạng hồng đem Lâm Phong thăng tấp mũi cùng dày môi liền tiếp!

"Người. . . Người tại sao lại. . ."

Kiều trên mặt trong nháy mắt bay lên lưỡng mặt hồng hà, tàn thủ thấp đủ cho hầu như chạm được chính mình người tài, trong lòng như Lạc đi loạn, liền ôm chặt Lâm Phong cánh tay hai tay đều quên buông ra.

Lần thứ ba nhìn thấy Lâm Phong chảy máu mũi đáng vẻ, nàng đã không còn giống như lần đầu tiên như thế còn tin tưởng Lâm Phong phát câu.

Cái này hai đạo hồng Lâm Phong đồng dạng chứng kiến, ngay tại Lạc Ly cúi đầu lúc trước một khắc, hấn ở trong mắt nàng chứng kiến cái này hai đạo đẹp đẻ hồng sắc.

Như thiểm điện móc ra một khối khăn mặt hướng miệng trong mũi xóa đi.

"Khụ khụ, Lạc Ly, cái kia, làm trò từng có."

Dọn dẹp sạch sẽ về sau, Lâm Phong lúng túng bám vào Lạc Ly bên tai nhẹ giọng nêu lên một chút.

"A. . . Cái...cái gì làm trò. . ."

Lúc này Lạc Ly tâm như loạn ma, vẫn như cũ đầu tựa vào trước ngực mình, hoàn toàn không có phản ứng kịp Lâm Phong nêu lên.

Bất đắc dĩ, thoáng dùng sức đánh động một cái vẫn như cũ bị bao vây cánh tay phải.

"A. . ."

Lạc Ly tại cảm giác được miệng ngực ba động lúc chợt tỉnh ngộ, hai tay buông lỏng, thân thể chợt lui ba thước, kiêu trên mặt lưỡng mặt hồng hà trong nháy mắt xác nhập thăng cấp, biến thành một cái hồng được tím bầm quả táo lớn.

Ở nơi này đẹp đẻ hồng quả táo hạ, Lâm Phong tiếng lòng lại một lần nữa bị kích thích.

"Đầu móa, yêu tinh này quá nguy hiểm, mới ba ngày cũng bởi vì nàng lưu ba lần máu mũi, nếu để cho nàng theo một năm, vậy mình không phải là đồ máu bò mình không thể! Xem ra cần phải sớm đem yêu tinh này đuổi đi!"

"Ta. . . Ta. . . !"

Lạc Ly cúi đầu ta nửa ngày nhưng cái gì đều không ta đi ra.

Lâm Phong dù sao cũng là sở hữu nghìn năm kiến thức cùng từng trải lão quái vật, rất nhanh thì điều chỉnh tốt tâm tính, nghe vậy mỉm cười.

"Tốt, chúng ta đi thôi, phỏng chừng cái nha đầu kia cũng sốt ruột chờ."

"Ừm, . . . Nha đầu? Nha đầu đó?"

Lạc Ly đột nhiên phản xạ có điều kiện ngẩng đầu, hai mắt trực câu câu nhìn chăm chăm Lâm Phong.

"Tự nhiên là Đinh Phi Trúc cái nha đầu kia, nguoi cho rằng là nguoi nha!"

Lâm Phong đang ở sử dụng linh hồn chi lực tra tìm trước đó âm thầm theo dõi người, thờ ơ hỏi một câu.

"Nàng. . . Nàng vậy mà cũng là nữ, cái kia nàng muốn làm gì?"

Lạc Ly cả kinh, cũng cảm giác được sự tình có kỳ quặc.

"Ta cũng không biết, chúng ta đi xem nàng đến muốn chơi trò xiếc gì."

"Ừm, tốt, chúng ta liền cho nàng đến cái tương kế tựu kế."

Hai người ẩn ý không còn, khởi bước hướng trước đó Đinh Phi Trúc đầu kia đường hầm đi tới, rất dễ tìm, bọn họ chỉ đi một hồi liền gặp được Đinh Phi Trúc chính mang theo cái kia có ngây ngốc ngờ ngác thiếu niên đứng ở ngõ hẻm miệng hướng bọn họ bên này quan vọng.

"Hai vị rốt cục đến, lo lắng chết ta."

Đinh Phi Trúc gặp hai người đến, như trút được gánh nặng giống như thờ phào, thanh tú trên gò má chất đầy nụ cười.

"Không biết Đinh công tử hẹn chúng ta nói tới nơi này có gì chỉ giáo."

Lâm Phong làm bộ chấp tay một cái, nói thẳng đi thẳng vào vấn đề.

"Ha hã, cũng không cái gì, chỉ là gặp không trách cái kia lão cô bà lừa dối người bên ngoài, cho nên muốn giúp đỡ nhị vị mà thôi."

Đinh Phi Trúc khuôn mặt không hồng không thờ mạnh, nụ cười trên mặt tràn ngập chân thành.

Lâm Phong mỉm cười, hần sớm đã tại nàng trong ánh mắt chứng kiến một tia lấp lóe, đặc biệt nàng ánh mắt luôn là vô tình hay cố ý tránh né chính mình nhìn kỹ.

"Đa tạ huynh đệ, chúng ta bây giờ muốn đi bán ngựa trắng mua hai con ngựa chạy đi, không biết huynh đệ có thể hay không nói cho chúng ta địa chỉ vị trí?"

Đinh Phi Trúc trên mặt vui vẻ càng đậm, nàng chính là đang đợi Lâm Phong mở miệng hỏi vấn đề này.

"Cái này hiển nhiên không có vấn đề, ta không chỉ có thể nói cho nhị vị địa chỉ, ta còn có thể tự mình mang nhị vị đi trước, chúng ta Bình Dương thành bởi vì chỗ hai cái đường cái giao nhau, thường thường có qua đường người đến mua ngựa, cho nên ngựa này trắng rất nhiều vô lương tiểu thương nhìn thấy người bên ngoài đều sẽ quá giá cao cách, chính các nguoi đi mua sẽ rất chịu thiệt."

"Như vậy liền làm phiền huynh đệ, nguoi ta bình thủy tương phù, huynh đệ lại lực lớn như vậy tương trợ bọn ta nguoi qua đường, thật là hiệp khách vậy!"

Gặp Lâm Phong cái này vẻ mặt sùng kính đáng vẻ, bên cạnh Lạc Ly hầu như cũng không nhịn được muốn bật cười.

"Không cần phải khách khí, đây chỉ là chuyện mà thôi, cái kia chúng ta lúc này đi thôi, nhị vị mời đi theo ta."

Đinh Phi Trúc tựa hồ không nguyện ý nhiều hơn nữa, khoe miệng trong lúc vô tình tác động một chút, trong ánh mắt hiện lên một đạo áy náy vẻ vừa lúc bị Lâm Phong bắt lại.

Lâm Phong trong lòng hơi động, hơi hơi một chút đầu, cũng không nói nhiều, cùng Lạc Ly theo ở phía sau về phía tây vừa đi đi.

Dọc theo đường đi bốn người đều không làm sao, Lâm Phong mấy lần cảm ứng được có người ở phía sau rình coi, tại hần cường đại linh hồn chi lực tra xét hạ, đã có kinh dị phát hiện, lại có hai tốp người khác nhau đang dòm ngó nhóm người mình, lại tu vi đều không thấp.

"Xem ra cái này Bình Dương thành cũng không đơn giản cái kia, ngựa hồ tàng long, tựa hồ còn có một cỗ mạch nước ngầm đang cuộn trào mãnh liệt."

Chương 45: Vào hắc điểm

Bình Dương thành tây bán ngựa trắng, từng gian không tính quá lớn trúc lều lộn xộn tùy tiện dựng, mỗi cái trúc lều hạ đều xuyên lấy một ít nhan sắc khác nhau, rất khác nhau ngựa. Tại sơ thăng nhật quang chiếu xạ, có chút con ngựa ngẩng đầu hí, có chút không ngừng tới hồi độ bước, tựa hồ cảm giác được chính mình sắp sửa bị bán trao tay mà có vẻ hơi nôn nóng.

Bán ngựa trắng cửa chính miệng có một hàng dài nhất trúc lều, bên trong đối có ít nhất hơn - ba mươi thất nhìn qua tương đối trắng kiện con ngựa. Một người mặc áo đơn đại hán đang ở cho những thứ này con ngựa đối cò khô. Tại trúc lều cánh cửa còn có bảy tám cái đại hán tại vây quanh một cái bụng phê trung niên nhân nói chuyện phiếm. Mập mập chét bầm này một thân thịt béo sỡ là không dưới 200 cân, về mặt thịt béo bên trong mang theo một cỗ hung tướng, lại cứ muốn tay cầm một thanh văn sĩ phiến tại lắc tới lắc lui, thích ý nằm ở ghế thái sư hưởng thụ những thứ này thủ hạ a dua nịnh hót nói như vậy.

"Nhị gia người xem, Đình phê trừ cái kia một cái lại dẫn người tới."

Một cái mắt sắc đại hán xa xa nhìn thấy Lâm Phong một nhóm bốn người, mang theo tham lam nụ cười hướng cái kia bị bọn họ vây vào giữa, gọi nhị gia trung niên nhân hội báo.

"Hắc hắc, cái này một cái lại vài ngày chưa cho câu được cá, ta đang muốn đi tìm hắc đây."

Trung niên nhân buồn rười rượi cười, về mặt thịt béo tùy theo run run, hợp với trong tay phe phẩy văn sĩ phiến, có vẻ dờ dờ ương ương.

"Đi, nhị gia người xem, cái kia một cái hôm nay mang đến chắc là dê béo, nhìn thấu còn rất chú ý."

Khác một tên đại hán cũng là về mặt tham lam đáng về, quyền rũ lấy hướng nhị gia nói.

Cái kia nhị gia cầm trong tay văn sĩ phiến vừa thu lại, từ ghế thái sư đằng đứng lên. Cái này đầy người thịt béo lại không ảnh hưởng chút nào hấn lưu loát động tác, xem ra mập mập chét bầm này một thân tu vi cũng không yếu.

"Ba "

Cái này nhị gia trong tay văn sĩ phiến đột nhiên rơi ở trước mặt hấn một tên đại hán trên đầu: "Người mẹ, hấn. Che ở lão từ trước mặt làm treo, lộ ra người cao a. Cút sang một bên cho ta."

"Là, là, cái này cút, cái này cút. . ."

Đại hán nghe vậy rầm cũng không dám thả một cái, nhanh lên chạy trốn chết đến cái này mập nhị gia phía sau.

"Nhị gia, sớm như vậy liền tới, ta mang hai cái bằng hữu đến ngài cái này đến mua hai con hảo mã."

Đình Phi Trúc vừa tới cửa chính đã nhìn thấy tên mập mập chét bầm này đứng ở nơi đó nhìn chính mình đám người, vội vàng trước lên tiếng đánh tới bất chuyện.

"U, đây không phải là Đình đại thiếu gia nha, Đình thiếu gia bằng hữu chính là bạn ta, hảo mã phần nhiều là, tùy ý chọn." Nhị gia dưới da thịt không cười đem trên mặt một đồng thịt béo chen lẫn liên tục rung động.

"Mấy người các người một cái, còn không mau mời quý khách tới."

Cái kia mấy người đại hán vội vàng cười rạng rỡ chạy đến Lâm Phong cùng Lạc Ly trước mặt, hi hã nói: "Quý khách mời!" "Quý khách mời!"

Lạc Ly nhũ mày, tự tay che chính mình cây anh đào miệng, không biết là bởi vì cái này mấy người đại hán miệng xú vẫn là người được ngựa trong trắng cái kia cỗ mùi hôi thối.

Lâm Phong nhếch miệng lên, không để ý tới những thứ này lâu la, mỉm cười đối cái kia mập nhị gia nói: "Không cần khách khí, chỉ muốn giúp chúng ta chọn hai con hảo mã là được."

"Quý khách xin yên tâm, ta cái này có hơn mười thất hảo mã, một hồi ta cũng làm người ta giúp các người chọn lựa tốt nhất." Mập nhị gia lấy quay đầu đối tại trong chuồng ngựa nuôi ngựa đại hán kia hô: "Lão Thất, cho ta kéo hai con tốt nhất ngựa lông vàng đốm trắng tới cho hai vị này quý khách."

"Được rồi!"

Mập nhị gia quay đầu trở lại đến, một đôi gian xảo con mắt tại Lạc Ly trên người chuyển vài vòng, lại cười rặng rờ đối Lâm Phong nói: "Bỉ nhân họ Điều, ở trong nhà đứng hàng lão nhị, cho nên các bằng hữu đều gọi ta là gian xảo nhị gia, không biết quý khách xưng hô như thế nào."

Lâm Phong mỉm cười nói: "Tại hạ họ Lâm."

"Nguyên lai là Lâm công tử, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu! Tới bên này mời, chúng ta uống trước chén trà, đãi Lão Thất đem hảo mã cho các người kéo tới."

"Đa tạ!"

Lâm Phong lấy xem Lạc Ly liếc mắt, Lạc Ly hiểu ý đi theo Lâm Phong phía sau đi tới một tấm trước khay trà ngồi xuống.

Đây là Đinh Phi Trúc đi tới gian xảo nhị gia bên người, hướng hấn nháy mắt, chấp tay một cái nói: "Nhị gia, hai vị này là bằng hữu ta, ngài cái này phương diện giá tiền có thể coi là ưu đãi."

"Đinh công tử xin yên tâm, bằng hữu người ta tuyệt đối sẽ không tính quý, hai con hảo mã, giá gốc năm trăm lượng, cho người bằng hữu, ta đánh bớt hai chục phần trăm, chỉ cần bốn trăm lượng là được."

Gian xảo nhị gia vẫn là ngoài cười nhưng trong không cười đáng vẽ, lúc còn không ngừng liếc mắt nhìn liếc về phía Lạc Ly miệng ngực, mấy lần nhìn không được mãnh mẽ nuốt nước miếng.

"Bốn trăm lượng, tốt, cái giá tiền này rất công đạo, Lâm huynh, ta xem có thể, tại chúng ta chỗ này, gian xảo nhị gia là xuất danh tướng nghĩa khí người."

Đinh Phi Trúc song trong mắt lóe lên một tia không đành lòng, cũng rất nhanh che giấu đi qua, tự lại thực đối Lâm Phong xưng lên huynh đệ.

"Bốn trăm lượng, tốt, gian xảo nhị gia sáng khoái, quả nhiên bạn chí cốt. Nơi này là một tấm năm trăm lượng ngân phiếu, nhị gia mời xem qua." Lâm Phong trong ánh mắt hiện lên một đạo tia sáng kỳ dị, tự tay móc ra một tấm ngân phiếu đưa cho đối mặt gian xảo nhị gia.

Gian xảo nhị gia lại không đưa tay đón ngân phiếu, giống như cười mà không phải cười nhìn Lâm Phong lắc đầu nói: "Lâm công tử khả năng hiểu lầm, ta chỗ này con ngựa đều là ngâm đậm chọn một thiên lý mã, ngày đi nghìn dặm không còn hạ, làm sao có thể lại là chính là bốn trăm lượng bạc đây."

Gặp Lâm Phong không hiểu nhìn chính mình, gian xảo nhị gia cười gằn nói: "Chúng ta chỗ này buôn bán đều dùng hoàng kim, không bao giờ dùng bạc, dạng này Lâm công tử nên minh bạch ta ý từ đi."

"Cái gì, hai con ngựa muốn bốn trăm lượng hoàng kim, người còn không bằng chém giết đây."

Lâm Phong chỉ là hơi cau mày một cái, còn không có, bên cạnh hấn Lạc Ly đã đằng đứng lên, lớn tiếng kêu la.

"Đoạt? Không, không, chúng ta đều là tuân kỷ thủ pháp tốt thương nhân, từ trước tới giờ không làm trái pháp luật sự tình, tỷ cũng không thể nói xấu người tốt a."

Gian xảo nhị gia trong miệng buồn rười rượi lấy, một đôi tràn ngập âm quang con mắt tại Lạc Ly trên người loạn chuyển.

"Người. . ."

Lạc Ly bị hấn cái này không kiêng nể gì cả ánh mắt xem lập tức nổi trận lôi đình, liền muốn phát hỏa, lại bị Lâm Phong kéo lại, cho nàng một cái bình tĩnh chớ nóng ánh mắt.

Cầm trong tay ngân phiếu thu hồi, Lâm Phong vẫn như cũ mỉm cười bình tĩnh nói: "Tục ngữ thiên kim dễ có, ngựa tốt khó cầu, xem ra gian xảo nhị gia con ngựa hấn là đúng là hảo mã, vậy thì một hồi chúng ta xem qua con ngựa bàn lại giá đi, nhị gia người xem như thế nào?"

"Một cái, người không muốn sống, chúng ta nhị gia là hảo mã thì nhất định là hảo mã, người lại còn dám muốn xem ngựa nói giá, người đây là đang hoài nghi chúng ta nhị gia à."

Đây là cái kia lúc trước bị gian xảo nhị gia đánh một quạt gia hỏa vội vàng nhảy ra, khoa tay múa chân, tàn bạo đối lấy Lâm Phong một trận kêu gào. Hết quay đầu về mặt nhìn nọt nhìn về phía gian xảo nhị gia, ánh mắt kia rõ ràng là tại thảo thường.

"Ba "

Gian xảo nhị gia cây quạt lần nữa rơi vào trên đầu hấn, tùy theo chính là gian xảo nhị gia bén nhọn tiếng quờ trách ghé vào lỗ tai hấn nổ vang: "Hỗn đản, cút cho ta, chỗ này nào có người phản, Lâm công tử là quý khách, người mẹ, hấn, dám như thế đối quý khách, xem lão tử một hồi không lột người da."

Tên kia lần nữa chạy trời chết.

Cái kia gian xảo nhị gia gặp Lâm Phong vẫn như cũ bình tĩnh như vậy ngồi, tựa hồ đây hết thảy phát sinh đều không có quan hệ gì với hấn giống như, không khỏi trong lòng hồi bôn chôn: "Người này không có cái gì lai lịch lớn a!"

Ý niệm trong đầu một chỗ, lập tức bỏ đi: "Có lai lịch lớn người sẽ để cho Đình phế trư dạng này hỗn đản lừa gạt tới nơi này? Lại chính mình nhưng là lại lớn chỗ dựa vững chắc, coi như cái này một cái có lai lịch thì có thể làm gì đây."

"Khóc nước nỡ!"

Một tiếng con ngựa tiếng ngựa hí đem gian xảo nhị gia tâm tư kéo trở về, mập mạp thân thể đằng đứng lên xem điệp không nhìn Lâm Phong liếc mắt liền đi ra cửa, trong miệng âm trầm nói: "Lâm công tử, con ngựa đến, cùng đi gặp xem đi."

Lâm Phong khóe miệng hơi vênh lên, đứng dậy theo đi ra ngoài cửa.

Cánh cửa trên đất trống lúc này đang có hai con coi như cường tráng ngựa lông vàng đốm trắng đang ở nôn nóng dậm chân tại chỗ lấy, một người mặc áo đơn hán tử chính nhất tay một cây dây cương đem lường Mã Lạp ở trong tay.

Lâm Phong cùng Lạc Ly đều là thấy qua việc đòi người, vừa nhìn cũng biết cái này lường ngựa mặc dù cũng cường tráng, chẳng qua là hai con phổ thông mã mà thôi, cũng không phải là cái gì ngày đi nghìn dặm Thần Câu.

"Liên cái này hai con phá ngựa bốn trăm lượng bạc đều không đáng, còn muốn bốn trăm lượng hoàng kim?"

Lạc Ly chán ghét trừng liếc mắt đang ở chết nhìn mình chăm chăm mập mạp chết bầm, mặt cười bất mãn sương lạnh.

"Ai, cô nương cái này là không tin ta nhị gia a, nghĩ tới ta nhị gia buôn bán ngựa vài thập niên, có phải hay không hảo mã tự ta rõ ràng nhất, cái này hai con ngựa mà chính là ngày đi nghìn dặm Thần Câu."

Gian xảo nhị gia thờ ơ lấy, con mắt vẫn như cũ không kiêng nể gì cả tại Lạc Ly trên người tự do. Thẳng khí Lạc Ly nổi trận lôi đình.

"Gian xảo nhị gia, nàng không sai, người ngựa này quả thực không phải cái gì Thần Câu, căn bản không đáng bốn trăm lượng hoàng kim, xem ở Đình công tử mặt mũi, ta cho người 500 lượng bạc, cái này hai con ngựa chúng ta liền muốn."

Lâm Phong khẩu khí vẫn như cũ rất bình tĩnh.

"Thôi đi, một cái, cái này ban ngày người mà bắt đầu nằm mơ, còn bốn trăm lượng hoàng kim, còn 500 lượng bạc, chúng ta nhị gia là một con ngựa bốn trăm lượng hoàng kim, hai con chính là tám trăm lượng hoàng kim"

Đây là bên cạnh một tên đại hán âm tiếu đối Lâm Phong nói.

"Còn có một việc, tại chúng ta nơi đây, chúng ta nhị gia ngựa này là bao nhiêu tiền thì bấy nhiêu tiền, cho tới bây giờ không ai dám trả giá."

"Đối, mặt khác, người chỉ cần vào chúng ta ngựa tràng, cũng đừng nghĩ tay không đi ra ngoài, trừ phi là bị chúng ta mang ra bên ngoài."

Lần này cái kia mập nhị gia không tiếp tục ngăn cản thù hạ, chỉ lo sắc mị mị nhìn chăm chăm Lạc Ly. Hắn mấy tên thủ hạ gặp hắn không phản đối, mỗi một người đều mặt mang cười nhạo nhìn Lâm Phong cùng Lạc Ly, thất chủ bất thiết??? Bắt đầu uy hiếp bọn họ tới.

"Tám trăm lượng hoàng kim, không mua không được, ha ha, xem ra chúng ta đây là vào hắc điểm"

Lâm Phong khóe miệng hơi vênh lên, hai mắt trên tức liếc một cái đứng ở bên cạnh tay chân có chân tay luống cuống Đình Phi Trúc.

"Hắc điểm, hắc hắc, một cái, xem ở tám trăm lượng hoàng kim phân thượng, người không nên như thế cũng không phải không thể, bất quá nếu như trên người người không có tám trăm lượng hoàng kim, hắc hắc. . . Vậy người phải vì người lời này phụ trách nha."

Gian xảo nhị gia lúc này đem sắc mị mị mắt cười con người chuyển hướng Lâm Phong, ánh mắt cũng đồng thời trở nên âm ngoan sắc bén.

"Ai, Đình công tử, ta bắt người coi bằng hữu, người nhưng làm ta cho hại khổ nha, ta cái này đi ra khỏi nhà làm sao có thể hội mang theo nhiều tiền như vậy tiền ở trên người a. Vậy phải làm sao bây giờ nha!"

Lâm Phong hai mắt nhìn chăm chăm Đình Phi Trúc, tựa hồ là đang hướng hắn cầu trợ, kì thực kẻ ngu si đều nghe được, thanh âm hắn bên trong tràn ngập trên tức mũi vị.

Nhưng mà vẫn thật là có cái kẻ ngu si không nghe ra đến, cái kia lúc trước bị gian xảo nhị gia đập hai lần gia hỏa một mực đang nghĩ làm sao tại chủ tử trước mặt biểu hiện một phen, về sau gặp gian xảo nhị gia con mắt cuối cùng Lạc Ly trên người tự do. Hàng này rốt cục bùng tính đại ngộ, nhị gia đây là coi trọng mỹ nhân này.

Ngay sau đó tại Lâm Phong dứt lời sau vội vàng chạy lên đến đây, tay trái tới eo lưng thượng một xiên, tay phải hướng Lâm Phong một ngón tay, lớn tiếng mắng: "Một cái, người nếu như không có tiền liền đem lão bà người lưu lại mượn nợ. . ."

"Ba "

Lại là một tiếng cây quạt cùng đầu tiếp xúc thân mật thanh âm truyền ra.

"Người mẹ, hân, không nói gì không ai người cảm điếc, cắt cho lão tử xa."

Theo gian xảo nhị gia rít lên một tiếng, cái kia hàng lần nữa chạy trốn chết mà đi.

Gian xảo nhị gia con mắt sắc mị mị tại Lạc Ly trên người đi một vòng, tiếp lấy quay đầu buồn rười rượi đối Lâm Phong nói: "Thật cái kia một cái đề nghị cũng thực không tồi, hắc hắc, vậy cứ như vậy đi, người đem trên người người toàn bộ tiền tài cùng mỹ nhân này mà lưu lại, nhị gia ta phát phát từ bi, tiền người một nhóm Thần Câu, mau cắt a!"

"Không được!"

"Người nằm mơ!"

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Thiện ác trong một ý niệm

Hai đạo thanh lệ bên trong lộ ra nóng nảy cùng vô tận tức giận thanh âm đồng thời vang lên.

Lâm Phong mỉm cười theo mọi người một chỗ hướng Đĩnh Phi Trúc nhìn sang.

Đĩnh Phi Trúc lúc này sắc mặt lúc trắng lúc xanh rất phức tạp, xem ra trong lòng đang làm kịch liệt giãy dụa.

Nàng bản ý chỉ là hoàn toàn bắt cóc dĩ mới giúp người xấu làm điều ác giúp đỡ gian xảo nhị gia câu cá, lúc này lại gặp gian xảo nhị gia cư nhiên đánh tới Lạc Ly chủ ý, trong lòng cái kia thiện niệm liền trong nháy mắt này bạo phát, không tự kìm hãm được hô một tiếng không được.

Mà khi vừa nói miệng, nàng lý trí lập tức nói cho nàng biết: "Phiền phức, phạm họa, mình là muốn cầu cạnh mập mạp chết bầm này, bây giờ chính mình đại sự còn không có làm, có thể sẽ bởi vì hai chữ này mà để cho mình mấy năm này nỗ lực uổng phí."

Quả nhiên không ngoài sở liệu, cái kia gian xảo nhị gia cặp mắt kia phát sinh hai đạo hung ác lục quang ở trên người hân nhìn chòng chọc vài lần về sau, đột nhiên chợt quát một tiếng nói: "Đĩnh phế trư, người mẹ, hân, biết mình tại cái gì không, người mẹ, hân. Không muốn sống thật sao?"

Đĩnh Phi Trúc sắc mặt tro ngụi một mảnh, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh theo gò má lăn xuống, thân thể từng đợt run rẩy, cúi đầu nhìn mình chăm chăm đầu ngón chân, không dám nhìn bất luận kẻ nào, môi chiếc ảm lấy lại không ra lời.

Hiển nhiên nội tâm của nàng đang làm kịch liệt thiên nhân giao chiến, tâm cái kia một tia thiện niệm tại tàn khốc hiện thực trước mặt có vẻ như thể tái nhợt vô lực. Sau một khắc, trong đầu truyền đến "Phanh" một thanh âm vang lên về sau, cái này như trang giấy yếu kém thiện niệm nhiều lần giãy dụa sau rốt cục vẫn phải bị tàn khốc hiện thực đập vỡ nát.

Nỗ lực ngăn đầu, lóe ra thật sâu ánh mắt áy náy tại Lạc Ly tràn ngập phần nộ trên mặt không dám hơi dừng lại, thuận tức chuyển hướng bên người nàng Lâm Phong trên người.

Lâm Phong cũng một mực tại nhìn chăm chăm nàng, hân nhìn ra nội tâm của nàng thiện tâm chưa mất, nhìn ra nội tâm của nàng giãy dụa, nhìn ra nàng ở sâu trong nội tâm cất dấu nào đó thật lớn thống khổ.

Đĩnh Phi Trúc ánh mắt chuyển hướng Lâm Phong lúc, vừa lúc đụng với Lâm Phong chăm chú vào trên mặt hân ánh mắt, bốn mắt giáp nhau.

Đĩnh Phi Trúc nội tâm đột nhiên chấn động, không hiểu cảm giác một hồi ảm áp, ánh mắt này tốt trong suốt, thật sâu thúy! Thâm thúy bên trong tiết lộ ra nồng đậm quan ái, chân thành cổ vũ, bất khuất kiên nghị.

Ở nơi này dưới con mắt, Đĩnh Phi Trúc chỉ cảm giác mình nội tâm trong nháy mắt thay đổi bình tĩnh, trong lòng cái kia tia vừa mới bị đánh trúng phá thành mảnh nhỏ thiện ý mảnh nhỏ đang nhanh chóng gây dựng lại. Trong chớp lát, thiện ý đã vượt trên chấp niệm, hoàn toàn chiếm giữ linh hồn nàng.

Nàng ánh mắt vào giờ khắc này thay đổi kiên định không còn do dự, như tro tàn sắc mặt cũng bắt đầu đổi thành dung quang.

Sau một khắc, Đĩnh Phi Trúc bình tĩnh quay đầu nhìn về gian xảo nhị gia, ngữ khí kiên định mạnh mẽ, gần từng chữ: "Nhị gia, ta rất rõ ràng bản thân tại cái gì, không sai, ta là muốn cầu cạnh người, ba năm này ta một mực tại giúp người khắp nơi gạt người, nhưng chỉ giới hạn trong tiền tài, mời xem ở ta mặt mũi buông tha vị tỷ tỷ này a!"

"Mặt mũi người rất lớn sao? Người phé vật này lúc nào cũng có mặt mũi. Ha ha! Cút cho ta một bên hóng mát đi, một hồi lại thu thập người."

Đình Phi Trúc từ lâu ngờ tới chính mình tại gian xảo nhị gia trước mặt cái gì cũng không phải, hẳn cũng không khả năng sẽ cho chính mình mặt mũi, lập tức nỗ lực sử dụng chính mình bình tĩnh, tiếp tục mở miệng nói: "Tất nhiên nhị gia không nể mặt ta, vậy thì phải tội, hôm nay ta tuyệt sẽ không mặt mở trừng trừng nhìn người giầy xéo vị tỷ tỷ này, cho dù chết, ta cũng sẽ che chở vị tỷ tỷ này ly khai."

Đình Phi Trúc lời vừa nói ra, lập tức rung động toàn trường, trừ Lâm Phong vui mừng đầu, còn lại người cũng là bất khả tư nghị nhìn nàng, ngay cả Lạc Ly đều về mặt nghi hoặc nhìn nàng, vốn cho là cái này chính là một cái giúp người xấu làm điều ác truy lục hải từ, không nghĩ tới nàng còn có như thế chính nghĩa thiện lương một mặt.

Gian xảo nhị gia cùng cái kia bấy thủ hạ càng là kinh dị nhìn nàng, trong ánh mắt trừ khiếp sợ càng nhiều là nồng đậm bất tài cùng tàn nhẫn.

"Ha ha, Đình phé trư, người phải che chở nàng ly khai? Ha ha, người nghĩ cười ngao ta sao! Người có bản lãnh này sao! Ha ha ha!"

Gian xảo nhị gia chỉ là thoáng sững sờ thần, tựa như nghe được chuyện cười lớn giống như cười lên ha ha.

"Đình phé trư, người hẳn, mẹ, chính là một con chó, một cái dựa vào nhị gia mới có thể có đắp thi ăn cầu mà thôi, người dám tại nhị gia trước mặt miệng ra cuồng ngôn, người hẳn, mẹ, chết chắc."

"Ta hẳn, mẹ, hôm nay rút cuộc minh bạch cái gì gọi là không biết lượng sức, ha ha!"

". . ."

Gian xảo nhị gia đám kia thủ hạ cũng từng cái điên cuồng cười lớn chửi rủa, đều giống như nhìn thẳng ngốc nhìn Đình Phi Trúc.

Lâm Phong dùng ánh mắt ngăn cản đang muốn Lạc Ly, khoe miệng hàm chứa khế cười ý, bình tĩnh nhìn chăm chú vào Đình Phi Trúc, hẳn muốn nhìn một chút cái này Đình Phi Trúc tuyền, hẳn sớm đã nhìn ra Đình Phi Trúc tư chất thượng thừa, là cái tu luyện hạt giống tốt, lên lòng yêu tài, bất quá trước đó nhất định phải khảo nghiệm nàng tâm tính.

Ở nơi này giúp người kêu gào bên trong, Đình Phi Trúc sắc mặt lần nữa trở nên xanh hồng không chừng, trong lòng tâm tư pháp phòng. Bất quá lúc này trong lòng nàng chỉ có một cái ý niệm trong đầu, làm như thế nào mang theo Lâm Phong cùng Lạc Ly an toàn rời đi nơi này, thoát khỏi gian xảo nhị gia vương vấn.

Gian xảo nhị gia nâng hai tay lên ép một chút, những cái kia thủ hạ lập tức dừng lại kêu gào, đều về mặt ước ao nhìn hẳn, bọn họ cũng đều biết này lại gian xảo nhị gia hẳn là muốn động thủ, mỗi một người đều xoa tay, hy vọng có thể đệ một cái ra trận, cũng may gian xảo nhị gia trước mặt biểu hiện tốt một chút một chút.

Gian xảo nhị gia cặp mắt kia hướng mấy người bọn họ nhìn quanh một vòng, cuối cùng định tại về mặt âm ngoan thủ hạ trên người: "Thần lẩn, người đi, hảo hảo dạy một chút cái phé vật này làm người như thế nào."

Cái kia được xưng là thần lẩn thân người cao tới bảy thước, vừa nghe đến gian xảo nhị gia nàng, mắt tam giác bên trong tràn đầy âm ngoan, về mặt tàn nhẫn đi tới Đình Phi Trúc trước mặt.

"Nhị gia nghe được đi, người là chính mình đoạn vẫn là để ta tới bề đoạn người cái cổ?"

Đình Phi Trúc mặc dù trong lòng đã kiên định coi như là liều mình cũng muốn lấy nghĩa, nhưng dù sao cũng là một không có tu luyện qua võ đạo hải từ, hơn nữa từ xa xưa tới nay một mực bị đám người này khi dễ quen, ở trong lòng đối những thứ này ác nhân có bản năng sợ.

Kim lòng không được lui lại hai bước, nàng trong ánh mắt xuất hiện vẻ kinh hoàng: "Người. . . Người đừng tới! Ta. . . Ta lại. . ."

"Ha ha ha! Người sẽ như thế nào? Người có thể thế nào? Ha ha ha!" Thần lẩn nghe vậy một trận cười điên cuồng: "Ta cứ tới đây, người tới cắn ta nha! Ha ha ha!"

Đình Phi Trúc không có lập tức trả lời, ánh mắt phức tạp liếc mắt nhìn Lạc Ly cùng Lâm Phong.

Lâm Phong tại nàng trong ánh mắt chứng kiến tuyệt quyết cùng áy náy, đối nàng mỉm cười, biết hải từ này tâm chí đã được đến thăng hoa. Vui mừng đầu sau quay đầu nhìn về thần lẩn, khoe miệng hơi vênh lên, giễu giễu nói: "Nàng ý là nàng hội đánh người."

"Ha ha ha! Nàng đánh ta? Ta phải sợ a, đến, phé vật, hẳn người muốn đánh ta, người tới. Gia ta đứng ở chỗ này, người tới đánh ta thử xem, tới!"

Nhìn thần lẩn không ai bị nổi dáng vẻ, Đình Phi Trúc song quyền nắm chặt, trong ánh mắt một đóa ngọn lửa nhảy lên, cũng rất nhanh tắt, lời nói thật, nàng hay là không dám. Trong lòng nàng rất rõ ràng, đối mặt cái này thần lẩn là cái cao thủ võ đạo, mà chính mình chính là một cái bình thường hải từ mà thôi, người ta chỉ cần một cái ngón tay là có thể muốn chính mình mệnh.

Lâm Phong cũng biết nàng trong lòng ý tưởng, bất quá tất nhiên quyết định muốn thành toàn bộ nàng, cái kia đầu tiên là muốn bồi dưỡng nàng vô vị dũng khí, đây là người tu luyện ắt không thể thiếu đồ vật, nếu như một cái người tu luyện tại đối mặt cường địch lúc ngay cả chiến đấu dũng khí cũng không có, cái kia nàng cũng không cần phải tu luyện.

"Một con thần lằn mà thôi, người đi đánh hấn." Thật sâu liếc mắt nhìn Đinh Phi Trúc, giọng nói rất bình tĩnh một câu.

Đinh Phi Trúc tuyệt vọng lòng đang nghe được Lâm Phong bình tĩnh này một câu đơn giản về sau, tựa hồ được cái gì dựa vào giống như, nhìn phía Lâm Phong mắt kiên định một chút, lập tức về mặt tuyệt quyết đầu.

Không do dự nữa, song quyền nắm chặt, đơn bạc thân thể đột nhiên vọt tới trước, tại mọi người kinh ngạc trong ánh mắt một quyền đánh vào thần lằn trên mặt.

"Ba "

Một tiếng không tính quá tiếng vang âm khiếp sợ gian xảo nhị gia đám người, cái này một mực ở trong mắt bọn hấn là một cái sẽ chỉ đầu cúi người nhu nhược phế vật cũng dám đối thần lằn xuất thủ, hơn nữa còn khó tin một quyền đánh trúng sở hữu hậu thiên lục trọng tu vi thần lằn khuôn mặt.

Mà càng làm cho bọn họ kinh dị sự tình vẫn còn ở phía sau, phế vật này một quyền kiến công về sau, giống như bị điên song quyền huy động liên tục, hai con không lớn quả đấm mưa rơi vào thần lằn trên mặt.

Thần lằn dĩ nhiên cũng làm ngu ngốc như vậy đứng bất động, đơn giản bị phế vật này đánh toi bời, thẳng đến hai cái vành mắt đều bị càn quét băng đảng, hấn vẫn như cũ giống như người gỗ giống như vẫn không nhúc nhích đứng.

"Má mẹ nó, thần lằn nguoi, hấn, mẹ, làm cái gì?"

Gian xảo nhị gia trong lòng giận dữ, cái này thần lằn đkm cũng quá mất mặt, đường đường hậu thiên lục trọng cao thủ lại bị một người không có tu luyện qua võ đạo phế vật đánh vành mắt đều hắc, làm lão đại, hấn cảm giác mình người bị thần lằn hỗn đản này ném vào.

Thần lằn cái này trong lòng biệt khuất a: Hấn mắt thấy một mực bị tự xem không tầm thường phế vật tại trên mặt mình cuồng đánh, đkm gặp quý, thân thể mình vậy mà không động đây, muốn vận công nói trên mặt chống đỡ một chút đều làm không được, nguoi một cái cầu nhật mập mạp chết bầm, nguoi nắn đkm sát vách a. Bảo bảo trong lòng khổ, có thể bảo bảo không ra a!

"Ủm, chuyện gì xảy ra?" Gian xảo nhị gia cũng không phải đứm ngốc, hấn coi như là gặp qua một đời mất người, lập tức lập tức phản ứng, thần lằn nhất định là bị người ám toán. Đồng thời trong lòng cả kinh, là ai vậy mà có thể ở tại trước mắt bao người ám toán hậu thiên lục trọng thần lằn, ngay cả mình hậu thiên bát trọng tu vi đều không cảm giác chút nào?

Có cao thủ!

Gian xảo nhị gia lập tức nghĩ đến ba chữ này. Đưa mắt nhìn quanh, lại không phát hiện chút gì, bốn phía vẫn là mấy người như vậy. Trong lòng đầu tiên là cả kinh, đột nhiên lại nghĩ đến ca ca của mình là Nhất Phẩm đường Bình Dương phân đà sư gia, thủ hạ cao thủ như mây, lập tức kiêu ngạo rống to: "Là ai, ai đang âm thầm giờ trò quỷ, đkm cho nhị gia đi ra, dám đến nhị gia địa bàn tới quấy rối, đkm có gan liền lấn ra đây."

Hấn tiếng nói vừa dứt, cái kia trợ thủ hạ nhóm mỗi một người đều bị sợ vừa nhảy, nhao nhao đem binh khí sao ở trong tay, khẩn trương tìm kiếm khắp nơi, một bộ như lâm đại địch dáng dấp.

Một lúc sau, vẫn là không phát hiện chút gì, những cái kia thủ hạ nhóm mỗi một người đều đưa mắt nhìn kỹ đến gian xảo nhị gia cái kia có phát xanh mặt béo phì thương, chờ đợi hấn chỉ thị.

Lâm Phong vẫn như cũ bình tĩnh nhìn chăm chú vào còn đang cuồng đánh thần lằn Đinh Phi Trúc, nhìn nàng đáng về tựa hồ là đánh lên nghiện, hai mắt thông hồng, trong miệng ni non: "Gọi nguoi khi dễ ta, gọi nguoi cái vương bát đản khi dễ ta, gia hôm nay đánh không chết nguoi!"

Đối với nàng cái này điên cuồng đáng về Lâm Phong cũng không lo lắng, hấn rõ ràng nàng là bởi vì bị những người này khi dễ quá lâu, trong lòng kiềm nén yêu cầu phát tiết, nàng dạng này không chỉ có sẽ không giống Lạc Ly trước đó như thế tẩu hỏa nhập ma, đợi nàng phát tiết xong, ngược lại có thể dễ dàng thắng nàng tâm cảnh.

Lạc Ly thì thôi có phần đến đây là Lâm Phong kiệt tác, chỉ là đồng dạng không có lời giải, muốn cách không đem một người định ở nơi nào bất động, chỉ cần phóng xuất nguyên khí bên trong cái này nhân loại huyết vị là được, nàng cũng có thể làm được.

Có thể nàng một mực đang chú ý Lâm Phong, căn bản là không có gặp hấn động qua tay chân, mặc dù trong lòng có nghi hoặc, bất quá cũng không nghĩ nhiều, đi qua mấy ngày nay tiếp xúc, Lâm Phong chỗ biểu hiện kinh thể hãi tục đồ vật quá nhiều, nàng đã không cảm thấy kinh ngạc. Khác (đừng) việc này, hiện tại nói cho hấn biết Lâm Phong có thể lên thiên, phỏng chừng nàng có thể tin.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Thay đổi rất nhanh ở giữa

Gian xảo hai híp một đôi mắt, đầy mặt nghi hoặc tại Lâm Phong cùng Lạc Ly trên người tới hồi liếc vài vòng, gặp hai người bọn họ sắc mặt thủy chung một mảnh yên tĩnh, miệng kia sừng tựa hồ cũng mang theo một tia bất tài vui vẻ.

"Chẳng lẽ là bọn họ gian lận?" Không có khả năng, ý niệm trong đầu một chỗ, lập tức bị chính hấn phủ quyết xuống. Hai người này liền ở trước mặt mình đứng, căn bản là không có động tới, huống chi mình đã dò xét qua bọn họ đều tu vi, căn bản không dò được trên người bọn họ chân khí ba động, vậy thì rõ ràng bọn họ căn bản không có tu vi.

Hấn căn bản sẽ không hướng chỗ cao muốn, ở trong lòng hấn hai người bọn họ đều tuổi quá trẻ, căn bản không có khả năng đạt được Tiên Thiên cảnh, mà chính hấn là Hậu Thiên Đỉnh Phong bát trọng cảnh. Sau Thiên Cảnh Tu Vi tại hấn linh hồn chỉ lực tra xét hạ là không có khả năng dò xét không tra được, cho nên hấn rất tự tin xác định trước mắt hai người này là theo Đỉnh Phi Trúc người thường.

Cũng đang bởi vì cái này dạng, hấn mới dám lừa bịp tổng tiền bọn họ, còn đánh tới Lạc Ly cái này đại mỹ nữ chủ ý. Đáng tiếc hấn lại không biết, hấn tự tin này, sẽ cho chính hấn mang đến thể nào không tưởng được hậu quả.

"Ha ha ha, . . . Vương bát đản thần lẫn. . . Ngươi hấn. . . Nương. . . Cũng có nay. . . Ha ha. . . Thật lớn một cái đầu heo a!" Đỉnh Phi Trúc rút cục đánh mặt, thực sự không đánh nổi, một tay chống chính mình eo, một tay chỉ vào thần lẫn cái kia bị chính cô ta đánh một khối xanh một miếng mặt tím, thờ hào hèn cười lên ha ha.

Trong tiếng cười tràn ngập điên cuồng cùng trả thù sau khi thành công hãnh diện khoái ý.

Nhìn thần lẫn vậy ngay cả mẹ nó đều không nhận ra khuôn mặt, gian xảo hai mặt béo phi đã biến thành trư can sắc, tại chính mình địa bàn, tại trước mắt bao người, ghê tởm hơn là ở chính mình dưới mí mắt, dưới tay mình cư nhiên bị một người không có tu luyện qua võ đạo phế vật không kiêng nể gì cả đánh thành dạng này.

Đây nếu là truyền đi, hấn gian xảo nhị gia khuôn mặt để vào đâu? Về sau hấn gian xảo nhị gia làm sao còn ở nơi này Bình Dương thành lẫn lộn?

"Vương bát đản, các ngươi còn đứng làm cái gì, nhanh đi cho ta chặt tên vương bát đản này."

Nghe được gian xảo hai cái này lạc giọng lực kiệt bạo hống âm thanh, bên cạnh hấn những cái này có chút sừng sờ thủ hạ lập tức tỉnh táo lại.

"Làm!"

Phát một tiếng hô nhao nhao giơ lên trong tay vũ khí hướng vẫn còn ở điên cuồng cười to Đỉnh Phi Trúc chặt đập tới.

Đỉnh Phi Trúc thấy thể sắc mặt đại biến, mắt nhắm lại, năng rất rõ ràng bản thân căn bản không có khả năng tránh được nhiều người như vậy chém giết. Bất quá lại cũng không sợ, tiếng cười điên cuồng vẫn như cũ mà thôi. Bộ dáng như vậy nhìn qua thật là có không sợ chết ý tứ hàm xúc.

Lâm Phong khóe miệng mỉm cười, đang muốn xuất thủ, đã thấy thấy hoa mắt, bên người Lạc Ly sớm đã không dẫn nổi xông ra, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ cười cười, tiến lên mấy bước đem Đỉnh Phi Trúc kéo đến bên cạnh mình bảo vệ.

Lạc Ly vốn là Thiên Minh tông thiên chi kiều nữ, cộng thêm người lại lớn lên cực mỹ, trước đó tại Thiên Minh tông mặc kệ là bên trong cánh cửa trường bối vẫn là sư huynh sư đệ, mỗi một người đều đưa nàng nâng lên trời, đều đối nàng kính yêu có thừa, không muốn lần này đi ra hành tẩu thế tục giới nhưng khắp nơi bị người nhục mạ, đáng hận hơn là cái này chết heo mập cư nhiên cũng dám đánh chính mình chú ý.

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!

Lạc Ly đem một bồn lửa gần toàn bộ phát ở nơi này giúp lâu la trên người, xuất thủ được không lưu tình, bắt lại cái thứ nhất xông lên người kia quỹ đầu đao sống đao, cổ tay chuyển một cái.

Người kia chỉ cảm thấy trên đao truyền đến một nguồn sức mạnh đụng hấn miệng hồ tê rần, ngón tay nhịn không được buông lỏng, cũng lại không cảm nổi cán đao, trên tay buông lỏng, ngay sau đó chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, trên cổ truyền đến một cổ cảm giác mát.

Vội vàng cúi đầu nhìn lại, đã thấy trên tay đao lúc này đã đến đối mặt mỹ nữ kia trong tay, mà mỹ nữ kia lúc này càng không chú ý mình, lách qua thân thể mình một đao hướng sau lưng mình bổ tới.

"Ừm, đây là cái gì. . . Tốt hồng. . . A. . . Là huyết. . . Đây là. . . Ta. . . Cái cổ. . . Thượng huyết. . ."

Trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi, vẻ mặt tro nguội, nhanh lên tự tay ấn ngăn chặn hấn trên cổ mình đang ở như suối phun phun nước giống như phun huyết tổn thương miệng.

Nhưng mà tay hấn còn không có đụng tới tổn thương miệng, của hấn ý thức cũng đã mờ nhạt, đang nghe phía sau truyền đến một tiếng "A" kêu thảm thiết về sau, hấn tròn tròn cái kia tràn ngập sợ hãi và không cam lòng hai mắt, chậm rãi té trên mặt đất, chết không nhắm mắt.

Lạc Ly ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn người này liếc mắt, trong tay nàng đao lúc này đã liên tục phách ngược lại ba người, một đao một cái, dứt khoát.

Những người này đại đa số đều là hậu thiên ngũ lục trọng tu vi, bình thường cũng chính là tại dân chúng bình thường trên người làm mưa làm gió mở, đụng tới Lạc Ly cái này đại tông môn đi ra tiên thiên tam trọng cao thủ, hoàn toàn chỉ có bị tàn sát phần, nào có sức đánh trả. Trong lúc nhất thời đều bị Lạc Ly cái này sát thần đáng sợ dọa ngất người, có mấy người thậm chí trực tiếp sợ đến vàng bạc vật từ ống quần trong chảy ròng tới đất bên trên, khiến hiện trường càng là tanh tưởi khó nghe.

Lạc Ly tựa hồ cũng giết hồng mắt, hoàn toàn không thấy những thứ này dọa sợ người vẫn sẽ hay không đối với mình có uy hiếp, chỉ cần thấy được trước mặt lại người, liền trực tiếp một đao vỗ tới.

"A. . ."

"A. . ."

". . ."

Theo cuối cùng vài tiếng kêu thảm thiết truyền ra, Lạc Ly đao xuất hiện ở về mặt tro nguội, ngã ra như phồng gian xảo nhị gia trên cỏ.

"Phốc. . ."

Gian xảo hai cảm thụ được chính mình cái kia thịt béo rù xuống đến bả vai trên cổ truyền đến một cỗ ý lạnh âm u, một mực biết dựa vào ca ca hấn làm mưa làm gió, sống an nhàn sung sướng hân như thế nào chống lại dạng này sợ hãi, lúc này với hấn thù hạ, một đồng lớn vàng bạc vật dọc theo cổ thùng nước bấp dùi chảy tới mặt đất.

Lại là một cỗ tanh tưởi từ gian xảo hai lần, thể truyền ra, Lạc Ly nhướng mày, tự tay che chiếc mũi nhanh nhạy một cái.

"Phù phù" một tiếng, kiêu ngạo không ai bì nổi gian xảo hai hai chân mềm nhũn, quỳ rạp xuống Lạc Ly trước mặt.

"Cô nương tha mạng. . . Ngạch. . . Không. . . Cô nãi nãi. . . Thân nãi nãi. . . Nữ thần tiên tha mạng! Tha mạng. . . Cũng không dám... nữa, nữ thần tiên tha mạng. . . Tha mạng. . .!"

Cái gì nhị gia mặt mũi, cái gì về sau còn có thể hay không thể tại Bình Dương thành lẫn vào, cái gì tôn nghiêm, lúc này sớm bị gian xảo hai vứt xuống sau đầu, bảo mệnh quan trọng hơn, mệnh đều không, sao còn muốn cái nào có tác dụng quái gì a.

"Nữ thần tiên tha mạng a, nguyện ý bỏ tiền. . . Đổi, bỏ tiền. . . Ta có tiền, ta có rất nhiều tiền. . . Rất nhiều hoàng kim, ta cho hết ngài. . . Cho hết ngài, chỉ cầu nữ thần tiên luyến quanh ta một cái mạng chó. . . Tha mạng chó. . ."

Gặp hấn đã dọa nói năng lộn xộn, đại tiện không khống chế, Lạc Ly hèn mọn liếc hấn một cái, lập tức bắt tài nói: "Ngươi có bao nhiêu tiền có thể mua mạng ngươi? Bản cô nương có thể sẽ không để ý một tiền."

"A, không, không, tuyệt đối không phải tiền, người xem, ta cái này có hơn ba triệu lượng hoàng kim, cho hết ngài, cho hết ngài, chỉ cầu tha ta một cái mạng chó."

Gian xảo hai vừa nghe Lạc Ly bằng lòng đòi tiền, mừng rỡ trong lòng, tại một cỗ nồng đậm cầu sinh điều khiển, tự tay đem trên người mình tất cả kim phiếu toàn bộ móc ra, run rẩy hai tay đưa tới Lạc Ly trước mặt.

"Thôi đi, mới ba triệu lượng hoàng kim mà thôi, cứ như vậy tiền, ngươi là muốn đánh nhau phát ăn mày sao?" Lạc Ly tự tay tiếp nhận một kim phiếu, trên mặt hiện lên một tia giảo hoạt: "Huống chi, ta chỉ cần làm thịt ngươi, số tiền này còn không giống nhau là ta."

"A. . . Không. . . Nữ thần tiên tha mạng a, ngài không thể dạng này, ta còn có tiền, nhà ta còn có ba triệu lượng kim phiếu, đối, ca ca ta nơi đó cũng có, ca ca ta có rất nhiều tiền, ta đi tìm hấn, hấn nhất định sẽ làm cho ngài thoải mái."

Gian xảo hai sợ nhất chính là Lạc Ly hiện tại giết hấn, hấn biết rõ hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt đạo lý, hấn hy vọng Lạc Ly chỉ là một ái tài lẳng đầu thanh (*thanh niên sức trâu), chỉ cần có thể tha hấn trở về tìm được ca ca hấn, hấn dám cam đoan ca ca hấn ngay lập tức sẽ mang theo thù hạ cao thủ đến đem các nàng này chém thành muôn mảnh, vừa báo nhục này.

"Không được!"

Lạc Ly còn không có, lại nghe Đinh Phi Trúc đột nhiên quát to một tiếng đi tới Lạc Ly bên người, khẩn trương đối Lạc Ly nói: "Tỷ tỷ ngươi ngàn vạn lần không nên nghe hấn chuyện ma quỷ, ca ca hấn là Nhất Phẩm đường Bình Dương phân đà sư gia gian xảo an tổ, làm người âm hiểm xảo trá, tí nhai tất báo, huống hồ Nhất Phẩm đường cao thủ như mây, đều là một ít giết người không chớp mắt hung nhân, nếu để cho mập mạp chết bầm này trở về, hấn tất nhiên sẽ để cho ca ca hấn dẫn người tìm đến chúng ta phiền phức."

"Đinh Phi Trúc, ngươi. . ."

Gian xảo hai vừa nghe Đinh Phi Trúc đem mình tính toán cho đâm thủng, không khỏi trong lòng tức giận, nhưng không thể làm gì, lúc này người người là đao thốt, ta là cá thịt.

"Người cái gì người, đừng cho là ta không biết trong lòng người cái kia cứu cứu, hừ, coi như tỷ tỷ không nguyên ý giết người, ta cũng nhất định sẽ làm thịt người, thứ nhất bắt việc, thứ hai cũng có thể báo người nhiều năm qua đối chúng ta khi dễ thù, thứ ba cũng vì Bình Dương thành bách tính trừ người cái này mối họa lớn."

Đinh Phi Trúc hoàn toàn không cho hấn lưu bất kỳ hy vọng nào, đến cuối cùng càng là nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể sinh nhát thịt đáng về.

"Nhất Phẩm đường? Tại sao lại là Nhất Phẩm đường!"

Lạc Ly nghe vậy mày nhíu lại một chút.

"Hừ, người nghĩ đến đám các người giết ta là có thể lừa gạt đại ca của ta sao? Người cũng quá ngây thơ, người cũng không nhìn một chút ngựa này trắng bốn phía có bao nhiêu ánh mắt đang nhìn các người, các người có thể đem bọn họ toàn bộ giết sao?"

Gian xảo hai gặp Đinh Phi Trúc ra Nhất Phẩm đường, lại gặp Lạc Ly nhíu đáng về, cho rằng Lạc Ly bọn họ cũng sợ, như thế nhắc nhở hấn, lúc này hai tay chống xuống đất một cái đứng lên, trên mặt khôi phục kiêu ngạo thần thái.

"Ta khuyên các người hiện tại nhanh lên hướng nhị gia ta nói lời xin lỗi, nhị gia còn có thể suy nghĩ kêu ta đại ca lưu các người một con đường sống, bằng không. . . Hừ hừ, đừng trách nhị gia không khách khí."

"Mập mập chết bầm, người. . ." Đinh Phi Trúc không nghĩ tới mập mập chết bầm này lại còn kéo dầy, bị tức không ra lời.

Một mực đứng ở bên cạnh không có Lâm Phong tự tay tại bả vai nàng thượng phách đánh, ý bảo nàng bình tĩnh chờ nóng, sau đó quay đầu đối gian xảo nhị gia cười cười nói: "Không nghĩ tới nhị gia vẫn là Nhất Phẩm đường người a, thất kính thất kính, không biết nhị gia tại Nhất Phẩm đường là chức vị gì."

"Hừ, một cái, người bây giờ biết sợ đi, nói cho người, ta mặc dù không phải Nhất Phẩm đường người, bất quá người cũng nghe thấy tên phế vật kia, đại ca của ta nhưng là Bình Dương phân đà sư gia, chính là trong phân đà nhân vật số hai, ngay cả đà chủ đều muốn mời ta đại ca ba phần. Hắc hắc, muốn giết chết mấy người các người người bên ngoài, còn không đơn giản sao?"

Gian xảo hai gặp Lâm Phong đáng về, cho là hấn là sợ Nhất Phẩm đường. Cũng khó trách hấn nghĩ như vậy, cái này Nhất Phẩm đường thế lực trải rộng toàn bộ đại lục các đại góc, bên trong cao thủ như mây, ngay cả những cái kia hoàng quyền đều muốn đối bọn họ lịch thiệp ba phần, không dám tùy tiện đắc tội bọn họ. Huống chi bọn họ còn dựa lưng vào đại lục đệ nhất thế lực Thiên Minh tông chỗ này núi dựa lớn, đại lục này thượng lại có bao nhiêu người có thể không sợ Nhất Phẩm đường?

Đinh Phi Trúc nhìn thấy Lâm Phong đáng về, trong lòng không khỏi một lộp bộp, xem ra cái này Lâm công tử là sợ Nhất Phẩm đường, không khỏi bắt đầu ở trong lòng so đo, chính mình hôm nay xem như là bả mập mập chết bầm này hoàn toàn đắc tội, mập mập chết bầm này là tuyệt đối sẽ không buông tha mình, cái này Bình Dương thành là tuyệt đối không thể gây người, đã như vậy, không bằng một hồi tìm một cơ hội len lén bả mập mập chết bầm này thủ tiêu, trở về nữa mang theo cô cô bọn họ chạy trốn chết đi.

Lạc Ly cũng không hiểu Lâm Phong gì chứ muốn đối dạng này một cái ghê tởm mập mập chết bầm lễ phép như vậy, một cái Nhất Phẩm đường phân đà sư gia mà thôi, tại sao ư, mấy ngày hôm trước tại Thiết Chiến thành liên bọn họ đường chủ Phạm Đức đều quỳ ở trước mặt mình, cũng không biết Lâm Phong lại đang đánh ý định quý quý gì.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48: Buồn bã lớn không ai bằng tâm chết sát thân không bằng tru tâm

Lâm Phong sớm đã nhìn ra hai người bọn họ bất mãn, cười cười không để ý tới các nàng, vẫn như cũ cười đối Điều Nhị nói: "Đúng thế, đó là, nhị gia là, Nhất Phẩm đường đó là chúng ta trên đại lục số một số hai thế lực lớn, huống hồ ta nghe Nhất Phẩm đường phía sau còn có Thiên Minh tông đại lục này môn phái thứ nhất, thử nghĩ thiên hạ này ai dám đắc tội Nhất Phẩm đường a."

"Hắc hắc, không nghĩ tới người một cái biết còn rất nhiều, thậm chí ngay cả Thiên Minh tông là Nhất Phẩm đường chỗ dựa vững chắc sự tình đều biết, đã như vậy, người dự định làm sao bồi thường ta tổn thất, thù hata đều bị cái kia nương. . . Vị cô nương kia giết bảy tám cái, việc này ta đều không có cách nào khác theo ta đại ca giao cho, bọn họ cũng đều là Nhất Phẩm đường người."

Điều Nhị chính dương dương đắc ý lấy, lưu miệng liền muốn cái kia đàn bà thời điểm, đột nhiên nhìn thấy Lạc Ly một đạo băng lãnh ánh mắt bắn tới trên người mình, đánh rùng mình, vội vàng đổi giọng gọi cô nương.

Đến cuối cùng còn vôi vàng mang ra Nhất Phẩm đường, ý đang nhắc nhở Lâm Phong cùng Lạc Ly đừng quên: Ta nhị gia phía sau còn có Nhất Phẩm đường.

Lâm Phong gặp hấn khắp khuôn mặt là đắc sắc, một đôi mắt lại bắt đầu toát ra dâm quang tại Lạc Ly trên người quan sát, lại gặp Lạc Ly đã đến nỗi tung biên giới, vôi vàng làm bộ bị sợ hãi giống như, nở nụ cười mở miệng nói: "Cái kia nhị gia a, vậy sao ngươi bồi thường a, ngươi đây cũng biết trên người ta không có bao nhiêu tiền a, phải làm sao mới ổn đây a."

Lúc đầu bị tên mập mạp chét bầm này sắc híp híp mắt thần khiến cho sắp sửa nổ tung Lạc Ly đột nhiên nhìn thấy Lâm Phong cái này hèn mọn đáng ghét, nhìn không được phúc một tiếng, bật cười.

Xem hai người đều nhìn về phía mình, Lạc Ly vôi vàng thu hồi nụ cười, cố nén cười, nửa khom người, phát tay một cái nói: "Đừng động ta. . . Các ngươi. . . Tiếp tục."

"Ngươi nha đầu kia, ngươi còn có mặt mũi cười, đều là ngươi gây họa, ngươi xem nhị gia tốt như vậy người, nếu không phải là ngươi ý vào chính mình học qua một võ vẽ mèo quào giết nhiều như vậy Nhất Phẩm đường cao thủ, cái kia nhị gia có thể tức giận sao?"

Lâm Phong lấy lại xoay người nhìn cười, làm bộ rất cung kính đối Điều Nhị bồi lễ nói: "Nhị gia, nha đầu kia niên kỷ, ngài đại nhân đại lượng, cũng đừng cùng với nàng một cái nha đầu tính toán, ngài chỉ để ý sau đó phải làm sao bây giờ."

"Xem ở ngươi một cái còn rất thức thời phân thượng, ngươi đã đem trên người tất cả tài vật lưu lại, sau đó rút đi, còn như nàng nha! Hắc hắc!"

Lúc này Điều Nhị đã hoàn toàn quên trước đó quý gối Lạc Ly trước mặt cầu xin tha thứ sự tình, một đôi mắt sắc mị mị nhìn chăm chăm Lạc Ly xem một vòng, lẻ lười tại đây dận trên môi liếm một chút: "Nàng giết Nhất Phẩm đường nhiều huynh đệ như vậy, nhất định phải theo ta hỏi Nhất Phẩm đường thỉnh tội, bằng không ta cũng không cách nào khai báo."

Lâm Phong thực sự là bội phục cái này gian xảo mập mạp sắc dâm, xem ra hấn đầu óc bây giờ đã hoàn toàn bị tình tròng chiếm giữ, mất đi suy nghĩ cùng năng lực phán đoán, thủ hạ nhiều người như vậy đều bị Lạc Ly giết, chính hấn vừa mới còn quý gối người ta trước mặt cầu xin tha thứ, lúc này lại còn dám đánh Lạc Ly chủ ý, đkm cũng không suy nghĩ một chút chính hấn có bản lĩnh kia hay không để người ta đặt ở dưới hông mà bắt đầu ý, dâm.

Gặp Điều Nhị hai mắt mạo hiểm xanh mượt dâm ánh sáng, không kiêng nể gì cả tại Lạc Ly trên người mấy cái bộ vị trọng yếu tự do, trên mặt càng là kiêu ngạo không ai bì nổi, biết hấn lúc này đã bị mình nâng lên trời, hoàn toàn vui.

Thời cơ đến.

Lâm Phong mỉm cười, thay đổi trước đó loại kia hèn mọn lấy lòng dạng, bình thần nói: "Cái này ta không tính, ngươi được hỏi nàng một chút gia gia, nhìn nàng một cái gia gia có đồng ý hay không."

"Gia gia hấn là người nào từ lão đầu, hấn ở đâu, hấn dám không đồng ý, không muốn sống." Điều Nhị hai mắt vẫn như cũ đứng ở Lạc Ly trên người, đầu cũng sẽ không một câu.

"Ách, gia gia hấn là Thiên Minh tông đại trưởng lão, dường như gọi Lạc Tu, lúc này hấn là không ở nơi này."

Lâm Phong liếc mắt nhìn còn đang ý dâm bên trong Điều Nhị, bốn cột nói ra Lạc Ly thân phận. Không muốn Điều Nhị căn bản không có chăm chú nghe Lâm Phong, nghe được Lâm Phong một câu cuối cùng, là được giãn dử nói: "Mã mẹ nó, ngươi một cái đùa giỡn lão tử đầu, lão già đáng chết kia đều không ở nơi này ngươi một cái rắm. . . Ân, chờ một chút, ngươi vừa rồi gia gia hấn là ai nhỉ?"

Điều Nhị chợt tỉnh ngộ tới, sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, trong ánh mắt dâm quang cũng đã biến mất, lộ ra nghi hoặc cùng vẻ hoảng sợ.

Lâm Phong chế giễu giống như hồi đáp: "Gia gia nàng là Lạc Tu."

"Không phải câu này, là phía trước câu kia." Điều Nhị trong lòng đã bắt đầu thay đổi lạnh, hấn chỉ cảm thấy vừa rồi tựa hồ nghe đến Lâm Phong đến Thiên Minh tông. Còn Lạc Tu đại danh, hấn quả thực chưa từng nghe qua. Hai mắt gắt gao chăm chú vào Lâm Phong trên mặt, trong lòng không ngừng cầu khẩn, cầu khẩn là mình vừa mới nghe lầm.

"Há, ta lặp lại một lần a: Gia gia hấn là Thiên Minh tông đại trưởng lão, gọi Lạc. . ."

"Oành"

Một tiếng vang thật lớn, Điều Nhị tiếng ngã xuống đất âm cắt đứt Lâm Phong, Lâm Phong nhếch miệng lên, bắt tài liếc hấn liếc mắt.

Lâm Phong tàn nhẫn đem Điều Nhị cuối cùng một hy vọng hoàn toàn đánh bại, làm Lâm Phong đến Thiên Minh tông thời điểm, hấn chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, hai chân mềm nhũn, sau đó liền cái gì cũng không biết.

"Ha ha ha! Lâm Phong ngươi. . . Ngươi nghĩ cười ngạo ta à. Ha ha ha!"

Lạc Ly cũng lại nhẫn không đi xuống, một chút bộc phát ra, cười tiền phủ hậu ngưỡng.

Lâm Phong nhếch miệng mỉm cười nói: "Người nha đầu kia, kém hư chuyện tốt."

Chỉ có Đinh Phi Trúc về mặt ngây thơ đứng ở một bên, không biết Lạc Ly vì sao cười thành dạng này. Đối với Lâm Phong trước đây cũng sau cứ biến hóa nàng rất không hiểu.

"Không rõ a!"

Lâm Phong để cho Đinh Phi Trúc từ trong ngây người tỉnh táo lại, yếu ớt hỏi: "Quả thực không rõ, các người rõ ràng có thực lực đối phó tên mập mập chết bầm này, vì sao không dứt khoát để cho vị tỷ tỷ này một đao kết liễu hắn, ngược lại muốn phí nhiều như vậy trắc trở đây?"

Lâm Phong mỉm cười, xem ra Đinh Phi Trúc là không có nghe qua Thiên Minh tông đại danh, cũng phải a, nàng bản thân liền là một người bình thường bách tính, lại sinh ra sinh trưởng ở cái này Bình Dương thành, không biết Thiên Minh tông loại này siêu việt hoàng quyền cao cao tại thượng quái vật lớn cũng rất bình thường.

"Câu có câu nói: Buồn bã lớn không ai bằng tâm chết, sát thân không bằng tru tâm. Nghe qua sao?"

Đinh Phi Trúc lắc đầu, lại cái hiểu cái không đầu.

"Thôi đi, đây là vị đại nhân vật kia a, ta làm sao chưa từng nghe qua?"

Lạc Ly ngưng tiếng cười lại, gặp Lâm Phong tại vô nghĩa, bốn cột tới một câu như vậy.

Lâm Phong mặt không đỏ tim không đập nói: "Đây là vĩ nhân Lâm Phong."

"Ta liền biết người ở đây chuyện phiếm, người qua người chính là rất có đạo lý, mập mập chết bầm này chính là một cái tấm gương. Bất quá ta hiện tại cảm giác người người này thật đáng sợ a, như thế tồn tại chiêu trò người cũng nghĩ ra được."

Lạc Ly tâm tình thật tốt, nửa thật nửa giả mở ra Lâm Phong trò đùa.

"Hai vị ca ca tỷ tỷ, các người có thể theo ta là chuyện gì xảy ra không? Ta không biết rõ."

Được nghe Đinh Phi Trúc cái này yếu ớt thanh âm, Lạc Ly cười nói: "Đây đều là cái này một cái quỷ kế, hắn đầu tiên là cố ý đem mập mập chết bầm này nâng lên trời, để cho mập mập chết bầm này vui tìm không ra bắc, sau đó sẽ đưa hắn một gậy đánh tới Địa Ngục. Để cho hắn trực tiếp từ cực lạc biến thành vô cùng bi thương, trong lòng hắn trong chốc lát không thể chịu đựng, cho nên liền thành dạng này, đây chính là tru tâm."

Đến nơi đây hung hăng đập mặt đất Điều Nhị một cước, nói tiếp: "Người xem đi, mập mập chết bầm này coi như không chết, hắn tỉnh lại về sau thần trí cũng sẽ không thanh tỉnh, trăm phần trăm phế bỏ."

Đinh Phi Trúc sau khi nghe xong trầm tư một chút, hỏi tiếp: "Nhưng vì cái gì muốn phiền toái như vậy đây? Bằng các người bản lĩnh một đao giết không phải càng dứt khoát."

"Người đây liền không biết, giống như thứ người xấu này, một đao giết lại không là quá tiện nghi hắn? Người như thế nên để cho hắn còn sống thừa nhận trước hắn Ban người khác thống khổ, hắn hắn là cả đời sống tại hồi hận cùng trong thống khổ."

Đinh Phi Trúc gặp Lâm Phong lúc hai mắt lệ quang lập loè, vẻ mặt dứt khoát, khẩu khí băng lãnh được như vạn năm không thay đổi hàn băng, không khỏi nhin không được đánh rùng mình.

Sau một khắc, Đinh Phi Trúc phù phù một tiếng quỳ rạp xuống Lâm Phong trước mặt, cực nhanh dập đầu lạy ba cái liên tiếp, sau khi ngẩng đầu lên về mặt bị phản nói: "Lâm công tử đại nghĩa, Phi Trúc mặt dày khăn cầu công tử giữ gìn lẽ phải."

Lâm Phong cùng Lạc Ly đều bị hắn đột nhiên này cử động làm sửng sờ một chút, chờ bọn hắn phục hồi tinh thần lại, Đinh Phi Trúc đã dập đầu hết ba cái đầu.

Lâm Phong cùng Lạc Ly đối nhìn kỹ liếc mắt, mở miệng nói: "Người có chuyện gì trước lại."

"Không cần, như ta vậy rất tốt, ta cứ như vậy đi!"

Đinh Phi Trúc quật cường để cho Lâm Phong trên mặt hiện lên một tia không vui, hắn ghét nhất không có xương bánh chè người, kiếp trước tại đại thế giới thời điểm cũng giống như vậy, hắn giữ chức vị trí Tông chủ sau tựu hạ lệnh thủ tiêu bên trong tông vốn có quỷ xuống quỳ cù.

"Vậy người liền quỳ đi, chúng ta đi trước."

Lạc Ly cùng Đinh Phi Trúc đều bị Lâm Phong cái này thanh âm lạnh như băng khiến cho sửng sờ, Lạc Ly không hiểu nhìn phía Lâm Phong, gặp hắn sắc mặt cũng như muốn đòi không tan hàn băng, mỗi động động, muốn nói lại thôi.

Đinh Phi Trúc càng là không hiểu lắm, bất quá nàng vốn là cực kì thông minh, hơi chút ngây người sau đột nhiên phúc chí tâm linh, hiểu được, đành một chút đứng, đối Lâm Phong chấp tay một cái nói: "Thật xin lỗi, ta không biết công tử không thích xem người quỳ."

Lâm Phong thấy thế dừng bước, sắc mặt cũng giãn ra rất nhiều, mặt không chút thay đổi nói: "Có chuyện gì liền nhanh lên đi, chúng ta còn phải gấp rút lên đường, ở chỗ này đã làm lỡ chúng ta rất nhiều thời gian."

"Ách, thật xin lỗi, đây đều là Phi Trúc sai, là Phi Trúc chết tiết, giúp người xấu làm điều ác, mời công tử trách phạt!"

Đinh Phi Trúc cúi đầu không dám nhìn Lâm Phong hai người, thanh âm cũng thấp rất nhiều.

Lâm Phong ngấm nằng liếc mắt, khẩu khí nghiêm khắc cảnh cáo nói: "Người giúp người xấu làm điều ác, khi dễ lương thiện, đúng là chết tiết, bất quá niệm tình người trong lòng còn có thiện niệm, hôm nay lại không tính toán với người, nếu có lần sau nữa. Hừ hừ, định không dễ tha."

"Lần sau. . ." Đinh Phi Trúc ngẩng đầu, lộ vẻ sầu thảm cười nói: "Xin công tử yên tâm, tuyệt đối sẽ không có lần sau, Phi Trúc cũng không thể sống quá đêm nay, làm sao tới lần sau."

"Người là sợ Điều Nhị đại ca gian xảo an tổ trả thù người, cho nên người là muốn cầu chúng ta đi giết gian xảo an tổ?"

Nghe được Lạc Ly, Đinh Phi Trúc lắc lắc đầu nói: "Gian xảo an tổ nơi đó ta biết các người nhị vị nhất định sẽ đi giải quyết hẳn, ta mặc dù không biết Thiên Minh tông là thực lực gì, nhưng nghe các người vừa rồi ta liền biết, Nhất Phẩm đường bắt quả là các người Thiên Minh tông thuộc hạ thế lực, tỷ tỷ người là Thiên Minh tông trưởng lão tôn nữ, bọn họ tự nhiên muốn nghe người."

"Tất nhiên đều biết, vậy người thì sợ gì?"

Lạc Ly lòng hiếu kỳ không khỏi bị Đinh Phi Trúc câu, nhin không được hỏi một câu.

"Ta. . . Ta. . ." Đinh Phi Trúc tựa hồ là nghĩ đến cái gì làm nàng vô cùng thống khổ chuyện, mới một chữ liền nghẹn ngào không đi xuống, trong đôi mắt càng là hơi nước sương mù.

"Ai, người trước đừng khóc a, người ngược lại là trước tiên đem sự tình rõ ràng a, hài tử này, người gấp gấp chết ta."

Cvt: Chương này bị mất txt, phải sang web khác lấy về, ko biết có khớp với nội dung chương 47 ko nữa. Mọi người đọc nếu thấy ko khớp thì cmt xuống để mình biết mà sửa nha.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Âm hiểm xảo trá hèn hạ vô sỉ tới cực điểm

Lạc Ly tuy có lúc giống như một Ma nữ giống như làm mờ, thành thực địa (mà) phi thường thiện lương, lúc này thấy Đinh Phi Trúc đáng vẻ, nàng đồng tình tâm trong nháy mắt tràn lan.

"Tốt, ta." Đinh Phi Trúc sắc mặt kiên định một chút: "Các người không biết tại chúng ta Bình Dương thành còn có một cái so gian xảo cạnh hai người xấu, người này vô tình vô nghĩa, hại chết chính mình thân đệ đệ, chiếm trước thân đệ tức. Đối với thứ người xấu này, các người có thể hay không quản một chút?"

"Cái gì, còn có dạng này người?" Lạc Ly từ ngay tại tông môn lớn lên, rất ít biết Tô thế tục ở giữa sự tình, nhất phương nghe nói, không khỏi sắc mặt đại biến, vẻ mặt oán giận nhìn phía Lâm Phong, ánh mắt kia tràn ngập người mặc kệ ta muốn quản ý tứ.

Lâm Phong tức xạm mặt lại lắc đầu, không phải hắn không muốn quản, mà là hắn kiếp trước sống ngàn năm lại thêm kiếp này tại thế tục ở giữa sinh hoạt hơn mười năm, chuyện gì chưa thấy qua, thế gian chuyện bất bình gặp nhiều, cũng tỷ như chính hắn kiếp trước tao ngộ chính là tốt nhất ví dụ, loại chuyện như vậy quá nhiều, quản không thắng quản.

Mà quan trọng hơn là lúc này chính hắn cũng phiền phức triển thân, trong lòng một mực có loại dự cảm không tốt, hiện nay một lòng chỉ nghĩ làm sao mau sớm đi kiểm đồ thép, đề thăng phụ thân thù hạ đại quân thực lực, chỉ có thực lực mạnh, mới có thể ở nơi này thế gian sống sót xuống dưới, cũng chỉ có thực lực của chính mình mạnh, mới có thể có sức mạnh đi hành hiệp trượng nghĩa.

Nếu như ngay cả mình mệnh đều tùy thời khó giữ được, làm sao nói chuyện gì hành hiệp trượng nghĩa, nói gì cái gì tiểu ngạo thiên hạ.

Gặp Lạc Ly vẫn như cũ vẻ mặt phần uất; Đinh Phi Trúc vẻ mặt bi thương, trong đôi mắt lệ quang bắt đầu khởi động, Lâm Phong tâm cũng mềm một chút, dù sao hắn chính là cái ghét ác như cừu người, thờ dài, mở miệng hướng Đinh Phi Trúc hỏi: "Vậy người này có quan hệ gì tới người?"

Đình Phi Trúc gặp Lâm Phong hỏi như vậy, cũng biết có hi vọng, vội vàng bi thiết đáp: "Hắn là đại bá ta, bị hấn hại chết thân đệ đệ chính là cha ta, bị hấn chiếm trước thân đệ tức chính là ta mẫu thân."

Xong Đình Phi Trúc trong đôi mắt nước mắt tại cũng không ngừng được, như cắt đứt quan hệ trên châu giống như phốc phốc đi xuống, vành mắt thông hồng, khắp khuôn mặt là cừu hận, răng trắng cắn khanh khách vang lên.

"Cái kia Viêm Cô là gì của ngươi? Ngươi lại vì sao phải nữ giả nam trang? Lễ nào ngươi nữ giả nam trang đại bá của ngươi liền không biết ngươi sao?"

Lâm Phong sau khi nghe thoáng suy nghĩ một chút, liền hỏi ra mấy cái bện nhọn vấn đề.

"A, nguyên lai công tử ngươi sớm đã nhìn thấu ta và cô cô ở giữa quan hệ, cái kia vì sao công tử ngươi còn muốn theo ta tới nơi đây mua ngựa?"

Đình Phi Trúc cái này cả kinh không giống có thể, không nghĩ tới nhóm người mình cho rằng vạn vô nhất thất mưu kế, nguyên lai sớm bị người ta xem thấu, lấy bọn họ bản lĩnh, nếu như lúc đó làm khó dễ, vậy mình và cô cô lại không là đã sớm giống như tên mập mập chết bầm này nằm trên mặt đất?

"Cái này ngươi không cần phải để ý đến, ta làm như vậy tự có ta đạo lý, ngươi trước tạm hồi đáp ta vấn đề."

Gặp Lâm Phong khẩu khí hình như có không vui, Đình Phi Trúc không còn dám hỏi, thoáng dè dặt một chút kích động cảm xúc, hệ thống một chút ngôn từ, mở miệng nói: "Việc này tương đối phức tạp, ta liền từ đầu lên đi, có thể phải làm lỡ nhị vị trong lúc nhất thời."

Đình Phi Trúc lấy tâm liếc mắt nhìn Lâm Phong thần sắc, gặp Lâm Phong mặt không chút thay đổi đầu, hơi hơi hu khẩu khí, nói tiếp: "Nghe ta cô cô, chúng ta Đình gia vốn là cái này Bình Dương thành trong đại gia tộc, ở chỗ này đã tồn tại mấy trăm năm. Đến cha ta bọn họ thế hệ này liền hai cái huynh đệ thêm cô cô ta, cha ta cùng ta đại bá là song bào thai huynh đệ, cha ta gọi Đình Liên Võ, đại bá ta gọi Đình Liên Đức. Cô cô ta nhất, gọi Đình Viêm Cô, "

Đến nơi đây Đình Phi Trúc lại dừng lại một chút, len lén liếc mắt nhìn Lâm Phong, gặp hắn biểu tình như cũ, mới nói tiếp: "Cha ta bởi vì từ phía trên chi phí xuất chúng, tại tám tuổi lúc bị một cái đến từ Thiên Hoa tông cao nhân tiền bối mang đi tu luyện, đại bá từ thể nhược nhiều bệnh, liền ở nhà bên trong tiếp nhận chức vụ chức gia chủ."

Lúc đầu toàn tộc người bởi vì ta phụ thân mà cảm thấy kiêu ngạo, không muốn ngay tại mười lăm năm trước, cha ta đột nhiên mang theo mẹ ta còn có vừa mới sinh ra ta trở lại Bình Dương thành âm thầm tìm được cô cô ta. Đem vừa mới đầy tháng ta giao phó cho cô cô, dặn cô cô không thể nói cho bất luận kẻ nào ta là Đình Liên Võ nữ nhi, cũng yêu cầu nhất định phải đem từ theo ta nữ giả nam trang.

Cô cô lúc đó rất không minh bạch cha ta hành vi, đồng thời cũng ý thức được cha ta khả năng có việc gạt nàng, nhiều lần truy vấn về sau, cha ta mới nói cho nàng biết một tình huống.

Là ta phụ thân Đại sư huynh cũng chính là ta cậu vô có mất tích, cha mẹ nhiều lần truy tra. . ."

"Chờ một chút!"

Đình Phi Trúc gặp Lâm Phong đột nhiên mở miệng cắt đứt mình nói, không hiểu hướng hắn liếc mắt nhìn, gặp hắn sắc mặt có quái dị, lại liếc mắt nhìn Lạc Ly, gặp nàng cũng giống vậy sắc mặt có quái dị, không khỏi trong lòng có thấp thòm.

"Ngươi biết mẹ ngươi họ gì sao?"

Đình Phi Trúc chợt nghe Lâm Phong cái này chân mày không có nào vừa hỏi, trong lòng càng thêm tâm thần bất định, lẽ nào hắn nhận biết mình phụ mẫu? Hừ, cha là Thiên Hoa tông người, cái cô nương này là Thiên Minh tông người, Thiên Hoa tông, Thiên Minh tông hai cái danh tự này hình như là huynh đệ a, bọn họ có phải hay không là một người. . .

"Trả lời ta."

Lâm Phong gặp Đình Phi Trúc tại cái kia thất thần, không khỏi có lo lắng, khẩu khí cũng hơi chút trọng một.

"Xong, xong, khả năng hai người này chính là phụ thân cừu nhân phái tới người, ta tại sao ngu xuẩn như vậy a, lần này phiền phức, mình coi như chết cũng không sao cả, nhưng này sẽ còn liên lụy đến cô cô, phải làm sao mới ổn đây a."

Đình Phi Trúc trong lòng kinh hãi, nàng đã nhận định Lâm Phong cùng Lạc Ly chính là đi đối phó nàng.

Lâm Phong gặp nàng sắc mặt biến đổi liên hồi, đột nhiên minh bạch một nàng tâm tư, không khỏi bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, tận lực đem chính mình thanh âm thay đổi nhu hòa, mặt nở nụ cười nói: "Ngươi đừng sợ, chúng ta không phải người xấu, ta hỏi ngươi, mẹ ngươi có phải hay không họ Đan? Cậu ngươi có phải hay không gọi Đan Chính?"

"Oanh "

Đình Phi Trúc nghe vậy sắc mặt trong nháy mắt trở nên tro ngói, miệng phồng lớn lớn, ánh mắt tràn ngập tuyệt vọng cùng địch ý, thân thể liên tục lui về phía sau mấy bước, ngón tay chỉ vào Lâm Phong, lạnh lùng nói: "Các ngươi khỏe ác a, cha ta đều đi nhiều năm như vậy, các ngươi còn muốn tới trăm thảo trừ căn sao? Còn dùng hèn hạ như vậy thủ đoạn tới lừa dối ta một đứa bé."

"Oa oa!"

Lâm Phong cùng Lạc Ly hai người đều chỉ cảm thấy đầu có ngàn vạn cái quạ đen tại diêm rầm rĩ, xạm mặt lại, hai người bắt đầu đi đối nhìn kỹ liếc mắt, đều nhìn thấy đôi phương trên mặt đỏ khốc đỏ cười biểu tình.

Lắc đầu thờ dài, Lâm Phong bắt đầu đi nói: "Nha đầu, ngươi hiểu lắm, ta với cữu cữu ngươi Đan Chính là bằng hữu."

"Hừ, ngươi người này thật đúng là âm hiểm xảo trá hèn hạ vô sỉ đến vô cùng, đến bây giờ còn nghĩ đến gạt ta, có phải hay không muốn đối ta cũng tới một cái buồn bã lớn không ai bằng tâm chết, sát nhân không bằng tru tâm tuyệt hoạt a, ngươi mơ tưởng, ta chính là chết cũng sẽ không giống mập mạp chết bầm này thượng ngươi coi."

Gặp Đinh Phi Trúc đã tiến vào rúc vào sừng trâu, Lâm Phong một hồi bắt đầu đi quay đầu nhìn về Lạc Ly. Xem ra nha đầu kia đối với mình hiểu lắm quá sâu, chính mình giải thích thế nào đi nữa đều vô dụng, vốn có thể mặc kệ đùa giỡn tay rồi đi, có thể như là đã biết nàng là Đan Chính cháu ngoại, mà nàng lúc này còn gặp phải đại phiền toái, hẳn lại như thế nào có thể có dạng đùa giỡn tay đi đây?

Gặp Lâm Phong quăng tới xin giúp đỡ ánh mắt, Lạc Ly cũng đã nhìn ra lúc này mặc kệ đối Đinh Phi Trúc cái gì đều là đối ngư đánh đàn, nàng căn bản sẽ không nghe, bắt đầu đi đối Lâm Phong lắc đầu.

"Các ngươi không cần tái diễn làm trò, muốn giết cứ giết, muốn quả liền quả, ta Đinh Phi Trúc mặc dù niên kỷ, không có sửa qua võ đạo, nhưng ta tuyệt đối sẽ không sợ các ngươi."

Gặp Đinh Phi Trúc xé tâm lực nghĩ gầm rú, Lâm Phong chỉ có thể cười khò, bắt đầu đi đối Lạc Ly nói: "Chúng ta đi thôi!"

Hết thật sâu liếc mắt nhìn Đinh Phi Trúc, xoay người đầu cũng không hồi đi nhanh hướng bán ngựa bên ngoài sân đi tới, Lạc Ly cũng liếc mắt nhìn Đinh Phi Trúc, ý vị thâm trường thờ dài, xoay người theo sát sau lưng Lâm Phong rồi đi.

Chỉ để lại Đinh Phi Trúc cùng thẳng góc kia ngây ngốc thiếu niên hai người đứng tại chỗ sững sờ xuất thần.

"Phi Trúc ca, ta xem ngươi thật hiểu lắm hai cái này ca ca cùng tỷ tỷ, bọn họ là người tốt."

Đinh Phi Trúc bị cái này ngốc thiếu niên giật mình tỉnh lại, hơi sững sờ nói: "Hai góc, ngươi thật cảm thấy là ta sai, bọn họ thực sự là người tốt sao?"

Đinh Phi Trúc lời này nhìn như đang hỏi hai góc, đồng dạng cũng là đang hỏi nàng chính mình.

"Hai góc vốn là góc, Phi Trúc ca ngươi thông minh như vậy, ngươi khẳng định so với hai góc rõ ràng hơn."

"Ta so ngươi rõ ràng. . . Không. . . Ta hiện tại giống như ngươi không rõ ràng, thậm chí khả năng ngươi mới là đối, mà ta làm được có thể là sai."

Đinh Phi Trúc tỉnh táo lại cẩn thận hồi nghĩ một hồi trước đó tại Lâm Phong cùng Lạc Ly ở giữa đối thoại, nhiều lần sau khi tự hỏi đột nhiên cảm giác được chính mình tựa hồ thật sai, nàng nhớ tới Lâm Phong đang cùng nàng lúc ánh mắt, ánh mắt kia mặc dù thâm thúy như tỉnh không, lại rõ ràng là trong suốt như nước, hoàn toàn không mang theo một tia tà niệm.

"Phi Trúc ca, chúng ta cũng đi thôi, nơi đây chết rất nhiều người, một hồi nếu như quan binh đến, chúng ta liền phiền phức."

"Ngươi đối, bọn họ khả năng thực sự là người tốt, hai góc, chúng ta đi, đuổi theo bọn họ đi."

"Nhưng bọn họ đã sớm đi không còn bóng, ngươi biết bọn họ đi nơi nào sao?"

Đinh Phi Trúc đột nhiên cả kinh, đúng vậy a, bọn họ đi nơi nào? Hung hăng tại trên đầu mình đánh một cái tát, hai mắt lệ như suối trào: "Đinh Phi Trúc a Đinh Phi Trúc, uống ngươi tự xưng chính mình thông minh hơn người, lúc này lại phạm phải như vậy sai lầm trí mạng, hai người này lại lịch có khả năng đem kiều ngao không ai bì nổi mập mạp chết bầm đều hù dọa than, cao như vậy người phải giúp ngươi, ngươi lại riêng là đem người ta trở thành cừu nhân, đem người khí chạy, ngươi làm sao xứng đáng nuôi người lâu như vậy cô cô, làm sao xứng đáng hàm oan mà chết phụ thân a."

Hai chân mềm nhũn, kém liền quỳ rạp xuống đất, hoàn hảo bên người nàng hai góc nhanh tay, một tay lấy nàng đỡ lấy mới không còn trực tiếp ngã sấp xuống tại tràn đầy vết máu mặt đất.

Sau một lúc lâu, Đinh Phi Trúc xóa đi khóe mắt nước mắt, trong ánh mắt mặc dù còn tràn đầy hối hận, bất quá sắc mặt cũng đã kiên nghị rất nhiều.

"Chúng ta đi, trở về tìm ta cô cô đi."

Trốn ở góc phòng một mực tại quan vọng Lâm Phong cùng Lạc Ly hai người gặp Đinh Phi Trúc mang theo thẳng góc kia thiếu niên tập tễn ly khai bán ngựa trang, hai người đối nhìn kỹ liếc mắt sau lạng lẽ cùng sau lưng bọn họ.

Bình Dương thành mặc dù không phải rất lớn, có thể bán ngựa trang tại thành tây, rồi chỗ ngồi rơi vào thành bắc Lão Văn thị lửa của hàng bánh bao vẫn có khoảng cách, lại thêm Đinh Phi Trúc hai người cũng đều là người thường, mặc dù chạy hết tốc lực, tuy nhiên mất trọn không kém hơn nửa canh giờ mới chạy tới.

"Di, Phi Trúc ca, làm sao cửa hàng bánh bao ở đâu có nhiều người như vậy a?"

Hai người ngu mặc dù ngốc, mà dù sao là nam hài tử, thể lực rõ ràng mạnh hơn Đinh Phi Trúc rất nhiều, Đinh Phi Trúc đi qua thời gian dài chạy nhanh sớm đã mệt thở hổn hển, hấn lại thật nhiều.

Chính đỡ thất lưng cần rằng cúi đầu chạy nhanh Đinh Phi Trúc nghe vậy cả kinh, bỗng nhiên ngưng lại cước bộ ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy cửa hàng bánh bao cánh cửa vây quanh thật là nhiều người.

"Này sao lại thế này? Lễ nào xảy ra chuyện gì? Chúng ta vội vàng đi qua nhìn một chút." Dứt lời cũng không biết lấy ở đâu khí lực, vừa mới còn thở hồng hộc, này lại dạt ra chân liền mãnh mẽ chạy tới.

"Chẳng lẽ là hai người kia thật là xấu người, đã tới tìm cô cô phiền phức? Không nên a. . . Này sẽ là ai? Không tốt, có thể là gian xảo an tổ. Có thể những cái kia vậy xem người tựa hồ lại tất cả đều là một ít lằng giềng a. . . Chẳng lẽ là bọn họ đã. . ."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Lão Vân tha thiết ước mơ địa phương

Đinh Phi Trúc không dám nghỉ tiếp nữa, cũng không biết lấy ở đâu khí lực, chạy như bay, không đến hơn mười hơi thở công phu liền vọt tới cửa hàng bánh bao cánh cửa vài chục trượng bên ngoài.

"Ai, làm vậy a, Lão Vân đầu tốt như vậy một người, thượng thiên bắt công a!"

"Đúng vậy a nghe Lão Vân đầu là vì bảo hộ Viêm Cô mới như vậy, thật là người tốt cái kia!"

"Ai mà không đầu, cái này Lão Vân đầu vài chục năm như một ngày bảo hộ cái này Viêm Cô mẹ con hai người, đối, đến là ai muốn tìm như thế một đồng cô nhi quả mẫu phiền phức a!"

"Không biết a, nghe là hai người, một cái bị Lão Vân đầu đánh chết, một cái khác thụ thương chạy."

". . ."

Nghe đến mấy cái này tiếng nghị luận, Đinh Phi Trúc lòng nóng như lửa đốt, vội vàng đẩy ra vây quanh ở cánh cửa người cấp thiết hướng cửa hàng bên trong chen tới.

"Dì, đây không phải là Phi Trúc sao? Người trả thế nào trở về?"

"Hấn khẳng định về được a, đây là nhà hấn, trong nhà gặp chuyện không may nào có sẽ không tới đạo lý."

"Ta có thể nghe tới người là tìm đến mẹ con bọn hấn phiền phức a, hấn cái này trở lại một cái không phải tự chui đầu vào lưới sao?"

"Xin nhường một chút, ta muốn đi vào! Để cho, một, hạ."

Đinh Phi Trúc trái tim đều đang chảy máu, đơn bạc thân thể nỗ lực hướng bên trong chen, quá nhiều người, thực sự chen không ra, không thể làm gì khác hơn là hô to một tiếng.

Cái này một hô quả nhiên hữu dụng, những thứ này hàng xóm láng giềng phần lớn biết hấn, nghe tiếng đều rói rít nhường ra một con đường đến, đồng thời dùng đủ loại ánh mắt nhìn hấn.

Đinh Phi Trúc đã quên không người ta thấy thế nào hấn, nàng hiện tại thậm chí nhanh biết đến xảy ra chuyện gì, từ những người vây xem này trong miệng hấn đã biết đại khái, chắc là Lão Vân thức vì bảo vệ cô cô thụ thương.

Sau một khắc, nàng rốt cục chen đến cửa hàng bánh bao cánh cửa.

"Lão Vân. . . Lão Vân, người tỉnh lại đi a Lão Vân! . . .!"

Một hồi tê tâm liệt phế tiếng khóc kêu từ trong Đường truyền đến.

"Cô cô. . . Vân thức. . ."

Đinh Phi Trúc tự nhiên có thể nghe ra đây là cô cô nàng Viêm Cô thanh âm, lập tức thân thể mạnh mẽ chấn, dưới chân một cái lão đảo, kềm ngã sắp xuống, nhờ có bên người có người tay mắt lanh lẹ diu nàng một chút.

Không đợi đứng vững, Đinh Phi Trúc trạng thái như điên cuồng hất tay một cái trong triều Đường phóng đi.

"Vân thúc. . ."

Cửa hàng bánh bao nội đường không tính quá lớn, lúc này Viêm Cô chính ngồi quỳ trên mặt đất, trong lòng ôm một cái vết máu đầy người người đàn ông trung niên, nam tử này không phải Lão Vân còn có ai.

Tại Viêm Cô trước người mặt đất còn nằm một đồng dạng vết máu đầy người thi thể.

Đinh Phi Trúc hai mắt đỏ thắm, một bước vọt tới Viêm Cô trước mặt, tự tay liền hướng Lão Vân trên mặt sờ soạn.

"Ba "

"Không cho chạm vào hấn!"

Tay nàng còn không có mò lấy Lão Vân khuôn mặt đã bị Viêm Cô tự tay đẩy ra.

"Cô cô, là ta, ta là Phi Trúc a! Cô cô!"

Đinh Phi Trúc gặp Viêm Cô hai mắt vô thần, tựa hồ ngay cả mình cũng không nhận ra, vội vàng quát to lên.

"Phi Trúc. . . Phi Trúc! . . . Phi. . . A. . . Phi Trúc ngươi hồi tới làm cái gì, ngươi đi mau, đi mau!"

Viêm Cô đột nhiên giựt mình tỉnh lại, lo lắng tự tay đem Đinh Phi Trúc đẩy cái lão đảo, để cho nàng đi mau.

"Cô cô, đây là làm sao, này sao lại thế này a, làm sao sẽ trở thành dạng này?"

Đinh Phi Trúc không đợi đứng vững, cũng không để ý mặt đất tràn đầy vết máu, một cái giấy dựa quỳ rạp xuống Viêm Cô bên người, trong miệng lo lắng hỏi thăm.

"Đây là đại nhân chuyện, ngươi một đứa bé quản nhiều như vậy làm cái gì, ngươi đi nhanh lên, đi mau, cút ngay!"

Viêm Cô gặp Đinh Phi Trúc không chỉ có không đi, còn quỳ đến trước mặt mình đến, làm tức giận công tâm, đối lấy hấn tiêu nộ rống to.

"Không. . . Cô cô, ta không đi, ta từ ngươi sống nương tựa lẫn nhau, ta tuyệt đối sẽ không ly khai ngươi, cho dù chết cũng muốn cùng cô cô ngươi chết cùng một chỗ."

Đinh Phi Trúc mặc kệ Viêm Cô nộ xích, quật cường quỳ ở nơi đó bất động.

Viêm Cô gặp nàng khẫu khí kiên quyết, cũng biết hài tử này mặc dù tuổi không lớn lắm, có thể quật khởi tới cùng với nàng phụ thân giống nhau như đúc, căn bản sẽ không nghe mình nói ly khai.

Thở dài nói: "Ai, ngươi Lão Vân thúc vì bảo vệ chúng ta đã thành dạng này, hấn đến cuối cùng đều ở đây giao cho để ngươi mau rồi đi Bình Dương thành, ngươi nếu như không đi nữa, nếu là có chuyện bất trắc, ngươi để cho ta làm sao xứng đáng ngươi Lão Vân thúc, như thế nào xứng đáng cha ngươi a!"

"Cô cô, Lão Vân thúc hấn. . . Ngươi hấn. . . Hấn. . . Đi?"

Đinh Phi Trúc mặc dù đã nhìn thấy Lão Vân toàn thân vết máu nằm ở Viêm Cô trong lòng, nhưng vẫn là khó có thể tiếp thu bình thường một mực cung chiều chính mình Lão Vân thúc cứ như vậy ly khai nhân thế, hai mắt đầm lệ bên trong thất thanh khóc rống lên.

"Ai. . . Ngươi Lão Vân thúc vì bảo vệ chúng ta, dùng lực hai người, ở bên trong thân thể. . . Hơn mười đao, hấn. . ."

"Hấn còn có thể cứu."

Lúc này một đạo không tính to lớn lại tràn ngập từ tính thanh âm rõ ràng truyền vào đang ở thống khổ hai người trong tai.

"Có thể cứu chữa. . . Ai. . . A. . . Tại sao là các ngươi?"

Viêm Cô nghe vậy nhanh chóng phản ứng, hướng phát ra tiếng chỗ nhìn lại, chỉ thấy đứng ở cửa một nam một nữ hai cái người quen biết ảnh, đây không phải là sớm tới tìm ăn thịt lừa bánh bao hai người trẻ tuổi sao?

Không đúng, bọn họ không phải là bị Phi Trúc lừa gạt đi mua ngựa sao? Tại sao trở về?

"A, hai vị. . . Hai vị. . . Vân thúc còn có thể cứu? Ngươi là thật?" Đinh Phi Trúc đồng dạng quay đầu nhìn lại, thấy là Lâm Phong cùng Lạc Ly, trong lòng

đột nhiên ngũ vị tạp trần, ánh mắt phức tạp nhìn chằm chằm Lâm Phong, khẩu khí bên trong tràn ngập ước ao.

Lâm Phong hơi hơi đầu nói: "Không sai, hần còn có thể cứu."

Hết cất bước đi tới Đình Phi Trúc bên người, xuất ra một khóa Nhuận Trạch Đan đưa cho Viêm Cô: "Cái này cho hần ăn vào, một hồi là hần có thể tỉnh."

Hần từ lúc cánh cửa cũng đã dùng linh hồn chi lực dò xét qua Lão Vân tình huống thân thể, gặp hần mặc dù ở bên trong thân thể hơn mười đạo, lại không bị thương đến yếu hại, chỉ là sau khi bị thương vẫn còn đang chiến đấu, mất máu quá nhiều đã hôn mê mà thôi.

"Thật. . . Thật à. . . Hần. . . Tạ ơn cám, cám ơn!"

Viêm Cô hai tay run rẩy tiếp nhận Lâm Phong truyền đạt Nhuận Trạch Đan, nhìn cái này màu hồng đan dược, trong đôi mắt mọc lên một cỗ hy vọng, môi chiếp ân liên tục mấy cái cảm tạ.

"Người đem đan dược để vào trong miệng hần, ta tới giúp hần hành công thôi hóa dược lực, một hồi thì không có sao."

Lâm Phong thanh âm không lớn, cũng rất bình thản, có thể nghe vào Viêm Cô cùng Đình Phi Trúc truyền vào tai giống như Thiên Lại Chi Âm, hai người đồng thời hoàn toàn yên tâm, Viêm Cô càng là nhanh chóng một tay bóp ra Lão Vân miệng, đem cái kia màu hồng đan dược bỏ vào trong miệng hần.

Lâm Phong tại Lão Vân bên người ngồi xuống, tay phải khoát lên đầu hần huyết Bách Hội bên trên, đem một cỗ tinh thuần long khí thua quá đi, long khí đi qua Lão Vân đầu gân mạch khuếch tán đến toàn thân hần, dẫn đạo Nhuận Trạch Đan thả ra ngoài dược lực bắt đầu đối trên người hần tổn thương miệng tiến hành chữa trị.

"A. . . Tốt. . . Thật thoải mái a!"

Chỉ thời gian ngắn ngủi, nằm ở Viêm Cô trong lòng vết máu đầy người hôn mê bất tỉnh Lão Vân đột nhiên phát sinh một tiếng cảm thán, tùy theo giường đôi mắt.

"Di, lừa. . . Viêm Cô, người. . . Người làm sao nhìn như vậy ta gì chứ?"

Lão Vân vừa mở ra mắt chỉ thấy Viêm Cô vẻ mặt lo lắng theo dõi hần, không khỏi trở nên thất thần, trong miệng khó tin giống như ni non.

"Lão Vân người. . . Người tỉnh? . . . Người thật tỉnh, quá tốt!"

"Vân thúc tỉnh. . . Vân thúc thật tỉnh, quá tốt, tốt!"

Gặp Lão Vân tỉnh lại, Viêm Cô cùng Đình Phi Trúc trước sau hưng phấn quát lên.

Phản ứng kịp Lão Vân rốt cục phát hiện mình nằm ở Viêm Cô trong lòng, tái nhợt trên mặt lộ ra một cỗ thỏa mãn vui vẻ, đây chính là hần tha thiết ước mơ hơn mười năm địa phương a!

"Ừm. . . Cái này. . . Di, Phi Trúc, người tại sao trở về, người. . . A. . . Là ai đang giúp ta chữa thương?"

Lão Vân cũng là cao thủ võ đạo, vừa mới thanh tỉnh liền vội vã hưởng thụ Viêm Cô trong ngực ấm áp, thẳng đến cảm giác trong cơ thể có một cỗ xa lạ thêm khi lưu cường đại từ chính mình huyết Bách Hội tiến đến cũng tại toàn thân đi khắp, tùy theo truyền đến từng đợt như bị xuân phong khẽ vuốt sáng khoái cảm giác. Lúc này mới nhớ tới chính mình bản thân bị trọng thương sự tình. Trong lời nói liền muốn đứng dậy.

"Người chính là nằm trước đừng nhúc nhích, thương thế của người miệng thật là không có có toàn bộ phục hồi như cũ."

Lâm Phong sớm đã nhìn ra hần đối cái này Viêm Cô dùng tình sâu vô cùng, cũng biết hần rất hưởng thụ lúc này đãi ngộ, là cho nên cho hần tìm một cái tiếp tục hưởng thụ lý do, lúc khoe miệng hàm chứa một tia không hiểu mỉm cười.

Thật Lão Vân chịu chỉ là ngoại thương, một khóa Nhuận Trạch Đan thêm Lâm Phong long khí, những nơi đi qua sớm đã phục hồi như cũ.

Lão Vân cảm thụ một chút thân thể mình, lại nhìn thấy Lâm Phong khoe miệng cái kia tia nụ cười, lập tức minh bạch Lâm Phong ý tứ, hướng Lâm Phong lộ ra một cái cảm kích nụ cười, hiểu ý hơi hơi đầu nói: "Tạ ơn công từ ân cứu mạng, cảm tạ!"

"Được, không được, người trước nằm một hồi đi." Lâm Phong lấy quay đầu đối Đình Phi Trúc nói: "Người đi ra ngoài phái một chút bên ngoài những người kia, thuận tiện đem cửa hàng môn quan."

"Tốt, ta cái này đi."

Đình Phi Trúc lúc này sớm đã quên trước đó đối Lâm Phong hiểu lầm, bây giờ trong lòng hần đối Lâm Phong chỉ có cảm kích cùng sùng kính, đối Lâm Phong càng là tin tưởng vững chắc không nghi ngờ, thậm chí ngay cả lời cảm tạ đều quên, bằng lòng một tiếng liền liền thi diên thi diên đi ra ngoài.

"Tạ ơn công từ cứu Lão Vân! Cái kia. . . Cái kia. . . Thật xin lỗi, ta. . . Chúng ta lúc trước lừa gạt các người. . ."

Lâm Phong phát tay một cái ngăn cản Viêm Cô: "Đi qua chuyện này cũng đừng nói, ta biết các người cũng là có nỗi khổ tâm, vừa rồi Phi Trúc cái đứa bé

kia cũng cùng chúng ta một các người tình huống, chỉ là nàng không phải rất rõ ràng, ta hiện tại có mấy vấn đề muốn hướng người tìm chúng cứ một chút."

"A, Phi Trúc đều với các người cái gì? Hải tử này, các người chớ tin nàng, nàng trả, không hiểu chuyện, hấn chuyện phiếm."

Viêm Cô nghe vậy trong lòng kinh hãi, nàng cũng không phải là Đinh Phi Trúc, đừng xem nàng mặt ngoài tùy tiện rất nhiều, thật nàng lòng rất tỉ mỉ, làm việc cũng rất cẩn thận, bằng không hấn Nhị ca Đinh Liên Võ cũng sẽ không yên tâm đem hải tử nằng cho nàng.

Gặp nàng về mặt khăn trương đề phòng đang nhìn mình, Lâm Phong mỉm cười nói: "Người không cần khăn trương, giữa chúng ta cũng coi như là người một nhà, ta liền thẳng đi, Đan Chính là bằng hữu ta, cũng có thể là thù hạ ta, Phi Trúc là Đan Chính cháu ngoại, đây cũng là chẳng khác gì là ta cháu ngoại, cho nên các người sự nghiệp chính là ta chuyện, các người cũng không cần lại lo lắng, nếu ta là các người cừu nhân, ta đại khái có thể không cần cứu vị này lão Vân tiên sinh, trực tiếp động thủ giết người cùng Phi Trúc là được."

Có lúc trước Đinh Phi Trúc hiểu lầm trái qua, Lâm Phong lúc này trực tiếp đem sự tình rõ ràng, ở giữa mặc dù gặp Viêm Cô muốn mở miệng phủ nhận, nhưng không có cho nàng cơ hội.

Viêm Cô sau khi nghe xong sững sờ nửa ngày, kinh ngạc nhìn chằm chằm Lâm Phong con mắt, không có, tâm niệm thay đổi thật nhanh, nàng tại phân tích Lâm Phong có vài phần chân thực tính.

"Viêm Cô a, công tử không sai, người nên tin tưởng hấn." Đang nằm tại trong ngực nàng hưởng thụ Lão Vân đột nhiên mở miệng một câu.

Viêm Cô ánh mắt lấp lóe một chút, nàng một mực tại nhìn chằm chằm Lâm Phong con mắt, ở nơi này sáng sủa trong ánh mắt, nàng chỉ thấy thâm thúy trong suốt cùng tràn đầy thành ý thân thiết, không nhìn thấy một tia tà niệm, nàng đã hoàn toàn bị đôi mắt này tin phục, trong lòng nàng bắt đầu tin tưởng Lâm Phong.

"Đan Chính bị hấn sư đệ Nam Sơn hạ độc nhốt tại Thiết Chiến thành trong thiên lao mười tám năm, ta cũng là mấy ngày hôm trước mới đưa hấn cứu ra, lúc này hấn đang ở bảo hộ mẫu thân ta, bất quá hấn vẫn chưa cùng ta qua hấn còn có một muội muội sự tình, xem ra hấn cũng không nghĩ đến phía sau phát sinh việc này."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Chiếm đoạt em dâu súc sinh không bằng

Viêm Cô gặp Lâm Phong nói liên tục, trong ánh mắt vẫn như cũ trong suốt sáng sủa, không chứa một tia tạp ý, hơn nữa trước đó Đinh Liên Võ quả thực đề cập với nàng lên qua một cửa tại Đan Chính mắt tích sự tình, trong lòng càng thêm tin chắc vài phần.

"Ta tin tưởng công tử, chỉ là còn không biết công tử xưng hô như thế nào."

Lâm Phong thoả mãn đầu, mỉm cười giới thiệu: "Ta gọi Lâm Phong." Lấy lại chỉ chỉ Lạc Ly, nói tiếp: "Nàng gọi Lạc Ly, nàng là Thiên Minh tông đại trưởng lão tôn nữ."

"A. . . Thiên. . . Thiên Minh tông. . ."

Viêm Cô hiển nhiên cũng giống như Đinh Phi Trúc chưa từng nghe qua Thiên Minh tông, nghe vậy sắc mặt như trước, mà ở trong ngực nàng nằm hưởng thụ Lão Vân cũng rất cuộc nằm không đi xuống, một cái xoay người đứng, hai cái con người một cái trừng thật to, kích động lớn tiếng quát lên. Khiếp sợ liếc mắt nhìn Lạc Ly sau vội vàng đem ánh mắt dời, không dám nhìn nhiều, sợ đắc tội Lạc Ly.

Gặp Lão Vân khăn trương như vậy kích động, Viêm Cô trong lòng hơi động, xem ra cái này Thiên Minh tông nhất định là một cái rất không tầm thường tông môn, bằng không bằng Lão Vân cái kia cố chấp, tuyệt đối sẽ không dạng này, chỉ là không biết so với cái kia Thiên Hoa tông thực lực thì như thế nào.

Nghĩ tới đây, không khỏi có mong đợi, nếu như cái này Thiên Minh tông thật rất lợi hại, cái kia có cái cô nương này trợ giúp, về sau Phi Trúc hải tử này cũng liền có thể khôi phục thân con gái, nhận tổ quy tông, không sợ Thiên Hoa tông trở lại trả thù.

Lão Vân cùng với nàng một chỗ đãi hơn mười năm, tự nhiên rất rõ ràng nàng suy nghĩ trong lòng, lập tức vội vàng hướng Lạc Ly vừa chấp tay, ả hàm thâm ý nói: "Thiên Minh tông chính là thiên hạ hôm nay bát đại tông môn đứng đầu, Vân mỗ có mắt không trông, chậm trễ Thiên Minh tông cao nhân, mời cô nương trách phạt."

Lạc Ly hơi hơi một chút, tùy ý phát tay một cái, một lời hai ý nghĩa nói toạc ra Lâm Phong thân phận: "Vân lão bản không cần phải khách khí, ta hiện nay

thân phận cùng Đan Chính cũng chỉ là Lâm công tử bảo tiêu, huống hồ Đan Chính theo ta cũng coi như người quen, mọi người đều là người mình, tùy ý là tốt rồi. Lại Văn lão bản người làm được thịt lửa bánh bao thật ăn thật ngon, ta còn muốn người học làm bánh bao đây."

"Ha ha, tốt, cô nương thích ăn Lão Văn làm bánh bao, đó là Lão Văn vinh hạnh, chỉ cần cô nương muốn ăn, Lão Văn tùy thời có thể vì cô nương cống hiến sức lực."

Lạc Ly thử cười nói: "Tốt, vậy ta trước hết tạ ơn Tạ Văn lão bản, bắt quá. . ." Lấy hương Lão Văn phần cái mặt quý, lại hướng phía sau hất nỗ bừa môi.

Lão Văn không hiểu quay đầu nhìn về sau nhìn lại.

"A. . . Viêm Cô người làm cái gì. . . A!"

Một tiếng tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết từ Lão Văn trong miệng truyền ra, âm thanh truyền vài dặm.

"Người một cái không biết cảm thấy thẹn lão già, người rõ ràng cũng sớm đã tốt, lại mặt dày mày dạn nương nhờ lão nương trong lòng bóp vú lão nương. Xem ta hôm nay không quát người hỗn đản này!"

Viêm Cô một tay cầm lấy Lão Văn lỗ tai dùng lực ra bên ngoài kéo.

Lão Văn một lỗ tai bị kéo dài giống như cái con lừa lỗ tai giống như, lại không dám vận công chống cự, đau đến thẳng nhe răng, trong miệng càn là liên thanh cầu xin tha thứ: "A. . . Ta sai. . . Sai, Viêm Cô người buông tay. . . Buông tay, ta lần sau cũng không dám ... nữa. . . Không dám. . .!"

"Lần sau, người còn muốn lần sau a, hiện tại ta trước hết cắt người lỗ tai đi đứt con lừa, để người ghi nhớ thật lâu."

Lâm Phong cùng Lạc Ly đứng ở một bên xem hai người này đùa giỡn, cũng không có, Lạc Ly càng là không có tim không có phổi cười che cái bụng.

"Ách. . . Cô cô các người đang làm gì?"

Vừa mới ở bên ngoài nghe được Lão Văn tiếng kêu thảm thiết, Đinh Phi Trúc cho là hân thương thế phát tác, vội vã chạy vào, lại nhìn thấy một màn này trò khôi hài, không khỏi một hồi bạo mồ hôi.

"Phi Trúc a, người nhanh cứu ta a, người cô cô nàng. . . Nàng. . . Nàng. . . Nàng thật xinh đẹp!"

Lão Văn đang chuẩn bị "Người cô cô nàng điên", ai biết "Diên" chữ còn không có lối ra, đột nhiên cảm giác được trên mặt lạnh lẽo, vội vàng quay đầu, đã thấy đến Viêm Cô tựa hồ muốn ăn thịt người biểu tình, trong ánh mắt càn là lộ ra nồng đậm ý uy hiếp, vội vàng đổi miệng.

"Ha ha ha!"

"Ha ha ha!"

Lão Văn cái này xui xẻo giống như, liền Lâm Phong đều không nhịn xuống, cùng Lạc Ly cười lên ha hả.

Đinh Phi Trúc cũng không nhịn được thoải mái một tiếng cười trộm.

Viêm Cô gặp mấy người bọn hân cười thành dạng này, trên mặt một hồng, có lúng túng buông tay ra, ngượng ngùng nói: "Lão già, hôm nay xem ở người thụ thương phân thượng bỏ qua cho người một lần, người nhớ kỹ cho ta, nếu như nếu có lần sau nữa, ta không để yên cho người."

"Ai, ai, ta nhớ kỹ, nhớ kỹ."

Lão Văn một bên xoa chính mình cái kia bị kéo thông hồng lỗ tai, một bên đầu cúi người, liên thanh đáp ứng.

Gặp hai người không nháo, Lâm Phong cũng ngưng cười, mở miệng đối Đinh Phi Trúc nói: "Phi Trúc, trước đó người đến phụ thân người mang người trở về tìm người cô cô sự tình, người bây giờ bà chuyện kể tiếp tình cho thêm chúng ta đi, đến là chuyện gì xảy ra."

Đinh Phi Trúc ánh mắt lấp lóe một chút, nao núng liếc trộm liếc mắt Viêm Cô.

"Người một cái nha đầu chết tiệt kia, ta bình thường dạy thế nào người, người ngược lại là tốt, một cũng không nghe, còn dám lại bên ngoài loạn."

Viêm Cô mặc dù đang trách móc Đinh Phi Trúc, trên mặt nhưng không có vẻ tức giận, ngược lại là tràn ngập cưng chiều. Tiếp lấy lại quay đầu đối Lâm Phong nói: "Chuyện kể tiếp tình hay là ta đến, ta là tự mình trải qua."

"Dạng này tốt nhất, mời."

Gặp Lâm Phong bằng lòng, Viêm Cô sửa sang một chút tâm tư, giọng nói có nặng nề nói: "Trước đây ta Nhị ca mang theo Nhị tẩu cùng Phi Trúc trở về tìm ta, giao cho ta giúp hân danh hiệu hài tử, càn căn dặn không thể bại lộ Phi Trúc thân phận."

Lúc đó hân vốn không nguyên ý nhiều, tại ta lần nữa truy vấn hạ, hân mới nói cho ta biết, hân tra được hân Đại sư huynh Đan Chính, cũng chính là ta Nhị

tẩu ca ca mắt tích cùng chương môn Nam Sơn có quan hệ, khi hắn muốn kiểm tra thời điểm lại bị Nam Sơn phát hiện, cho nên mới len lén trốn về, hắn là sợ Nam Sơn muốn tới giết hắn diệt khẩu, sợ liên lụy Phi Trúc."

Viêm Cô tựa hồ lập tức rơi vào thống khổ hồi ức bên trong, sắc mặt càng ngày càng nặng, tự tay đem Đinh Phi Trúc ôm vào lòng, yêu thương vuốt ve đầu nàng, trong miệng nói tiếp: "Biết được tình huống về sau, ta lúc đó liền mang theo Phi Trúc ly khai Bình Dương thành, đến ngoài trăm dặm một cái Nông Thôn Địa Phương ở lại hai năm, về sau ở bên ngoài gặp phải một người cường đạo, nhờ có Lão Vân cứu chúng ta.

Cùng năm, chúng ta đạt được ta Nhị ca qua đời tin tức, khi đó ta cũng không còn cách nào ở bên ngoài đợi tiếp, liền mang theo Phi Trúc cùng Lão Vân trở lại Bình Dương thành, trở về lúc đó bên ngoài tuyên bố Phi Trúc là con ta, cho nên toàn bộ Bình Dương thành biết Phi Trúc thân phận chân chính cũng chỉ có tự chúng ta cùng Lão Vân ba người."

"Làm chúng ta trở lại Bình Dương thành lúc liền nghe được rất nhiều tin đồn, đồn đãi là ta Nhị ca bị đại ca của ta Đinh Liên Đức hại chết, còn Đinh Liên Đức đang hại chết ta Nhị ca sau còn mạnh hơn chiếm ta Nhị tẩu."

Đến nơi đây, Viêm Cô cùng Đinh Phi Trúc trong ánh mắt rõ ràng đều tràn đầy hận ý, cảm xúc cũng có kích động.

Lâm Phong cau mày một cái, một ... mà ... Không có, chỉ là đầu ý bảo Viêm Cô tiếp tục.

Thoáng sửa sang một chút cảm xúc, thở dài ra một hơi thở sau nói tiếp: "Lúc đó ta cũng không tin tưởng những thứ này đồn đãi, bởi vì ta đại ca cùng Nhị ca là song bào thai, từ giữa bọn hắn cảm tình liên phi thường tốt, đại ca thân thể mình không tốt lại một mực rất chiều cố Nhị ca. Cho nên ta liền quyết định hỏi một chuyện Đinh gia, cũng muốn hỏi hỏi ta đại ca là chuyện gì xảy ra.

Không muốn ta vừa tới Đinh phủ cánh cửa, liền gặp được đại ca của ta tay nắm mang theo ta Nhị tẩu từ bên trong đi ra, một khắc này, ta minh bạch, đồn đãi đều là thật. Ta lúc đó không có vào cửa, quay đầu đi. Vì tìm được Đinh Liên Đức hại chết Nhị ca chứng cứ, vì Nhị ca báo thù, ta quyết định ở lại Bình Dương thành truy tra, cho nên giống như Lão Vân một chỗ mở cái này cửa hàng bánh bao."

Gặp nàng dừng lại, Lâm Phong cau mày hỏi: "Vậy người về sau tra được chứng cứ gì sao?"

Viêm Cô thống khổ lắc đầu, tự trách nói: "Là ta quá vô dụng, Đinh Liên Đức làm việc cẩn thận, cứ việc ta dùng hết biện pháp đều không thể tìm được hữu dụng chứng cứ chứng minh bị giết hại ta Nhị ca, cho nên sự tình mới kéo dài tới hiện tại."

"Không, cô cô, cái này không thể trách ngài, ngài đã tận lực, ta tin tưởng ác nhân cuối cùng cũng có ác báo, đây không phải là có Lâm công tử cùng Lạc Ly tỷ tỷ tới giúp chúng ta sao?"

Đinh Phi Trúc vỗ nhẹ đánh Viêm Cô cánh tay khuyên giải an ủi lấy, trong đôi mắt lại trong lúc lơ đãng hiện lên vẻ độc ác, trong nháy mắt bao phủ.

Lâm Phong một mực đang chú ý cái này cô cháu hai người, Đinh Phi Trúc trong ánh mắt biến hóa này vừa lúc bị hắn bắt tại trận, không khỏi chân mày nhíu chặt hơn.

Lạc Ly gặp Lâm Phong đang cúi đầu trầm tư không có, nhìn không được giọng tức tối nói: "Cái này Đinh Liên Đức cũng quá không phải thứ gì, hại chết thân đệ đệ, chiếm đoạt em dâu, quả thực súc sinh không bằng, thiên địa khó chứa, các người không cần lo lắng, chúng ta nhất định cho các người lấy lại công đạo."

"Đa tạ Lạc cô nương đại nghĩa, nếu như. . ."

"A, ta nghĩ ra rồi, ta nghĩ ra rồi."

Viêm Cô lời chưa hết, bị Lão Vân tiếng hô to cắt đứt, không khỏi giận dữ, quay đầu tàn bạo nguyệt hắn một cái, lớn tiếng mắng: "Không nghe thấy chúng ta tại a, người quý gào gì, người ngược lại là người nhớ tới cái gì, nếu không phải là cái gì chuyện trọng yếu, ta hôm nay không phải là phong người miệng không thể."

"Ách. . . Trọng yếu, ta thực sự là nhớ tới chuyện trọng yếu." Lão Vân bị cái này trừng một quát lớn, nhất thời chân tay luống cuống, lúc đầu lưỡi đến cứng cả lại.

"Nếu là chuyện trọng yếu, vậy còn không mau, áp a áp ứng làm cái gì." Viêm Cô gặp hắn đáng về liền trong lòng có hỏa.

"Là, là, ta, ta mới vừa vừa nghĩ ra, vừa mới đó đào tẩu người là phủ thành chủ người, lần trước ta dường như đục lỗ thấy qua hắn cùng thành chủ một chỗ cười ngửa từ ta cánh cửa đi qua."

Lão Vân bị Viêm Cô cái này tàn bạo ánh mắt nhìn chăm chăm, không dám chút nào chậm trễ, vội vàng một hơi thở đem lời xong.

"A! Là bọn hắn. . ."

Đinh Phi Trúc nghe vậy thất thanh kêu gào đi ra, vừa tựa hồ nghĩ đến cái gì giống như, bao nhiêu cái chữ đột nhiên kết nhưng mà ngăn.

Mọi người cũng không có để ý, cho là nàng là làm sợ, chỉ có Lâm Phong từ nàng thanh âm cùng trong sắc mặt nhìn ra một ít mảnh khoe. Bất quá lúc này nhiều người, Lâm Phong cũng không tiện hỏi nhiều, chỉ là càng thêm chú ý tới nàng đến, hắn có thể cảm giác được cô nương này nhất định lại chuyện gì gạt mọi người.

"Phù thành chủ người? Người sẽ không làm đi, chúng ta cùng phù thành chủ chưa từng liên quan, bọn họ tại sao lại muốn tới giết chúng ta? Chẳng lẽ là Đình Liên Đức tìm được bọn họ?"

Viêm Cô về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Lão Vân.

Lão Vân lắc đầu nói: "Ta đây cũng không rõ ràng, bất quá người kia tuyệt đối là phù thành chủ người, cái này một ta dám khẳng định."

Đến nơi đây Lão Vân tựa hồ là nghĩ đến cái gì, nói tiếp: "Người còn nhớ rõ mấy ngày hôm trước tới ăn bánh bao mấy cái kia phù thành chủ người nói chuyện sao? Nghe bọn hân ý tứ, phù thành chủ Lữ gia tựa hồ cùng Đình gia không cùng thật lâu, ta đoán chừng là Đình gia đề cho bọn họ tới giết chúng ta có khả năng rất thấp."

"Vậy người bọn họ tại sao lại muốn tới giết chúng ta, chúng ta đối bọn họ lại không đắc tội qua bọn họ, bọn họ đáng giá sao?"

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Không hiểu lắm tâm loạn

Lâm Phong gặp Lão Vân cùng Viêm Cô đều là không hiểu ra sao, chỉ có đình Phi Trúc một mực cúi đầu, cũng không biết đang suy nghĩ gì, chỉ là thân thể đang khẽ run. Nhất thời minh bạch việc này sợ là cùng hài tử này có quan hệ.

Cũng không nói toạc ra, Lâm Phong mở miệng đối Viêm Cô nói: "Hai cái này sát thủ sự tình chúng ta để trước vừa để xuống, người Nhị ca sự tình đại khái các người đều đã qua, ta cũng lớn trí rõ ràng, bất quá các người chẳng lẽ không cảm thấy được chuyện này có rất nhiều lỗ thủng sao?"

"Lỗ thủng? Cái gì lỗ thủng?" Viêm Cô nghe vậy về mặt kinh ngạc nhìn phía Lâm Phong.

"Cái thứ nhất nghi: Người qua đại ca người cùng người Nhị ca từ cảm tình rất sâu, hân lại vì sao phải hại người Nhị ca đây? Lần, người Nhị ca là Thiên Hoa tông Đan Chính sư đệ, tu vi nhất định không yếu, mà các người đại ca người từ thể nhược nhiều bệnh, vậy hân lại là như thế nào hại chết người Nhị ca đây?"

Gặp Viêm Cô môi nhúc nhích một chút, Lâm Phong khoát khoát tay ý bảo nàng không được chen vào nói, tiếp lấy ra cái thứ ba nghi.

"Người đại ca người hại chết người Nhị ca sau chiếm đoạt người Nhị tẩu, mà sau đó người lại nhìn thấy giữa bọn hân tay nắm ra vào đại môn, cái này rõ ràng bọn họ là có cảm tình. Ta mặc dù chưa thấy qua người Nhị tẩu, thể nhưng ca ca của nàng Đan Chính cương trực ghét đua nịnh, ta nghĩ muội muội của hân tính cách vậy cũng sẽ không quá mềm yếu. Cái kia nàng như thế nào lại nhanh như vậy liền từ đại ca người đây? Huống hồ người Nhị ca là bởi vì truy tra ca ca của nàng sự tình mới tới Nam Sơn do đó thoát đi tông môn, nàng như thế nào lại cam tâm dạng này làm bạn nàng giết phụ cừu nhân đây?"

"Ta cảm thấy Lâm công tử có đạo lý, trong này khả năng thật có chúng ta không biết nội tình." Lão Vân tán thành phụ họa nói.

"Không sai, trong này khẳng định có nội tình, bất quá cụ thể là cái gì còn yêu cầu chúng ta đi kiểm chứng, tất nhiên sự tình để cho ta đụng với, không khác (đừng), liền vì Đan Chính, ta cũng sẽ quan tâm đến, cho nên ta quyết định tối hôm nay dạ thám Đình phủ, trước sờ sờ tình huống lại."

"Đa tạ Lâm công tử rút dao tương trợ, Viêm Cô giả sưng trước cảm tạ." Viêm Cô vừa nghe Lâm Phong phải giúp một tay quần đến, lúc này kích động đứng lên nói cảm ơn không thôi.

"Lâm công tử, buổi tối ta có thể với các người cùng đi sao?" Đình Phi Trúc thanh âm không lớn, Lâm Phong lại có thể nghe ra nàng quyết tâm, ánh mắt tại trên mặt hân liếc một chút, hơi hơi đầu nói: "Được, buổi tối mang người cùng đi."

"Tạ ơn công tử, cảm tạ!"

"Không cần phải khách khí." Lâm Phong lấy quay đầu đối Lão Vân nói: "Vân lão bản, làm phiền người cho chúng ta giới thiệu một chút các người cái này Bình Dương thành tình huống, chúng ta vừa tới, đối tình huống cụ thể không hiểu, có một số việc không tốt lắm làm."

Lão Vân đầu nói: "Không thành vấn đề, cái này Bình Dương thành bây giờ có ba cỗ thế lực lớn nhất: Chương quản phủ thành chủ Lữ gia; Viêm Cô các nàng Đình gia; còn có một cái mấy năm gần đây tấn mãnh quật khởi Nhất Phẩm đường."

Lão Vân lấy nhìn một chút Lâm Phong, gặp hân đầu, nói tiếp: "Nguyên bản thành này chủ phủ là Đình, Lữ hai nhà thay phiên chấp chương, hiện nay bởi vì Đình gia xuống dốc, mà Lữ gia đương đại gia chủ Lữ Thiên Thu làm người tron tru, rất biết luồn cúi, hơn mười năm trước liên lụy trong triều Giang thái sư,

về sau triều đình tới thánh chỉ, đem người thành chủ này vị liên cho bọn hán Lữ gia.

Mặt khác theo đạo tiêu hơi thở xung, Lữ Thiên Thu còn nghĩ hán con lớn nhất Lữ Kinh Hạo đưa vào Bát Đại Môn Phái bên trong xếp hàng thứ hai Ma Hồn điện, theo cái này Lữ Kinh Hạo bởi vì tư chất tuyệt hảo, đạt được Ma Hồn điểm chủ ưu ái, tự mình thu hán làm đồ. Cho nên bây giờ cái này Lữ gia là như mặt trời ban trưa, hoàn toàn đem Đình gia đè chết chết."

"Ma Hồn điện?" Lâm Phong chân mày hơi hơi khóa một cái, gương mặt hướng Lạc Ly liếc mắt nhìn.

"Ma Hồn điện điện chủ La Tây Mạc là cái rất thần bí nhân, dựa vào sự thực lực thâm bất khả trắc, đối với hán tư liệu liên chúng ta Thiên Minh tông đều rất ít." Lạc Ly vừa nghe đến Ma Hồn điện, khẩu khí lập tức thay đổi đông cứng.

Lâm Phong lắc đầu thảm thán một tiếng: Xem ra nha đầu kia đối Ma Hồn điện thành kiến đã sâu, muốn trong thời gian ngắn cõi ra nàng khúc mắc rất khó, bất quá dùng Thánh Hồn Uẩn Thần Đan đề thăng linh hồn cảnh giới quay ngược lại là không có có giống như trước đó như thế cực đoan.

Gặp Lâm Phong không có, Lão Văn nói tiếp: "Đình gia mặc dù không phải cái gì đại gia tộc, nhưng cũng là đã truyền thừa mấy trăm năm gia tộc, ở nơi này Bình Dương thành coi như là thâm căn cố đế, coi như bây giờ Lữ gia cũng chỉ có thể là đối mặt bên chèn ép, vẫn còn vô pháp đưa nó nhỏ tận gốc."

Đến nơi đây Lão Văn dừng lại một chút, liếc mắt nhìn Lạc Ly, nói tiếp: "Còn như cái này Nhất Phẩm đường cũng không cần ta nhiều, các ngươi nhị vị khẳng định so với ta giải, ta chỉ bọn họ Bình Dương phân đã sự tình đi."

Lâm Phong đầu ý bảo hán tiếp tục, trong lòng thầm nghĩ: Xem ra cái này Lão Văn cũng không giống nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy, nhìn hán đáng về tựa hồ đối trên đại lục thế lực phân bố phi thường giải.

"Nhất Phẩm đường Bình Dương phân đã đã chủ gọi Vô Khôn, tiên thiên nhị trọng đình phong tu vi, làm người tương đối thô cuồng hào sảng, được cho một cái hảo hán, bất quá hán thủ hạ người sư gia kia gian xảo an tổ là một người âm hiểm xảo trá, công vu tâm kế. Bọn họ cái này phân đã mặc dù thành lập thời gian không lâu, nhưng thế lực nhưng cũng không thua dò xét, bên trong cao thủ như mây, lại có tổng đã chống đỡ, cho nên coi như là phủ thành chủ người cũng phải đối bọn họ kiêng kỵ bảy phần."

Lệnh Lâm Phong không nghĩ tới là ở cái này Bình Dương thành vậy mà đồng thời dây dưa ra Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện cùng với Thiên Hoa tông cái này tam đại tông môn, xem ra thành này thủy quả thực rất sâu.

Gặp Lâm Phong cau mày cúi đầu trầm tư, Đình Phi Trúc cho là hán muốn rút lui có trật tự, vội vàng mở miệng nói: "Công tử nếu như cảm thấy chuyện không thể làm . . ."

"Ngươi quý nha đầu này, Lâm Phong không phải ngươi nghĩ cái loại người này, ngươi không cần sử dụng phép khích tướng, hán người này mặc dù hình dáng không ra sao, không đa nghi rất tốt, hơn nữa rất giữ uy tín, chỉ cần hán muốn làm chuyện, mặc kệ nhiều khó khăn, mặc kệ đối thủ rất cường đại, hán sẽ làm tất cả, huống hồ chúng ta chỉ là phải đối phó Đình gia mà thôi, cũng không phải phải đối phó toàn bộ Bình Dương thành thế lực."

Lạc Ly mấy câu nói để cho Đình Phi Trúc cùng Viêm Cô đều thờ phào một cái.

Chỉ là đối phó một cái Đình gia sao? Lâm Phong trong lòng một hồi bất đắc dĩ, Lạc Ly nha đầu kia chính là tư tưởng quá đơn thuần.

Chuyện này mặt ngoài xem, đúng là chỉ cần giúp Đình Phi Trúc tìm ra Đình Liên Đức sát hại cha nàng chứng cứ, sẽ giúp nàng đối phó Đình Liên Đức là được rồi.

Khả năng liên trước đây không lâu phủ thành chủ Lữ gia vì sao phải phái người đi đối phó Đình Phi Trúc cô cháu hai người? Lâm Phong tuyệt không tin tưởng đây là ngẫu nhiên, cũng không tin đây là Đình gia mời tới người.

Kết hợp với trước đó Đình Phi Trúc đáng về, Lâm Phong đã đoán được việc này nhất định có ẩn tình khác, cũng đoán được Đình Phi Trúc nhất định tham dự bên trong. Còn là cái gì, Đình Phi Trúc không nguyện ý, hiện nay không được biết.

Nhưng ít ra đó có thể thấy được, việc này tuyệt đối không phải ngẫu nhiên, bọn họ lần này phải đối phó người cũng tuyệt đối không có khả năng chỉ có Đình Liên Đức Đình gia đơn giản như vậy.

Từ sáng sớm hôm nay đã bị người theo dõi, một cho tới bây giờ, cứ như vậy mấy giờ thời gian phát sinh việc này, để cho Lâm Phong có một loại dự cảm, cảm giác chuyện lần này nói cuối cùng có thể sẽ huyền ảo rất lớn, có thể sẽ liên lụy đến Ma Hồn điện con vật khổng lồ này.

Ma Hồn điện.

Nghĩ đến ba chữ này, Lâm Phong trong đầu không tìm lại được xuất hiện một tấm băng lãnh diễm lệ khuôn mặt.

Thiên Tuyết.

Cũng không biết nàng hiện tại thế nào, tổn thương hán là được rồi, độc cũng có thể giải đi, có Tần Dao đang âm thầm bảo hộ, hán là sẽ không gặp chuyện không may a!

Ân, là, Thiên Tuyết ngày hôm trước xuất hiện ở Thiết Chiến thành bên ngoài, có thể hay không cũng cùng chuyện này có quan hệ? Sẽ không như thế đúng dịp đi, nếu thật là dạng này, vậy có phải hay không rõ ràng cái kia Ma Hồn điện chủ đồ đệ Lữ Kinh Hạo lúc này đã ở Bình Dương thành?

Nếu cái này, phải đối phó phù thành chủ thể tất yếu đối phó Lữ Khinh Hầu, đối phó Lữ Khinh Hầu lại tương đương với cùng Ma Hồn điện kết xuống mối thù, vậy sau này cùng Thiên Tuyết lại không là muốn biến thành đối thủ thậm chí là cừu địch?

Thậm chí . . . Thậm chí Thiên Tuyết sẽ tới hay không Bình Dương thành tìm cái này Lữ Khinh Hầu? Bọn họ là đồng môn, không chừng Thiên Tuyết sẽ đến giúp hần, nếu thật là dạng này, ta lại nên làm cái gì bây giờ?

Nghĩ tới đây, Lâm Phong chỉ cảm thấy trong lòng một hồi đại loạn.

Đi, ta đây là làm sao? Ta suy nghĩ nhiều như vậy làm cái gì? Ta lúc nào trở nên như thế đa sầu đa cảm? Lâm Phong mãnh mẽ tâm thần chấn động, vội vàng thu nhiếp tinh thần.

Hắn chính mình cũng không biết, cũng không có chú ý tới, chỉ là gặp mặt một lần, trong lòng hắn vậy mà đã lặng lẽ in dấu xuống cái kia băng lãnh diễm lệ cái bóng. Thậm chí đều vì vậy mà tâm thần không yên.

Mặt ngoài không có bất kỳ biểu thị, ngẩng đầu liếc mắt nhìn Đinh Phi Trúc, khẩu khí bình thản nói: "Bây giờ cách trời tối còn sớm, ngươi trước tạm cùng ngươi cô cô, chúng ta đi trước một chuyến Nhất Phẩm đường, muộn rồi trở về nơi đây tập hợp."

"Các ngươi muốn đi Nhất Phẩm đường làm cái gì?" Viêm Cô nhanh mồm nhanh miệng, nàng không hiểu tình huống, trong chớp lát hiếu kỳ liền hỏi lên.

"Nhất Phẩm đường là dựa vào lấy Thiên Minh tông ở sau lưng chống đỡ mới phát triển thế lực, Lạc cô nương là Thiên Minh tông đại trưởng lão tôn nữ, Nhất Phẩm đường người tự nhiên cũng liền được nghe Lạc cô nương điều khiển." Không đợi Lâm Phong đáp người hỏi đáp, Lão Văn vội vàng cùng Viêm Cô giải thích.

"Ách, thì ra là thế, làm phiền nhị vị, vì chúng ta sự tình cho các ngươi liêm phiền phức." Đinh Viêm Cô cùng Lão Văn đều cho rằng Lâm Phong hai người là sợ chính mình thế đơn lực bạc, muốn đi tìm Nhất Phẩm đường đến giúp đỡ đối phó Đinh Liên Đức.

Chỉ có Đinh Phi Trúc ánh mắt có quái dị, nàng rất rõ ràng Lâm Phong cùng Lạc Ly đi Nhất Phẩm đường không chỉ có là vì tìm kiếm trợ giúp đơn giản như vậy, mặc dù đã biết Lạc Ly thân phận rất cao, bất quá trong lòng nàng còn có một vẻ lo âu, người khác có lẽ không biết, nàng cũng rất rõ ràng gian xảo an tổ làm người, cũng không biết cái kia người xấu có thể hay không đối hai người này bất lợi.

"Nhưng là. . . Nhưng là các ngươi vừa mới giết Điều Nhị cái kia hỗn đản nhiều như vậy thù hạ, lại đem Điều Nhị gia chính thành như thế, ta sợ. . . Ta sợ gian xảo an tổ hội âm thầm xuống tay với các ngươi, các ngươi vẫn là tâm cho thỏa đáng."

Đinh Phi Trúc thực sự nhìn không được, suy nghĩ một chút sau vẫn là mở miệng nhắc nhở.

"Cái gì, ngươi. . . Các ngươi bả Điều Nhị làm sao?" Viêm Cô nghe vậy nhảy một cái cao ba thước, miệng há đều có thể nhét vào một cái trứng gà, sắc mặt càng là tràn ngập hoảng sợ.

"Không có gì, chỉ là để cho tên mập mạp chết bầm kia biến trắng si mà thôi." Lạc Ly thuận miệng nói.

"Xong, xong, lần này thật hết!" Viêm Cô vẻ mặt kinh sợ ní non.

Vốn cho là bằng Lạc Ly thân phận mới có thể để cho Nhất Phẩm đường trợ giúp chính mình đối phó Đinh Liên Đức, nhưng không nghĩ mấy người bọn hắn vậy mà đã đem gian xảo an tổ cho tội chết. Cái này gian xảo an tổ là cái tí nhai tất báo người, hắn làm sao có thể sẽ còn trợ giúp nhóm người mình, không chừng đứng như Phi Trúc chỗ, hắn sẽ còn âm thầm đối phó nhóm người mình đây.

"Há, lên cái này Điều Nhị, ta phải hỏi một chút các ngươi, các ngươi vì sao phải giúp Điều Nhị gạt người?" Lâm Phong trong đôi mắt lộ quang lóe lên, tiếng âm mặc dù không lớn, lại kèm theo lấy một cỗ uy nghiêm.

"Cái này, chúng ta ban đầu là muốn mời Nhất Phẩm đường giúp chúng ta đối phó Đinh Liên Đức, cho nên mới muốn tìm Điều Nhị giúp chúng ta gạt đây, không muốn Điều Nhị điều kiện là để cho chúng ta giúp hắn gạt người, là ta nhất thời hồ đồ lúc đó bằng lòng hắn." Viêm Cô vẻ mặt áy náy nói: "Thật sự là xin lỗi, hại các ngươi cũng vì vậy đắc tội Nhất Phẩm đường."

Lâm Phong bắt đầu dĩ cười khổ một tiếng, trong lòng thay bọn họ cảm thấy một hồi bi ai, liền Điều Nhị người như thế đều có thể tin.

Ngay sau đó cũng không có lại trách cứ các nàng, thẳng nói: "Chuyện này cũng không nhọc đến các ngươi lo lắng, chúng ta tự có đạo lý, các ngươi ở chỗ này cũng muốn đề cao cảnh giác, ta sợ phù thành chủ người hội không cam lòng thất bại, nếu là bọn họ góc đầu trở lại, các ngươi nhất định phải tâm ứng phó, các loại (chờ) chúng ta trở về."

"Lâm công tử yên tâm, ta thương thế đã không ngại, ta sẽ bảo vệ tốt bọn họ cô cháu hai người."

"Ừm, vậy ngươi đi với ta Nhất Phẩm đường phân đà đi như thế nào đi."

"Các ngươi xuất môn quẹo trái, qua năm cái đường phố nơi đó có một cái nhà rất lớn nhà cửa chính là, rất dễ tìm."

"Tốt, cái kia chúng ta đi trước, chính các ngươi tâm."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Ân uy tịnh thi hiệu quả tốt

Một tòa thật lớn cổ trạch đứng sừng ở tầng đá cổ nhai phần cuối, bốn phía đều bị tảng đá xây thành cao tới hơn hai trượng tường rào bảo hộ. Chính đối đường phố một mặt có hai miếng cao to chu hồng cửa sắt, trên cửa sắt nhất phượng khối tấm biển, thượng thư Nhất Phẩm đường ba chữ to.

Chu hồng cửa chính súc lập hai con thật lớn thanh sắc thạch sư, tại thạch sư bên cạnh như cọc tiêu giống như đứng thẳng tám cái uy phong lẫm lẫm đại hán áo đen.

"Cái này Nhất Phẩm đường phân đà làm vẫn còn lớn khí, cánh cửa còn phải tám cái hậu thiên bát trọng cao thủ trông cửa, xem ra cái này phân đà đà chủ Vô Khôn còn có có chút tài năng."

Lâm Phong cùng Lạc Ly đứng ở cách Nhất Phẩm đường đại môn mấy trượng bên ngoài, Lâm Phong nhìn quét Nhất Phẩm đường ngoại vi một vòng sau mở miệng đối Lạc Ly nói.

"Mặc kệ nó, chúng ta đi vào đi!" Lạc Ly đồng dạng liếc một cái cái kia tám cái đại hán áo đen, bắt tài bủm môi nói.

"Chờ một chút, ngươi xem bên kia."

Lạc Ly theo Lâm Phong ngón tay phương hướng nhìn sang.

"Di, đây không phải là bán ngựa trắng cái kia nuôi Mã lão thất sao? Ngươi xem cái kia vẻ mặt lo lắng đáng vẻ, phía sau hẳn cái kia trên xe ba gác nằm không phải cái kia Điều Nhị mập mập sao? Hẳn nhất định là tìm đến Điều An Tổ, làm sao không đi vào đây? Không phải Điều An Tổ là Điều Nhị ca ca sao?"

Lâm Phong khóe miệng hơi vểnh lên, mỉm cười nói: "Xem ra Nhất Phẩm đường Bình Dương phân đà cũng không giống ngoại giới đồn đãi như thế là do Điều An Tổ tính a, ha ha! Mặc kệ hẳn, chúng ta đi."

Lấy hai người mấy bước đi tới Nhất Phẩm đường cửa chính.

"Đứng lại, các ngươi là ai?"

Cánh cửa tám người quần áo đen một người trong nhìn như đầu lĩnh đáng đáp người xem bọn hắn liếc mắt, lớn tiếng mắng.

Lạc Ly bị cái coi cửa người quát lớn, không khỏi giận dữ, tiến lên một bước nùng nịu nói: "Lớn mặt cầu nô tài, mù người mắt chó, dám ở bản cô nương trước mặt làm càn như vậy, mau cút đi vào gọi các người chủ đi ra gặp ta."

Lâm Phong thấy thế một hồi bạo mồ hôi, mà nữ này thật đúng là đủ điều ngoa, người cũng không có nói tên họ đạo hiệu, người ta không biết người cũng thuộc về bình thường, người cái này nổi trận lôi đình.

Đầu lĩnh kia đại hán bị Lạc Ly bữa tiệc này nổi giận quát làm cho mộng, cái này đkm người nào đâu, dám ở Nhất Phẩm đường trước mặt khẩu khí lớn như vậy, đang muốn phát hỏa, đã thấy bên cạnh một người áo đen đứng lên tới ghé vào lỗ tai hắn nhẹ giọng nói: "Lão đại, ta xem lại giả bất thiện cái kia, hôm nay bên trong có rất nhiều đại nhân vật tại, chúng ta vẫn là tâm, miễn cho đắc tội không nên đắc tội với người, đến lúc đó ăn không bao che đi."

Đầu lĩnh đại hán nghĩ cũng phải, không dám khinh thường, quay đầu đối bên người người quần áo đen này nói: "Ừm, ngươi có đạo lý, ta đi vào trước thông báo, nơi đây người trước tâm ứng phó." Lấy liền muốn xoay người hướng bên trong nhà đi tới.

"Ai, lão đại ngươi chờ một chút, ngươi cũng còn không có hỏi người ta là ai người đi vào làm sao thông báo a, một hồi chọc giận đà chủ, còn không lột da người a."

"Đứng, đứng, huynh đệ ngươi đối, cũng là người đầu óc dùng được." Đầu lĩnh đại hán bị bên người cái này đại hán áo đen một thanh kéo trở về, cảm kích liếc hẳn một cái sau đó xoay người đối Lạc Ly liền ôm quyền.

"Xin thứ cho tại hạ trí nhớ tồi, không biết cô nương thân phận, không tốt thông báo, cũng xin cô nương bao dung."

Lạc Ly gặp hắn thái độ trước ngạo mạn sau cung kính, đến cái 180° bước ngoặt lớn, sắc mặt hơi đỏ, lạnh rên một tiếng nói: "Hừ, cái này còn tạm được, đi

nói cho các người biết đã chủ, cô này là Thiên Minh tông."

"Thiên. . . Thiên. . . Thiên Minh tông!" Đầu lĩnh đại hán cùng phía sau hắn bảy người đồng thời miệng mở, bọn họ cũng đều biết Thiên Minh tông là bọn hán Nhất Phẩm đường chỗ dựa vững chắc, ở trong lòng bọn họ Thiên Minh tông người vậy cũng là như thần tồn tại, giống như bọn họ dạng này địa phương một cái phân đã đệ tử, bình thường căn bản liền tổng đường những đại nhân vật kia cũng chưa từng thấy, huống chi là Thiên Minh tông cao nhân.

Hôm nay đây là cái gì thời gian a, đầu tiên là tới một đoàn tổng đường đại nhân vật, này lại lại tới một cái tự xưng là Thiên Minh tông người, cái này mấy người đại hán không miệng mở đồ ăn mới là lạ chứ.

"Còn ngốc đứng làm cái gì, còn không mau đi thông báo!"

Lạc Ly một tiếng nũng nịu âm thanh thức tỉnh cái này tám cái đại hán áo đen, đầu lĩnh kia vội vàng đầu khom lưng cười nói: "Là, là, cái này đi thông báo, mời. . . Mời. . . Tiên cô đợi chút, đợi chút!"

Cái này đầu lĩnh đại hán khoanh vội vàng ở giữa cũng không biết nên xưng hô như thế nào Lạc Ly, ghen nể ngay biệt xuất cái tiên cô đến, để cho Lâm Phong một hồi mỉm cười.

Lạc Ly cũng rất muốn cười, có thể đối mặt nhiều như vậy thuộc hạ hắc y nhân, lại không thể không bảo trì uy nghi, chỉ có thể cường nín, tùy ý phát tay một cái ý bảo hán đi nhanh, cũng không dám há mồm, sợ một tấm miệng liền sẽ bay hơi.

Đầu lĩnh đại hán không dám thất lễ, vội vã xoay người trong triều chạy đi.

Đại hán kia đi rồi, Lạc Ly xoay người che miệng khom lưng cười trộm, cũng may bảy cái thừa ra hắc y nhân đều cúi đầu không dám nhìn nàng, sợ đắc tội cái này ở trong lòng bọn họ như thần tồn tại tiên cô.

Đầu lĩnh kia đại hán đi mau trở lại nhanh hơn, Lạc Ly mới vừa ngưng cười, hắn liền cực nhanh chạy trở lại, sau lưng hắn còn theo một đám người.

Vừa tới cánh cửa hắn liền gấp cong cúi đầu đứng ở một bên, tự tay hướng Lâm Phong cùng Lạc Ly đứng thẳng phương hướng một ngón tay, cung kính đối phía sau một đám người nói: "Người đến là ở chỗ này." Hết liền đầu cũng không dám ngẩng lên một chút.

Nhóm người này vừa tới cửa chính, Lâm Phong liền cười, Lạc Ly cũng cười, cười rất xán lạn.

Người vừa tới không phải là người khác, là bọn hán tại hồ đồ từ lâu gặp qua người quen cũ, đầu lĩnh cái kia dài một tấm mặt chữ quốc uy vũ trung niên nhân không phải Nhất Phẩm đường đường chủ Phạm Đức là ai.

Sau lưng hắn theo ba cái kia lão giả cũng là mấy ngày hôm trước chiếu qua mặt, còn có một cái cước bộ phù khoa Phạm Kiến cũng đi theo Phạm Đức phía sau, ở bên cạnh hắn còn có hán cái kia gọi Phạm Nhân Nhị thúc.

Phạm Đức đám người theo cái kia đại hán áo đen ngón tay nhìn lại, mấy người sắc mặt đồng thời đại biến, Phạm Đức cùng ba cái kia lão giả đều là vẻ mặt kích động cùng kinh ngạc, Phạm Kiến thì là trong kích động mang theo lúng túng, chỉ có cái kia Phạm Nhân phổ vừa thấy được Lâm Phong hai người, sắc mặt liền biến âm trầm, bất quá cũng trong nháy mắt biến mất, thay thế là vẻ mặt kích động.

"Lạc cô nương, Lâm ân công, các người nhị vị làm sao tới!" Phạm Đức đầu tiên kích động chạy mau mấy bước đi tới hai người trước mặt, khom lưng chấp tay chính là thi lễ.

Lúc này phía sau hắn những người kia cũng tất cả đều theo hướng hai người gấp cong hành lễ.

Nhìn thấy cái tràng diện này, cái kia dẫn đầu hắc y nhân kìm ngắt đi, xong, xong, đkm chính mình lúc trước quát lớn qua hai người này thật đúng là thân phận cao quý không gì sánh được a, liền Tổng đường chủ đều muốn đối bọn họ cúi đầu hành lễ, đây nếu là quay đầu tìm chính mình tính sổ, cái kia mình coi như có chín cái mệnh cũng không đủ chết a.

Nghĩ được như vậy, vội vàng quỳ rạp xuống đất, cũng không dám cầu xin tha thứ.

"Phạm đường chủ, người cái này có phải hay không đang trách Lạc Ly không nên tới a!"

Lạc Ly hai mắt liếc một chút Phạm Đức phía sau Phạm Kiến, khoe miệng hơi hơi nhếch lên, lãnh đạm trào phúng một câu.

"Lạc cô nương trong nơi này nha, Phạm Đức nhìn thấy cô nương chỉ có vui vẻ kích động phần, cô nương ngàn vạn lần không nên hiểu lầm Phạm Đức."

Phạm Đức gấp Lạc Ly ánh mắt tại con trai mình trên người đảo qua, liền biết ma nữ này vẫn còn ở nhớ kỹ lần trước ở từ lâu chuyện này. Lập tức không dám khinh thường, vội vàng cung kính sẽ đi thi lễ.

Phạm Kiến thì càng sâu, bị Lạc Ly ánh mắt đảo qua, trong lòng cảm giác tựa hồ bị độc xà để mất tới, hai chân bắt đầu liên tục run. Ở bên cạnh hắn một cái lão giả liếc hắn một cái, thâm than khẩu khí, tự tay tại hắn phía sau đưa vào một cổ nguyên khí.

Có này cổ nguyên khí chống đỡ, Phạm Kiến thân thể mới thoáng dễ chịu, hai chân cũng sẽ không run rẩy.

"Ha ha, Phạm đường chủ, ngày hôm trước từ biệt, không nghĩ mới vài ngày chúng ta lại gặp mặt, không biết là chúng ta duyên phận vẫn là thế giới này

quá."

Lâm Phong gặp Phạm Đức lúng túng, mỉm cười đi ra giải vây cho hắn.

"Lâm ân công là, đây là có duyên, là có duyên, chúng ta đây tuyệt đối là hữu duyên. Ha ha!"

Phạm Đức đối Lâm Phong là cảm kích không thôi a, người trẻ tuổi này thực sự quá đạt đến một trình độ nào đó, mỗi lần đều ở đây mình bị cả xuống đài không được thời điểm xuất thủ tương trợ.

"Phạm đường chủ, người không phải là muốn đề cho chúng ta đứng nơi này với các người đi."

Lạc Ly lạnh lùng thanh âm lại không đứng lúc vang lên.

"A, không phải, không phải, các người xem ta cái này óc heo, thực sự xin lỗi, là Phạm Đức thất lễ, nhị vị mời vào bên trong, mời vào bên trong."

Phạm Đức nghe vậy tại trên đầu mình vỗ một cái, vội vàng bên vừa làm một cái mời thể.

Lạc Ly nhìn cũng không nhìn Phạm Đức liếc mắt, chỉ lạnh rên một tiếng liền ngừng đầu ưỡn ngực trước hướng Nhất Phẩm đường trong phân đã bước đi, lưu lại một khuôn mặt lúng túng Phạm Đức vẫn như cũ nghiêng thân, đứng lên cũng không phải không đứng lên cũng không phải.

"Phạm đường chủ không cần khách khí như vậy, Lạc Ly cô nương chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi, Phạm đường chủ mời."

Lâm Phong trong lời nói mỉm cười tự tay kéo Phạm Đức tay cùng nhau theo Lạc Ly bước đi, lần nữa vì Phạm Đức giải khốn, hắn đây là cố ý cùng Lạc Ly hai cái một cái mặt trắng một cái hồng khuôn mặt, cái này kêu là ân uy tịnh thi. Phạm Đức quả nhiên đối Lạc Ly kính sợ có phép, đối Lâm Phong cảm ơn đầy đủ.

"Điều sư gia, Điều sư gia. . ."

Mọi người ở đây đi tới cửa chính lúc, một đạo cấp thiết thanh âm từ sau lưng truyền đến, mọi người không khỏi đều dừng bước lại hướng phát sinh chỗ nhìn lại.

Lâm Phong cùng Lạc Ly thì đã sớm biết phát ra tiếng người là ai, hai người nhìn nhau cười, cũng không nói gì, lẳng lặng theo mọi người nhìn thấy, chờ đợi trò hay vào sân.

Quả gặp cái kia trước đó đứng ở bên ngoài lo lắng trực đã chuyển Lão Thất, tay thúc một chiếc độc luân xe đẩy tay đang muốn hướng đại môn mà đến, lại bị cái kia mấy người quần áo đen ngăn cản.

Thấy mọi người quay đầu, Lão Thất vội vàng đem xe đẩy tay xuống đầu đối lấy mọi người, trong miệng lo lắng đối lấy đoàn người mặt sau cùng cái kia thân cao không kịp năm thước, giữ lại một luồng râu cá trê, về mặt hèn mọn trung niên nhân chấp tay nói: "Điều sư gia, ta tìm ngài đã lâu, nhị gia hắn bị người chinh hôn mê, đến nay chưa tỉnh, ngài mau đến xem xem đi."

Phạm Đức vừa mới bị Lạc Ly cho cả trong lòng nén giận, gặp lòng này bên trong hòa khí đằng toát ra, nhìn chăm chăm cái kia hèn mọn trung niên nhân bên người một cái uy mãnh đại hán quát lên: "Vô Khôn, này sao lại thế này? Không biết bản tọa đang chiêu đãi quý khách sao?"

Uy mãnh đại hán Vô Khôn từ mới vừa nghe được cái kia Lão Thất hô Điều sư gia lúc liền đã ý thức được không ổn, lúc này lại gặp Phạm Đức tức giận, trên trán mồ hôi lớn chùng hạt đậu cuộn cuộn mà xuống, hai chân mềm nhũn, kém quỳ rạp xuống đất, đang muốn, lại nghe bên người truyền đến phù phù một tiếng.

Vội vàng quay đầu nhìn lại, đã thấy bên người hèn mọn sư gia Điều An Tổ đã quỳ rạp xuống đất, bò lổm ngổm nói: "Hồi bẩm đường chủ, đó là thuộc hạ nhị đệ thủ hạ, hắn trên xe nằm là ta nhị đệ cụ thể tình huống gì thuộc hạ còn không biết được, có thể hay không dung thuộc hạ hỏi cho rõ."

Phạm Đức mặt đen lại lạnh rên một tiếng, phun ra một chữ: "Đi."

"Đa tạ Đường chủ!" Điều An Tổ thôi đứng lên đi tới Lão Thất trước người, liếc mắt nhìn trên xe ba gác Điều Nhị, tự tay đi dò thám hắn hơi thở, nhượng mảy, lập tức ngừng đầu ánh mắt đầy mang sát ý hướng Lão Thất trừng đi, lạnh lùng hỏi: "Là ai làm?"

Cái kia Lão Thất bị ánh mắt này trừng, toàn thân run lên, vội vàng tự tay hướng Lâm Phong cùng Lạc Ly bên kia một ngón tay nói: "Chính là hai người kia làm."

Chương 54: Người nhất định phải hiểu được tri ân đồ báo

Điều An Tổ theo ngón tay hắc phương hướng nhìn lại, toàn thân chấn động, song trong mắt lóe lên một tia âm lãnh sát ý, tự tay chính là một cái tát hướng Lão Thất trên mặt vỗ qua.

"Hỗn đản, đó là chúng ta Nhất Phẩm đường quý khách, ngươi hắc nương mù mắt chó, dám mò mắt!"

Mặc dù song phương cách xa nhau có ba bốn trượng khoảng cách, bất quá Lâm Phong vẫn như cũ bắt hắc lại trong ánh mắt cái kia một tia sát ý, lại cũng không thêm để ý, bắt tài bữu môi, tiếp tục xem làm trò.

"A, nhưng là. . . Nhưng là. . . Nhị gia hắc. . ." Lão Thất về mặt ủy khuất bụm mặt, lấp bắp không ra lời.

"Chính là một rắm a nhưng là, ngươi hắc nương nhanh lên cho ta lôi kéo hỗn đản này về nhà trước đi. Mau cút, cút!"

Điều An Tổ quả nhiên không hồ là cáo già, hắc biết rõ đệ đệ mình đức hạnh, hiểu hơn nhất định là hỗn đản này đắc tội cái kia hai Thiên Minh tông người, nếu như vào lúc này để cho Phạm Đức biết mình đệ đệ đắc tội Thiên Minh tông người, dùng cái này lúc Phạm Đức đang ở nổi nóng tình huống, mình coi như không chết cũng ít nhất được lột da. Cho nên thầm nghĩ để cho tên ngu ngốc này Lão Thất mau ly khai, tạm thời trước đem việc này đè xuống.

Lâm Phong liếc mắt liền nhìn ra tâm tư khác, cũng minh bạch cái này Điều An Tổ tuyệt đối sẽ không lúc đó bỏ qua, mặc dù Điều An Tổ chỉ là tiên thiên nhất trọng tu vi, bất quá người này âm hiểm xảo trá, trời mới biết hắc sẽ ở phía sau làm cái gì động tác. Hắc cũng biết rõ phiền phức nhất định phải bóp chết trong trứng nước đạo lý, đương nhiên sẽ không để cho Điều An Tổ như nguyện.

Ngay sau đó mỉm cười đối Lạc Ly nói: "Không có nghĩ tới cái này muốn đánh nhau ngươi chủ ý Điều Nhị gia thật đúng là Nhất Phẩm đường người, trước đó chúng ta còn không tin, ai, thực sự là hồng thủy trôi miếu Long Vương, nguyên lai đều là người mình."

"Hừ!" Lạc Ly rất phối hợp chỉ lạnh rên một tiếng, đem băng lãnh ánh mắt nhìn về phía Phạm Đức.

Lâm Phong thanh âm không lớn, khẩu khí cũng rất bình thản, lại tự tự cú cú toàn bộ như chùy sắt đập vào Phạm Đức cùng thủ hạ một đám Nhất Phẩm đường lòng người bên trên, bao quát Điều An Tổ.

"Vô liêm sỉ Vô Khôn, ngươi lăn tới đây cho ta, nói cho ta biết này sao lại thế này."

Phạm Đức sợ, sợ, nộ.

Hắc có thể không sợ hãi, không sợ, không giận sao? Lâm Phong cái kia nói mấy câu còn có Lạc Ly cái kia băng lãnh ánh mắt, đã để hắc cảm thụ được tận thể sắp sửa đã tới sợ hãi.

Nhất Phẩm đường thủ hạ lại dám đánh được xưng Thiên Minh tông thiên chi kiêu nữ, lại là Thiên Minh tông lớn nhất thực quyền đại trưởng lão tôn nữ, chuyện này nếu để cho đại trưởng lão biết được, trong con giận dữ, hắc Phạm Đức cái này Nhất Phẩm đường chủ vị tất nhiên khó giữ được, không làm được sẽ còn vì vậy liền cái mạng già này đều vứt bỏ.

Vô Khôn cùng hơn Nhất Phẩm đường người cũng đều, bọn họ cũng biết chuyện này nghiêm trọng tính, nếu như Thiên Minh tông đại trưởng lão phát hỏa, Phạm Đức không may, bọn họ cũng giống vậy không có quả ngon để ăn, tổ chim bị phá thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không.

Mà Vô Khôn cùng Điều An Tổ càng sâu, hai người bọn họ một cái bản địa Phân đà chủ, trực tiếp người phụ trách, hắc biết rõ chính mình sắp sửa đổi mặt cái gì; Điều An Tổ thì càng không được, hắc là người gây ra họa thân ca ca, việc này một truy cứu, hắc đem là người thứ nhất người xui xẻo.

"Đường. . . Đường chủ, cái này Điều Nhị hắc. . . Hắc không phải chúng ta Nhất Phẩm đường người, hắc. . ."

Vô Khôn sắc mặt tro ngói một cái lao đảo đi tới Phạm Đức trước mặt, toàn thân run run, đều bắt lợi tâm.

"Hắc thật không phải là chúng ta người?" Phạm Đức sắc mặt biến thành thả lỏng, ánh mắt hướng Lâm Phong cùng Lạc Ly trộm liếc một chút, trong lòng âm thầm thở phào một cái, chỉ cần tên mập mập chết bầm kia không phải Nhất Phẩm đường người là tốt rồi, chính mình tối đa bị theo cái bảo hộ không chu đáo tội danh, cùng lắm bị quở trách một trận.

Nếu như mình có thể hảo hảo giúp ma nữ này xả giận, lại thêm cái kia thần bí Lâm công tử ở bên cạnh hỗ trợ đánh giáng hòa, khả năng việc này cũng liền kết.

Hắc là thở phào một cái, có thể Điều An Tổ tâm lại như cũ dẫn theo, mặc kệ Điều Nhị có phải hay không Nhất Phẩm đường người, hắc đều thoát không quan hệ, bởi vì hắc là Điều Nhị thân ca ca.

"Phù phù" một tiếng, Điều An Tổ đã quỳ rạp xuống Phạm Đức trước mặt.

"Thuộc hạ Điều An Tổ không có để ý tới cái kia vô liêm sỉ đệ đệ, cho nên đắc tội quý khách, thuộc hạ chết tiệt, mời đường chủ trách phạt."

Không thể không cái này Điều An Tổ quả thực thông minh, hẳn rõ ràng Lâm Phong sờ dĩ câu nói này, chính là không muốn để cho chính mình như nguyện đem việc này đề xuống, hẳn cũng rõ ràng bản thân bữa này trách phạt là khẳng định chạy không thoát, chỉ có chủ động nhận phạt, có thể còn có thể lưu lại một cái mạng.

Ở trong lòng đem Điều Nhị tên mập mạp chết bầm này mắng cầu huyết lâm đầu, người một cái ngu ngốc muốn tìm nữ nhân cũng không đi làm rõ ràng người ta thân phận, hiện tại tốt, hại ta cũng phải theo người chịu tội.

Đồng thời càng là đối Lâm Phong sản sinh khác cốt ghi tâm cừ hận, các người đều muốn Điều Nhị chính thành dạng này, còn muốn trảm thảo trừ căn, ngay cả ta đều không buông tha. Trong lòng âm thầm thề, chỉ cần có thể độ qua cửa ải này, không báo thù này thề không làm người.

"Điều An Tổ, người quả thực chết tiệt, người dung túng người nhà giả mượn ta Nhất Phẩm đường danh tiếng làm xằng làm bậy, bại hoại ta Nhất Phẩm đường danh tiếng, chính người, ta đối xử trí như thế nào các người."

Phạm Đức tức giận quát lớn lấy Điều An Tổ, sắc mặt âm trầm đều có thể bài trừ thủy tời.

"Vâng, thuộc hạ minh bạch, không nhọc đường chủ xử trí, thuộc hạ nhất định khiến đường chủ và hai vị quý khách thoả mãn."

Điều An Tổ dứt lời hai tay chống xuống đất một cái đứng dậy, xoay người lại đến lão thất bên người xe cút kít bên cạnh, liếc mắt nhìn nằm ở trên xe Điều Nhị mập mạp kia thân thể, trong ánh mắt trải qua một tia oán độc.

Hai tay đột nhiên bắt lại Điều Nhị cái kia tràn đầy thịt béo đầu lớn, dùng sức hướng một bên vận một cái.

"Răng rắc" một tiếng, trọn đời làm ác vô số Điều Nhị cứ như vậy chết ở hán thân ca ca trong tay.

Điều An Tổ nhìn cũng không nhìn Điều Nhị thi thể liếc mắt, tay phải thành quyền như thiểm điện xuất thủ lần nữa.

Sau một khắc, Thượng xử đang sợ hãi bên trong Lão Thất, hai mắt tròn tròn ngửa mặt lên trời té trên mặt đất, chỉ từ cũng không biết Điều An Tổ tại sao muốn giết hán cùng Điều Nhị.

Điều An Tổ giết chết Lão Thất sau không có bất kỳ dừng lại, tay phải một thanh rút ra cắm ở bên hông một cây đoản kiếm, không chậm trễ chút nào hướng hán chính mình cánh tay trái chém tới.

"Lạch cạch" một tiếng, một cánh tay rơi trên mặt đất, một cổ như mũi tên tiên huyết từ Điều An Tổ vai trái chỗ thắt biểu ra, năm thước bên ngoài tảng đá lộ diện đều bị tiên huyết nhuộm hồng.

"Leng keng" một tiếng, Điều An Tổ bên phải đoản kiếm trong tay rơi trên mặt đất, trên trán lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh trong nháy mắt treo đầy bởi vì đau đớn kịch liệt mà trở nên vụn vụn khuôn mặt.

Tay phải rất nhanh tại chính mình vai trái mấy chỗ huyết vị thượng liền mấy cái, đem phun máu tươi tung toé ngừng, tái nhợt trên mặt không hề một tia huyết sắc.

Hai chân mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất, nghe răng nhện đau nói: "Khỏi bầm đường chủ, thuộc hạ đã đem đầu só gây nên Điều Nhị cùng đồng bọn giải quyết tại chỗ, thuộc hạ giám thị mất lực, đã tự đoạn một tay, không biết đường chủ cùng hai vị quý khách đối cái này có hài lòng hay không."

Tại Lạc Ly trước mặt Phạm Đức không dám tùy ý làm chủ, quay đầu nhìn về Lạc Ly liếc mắt nhìn, gặp nàng mặt không chút thay đổi, không chắc nàng đến là có ý gì, không thể làm gì khác hơn là cẩn thận mở miệng hỏi: "Lạc cô nương ngài đối xử trí như vậy có hài lòng hay không?"

Lạc Ly không có, chỉ là nâng hai tay lên phát phát.

Phạm Đức trong lòng âm thầm thở phào, quay đầu hướng Điều An Tổ quát lên: "Hừ! Cô niệm tình người nể chủ động nhận sai cũng tự đoạn một tay phân thượng, lần này trước hết tha cho người. Hiện tại trước mang theo đệ đệ người thi thể về nhà đi."

"Đa tạ Đường chủ, đa tạ hai vị quý khách khoan hồng độ lượng!" Điều An Tổ lần nữa biểu hiện hán gian xảo, hẳn gặp Lâm Phong cùng Lạc Ly cũng không có tỏ thái độ, sợ bọn họ có dị nghị, vội vàng dùng lời phong bọn họ miệng.

Đối với Điều An Tổ cái này một liên xuyên động tác, cùng với hán trong đôi mắt ẩn hiện vẻ oán độc, Lâm Phong toàn bộ đều thấy ở trong mắt, trong lòng không khỏi âm thầm đề phòng, người này thực sự không đơn giản, một cái có thể không chút do dự đối thân đệ đệ ra tay, đồng dạng không chút do dự xuống tay với tự mình người, cái này cần có bao nhiêu hung ác? Dạng này nhân tài là đáng sợ nhất.

Người này nhất định phải nhanh diệt trừ. Lâm Phong ở trong lòng đã âm thầm xử Điều An Tổ từ hình.

"Không có ý tứ hai vị, là Phạm Đức ngu hạ bất nghiêm, cũng xin nhị vị thứ lỗi." Phạm Đức tuy là thở phào, lại như cũ không dám khinh thường, hành sự vẫn như cũ tâm cẩn thận.

"Ha ha, chuyện như thế Phạm đường chủ không cần để ở trong lòng, ta tin tưởng Lạc cô nương cũng sẽ không để ở trong lòng. Lại loại chuyện như vậy cũng không thể chỉ trách Phạm đường chủ, tục ngữ cánh rừng lớn loại chim nào cũng có, Phạm đường chủ quản lý lớn như vậy một cái Nhất Phẩm đường, sao có thể chuyện gì đều chú ý đến, cái này có thể lý giải."

Lâm Phong gặp việc đã đến nước này, cũng không tiện lại làm mặt giết Điều An Tổ, lập tức cười ha ha, cho Phạm Đức cửa hàng một cái to lớn dưới bậc thang (tạo lối thoát).

Phạm Đức nghe vậy đại hỉ, trong lòng đối Lâm Phong càng là mang ơn, lặng lẽ xóa sạch bã trên trán mồ hôi lạnh, có Lâm Phong câu nói này, hẳn mới chính thức bỏ xuống trong lòng tảng đá kia.

"Lạc cô nương, Lâm ân công, đa tạ người lớn các người đại lượng, chúng ta mời vào bên trong!" Phạm Đức lấy làm mời thủ thế.

"Phạm đường chủ, ta đã sớm qua không được ân công ân công gọi, chúng ta đều là người mình, người như vậy gọi liền khách khí không phải." Lâm Phong vừa đi vừa nói, mang trên mặt mỉm cười.

"Ha ha, tốt, tốt, là Phạm Đức tục khí, tất nhiên Lâm công tử hào sảng như vậy, cái kia Phạm Đức về sau liền không hô ân công hai chữ này, đem công tử ân tình thật sâu nhớ kỹ trong lòng tức là."

Từ lần đầu tiên ở từ lâu lúc Phạm Đức đã nhìn ra Lâm Phong người này không đơn giản, lại gặp Lạc Ly đường đường một cái Thiên Minh tông đại trưởng lão chi tôn nữ, thiên chi kiều nữ đều đối hẳn nói gì nghe này, còn mình là hẳn bảo tiêu, bởi vậy ở trong lòng hẳn đã sớm đem Lâm Phong trở thành một thân phận cao không lường được người.

Tại lần trước từ lâu sự kiện sau liền sớm đã căn dặn thủ hạ đám người phải thật tốt tôn trọng Lâm Phong cái này nhân loại, cắt không thể đắc tội, nếu như khả năng, còn muốn toàn lực trợ giúp hẳn, lấy bác hẳn tín nhiệm.

"Phạm đường chủ muốn khách khí, lần trước ta liền qua, chúng ta là bằng hữu, giữa bằng hữu nên giúp đỡ cho nhau, về sau liền đừng nhắc lại cái gì ân tình chuyện này."

"Khó mà làm được, chúng ta tu võ người tối trọng yếu là muốn hiểu được tri ân đồ báo, Lâm công tử như thế liền để Phạm Đức thẹn thùng."

"Ai, Phạm đường chủ người quá câu chấp, được rồi, tùy người vậy!" Lâm Phong vẻ mặt bất đắc dĩ đáng vẽ.

Trong lời nói, mọi người đi tới phân đà phòng khách, một phen nhún nhường về sau, Lâm Phong cùng Lạc Ly hai người ngồi ở chủ vị, Võ Khôn vội vàng để cho thủ hạ người theo đuổi trà ngon nhất dâng.

Một hồi hàn huyên về sau, Phạm Đức mở miệng nói: "Lạc cô nương cùng Lâm công tử cái này tới cũng là vì món đồ kia đi."

"Đồ vật?" Lâm Phong cùng Lạc Ly nghe vậy nhìn nhau, đều là vẻ mặt ngây thơ.

"Đúng a, lẽ nào các người nhị vị không phải vì món đồ kia tới?"

Phạm Đức càng là cảm thấy kỳ quái, xem ra hai người này tựa hồ cũng không biết chính mình như thế đồ vật, nhưng nếu không phải vì vật kia, bọn họ thật xa chạy nơi này tới làm cái gì? Lẽ nào ăn no căng tới du sơn ngoạn thủy? Chẳng lẽ là bọn họ cố ý đang cùng ta giả ngu? Chẳng lẽ là bọn họ biết được ta cái này tới cũng là vì món đồ kia, cố ý tới. . .

"Ách, chúng ta quả thực không biết Phạm đường chủ là thứ gì, chúng ta chỉ là đi ngang qua nơi đây, trùng hợp hội mà thôi, Phạm đường chủ người không cần lo lắng."

Lâm Phong là ai, đó là có nghìn năm từng trải lão quái vật chuyển thế, liếc mắt liền nhìn ra Phạm Đức cái kia tâm tư, lập tức mỉm cười giúp hẳn cởi ra nghi ngờ trong lòng.

"Khụ khụ, không có không có, Phạm Đức nào dám đa tâm, chỉ là Phạm Đức. . ." Phạm Đức biết bị Lâm Phong xem thấu chính mình tâm tư, mặt mo một hồng, một hồi lúng túng.

"Phạm đường chủ, khác (đừng) lẽ nề tận chút hư, nhanh lên cho chúng ta, người món đồ kia đến là chuyện gì xảy ra."

Lạc Ly không kiên nhẫn trực tiếp mở miệng cắt đứt Phạm Đức.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Đánh bàn tay cho cái bánh

Gặp Lạc Ly không cao hứng, Phạm Đức không dám thất lễ, vội vàng mở miệng nói: "Ách, là như thế này, tối hôm qua Võ Khôn truyền tin cùng ta, cái này Bình Dương thành Đình gia gia chủ Đình Liên Đức trong tay có một quyển Tuyệt Thế Công Pháp, có thể là Huyền cấp công pháp, cho nên ta liền tới nhìn một chút."

Tại Lạc Ly trước mặt, Phạm Đức không dám giấu giếm, mặc dù hắn biết chỉ cần vừa ra bí mật này, đến lúc đó công pháp này coi như cướp được, cũng chỉ có thể giao cho Thiên Minh tông, bất quá hắn rõ ràng hơn, coi như hắn may mắn tu luyện công pháp này, bằng thực lực của hắn vẫn như cũ vô pháp cùng không lồ Thiên Minh tông chống lại, cho nên còn không bằng sáng khoái đi ra.

"Huyền cấp công pháp? Cái này Bình Dương thành Đình gia sẽ có Huyền cấp công pháp? Có Huyền cấp công pháp hắn sẽ ra ngoài để cho các người biết?" Lạc Ly cau mày nói, xem ra hiển nhiên không tin, dù sao trước đó Lão Văn mới nói cho bọn hắn biết, Đình gia hiện nay khắp nơi bị Lữ gia áp chế, nếu là có Huyền cấp công pháp, Lữ gia thì như thế nào có thể áp chế ở Đình gia?

"Đúng vậy a ngay từ đầu ta cũng không tin, về sau Võ Khôn việc này là thiên chân vạn xác, cái này Đình Liên Đức mới đến công pháp này không bao lâu, hắn là vẫn chưa luyện thành cái này Tuyệt Thế Công Pháp, cho nên mới không bằng bộc lộ tài năng."

"Thì ra là thế, cái kia Vũ đà chủ lại là như thế nào biết được chuyện này đây? Đạt được như vậy trọng bảo ai cũng sẽ không tới chỗ tuyên dương đi, ta nghĩ Đình Liên Đức đạt được sau cũng chỉ hội một mình tu luyện, không có khả năng ra đi."

Lâm Phong tiếng nói vừa dứt, Võ Khôn vội vàng nói: "Tin tức này là ta an bài tại trong phủ thành chủ người truyền về, người này là ta an bài tại thành chủ Lữ Thiên Thu bên người, rất chịu Lữ Thiên Thu coi trọng, theo hắn chỗ, Lữ Thiên Thu đối việc này hoàn toàn tin tưởng, cũng hắn gần nhất liền chuẩn bị động thủ cướp đoạt, chuyện này quá lớn, ta không dám một mình làm chủ, cho nên mới mời đường chủ tự mình tới xử lý."

"Vậy người nội tuyến có hay không tin tức này là ai truyền cho Lữ Thiên Thu?" Lâm Phong trong lòng hơi động, đột nhiên nghĩ đến Đình Phi Trúc tại cửa hàng bánh bao nghe được Lão Văn sát thủ là phủ thành chủ người lúc biểu lộ quái dị.

Võ Khôn lắc đầu nói: "Cái này hắn cũng không biết, mặc dù chúng ta rất được Lữ Thiên Thu coi trọng, nhưng tin tức này đều không phải là Lữ Thiên Thu nói cho hắn biết, là hắn trong lúc vô ý nghe lén được. Bất quá ta muốn cái kia truyền lại tin tức người nhất định là Lữ Thiên Thu tự mình an bài đến Đình gia, dạng này bí mật tin tưởng Lữ Thiên Thu là sẽ không nói cho bất luận kẻ nào."

Lâm Phong đầu, không có, cúi đầu trầm tư. Hắn bây giờ hoài nghi tin tức này rất có thể là Đình Phi Trúc tiết lộ, còn như nàng là làm sao biết tin tức này vậy thì không thể nào biết được, có thể cái này căn bản là một cái tin tức giả, là Đình Phi Trúc muốn giả mượn Lữ gia thủ đối phó Đình Liên Đức.

Cái kia vì sao Lữ Thiên Thu hôm nay sẽ phái người đi giết Đình Phi Trúc cùng Viêm Cô các nàng đâu? Chẳng lẽ là muốn diệt miệng? Cái này cũng không đúng, tựa hồ tin tức này chắc là ngày hôm qua liền truyền đi, tại sao muốn đợi được hôm nay mới tới diệt khẩu đây?

Vậy chỉ có một loại khả năng chính là hôm qua Đình Phi Trúc cho Lữ Thiên Thu tin tức về sau, Lữ tìm người kiểm chứng, đợi hôm nay mới kiểm chứng rõ ràng thật có chuyện, là cho nên phái người đi giết người diệt khẩu, cái khả năng này rất lớn.

Hay hoặc giả là Lữ Thiên Thu đã điều tra rõ việc này không thật, cho nên trong cơn tức giận muốn giết Đình Phi Trúc một nhà tới trả thù? Dạng này cũng có khả năng.

Lâm Phong nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có tình huống như vậy, Lữ Thiên Thu mới có phái người giết Đình Phi Trúc một nhà lý do.

"Vậy các người chuẩn bị làm như thế nào?" Lâm Phong suy nghĩ sau khi ngừng đầu hướng Phạm Đức hỏi.

"Không dám lừa gạt nhị vị, chúng ta là chuẩn bị các loại (chờ) Lữ Thiên Thu động thủ về sau cái hoàng tước tại hậu." Phạm Đức đang hoàng ra bản thân kế hoạch.

"Hảo một cái hoàng tước đang trông, Phạm đường chủ quả nhiên cao minh, chẳng qua là ta nghe cái kia con trai của Lữ Thiên Thu là Ma Hồn điện điện chủ chi đồ, người xuất thủ đen ăn đen đoạt Lữ Thiên Thu, người sẽ không sợ dây dưa ra Ma Hồn điện sao?"

"Ta nghĩ hắn là sẽ không, theo ta suy đoán, Lữ Thiên Thu tuyệt đối sẽ không đem dạng này sự tình nói cho Ma Hồn điện, dù sao ai cũng không muốn đem tốt như vậy đồ vật giao cho người khác, theo ta được biết, tại chúng ta đại lục này thượng đã có mấy trăm năm chưa từng xuất hiện Huyền cấp công pháp."

Phạm Đức vừa dứt lời, lại nghe Lạc Ly cười lạnh một tiếng nói: "Nghe người ý tứ này, ta muốn không phải trùng hợp hội đồng với chuyện này, người có phải hay không cũng muốn nuốt riêng cái này Tuyệt Thế Công Pháp?"

Phạm Đức trong chốc lát miệng mau ra lời nói thật, đang nghe Lạc Ly cười lạnh một tiếng thời điểm cũng đã phản ứng kịp, sắc mặt sớm đã đại biến, lúc này nghe được Lạc Ly sau càng là toàn thân run lên, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh theo cái trán hướng xuống thẳng cút mà xuống.

"Cô nương ngàn vạn lần chớ. . . Đừng hiểu lầm, ta. . . Ta tuyệt đối không có có ý nghĩ này, ta. . ." Phạm Đức một bên lấy một bên thẳng đem cầu cứu ánh mắt hướng Lâm Phong liếc đi.

"Phạm đường chủ không cần để ý, Lạc cô nương chắc là tại đùa giỡn với người!" Lâm Phong khòe miệng hơi vênh lên, lấy lại quay đầu giống như cười mà không phải cười đối Lạc Ly nói: "Có phải hay không a, Lạc cô nương."

"Không phải, chuyện này quan hệ đến tông môn, Lâm Phong người đừng đang vì hắn lời hữu ích, việc này ta nhất định phải lên báo tông chủ, bằng không

ta Thiên Minh tông uy nghiêm lại không là không còn sót lại chút gì."

Lạc Ly cũng là một quý linh tinh, thấy một lần Lâm Phong biểu tình kia liền biết ý hẩn, biết Lâm Phong đây là muốn để cho mình hảo hảo mượn cơ hội gỡ một cái Phạm Đức, miễn cho hẩn lên hai lòng.

"Phù phù" "Phù phù" ". . ."

Liên tiếp thanh âm vang lên, Phạm Đức các loại (chờ) Nhất Phẩm đường người toàn bộ toàn thân run rẩy quỳ rạp xuống đất, bọn họ đều rất rõ ràng việc này nếu như báo lên tới Thiên Minh tông tông chủ trong tai, vậy bọn hẩn những người này sẽ toàn bộ bị xử tử, cái này đã liên quan đến đối Thiên Minh tông bất trung vấn đề, bất kỳ một thế lực nào đều tuyệt đối sẽ không cho phép có đối với mình bất trung thuộc hạ tồn tại.

"Lạc cô nương tha mạng, mời Lạc cô nương giờ cao đánh khề, bọn ta đã biết sai, chỉ cần Lạc cô nương không lên báo lúc này, về sau bọn ta làm trâu làm ngựa báo đáp Lạc cô nương đại ân."

Phạm Đức dập đầu như đảo cữu, lúc này nơi nào còn có choai choai Lục đệ nhất bang phái thủ lĩnh phong thái, vì bảo mệnh, chỉ hận không được đem đầu dập đầu phá, lấy tranh thủ Lạc Ly đồng tình.

"Hừ, chuyện cho tới bây giờ vừa muốn ta tha các ngươi, sớm làm gì đi." Lạc Ly nghiêm mặt, thanh âm lạnh lùng mắng.

"Lạc cô nương, xin cho ta một câu, ta biết đây là các ngươi tông môn chuyện bên trong tình, vốn không nên cấm miệng, chẳng qua là ta cảm thấy Phạm đường chủ bọn họ cũng là nhất thời hồ đồ, ta tin tưởng bọn họ về sau tuyệt đối sẽ không còn như vậy, không bằng Lạc cô nương ngươi cho bọn hẩn một lần lập công chuộc tội cơ hội, để bọn hẩn hảo hảo phụ trợ ngươi làm tốt lúc này đây hoảng tước."

Lâm Phong lần nữa để cho Nhất Phẩm đường đám người như nghe thấy Thiên Lại Chi Âm, Lâm Phong hình tượng ở trong lòng bọn họ lần nữa lên cao đến một cái nhìn lên cao độ.

"Mời Lạc cô nương cho chúng ta một lần lập công chuộc tội cơ hội." Nhất Phẩm đường đám người vội vàng cùng kêu lên hô lớn.

"Hừ, các ngươi Nhất Phẩm đường người quá khiến ta thất vọng, ta đã vòng qua các ngươi nhiều lần, không nghĩ tới các ngươi còn lặp đi lặp lại nhiều lần phạm tội, lần này là một lần cuối cùng, xem ở Lâm công tử mặt mũi vòng qua các ngươi, các ngươi về sau đều cho ta hảo hảo nghe theo Lâm công tử an bài, ta đã đem việc này để xuống, bằng không. . . Hừ!"

Lạc Ly vẫn như cũ vẻ mặt sương lạnh gõ bọn họ.

"Là, là, đa tạ Lạc cô nương tha mạng, đa tạ Lâm công tử nói ngọt! Đa tạ, đa tạ!"

Phạm Đức đám người đồng thời cung kính dập đầu nói lời cảm tạ lấy, nửa ngày không dám đứng dậy.

Lâm Phong gặp không sai biệt lắm, khoe miệng hơi vênh lên, mỉm cười tiến lên một bước nâng dậy cái trán đều đã dập đầu từ Phạm Đức.

"Lạc cô nương đã tha thứ các ngươi, mọi người đều đứng lên đi!"

Phạm Đức hai mắt ẩn hiện lệ quang nhìn Lâm Phong, kích động nói: "Lâm công tử, ngươi là ta Phạm Đức mệnh trung quý nhân, nhờ có ngươi liên tiếp cứu giúp, Phạm Đức thật sự là hồ đồ, ba phen mấy bận cô phụ Lạc cô nương cùng công tử hảo ý, Phạm Đức thẹn thùng đâu, về sau phạm là công tử cùng Lạc cô nương có bất kỳ sai phái, Phạm Đức cùng Nhất Phẩm đường toàn thể nhân viên thề tất xông pha khói lửa không chối từ."

Lâm Phong vẫn như cũ mỉm cười nói: "Phạm đường chủ nói quá lời, ta đã sớm quá lớn gia là bằng hữu, bất quá Phạm đường chủ cũng không nên trách Lạc cô nương, ngươi nên biết tông môn tự có tông môn quy củ, Lạc cô nương cũng là bất đắc dĩ, thật Lạc cô nương lần này đem chuyện lớn như vậy để xuống, nằng chỗ gánh chịu phiêu lưu lớn hơn, nếu để cho trong tông môn người biết được nằng biết chuyện không báo, so sánh các ngươi cũng biết Lạc cô nương lại nhận thế nào nghiêm phạt!"

"Vâng, công tử là, chúng ta nào dám quải Lạc cô nương, chúng ta đối Lạc cô nương chỉ có cảm kích, tuyệt không dám có nửa phần bất mãn, công tử tình huống ta rành mạch từng câu, để cho Lạc cô nương vì chúng ta mạo hiểm lớn như thế, Phạm Đức trong lòng thực sự sợ hãi vô cùng."

Lâm Phong đó có thể thấy được Phạm Đức lời ấy quả thực xuất từ phế phủ, không có một tia làm bộ, bất quá sau lưng hẩn Phạm Nhân nhưng ở trong lúc vô tình lộ ra một tia bất tài, vừa lúc lại bị Lâm Phong bắt lại.

"Tất nhiên Phạm đường chủ minh bạch, vậy thì mời Phạm đường chủ ước thúc hảo thủ hạ nhân viên, chúng ta đến lúc đó nhất định phải một lần hành động đem bảo vật đoạt được, để cho Lạc cô nương mang về giao cho tông môn, chỉ có dạng này mới có thể để cho Lạc cô nương chân chính đem việc này để xuống, đồng thời các ngươi cũng có thể vì vậy mà đạt được Thiên Minh tông khen thưởng."

Lâm Phong lời này nửa đoạn trước là gõ, nửa đoạn sau lại cho bọn họ ném ra một cái bánh, để cho Nhất Phẩm đường đám người đã sợ vừa vui.

Phạm Đức càng là đối Lâm Phong lên cung bái chỉ tâm, người trẻ tuổi này thực sự quá lợi hại, câu nói đầu tiên đem nhóm người mình toàn bộ đường lui nghĩ kỹ, nhóm người mình chỉ cần dựa theo hẩn đem sự tình làm tốt, việc này đúng là cùng có lợi.

Thật sâu hướng Lâm Phong bái một cái, Phạm Đức rung giọng nói: "Cảm kích Phạm Đức liền không, kế tiếp vậy do công tử phân phó, Phạm Đức coi như xông pha khói lửa cũng thề tất yếu đem bảo vật này đoạt lấy, quyết không thể cô phụ Lạc cô nương cùng công tử có ý tốt."

Lâm Phong thoả mãn tự tay tại hán đầu vai vỗ vỗ, mỉm cười nói: "Phạm đường chủ nói quá lời, đến, chúng ta tiếp tục nghiên cứu một chút bước kế tiếp nên làm cái gì bây giờ."

"Hào hảo, vậy do công tử cùng Lạc cô nương phân phó."

"Vừa rồi Phạm đường chủ đến muốn làm hoàng tước, không biết các người có cái gì kế hoạch cụ thể chưa vậy?" Lâm Phong nhàn nhạt hỏi.

"Chúng ta vừa rồi cũng là đang thảo luận vấn đề này, cũng có một ý nghĩ, nhưng không biết được chưa, ta đi ra mời công tử giúp ta chúng ta chỉ một chút."

Phạm Đức lúc này thái độ càng thêm cung kính, không dám chút nào có choai choai ý.

"Người, mọi người hợp mưu hợp sức, một chỗ thảo luận một chút." Lâm Phong mỉm cười nói.

Lúc này Lạc Ly cũng sẽ không nghiêm mặt, bất quá nhưng không có giống như Lâm Phong như thế mỉm cười, sắc mặt bình tĩnh như mặt nước nói: "Chỉ cần mọi người đem chuyện nào làm tốt, ta trở về về sau nhất định báo cáo tông chủ, đến lúc đó ta tin tưởng tông chủ nhất định sẽ luận Công ban Thường, còn có ta gia gia chỗ ấy, Phạm đường chủ nên biết gia gia ta là làm cái gì, chỉ cần lão nhân gia ông ta vui vẻ, các người khỏe chỗ tự nhiên là thiếu không."

Lạc Ly lời vừa nói ra, không thể nghĩ ngờ là cho Phạm Đức một cái thiên đại bánh, người khác có lẽ không biết, hán rõ ràng nhất Lạc đại trưởng lão chính là đại lục đệ nhất Luyện Đan Sư, hán cho chỗ tốt tự nhiên là đan dược, so Thiên Minh tông tông chủ cho chỗ tốt tốt nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Trăng đen gió lạnh đêm giết người

Trăng đen gió lạnh đêm giết người.

"Bang, bang, bang."

"Trời khô vật hanh, tâm hoá chúc. Trời tối trăng mờ canh ba đêm, vân phiên vũ phúc biệt trụ khí. Trời khô vật hanh cần phòng cháy, ngư thủy tấn hoan vật phóng rầm."

Vào lúc canh ba, lão phu canh đánh cang la, lăm bầm không biết người nào nghèo túng tú tài mần mê không đứng đắn oai thơ, hơi tang thương lười biếng thanh âm ở nơi này yên tĩnh buổi tối truyền ra thật xa, thỉnh thoảng có vài tiếng chó hoang giành ăn Uông âm thanh truyền đến, giống như tại hồi ứng với lão phu canh cô tịch.

Bình Dương thành đông Đình gia, một tòa cổ xưa khổng lồ trang viên lẳng lặng đứng sừng sững trong bóng đêm, lúc này sớm đã ngọn đèn dầu tịch diệt, chỉ có cánh cửa hai ngọn khí từ phong đăng phát sinh vài u ám sáng, càng lộ vẻ gia tộc suy tàn tiêu điều.

Hậu viện bên trong vườn một tòa giả sơn bên cạnh, đã có ba cái người mặc hạ nhân quần áo cùng trang sức người như u linh lẳng lặng nửa ngồi tại một hàng cây hoa cúc tùng sau.

"Phi Trúc, người làm sao đối Đình phủ quen thuộc như vậy?"

Lâm Phong cùng Lạc Ly hai người tại Nhất Phẩm đường ngậy người đến không sai biệt lắm trời tối, trở lại Lão Vân cửa hàng bánh bao mang theo Đình Phi Trúc liền tới Đình phủ, tại Đình Phi Trúc dẫn dắt hạ, ba người như vào chỗ không người đem Đình phủ đi dạo một lần.

Gặp Lâm Phong hỏi, Đình Phi Trúc nhẹ giọng nói: "Vì tìm Đình Liên Đức hãm hại ta cha chứng cứ, ta ba năm trước đây từng tại nơi đây cho bọn hán làm nấy tháng tư, về sau ta còn ở bên kia góc nhà phát hiện một cái chuông chó, ba năm này ta cũng bình thường đi vào nơi này tìm hiểu tin tức."

"Trách không được, " Lâm Phong đầu nói: "Chênh lệch thời gian không nhiều, Đình Liên Đức gian phòng đèn đã tắt, chúng ta hiện tại qua xem thử xem "

"Ừm, đi." Lạc Ly bằng lòng một tiếng, đứng dậy trước bước đi.

"Ừm..." Lâm Phong nhẹ nhàng đối Đình Phi Trúc dặn một tiếng, sau đó đứng dậy đuổi kịp Lạc Ly.

Ba người tâm cẩn thận đi tới cách đó không xa một tòa độc lập lầu bên cạnh, ẩn thân ở một cái xó xỉnh âm u trong, lẳng lặng quan sát.

"Không có động tĩnh, hẳn là ngủ say, chúng ta đi qua đi." Nửa khắc đồng hồ về sau, Lạc Ly chờ có không kiên nhẫn, liền muốn lên đường.

"Chờ một chút, có người tới." Lâm Phong kéo lại Lạc Ly, đồng thời rất nhanh vận chuyển long khí rưới vào hai mắt, nhất thời song trong mắt lóe lên một đạo Bạch Quang, ánh mắt trở nên càng thêm rõ ràng. Mặc dù lúc này đêm không trăng, lại làm cho mấy trăm ngoài trượng cảnh vật đều rõ mồn một trước mắt.

"Đến như vậy thừa mông mặt người!" Lâm Phong thấy rõ người tới sau ni non giống như nói: "Ừm, tu vi cũng đều không yếu, bốn cái tiên thiên tam trọng cảnh, tám cái tiên thiên nhị trọng cảnh, này cũng người nào đâu."

Lạc Ly mặc dù không thể giống như Lâm Phong như vậy có thể xem rõ ràng như vậy, bất quá lúc này nàng linh hồn cảnh giới đã đạt được tiên thiên tứ trọng, cảm giác lực cũng gia tăng thật lớn, tại Lâm Phong mở miệng nhắc nhở sau nhanh chóng tập trung linh hồn chỉ lực tra xét một phen, đồng dạng phát hiện người đến.

"Người bịt mặt? Ở đâu?" Đinh Phi Trúc chính là một cái bình thường người, lúc này trời tối, đi đường đều dựa vào bản thân đối hoàn cảnh quen thuộc, lại thêm lôi kéo Lâm Phong góc áo. Lúc này người đến còn ở ngoài trăm trượng, nàng tự nhiên vô pháp phát hiện.

"Xuyt, " Lâm Phong tự tay một tay bịt miệng nàng, tại bên tai nàng nhẹ giọng nói: "Người đến không đơn giản, tất cả đều là cao thủ, ý đồ đến không rõ, địch bạn không rõ, từ giờ trở đi, người chỉ cần xem, không được phát ra cái gì một thanh âm, chúng ta nhìn một chút lại."

Đinh Phi Trúc nghe vậy cả kinh, bất quá rất nhanh phản ứng kịp, vội vàng đầu. Lâm Phong đưa tay buông ra sau lại quay đầu nhìn về người đến phương hướng nhìn lại.

Những người bịt mặt kia tất cả đều là cao thủ tốc độ rất nhanh, chỉ một câu nói thời gian liền đã tới cách hán nhóm không đủ mười trượng một chỗ chỗ trống trải.

"Đêm hôm khuya khoắc, không biết có khách tới phỏng vấn, Đinh mỗ không có từ xa tiếp đón."

Đột nhiên cách đó không xa lầu trên lầu hai truyền ra một đạo cứng cáp thanh âm hùng hậu, đồng thời trong lầu ngọn đèn dầu đã ở trong nháy mắt sáng lên. Lâm Phong quay đầu nhìn về lầu hai nhìn lại, một người cao tám thước, đầy mặt râu quai nón từ y trung niên nhân đột ngột xuất hiện ở lầu hai trên ban công.

"Tiên thiên tam trọng? Người này chắc là Đinh Liên Đức đi, không phải hán từ thể nhược nhiều bệnh, không thích hợp tu luyện sao?" Lâm Phong trong lòng sinh nghi.

Lúc chậm khi đó thì nhanh, cái kia từ y trung niên nhân thân hình bùng một cái, như Đại Bàng Triền Sí nhanh chóng hướng những người đến kia nghênh đón.

"Lú lo, Đinh gia chủ vẫn là khách khí như vậy!" Mười hai người bịt mặt bên trong cái kia dẫn đầu đưa tay ngăn, phía sau hán mười một người lập tức dừng bước lại, cũng rất nhanh chuyển hình quạt tản ra, đem người cầm đầu kia bảo vệ bên trong.

"Ừm, người này bóng lưng tựa hồ tại cái nào gặp qua, bất quá thanh âm này lại rất xa lạ, người kia là ai?" Lâm Phong từ lần đầu tiên nhìn thấy người cầm đầu này người bịt mặt lên cũng cảm giác đối phương thân ảnh có quen thuộc, lại nhớ không nổi ở đâu gặp qua, lần nữa rơi vào trong trầm tư.

"Ha ha, ta lúc đó khách đâu, nguyên lai chẳng qua là một đám nhận không ra người tiêu hạng người mà thôi." Đinh gia chủ ha ha cười to một tiếng, thanh âm sang sảng to lớn.

Lâm Phong nghe được, cái kia sang sảng trong tiếng nói lộ ra một vẻ bất tài cùng vẻ ngưng trọng.

"Có thích khách, có thích khách."

"Thích khách ở đâu?"

". . ."

Lúc này Đinh gia người toàn bộ bị thức tỉnh, Đinh phủ trên dưới trong nháy mắt đèn đuốc sáng trưng, Đinh phủ những cao thủ cũng nhao nhao hướng lầu chạy tới.

Chỉ hơn mười hơi thở công phu, Đinh phủ người đã đem mười hai người bịt mặt vây cái chặt như nêm cối, từng cái hùng hổ, xoa tay, đao kiếm ooh ooh.

Đầu lĩnh hắc y nhân hai mắt nhìn chung quanh một vòng, gặp Đinh gia người đến tuy nhiều, nhưng tiên thiên nhị trọng tu vi cao thủ cũng chỉ có năm cái, hơn phần lớn làm tiên thiên nhất trọng cùng Hậu Thiên Cảnh người, không khỏi trong lòng đắc ý, bất tài mở miệng nói: "Lú lo, xem ra Đinh phủ quả thực xuống dốc không người, chỉ bằng những thứ này lính tôm tước cua, Đinh gia chủ đã nghĩ lưu lại chúng ta sao?"

"Ha ha, đối phó mấy người các ngươi nhận không ra người hạng người, những người này đủ đủ." Đinh gia chủ tiếng trung khí mười phần, bất quá trong thanh âm rõ ràng để lộ ra lòng tin không đủ.

Hắn cũng không phải người ngu, liếc mắt liền nhìn ra người thực lực, riêng này tám cái tiên thiên nhị trọng người đã đủ dưới tay mình những người này đau

đầu, hướng chỉ còn có bốn cái tiên thiên nhất trọng cao thủ tại.

Ngay sau đó tâm niệm thay đổi thật nhanh, bắt đầu suy nghĩ lên đối ứng cách tới.

"Lão gia, cái này đêm hôm khuya khoắc, người nào tại cái lộn, quấy nhiễu người tốt mộng."

Lúc này, một đạo thanh thúy giọng nữ từ lâu lâu hai truyền ra, Lâm Phong cũng cùng mọi người, theo âm thanh hướng lâu nhìn lại, một cái khuôn mặt xinh đẹp cô gái trung niên xuất hiện ở nơi đó.

Trên mặt hán giống như cười mà không phải cười, bên khóe miệng mang theo một tia u oán, đầy người đồ trắng xiêm y, lúc này Đinh phủ trên dưới đèn đuốc sáng trưng, nhàn nhạt sáng soi sáng tại trên mặt hán, nhưng gấp nằng đuôi lông mày khóe mắt ở giữa ẩn lộ nếp nhăn, ước chừng có ba mươi lăm mười sáu tuổi, trên mặt không chút phấn son, màu da trắng noãn.

"Đây là Đan Chính muội muội à, hai người trưởng tựa hồ có thần giống như? Ân, tu vi cũng là tiên thiên tam trọng cảnh, xem ra cái này Đinh gia cũng không đơn giản cái kia."

Lâm Phong trong lòng đang suy nghĩ, đột nhiên cảm giác bên người Đinh Phi Trúc toàn thân chấn động, hô hấp cũng biến thành dồn dập. Trong lòng lập tức biết mình đoán không sai, nữ tử kia chính là nằng mẩu thân, cũng chính là Đan Chính muội muội.

Lạc Ly cũng phát hiện Đinh Phi Trúc tình huống, sợ nằng kích động, vội vàng một tay đưa nằng ôm vào lòng, một tay kia liên lụy nằng phía sau lưng khẽ vuốt.

Lâm Phong quay đầu nhìn về lâu hai nhìn lại, vừa lúc nhìn thấy nữ tử kia hướng cạnh mình liếc mắt một cái, khoảng cách có xa, lại thêm tia sáng không phải tốt, mặc dù Lâm Phong thị lực đi qua long khí gia trì sau trở nên càng rõ ràng, bất quá vẫn là không cách nào thấy rõ nữ tử kia ánh mắt, chỉ thấy được nữ tử kia sắc mặt thoáng biến đổi.

Một con mắt về sau, nữ tử kia nhanh chóng hồi quay đầu đi, đồng thời như trước đó Đinh gia chủ đồng dạng đột nhiên phi thân lên, tốc độ thật nhanh hướng đoàn người bay vọt mà đi, chỉ hai cái lên xuống ở giữa liền đến Đinh gia chủ thân bên.

Bất quá Lâm Phong đã thấy đến nằng đang bay vọt bên trong làn nữa hướng cạnh mình liếc mắt một cái, Lâm Phong cảm giác được nằng ánh mắt kia tựa hồ mang theo một tia lo lắng.

"Phu nhân người làm sao cũng tới, đối phó những thứ này tiêu hạ người, có chúng ta liền đủ rồi." Đinh gia chủ nhíu mày, ôn nhu đối cô gái kia nói.

"Lú lo, giang hồ đồn đãi Đinh gia chủ hại đệ chi vì mưu tức, nay xem Đan tỷ quả nhiên xinh đẹp như hoa, Đinh gia chủ quả nhiên có mắt kính nhi, đổi lại là ta, khả năng cũng sẽ không cảm được."

Đầu lĩnh kia người bịt mặt thanh âm vẫn là buồn rười rượi, hai mắt càng là trực câu câu không kiêng nể gì cả tại Đinh phu nhân trên người loạn chuyển.

Đinh Phi Trúc vừa mới bị Lạc Ly trấn an cảm xúc bởi vì hán câu nói này mà lần nữa kích động, thân thể nhịn không được lại bắt đầu run rẩy.

"Nơi nào đến đồ hỗn trướng, dám ở chỗ này đồ tám đạo." Đinh phủ trong đám người một cái tiên thiên nhị trọng cảnh đại hán trung niên hét lớn một tiếng, trong tay Kim Tí Đại Hoàn Dao một bên, liền muốn động thủ.

"Lú lo, không biết sống chết đồ vật, một hồi liền để các ngươi vì cái này xuống dốc Đinh gia chôn cùng." Đầu lĩnh kia người bịt mặt liếc người kia liếc mắt, bắt tài nói.

"Ít nói nhảm, các ngươi dám này tiêu tất nhiên nhận không ra người, ta cũng lười biết các ngươi là ai, cái này khuya khoắt tin tưởng các ngươi mấy cái đầu đầu lộ đuôi cũng không khả năng là tới ta Đinh gia du ngoạn, trực tiếp rõ ràng ý đồ đến."

Đinh gia chủ nghiêm sắc mặt, lớn tiếng nói.

"Tốt, Đinh gia chủ rất sáng khoái, vậy ta liền thẳng." Đầu lĩnh người bịt mặt lại là một tiếng cười quái dị nói: "Ta nghe đình trong tay gia chủ có một quyển Huyền cấp tu luyện bí tịch, hôm nay tới đây chính là nghĩ đến chiêm ngưỡng chiêm ngưỡng cái này tuyệt thế kỳ bảo, hy vọng Đinh gia chủ không được keo kiệt."

Đinh gia chủ cùng Đinh phu nhân nghe vậy đều là thân thể hơi chấn, hai người đối nhìn kỹ liếc mắt, đều từ đối phương trong ánh mắt chứng kiến khiếp sợ. Đinh phu nhân càng là vô tình hay cố ý ở giữa hướng Lâm Phong bọn họ bên này liếc mắt một cái.

"Huyền cấp bí tịch?" Đinh gia chủ sùng sốt một chút sau cười ha ha một tiếng nói: "Ha ha, theo ta được biết tại chúng ta trên đại lục này căn bản lại không tồn tại cái gì Huyền cấp công pháp bí tịch." Đến nơi đây, Đinh gia chủ đột nhiên sầm mặt lại, lạnh lùng nói: "Ta muốn là có Huyền cấp bí tịch nơi tay, còn có thể dung các ngươi không thể lộ ra ngoài ánh sáng bọn chuột nhắt ở chỗ này kiêu ngạo!"

"Đinh gia chủ, người như vậy khả năng liền không chân chính, ta hảo ngôn hỗ trợ người không lĩnh tình, cái kia tự trách mắng ta các loại (chờ) không khách khí." Đầu lĩnh người bịt mặt thanh âm lạnh lẽo, hai mắt lời nói ác độc giống như nhìn chăm chăm Đinh gia chủ, hai tay bắt đầu súc lực, rất có một lời không hợp liền đánh đập tàn nhẫn ý.

"Không khách khí? Chê cười, các ngươi mười mấy người khuya khoắt che mặt tới đây hành vi, cùng khách khí kéo thượng quan hệ sao? Ngươi có thể

không thể tại vô si một!"

Đứng ở Đình gia chủ thân bên Đình phu nhân về mặt nổi giận, thanh âm càng là lạnh như cái kia vạn năm không thay đổi hàn băng.

"Phu nhân không sai, ta ngược lại muốn nhìn một chút các ngươi những thứ này không thể lộ ra ngoài ánh sáng bọn chuột nhắt là như thế nào không khách khí pháp." Đình gia chủ tuy biết song phương thực lực cách xa, cạnh mình rõ ràng rơi vào hạ phong, nhưng người thua không thua trận, ở chỗ này sống còn chi tế không thể nhược khí thế.

"Họ Đình, xem ra ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, ngươi cho rằng bằng các ngươi... này phế vật thủ hạ cùng hai người các ngươi tiên thiên tam trọng cảnh liền là có thể ngăn trở chúng ta sao? Ngươi quá ngây thơ!"

Đầu lĩnh người bị mặt lú lo một hồi cười quái dị, vung tay phải lên, trầm giọng quát lên: "Động thủ cho ta, không chừa một mống, tốc chiến tốc thắng."

"Được"

Bằng lòng một tiếng, trừ theo sát ở bên cạnh hắn ba cái kia tiên thiên tam trọng cảnh cao thủ không nhúc nhích, hơn tám cái tiên thiên nhị trọng cảnh người lập tức vũ khí tới tay, nhao nhao hướng bốn phía Đình phủ người phóng đi.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Giang Nguyên lại xuất hiện

Đình phủ người gặp tám người vọt tới, cũng không tỏ ra yếu kém, năm cái tiên thiên nhị trọng cao thủ dẫn đầu nghênh đón, một người tìm một cái đối thủ phân biệt chiến đến một chỗ.

Cái kia chút tiên thiên nhất trọng người thì là mấy cái một chỗ nghênh chiến một cái, hơn Hậu Thiên cảnh người thì là đứng ở một bên lược trận.

Trong lúc nhất thời đao quang kiếm ảnh, tiếng giết trận trận, đánh vô cùng náo nhiệt.

Đầu lĩnh kia hắc y nhân tựa hồ là ôn thao thắng khoán, nhìn cũng không nhìn liếc mắt bốn phía tình huống chiến đấu, hai mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm Đình gia chủ, trong ánh mắt hiện lên một đạo nồng đậm sát ý, lú lo một tiếng cười quái dị nói: "Họ Đình, quang để cho những phế vật kia đánh rất chán, để cho ta thủ hạ cũng tới chơi với ngươi chơi như thế nào."

Đình gia chủ hướng bốn phía liếc một cái, thấy thủ hạ nhóm cùng cái kia tám người bị mặt ở giữa trong chốc lát khó phân thắng bại, lập tức cười ha ha một tiếng, hào khí vượt mây nói: "Để ngươi thủ hạ đánh với ta, ha ha, ít nói nhảm, bốn người các ngươi cùng lên đi."

"Thôi đi, bốn cái cùng tiến lên, ngươi cũng quá dễ mất chính ngươi, đối phó loại người như ngươi hoàng miệng trẻ con, một mình ta là đủ." Đầu lĩnh kia người bị mặt phía sau một cái cao gầy vóc người người theo âm thanh ra, hướng phía trước hai bước, đưa ra một cái ngón tay hướng Đình gia chủ ngoắc ngoắc, rồi nói tiếp: "Tới, để cho ta nhìn một chút Huyền cấp công pháp đã có gì chỗ huyền diệu."

Một bên Lâm Phong nghe ra thanh âm người này có chút già nua, phán đoán người này nên có hơn sáu mươi tuổi đáng vẻ.

Đình gia chủ hướng bên người phu nhân đầu đi một cái đầu óc thần, không có nhiều, vậy tay, trong tay nhiều một thanh tinh quang lập loè trường kiếm.

"Hạ phẩm pháp khí." Lâm Phong một hồi kinh ngạc, không nghĩ tới cái này Đình gia một cái như vậy gia tộc lại có bậc này đồ vật, cảm thấy không khỏi âm thầm bội phục những truyền thừa khác lâu đời cổ lão gia tộc.

"Ha ha, không sai, còn có hạ phẩm pháp khí, trách không được dám lớn lối như vậy, bất quá muốn xem ngươi có thể không thể đem bảo vật này uy lực phát huy được, nếu là không sẽ dùng, coi như cho ngươi thượng phẩm pháp khí nhưng cũng giống như sắt vụn, không có bất kỳ tác dụng."

Cái kia cao gầy người bị mặt lần đầu gặp gỡ hạ phẩm pháp khí lúc hơi hơi sửng sốt một chút thần, trong ánh mắt hiện lên một tia tham lam, trên mặt hoàn toàn không có e ngại ý, vẫn bình tĩnh thẳng thắn nói.

"Ngươi nói nhảm quá nhiều, ta có thể không có thể phát huy ra hắn uy lực không phải ngươi tính, muốn đánh qua đồ ăn biết." Đình gia chủ lạnh lùng nói: "Xem chiêu!"

Dứt lời, kiếm theo âm thanh ra, chỉ thấy một đạo ngân mang hiện lên, trong tay hắn Tam Xích Thanh Phong trong nháy mắt sáng choang, tay phải run lên, mũi kiếm nhắm thẳng vào cái kia cao gầy người bị mặt, một đạo dài năm xích có thừa ngân sắc kiếm cương mãnh mẽ hướng cái kia cao gầy người bị

mặt chém vút mà đi.

"Đi" cao gầy người bịt mặt cả kinh, bọn họ nghĩ vậy họ Đinh vậy mà thật có thể phát huy ra cái này hạ phẩm pháp khí uy lực, lập tức không dám khinh thường, chân đạp thất tinh, một cái lách mình tránh thoát cái kia đạo kiếm cương, đồng thời hơi chuyển động ý nghĩ một chút, từ trong trừ vật giới chỉ lấy ra một thanh quái đao.

Đao này dài chừng năm thước 8 tấc, thân đao ngăm đen, duy lưỡi dao chỗ hàn quang lập lòe, đầu đao nhận bẻ rộng chừng ba tấc, thân đao nhận bẻ rộng chừng bảy tấc, càng quái là nó sống dao bộ phận khảm nạm có ba cái bộ xương khô đầu.

Lâm Phong thấy một lần thì nhìn ra, đao này dù chưa đạt được pháp khí cấp bậc, bất quá cũng thuộc về thể tục ở giữa tuyệt phẩm thần binh lợi khí cấp bậc, hẳn càng nhìn ra đao này trên lưng ba cái bộ xương khô đầu khẳng định có khác công dụng, tuyệt đối không phải vì đẹp để mà khảm nạm.

Còn như là cái gì công dụng, theo hắn đoán không phải là hai loại, một là có thể phát sinh nào đó độc vật hoặc là ám khí, hai là có thể phát sinh nào đó đặc biệt thanh âm lấy ảnh hưởng đối thủ tâm thần. Chỉ là không biết là bên trong bên nào mà thôi.

Quái đao tới tay, cao gầy người bịt mặt lập tức khí thế đại biến, một tiếng âm hiểm cười, trong miệng hét lớn một tiếng: "Đại Hải Trầm Sa". Trong tay quái đao luân tròn, Huyền ra mấy chục đạo đao ảnh đồng thời hướng Đinh gia chủ đánh tới, đưa hắn toàn thân đều bao bọc ở trong ánh đao.

Đinh gia chủ gặp cái này, cũng không kinh hoảng, đem nguyên khí rót vào trong tay hạ phẩm pháp khí trường kiếm bên trong, thân kiếm ngân quang đại thịnh, vung tay phải lên, trong miệng cũng hét lớn một tiếng: "Xích Nhật Viêm Viêm".

Chỉ thấy trường kiếm trong tay của hắn đột nhiên giống như mặt trời mới lên ở hướng đông bắn ra từng đạo chói mắt ngân mang, cái kia mỗi một đạo ngân mang đều giống như một đạo kiếm, bắn nhanh lấy hướng cao gầy người bịt mặt bổ tới đao ảnh nghênh đón.

Cao gầy người bịt mặt gặp kiếm quang đánh tới, không khỏi trong lòng càng sợ, họ Đinh kiếm pháp này không đơn giản cái kia, ít nhất là thất phẩm ở trên chiến kỹ, không nghĩ tới một cái gia tộc suy tàn vậy mà lại có hạ phẩm pháp khí cùng thất phẩm chiến kỹ, xem ra người này không thể dò xét, lập tức thu hồi lòng khinh thị, đồng thời tại trong đao tăng ba thành nguyên khí.

"Đinh đình đang đang" một hồi đao kiếm vang lên âm thanh truyền ra, hai người trong nháy mắt này Liên dụng hơn - ba mươi hạ, sau đó đều thối lui ba bước, một chiêu này phía dưới không phân thắng thua. Bất quá cao gầy người bịt mặt trên lưỡi đao rõ ràng nhiều hơn ba mươi lỗ hồng.

Tan vỡ phía dưới, vẫn là Đinh gia chủ ý vào vũ khí sắc bén hơi thắng nửa bậc.

"Thống khoái, trở lại!" Đinh gia chủ đánh nổi dậy, thân hình mới vừa đình tức hai chân phát lực, trong miệng hét lớn một tiếng: "Xích nhật kim cổ", tay phải bảo kiếm huy động liên tục, Huyền ra một mảnh ngân quang như thiểm điện hướng cao gầy người bịt mặt trum tới.

"Tối tốt, phân hoa phát liễu." Cao gầy người bịt mặt cũng không tỏ ra yếu kém, hai người người tới ta đi lại đánh nhau.

Hai người lấy nhanh đánh nhanh, chỉ chớp lát liền qua hơn hai mươi chiêu, song phương thế lực ngang nhau, đánh nổi dậy, vù vù uổng một chút, lui tới, lại đều quên đây là đang sinh tử đánh nhau, trong lòng giống như mọc lên cùng chí hướng ý.

Đến lúc này bên cạnh đầu lĩnh người bịt mặt không vui, nhíu mày, hướng phía giữa sân cao gầy người bịt mặt quát lên: "Người hắn mẹ, cho rằng đây là đang luận bàn đầu, còn không cho ta nhanh tiêu diệt hắn."

Cao gầy người bịt mặt nghe vậy thân thể chấn động, chợt tỉnh ngộ tới, đang muốn hạ độc thủ, bên này Đinh gia chủ cũng phản ứng kịp, thừa hắn phân thần thời khắc, một kiếm mãnh mẽ hướng hắn trước ngực đâm tới.

Cao gầy người bịt mặt kinh hãi, lúc này hắn chiêu thức đã già, không kịp hồi đao ngăn cản, Đinh gia chủ trên mũi kiếm hàn khí đã gần người, không kịp nghĩ nhiều, thân thể mãnh mẽ hướng bên trái sườn đi, muốn tách ra ngực trái vị trí trái tim, đồng thời tay phải ngón tay cái tại cán đao thượng duyên một khóa không đáng chú ý nhô ra chỗ dùng sức nhấn một cái.

"Phốc" một tiếng, Đinh gia chủ tựa hồ sớm có dự liệu, bảo kiếm trong tay tại cực kỳ nguy cấp chỉ tế hướng bên trái một bên, đâm vào hắn ngực trái, mũi kiếm đâm thủng trái tim của hắn lại do phía sau lưng lộ ra. Cao gầy người bịt mặt thân thể bị bảo kiếm thượng mang đến lực mạnh đụng phải lao đao lui lại hai bước, ánh mắt tràn đầy hoảng sợ nhìn chăm chăm Đinh gia chủ khuôn mặt.

Đinh gia chủ hướng hắn thử thử nha, sắc mặt bất tài đang muốn thuận thế đem bảo kiếm ra, lại đột nhiên cảm thấy đầu một bộ, toàn thân không còn chút sức lực nào, mắt tối sầm lại, thiên toàn địa chuyển, kém té ngã.

May hắn tu vi cao tuyệt, phổ một cảm giác được không đứng lập tức vận chuyển công pháp, đột nhiên lung lay chìm vào hôn mê đầu, sử dụng chính mình thoát thanh tỉnh: Mẹ, trúng độc!

"Lão gia, ngươi làm sao!"

Một mực đang khản trương quan chiến Đinh phu nhân lập tức phát hiện Đinh gia chủ dị trạng, không khỏi kinh hãi, gào thét một tiếng là được phi thân hướng Đinh gia chủ lao đi.

"Hắc hắc, Đinh phu nhân đây là muốn lấy nhiều đánh ít sao?" Ngay tại Đinh phu nhân thân hình vừa động thời khắc, một người bịt mặt giờ kiếm ngăn trở nàng lối đi.

"Cút ngay!" Đinh phu nhân nóng ruột Đinh gia chủ tình huống, một tiếng nũng nịu hạ, trong tay nhiều một thanh tình quang lập lòe đoán kiếm, một kiếm hướng che ở trước người người bịt mặt đã đâm đi.

"Hắc hắc!" Người bịt mặt cười lạnh một tiếng, phát tay cầm trong tay cái kia đen thùi trường kiếm hướng Đinh phu nhân đoán kiếm đập đầu đi.

"Không tốt, cái kia trên thân kiếm có độc." Lạc Ly nhẹ nhàng kinh hô một tiếng.

"Cái gì, có độc?" Đinh Phi Trúc ánh mắt tràn ngập hoảng sợ nhìn phía Lạc Ly.

Lạc Ly đầu nhẹ giọng nói: "Những người này quá vô si, dĩ nhiên có dùng loại này hạ lưu thủ đoạn, trước đó cái kia cùng Đinh gia chủ tranh đấu người là dùng trên đao khối độc cùng Đinh gia chủ lưỡng bại câu thương, người này lại dùng độc kiếm."

Lạc Ly lấy hướng Lâm Phong nhìn lại, đã thấy Lâm Phong đang dùng tay tại trên mặt bôi lên cái này thứ gì, cảm thấy là được mình bạch hấn đây là đang dịch dung, chỉ là không rõ hấn vì sao phải dịch dung.

Lâm Phong cảm ứng được nàng ánh mắt, quay đầu nhẹ giọng nói: "Cái kia dẫn đầu người bịt mặt là Giang Nguyên, chúng ta tạm thời trước không được bại lộ thân phận, nhìn một chút lão hồn đản kia muốn làm gì."

Đi qua linh hồn chỉ lực cẩn thận tìm kiếm, Lâm Phong xác định cái kia dẫn đầu người bịt mặt thân phận, bất quá làm hấn cảm thấy kỳ quái là: Vén vén vài ngày không thấy, Giang Nguyên công pháp khí tức vậy mà hoàn toàn cải biến, tu vi cũng đạt được tiên thiên đỉnh cao tầng ba cảnh giới.

"Lê nào hấn đồng thời tu luyện hai loại công pháp? Trước đó trong phong ấn một loại? Chỉ có loại này giải thích mới là hợp lý. Nhưng này dạng tác phong hiểm rất lớn, một cái sơ sẩy liền sẽ công huy người vong. Hấn thì tại sao muốn làm như thế đây?"

Lâm Phong suy tư hồi lâu, cuối cùng ra kết luận: "Cái này Giang Nguyên lai lịch thân phận không đơn giản, tuyệt đối không chỉ có là Thiết Chiến vương triều thái sư đơn giản như vậy."

"Giang Nguyên? Chính là cái kia tại Thiết Chiến thành bị người giết hấn hai đứa con trai lão gia này?" Trải qua Lâm Phong vừa đề tỉnh, Lạc Ly ngẩng đầu hướng đầu lĩnh kia người bịt mặt nhìn lại, quả thực cảm giác được thân hình có chút quen thuộc.

"Không sai, chính là hấn, đến, đây là dịch dung mờ, người cũng bôi lên một, dù sao Giang Nguyên cũng đã gặp người."

Lạc Ly tự tay tiếp nhận Lâm Phong truyền đạt một đoàn đen thùi lù đồ vật, nhủu mảy, bất quá cũng không có nhiều, tự tay hướng trên mặt mình xóa đi.

Liền cái này một chút thời gian, bên kia sương Đinh phu nhân cùng người bịt mặt kia đã giao thủ mấy chiêu, Đinh phu nhân gặp Đinh gia chủ ngã ngồi trên mặt đất một mực không âm thanh vang truyền đến, trong lòng càng thêm lo lắng, xuất thủ không lưu tình chút nào, nhắc tới toàn thân nguyên khí, từng chiêu đều tới trước mặt người bịt mặt yếu hại bất ngờ đánh chiếm, muốn tốc chiến tốc thắng.

Người bịt mặt cũng không phải hiền lành, hấn sớm đã minh bạch Đinh phu nhân dụng tâm, đi qua mấy chiêu giao thủ, cũng đã lộ ra Đinh phu nhân tu vi cùng hấn chính mình không muốn lên hạ, bây giờ bọn họ ưu thế rõ ràng, hấn một đều không nóng nảy cùng Đinh phu nhân du đấu, chính là muốn cuốn lấy Đinh phu nhân không cho nàng đi qua.

"A. . ."

"A. . ."

Hai đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, Đinh phu nhân tâm thần chấn động, vội vàng quay đầu nhìn về phát ra tiếng ra nhìn lại, đã thấy nguyên bản đứng ở đầu lĩnh người bịt mặt phía sau cái kia tiên thiên tam trọng người chẳng biết lúc nào vậy mà không đề ý đến thân phận vọt tới bên kia quần chiến trong đám người.

Những cái kia Đinh gia bọn thủ hạ đối phó tám cái tiên thiên nhị trọng cao thủ vốn là rất cật lực, cái này tiên thiên tam trọng cao thủ đột nhiên gia nhập vào, bọn họ ứng phó như thế nào được, chỉ trong nháy mắt thì có hai người miệng phát kêu thảm, té trên mặt đất.

"Hèn hạ!" Đinh phu nhân vừa giận vừa vội, thủ hạ càng không lưu tình, kiếm chiêu biến đổi, không còn phòng thủ, xuất thủ tất cả đều là lưỡng bại câu thương liều mạng phái.

Cùng nàng đối chiến người bịt mặt bị nàng cái này phái làm một hồi luống cuống tay chân, ở chỗ này ưu thế rõ ràng tình huống dưới, hấn cũng không nguyện ý giống như trước đó cái kia cao gầy người bịt mặt cùng nàng lưỡng bại câu thương. Tại Đinh phu nhân từng bước ép sát hạ, thân hình hấn vừa lui lui nữa.

"Hừ, phế vật!"

Đầu lĩnh kia người bịt mặt thấy thế phát sinh một tiếng bất mãn hừ lạnh, đồng thời thân thể khẽ động, như thiểm điện một chuồng hướng Đinh phu nhân bỏ tới.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Vô sự mà ân cần không gian tức đạo

Đình phu nhân thật cũng không phải là thật muốn cùng người bị mặt kia lưỡng bại câu thương, nàng rất rõ ràng người bị mặt kia tâm lý, biết hắn sẽ không theo chính mình lưỡng bại câu thương, cho nên mới dám sử dụng như thế chiêu thức.

Nàng tâm tư vẫn luôn tại chú ý người cầm đầu này người bị mặt, chỉ sợ hắn đánh lên Đình gia chủ, lúc này đột nhiên gặp hắn hướng chính mình công tới, trong lòng không những không giận mà còn lấy làm mừng, chỉ cần mình cuốn lấy hai người này, là có thể cho Đình gia chủ thở dốc thời gian.

Trong tay chiêu thức biến đổi, hướng trước mặt người bị mặt kia hư hoảng một chiêu, đưa hắn lần nữa bức lui hai bước, ngay tại đầu lĩnh người bị mặt chưởng phong gần gần người lúc, thân thể bỗng nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng về phía trước bắn lên cao đến hai trượng, khó khăn lắm né qua một chiêu này.

Đồng thời trong tay cũng không nhàn rỗi, đem nguyên khí rót vào đoản kiếm, một đạo dài hơn ba thước kim sắc kiếm cương ở trên cao nhìn xuống hướng đầu lĩnh người bị mặt đầu bổ tới.

Đầu lĩnh người bị mặt trong lòng cả kinh, hắn không nghĩ tới Đình phu nhân phản ứng nhanh như vậy, đang bị chính mình đánh lên tình huống dưới không chỉ có rất nhanh né tránh, còn có thể thuận thế phản kích. Bất quá tất cả thuộc về có chút giật mình, nhưng hắn tu vi rõ ràng cao hơn Đình phu nhân, mãnh mẽ vận lên mười phần tiên thiên nguyên khí, hai tay hướng lên trên, một cổ như bài sơn đảo hải kinh khí hướng kim sắc kiếm cương nghênh đón.

"Oánh" một tiếng vang thật lớn, Đình phu nhân dù sao thân thể treo trên bầu trời, không thể toàn lực ra chiêu, bản thân tu vi liền muốn hơi yếu, hơn nữa trước đó cùng khác một người bị mặt triển đấu hơn mười chiêu, dùng đi vài phần nguyên khí, cái này một ngành binh, dĩ nhiên là thiệt thòi lớn, thân thể bị kinh khí cuốn cuộn nổi lên, như sao rơi hướng về sau mặt bay đi, cổ họng ngẹn ngọt, một cổ nghịch huyết theo sát lao ra trong miệng, như thiên nữ tán hoa tạt một chỗ.

"Nương "

Đình phu nhân đang ở giữa không trung, đột nhiên nghe thấy một tiếng thê lương tiếng quát tháo, tâm thần chấn động, hai mắt vội vàng hướng Lâm Phong bọn họ vị trí phương hướng nhìn lại.

Trong bóng tối một người mặc hạ nhân quần áo cùng trang sức kiều thân ảnh chính rất nhanh hướng cạnh mình chạy như bay đến, Đình phu nhân hai mắt ướt át, trong lòng trăm mối cảm xúc ngồn ngang: Kích động, cảm khái, lo lắng. . .

Không kịp nghĩ nhiều, bản năng hai chân trên không trung lẫn nhau đập mấy lần, thân thể đồng thời chuyển hướng, mượn lấy kinh khí lực bắn ngược đạo, như thiểm điện hướng cái kia kiều thân ảnh lao đi.

"Phi Trúc, mau trở lại."

Lạc Ly đang ở trên mặt mình lau dịch dung mớ, một cái không có chú ý, không muốn Đình Phi Trúc nhìn thấy mẫu thân bị đánh bay, lại liều lĩnh xông ra. Trong lòng khẩn trương, hơi sưng sờ phía dưới, lách mình liền hướng Đình Phi Trúc đuổi theo.

Lâm Phong bắt đắc dĩ lắc đầu, cũng chỉ được đứng dậy rồi đi chỗ ẩn thân, thân hình khẽ động, không phải đi đuổi theo Đình Phi Trúc, mà là như thiểm điện hướng Đình gia chủ bên kia mà đi.

Lấy hắn thân pháp tốc độ, hơn mười trượng khoảng cách, một cái hô hấp ở giữa, hắn đã đứng ở Đình gia chủ bên người.

Đình gia chủ vẻ mặt hắc khí lượn lờ, chính khoanh chân ngồi dưới đất nỗ lực vận công trừ độc, nhưng mà cái kia cao gầy người bị mặt lúc sắp chết thả ra ngoài độc khí kịch độc không gì sánh được, lấy hắn tu vi, căn bản liền ngăn chặn những độc chất này khí lan tràn đều làm không được, chớ đừng nói trừ độc.

Lâm Phong móc ra một khóa Thanh Uẩn Đan, quát khẽ: "Há mồm"

Đình gia chủ nghe vậy cả kinh, vội vàng giương đôi mắt, nhờ ánh lửa ngẩng đầu hướng Lâm Phong nhìn lại, thấy là một người mặc chính mình người làm trong phủ quần áo cùng trang sức, vẻ mặt đen kịt nam tử, tay thuận cầm một khóa trắng nõn đan dược đứng ở trước mặt mình.

"Há mồm" Đang muốn mở lời hỏi, Lâm Phong thanh âm lần nữa ghé vào lỗ tai hắn vang lên, thanh âm không lớn, khẩu khí cũng rất bình thản, có thể nghe vào hắn trong tai lại hình như có nào đó ma lực, khiến cho hắn vô pháp kháng cự, lại không kìm lại được há mồm ra.

Lâm Phong mỉm cười, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, trong tay Nhuận Trạch Đan như điểm điện bay vào Đình gia chủ trong miệng. Sau đó xoay người hướng cái kia đang ở Đình phủ trong đám người đại khai sát giới tiên thiên tam trọng cao thủ phóng đi.

Đan được vào miệng tan đi, tùy theo một cổ đẹp và tinh mịn mùi thuốc để cho Đình gia chủ tâm thần chấn động, ngay sau đó cảm giác trong cơ thể tựa hồ xuất hiện một cổ thanh lương cam tuyền, không đợi hắn quan sát bên trong thân thể, này cổ cam tuyền đột nhiên oanh một tiếng nổ tung, hóa thành ngàn vạn tế thủy tích, trong chớp mắt hướng toàn thân mình kích tán ra mà đi.

Những thứ này thanh lương giọt nước mưa chỗ đến, trước đó quần quanh ở trong cơ thể hắn làm sao cũng đuổi xa không hắc khí dường như đọng tới thiên địch, nhao nhao tứ tán tránh thoát đi.

Đây là đan được gì? Tại sao có thể có cường đại như vậy trừ độc hiệu quả? Không đúng, cái này ít nhất phải là đan được cao cấp, người này tuy là mặc ta trong trang hạ nhân quần áo cùng trang sức, lại là mặt được ngay, vì sao phải tiễn ta như vậy quý giá đan được? Huống hồ hắn vì sao phải người mặc ta bên trong trang hạ nhân quần áo cùng trang sức?

Rất rõ ràng, người này cũng là lai lịch bất chính người, vô sự hiền ân cần, phi gian tức đạo. Xem ra ta phải tâm . .

"Phi Trúc tâm, a!" Đình phu nhân một tiếng thét kinh hãi cắt đứt hắn tâm tư, vội vàng giương đôi mắt nhìn lại, đã thấy lúc này cái kia dẫn đầu người bị mặt chính nhất chưởng hướng một người mặc hạ nhân quần áo cùng trang sức vóc người kiêu người đánh tới.

"Phi Trúc, hài tử này làm sao cũng chạy tới? A, không tốt!" Bởi vì hắn vừa rồi một mực tại toàn tâm toàn ý vận công trừ độc, căn bản không chú ý tới Đình Phi Trúc trước đó tiếng kêu sợ hãi kia, lúc này mới thấy rõ kiêu thân ảnh chính là Đình Phi Trúc, không khỏi trong lòng kinh hãi, cái gì đều không kịp nghĩ đến, trên người độc cũng không để ý, điều động toàn thân tiên thiên nguyên khí, thân thể mãnh mẽ phát lực, như như đạn pháo hướng đầu lĩnh người bị mặt đánh tới.

Đầu lĩnh người bị mặt bàn tay đang muốn chạm đến Đình Phi Trúc thân thể mềm mại thể, lại đột nhiên cảm thấy phía sau một hồi kinh phong truyền đến, vội vàng quay người lại, bàn tay cũng thuận thế hướng cái kia luồng kinh phong vỗ tới.

"Oanh" hai cổ lực mạnh chạm vào nhau, đầu lĩnh người bị mặt thân thể nhện không được hướng về sau lui hai bước, mà Đình gia chủ bản thân trong cơ thể độc tính chưa loại trừ sạch sẽ, chỉ là trong chớp lát tinh thể cấp bách đem thân thể mình làm vũ khí, lúc này đầu lĩnh người bị mặt một chưởng vừa lúc thành thành thật thật vỗ vào hắn miệng ngực.

"Oa" một tiếng, phun ra một ngụm máu đen, Đình gia chủ thân thể so với lúc tới tốc độ nhanh hơn bay về phía sau.

"Lão gia. . ." Đình phu nhân phát sinh một tiếng tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết, cũng không có giống như trước đó như thế đuổi theo Đình gia chủ, ngược lại một tay lấy đồng dạng đang sưng sờ Đình Phi Trúc kéo đến phía sau mình.

Đình Phi Trúc cũng sưng sờ đứng ở địa phương, trong chớp lát không biết làm sao, mặc cho mẫu thân nàng đưa nàng kéo. Nàng nằm mơ đều không nghĩ đến trong lòng hắn cái này hại chết cha mình cừu nhân tại sao lại liều mình tới cứu mình.

Đây hết thấy phát sinh quá nhanh, Lạc Ly chỉ là tại Đình Phi Trúc đi ra ngoài sau sưng sờ một chút thân, liền tới không kịp ngăn cản, đây hết thấy cứ như vậy phát sinh.

"Gia chủ." Mấy cái không có tham gia chiến đấu Hậu Thiên cảnh cao thủ vội vàng phi thân lên, đem đã rơi vào hôn mê Đình gia chủ tiếp được.

Lâm Phong cũng bỏ qua cái kia tiên thiên tam trọng cao thủ, một cái lách mình đi tới Đình gia chủ bên người, gấp hắn hai mắt nhắm nghiền, miệng ngực lồm xướng, vội vàng triển khai linh hồn chi lực trong nháy mắt đưa hắn kiểm tra toàn thân một lần.

Một chưởng này nằm cạnh quá khỏe mạnh, miệng ngực xương sườn gãy hết, nội phủ toàn bộ di vị xuất huyết, trái tim đều đã sắp khô kiệt. Không kịp suy nghĩ nhiều, Lâm Phong vội vàng một tay bóp ra miệng hắn, đem một khóa Nhuận Trạch Đan nhét vào.

Lâm Phong động tác quá nhanh, mấy cái kia Hậu Thiên Cao Thủ đợi được hắn đem đan được nhét vào Đình gia chủ trong miệng mới phản ứng kịp, mỗi một người đều kinh dị nhìn hắn, gấp hắn mặc dù người mặc giống như bọn hắn quần áo cùng trang sức, diện mạo lại xa lạ rất, bất quá ở trên người hắn tự nhiên phát ra loại kia bá khí, lại làm cho những người này không dám mở miệng hỏi.

"Đều lo lắng làm cái gì, nhanh lên đỡ gia chủ làm tốt, ta tới trợ hắn chữa thương." Lâm Phong một tiếng quát mắng mới đưa những người này giật mình tỉnh lại, không một người phản đối, ba chân bốn cẳng đỡ Đình gia chủ làm tốt.

Lâm Phong cũng không nói nhiều, một tay đặt tại Đình gia chủ đầu huyệt Bách Hội bên trên, một cổ tinh thuần long khí thuận thế tiến nhập trong cơ thể hắn, hiệp trợ hắn đem Nhuận Trạch Đan được lực rất nhanh đi mở.

Đây hết thấy giống nhau là phát sinh ở điện quang thạch hóa ở giữa, mau liền đầu lĩnh kia người bị mặt đều có ngăn ra, chờ hắn phản ứng kịp, không khỏi giật dử, xoay người đối thủ hạ hai cái tiên thiên tam trọng cao thủ quát lên: "Hai người các ngươi cho ta đi lấy hạ cái kia xem cùng họ Đình thất phu."

"Đúng." Hai cái tiên thiên tam trọng cao thủ lĩnh mệnh lập tức mỗi người tay giương vũ khí, hướng Lâm Phong bên kia phóng đi.

Những cái kia không có tham chiến Đình phủ mọi người lúc này cũng phản ứng kịp, nhao nhao không sợ chết hướng Lâm Phong bên người tập trung tới, đưa hắn cùng Đình gia chủ vây vào giữa.

Lâm Phong mặc dù tại giúp Đình gia chủ chữa thương, bắt quá hấn lại phản ra đại bộ phận tâm thần đang quan sát giữa sân hình thức, lấy linh hồn hấn cường độ, muốn nhất tâm nhĩ dụng thật sự là quá đơn giản.

Lúc này thấy hình, không khỏi âm thầm đầu, xem ra cái này Đình gia chủ ở nơi này chút người nhà họ Đình bên trong uy vọng rất cao, hấn những thứ này thủ hạ mỗi cái đều có thể vì hấn mà phí phần đầu quên mình, cái này rõ ràng người này tuyệt không giống như Đình Phi Trúc cùng Viêm Cô như thế không chịu nổi.

Hấn cũng không xa nhìn thấy những thứ này trung tâm cảnh cảnh Đình phủ người làm hy sinh vô vị, nghiêm sắc mặt, trầm giọng quát lên: "Các ngươi tất cả lui ra, hai người này ta tới đối phó."

"Không được, ngươi nhanh lên chuyên tâm vì gia chủ chữa thương, chúng ta tới đối phó bọn họ."

"Đối, chúng ta tới đối phó bọn họ."

Đình gia mọi người nơi nào có thể biết Lâm Phong thần thông, nghe vậy đều rồi rít kêu lên.

"Vô liên si, gọi các ngươi tránh ra liền tránh ra, các ngươi không phải đối thủ của bọn họ, đi tới cũng chỉ có chịu chết phần."

"Không được, gia chủ tôn thương quan trọng hơn, bọn ta thâm thù gia chủ đại ân, vì gia chủ chết cũng không tiếc."

"Đối, chết cũng không tiếc!"

"Chết cũng không tiếc!"

Một đám Đình gia người nhao nhao rống to, không phải bọn họ không linh tình, trong lòng bọn họ rành mạch từng câu Lâm Phong không muốn để cho bọn họ chịu chết, chỉ là bọn hấn rõ ràng hơn, Người chết có nặng như thái sơn, có nhẹ như hồng mao. Ở trong lòng bọn họ cho rằng, vì báo Đình gia chủ ơn tri ngộ, cho dù chết, cái kia cũng đáng.

Lâm Phong lắc đầu, bắt đắ dĩ thờ dài, thu tay lại đứng dậy, hai mắt liếc một vòng từng cái thấy chết không sòn các hán tử, mở miệng nói: "Các ngươi thối lui đến phía sau đi bảo hộ gia chủ, hấn bị thương đã không ngại, hai người này giao cho ta."

"A, ngươi làm sao. . . Ân, các ngươi mau nhìn, gia chủ sắc mặt thật tốt nhiều."

"Đúng vậy a đây cũng quá thần kỳ a!"

"Cảm ơn ngươi a huynh đệ!"

". . ."

Lâm Phong hướng bọn họ phát tay một cái, gặp hai người kia đã đi tới trước mặt, lười nhác nói nhảm, hai tay xuất ra trí nhớ kiếp trước bên trong một loại gọi "Lưu tinh Bôn Lôi Quyền" Huyền cấp lục phẩm chiến kỹ. Song quyền mơ hồ mang theo một cỗ nặng nề tiếng sấm hướng hai người đánh tới.

Hai người kia cũng là là người biết hàng, thấy một lần cảnh này, trong lòng đều là cả kinh, đều lường trước đây là một loại bọn họ chưa từng nghe qua cao cấp chiến kỹ, lập tức không dám thất lễ, hai người đối nhìn kỹ liếc mắt, đồng thời thân thể khẽ động, bảo kiếm trong tay đồng thời vung lên, hướng Lâm Phong quả đấm lộn bỏ.

Dưới cái nhìn của bọn họ, mặc kệ người chiến kỹ có bao nhiêu ngưư bức, thế nhưng quả đấm người cũng đối không có khả năng ngăn trở chúng ta thần binh lợi khí.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Thi ân bắt cầu báo

Lâm Phong khòe miệng hơi vểnh lên, đối mặt hai thanh đen nhánh bảo kiếm, song quyền nếu không không thu, ngược lại toàn lực hướng lên trên đập đầu đi.

Lưỡng người bịt mắt đồng thời trên mặt mọc lên lau một cái tàn nhẫn vui vẻ, trên tay tăng lực, bảo kiếm hung hăng hướng Lâm Phong song quyền chém tới.

"Đình đang "

Hai tiếng thanh thúy sắt thép va chạm âm thanh đồng thời vang lên, hai cái che mặt đều chỉ cảm thấy tay mình thượng nhẹ một chút, vội vàng hướng trên tay mình nhìn lại.

Vừa nhìn xuống, sắc mặt đại biến, trong tay bọn họ Bách Luyện Tinh Cương mà thành bảo kiếm dĩ nhiên tại cái này hắc hán dưới nắm tay cắt thành hai đoạn. Trời ạ, đây là quả đấm à, cái này còn là người sao?

Người quả đấm làm sao có thể tại sắc bén dưới kiếm phong hoàn hảo không chút tổn hại, không chỉ có như vậy, còn nghĩ hai thanh thần binh lợi khí cấp bậc bảo kiếm cho đập đầu đoạn? Đây hoàn toàn vượt quá hai người bọn họ nhận thức.

Thật không chỉ có là bọn họ, ở đây tất cả người quan chiến toàn bộ quá sợ hãi, bao quát cái kia dẫn đầu người bịt mặt, thậm chí ngay cả Lạc Ly cũng giống vậy, cùng tất cả mọi người giống như miệng há đại thành một cái to lớn o hình.

Mặc dù nàng theo Lâm Phong vài ngày, đã nhìn quen Lâm Phong đủ loại khó tin, lại không nghĩ rằng qua Lâm Phong quả đấm vậy mà có thể so sánh thần binh lợi khí còn mạnh hơn mềm dai, đây là khái niệm gì? Lẽ nào hắc quả đấm có thể làm pháp khí sử dụng?

Lâm Phong hoàn toàn mặc kệ người khác khiếp sợ, càng sẽ không bởi vì địch nhân ở vào trong khiếp sợ mà thủ hạ lưu tình, hắc song quyền đang đập đoạn cái kia hai thanh kiếm báu sau chỉ là thoáng chậm dừng một cái sau vẫn như cũ sức lực hướng lưỡng người bịt mặt thân thể ném tới.

"Thình thịch" hai tiếng quả đấm vào thịt thanh âm truyền ra.

"A a" lại là hai tiếng tiếng kêu thảm thiết truyền ra, đây là lưỡng người bịt mặt trong miệng phát sinh.

Thân thể hai người tại giữa tiếng kêu gào thể thảm đồng thời bay về phía sau, đang ở không trung, trong miệng tiên huyết như không cần tiền giống như cuồng phun, giống như cái kia huyết sắc suối phun tươi đẹp đồ sộ, so với trước kia Đình phu nhân phun huyết hình ảnh đó là chấn động không biết được bao nhiêu lần.

Đáng tiếc lúc này tất cả mọi người còn trong khiếp sợ, chỉ có Lâm Phong một người thương thức được một màn này mỹ cảnh.

"Lạch cạch "

"Lạch cạch "

Hai đạo rơi xuống đất âm thanh gần như cùng lúc đó vang lên, cũng thức tỉnh giữa sân một số người.

"Hỗn đản, ngươi là ai?"

Đầu lĩnh người bịt mặt cái thứ nhất giựt mình tỉnh lại, thấy thể trong miệng chọt quát một tiếng, thân thể khẽ động, hướng cái kia hai người thủ hạ tiến lên.

"Ta là người như thế nào, ngươi không có mắt à, bất quá chính ngươi đều mê đầu che mặt, ngươi còn không thấy ngại hỏi ta đây. Ha ha!"

Đầu lĩnh người bịt mặt bị Lâm Phong lời này khí sắc mặt phồng hồng, không trả lời lại, ngồi xổm người xuống thăm dò một chút hai người thủ hạ hơi thở.

Còn có khí, bất quá xem sắc mặt hai người trắng bệch như tờ giấy, gần chết đáng vẽ, sợ rằng đã bị thương không nhẹ.

Hai cái tiên thiên tam trọng cao thủ, vậy mà không có thể ngăn ở người này một quyền!

Đầu lĩnh người bịt mặt trong ánh mắt hiện lên một đạo vẻ hoảng sợ, ngược lại trở nên ngoan lệ, hai tay nhanh như tia chớp đưa ra, một tay bắt lại một cái thủ hạ cái cổ, dùng sức vặn một cái.

"Răng rắc" hai tiếng tiếng xương gãy gần như cùng lúc đó vang lên, cái kia lưỡng người bịt mặt nặng đầu trọng rũ xuống một bên, trong đôi mắt còn tràn đầy hoảng sợ cùng không cam lòng.

"Một cái, ngươi chờ ta." Đầu lĩnh người bịt mặt chỉ ném câu nói tiếp theo, thân thể đột nhiên động một cái, như thiểm điện biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

Lâm Phong mặc dù đã ngờ tới hắc hội chạy, lại không nghĩ rằng hắc chạy dứt khoát như vậy, thậm chí ngay cả hắc mấy tên thủ hạ chết sống đều mặc kệ bỏ chạy.

Cái kia tám cái tiên thiên nhị trọng cao thủ đã ở đầu lĩnh người bịt mặt chạy sau mỗi một người đều lách mình bay trốn đi, đối với những thứ này lâu la, Lâm Phong cũng lười đuổi theo, vỗ vỗ tay, xoay người hướng Đình gia chủ nhìn lại, gắp hắc trên mặt đã nhiều máu sắc, biết thương thể hắc đang ở chuyển biến tốt đẹp, chỉ cần chờ Nhuận Trạch Đan được tính toán bộ đi mở, thương thể hắc là có thể khôi phục, cũng sẽ không lo lắng, trực tiếp đi tới Đình phu nhân trước mặt.

Gặp Lâm Phong đi tới trước mặt đang quan sát chính mình, Đình phu nhân lao lực chấp tay một cái, khoe miệng khẽ động mấy lần, hiển nhiên là động tác này liên lụy đến thương thể, lộ vẻ sâu thâm cười nói: "Cảm tạ ân công trọng nghĩa xuất thủ, mới có thể dùng ta từ trên xuống dưới nhà họ Đình may mắn

tránh khỏi tại khó, ta đại biểu từ trên xuống dưới nhà họ Đinh mấy trăm miệng cảm tạ ân công."

"Phu nhân khách khí, ngược lại là bọn ta mạo muội tiến nhập quý phủ, xin hãy tha lỗi." Lâm Phong cũng chấp tay một cái hồi thi lễ.

Đinh phu nhân quay đầu nhìn Đinh Phi Trúc liếc mắt, khe khẽ thở dài, mở miệng nói: "Bất kể thế nào, ân công cứu ta Đinh phủ trên dưới đây là sự thực." Lấy lại hướng đang ở chữa thương Đinh gia chủ bên kia liếc mắt nhìn, gặp hấn sắc mặt đã dần dần chuyển hồng nhuận, lòng có thiếu một lo lắng, nói tiếp: "Nếu không phải công tử liên tục tương trợ, lão gia nhà ta lúc này sợ rằng đã. . .!"

Nàng một mực đều chú ý tới Đinh gia chủ bên kia tình huống, tự nhiên biết Lâm Phong đã hai lần cho Đinh gia chủ uống thuốc, mặc dù còn không biết bọn họ đến cùng là cái gì người, bất quá phỏng đoán hẳn không phải là cái gì người xấu.

Không nguyện ý nhiều quán quýt vấn đề này, Lâm Phong mỉm cười, nói sang chuyện khác hỏi: "Phu nhân họ Đan?"

Đinh phu nhân cũng không kỳ quái Lâm Phong biết mình dòng họ, dù sao bọn họ là cùng nữ nhi mình cùng đi người.

"Không sai, ta họ đơn, tên là: Đan Thanh, chưa thỉnh giáo công tử đại danh, thực sự là thất lễ."

"Tại hạ Lâm Phong, ta muốn hỏi hỏi phu nhân có hay không nhận thức Đan Chính." Lâm Phong mặc dù đã đoán được Đinh phu nhân chính là Đan Chính muội muội, bất quá không có được bản thân nàng chính miệng thừa nhận, trong lòng vẫn là không nỡ.

Song khi Đan Thanh nghe được Đan Chính hai chữ lúc sắc mặt đột nhiên đại biến, tràn ngập cảnh giác cùng kích động ánh mắt gắt gao chăm chú vào Lâm Phong trên mặt, khỏe miệng nhúc nhích, nhưng không có phát ra âm thanh.

Lâm Phong đem đây hết thấy để ở trong mắt, trong lòng đã xác định chính mình suy đoán không sai, nàng quả nhiên là Đan Chính muội muội.

"Phu nhân không cần lo ngại, Đan Chính là chúng ta bằng hữu, xác thực hẳn vẫn Lâm Phong bảo tiêu, chúng ta không có ác ý." Lạc Ly thấy một lần Đan Thanh đáng vẻ, cũng minh bạch, lại sợ nàng cũng cùng trước đó Đinh Phi Trúc hiểu lầm, vội vàng mở miệng giải thích.

Đan Thanh tại Lạc Ly lúc liền quay đầu nhìn về nhìn chăm chăm nàng, gặp nàng ánh mắt trong suốt, không giống nói sáo, trong đôi mắt về cảnh giác dần dần lui, chiếm lấy là vẻ mặt mừng như điên cùng khắp nơi kích động nước mắt.

"Cô nương là. . . là. . . Thật? Như thế ta. . . Ca ca của ta hẳn còn sống. . . Sống?" Đan Thanh kích động đến hầu như ngay cả lời đều không ra, lắp bắp một hồi lâu mới hết một câu nói.

"Không sai, Đan Chính không chỉ có sống, còn sống rất khá, người đây có thể yên tâm" Lâm Phong nhân dịp tiếp lời nói.

"Cái kia Lâm công tử có thể hay không nói cho ta biết ca ca của ta hẳn hiện tại ở đâu trong? Còn có hẳn làm sao nhiều năm đều đi nơi nào?" Đan Thanh gặp Lâm Phong lúc đồng dạng ánh mắt trong suốt, trong lòng đã hoàn toàn tin tưởng hai người, vừa nghĩ tới chính mình tìm kiếm mười tám năm ca ca còn sống, trong lòng cái kia phản kích động vô pháp nói, dùng dùng liên tục hỏi ra hai vấn đề.

Lâm Phong có thể hiểu được nàng kích động trong lòng, vẫn như cũ mỉm cười bình tĩnh mở miệng nói: "Đan Chính hiện nay đang ở bảo hộ phụ mẫu ta, hẳn tại mười tám năm trước bị Nam Sơn hạ tam hoa khu khí tán ra độc, nguyên khí mất hết, một mực bị giam tại Thiết Chiến thành trong thiên lao."

"A, Nam Sơn cầu tặc kia, hẳn. . . Hẳn làm sao dám đối với ta như vậy ca." Đan Thanh nghe vậy trong đôi mắt nước mắt nhịn không được cuộn cuộn mà xuống, biểu tình rất phức tạp, có đối Nam Sơn thống hận, lại hiểu được biết ca ca tin tức sau kích động, trong lời nói đột nhiên lại tựa hồ nghĩ đến cái gì, vội vàng lại lo lắng hỏi: "Cái kia. . . Vậy anh của ta hẳn. . . Hẳn tu vi. . .?"

"Phu nhân người yên tâm, Đan Chính trên người độc sớm bị Lâm Phong giải, tu vi không chỉ có khôi phục, còn đề thăng tới tiên thiên đỉnh cao tầng ba, hơn nữa ta còn nói cho người một cái bí mật, Lâm Phong còn tiến hẳn một thanh trung phẩm pháp khí "Truy Phong Kiếm", hiện tại coi như là Nam Sơn muốn động hẳn, cũng không khả năng."

Nghe xong Lạc Ly thần thần bí bí, Đan Thanh trên mặt đào đạt lên mừng rỡ vạn phần vẻ, xoay người liền hướng Lâm Phong bái xuống.

"Đa tạ Lâm công tử, công tử không chỉ có cứu ta ca ca, hôm nay lại cứu ta toàn gia, Đan Thanh cũng không biết làm như thế nào cảm tạ công tử. Chỉ có mời công tử chịu ta cúi đầu."

Lâm Phong tự tay đem Đan Thanh hai tay nâng, đồng thời phóng xuất ra một cỗ nhu hòa long khí đưa nàng nâng dậy, mở miệng nói: "Phu nhân không cần phải khách khí, ta giúp Đan Chính cũng là có yêu cầu, coi như là vì ta chính mình, mà cứu các người là bởi vì các người là Đan Chính thân nhân, ta không muốn Đan Chính tại làm việc cho ta đồng thời bởi vì lo lắng cho mình thân nhân mà phân tâm. Cho nên người không cần cảm tạ ta."

Lâm Phong sợ nhất những thói tục này, hẳn chỉ cần xác nhận Đan Thanh là Đan Chính muội muội đã đủ, cũng không phải là để cho nàng tới cảm kích chính mình, sợ Đan Thanh tiếp tục quán quýt vấn đề này, lấy lại lấy ra một khóa Nhuận Trạch Đan đưa cho Đan Thanh, nói tiếp: "Đây là một khóa chữa thương đan dược, ta xem người cũng bị thương không nhẹ, hay là trước chữa thương đi, hơn chuyện chúng ta một hồi trò chuyện tiếp."

Đan Thanh nhìn một chút Lâm Phong truyền đạt màu sắc sáng đan dược, cùng với ngửi được cái kia như có như không mùi thuốc, cũng biết đan dược này cũng không phải phẩm phẩm, không có đưa tay đón, hơi lộ ra kích động nói: "Ta ơn công tử! Bất quá ta thương thể kia không nặng, tự chúng ta cũng có một chút thuốc và kim châm cứu, ta dùng một ít là tốt rồi, tối đa năm ba ngày cũng liền có thể khỏi hẳn."

Đan Thanh tiếng nói vừa dứt, phía sau Đinh Phi Trúc đột nhiên kéo nàng một thanh, ánh mắt lo lắng nói: "Nương, ngài hay là dùng Lâm công tử đan dược đi, hẳn đan dược có thể thần, ngài. . ."

Đan Thanh cũng cúi xuống Đinh Phi Trúc đầu, mở miệng cắt đứt nàng: "Đứa nhỏ ngốc, nương biết công tử đan dược tốt, cho nên tốt đan dược muốn giữ lại ở lúc mấu chốt dùng, nương thương thế lại không nặng, dùng tốt như vậy đan dược không phải lãng phí à."

"Khanh khách, " Lạc Ly tự tay đưa qua Lâm Phong trong tay Nhuận Trạch Đan, đem nhét vào Đan Thanh trong tay, cười nói: "Phu nhân người chính là dùng cái này đi, thứ nhất loại đan dược này Lâm Phong có rất nhiều; thứ hai vạn nhất đám kia người bị mặt ngốc đầu trở lại làm sao bây giờ, thương thế của người thế sớm tốt, chúng ta cũng nhiều phân lực suy tính không phải."

"Đúng vậy a đúng vậy a, nương, Lạc tỷ tỷ đối, nếu như đám hỗn đản kia trở lại, ai tới bảo hộ ngài nữ nhi a. Ngài chột nghe nàng, nhanh lên uống thuốc, nhanh lên khôi phục thương thế." Đinh Phi Trúc sợ nàng tiếp tục chối từ, vội vàng ở bên cạnh thêm cây đuốc.

"Người quý nhà đầu này." Đan Thanh yêu thương sờ sờ Đinh Phi Trúc đầu, lại không có ý tứ nhìn sang Lâm Phong cùng Lạc Ly, nàng cũng minh bạch Lạc Ly là đúng, lập tức cũng sẽ không giả mồm: "Tốt, cảm tạ Lâm công tử tặng dược tình, phần ân tình này Đan Thanh ghi lại."

"Phu nhân không cần phải khách khí, ta qua, đây là vì ta chính mình. Người chính là nhanh lên uống thuốc chữa thương đi, ta phỏng chừng mấy ngày nay Đinh phủ cũng sẽ không an bình." Lâm Phong không thích những thói tục này, thân nhiên nói.

Đan Thanh cũng là sành sỏi người, minh bạch Lâm Phong ý tứ, lập tức không còn nhiều, hướng Lâm Phong đầu đi một cái cảm kích ánh mắt sau liền ngồi xếp bằng xuống, đem Lạc Ly kín đáo đưa cho nàng đan dược nhét vào trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Thế gian khắp nơi có chân ái nhân gian tràn ngập chánh năng lượng

Sơ thăng ánh mặt trời âm áp chiếu xéo lấy trong Đinh phủ viện, rơi xuống một mảnh vàng óng ánh, làm cho cảm giác cùng thư thái.

"Ha ha!"

Một tiếng sang sảng tiếng cười to từ Đinh gia chủ trong miệng phát sinh, thân nhiên giương đôi mắt nhìn chung quanh một vòng, đằng đứng lên, đưa mắt định tại Lâm Phong trên người.

"Lão gia, người vết thương lành." Đan Thanh là quan tâm nhất người khác, thấy thế đầu tiên kích động kêu.

"Ta tổn thương toàn bộ tốt, để cho phu nhân cùng các vị huynh đệ người lo lắng, đa tạ vị công tử này đan dược." Đinh gia chủ vẻ mặt tươi cười, dừng cảm đi tới Lâm Phong trước mặt.

"Chính là đan dược mà thôi, Đinh gia chủ không cần phải khách khí." Lâm Phong liếc một cái bốn phía Đinh phủ người, nói tiếp: "Người nên hảo hảo cảm ơn người đám này thủ hạ, đều là tốt lắm, từng cái mang thương cũng không muốn lý khai."

Đinh gia chủ nghe vậy vành mắt một hồng, lần nữa quét nhìn một vòng, kích động đối mọi người chấp tay nói: "Đinh mỗ có tài đức gì, có thể được các người những hảo huynh đệ này, bây giờ ta thương thế đã hoàn toàn khỏi hẳn, tất cả mọi người yên tâm đi về nghỉ trước một chút, chiếu cố một chút thụ thương huynh đệ."

"Gia chủ nói gì vậy, ngài đối chúng ta ân trọng như sơn, bọn ta đền đáp gia chủ đó là đương nhiên sự tình." Một người vóc dáng hán tử cao lớn dẫn đầu mở miệng nói.

"Đúng vậy a đúng vậy a, Trự Tử đối, ngài đối chúng ta ân trọng như sơn, chúng ta làm việc này lại coi là cái gì."

"Gia chủ ngài thương thế vừa vãn, vẫn là tốt còn nghỉ ngơi một chút đi, mọi người chúng ta cũng đều đi nghỉ ngơi một chút."

". . ."

Đuổi đi mọi người về sau, Đinh gia chủ âm thầm tự tay tìm tới một thanh khóa mắt mới quay đầu đối mặt Lâm Phong đám người, đang muốn, bỗng nhiên cảm giác được một cỗ mang theo nồng đậm hận ý ánh mắt bắn vào trên người mình, không khỏi đưa mắt nhìn lại, gặp Đinh Phi Trúc chính nhất khuôn mặt

cửu hận nhìn mình chăm chăm.

Âm thầm thờ dài, Đình gia chủ tiến lên một bước, trong đôi mắt tràn ngập từ ái, thanh âm có chút run rẩy nói: "Hài tử, ta. . . Là ta đối không được ngươi." Lấy tay muốn đi sờ một chút Đình Phi Trúc đầu.

"Đừng nghĩ đừng ta, " Đình Phi Trúc chột lách người né tránh Đình gia chủ tay, oán hận phần nộ quát: "Không được ở trước mặt ta giả nhân giả nghĩa, ngươi đừng tưởng rằng ngươi tối hôm qua cứu ta một mạng ta liền sẽ quên ngươi đối với ta cha mẹ làm tất cả, ngươi đối không được người không phải ta, là cha ta, là ta cô cô, là ta. . ." Đến nơi đây dừng một cái, hướng mẫu thân liếc mắt một cái, đã thấy nàng chính mặt đầy nước mắt đang nhìn mình, trong đôi mắt tràn ngập từ ái, áy náy, còn hơi trách cứ ý.

"Nương. . . Ta. . . Ta. . ."

Đan Thanh xóa sạch một thanh trên mặt lăn xuống nước mắt, nghẹn ngào nói: "Hài tử, hần là cha ngươi."

"Cái gì, nương ngươi cái gì? Hần. . . Hần. . ." Đình Phi Trúc nghe vậy hai mắt trừng lớn lớn nhìn chăm chăm Đan Thanh, khó tin hô.

"Hài tử, thật xin lỗi, là cha có lỗi với ngươi. . ." Đình gia chủ mắt hồ súc tích lệ, nghẹn ngào không đi xuống.

Lâm Phong cùng Lạc Ly đối nhìn, gặp Lạc Ly cũng là vẻ mặt kinh hãi đáng sợ, không khỏi đối nàng mỉm cười.

"Ngươi đã sớm đoán được?" Lạc Ly nhẹ nhàng dò hỏi.

Lâm Phong mỉm cười đầu, không có, tiếp tục nhìn chăm chăm Đình gia ba miệng.

"Cái này. . . Đây là thật?" Đình Phi Trúc sắc mặt đại biến, lúc đỏ lúc trắng, ánh mắt càng là phức tạp xem Đình gia chủ sau kế tục chăm chú vào trên người mẫu thân, đang chờ nàng mẫu thân cho nàng một cái xác định trả lời.

Đan Thanh đầu, thống khổ nói: "Hài tử, là thật, là cha mẹ có lỗi với ngươi, có lỗi với ngươi đại bá."

"Cha. . ." Đình Phi Trúc kích động quát to một tiếng, vừa sải bước ra, nhào vào Đình gia chủ trong lòng.

"Hài tử không khóc, không khóc, là cha có lỗi với các ngươi, là cha có lỗi với các ngươi!" Đình gia chủ hai tay găt gao đem nữ nhi ôm vào trong ngực, mắt hồ bên trong nhiệt lệ cũng không còn cách nào nhịn xuống, phốc phốc rơi vào Đình Phi Trúc đầu cùng sau lưng đeo.

Ai nam nhi không dễ rơi lệ, chỉ là chưa tới cảm động chỗ.

Lâm Phong tuy là khỏe miệng ngậm vẫn như cũ lấy mỉm cười, tuy là kiếp trước tu luyện nghìn năm tâm tính kiên nghị hạng người, bất quá lúc này đồng dạng bị một màn này chân thật thân tình cảm động đến, hần khỏe mắt cũng ướt át.

Lạc Ly càng là lộ ra chân tình, cùng Đình gia ba miệng, khóc ào ào.

"Hài tử, ngươi có thể tha thứ cha sao?" Đình gia chủ giống như nỉ non lại như hỏi.

"Ừm, thật xin lỗi, cha, là nữ nhi không tốt, là nữ nhi ngu dốt, hiểu lầm cha mẹ, cha vì cứu nữ nhi kém mệnh tổn thương gian nhân thù, nữ nhi còn như thế. . ." Đình Phi Trúc tựa đầu chôn thật sâu tại phụ thân phóng khoáng ấm áp trong lồng ngực, trong miệng liên tục tự trách.

"Hài tử, cái này cũng không trách ngươi, là cha mẹ sai, không trách ngươi, không trách ngươi!" Đan Thanh đi tới trước, một tay ôm trọng phụ, một tay tại nữ nhi trên lưng nhẹ nhàng vuốt vuốt.

Ba người ôm nhau thời gian đột hết một nén hương phía sau thủy tách ra, Đình gia chủ xóa đi trên mặt nước mắt, không có ý tứ đối Lâm Phong cùng Lạc Ly nói: "Không có ý tứ, để cho nhị vị bị chê cười."

Lâm Phong vẫn như cũ vẫn duy trì mỉm cười nói: "Không sao cả, các ngươi đây là thật tính tình, chúng ta cũng rất cảm động, ngươi xem Lạc cô nương con mắt đều khóc hồng."

Đình gia chủ nghe vậy nhìn lại, Lạc Ly lại không có ý tứ cúi đầu, tự tay tại Lâm Phong trên lưng bóp một thanh, thẳng đau nhức hần máng nhức.

"A u, ngươi bóp ta gì chứ, ngươi vốn là khóc ào ào, đây cũng không mất mặt, rõ ràng ngươi là tâm địa thiện lương nha đầu, ngươi tốt cũng không biết. . . A u, ngươi còn."

"Hừ, nhìn ngươi còn dám hay không chế giễu ta." Lạc Ly bóp Lâm Phong hai thanh về sau, về mặt đắc ý ngẩng đầu, như cái kia đắc thắng gà trống tựa đầu vùng lên lão Cao.

"Duy nữ tử cùng. . ." Lâm Phong lời mới ló ra, gặp Lạc Ly lại muốn động thủ, vội vàng chuyển miệng hướng Đình gia chủ nói: "Khụ khụ, cái kia. . . Đình gia chủ có thể hay không cho chúng ta các ngươi chuyện đầu, mặc dù Viêm Cô cùng Phi Trúc một các ngươi tình huống, bất quá xem ra sự thực cũng không phải như các nàng chỗ a."

Đình gia ba miệng bị hai người này nháo trò, ngược lại là mỗi cái thu hồi nước mắt, Đình Phi Trúc cũng tò mò nhìn phía cha nàng, đang mong đợi phụ thân

cho nàng giải thích nghi hoặc.

"Ai." Đình gia chủ sau khi thờ dài tiếp lấy trầm giọng nói: "Hơn mười năm trước, ta cùng với phu nhân tra được Nam Sơn hãm hại đại sư huynh của ta mạnh mẽ, lại đồng thời cũng bị Nam Sơn cảm giác được, chúng ta sợ hấn đuổi tận giết tuyệt, thế là đã đem Phi Trúc tiễn hồi Bình Dương thành giao cho em gái ta Viêm Cô nuôi nấng, sau đó hai chúng ta vừa chuẩn bị hồi Thiên Hoa tông, không muốn cái kia Nam Sơn vậy mà sớm dẫn người ở nửa đường ngăn cản chúng ta."

Nghĩ đến trước đây chuyện, Đình gia chủ vẻ mặt oán giận, dẹp loạn một chút cảm xúc sau nói tiếp: "Hai chúng ta lúc đó đều chỉ có tiên thiên nhất trọng tu vi, căn bản không phải Nam Sơn đối thủ, rất nhanh thì trọng thương ngã xuống đất, ngay tại khi đó, một vị thần bí cao nhân xuất hiện, đánh chạy Nam Sơn, cứu chúng ta tính mệnh."

Hai chúng ta không chỗ có thể, không thể làm gì khác hơn là trở lại nơi đây, lúc đó ca ca của ta Đình Liên Đức bệnh nặng, hẳn biết được chúng ta tình huống sau dứt khoát làm một cái quyết định, tại chúng ta trở về ngày thứ hai hấn liền tự sát, lưu lại di ngôn, yêu cầu ta về sau dùng thân phận của hấn, đồng thời hấn tại trước khi đi đã phóng xuất tiếng gió, Đình Liên Võ đã chết. Tại lúc đó tình huống dưới. . ."

Đình Liên Võ đến nơi đây đã khóc không thành tiếng, cũng không tiếp tục xuống dưới.

"Ai, vĩ đại đường nào đại ca a, vì đệ đệ an toàn, tình nguyện hi sinh chính mình!" Lạc Ly thờ dài một tiếng, cảm khái nói.

"Không chỉ có như vậy, vì thân tình, hấn còn chính mình hư cấu lời đồn tới nói xấu chính mình danh tiếng, như thế đại nghĩa người, đúng là thể gian hiểm thấy." Lâm Phong cũng cảm khái vạn phần, xem ra thế gian này vẫn là khắp nơi có chân ái, nhân gian trần ngập chánh năng lượng a!

"Phù phù" một tiếng, Đình Phi Trúc đầy mặt xấu hổ quỳ rạp xuống Đình Liên Võ dưới chân, khóc không thành tiếng nói: "Cha, mẹ, ta có lỗi với các người, thật xin lỗi đại bá, thật xin lỗi Đình gia liệt tổ liệt tông, ta hỗn đản, ta. . ."

"Ai, hài tử, cha mẹ sẽ không trách người, ta nghĩ người đại bá cũng sẽ không trách, người không nên quá tự trách, đứng lên đi!" Đình Liên Võ tự tay liền muốn đưa nàng nâng dậy.

Đình Phi Trúc lắc một cái thân thể, không cho Đình Liên Võ tay vịn nàng, quật cường nói: "Không, cha, ta, ta thực sự chết tiết, các người không biết, thật hôm nay tai họa là ta rước lấy, ta. . . Ta vì trả thù ngài, bà ngài trong tay có tu luyện bí tịch sự tình nói cho Lữ Thiên Thu. Ta hỗn đản, ta thật sự là. . ."

"Được, hài tử, người đừng." Đình Liên Võ cắt đứt nữ nhi sám hối, ánh mắt phức tạp liếc mắt nhìn thê tử, nói tiếp: "Thật hôm nay mấy người kia thứ nhất muốn bí tịch ta và người nương liền biết là người, chúng ta cũng không trách người."

"Các người đã sớm biết? Vậy các người. . ." Đình Phi Trúc kinh dị ngẩng đầu lên nhìn cha mình.

"Bởi vì biết chúng ta có quyền bí tịch này người trừ ta và người nương, cũng chỉ có người." Đình Liên Võ cung chịu sờ sờ nữ nhi đầu, trong ánh mắt chỉ có từ ái, hoàn toàn không có trách cứ ý tứ.

"A, nguyên lai các người đã sớm biết ta ngày đó nghe trộm các người?" Đình Phi Trúc đầy mặt xấu hổ cúi đầu, chính mình cho tới nay đều cho là mình rất thông minh, có thể ở Đình phủ tới lui tự nhiên, nhưng không nghĩ thật phụ mẫu đã sớm biết, chỉ là không có đâm thủng mà thôi.

"Đưa nhỏ ngốc, cha mẹ người là tu vi gì a, nếu như liền người ghé vào ngoài cửa sổ nghe trộm chúng ta đều phát hiện không, cái kia chúng ta sớm đã bị cừu gia giết chết không biết bao nhiêu lần." Đan Thanh cũng cung chiều giả giận một câu.

"Mẹ người không sai, thật chúng ta vẫn luôn đang âm thầm chú ý người tất cả."

"Đình gia chủ, ta mạo muội hỏi một câu, " Lâm Phong tại Đình Liên Võ dứt lời sau mở miệng nói: "Lão Vân cũng là người an bài đi."

"Không sai, Lão Vân vốn là ta trước đây một người bạn, khi đó sợ các nàng hai cô cháu vừa nguy hiểm, cho nên mới để cho hấn đi chiêu cố và bảo hộ các nàng."

"Đình gia chủ thực sự là dụng tâm lương khổ, tại hạ bội phục." Lâm Phong tán thán một câu sau nói tiếp: "Bất quá ta kiến nghị người vội vàng đem các nàng tiếp hồi Đình phủ, hôm qua Lữ Thiên Thu liền từng phái người đối bọn họ ngầm hạ sát thủ, nhờ có Lão Vân liều mạng đem hai cái sát thủ đánh chạy."

"Lữ Thiên Thu tên hỗn đản này, hấn. . . Hấn dám. . . Tốt, ta lập tức đi tiếp bọn họ trở về." Đình Liên Võ nghe vậy giận dữ, quả đấm nắm được khanh khách rung động, quay đầu đối Đan Thanh nói: "Phu nhân, người trước mang Phi Trúc xuống dưới nghỉ ngơi, ta đi trước tiếp Viêm Cô các nàng trở về."

Đan Thanh áy náy đầu nói: "Người nhanh đi đi, nhiều năm như vậy, Viêm Cô vì chúng ta chịu nhiều đau khổ, chúng ta hẳn là hảo hảo bồi thường bồi thường nàng."

"Vậy ta liền theo Đình gia chủ cùng đi một chuyến đi." Lâm Phong lấy liếc mắt nhìn Lạc Ly nói tiếp: "Lạc cô nương ngay tại Đình phủ trước nghỉ ngơi một chút đi, vạn nhất có nửa tiêu tới cửa cũng tốt giúp phu nhân một chỗ ứng phó một chút."

"Ừm, nơi này có ta người yên tâm đi." Lạc Ly kiên định đầu.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Tham lang gặp phải cáo già

"Tốt người một cái Lão Vân, người một cái lão già khốn nạn, dám lừa dối lão nương hơn mười năm." Đinh phủ phòng khách, Viêm Cô nổi giận tiếng rồng to âm thanh truyền mấy dặm.

"A, đau nhức. . . A. . . Viêm Cô, ta sai, lỗi tại ta. . . Mau buông tay." Lão Vân kịch liệt tiếng kêu thảm thiết tùy theo truyền ra.

Lâm Phong cùng đi Đinh Liên Võ chạy tới Lão Vân thịt lừa cửa hàng bánh bao đem Lão Vân cùng Viêm Cô tiếp hồi Đinh phủ, đi qua một phen giải về sau, Viêm Cô đầu tiên là thôn thức không thôi, sau đó nghe được Lão Vân thật đã sớm biết những chuyện này, lại một mực gạt không, Viêm Cô tính tình nóng nảy trong nháy mắt bạo phát.

Nhìn hai người đáng vẻ, Đinh Liên Võ cùng Đan Thanh hai vợ chồng ánh mắt mờ ám nhìn chăm chú liếc mắt, hai người đều nhìn ra đối phương trong mắt sắc mặt vui mừng, rõ ràng đều có tác hợp cái này một đôi hoan hỉ oan gia ý tứ.

Đãi hai người náo sau một lúc, Đinh Liên Võ lại mang Đinh Phi Trúc đi tế bái đại bá của hắn, Lâm Phong cùng Lạc Ly kính nể Đinh Liên Đức làm người, kính nể hắn loại này vĩ đại thân tình, cũng cùng theo một lúc đi vì hắn dâng một nén nhang.

"Báo cáo gia chủ, thành chủ đại nhân tới."

Ngay tại mấy người vừa mới tế bái hết Đinh Liên Đức lúc, một tên gia đình vội và báo lại.

"Hừ hừ, lão hồ ly này rốt cục không chịu nổi, muốn tự thân xuất mã." Đinh Liên Võ cười lạnh một tiếng, tiếp lấy đối gia đình kia nói: "Người đi để cho hắn ở phòng khách chờ đấy, ta một hồi liền đến."

"Đúng." Gia đình bằng lòng một tiếng liền xoay người chạy.

"Đối Lâm Phong, người xác định tối hôm qua cái kia dẫn đầu người bị mất chính là Giang Nguyên sao?" Lạc Ly tựa hồ đột nhiên nghĩ tới vấn đề này.

"Ừm, hắn là sẽ không sai, mặc dù hắn che mặt, còn nghĩ khí tức hoàn toàn cải biến, bất quá hắn một ít theo thói quen động tác vẫn là không thể gạt được ánh mắt ta, ta khẳng định hắn chính là Giang Nguyên." Lâm Phong phi thường xác định nói.

"Giang Nguyên? Các người chính là Thiết Chiến hoàng triều thái sư Giang Nguyên sao?" Đinh Liên Võ biến sắc, trầm giọng hỏi.

"Không sai, chính là hắn, lẽ nào Đinh gia chủ cũng biết hắn?" Lâm Phong xác định sau hỏi ngược lại.

"Nhận thức ngược lại không nhận thức, chỉ là nghe qua hắn, hắn chính là Lữ Thiên Thu chỗ dựa vững chắc, gần hai mươi năm qua, Lữ Thiên Thu chính là dựa vào chỗ dựa mới một mực ở chỗ này Bình Dương thành thành chủ vị trí không xuống." Đinh gia chủ trong ánh mắt hiện lên một đạo vẻ ngoan lệ, oán hận nói.

"Đinh gia chủ không cảm thấy cái này Lữ Thiên Thu hành vi có chút kỳ quái sao?" Lâm Phong thần nhiên nói.

Đinh Liên Võ liếc hắn một cái, mở miệng hỏi: "Kỳ quái? Không biết Lâm công tử chỉ được phương diện kia?"

Lâm Phong mỉm cười, nói: "Ta nghe nói con trai của Lữ Thiên Thu là Ma Hồn điện điện chủ đệ tử, theo lý thân phận này nếu so với Giang Nguyên một cái như vậy thế tục ở giữa thái sư cao hơn nhiều, coi như là vì chức thành chủ hắn cùng với Giang Nguyên có chỗ cầu kết, cũng không cần phải đưa người quý phủ có bí tịch loại chuyện như vậy nói cho Giang Nguyên đi."

Lâm Phong lấy liếc mắt nhìn Đinh Phi Trúc, nói tiếp: "Huống chi Phi Trúc nói cho hắn biết tin tức là người có một quyền Huyền cấp tu luyện bí tịch. Theo ta được biết, Bát Đại Môn Phái bên trong tựa hồ tốt nhất công pháp đều chỉ có Hoàng cấp cửu phẩm đi, thử nghĩ ai nguyện ý đem Huyền cấp công pháp chấp tay tặng cho người khác?"

Đinh Liên Võ nghe vậy trầm tư một chút, lắc đầu nói: "Người phân tích có đạo lý, bất quá ta lại không nghĩ tới trong này đã có bí mật gì. Không biết công tử người có ý kiến gì?"

"Cụ thể ta cũng không nghĩ ra, bất quá ta cảm giác việc này tuyệt đối không đơn giản, có thể cái này Giang Nguyên bản thân còn có mặt khác không vì ngoại nhân biết thân phận thần bí, lại hoặc là việc này cất giấu nào đó đại âm mưu." Lâm Phong cau mày tiếp tục phân tích nói, đối với trong này đã có cái gì từng đạo, hắn quả thực cũng nghĩ không thông.

"Không nghĩ ra cũng đừng nghĩ, kia là cái gì Lữ Thiên Thu không phải đã tới à, chúng ta đi chiếu cố chẳng phải sẽ biết." Lạc Ly hết liền muốn đứng dậy xuất môn.

Lâm Phong kéo nàng lại, tự tay ở trên người nàng chỉ một chút, cười nói: "Ngươi trước xem xem chính ngươi mặc cái gì y phục, ngươi một người làm trước đi gặp quý khách, thích hợp sao?"

"Ách, không có ý tứ, là ta thất lễ, ngày này chuyện phát sinh quá nhiều, ta vậy mà quên cho các ngươi thay quần áo." Đinh Liên Võ không có ý tứ như thế đâu, áy náy nói.

"Đinh gia chủ không cần làm phiền, chúng ta mặc như vậy lấy thích hợp hơn, chỉ cần ngươi ở phía trước mặt, chúng ta đi theo phía sau ngươi là được, huống hồ chúng ta ra về hạ nhân, có một số việc khả năng thiết lập tới dễ dàng hơn."

Lâm Phong lại có mặt ở đây, Đinh Liên Võ cũng sẽ không quán quýt, chỉ là hướng Lâm Phong đầu tới một người áy náy cùng cảm kích ánh mắt, sau đó đầu trước triều hội phòng khách đi tới.

Đinh phủ bên trong phòng tiếp khách lúc này đang ngồi tám cái khí thế không phàm nhân, từng cái đang ở khích lệ thảo luận cái gì.

Những người này tuổi tác không đồng nhất, có râu tóc bạc phơ lão giả, cũng có ba bốn mươi tuổi trung niên nhân, duy nhất tương đồng là tu vi toàn bộ là tiên thiên tam trọng cảnh cao thủ.

Đinh Liên Võ vừa tới cánh cửa liền khẽ cau mày, trong ánh mắt hiện lên một đạo vẻ ngoan lệ thoáng qua rồi biến mất.

Cùng Lâm Phong song song cùng sau lưng Đinh Liên Võ Lạc Ly thì là toàn thân đột nhiên chấn động, song trong mắt lóe lên một đạo phức tạp ánh mắt nhìn chăm chăm cái kia ngồi ở vị trí đầu lão giả, lão giả này tóc chòm râu trắng phao, sắc mặt lại như trẻ con hồng nhuận, cả người nhìn qua tinh thần quắc thước, không hề lão thái.

Lão giả vốn là một mực tại nhắm mắt dưỡng thần, vẫn chưa tham gia đến những người kia trong thảo luận đi, lúc này lại đột nhiên giương đôi mắt, cái kia đôi mắt thâm thúy bên trong nhấp nháy một đạo tinh quang, lóe một cái rồi biến mất, thay thế là vẻ mặt thái lai, khóe miệng còn hiện lên mỉm cười.

Lâm Phong rất miễn cảm phát hiện Lạc Ly biến hóa, tùy theo nàng ánh mắt nhìn lại, lại vừa lúc nhìn thấy lão giả song trong mắt lóe lên cái kia đạo thần quang cùng với lão giả khóe miệng hiện lên cái kia xóa sạch có chứa thâm ý nụ cười.

Lâm Phong khóe miệng hơi vênh lên, trong lòng âm thầm suy nghĩ ra: "Cấp thấp ngũ phẩm Luyện Đan Sư! Xem ra lão giả này chính là được xưng đại lục đệ nhất đan sư, Lạc Ly gia gia, Thiên Minh tông đại trưởng lão Lạc Tu. Không nghĩ tới Thiên Minh tông cũng tới tranh đoạt vũng nước đục này đến, xem ra chuyện này càng ngày càng có ý tứ."

Tại Lâm Phong biến thái linh hồn chỉ lực hạ, Lạc Tu căn bản cũng không biết trên người mình đã hoàn toàn không có bí mật, lúc này hắn cũng đang nhìn chăm chăm Lâm Phong quan sát.

Bất quá nhưng không cách nào nhìn ra Lâm Phong sâu cạn, theo hắn luôn luôn tự phụ linh hồn chỉ lực tại Lâm Phong trên người như trâu đất xuống biển về sau, sắc mặt hắn chuyển xấu thay đổi, đầu tiên là giật mình, sau lại chuyển thành mừng rỡ, mừng rỡ bên trong còn mang theo một tia mờ ám.

Lạc Ly rõ ràng cũng nhìn ra gia gia nàng trong sắc mặt cái kia một tia mờ ám vui vẻ, không khỏi sắc mặt một hồng, hoàn hảo tới hôm qua tô Lâm Phong cho dịch dung mờ, ngoại nhân không cách nào nhìn ra nàng lúc này thần sắc.

Đinh Liên Võ sắc mặt không thay đổi, một bước bước vào phòng tiếp khách, hướng ngồi ở dưới nhất thủ người trung niên kia liếc mắt một cái, chấp tay một cái nói: "Đinh phủ không biết thành chủ đại nhân cùng các vị cao nhân giá lâm, không có từ xa tiếp đón, cũng xin các vị bao dung."

Tại ba người tới khi đi tới cửa, trong phòng khách mấy người cũng đã đình chỉ tiếng thảo luận, trừ Lạc Tu bên ngoài, hơn bảy người ánh mắt lúc này tất cả đều định tại Đinh Liên Võ trên người.

Trung niên nhân kia chính là Bình Dương thành thành chủ Lữ Thiên Thu, thấy thế quay đầu nhìn về tọa ở bên cạnh hắn một cái lão giả hướng liếc mắt, gặp lão giả kia đầu ý bảo về sau, cũng không đứng dậy, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Đinh gia chủ quý nhân bạn chuyện, ta Lữ nhiều người chờ một lát cũng không sao, chỉ là ở đang ngồi mấy vị đều là Bát Đại Môn Phái cao nhân tiền bối, Đinh gia chủ để bọn hắn lần nữa chờ ngươi, sợ là có chút không ổn."

"Hảo một cái giáo hoạt cáo già." Lâm Phong khóe miệng hiện lên lau một cái cười nhạt, cái này Lữ Thiên Thu thật đúng là âm hiểm, cứ như vậy không để lại dấu vết vì Đinh Liên Võ cùng ở đang ngồi mọi người kéo lên cừ hận.

Quả nhiên, ngay tại hắn tiếng nói vừa dứt, tám người kia trung trung một cái lão giả buồn rười rượi mở miệng nói: "Một cái không đủ tư cách gia chủ mà thôi, dám để cho chúng ta chờ đợi ở đây, thực sự là buồn cười."

"Không có ý tứ các vị, Đinh phủ vụ việc thiên thân, chậm trễ các vị cao nhân, cũng xin bao dung!"

Đinh Liên Võ mặt ngoài nhìn qua là cái tục tăng hán tử, công phu hàm dưỡng lại rõ ràng không sai, trong lời nói ôn quyền đối mọi người cúi đầu, thật sâu thì lễ một cái sau làm bộ vô hạn ủy khuất dáng vẻ đối Lữ Thiên Thu nói: "Lữ thành chủ ngươi cũng thực sự là không chân chính, ngươi ngươi phải dẫn nhiều như vậy cao nhân đến đây tể phủ, cũng không nói trước phái cái hạ nhân tới thông báo một chút, ta cũng tốt làm chuẩn bị không phải, ngươi xem cái

này không liên để các cao nhân trách tội nha."

Lâm Phong trong lòng cười thầm, nhìn không ra cái này Đinh Liên Võ cũng là một cáo già, nhìn như tại chính mình nhận sai, kì thực nhẹ đem cái này chậm trễ cao nhân trách nhiệm đẩy trả lại cho Lữ Thiên Thu, để cho những cái được gọi là Bất Đại Môn Phái cao nhân không nói chuyện có thể.

"Cái này. . ." Lữ Thiên Thu lại quay đầu nhìn về bên người lão già liếc mắt một cái, gặp lão già chính nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm Đinh Liên Võ, cũng không biết hẳn đến có ý gì, không dám tùy tiện mở miệng, lúng túng ngồi ở chỗ kia không ra lời.

"Lữ thành chủ, người xem người đây cũng không đứng, người cũng không phải không biết huynh đệ ta là một cái không có thấy qua việc đời để nhủ, người cũng không giới thiệu cho ta một chút các vị cao nhân, miễn cho một hồi ta lại đắc tội cao nhân, ta mà là người tri hạ người, đến lúc đó ném cũng là người thành chủ đại nhân khuôn mặt không phải."

Đinh Liên Võ thẳng thắn nói rồi lại có vẻ phi thường ủy khuất đáng vẻ, để cho Lâm Phong đều không thể không bội phục hẳn, đkm người này nếu như đi hát hí khúc nhất định là cái tên sùng, cái này trình diễn được nhịp nhàng ăn khớp, thật sự là quá hoàn mỹ.

"Ách. . ." Lữ Thiên Thu ánh mắt lần nữa nhìn về phía bên người lão già, đã thấy lão già vẻ mặt tức giận.

"Ba" một tiếng, lão già kia tự tay bên người trên bàn trà vỗ, thân thể đồng thời mượn lực đứng lên, ngón trỏ phải một ngón tay Đinh Liên Võ, phần nộ quát: "Đinh Liên Võ, người đừng tái diễn làm trò, gặp tông môn trưởng bối còn không quý xuống, người phải bị tội gì!"

"Vị cao nhân này, ngài cái này có lẽ có mũi trừ quá lớn đi, xin thứ cho tại hạ ngu dốt, cái gì diễn kịch, cái gì tông môn trưởng bối? Ngài lời này để cho tại hạ không hiểu ra sao a."

Đinh Liên Võ làm bộ rất ủy khuất cùng vẻ mặt mộng bức đáng vẻ, giống như đút, để cho trước mặt hẳn chính chỉ vào hẳn lão già cũng không khỏi sùng sốt.

Không đợi lão già kia phản ứng, Đinh Liên Võ làm bộ bùng tình đại ngộ đáng vẻ, tự tay đánh mình một chút cái trán, kinh sợ đối lão già kia nói: "Ta mình bạch, vị này nhất định là Thiên Hoa tông tiền bối, hơn nữa cũng nhất định là đem tại hạ nhận thức làm là ta cái kia bất tài nhị đệ Đinh Liên Võ, người xem ta cái này đầu óc, phản ứng người chậm như vậy đâu, tiền bối vừa rồi rõ ràng đều hô lên ta nhị đệ tên. Ài, chuyện này thật đúng là oán ta, oán ta quá ngu dốt."

"Hừ, Đinh Liên Võ, người một cái súc sinh, người đơn giản là không coi bề trên ra gì, người khác không biết người, ta Lý Đông Hải trong ánh mắt có thể dung không dưới hạt cát, người đừng quên ban đầu là ta thay người sư phụ cho người truyền nghề, người ở đây môn hạ của ta đãi ước chừng năm năm, người cảm thấy ta có thể chưa quen thuộc người khí tức sao?"

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Thêm giờ liệu để bọn hắn chó cắn chó

Cái này tự xưng là Lý Đông Hải lão già rõ ràng bị Đinh Liên Võ giận quá, cái kia phần nộ đáng vẻ thấy Lâm Phong cùng Lạc Ly quả muốn cười.

"Nguyên lai tiền bối chính là ta cái kia bất tài nhị đệ thụ nghiệp sư trưởng, Liên Đức thật sự là có mắt không trông, thất kính, thất kính." Đinh Liên Võ một bộ cuồng quít cho hẳn chịu nhận lỗi giống như lại cúi đầu lại chấp tay trong miệng nói liên tục: "Ta cái này để cho hạ nhân bày rượu, cho ngài lão chịu tội, bồi. . ."

"Đinh Liên Võ, người đủ." Lý Đông Hải chợt quát một tiếng cắt đứt Đinh Liên Võ, trợn tròn đôi mắt, chỉ một ngón tay Đinh Liên Võ, ra vẻ đạo mạo trách mắng: "Người đừng cho thêm lão phụ diễn kịch, hơn mười năm trước lão phụ thì nhìn ra người tâm thuật bất chính, không muốn người dám khi sư diệt tổ, trộm cướp bản môn tuyệt mật tu luyện công pháp chạy, cho đến ngày nay, người còn dám nói sạo. Mau mau đem công pháp giao ra, lão phụ nhớ thượng thiên có đức hiếu sinh, còn có thể tha cho người một mạng."

Lý Đông Hải lời vừa nói ra, hiện trường nhất thời vỡ tổ, bên cạnh hẳn mặt khác trong bảy người trừ Lữ Thiên Thu cùng hẳn bên người một cái khác hơn 40 tuổi hẳn tử trung niên mặt không chút thay đổi không phản ứng chút nào bên ngoài, ngay cả Lạc Tu đều khuôn mặt có chút động, hai mắt tinh quang lập lòe nhìn chòng chọc Lý Đông Hải liếc mắt.

Hơn bốn người thì là phản ứng cuồng liệt, nhao nhao đứng lên, trợn mắt trừng mắt nhìn Lý Đông Hải, có khác một cái dưới mũi giữ lại một luồng Nhân Đan Hô hèn mọn lão già càng là buồn rười rượi nói: "Lý đạo hữu lời ấy sợ là không ổn đâu, chúng ta lúc tới cũng đều là thương lượng xong, lẽ nào người lúc này muốn nuốt một mình cái kia Tuyệt Thế Bí Tịch sao?"

"Khuyển Dưỡng huynh đối, Lý đạo hữu ngươi làm như vậy cũng không địa đạo, bọn ta lần này xuất sơn chính là vì giúp ngươi Thiên Hoa tông, huống hồ chúng ta trước đó tốt bảo vật là mọi người cộng đồng chia sẻ, ngươi lúc này muốn nuốt một mình, ngươi cho ta các loại (chờ) là cái gì?" Một người khác vóc dáng cao to, tướng mạo xấu xí lão giả cũng phần nộ phụ họa, xem dạng như vậy, ăn Lý Đông Hải tâm đều có.

"Hai vị đạo hữu lời ấy sai rồi, cái này Đình Liên Võ vốn là tông ta kẻ phản bội, trước đây hắn trộm đạo bản tông bí điển thoát đi tông môn, ta Thiên Hoa tông mười mấy năm qua vẫn luôn đang tìm lão này, hôm nay nhìn thấy, ta tự nhiên muốn đòi lại tông ta chi bảo vật, việc này là ta Thiên Hoa tông nội vụ, cùng các ngươi Thiên Chiêu tông, Cửu Âm giáo vô can."

Lý Đông Hải cũng không tỏ ra yếu kém, tại tuyệt thế tu luyện bí tịch trước mặt, ngay cả Lạc Tu dạng này người cũng không nhìn được nổi lớn tâm động, càng đừng hòng Lý Đông Hải.

Lâm Phong gặp mấy người bắt đầu chó cắn chó, trong lòng cười thầm, đầu óc cấp tốc vận chuyển, tùy theo khóe miệng hơi vênh lên, trên mặt hiện lên lau một cái xấu xa vui vẻ. Hai mắt quét nhìn một vòng người ở tại tràng, thấy không có người chú ý mình, lặng lẽ lui lại ly khai phòng khách.

Lạc Ly mặc dù nhìn thấy Lâm Phong ly khai, lại cũng không có quá mức để ý, tại nàng nhìn thấy gia gia mình cũng bởi vì công pháp mà phát động dung lúc liền rơi vào kịch liệt đấu tranh tư tưởng bên trong đi.

Cái này khiến nàng cảm thấy thật khó khăn, nàng cũng minh bạch một bộ tốt tu luyện công pháp đối với một cái tông môn tới ý vị như thế nào, mặc dù nàng còn không biết Đình Liên Võ trong tay tu luyện công pháp là đẳng cấp gì, nhưng từ Đình gia ba miệng tự thuật bên trong mặt bên cũng hiểu được công pháp này... ít nhất ... Là Huyền cấp trở lên.

Cái này ở tại bây giờ tới cao tu luyện công pháp chỉ có Hoàng cấp cửu phẩm Bát Đại Môn Phái đến, công pháp này không thể nghi ngờ là nghịch thiên cấp bậc tồn tại, Lạc Ly không động tâm cái kia là không có khả năng, chỉ là nàng rõ ràng hơn Lâm Phong làm người, hẳn như là đã làm Đan Chính là người một nhà, yêu ai yêu cả đường đi phía dưới, cũng sắp Đình gia ba miệng trở thành người một nhà.

Nếu là mình gia gia cũng đánh Đình gia bí tịch chủ ý, vậy thì ắt sẽ bị Lâm Phong coi là địch nhân, đến lúc đó chính mình kẹt ở giữa làm sao bây giờ?

Theo Lâm Phong tuy chỉ có vài ngày thời gian, có thể nàng đã giải đến Lâm Phong đối đãi địch nhân thủ đoạn tuyệt đối là tàn khốc vô tình, huống hồ nàng mấy ngày nay cũng chính mắt thấy Lâm Phong đủ loại kỳ năng dị thuật, nàng cũng không nhận ra gia gia mình có thể là đối thủ của hắn, vạn nhất nếu là gia gia cũng bị Lâm Phong. . .

Nghĩ tới đây Lạc Ly không dám nghĩ thêm nữa, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, coi như liều mạng trở về chịu phạt, cũng nhất định phải ngăn cản gia gia tham gia đến đoạt bảo trong hàng ngũ. Lớn chưa đến thời điểm đem Lâm Phong đáp ứng cho chính mình thượng phẩm pháp khí cống hiến cho tông môn chuộc tội.

Trong phòng khách mấy cái kia cái gọi là Bát Đại Môn Phái cao nhân vẫn ở chỗ cũ người một lời ta một lời tranh cãi không ngớt, từng cái tranh đấu mặt đỏ tới mang tai, tràng diện đã đến giương cung bạt kiếm cấp độ.

"Các ngươi gây rối đủ chưa." Một đạo không tính quá lớn lại ẩn hàm cường đại lực uy hiếp thanh âm đột nhiên tại trong tai mọi người vang lên, bên trong phòng khách nhất thời nhả Tước không tiếng động, tất cả mọi người đồng thời hướng thủ tọa Lạc Tu nhìn lại.

"Ta mấy người các ngươi làm sao cũng là các môn phái nhân vật cấp bậc trưởng lão, làm sao đều ngu xuẩn như vậy." Lạc Tu không chút nào để ý mọi người không sợ ánh mắt, tiếp lấy mở miệng nói: "Nơi đây hiện tại có tuyệt thế tu luyện bí tịch sao? Các ngươi ai nhìn thấy? Đồ vật cũng không biết có hay không, các ngươi cứ như vậy tranh tới âm ỉ đi, các ngươi không cảm giác mình ngu xuẩn sao?"

Dừng một cái, hai mắt thần quang lập loè nhìn quét một chút trong phòng mọi người, quét trảm tư Lạc Ly lúc khẽ cười một chút, lại nói tiếp: "Huống hồ từ xưa đến nay bảo vật đa số người có đức theo, nên các ngươi liền chính là các ngươi, việc này không thể cưỡng cầu."

"Lạc lão, ngài đức cao vọng trọng, chính là ta Lý Đông Hải bình thân kính nể nhất người, bất quá đối với ngài hôm nay lời ấy, Đông Hải cũng không dám gât bừa, cái này Đình Liên Võ vốn là ta Thiên Hoa tông kẻ phản bội, hắn trộm cướp tông ta bên trong bí tịch, ta làm tông môn trưởng lão, tự nhiên có quyền lợi và nghĩa vụ đem tông môn bí bảo tầm hỏi. Giống như như thế kẻ phản bội thì như thế nào có thể gọi là người có đức đây? Đông Hải nói thẳng, mời Lạc lão thứ tội."

Cái này Lý Đông Hải bị chấn nhiếp bởi Lạc Tu thân phận, không dám vô cùng dụng, thi và hình thái tốc độ tuy là lễ độ cung kính, thật ngôn từ sắc bén, rõ ràng cho thấy đối Lạc Tu tỏ vẻ ra là rất lớn bất mãn.

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy Lạc lão có đạo lý, chúng ta việc cấp bách là tiên đề cho cái này họ Đình giao ra bí tịch đến, còn như thuộc sở hữu vấn đề mọi người sẽ chậm chậm thảo luận."

Nhân Đan Hồ hèn mọn lão giả buồn rười rượi liếc một cái chính nhất phó bình chân như vậy xem cuộc vui Đình Liên Võ.

"Khuyển Dưỡng huynh đầu tiên chờ chút đã, " cái kia xấu xí lão giả tự tay ngăn cản một chút, tiếp lấy ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm Lý Đông Hải nói: "Lý Đông Hải, ngươi miệng mồm nhiều tiếng cái này họ Đình đánh cắp các ngươi bên trong bí tịch, vậy ngươi trước hết các ngươi bị trộm bí tịch tên gọi là gì, là bức nào cấp? Miễn cho đến lúc đó ngươi lại xấu lắm. Lú lo!"

"Ngươi. . ." Lý Đông Hải trong chốc lát từ nghèo, trong lòng đại loạn, không nghĩ tới cái này sừ quý cho hắn ra lớn như vậy một nan đề, hẳn nơi nào biết Đình Liên Võ trong tay có cái gì bí tịch, Lữ Thiên Thu chỉ nói cho hắn Đình gia có bí tịch, lại không là cái gì bí tịch.

Dưới tình thế cấp bách đưa ánh mắt về phía Lữ Thiên Thu, đã thấy hần chính là vẻ mặt mòng bức đáng vẻ, trong lòng hỏa khí lớn hơn, lạnh rên một tiếng, quay đầu đi chỗ khác.

"Lệnh Hồ đạo hữu không sai, Lý Đông Hải người chính là đi, ta nghĩ quang cái công pháp tên không tính tiết lộ môn phái bí mật đi, ha ha." Một cái khác lão giả gặp Lý Đông Hải kinh ngạc, cười ha ha lấy đến cái bỏ đá xuống giếng.

"Người. . . Các người. . ." Lý Đông Hải cảm tức mấy người liếc mắt, không nói gì lấy đối, chỉ có thể khí hò hét đứng ngồi không yên.

"Lý tiên bối chớ vội, người xem xem ngài muốn tìm có phải hay không cái này?"

Lúc này một đạo như rom rạ cứu mạng thanh âm truyền vào Lý Đông Hải trong tai, vội vàng quay đầu nhìn về phát ra tiếng chỗ nhìn lại.

Trong phòng mọi người cũng đồng thời nhìn sang, nhưng là một cái trường đen sì Đình phủ hạ nhân, tay cầm một cái nhìn qua có vàng ó lại dính một bùn đất bao bọc, chính mỉm cười cung kính từng bước hướng Lý Đông Hải đi tới.

Nhìn thấy sách này, mọi người trong ánh mắt đều tràn đầy cuồng nhiệt, Lý Đông Hải càng là kích động đến thân thể đều có chút phát run. Ngay cả Lạc Tu cũng là ánh mắt chớp liên tục. Lạc Ly cùng Đình Liên Võ thì là vẻ mặt ngây thơ, bọn họ không biết Lâm Phong đây là đang làm cái nào vừa ra.

Lâm Phong tại làm sao nhiều cuồng nhiệt trong ánh mắt có vẻ có sợ hãi giống như cúi đầu, thật hần là không nhận được muốn cười, "Hắc hắc, cho các người thêm thức ăn, để cho các người chớ cần chớ một miếng lông đi."

Vừa sải bước đến Lý Đông Hải trước mặt, cúi đầu cung kính nói: "Tiên bối người xem xem, đây là hơn mười năm trước nhị gia giao cho bảo quản đồ vật, nhị gia lúc đó lấy đồ vật rất trọng yếu, để cho bảo quản thật tốt, sợ làm mất, cho nên một mực đem nó chôn ở địa. Không biết cái này có phải hay không tiên bối ngài muốn tìm đồ vật."

"Ta xem một chút." Lý Đông Hải khẩn cấp đoạt lấy Lâm Phong trong tay bao bọc, thuần thực đem bên ngoài vải rách mở ra.

Tại mọi người cuồng nhiệt trong ánh mắt, một quyển cũ kỹ tập xuất hiện ở Lý Đông Hải trong tay, ó vàng trên trang sách rồng bay phượng múa viết "Quý hoa bảo điển" bốn chữ lớn. Đại tự hạ còn có hai câu hơi tự thể, bất quá tất cả mọi người là tu vi cao thâm, nhãn lực kinh người hạng người, tự nhiên đều có thể rõ ràng nhìn ra: "Quý hoa xuất quý thần khóc công thành thông thần phách thiên hạ" cái này mười ba chữ.

"Xôn xao" mọi người thần sắc đột biến, ánh mắt đều do trước đó cuồng nhiệt biến thành kích động, đồ kị, cuối cùng biến thành trần trụi tham dục.

Trừ Lạc Tu vẫn như cũ ngồi không nhúc nhích bên ngoài, còn lại người liền trước đó một mực bảo trì bình tĩnh Lữ Thiên Thu cũng giống vậy bắt đầu hướng Lý Đông Hải hơi đi tới, mà Lý Đông Hải tựa hồ đã kích động đến quên hết tất cả, vậy mà không cảm giác chút nào run rẩy tự tay mở sách ra bìa mặt.

Mọi người cước bộ đang động, hai mắt vẫn như cũ nhìn chăm chú vào Lý Đông Hải trong tay tập, lúc này thấy tập bị mở ra, tất cả mọi người ngừng thở.

Tại mọi người chờ mong trong ánh mắt, tập bị mở ra, tờ thứ nhất ó vàng trang giấy trên nhất cũng chỉ có một bài thơ. Hoa hướng dương vừa ra vạn hoa tàn, quơ đao đoạn muốn lục căn treo. Tu thành bảo điển phong vân động, kinh thiên động địa quỷ thần hân.

"Híz-khà zz Hí-zzz" theo một mảnh hít một hơi lãnh khí tiếng vang lên, Lý Đông Hải bỗng nhiên bị thức tỉnh, cùng mọi người đều không chú ý ở nơi này bài thơ phía dưới còn có một hàng một cái, cũng không kịp tế phẩm thơ này câu hàm ý, một thanh khép sách lại trang, hơi chuyển động ý nghĩ một chút đem tập thu vào trong trữ vật giới chỉ.

"Lý Đông Hải người dám!" Một tiếng quát lớn âm thanh từ cái này cái gọi thấp hèn mọn giữ lại Nhân Đan Hồ nhân xưng Khuyển Dưỡng gia hỏa trong miệng phát sinh, đồng thời mấy đạo lạnh thấu xương chương phong hướng Lý Đông Hải đánh tới.

Lý Đông Hải từ lúc giựt mình tỉnh lại lúc đã chuẩn bị sẵn sàng, thân thể đột nhiên ly khai chỗ ngồi, như thiểm điện hướng cửa phòng khách miệng lao đi, chỉ trong nháy mắt, hần thân ảnh liền tiêu thất trong mắt mọi người.

"Hồn đản, chạy."

"Mau đuổi theo."

Một hồi phân loạn tiếng kêu la vang lên, ngay sau đó bóng người triển động, nguyên bản tảo tạp tiếp khách phòng khách lúc này chỉ còn lại có bốn người.

Lạc Tu vẫn như cũ mỉm cười nhìn chăm chú vào khoe miệng mang theo một tia tà tiểu Lâm Phong, Đình Liên Võ cùng Lạc Ly thì là chưa phản ứng kịp, vẫn như cũ kinh ngạc đứng thẳng.

Chương 63: Tập thể cắt đản

Bình Dương thành bên ngoài ba mươi dặm chỗ, một tòa không tính rất cao vô danh sơn phong đứng sừng sững.

Nơi giữa sườn núi lúc này đang có mấy người đánh nhau, sắt thép va chạm âm thanh, tiếng hò hét truyền ra thật xa, trong núi những động vật đều bị sợ đến trốn xa tránh né, sợ gặp cái kia tai họa bất ngờ, chim cũng không dám ở đầu cành la hét, phải nhiều xa bay rất xa, rồi xa thị phi.

"Lệnh Hồ Sùng, ngươi cái này hèn hạ người, ngươi lại dám đánh lên lão phu, ta với ngươi không để yên." Một đạo kinh sợ quát lớn âm thanh truyền đến, nếu như Lâm Phong ở chỗ này tất phải có thể nghe ra đây là Lý Đông Hải thanh âm.

"Lú lo, Lý Đông Hải, ngươi cũng xứng đàm luận hèn hạ hai chữ này, phải kể tới hèn hạ, trên đời này còn có người có thể với ngươi so sao?" Một đạo khác buồn rười rượi thanh âm vang lên, nghe thanh âm cũng biết là cái kia xấu vô cùng lão giả phát sinh, nguyên lai hẳn gọi Lệnh Hồ Sùng.

"Không sai, Lý Đông Hải ngươi cái này vô sỉ chết tiệt, bọn ta vốn là ứng với ngươi Thiên Hoa tông mời đến đây trợ giúp các ngươi, không muốn ngươi lại thấy lợi quên nghĩa, muốn nuốt một mình bảo điển, như ngươi loại này hành vi, người người phải trừ diệt."

"Khuyển Dường Thứ Lang, ngươi một cái cầu nhật còn dám ở chỗ này nói khoác mà không biết ngưng, ra về đạo mạo vô nghĩa, lần này đi ra truy sát tên... đó gọi Lâm Phong một cái vốn là ngươi Thiên Chiếu tông dẫn đầu đưa ra, ngươi ngược lại là nghĩ đến ta Thiên Hoa tông trên đầu, nếu bàn về hèn hạ vô sỉ, thiên hạ ai là của ngươi Thiên Chiếu tông đối thủ."

"A... Tay ta..."

Một đạo tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết truyền ra.

"Vân sư đệ..." Lý Đông Hải một tiếng thét kinh hãi: "Mộc Đẳng Sơn ngươi là tên khốn kiếp, ta làm thịt ngươi. A... Sơn Bản Kiều Mộc... Ngươi một cái cầu tặc."

Theo tiếng kêu thảm thiết, Lý Đông Hải thân thể bay ra mấy trượng, đánh vào một gốc cây trụ lúi trên cây to, trong miệng tiên huyết không cần tiền giống như cuồng phun ra.

"Lú lo, Lý Đông Hải, ngươi cũng quá không biết tự lượng sức mình, ngươi cho rằng chỉ bằng hai người các ngươi chỉ lực là có thể độc chiếm thiên hạ này kỳ điển sao? Ngươi nghĩ cũng quá ngây thơ, ngươi coi mấy người chúng ta đều là chum bày sao? Lú lo."

"Tốt Lệnh Hồ huynh, Mộc huynh, hiện tại chúng ta có thể... Hắc hắc!" Khuyển Dường Thứ Lang cười gian hướng hẳn bên người cái kia cái kia gọi Sơn Bản Kiều Mộc trung niên nhân nháy mắt.

Sơn Bản Kiều Mộc hơi hơi đầu, cất bước đi tới nằm trên mặt đất phún huyết Lý Đông Hải bên người, mặt không chút thay đổi tự tay lấy xuống hẳn ngón giữa tay trái thượng mang theo chiếc nhẫn trữ vật.

Đứng sau lưng Khuyển Dường Thứ Lang Lệnh Hồ Sùng cùng Mộc Đẳng Sơn lặng lẽ đối nhìn kỹ liếc mắt, hai người trong mắt đồng thời hiện lên một đạo thâm độc ánh mắt, song phương lẫn nhau đầu, không nói gì bên trong đạt thành một loại hiệp nghị.

Nhưng mà bọn họ không có phát hiện, một mực đứng ở một bên vẫn chưa tham chiến Lữ Thiên Thu lại đưa hẳn hai ánh mắt biến hóa hoàn toàn đề ở trong mắt, đồng thời khóe miệng lộ ra lau một cái âm hiểm nụ cười.

"Phanh" "A..."

"Oành" "Hỗn đản..."

Bốn đạo thanh âm gần như cùng lúc đó vang lên.

Khuyển Dường Thứ Lang cùng Mộc Đẳng Sơn thân thể cũng gần như cùng lúc đó bay ra hơn một trượng, "Lạch cạch" hai tiếng, đồng thời rơi xuống đất, thừa thốt cây trong rừng lại hai đạo khô lẹ huyết sắc suối phun.

"Sư thúc..." Sơn Bản Kiều Mộc vừa mới đứng lên, đã thấy Lệnh Hồ Sùng cùng Mộc Đẳng Sơn một chỗ hướng Khuyển Dường Thứ Lang bỏ ra một chưởng, đồng thời cũng liếc lên Lữ Thiên Thu đồng dạng xuất chưởng hướng Mộc Đẳng Sơn phía sau vỗ tới.

Tại hẳn còn không tới kịp mở miệng nhắc nhở lúc, chính nhất khuôn mặt đặc ý Khuyển Dường Thứ Lang cùng đầy mặt âm ngoan Mộc Đẳng Sơn thân thể sẽ cùng lúc phún huyết bay lên, một tiếng kêu sợ hãi sau lách mình muốn tiếp được Khuyển Dường Thứ Lang, nhưng vẫn là trễ một bước.

Kiểm tra một chút sắc mặt tái nhợt Khuyển Dường Thứ Lang, gặp thương thế vẫn không tính là nghiêm trọng, Sơn Bản Kiều Mộc thoáng yên tâm, đứng lên cảm tức nhìn Lệnh Hồ Sùng nói: "Các ngươi khỏe hưng ác!"

Lệnh Hồ Sùng nhìn quét liếc mắt toàn trường, khoe miệng nổi lên một tia âm hiểm cười: "Lú lo, hai người các ngươi một cái đều là tiên thiên tam trọng sơ kỳ, lão phu là Tiên Thiên tam trọng hậu kỳ, thế nào, là đáng hoàng đem bảo điển cho lão phu, hay là muốn lão phu từng cái siêu độ các ngươi? Lú lo!"

Lệnh Hồ Sùng lúc này trong lòng cái kia mỹ nữ a, hần bản còn đang suy nghĩ cuối cùng làm sao đối phó Mộc Đáng Sơn đâu, không nghĩ tới Lữ Thiên Thu vậy mà xuất thủ đánh lên, đem Mộc Đáng Sơn cái này cuối cùng cản trở đánh trọng thương.

Lúc này đối mặt hai cái tiên thiên tam trọng sơ kỳ đời sau, hần hoàn toàn có nắm chắc một chọi hai đem hai người cầm xuống.

"Lệnh Hồ Sùng, ngươi cái này hèn hạ cầu tặc, ngươi vậy mà cùng Lữ Thiên Thu âm toán với ta." Sắc mặt tro ngói quỷ rạp trên mặt đất Mộc Đáng Sơn phẫn hận mắng to.

"Mộc huynh, ngươi đây chính là oan uổng ta, mặc dù ta cũng nghĩ tới cuối cùng không thể lưu ngươi, bắt quá cái này Lữ Thiên Thu đánh lên ngươi lại thật không phải là ta giật dây, ha ha, ta còn thực sự phải cảm tạ cái này một cái một chút, ha ha!"

Lệnh Hồ Sùng lúc này là tâm tình thật tốt, hần thấy hần mới là trận này đoạt bảo đánh cò cuối cùng người thắng, mặc dù còn có hai cái đối thủ, bắt quá hai người này hần căn bản là không để vào mắt.

"Mộc Đáng Sơn, ngươi hần nương cũng không phải cái gì tốt đồ vật, ngươi cái này kêu là ác hữu ác báo, ha ha! . . . Ngạch. . ." Nằm trên mặt đất Khuyển Đường Thứ Lang cảm tức nhìn ba cách hần không xa Mộc Đáng Sơn, oán giận đầy bụng giễu cợt.

"Ha ha, Khuyển Đường Thứ Lang ngươi một cái cầu tặc, ngươi còn không thấy ngại người khác, chính ngươi còn không phải vẫn là cùng một dạng như vậy là cái ngu xuẩn đường lang, ha ha, các ngươi đều đáng chết, đều đáng chết, ha ha. . ." Hồi quá khí tới Lý Đông Hải miễn cưỡng đem thân thể nhánh lên, nghiêng dựa vào trên cây to, tái nhợt khuôn mặt bởi vì đau nhức mà vận vẹo.

"Lý Đông Hải không sai, các ngươi cái này hai cái ngu xuẩn cũng không cần lấy chó chê mèo lắm lông, ta mới là hôm nay cuối cùng hoàng. . . A. . . Hai người các ngươi súc sinh muốn chết."

Chính dương dương đắc ý Lệnh Hồ Sùng bỗng nhiên bị Lữ Thiên Thu cùng Sơn Bản Kiều Mộc đồng thời chưởng một vỗ vào trên người, trong rống giận tụ tập suốt đời nguyên khí, song chưởng đồng thời hướng hai người đánh ra, hai người này bàn tay vừa mới đánh tới Lệnh Hồ Sùng trên người, không muốn hần phản ứng thật không ngờ nhanh chóng, cũng không kịp tránh né, đồng thời bị Lệnh Hồ Sùng một chưởng vỗ bay.

Mất thấy một màn này, Lý Đông Hải dẫn đầu phản ứng kịp, nhin đau nhánh khỏi thân thể, hai chân tập tễnh hướng té rớt cách hần không xa cái kia bị Sơn Bản Kiều Mộc cướp đi chiếc nhẫn trữ vật đi tới, không nghĩ mới đi hai bước, hai chân mềm nhũn, lại té trên mặt đất. Cũng đứng lên không nổi nữa, bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là hai tay dùng sức, chậm rãi hướng giới chỉ leo đi.

Còn lại người thấy thế, cũng nhao nhao học theo, toàn bộ tất cả nằm xuống đất hướng giới chỉ bò qua tới. Bắt quá bọn hần khoảng cách có xa, hơn nữa Lý Đông Hải trước hết xuất phát, cuối cùng giới chỉ vẫn bị hần nắm trong tay.

"Ha ha, các ngươi đám ngu xuẩn này, ta Lý Đông Hải mới là cuối cùng người thắng. Ha ha!"

"Lý Đông Hải, đều đến lúc này, ngươi chính là tính chết, ngươi bắt được bảo điển thì thế nào, ngươi cho rằng hôm nay ngươi còn có thể rời đi nơi này sao?" Khuyển Đường Thứ Lang lúc này vừa mới leo đến, gấp giới chỉ bị Lý Đông Hải lấy đi, cũng không nóng nảy, quỷ rạp trên mặt đất trào phúng.

"Các vị, chuyện cho tới bây giờ bọn ta chỉ có chân thành hợp tác mới có thể có một con đường sống, ta tin tưởng các vị cũng cùng ta Mộc Đáng Sơn không muốn chết ở chỗ này thì thể nuôi sói đi."

"Mộc huynh không sai, trước đó tất cả mọi người muốn độc chiếm bảo điển, hai phe đều có đối sai, bọn ta lúc này chỉ có vứt bỏ thành kiến, mới có thể có một con đường sống."

Lệnh Hồ Sùng cũng thờ hồng học leo đến mấy người bên người, mở miệng phụ họa Mộc Đáng Sơn đề nghị.

Bảy người hoặc nằm hoặc nằm úp sấp, hầu như chen thành một đồng, mỗi người suy nghĩ sâu xa sau khi, Khuyển Đường Thứ Lang đầu tiên mở miệng nói: "Ta đề nghị mọi người chúng ta một chỗ trước tiên ở nơi này chữa thương, các loại (chờ) thương thế tốt hơn một chút sau mọi người cùng nhau quan sát bảo điển, mọi người cùng nhau tu luyện, các ngươi nghĩ như thế nào."

Đến cái này hoàn cảnh, tất cả mọi người minh bạch nếu muốn mạng sống cũng chỉ phải như vậy, tất cả mọi người là tu luyện chi nhân, đều biết mình thương thế trong cơ thể không thể lại kéo, bằng không đợi thương thế chuyển biến xấu, vậy thì toàn bộ đều phải chết ở chỗ này.

Cùng mình mệnh tương so , bất kỳ cái gì công pháp bảo điển, kỳ trân dị bảo đều không đáng giá nhắc tới, nếu như mệnh đều không, còn muốn những cái được gọi là bảo vật có ích lợi gì? Cho dù tốt đồ vật cũng phải có mệnh đi hưởng thụ mới được.

Mọi người nhất trí đầu, đạt thành hiệp nghị, mỗi người đều từ chính mình trong trữ vật giới chỉ xuất ra chính mình thuốc chữa thương ăn vào chữa thương.

Hơn một canh giờ về sau, bảy người thương thế tại thuốc và kim châm cứu tác dụng dưới đều có chút chuyển biến tốt đẹp, nhao nhao đứng lên đem Lý Đông Hải vây vào giữa.

Lý Đông Hải lúc này cũng sẽ không làm độc chiếm ý tưởng, sáng khoái từ trong trữ vật giới chỉ đem Lâm Phong cho hần cái kia quyền sở lấy ra.

Nhìn thấy cái này trên đó viết "Quỳ hoa bảo điển" bốn chữ lớn ó vàng tấp, bảy người trong đôi mắt lần nữa tràn ngập cuồng nhiệt cùng tham lam.

"Quỳ hoa xuất quỷ thần khóc công thành thông thần phách thiên hạ" cái này mười ba chữ đã đem bảy người hồn phách toàn bộ câu đi, hoàn toàn quên mình là vì sao mà bản thân bị trọng thương.

Tại mọi người nóng bỏng chờ mong trong ánh mắt, Lý Đông Hải lần nữa mở sách ra bìa mặt.

"Quỳ hoa nhất xuất vạn hoa tàn, huy đao đoạn dục lục căn huyền. Tu thành bảo điển phong vân động, kinh thiên động địa quỷ thần hàn." Cái này thủ bá khí thơ xuất hiện lần nữa ở trước mặt mọi người.

"Quỳ hoa nhất xuất vạn hoa tàn, huy đao đoạn dục lục căn huyền. Huy đao đoạn dục lục căn huyền. . ." Lý Đông Hải đem câu này mặc niệm mấy lần, ngẩng đầu nhìn quét bên người mọi người liếc mắt, mê hoặc nói: "Các vị đạo hữu ai có thể câu thơ này là có ý gì sao?"

Mọi người ánh mắt thật giống như hấn mê hoặc, đều yên lặng lắc đầu, biểu thị không hiểu.

"Không cần quản nó, Lý đạo hữu người chính là lật đến phía dưới đi chúng ta xem bảo điển nội dung đi." Lệnh Hồ Sùng có cấp bách thúc giục.

"Đi, các ngươi xem, phía dưới còn có chữ." Lữ Thiên Thu một mực đang nhìn chăm chú tập, lúc này đột nhiên la hoảng lên, đồng thời ngón tay hướng trang thứ nhất phía dưới cùng chỉ đi.

"Ồ đâu?" Mọi người theo ngón tay hấn nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy có hai hàng chữ viết lu mờ cực nhỏ giai, tựa hồ là cho rằng niên đại quá xa xưa mà tạo thành mực nước phai màu.

Lý Đông Hải đem tập hết lần này tới lần khác, nhường cho con biển trong tích một.

"Muốn luyện công này, trước tiên tự cung. . ."

"Cái gì, muốn. . . Muốn tự thiên? . . . !

Mọi người đang Lý Đông Hải đọc lên câu này lúc đều tròn to tròn mắt một cái, mỗi người sắc mặt đều thay đổi trong nháy mắt, trong ánh mắt vốn có cuồng nhiệt cùng tham lam biến mất, trở nên lấp loé không yên.

Tất cả mọi người là người biết, rõ ràng tự thiên thật chính là cắt đứt trứng đàn. Thân là nam nhân, ai cũng không muốn cắt đứt chính mình trứng đàn, đồ chơi này tất cả xuống, vậy thì đại biểu người đây về sau cũng đã không thể tại trên người nữ nhân đạt được cái kia nhất cá nước thần mật.

Đây là bất kỳ người đàn ông nào đều không thể nào tiếp thu được sự thực.

"Huyền cấp bát phẩm, tuyệt thế thần công, công thành chi nhật, còn ngươi chí dương." Lý Đông Hải thanh âm vang lên lần nữa.

"Tê! Tê!"

"Huyền cấp bát phẩm. . . Còn ngươi chí dương. . . Còn ngươi chí dương. . . Ha ha ha ha, không hổ là tuyệt thế thần công a, các đạo hữu, chúng ta có phúc. Ha ha ha!"

"Ha ha ha!"

". . ."

Tại Lý Đông Hải dứt lời về sau, hơn người cũng toàn bộ ha ha cười như điên.

Ở trong tiếng cười, Lý Đông Hải lần nữa lật đến hạ trang, một lúc lâu sau, mấy người đầy mặt mừng như điên mỗi người xuất ra chính mình vũ khí tứ tán đến cây trong rừng đi.

"A. . ."

Mấy đạo vui buồn lẫn lộn tiếng kêu thảm thiết gần như cùng lúc đó vang lên.

Một lát sau, nguyên bản tản ra bảy người trở về năm người.

"Đi, Vân Cô Cữu cùng Sơn Bản Kiều Mộc hai người tại sao không có trở về?" Lữ Thiên Thu quét nhìn một vòng mọi người phát hiện thiếu hai người, không hiểu hỏi.

"Cái này còn cần hỏi à, bọn họ tất nhiên là khăn cấp mang theo công pháp hồi tông môn." Lệnh Hồ Sùng có bất mãn âm thanh nói.

Mộc Đẳng Sơn cũng hèn mọn nhìn quét liếc mắt Lý Đông Hải cùng Khuyển Dường Thứ Lang, bất quá bọn hấn cũng không không quá để ý, ngược lại công pháp đã ghi tạc trong đầu của chính mình, sớm muộn mang hồi tông môn đều không khác mấy.

"Các vị tiền bối, ta xem như thế hoang dã không thích hợp tu luyện, không bằng mọi người theo ta hồi phủ thành chủ, ta cho mọi người an bài tính thất tu luyện tương đối khá đi."

"Có thể."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Quái vật yêu nghiệt

Bình Dương thành Đinh phủ phòng khách.

Một hồi phân loạn tiếng kêu la vang lên, ngay sau đó bóng người chớp động, nguyên bản tảo tạp tiếp khách phòng khách lúc này chỉ còn lại có bốn người.

Lạc Tu vẫn như cũ mỉm cười nhìn chăm chú vào khóe miệng mang theo một tia tà tiểu Lâm Phong, Đinh Liên Võ cùng Lạc Ly thì là chưa phản ứng kịp, vẫn như cũ kinh ngạc đứng thẳng.

"Lão gia tử hôm nay tới đây chẳng lẽ không đúng vì tuyệt thế công pháp, vì sao không đuổi theo đuổi?" Lâm Phong cười cười, đặt móng tại Lạc Tu bên người trên một cái ghế ngồi xuống.

"Huynh đệ ngươi chôn sâu cái này tuyệt thế công pháp hơn mười năm đều có thể không động tâm, ta lão nhân đây là học tập ngươi tâm gương, ha ha!" Lạc Tu sang sáng cười.

"Ha ha, tốt, lão gia tử quả nhiên thanh tâm rõ ràng lợi, từ bội phục!" Lâm Phong mỉm cười nhìn chăm chăm Lạc Tu, rồi nói tiếp: "Chỉ là không biết các ngươi Thiên Minh tông tông chủ có thể hay không vì vậy mà trách cứ lão gia tử đây?"

"Khụ khụ." Lạc Tu có kinh ngạc nhìn Lâm Phong, tán thưởng mở miệng nói: "Huynh đệ nhân lực kính nhi rất tốt sao, vậy mà đã nhìn thấu lão phu thân phận, xem ra ngươi người làm này là giả mạo."

Lạc Tu rất thông minh trực tiếp tách ra Lâm Phong trọng tâm câu chuyện, hắn biết rõ chính mình tông chủ Thân Đồ Phi Phàm là dạng gì người, chờ hắn hồi Tông sau ắt sẽ bị tông chủ quở trách. Cũng không hắn không đi cướp tuyệt thế công pháp, mà là hắn từ Lâm Phong trong ánh mắt nhìn thấy chuyện này tuyệt không đơn giản, hắn nếu so với những người kia thanh tịnh.

Việc này nghi rất nhiều, thử nghĩ nếu cái kia công pháp thực sự là truyền bên trong Huyền cấp công pháp, Lâm Phong hội đơn giản đem chi giao đi ra? Huống hồ nếu là tuyệt thế công pháp, Đinh Liên Võ trước đây vì sao không đem giao cho ca ca hắn Đinh Liên Đức, ngược lại sẽ giao cho người khác?

Từ Lâm Phong xuất ra cái này bao bố đến nay, Đinh Liên Đức (Lạc Tu còn không biết Đinh Liên Đức thật chính là Đinh Liên Võ) vẫn luôn là vẻ mặt mộng bức đáng vẻ, rõ ràng hắn căn bản không biết việc này.

"Gia gia, làm sao ngươi tới, ta nhớ ngươi muốn chết."

Bị hai người đối thoại giựt mình tỉnh lại Lạc Ly tung người một cái, như tước điều về nhảy vào Lạc Tu trong lòng, tự tay phải đi tìm tòi hắn hải hạ râu bạc.

"Ngươi một cái nha đầu, ngươi nghĩ ta cái rắm a ngươi nghĩ ta, ta xem ngươi nha đầu kia là nơi đây vui, không nghĩ thực." Lạc Tu cung chiều sờ sờ Lạc Ly đầu, cười mắng.

"Nào có a, người ta thực sự là muốn gia gia nha, không tin ngươi hỏi. . . Hỏi. . ." Lạc Ly lấy hướng Lâm Phong liếc mắt một cái, lại chẳng biết tại sao, không hiểu lắm vậy mà khuôn mặt một hồng, tâm vừa nhảy, không đi xuống.

Lạc Tu quay đầu nhìn về Lâm Phong liếc mắt một cái, ẩn hàm thâm ý trêu đùa: "Ta hỏi ai a, ngươi ngược lại là ta nên hỏi ai mới có thể biết ngươi đến có nhớ hay không ta, ai. . . Ngươi ngược lại là. . . A, ngươi một cái xú nha đầu, dám kéo lão nhân gia ta râu mép. Ôi. . ."

"Hi hi, xú lão đầu từ dám ta là xú nha đầu, xem ta không lột sạch ngươi râu mép."

"Đừng, đừng, ta đầu hàng, đầu hàng, ta không, không, ta tốt tôn nữ, ngươi là ta tốt cháu gái, dạng này được thôi!"

"Cái này còn tạm được!" Lạc Ly cười duyên ngắc đầu lên, ánh mắt kia tràn đầy đắc sắc, lớn nháy mắt một cái, ngược lại nũng nịu hỏi: "Gia gia ngươi không hảo hảo tại bên trong tông luyện ngươi bảo bối đan dược, ngươi chạy cái này Bình Dương thành tới làm cái gì?"

"Khụ khụ, người một cái nha đầu, gia gia râu mép đều sắp bị người lột sạch." Lạc Tu không có trả lời ngay Lạc Ly, cứng chịu tại đầu nàng vỗ nhẹ hai lần, sau đó quay đầu nhìn Lâm Phong liếc mắt, khẽ cười nói: "Nha đầu, cái này huynh đệ có phải hay không gọi Lâm Phong?"

"A, gia gia người quá lợi hại, làm sao người biết hẳn gọi Lâm Phong a?" Lạc Ly kinh ngạc nhìn Lạc Tu, hỏi ngược lại.

Lâm Phong nghe vậy trong lòng cũng là khẽ động, theo Lạc Ly trước đó nói chuyện phiếm lúc chỗ, lão đầu tử này quanh năm đều đứng ở cái kia trong phòng luyện đan, hai lỗ tai không nghe thấy chuyện ngoài cửa sổ, lần này đột nhiên đi tới nơi này chim không thềm ỉa Bình Dương thành, lại một ngụm là có thể gọi phá thân phận mình, xem ra lão đầu tử này cái này tới là vì chuyện mình tới.

Nhưng này liền không hợp với lẽ thường, chính mình tuy là Thiết Chiến vương triều Trần Nam Vương con trai, có thể thân phận như vậy tại Bát Đại Môn Phái dạng này quái vật lớn trong mắt ngay cả một con kiến hôi cũng không tính, hẳn thân là Bát Đại Môn Phái đứng đầu Thiên Minh tông đại trưởng lão, như thế nào lại bởi vì mình một nhân vật như vậy mà chạy đến nơi đây đây?

Lẽ nào cũng bởi vì Lạc Ly mấy ngày gần đây cùng mình đi được gần, hẳn là không yên lòng Lạc Ly một người tại thế tục ở giữa hành tẩu tìm đến nàng, nhân tiện cũng giải mình một chút thân phận?

Sự tình khẳng định không có đơn giản như vậy. Lẽ nào là bởi vì ta mấy ngày gần đây biểu hiện quá mức đẹp mắt, cho nên gây nên có chút hữu tâm nhân chú ý? Bất quá cái này cũng không nhanh như vậy liền kinh động Thiên Minh tông dạng này siêu nhiên tồn tại a!

"Xem ra ta không có đoán sai, hẳn quả nhiên là Lâm Phong, không sai, niên kỷ, tâm tư kín đáo, xử sự lão đạo, không quan tâm hơn thua, càng hiếm có là linh hồn cảnh giới rất cao, ngay cả ta lão nhân đều không thể tra xét ra hẳn tu vi cảnh giới, không tệ, không tệ!"

"Hắn chính là cái quái vật!" Lạc Ly gặp chính hẳn một rất ít khen người gia gia đối Lâm Phong đánh giá cao như thế, chẳng biết tại sao vậy mà trong lòng nổi lên từng tia ngọt ngào cảm giác, nhìn không được len lén liếc Lâm Phong liếc mắt.

"Lão gia tử liên khen, một cái chính là một cái bình thường người, bất quá là ngẫu một kỳ ngộ, linh hồn cảnh giới thoáng cao một, thật tu vi cùng Lạc cô nương, mới mới vừa tiến vào tiên thiên tam trọng mà thôi."

Lâm Phong khẽ cười thần nhiên nói.

"Đi, " Lạc Tu nghe vậy cẩn thận hướng Lạc Ly liếc mắt nhìn, vui vẻ nói: "Nha đầu, người vậy mà. . . Vậy mà thật tiên thiên tam trọng? Ta nhớ được người là ba tháng trước mới đột phá tiên thiên nhị trọng, làm sao nhanh như vậy liền mở ra Nguyên phủ."

Không đợi Lạc Ly trả lời, Lạc Tu lại mừng như điên hét lớn: "Trời a, nha đầu người. . . Người Nguyên phủ không gian vậy mà. . . Vậy mà... ít nhất ... So với ta lão nhân Nguyên phủ lớn gấp mười lần, nha đầu, người nhanh người là làm sao làm được?"

Lạc Ly gặp gia gia mình bộ biểu tình này, không khỏi trong lòng âm thầm tự hào, vẻ mặt được nước chỉ chỉ Lâm Phong, cười duyên nói: "Cái kia, chính là quái vật kia giúp ta làm được, bằng không ta nào có bản sự kia a!"

"Quái vật?" Lạc Tu tâm thần chấn động mãnh liệt, kinh hãi ánh mắt theo tôn nữ ngón tay nhìn phía Lâm Phong, gặp hẳn giống như một người không có chuyện gì giống như đang cùng Đinh Liên Vô nhẹ giọng lấy cái gì, tựa hồ hoàn toàn không có chú ý tới mình ông cháu.

Người trẻ tuổi này, ah không, quái vật này đến cùng là cái gì yêu nghiệt cái kia, hẳn có thể giúp nha đầu mở ra mạnh mẽ như vậy, như thế hoàn mỹ Nguyên phủ? Đây quả thực là nghịch thiên quái vật a! Khả năng giúp đỡ người khác, vậy có phải hay không rõ ràng chính hẳn Nguyên phủ cũng là mạnh mẽ như vậy, thậm chí cường đại hơn? Đáng tiếc chính mình linh hồn chỉ lực không đủ, căn bản không dò được tình huống của hắn.

Xem ra người này tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng, có thể còn có thể thành là trên đại lục theo như đồn đãi thượng tiên cũng chưa biết chừng. Xem ra Lạc Ly nha đầu kia có thể đi theo hẳn cũng là một loại may mắn duyên, đáng tiếc. . . Ai!

"Gia gia, người đừng nhìn hẳn, cái quái vật này trên người quái sự quá nhiều." Lạc Ly nơi nào biết gia gia nàng đang suy nghĩ gì, bưng bình tự tay đưa hẳn khuôn mặt chuyển trở về, không thuận theo nói: "Người quang đang hỏi ta, ta vừa rồi trả lời người người vẫn chưa trả lời ta đây."

"Ai ai, nha đầu người làm gì chứ, ta cái này lão già khom đều phải bị người bẻ đoạn." Lạc Tu từ ái cười mắng một câu, bất quá lập tức biến sắc, trầm giọng nói: "Ta lần này tới là phụng tông chủ lệnh mạng người hỏi Tông."

"Cái gì?" Lạc Ly nháy một cái cao ba thước, đằng một tiếng ly khai Lạc Tu ôm ấp, sắc mặt phức tạp nói: "Tông chủ hạ lệnh ngài đến ta hỏi Tông? Đây là vì cái gì? Ta phạm lỗi gì ta?"

"Ha ha, người không có phạm sai lầm, là ta phạm sai lầm."

Lạc Tu chính không biết rõ làm sao hồi đáp tôn nữ bảo bối, lại nghe Lâm Phong bình thần thanh âm truyền tới, cùng Lạc Ly quay đầu nhìn sang.

"Là có người muốn đối phó ta, bởi vì cái này nha đầu ở bên cạnh ta, sợ nàng nhúng tay giúp ta, ngại vì thân phận nàng, những người kia không dám đắc tội nàng, cho nên phải đi cầu các người tông chủ. Mà các người tông chủ cũng bằng lòng, mới có thể phái lão gia tử người tới chiêu nha đầu kia trở về." Lâm Phong đối hai ông cháu mỉm cười, tiếp lấy đối Lạc Tu bù một câu: "Lạc lão gia tử, ta đoán không lầm đi."

"Gia gia, thật là thế này phải không?" Lạc Ly không đợi gia gia nàng hồi đáp, lập tức ánh mắt phức tạp theo dõi hẳn hỏi một câu.

"Ai, Lâm Phong không sai!" Lạc Tu thở dài, rồi nói tiếp: "Nguyên bản ta còn cảm thấy kỳ quái, một cái thể tục ở giữa vương phủ công tử có đáng giá gì những người kia coi trọng, hiện tại ta mới hiểu được, ta sai thái quá, người một cái chính là cái yêu nghiệt a, chỉ bằng ta một câu nói, người dĩ nhiên cũng làm đoán được ta cái này tới nguyên nhân."

"Là Nam Sơn đi tìm các người tông chủ đi." Lâm Phong mày nhíu lại một chút, mở miệng hướng Lạc Tu hỏi.

"Ừm, không chỉ có Nam Sơn, còn có Thiên Chiếu tông tông chủ Khuyển Đường Nhất Lang, hai người bọn họ hai ngày trước dắt tay nhau lên núi thỉnh cầu."

"Thiên Chiếu tông?" Lâm Phong hơi kinh ngạc một chút, hẳn cùng với Thiên Chiếu tông người cũng chưa có qua lại gì, có thể chưa từng gặp mặt, chỉ là tại âm thầm thì muốn tiêu diệt Thiên Chiếu tông Lý Minh cùng lý nghĩa hai cái muốn thương tổn tới mình phụ thân gia hỏa mà thôi, bọn họ không có khả năng liền cái này đều biết đi.

Cái kia Thiên Chiếu tông tại sao muốn cùng Thiên Hoa tông cùng đi đối phó chính mình? Chẳng lẽ là bởi vì cha nguyên nhân, đây căn bản không có khả năng, tại sao vậy chứ? Lâm Phong rất nhanh thì phủ quyết khả năng này.

Chẳng lẽ là bởi vì Đan Chính? Có thể Đan Chính cùng Thiên Chiếu tông không có một mao tiền quan hệ. Khả năng này lại bị Lâm Phong phủ quyết.

Cái kia đến là tại sao vậy chứ? Chẳng lẽ là. . . Lâm Phong đột nhiên nghĩ đến một cái khả năng, đó chính là bọn họ là vì mẫu thân mình, cũng chỉ có khả năng này.

Nhưng cũng không hợp lý a, mặc dù hẳn còn không biết mẫu thân mình thân phận, có thể mẫu thân là tiên thiên tứ trọng cảnh cao thủ, trên đại lục này tuyệt đối là trong cao thủ cao thủ, mà Thiên Hoa tông cùng Thiên Chiếu tông lại làm sao có thể sẽ cùng mẫu thân thân phận có quan hệ đây?

Cứ việc Lâm Phong kiếp trước tu luyện nghìn năm, từng trải phong phú, nhưng hôm nay biết tin tức quá ít, nghĩ tới nghĩ lui, hẳn vẫn như cũ vô pháp suy nghĩ cẩn thận trong lúc này nguyên nhân, chỉ là mơ hồ cảm giác được tựa hồ chính mình một nhà rơi vào một cái thật lớn trong âm mưu, lúc này đang có một tấm thật lớn âm mưu vòng tại triều chính mình người một nhà tráo tới.

"Tốt, tới đi, một cái Nguyên Võ đại lục, một đám không biết tự lượng sức mình con kiến hôi mà thôi, đã các người dám trêu ta Lâm Phong, dám đánh ta Lâm Phong người nhà chủ ý, vậy thì làm tốt hủy diệt chuẩn bị đi!"

Nghĩ vậy, Lâm Phong nhin không được song quyền nắm chặt, trong đôi mắt hàn quang lấp lóe, một cỗ tận trời sát khí nhập vào cơ thể ra, trong nháy mắt rồi biến mất.

Cuồng bạo sát khí tuy bị hắn đứng lúc thu liễm, bất quá cách hắn không xa Lạc Tu đám ba người tuy nhiên cũng bị cái này đột nhiên tới sát khí cả kinh toàn thân băng hàn, như rót vào hàm băng, trong lòng dĩ nhiên có sinh ra một cỗ vô lực phản kháng cảm giác tuyệt vọng.

Chỉ trong nháy mắt công phu, mạnh như Lạc Tu tu vi đều nhin không được đánh rùng mình, phía sau lưng truyền đến một hồi lạnh lẽo, đúng là bị mồ hôi lạnh hoàn toàn thấm ướt.

Gặp ba người đều về mặt kinh hãi đang nhìn mình, Lâm Phong sắc mặt trong nháy mắt khôi phục lại bình tĩnh, khoe miệng lại treo lên chiêu bài thức mỉm cười, hơi trầm ngâm về sau, hướng Lạc Tu mở miệng hỏi: "Lão gia tử có thể hay không nói cho ta biết, các người tới nơi này là vừa khớp vẫn là đã được đến chúng ta ở chỗ này tin tức xác thật?"

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Người quá lớn

"Ách "

Lạc Tu lúc này còn đắm chìm trong trong kinh hãi vô pháp tự kiềm chế, bị Lâm Phong vừa hỏi, đột nhiên thức tỉnh, vội vàng thu nhiếp tinh thần, ngồi nghiêm chỉnh, thoáng suy nghĩ sau mới mở miệng.

"Đây cũng thật là vừa khớp, bọn ta mấy người vốn là muốn đi thiết ứng thành tìm các người, ngay tại hôm qua buổi chiều, Lý Đông Hải nhận được nơi này thành chủ Lữ Thiên Thu tin tức, là phát hiện Thiên Hoa tông kẻ phản bội Đình Liên Võ hạ lạc, thế là Lý Đông Hải xin mời chúng ta tiện đường tới."

Lạc Tu dừng một cái, nhìn Đình Liên Võ liếc mắt về sau, rồi nói tiếp: "Không muốn chúng ta sáng nay đến lúc, Lữ Thiên Thu lại bộc ra một cái bí mật kinh người, là Đình Liên Võ trong tay có một quyển tuyệt thế tu luyện bí tịch, hoài nghi là Huyền cấp công pháp. Thế là thì có trước đó một màn này."

"Thì ra là thế, " Lâm Phong đầu nói: "Lão gia tử kia người biết cái này Lữ Thiên Thu cùng cái này Lý Đông Hải là quan hệ như thế nào?"

"Cái này bọn họ không có, " Lạc Tu hơi chút trầm ngâm, nói tiếp: "Bất quá từ bọn họ trong lúc nói chuyện với nhau ta phân tích chắc là Nam Sơn đi qua từng có ân cùng Lữ Thiên Thu, dường như lại cái gì Nam Sơn một mực hoài nghi kẻ phản bội Đình Liên Vô không chết, ở nơi này Bình Dương thành Đình gia ân thân, thế là để cho Lữ Thiên Thu giám thị Đình gia."

"Xem ra việc này không đơn giản!" Lâm Phong một câu sau lại lâm vào trầm tư: Hẳn lại người được một cỗ mùi âm mưu, bất quá chuyện này manh mối rõ ràng nhiều hơn rất nhiều, nếu muốn cao thanh sở là âm mưu gì, Lữ Thiên Thu là cái nhân vật then chốt, người này thân phận rất phức tạp, hẳn tại trong chuyện này đến nắm vai mấy cái nhân vật.

Liên hệ nay biết, Lữ Thiên Thu... ít nhất ... Cùng ba cỗ thế lực có quan hệ, đầu tiên là Thiên Hoa tông, lần là Ma Hồn điện, lần nữa là Giang Nguyên.

Mấu chốt là Lữ Thiên Thu đối với lần này sự kiện phương thức xử lý rất không hợp lý, hẳn nếu biết Đình gia có Tuyệt Thế Bí Tích, vì sao không tự mình trực tiếp mưu đoạt, ngược lại mượn trước trợ Giang Nguyên, sau lại mượn Lý Đông Hải đám người đây? Lấy chính hắn hiện nay tại Bình Dương thành thực lực, hoàn toàn có năng lực một mình lặng lẽ đem cái này Tuyệt Thế Bí Tích đoạt tới tay, dạng này lại không là tốt hơn?

Lẽ nào cái này Lữ Thiên Thu cùng Giang Nguyên vốn là một người? Vậy bọn hắn vì sao nhưng lại muốn đem tin tức này nói cho Lý Đông Hải đây? Lẽ nào bọn họ không biết làm như vậy không khác nào là bảo hồ lột da sao?

Sự tình xảy ra khác thường tất có yêu.

Có thể đây hết thảy đều là Giang Nguyên âm mưu, hẳn con mắt căn bản không phải bí tích, mà là có hắn lớn hơn quyền lợi thế.

Từ đêm qua tình hình đến xem, Giang Nguyên thân phận tuyệt đối không đơn giản, tại hắn phía sau vô cùng khả năng cũng cất giấu một cái thế lực to lớn, bằng không cũng không khả năng điều động nhiều như vậy tiên thiên tam trọng cao thủ.

"Ừm, đối tới hôm qua cuối cùng bị chính mình đã thương hai người kia kiểm pháp tựa hồ trước mặt hai ngày tại Thiết Chiến thành bên ngoài muốn ám sát Thiên Tuyệt cái kia hai cái người áo đen bị mặt rất giống, lẽ nào hai người kia cũng là Giang Nguyên phái ra? Như vậy Tàn Dao tất nhiên cũng là Giang Nguyên mời tới.

Bất quá từ tới hôm qua tình huống xem, Giang Nguyên dưới tay mình thì có rất nhiều cao thủ, vậy hắn tại sao còn muốn mời Huyết Sát Linh sát thủ đâu? Còn có hắn tại sao muốn ám sát Thiên Tuyệt? Thiên Tuyệt là Ma Hồn tông nhân, lẽ nào Giang Nguyên cùng Ma Hồn điện ở giữa có thù gì hận?

Lẽ nào Giang Nguyên là Bát Đại Môn Phái bên trong một cái môn phái người? Không đúng, Lâm Phong âm thầm phủ quyết khả năng này, bởi vì theo hắn biết, Bát Đại Môn Phái trừ Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện ở ngoài, coi như xếp hạng thứ ba Thiên Hoa tông cũng không có nhiều như vậy tiên thiên tam trọng cao thủ có thể cho hắn như thế tiêu xài.

Phải biết rằng tiên thiên tam trọng cao thủ coi như tại Thiên Minh tông dạng này quái vật lớn bên trong đó cũng là thuộc về nhất lực lượng trung kiên, mà từ tới hôm qua Giang Nguyên không chút do dự đánh chết hai cái tiên thiên tam trọng cao thủ chuyện này đến xem, Giang Nguyên tựa hồ không thêm quan tâm bọn họ. Cái này có thể chứng minh Giang Nguyên khẳng định không thể nào là tám người trong đại môn phái.

Lẽ nào Giang Nguyên là lời đồn đãi kia bên trong đáng sợ tồn tại Tu La điện người? Có thể chỉ có cái này thần bí Tu La điện mới có dạng này thực lực đi. Nhưng nếu thật sự là như thế này, cái này Tu La điện đến muốn làm gì? Bọn họ tại sao muốn ám sát Thiên Tuyệt? Bằng thực lực bọn hắn, nếu là bọn họ muốn đối phó Ma Hồn điện, đây còn không phải là dễ như trở bàn tay sự tình?

Theo Đan Chính chỗ, Tu La điện có rất nhiều tiên thiên tứ trọng cao thủ, mà Ma Hồn điện tới đa cũng liền một hai cái tiên thiên tứ trọng cao thủ, tùy tiện phái ra mấy cái tiên thiên tứ trọng người là có thể đem Ma Hồn điện hủy diệt, làm sao cần phải dùng dạng này thủ đoạn đi đối phó Ma Hồn điện đây?

Tâm niệm thay đổi thật nhanh ở giữa, Lâm Phong trong đầu hiện lên rất nhiều khả năng, đều bị chính hắn từng cái phủ quyết, cuối cùng trong đầu đột nhiên linh quang nhất chiếu: Duy nhất khả năng là trên đại lục còn có khác (đúng) có thể cùng Tu La điện chống đỡ được thế lực, cho nên Tu La điện hành động cũng không dám quá mức trắng trợn.

Lâm Phong ánh mắt thay đổi lẳng lẽ, hắn nghĩ tới mẫu thân hắn, xem ra chính mình mẫu thân tất nhiên là một cái ẩn dấu thế lực lớn người trong.

Nghĩ tới đây, Lâm Phong trong lòng bỗng nhiên rộng rãi, trước đó không nghĩ ra sự tình lúc này lập tức thông hiểu đạo lý. Xem ra gần nhất đã phát sinh việc này phía sau đều có một con ẩn dấu bàn tay to tại phía sau màn thao túng.

Cái bàn tay lớn này rất có thể là Giang Nguyên vị trí thế lực, cũng có thể là mẫu thân mình trước đó vị trí thế lực, cái kia có khả năng hay không mẫu thân mình trước đó cùng Giang Nguyên chính là cùng một thế lực đây?

Từ trước vài ngày tại Tào Phủ bên ngoài tình hình xem, Giang Nguyên đối mẫu thân mình tựa hồ phi thường thông hận, cái này là vì có gì đây? Lẽ nào mẫu thân trước đó thật cùng Giang Nguyên là cùng một thế lực? Mà mẹ kế thân là bởi vì thích cha mình, mới thu nhận Giang Nguyên ghen ghét?

Nhưng này lại có một không hợp lý, lấy Giang Nguyên tính cách, nếu thật sự là như thế, hẳn là tuyệt đối sẽ không bởi vì mẫu thân tự phong nguyên hồn là có thể buông tha mình người một nhà, có thể tại chính mình chưa khi xuất hiện trên đời cũng đã động thủ từ bỏ mẫu thân cùng phụ thân, bởi vì hắn có thực lực này.

Mà trên thực tế hẳn nhưng chỉ là tại Triều Đình thượng bình thường cùng cha mình làm địch mà thôi, mặc dù cũng muốn đưa phụ thân vào chỗ chết, lại hoàn toàn là hai việc khác nhau.

Bởi vậy có thể suy đoán, Giang Nguyên thế lực cùng mẫu thân mình trước đó chỗ hiệu lực thế lực hẳn không phải là cùng một thế lực, Giang Nguyên sở dĩ không dám trực tiếp giết cha mẹ mình, khả năng cũng là bởi vì đối mẫu thân thế lực sau lưng có chỗ kiêng kỵ.

Như vậy cái bàn tay lớn này đến muốn làm gì đây? Vấn đề này không làm khó được Lâm Phong cái này sở hữu nghìn năm từng trải quái vật, hẳn biết rõ những cái kia âm mưu đã thâm gia cuối cùng mất không không phải là chính là hai cái: Quyền cùng lợi.

Cẩn thận hồi ức một chút gần nhất chuyện phát sinh, đem thiên đầu vạn tự làm sơ chải vuốt sọi về sau, Lâm Phong ra kết luận: Cái này nhất định là Tu La điện hoặc là cùng Tu La điện sở hữu không sai biệt lắm thực lực một cái thế lực muốn xưng bá toàn bộ Nguyên Võ đại lục, mà mẫu thân mình cùng với Bát Đại Môn Phái đám người đều bị bọn họ trở thành quân cờ.

Mẫu thân mình bạn gay có thể là đi qua bọn họ phái đến thế tục ở giữa tới tìm hiểu tin tức hoặc là xếp vào đến thế tục ở giữa con mắt, nhưng mà mẫu thân nhưng bởi vì nguyên nhân nào đó mà không nguyện ý làm như thế, vì có thể giống như phía sau tổ chức giao cho, cho nên mẫu thân chỉ có thể tự phong nguyên hồn, tỏ vẻ chính mình sẽ không bán đứng tổ chức, đồng thời cũng là vì bảo vệ mình người một nhà không nhận phía sau tổ chức trả thù.

Lúc này trên người hẳn sát khí lại dần dần mọc lên, Lạc Ly đám ba người đều ở đây kinh ngạc nhìn hẳn, Lâm Phong chính mình lại hoàn toàn không có chú ý tới những thứ này, trong đôi mắt lệ quang lấp lóe, trong lòng âm thầm thì: Mặc kệ các người là ai, mặc kệ các người muốn làm gì, chỉ muốn thương tổn ta và ta thân nhân bằng hữu, vậy các người liền muốn làm tốt bị ta Lâm Phong hủy diệt chuẩn bị.

"Thực lực, xem ra muốn tăng thêm tốc độ tu luyện, bây giờ thực lực quá thấp, liền mẫu thân cái này tiên thiên tứ trọng Nguyên Hồn cảnh, lại sở hữu Huyền cấp lục phẩm phượng hoàng nguyên hồn người đối phía sau ẩn dấu thế lực kiêng kỵ như vậy, cộng thêm mẫu thân từng qua cái kia trong thế lực còn có đột phá Tiên Thiên cảnh vào Nhập Đạo cảnh cao thủ tồn tại. Chỉ bằng chính mình bây giờ thực lực, người ta chỉ cần một cái ngón tay là có thể đem đâm chết."

Nghĩ tới đây Lâm Phong mãnh mẽ tự tay tại trên đầu mình vỗ một cái, nội tâm tự trách: "Lâm Phong a Lâm Phong, người chính là cái đầu heo, mẫu thân sớm sẽ nói cho người biết đối phương có như vậy cao thủ tồn tại, vì sao người đến bây giờ mới nghĩ tới những thứ này, người không phải đầu heo là cái gì?"

Thật điều này cũng không có thể trách hẳn, dù sao hẳn từ khôi phục ký ức đến bây giờ cũng mới năm sáu ngày thời gian, mà ở cái này hữu hạn trong thời gian chuyện phát sinh lại quá nhiều, hẳn căn bản cũng không có thời gian tĩnh tâm xuống suy nghĩ cùng làm theo việc này.

Đem chuyện này làm theo về sau, Lâm Phong tâm tình thoáng bình tĩnh một chút, tùy theo hẳn thả ra ngoài sát khí cũng từ từ biến mất. Đột nhiên ngẩng đầu hướng Lạc Tu phương hướng nhìn lại, lại phát hiện trước đó ngồi ở cách không xa Lạc Tu chẳng biết lúc nào đã ly khai chỗ ngồi, Lạc Ly cũng không ở nơi đó.

Vội vàng quay đầu quét nhìn một vòng, đã thấy Lạc Tu, Lạc Ly, Đinh Liên Võ ba người tất cả đều đầu đầy mồ hôi ở phòng khách một góc ngồi xếp bằng, ba người sáu mắt đều là vô cùng kinh hãi đang nhìn mình.

"Ách, " trong lòng lập tức minh bạch nhất định là chính mình vừa rồi lại không tâm đem sát khí tiết ra ngoài, cho nên bọn họ đều chỉ có thể đánh tọa vận công chống cự. Trên mặt mọc lên một cổ áy náy, có không có ý tứ mở miệng nói xin lỗi: "Đối không được các vị, vừa rồi nghĩ đến một sự tình, thoáng kích động một, mong rằng các vị đừng nên trách."

"Uy, người quá lớn đi, người. . ." Lạc Ly mặc dù đi theo Lâm Phong bên người cũng có vài ngày, đối khác các loại biến thái cùng khó tin sự tình đã không cảm thấy kinh ngạc, cũng biết trên người hẳn có một cỗ khủng bố sát khí, nhưng lại chưa bao giờ khoảng cách gần như vậy, lâu như vậy đích thân thể nghiệm qua trong đó tư vị. Lúc này trong lòng kinh hãi cùng ủy khuất tự nhiên là không thể phục thêm, mới nửa câu, trong hốc mắt nước mắt liền bắt tranh khí ào ào phía dưới.

Lạc Tu từ ái tự tay vỗ vỗ Lạc Ly phía sau lưng, thu hồi trong ánh mắt kinh hãi, chiếm lấy là vẻ mặt nặng nề trầm giọng hướng Lâm Phong hỏi: "Một cái, trên người người tại sao có thể có kinh khủng như vậy sát khí, cái này cần giết bao nhiêu người mới có thể hình thành dạng này sát khí, người người tuổi còn trẻ, làm sao lại tạo hạ lớn như vậy sát nghiệt đầu, chuyện này đối với người về sau tu hành bất lợi."

"Ừm, thật cảm tạ lão gia một cái nhắc nhở, ta về sau nhất định chú ý!" Đối với cái này tốt ý nhắc nhở hẳn chỉ có thể trả lời như vậy, cũng không thể nói cho hẳn biết sát khí này không phải ta đòi này có được, là kiếp trước giết người quá nhiều, nếu như như thế vẫn không thể hù chết Lạc Tu.

Gặp Lạc Tu môi nhúc nhích, sợ hẳn còn muốn sẽ dạy cái gì, Lâm Phong vội vàng mở miệng nói: "Lão gia từ người kiến thức rộng rãi, ta nghĩ hướng ngài hỏi thăm một chút, ngài có biết hay không trên đại lục trừ các người Bát Đại Môn Phái, còn có hay không cái gì lãnh đội thế lực là thực lực hoàn toàn siêu việt các người?"

"Cái này. . ." Lạc Tu nghe vậy sắc mặt đại biến, môi nhúc nhích, muốn nói lại thôi.

"Xem ra ngài biết, chỉ là căn cứ vào nguyên nhân nào đó ngài không thể đúng không, vậy thì không làm khó dễ lão gia từ." Lâm Phong thấy thế lập tức tiếp miệng một câu, dù sao lão gia từ này là Lạc Ly gia gia, cũng không muốn làm khó hẳn.

"Ừm!" Lạc Tu chỉ là khẽ dạ, ánh mắt lóe ra dòi ánh mắt, tựa hồ là không có ý tứ nhìn nhiều Lâm Phong liếc mắt.

Bất quá đối với Lâm Phong tới đã đủ đủ, hẳn đã từ Lạc Tu trong ánh mắt chứng thực chính mình trước đó phỏng đoán là đối.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Tham dục khiến người truy lạc

Lâm Phong sợ Lạc Tu khó chịu, mỉm cười nói sang chuyện khác: "Đình gia chủ, người mấy ngày nay để người bọn thủ hạ đều tâm một, phải thêm người rải đến toàn thành các ngõ ngách chú ý một ít gió thổi cỏ lay, ta cảm giác cái này Bình Dương thành sẽ ra đại sự, Lý Đông Hải mấy người bọn hắn cũng lúc nào cũng có thể hội trở về."

"Tốt, ta sẽ để bọn hắn nhiều hơn tâm." Đình Liên Võ mới từ trong kinh hải phục hồi tinh thần lại, cứng nhắc thức đầu bằng lòng một tiếng.

"Đến Lý Đông Hải bọn họ, ta nghĩ ra rồi, người vừa rồi cho bọn hắn cái kia tập là thứ gì, thực sự là tu luyện bí tịch?" Lạc Ly lúc này cũng ngừng nước mắt, ạch lấy một đôi mắt to tại Lâm Phong trên người loạn chuyển.

"Tự nhiên là thật tu luyện bí tịch, bằng không bọn họ như thế sẽ rời đi đâu đúng không." Lâm Phong mỉm cười đáp.

"Vậy người vì sao lại bọn họ hội trở về?" Lạc Ly không buông tha hỏi một câu, không đợi Lâm Phong hồi đáp, tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì giống như: "Ta biết, người nhất định là cho bọn hắn một bộ rất hạ cấp công pháp đúng không, bọn họ mới vừa rồi không có nhìn kỹ, chờ bọn hắn thấy rõ ràng liên nhất định sẽ trở về tìm người phiên phức."

"Người thật thông minh, bắt quá người đoán không đúng, ta cho bọn hắn công pháp tuyệt đối là tốt công pháp, bắt quá nha. . . Ta cho bọn hắn thêm thức ăn, đem công pháp cũng thoáng sửa chữa một chút." Lâm Phong vừa nghĩ tới chính mình kiệt tác liền muốn cười, hắn thật rất chờ mong Lý Đông Hải bọn họ bây giờ có thể dựa theo chính mình cho cái kia bộ phận Quỷ hoa bảo điển đi tu luyện, vậy sẽ là một cái dạng gì tình cảnh trắng quan.

Nghĩ đến kia trường cảnh chính hắn cũng không nhịn được đánh rùng mình, hai chân không kiềm lại được thoáng kẹp chặt một chút.

"Nhanh, người cho bọn hắn thêm cái gì liệu?" Lạc Ly thật tò mò mở to mắt trừng mắt Lâm Phong, một bộ chờ đầy phình bụng cười to đáng vẻ.

"Ách, " Lâm Phong không còn gì để nói, đkm lời này gọi hắn làm sao ló ra a, người một cái nha đầu dù sao cũng là một nữ hài tử, có nhiều thứ không thể.

Đổi mặt Lạc Ly lòng hiếu kỳ, Lâm Phong chỉ có thể ngượng ngùng cười, mờ nhạt từ qua loa tắc trách nói: "Cái này tạm thời bảo mật, hắc hắc, đến tiếp sau chờ bọn hắn trở về về sau người cũng biết."

"Thôi đi, người người này chính là ưa thích giả vờ thần bí. Chẳng phải không, ta còn lười nhắc biết đây!" Lạc Ly bị tức giận quay đầu không để ý đến hắn nữa.

Nàng lại không biết nói nàng cái này cắt chữ, để cho Lâm Phong nhịn không được lại kẹp kẹp hai chân, sắc mặt một hồi lúng túng.

Lạc Ly giả vờ nhi nữ đáng vốn tưởng rằng Lâm Phong sẽ tự mình khuyên giải an ủi một phen, không muốn chờ một hồi vậy mà không phản ứng chút nào, lạng lẽ quay đầu nhìn về hắn liếc một cái, đã thấy hắn tựa hồ hoàn toàn không có chú ý tới mình đáng vẻ, trong ánh mắt hiện lên vẻ cô đơn.

Đây hết thấy đều rơi vào Lạc Tu trong mắt, từng trải phong phú hắn tự nhiên có thể minh bạch vừa vì âm thầm thở dài, hiền lành tự tay tại Lạc Ly đầu nhẹ nhàng vuốt ve mấy lần.

Lạc Ly cảm giác được gia gia khẽ vuốt đụng tâm, không muốn hắn lo lắng, ngẩng đầu đối hắn cười gượng một chút, mờ miệng nói: "Gia gia, Lý Đông Hải bọn họ làm sao cũng đều là tu luyện nhiều năm người, tại sao lại tin tưởng hắn, liền như thế trăm ngàn chỗ hở Từ bọn họ đều nhìn không ra đây?"

Lạc Tu thờ dài nói: "Không phải bọn họ không sợ, chỉ là bọn hắn bị trong lòng mình tham dục che đậy lý trí mà thôi, mà Lâm Phong thì chính là lợi dụng bọn họ tham dục."

"Tham dục, đúng vậy a, cái này tham dục thực sự là thật đáng sợ, ta từ dưới núi đến thế tục ở giữa hành tẩu trong khoảng thời gian này, chứng kiến rất nhiều bởi vì tham dục tạo thành bi kịch, đặc biệt trong thế tục những cái kia đại quan viên, rất nhiều đều tổn hại bách tính chết sống, cũng biết hướng trong túi tiền của mình kiếm chỗ tốt, có chút thậm chí biết rõ triều đình hội tra bọn họ, bọn họ lại như cũ dám ăn hối lộ trái pháp luật, lẽ nào bọn họ sẽ không sợ bị chặt đầu sao? Quả thực rất đáng hận!"

Gặp Lạc Ly một bộ ngày tận thế lại lòng đầy căm phẫn thần sắc, Lạc Tu vui mừng đầu, xem ra chuyện này thế tục đi để cho hài tử trưởng thành, tiếp lấy trầm giọng nói: "Không phải bọn họ không sợ, là tham dục khiến cho bọn hắn truy lạc, vì thỏa mãn trong lòng bọn họ tham dục, bọn họ liền sẽ bí quá hoá liều."

Gặp Lạc Ly đầu, Lạc Tu đem thanh âm nâng lên Baidu, nói tiếp: "Bất quá những thứ này tham dục sâu nặng người đến cuối cùng cũng sẽ không có kết cục tốt, bọn người cái này xem đi! Mặc dù ta không biết Lâm Phong là thế nào khiến trách Lý Đông Hải bọn họ, thế nhưng ta tin tưởng bọn họ kết cục nhất định sẽ rất thê thảm."

Lạc Tu quả thực ứng nghiệm.

Bình Dương thành trong thành chủ phủ, Lữ Thiên Thu mang theo Lý Đông Hải đám người trở lại phủ thành chủ, cho bốn người an bài xong tình thất tu luyện về sau, chính hắn không gấp tu luyện, mà là đi thẳng tới thư phòng.

Lữ Thiên Thu thư phòng là hắn cá nhân chuyên dụng, bình thường trừ chính hắn cùng quản gia Lữ phúc ở ngoài, không trải qua hắn cho phép bất luận kẻ nào đều không được đi vào, bao quát hắn mấy cái vợ cả đều không được.

Vậy mà lúc này tại hắn trong thư phòng lại ngồi một cái khuôn mặt âm trầm người, nếu như Lâm Phong ở đây, nhất định có thể nhận ra, người này chính là hãm hại hắn người một nhà Giang Nguyên.

Lữ Thiên Thu vừa vào cửa lại thuận tay đem sách cửa phòng từ bên trong khóa lại, xoay người cung kính hướng Giang Nguyên thi lễ một cái: "Thuộc hạ Lữ Thiên Thu tham kiến bạch minh sử dụng đại nhân."

Giang Nguyên thả ra trong tay quyền trục, âm lãnh ánh mắt tại Lữ Thiên Thu trên người liếc liếc, sầm mặt lại nói: "Tại sao lâu như vậy mới vừa về, còn chịu nặng như vậy tổn thương?"

Lữ Thiên Thu bị Giang Nguyên ánh mắt này thấy toàn thân nổi da gà, không dám thất lễ, vội vàng đem chuyện phát sinh từ đầu chí cuối hướng Giang Nguyên thuật lại một lần.

Theo Lữ Thiên Thu giảng thuật, Giang Nguyên sắc mặt dần dần thay đổi, càng hướng xuống nghe sắc mặt càng hắc, chân mày cũng càng mặt nhăn càng chặt, thẳng đến Lữ Thiên Thu ra Quỷ hoa bảo điện là Huyền cấp bát phẩm tu luyện bí tịch lúc, Giang Nguyên đằng một tiếng cái miệng ly khai cái ghế đứng lên, kích động nói: "Cái kia công pháp bí tịch bây giờ tại trong tay người nào?"

Lữ Thiên Thu trong ánh mắt hiện lên vẻ đắc ý, bất quá lập tức biến mất, vẫn như cũ cung kính nói: "Công pháp bí tịch mặc dù còn trong tay Lý Đông Hải, bất quá thuộc hạ đã toàn bộ ghi lại, một từ không bỏ sót ghi lại."

"Vậy người còn quấy rầy cái gì, nhanh lên cho ta bản công pháp viết ra, nhanh, nhanh viết! Người lần này lập xuống đại công."

Gặp Giang Nguyên cái này cấp thiết đáng vẻ, Lữ Thiên Thu không dám thất lễ, vội vàng đi tới trước bàn đọc sách tìm đến giấy bút bắt đầu viết lên trong đầu nhớ kỹ Quỷ hoa bảo điện đến, hắn chính là rõ ràng nhất vị này bạch minh sử dụng đại nhân tính khí, có chút không thuận liền sẽ gặp hắn độc thủ.

Không đến một thời gian uống cạn chun trà, Lữ Thiên Thu đã đem toàn bộ từ tập thượng nhớ kỹ đồ vật toàn bộ viết ra, còn không đợi mực nước hơi làm, Giang Nguyên liền khăn cấp đẩy ra Lữ Thiên Thu, hai mắt lóe ánh sáng nhìn.

"Muốn luyện công này, trước tiên tự cung. Mã mẹ nó!" Giang Nguyên mới vừa liếc mắt nhìn liền sắc mặt đại biến, ánh mắt bất thiện quay đầu nhìn về Lữ Thiên Thu, âm thanh nói: "Đây chính là người Huyền cấp bát phẩm tuyệt thế công pháp?"

Lữ Thiên Thu toàn thân run lên, vội vàng si si sách sách nói: "Là. . . là. . . , cái kia. . . Cái kia tập thượng chính là chỗ này sao viết, đại nhân ngài đừng vội, ngài nhìn xuống. . . Nhìn xuống liền biết." Xong tự tay tại trên trán xóa sạch một vệt mồ hôi lạnh.

"Hừ, hy vọng người không nên gạt ta, bằng không người biết hậu quả." Giang Nguyên gặp hắn biểu tình không giống làm bộ, lạnh rên một tiếng quay đầu tiếp tục xem.

Đãi chứng kiến câu tiếp theo "Huyền cấp bát phẩm, tuyệt thế thần công, công thành chi nhật, còn người chí dương." Lúc, hắn chân mày thư giãn ra, sắc mặt mừng như điên, đọc nhanh như gió nhìn xuống dưới đi.

Lữ Thiên Thu rút cục tiến khẩu khí, chỉ cảm giác mình phía sau lưng lạnh lẽo, hai chân còn nhịn không được run lập cập.

"Tốt, Lữ Thiên Thu, người lập đại công, đối đãi ta đem cái này tuyệt thế công pháp mang hồi tông đàn, chắc chắn báo cáo thánh chủ, đến lúc đó người sẽ chờ thánh chủ ban cho đi. Ha ha ha. . . !"

"Thuộc hạ vạn phần cảm tạ đại nhân bồi dưỡng! Đây đều là đại nhân ngài thần cơ diệu toán, thuộc hạ không dám kể công!" Lữ Thiên Thu nhất phái thành kính lại cúi đầu lại hành lễ.

Thật trong lòng hắn là mười vạn thất con mẹ nó phi nhanh: "Đkm lão già khôn nạn, chờ người đem công pháp mang hồi tông đàn sẽ còn đây là lão tử công lao sao? Người coi lão tử là ngu ngốc đâu, cái gọi là ban cho, còn chưa phải là người một cái lão già khôn nạn ăn thịt lão tử ăn canh, lão tử trở chủ người một cái lão già khôn nạn không luyện được bảo điện, vĩnh viễn một con cu."

"Đối, Lý Đông Hải mấy người bọn hắn phế vật đây?" Giang Nguyên sắc mặt đột nhiên trầm xuống, lạnh giọng hỏi: "Có phải hay không bắt đầu tu luyện cái này bảo điện? Bọn họ món đồ kia đều cắt đứt?"

"Hồi đại nhân, bọn họ vừa rồi tại bên ngoài thời điểm cũng đã cắt, bây giờ chính là ở đây, thuộc hạ đã an bài cho bọn hắn tình thất."

"Ừm, để bọn hấn luyện trước, " Giang Nguyên song trong mắt lóe lên một tia bất tài: "Chỉ bằng những phế vật này cũng dám ý nghĩ kỳ lạ, muốn hưởng thụ dạng này thần công, thực sự là không biết sống chết."

"Là, là, mấy tên khốn kiếp này đều đáng chết." Lữ Thiên Thu vội vàng nịnh hót lấy, đột nhiên nghĩ đến một chuyện, sắc mặt đại biến, hai chân mềm nhũn liền quỵ xuống, cúi đầu rung giọng nói: "Thuộc hạ còn có một chuyện bẩm báo, Thiên Hoa tông cùng Thiên Chiêu tông đều có một người mang theo công pháp hồi Tông, thuộc hạ lúc đó chỉ có một người vô pháp ngăn cản bọn họ ly khai, thuộc hạ hành sự bất lực, mời đại nhân trách phạt."

Cũng không biết Giang Nguyên là bởi vì mới được bảo điển, tâm tình thật tốt, hay là chó nguyên nhân gì, lần này lại bất ngờ không có tức giận, chỉ là chân mày hơi nhíu một cái, tùy tiện nói: "Việc này không thể trách người, người lại, cho ta suy nghĩ tí mĩ sau đó mới."

"Đa tạ Đại nhân khoan hồng độ lượng, thuộc hạ vô cùng cảm kích!" Lữ Thiên Thu nói cảm ơn liên tục phía sau dám đứng lên.

"Đối, con trai của người đi tìm Ma Hồn điện người lúc nào có thể trở về?"

"Hồi đại nhân, lúc trước khuyến tử truyền hồi tin tức, hôm nay buổi chiều có thể, hấn còn lần này La Tây Mạc phái Ma Hồn điện đại trưởng lão Gia Đa Bảo tự mình dẫn đội mà đến, đi theo có khác tám cái tiên thiên tam trọng cao thủ."

Liếc một cái cung kính đứng thẳng Lữ Thiên Thu, Giang Nguyên trong ánh mắt lộ ra một tia khinh bỉ, lóe lên liền biến mất, sau đó mở miệng nói: "Tốt, chờ bọn hấn đến, liền để bọn họ trước tiên đem Lý Đông Hải mấy người bọn hấn phế vật. . ."

Đến nơi này Giang Nguyên làm một cái cắt cổ thủ thế, Lữ Thiên Thu hiểu ý liền tục đầu nói: "Thuộc hạ tuân mệnh."

"Giải quyết mấy cái này phế vật sau đó mới để bọn hấn đi tìm đến Lạc Tu lão gia hỏa kia, cũng cho ta diệt." Giang Nguyên trong ánh mắt hiện lên một đạo sát ý, tiếp lấy âm trầm nói: "Sau đó người lại để cho người tàn tin tức: Ma Hồn điện người đánh chết Thiên Minh tông, Thiên Hoa tông đám người, cướp đi tuyệt thế tu luyện bảo điển. Như vậy thì có thể gây nên những thứ này cái gọi là Bát Đại Môn Phái tự giết lẫn nhau."

"Đại nhân thực sự là thần cơ diệu toán, thuộc hạ minh bạch!"

"Ừm, hiện tại người có thể đi ra ngoài, ta muốn vào mật thất hảo hảo tìm hiểu cái này Tuyệt Thế Bảo Điển, người liền theo ta giao cho kế hoạch làm là được, không có chuyện gì lớn không cho phép bất kỳ người nào vào đến quấy rầy ta."

"Vâng, thuộc hạ xin cáo lui!"

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Không thể hoành đao thúc ngựa bi thảm

Như máu tà dương chiếu xéo lấy Bình Dương thành phủ thành chủ ám hồng sắc khu nhà, càng bằng thêm một phần tiêu sát.

"A. . . Người cứu mạng. . . Người cứu mạng a!"

Một đạo thể lương bén nhọn tiếng kêu cứu từ phủ thành chủ hậu viện vang lên, đây là một đạo thanh âm cô gái, trong thanh âm tràn ngập hoảng sợ cùng tuyệt vọng.

"Người nào dám ở phủ thành chủ dương oai!" Phủ thành chủ bọn thị vệ nghe tiếng nhao nhao hướng về sau viện phóng đi.

"Thật xin lỗi. . . Thật xin lỗi!" Tại một hồi hoảng sợ nói áy náy trong tiếng, mới vừa dừng mảnh vào hậu viện bọn thị vệ như gặp quỷ lại như thủy triều bay ngược ra, duy lưu lại một bất lực nữ tử tại tuyệt vọng hoảng sợ giãy dụa khóc.

"Khóc cái gì khóc, lại khóc lão tử bóp chết người." Một đạo bất nam bất nữ, quái dị tiếng rống giận dữ vang lên.

"Khuyển Dưỡng đạo hữu, người ra tay thật nhanh a, chúng ta cũng đều còn không có đây. Lú lo!" Một đạo đồng dạng bất nam bất nữ, kỳ quái thanh âm sau lưng Lý Đông Hải vang lên.

"Mộc đạo hữu chó vội, lúc trước ta gặp được nơi này mỹ nữ rất nhiều, hắc hắc, để cho Lữ Thiên Thu cho đại gia hỏa mỗi người an bài mấy cái là được. Lú lo!"

"Đúng. Lữ Thiên Thu. . . Lữ Thiên Thu người đâu, chết đi đâu?" Mộc Đáng Sơn lo lắng gào lên.

"Nương, cái này Lữ Thiên Thu là không phải là không muốn sống, cũng dám cùng chúng ta chơi tiêu thất." Các loại (chờ) chốc lát nhưng không thấy Lữ Thiên Thu trả lời, Lý Đông Hải cũng nổi, nộ nóng rống to.

"Lú lo, sớm lúc lão phu gặp Lữ Thiên Thu có hai cái Thiếp trưởng cũng không tệ lắm, tên khốn kiếp kia tất nhiên không ra, vậy chúng ta phải đi tìm hán Thiếp đi. Lú lo!"

"Lú lo, Mộc đạo hữu nói có lý. Lú lo!" Lệnh Hồ Sùng hai mắt âm lỏng lãnh phụ họa một câu sau liền nhấc chân muốn chạy.

"Các vị tiền bối, cho vị tiền bối bình tĩnh chờ nóng, bình tĩnh chờ nóng, các vị tiền bối có gì cản cứ việc cùng lão nô, lão nô nhất định làm theo, nhất định làm theo!"

Lúc này một người tuổi chừng hơn năm mươi tuổi lão già vội vã đã chạy tới, che ở Lệnh Hồ Sùng trước mặt, đầy mặt tươi cười, lại là hành lễ lại là cúi đầu, hiện ra hết nhún nhường để bảo.

Lệnh Hồ Sùng lúc này vừa lúc tắm hòa phần thân thời khắc, gấp đi về phía trước lối đi bị lấp, tà hỏa trong lòng đại mạo: "Người một cái lão già tính đồ chơi gì, nhanh lên cho lão tử đi đem Lữ Thiên Thu người kia gọi qua." Trong lời nói bay lên một cước đá vào lão già trên bụng, đưa hán đạp bay hơn một trượng.

"Là. . . là. Lão nô cái này đi. . . Đi hô. . ." Lão già hai tay ôm bụng, nhịn đau nhe răng đứng lên, té mau rời đi.

Thật Lâm Phong cho Lý Đông Hải bọn họ < Quỷ hoa bảo điển > là hán tại trí nhớ kiếp trước tìm được, đó là một bộ nam nữ Song Tu Công Pháp, bất quá hán tại cái kia tập thượng chỉ viết hạ nam nhân tu luyện cái kia một bộ phận. Công pháp này là nhất định phải nam nhân cùng nữ nhân cộng đồng tu luyện, âm dương phối hợp mới có thể đại thành. Nếu như quang nam nhân đơn độc tu luyện, đó là hội muốn hóa phần thân, vô pháp tự kèm chế.

Còn như cái kia công pháp tên cùng với tập trang thứ nhất thượng cái kia vài câu về cắt đứt thật đều là Lâm Phong ý muốn nhất thời, hồ biên đi ra khiến trách Lý Đông Hải đám người.

Lữ Thiên Thu chuyên dụng bên trong tĩnh thất.

Lúc này Lữ Thiên Thu chính về mặt thông hồng ngồi xếp bằng tại trên một chiếc bồ đoàn, quần áo trên người đã không sai biệt lắm bị chính hán kéo thành vài vụn. Nhìn qua tựa hồ rất đáng vẻ chật vật, bất quá hán trong ánh mắt lại tràn ngập mừng rỡ.

"Cái này Huyền cấp bát phẩm công pháp quả nhiên lợi hại, hấp thu thiên địa linh khí thật nhanh, mới lần đầu tiên tu luyện nguyên khí liền tăng không ít bù đắp được trước đó cái kia lão cầu Giang Nguyên cho công pháp không chỉ mười lần. Chỉ là công pháp này lúc tu luyện làm sao lại toàn thân khô nóng, càng tu càng nghĩ nữ nhân này?"

Lữ Thiên Thu tuy có không hiểu, bất quá rất nhanh bị hán tìm được nguyên nhân: "Ừm, nhất định là vậy công pháp hấp thu thiên địa linh khí quá nhiều, cho nên tại huyết dịch trong cơ thể tuần hoàn nhanh hơn, cho nên mới sẽ dạng này. Đối, nhất định là. . .!"

"Rầm rầm rầm" một hồi gấp tiếng đập cửa truyền đến, cắt đứt hán tâm tư, trong lòng nổi giận, không phải sớm giao phó cho, tại chính mình lúc thời điểm tu luyện ai cũng không cho phép đến quấy rầy sao? Tên vương bát đản kia sống không kiên nhẫn.

"Ai? Người hán mẹ muốn chết đâu, không biết bản thành chủ đang tu luyện sao?"

Lữ Thiên Thu tức giận mắng một tiếng mới xuất hiện thân trung môn một thanh mở ra, đã thấy cánh cửa chính ngồi một cái hai tay ôm bụng, khóe môi nhếch lên một vết máu, vẻ mặt vẻ thống khổ lão già.

"Lữ Phúc?" Lữ Thiên Thu sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, quát lạnh: "Ta trước đó bàn giao thể nào người, người bây giờ là càng ngày càng không có quy củ, ngay cả ta lúc thời điểm tu luyện người cũng dám đến đã quấy rầy."

"Lão gia thứ tội, ngài chính là mượn nửa mười cái lá gan cho lão nô, lão nô cũng không dám không có việc gì tới đã quấy rầy lão gia tu luyện." Lữ Phúc trên trán mồ hôi lớn chừng hạt đậu không ngừng hướng xuống lăn xuống, hai mắt hoảng sợ nhìn phía Lữ Thiên Thu: "Là phía sau tĩnh thất mấy vị kia gia không phải là bức lão nô tìm đến ngài, bọn họ. . . Bọn họ. . ."

"Hỗn đản, người áp a áp ứng làm cái gì, nhanh, dám hỗn đản kia lại muốn làm gì?" Lữ Thiên Thu song trong mắt lóe lên một đạo sát khí, trạng thái như muốn nuốt người điên cuồng hét lên.

"Bọn họ muốn lão gia ngài đi nhanh an bài cho bọn hán nữ nhân, nếu như đi trễ bọn họ phải đi tìm mấy vị thái thái. . ."

"Đám hỗn đản kia!" Lữ Thiên Thu không đợi Lữ Phúc xong, chợt quát một tiếng liền lách mình cực nhanh hướng về sau viện phóng đi. Mới vừa đi hai bước, đột nhiên tỉnh táo lại, dừng bước lại xoay người nói: "Người nhanh đi cho ta bả trong phủ hơi có tư sắc nha hoàn toàn bộ tập trung lại đưa đến hậu viện đi, đi nhanh, nhanh!"

Dứt lời không đợi Lữ Phúc hồi đáp, thân thể lóe lên ngay lập tức hướng về sau viện mà đi.

Trong hậu viện sớm đã chờ đến không nhìn được Lệnh Hồ Sùng đám người đang muốn đi tìm Lữ Thiên Thu Thiếp, đã thấy một bộ như ăn mày đáng đáp

Lữ Thiên Thu cấp tốc đi tới.

"Lữ Thiên Thu, Lữ thành chủ, người phái này đầu vẫn còn lớn nha, là không phải là bởi vì chúng ta để người một chỗ quan sát bảo điển, người mượn chính mình làm một nhân vật?" Lý Đông Hải về mặt bất tài âm thanh giễu cợt nói.

"Không dám, không dám, Lý trưởng lão ngài đây là oan uổng ta, " Lữ Thiên Thu vội vàng cung kính cúi đầu hành lễ, trong ánh mắt lại hiện lên một đạo sát ý: "Ta. . ."

"Được, ít nói nhảm, mau đề cho chỗ ở của người chúng mỹ nhân tới hầu hạ hầu hạ chúng ta, đi nhanh." Lệnh Hồ Sùng đã chờ đến không nhìn được, nôn nóng hét lớn một câu.

"Là, là, ta đã phân phó, tiểu mỹ nhân tới ngay, tới ngay, các vị chờ, chờ!" Lữ Thiên Thu mồ hôi lạnh trên trán tỏa ra. Mặc dù hắn biết các loại (chờ) những người này sống không lâu dài, trong lòng đã sớm đem bọn họ trở thành người chết, bất quá lúc này ở Ma Hồn điện người không tới trước đó, chỉ bằng chính hắn thế lực, vẫn là chỉ có thể mặc cho bọn họ phách lối nữa trong chốc lát.

"Lữ Phúc, người hầu nương thật là không có có, còn không mau!"

"Đến, tới." Lữ Thiên Thu vừa dứt lời, chỉ thấy Lữ Phúc mang theo một đám trong phủ thị vệ áp lấy bảy tám cái khóc sụt sùi nha hoàn rất nhanh chạy tới.

"Lão gia , dựa theo ngài phân phó, lão nô đã đem bên trong phủ có chút tư sắc nha hoàn không có quyền mang đến."

"Tốt, để bọn hắn đều tới, " Lữ Thiên Thu hết xoay người đối Lý Đông Hải đám người cung kính nói: "Các vị tiền bối, người đã mang đến, các người xem. . ."

"Lú lo, tiểu mỹ nhân. Lú lo!"

"Cái này là ta, lú lo!"

"Ta muốn hai cái này."

". . ."

Không đợi Lữ Thiên Thu xong, trước mặt hắn bốn người sớm đã hai mắt lóe ánh sáng lách mình vào bụi hoa, mỗi người đều là một tay một cái, cường duệ khỏi hai cái nha hoàn liền hướng chính mình tỉnh thất kéo đi.

"A. . . Tha mạng a. . .!"

"Không được. . . Van cầu người. . . Không được. . . Không được. . . Người cứu mạng a. . .!"

"Đồ hỗn trướng, có thể hầu hạ lão phu đó là các người phúc khí, còn dám hô to gọi, có tin hay không lão tử làm thịt cả nhà người."

". . ."

Một hồi uy hiếp tiếng hò hét đi qua, những cái này nha hoàn không dám la lối nữa, chỉ có thể ngoan ngoãn nhận mệnh, ai bảo các nàng chỉ là một kẻ yếu đuối, tại cường giả này vì tồn trong thế giới, kẻ yếu, mãi mãi cũng chỉ có thể bị khi dễ, nếu không muốn nhận mệnh, cũng chỉ có thể liều mạng.

"Đến, tiểu mỹ nhân, tới hầu hạ hầu hạ gia, gia bao người. . . A. . ."

"A. . .!"

"A. . .!"

"Hỗn đản. . .!"

Vài tiếng làm người ta rùng mình tiếng kêu lạ vang lên, sợ đến chưa rời đi, đầy mặt ham mê và ghen ghét bọn thị vệ toàn thân đánh run rẩy, không biết phát sinh cái gì.

"Cút, mau cút. . . Đều cút ra ngoài cho lão tử!"

". . ."

Theo vài tiếng phản nộ, không cam lòng quát lớn truyền ra, nguyên bản khóc sụt sùi bị kéo vào mặt thất mấy cái bọn nha hoàn, lúc này tất cả đều quần áo xóc xệch, sắc mặt quái dị, toàn bộ té lầy chạy đến.

"Này sao lại thế này? Làm sao mới đi vào liền lại nhường ra tới?"

"Xuyt, người nhẹ, không muốn sống, những cái gia môn cũng đều là ngay cả thành chủ đại nhân cũng không dám làm cho chủ nhân."

"Ừm, người bọn họ đây là chuyện gì xảy ra a, vừa mới mỗi một người đều còn vô cùng lo lắng như là tám mươi một trăm năm chưa từng thấy nữ nhân giống như, này lại tại sao lại. . ."

"Người xem bọn họ từng cái niên kỷ lớn như vậy, đoán chừng là không được a!"

"Hắc hắc, đối mặt mỹ sắc, lại không thể hoành đao thúc ngựa, cái này đkm cũng quá thống khổ đi, việc này lấy còn không bằng chết đây!"

"Cũng không đến nỗi đi, bọn họ đều là Tiên Thiên Cấp Bậc cao thủ, bọn họ thọ mệnh đều có hai trăm năm trở lên, làm sao có thể hiện tại lại không được, ta xem tám phần mười là. . ."

"Cũng không muốn sống, còn không mau cắt ra ngoài, tất cả đều vây quanh ở nơi đây, không cần làm chuyện, mau cắt đi ra ngoài, cắt, cắt!" Lữ Phúc mặc dù cũng là trong lòng kinh dị, bất quá sợ những thị vệ kia tiếng nghị luận trong chốn những cái kia gia nghe được, đến lúc đó lại muốn gặp phải thị phi. Vội vã hét lớn đem đám người này đuổi ra ngoài.

Đánh đuổi thị vệ sau Lữ Phúc mờ mịt hướng liếc mắt chính khoe miệng hàm chứa một tia âm hiểm cười Lữ Thiên Thu, môi nhúc nhích muốn hỏi một chút kế tiếp làm sao bây giờ.

Không đợi hần hần mở miệng, Lữ Thiên Thu hướng hần phát tay một cái, ý tứ để cho hần cũng đi ra ngoài, lập tức không còn dám lăm miệng, vội vàng cáo âm thanh lui, vội vã sau khi rời đi viện.

"Phanh. . . Ba "

Một gian tĩnh thất cửa gỗ tại một đạo đòn nghiêm trọng trong tiếng mộc gọt bắn ra bốn phía, sau đó hai mắt huyết hồng Khuyển Dưỡng Thứ Lang như là dã thú lao tới.

Lữ Thiên Thu vội vàng thu hồi khoe miệng âm hiểm cười, đổi thành vẻ mặt nhún nhường để bảo dáng vẻ, đầu khom lưng cười nói: "Khuyển Dưỡng tiền bối ngài đây là. . ."

"Hỗn đản Lữ Thiên Thu, người đây là đang cười nhạo lão tử sao? Có tin hay không lão tử hiện tại liền làm thịt người!" Khuyển Dưỡng Thứ Lang chính nhất cái bụng tà hỏa không chỗ phát tiết, nghe vậy trừng lên huyết hồng hai mắt như dã thú nhìn chăm chăm Lữ Thiên Thu.

"Không, không, tiền bối bớt giận, bớt giận!" Lữ Thiên Thu cố nén trong lòng tức giận, vẫn như cũ đầy mặt ti khiêm dáng vẻ, khom người nói: "Nghìn thu tuyệt không dám cười nhạo tiền bối, nghìn thu đây là. . ."

"Còn dám nói sáo, người rõ ràng chính là đang cười nhạo lão tử, lão tử trước làm thịt người." Khuyển Dưỡng Thứ Lang tựa hồ hoàn toàn mất đi lý trí, trong lời nói hai tay xê dịch, giương chưởng liền hướng Lữ Thiên Thu vỗ tới.

"Dừng tay!"

Một đạo quát lớn âm thanh để cho Khuyển Dưỡng Thứ Lang chấn động trong lòng, hai tay ngạnh sinh sinh đứng ở giữa đường.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Điều đầu không, vẫn như thế đại hỏa khí!

"Lý đạo hữu đây là ý gì?" Khuyển Dưỡng Thứ Lang gặp Lý Đồng Hải ngăn cản mình động tác, trong lòng căm tức, nhưng cũng không dám đối Lý Đồng Hải quá mức bất kính, buồn rười rượi hỏi.

"Khuyển Dưỡng đạo hữu, việc này không có quan hệ gì với Lữ Thiên Thu, ta vừa rồi suy nghĩ tỉ mỉ một chút, bọn ta tựa hồ là bị người cho đùa giỡn." Lý Đồng Hải cau mày trầm giọng ra trong lòng hoài nghi.

"Bị đùa giỡn?"

Khuyển Dưỡng Thứ Lang cùng mới vừa từ tĩnh thất đi ra Lệnh Hồ Sùng, Mộc Đẳng Sơn cùng với Lữ Thiên Thu bốn người nghe vậy đều toàn thân chấn động, trong lòng mỗi người bắt đầu suy nghĩ, bọn họ không phải người ngu, chỉ là trước đó bởi vì bị bảo vệ mê hoặc, lúc này trải qua Lý Đồng Hải nhắc tới, mỗi người trong đầu đều muốn sáng nay đến nay chuyện phát sinh tình tế hỏi muốn một lần, trong lòng đều đã khởi cổ lai.

"Chẳng lẽ là Đình gia cái kia mặt đen một cái giờ trò quý?"

Suy nghĩ một lát sau, Lệnh Hồ Sùng đầu tiên ngừng đầu, ánh mắt phức tạp nói ra trong lòng nghi vấn.

Lý Đông Hải đám người nghe vậy đồng thời đầu, từng cái hai mắt huyết hồng, như muốn phun lửa, xem ra bọn hắn cũng đều là nghĩ như vậy.

"Hỗn đản. . . Ta muốn đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

Khuyển Dường Thứ Lang phần nộ tiếng kêu gào âm thanh truyền mấy dặm, sợ đến trong thành chủ phủ bọn thị vệ từng cái toàn thân run rẩy.

"Nha, ai đây a, đều không, vẫn như thế đại hòa khí!"

Một đạo tràn ngập cười nhạo và chế giễu ý tứ hàm xúc đột nhiên truyền vào ở đây năm người trong tai, thanh âm này mặc dù không lớn, nghe vào lười biếng, nhưng này thanh âm lại làm cho năm người này cảm giác là như vậy chói tai. Ah, không, không chỉ có là chói tai, càng nhiều là ngược tâm.

Năm người theo tiếng nói mà nhìn, nhìn trước mắt xuất hiện cái này quần áo Đình gia hạ nhân quần áo cùng trang sức, mặt đen như nước sơn, thâm thúy trong ánh mắt mang theo một tia đùa cợt, hơi nhếch lên khóe môi nhếch lên lau một cái bất tài thanh niên nhân.

Lý Đông Hải mỗi người hai mắt nhất thời một mảnh huyết hồng, hô hấp nặng thêm, trong miệng phát sinh từng đợt "Hồng học" như dã thú gần nổ tung thanh âm.

Người trẻ tuổi này dĩ nhiên chính là Lâm Phong.

Sáng sớm tại Đình phủ lần nữa ý thức được thực lực của chính mình quá yếu hắn cũng không hề để ý Lạc Ly tính khí, ngược lại để cho Đình Liên Võ an bài cho hắn một gian tĩnh thất, đi vào Không Thiên Chuông nội không gian tu luyện đi.

Đội hắn tại Không Thiên Chuông bên trong tu luyện mấy sau mười canh giờ đi ra lúc, trong cơ thể hắn long hồn đã có từ trắng biến thành vàng khuy nhiên hướng, chỉ cần có cơ hội, là có thể thuận thế đột phá đến Cửu Long Nội Tu Quyết đệ nhất trọng đệ tứ cảnh -- hoàng hồn cảnh. Bất quá mặc dù không có thành công đột phá, thực lực nhưng cũng có chỗ đề cao.

Ngồi đợi người khác đánh tới cửa, đây không phải là Lâm Phong phong cách, hắn ưa thích chủ động xuất kích.

Tìm được Đình Liên Võ sau khi nghe ngóng, biết Lữ Thiên Thu mang theo Lý Đông Hải đám người hồi phủ thành chủ, cho nên liền chủ động chạy tới phủ thành chủ.

Không muốn vừa tới phủ thành chủ bên ngoài, liền nghe được Khuyển Dường Thứ Lang tiếng âm ỉ, thế là liền mở miệng châm chọc một phen.

"Là ngươi!"

Năm người cơ hồ là trăm miệng một lời gọi ra, khẩu khí này bên trong mang đầy phức tạp hàm xúc: Có hận, có oán, có thai, có đùa cợt, có chờ đợi.

"Là ta, gặp các ngươi đáng vẻ dường như đều muốn ta đi, ha ha!" Lâm Phong cười ha ha một tiếng sau tiếp lấy trêu nói: "Ta biết các ngươi nhất định là muốn cảm tạ ta bà tốt như vậy công pháp giao cho các ngươi a! Không cần quá khách khí, ta người này rất dễ dàng thỏa mãn, các ngươi tùy tiện thưởng cho ta mấy ngàn vạn lượng hoàng kim là được. Ha ha!"

"Súc sinh, ngươi dám cảm một giả công pháp lừa dối chúng ta, nhanh, là ai giật dây ngươi." Khuyển Dường Thứ Lang vừa nghĩ tới bị giả công pháp lừa chính mình căt nam nhân căn bản, trong lòng hỏa khí nhất thời xông đến hắn hai mắt thông hồng.

"Súc sinh mắng ai đó?" Lâm Phong tại mười đạo phệ nhân dưới ánh mắt vẫn như cũ bình tĩnh tự nhiên, mặt mang trào phúng, khẩu khí trêu tức.

"Tự nhiên là chửi. . ."

"Há, nguyên lai là súc sinh đang mắng ta nha! Được rồi, ta không cùng súc sinh tính toán, mấy người các ngươi bên trong có người hay không, đi ra, khác (đừng) không có việc gì phải tên súc sinh đi ra mà gào to!"

Lâm Phong nhẹ nhàng cắt đứt Khuyển Dường Thứ Lang, càng đưa hắn làm tức giận giống như một đầu thụ thương dã thú, hướng lên trời dưới mũi mặt cái kia sợi hèn mọn Nhân Đan Hồ trắng phát run.

"Vương bát đản, ta Khuyển Dường Thứ Lang hôm nay nếu là không đưa ngươi chém thành muôn mảnh, ta liền từ cái này rời khỏi Thiên Chiếu tông. . ."

"Nguyên lai ngươi lão già chết tiệt này đản chính là Thiên Chiếu tông người." Lâm Phong nguyên bản bình tĩnh sắc mặt trong nháy mắt thay đổi băng lãnh, khẩu khí càng như là vạn năm trong hầm băng truyền ra giống như băng lãnh: "Thiên Chiếu tông người chết tiệt, ngươi đem là người thứ nhất."

"Hỗn đản, " Khuyển Dường Thứ Lang phát cuồng, trong miệng phát sinh một tiếng nghi tư trong hô to: "Ta làm thịt ngươi." Song quyền giương lên, liền muốn hướng Lâm Phong đánh.

"Khuyển Dường huynh chậm đã!" Lý Đông Hải trầm mặt kéo phát cuồng Khuyển Dường Thứ Lang.

"Lý đạo hữu đây là ý gì?"

Gặp Khuyển Dường Thứ Lang không đầy mắt thần triều chính mình phóng tới, Lý Đông Hải âm thanh nói: "Khuyển Dường huynh bình tĩnh chớ nóng, cái này một cái hắc dâm một thân một mình chạy đến nơi này, phải là hữu sở y ý vào, bọn ta trước làm rõ ràng tình huống lại, miễn cho lần nữa bên trong hắc quỷ kế."

"Người Đông Hải người tránh ra, hỗn đản này dám vũ nhục ta Thiên Chiêu tông, ta không phải là đưa hắc chém thành muôn mảnh không thể, hôm nay ai cũng đừng nghĩ can ta."

Khuyển Dường Thứ Lang sớm đã giận dữ, tu luyện nhiều năm sự tinh táo kia sớm đã chạy đến oa thảo quốc đi, lúc này hắc thâm nghĩ làm sao hảo hảo ngược chết Lâm Phong, để giải trong lòng đại hận.

Dứt lời chỗ, không còn bận tâm Lý Đông Hải ngăn cản, nói thẳng, một quyền mãnh mẽ thẳng đến Lâm Phong mặt mà đi.

Lâm Phong song trong mắt lóe lên một đạo lệ quang, hắc đã biết cái này giữ lại Nhân Đan Hồ, nên bước chân vòng kiềng, tướng mạo cực độ hèn mọn quả bí lùn chính là Thiên Chiêu tông người. Nhìn thấy Khuyển Dường hắc liền nhớ lại Tiết Cương ngày đó Thiên Chiêu tông Lý Minh cùng lý nghĩa cái kia hai cái muốn ám sát cha mình người.

Đối với cái này thống hận Thiên Chiêu tông người, Lâm Phong như thế nào lại lưu thủ đây!

Ngay tại Khuyển Dường gặp quả đấm mình đến đối phương trước mặt ba tấc, mà đối phương vẫn như cũ không hề mà thay đổi, hắc cho rằng Lâm Phong bị chính mình hù được, khỏe miệng vừa mới lộ ra một tia nụ cười tàn nhẫn lúc.

Lâm Phong động.

Tay phải nhấc lên một chút, không sai, xem trong mắt mọi người, tay hắc quả thực chỉ là nhấc lên một chút.

Thật đúng là chỉ đơn giản như vậy nhấc lên một chút sao?

Khuyển Dường Thứ Lang rất nhanh để cho mọi người thâm nhập giải cái gì gọi là "Mất thấy là giả" sự thực.

"Răng rắc "

"A. . ."

Một đạo thanh thúy tiếng xương gãy cùng tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết gần như cùng lúc đó vang lên.

"Tê" Lý Đông Hải đấm người trong miệng phát sinh từng đợt như độc xà thổ tín yếu ớt tiếng lách tách, trông mắt hầu như đều muốn văng ra viền mắt, vẻ mặt khó tin trừng mắt giữa sân hai người.

Lâm Phong vẫn như cũ bình tĩnh đứng tại chỗ, ánh mắt băng lãnh, không mang theo một tia cảm tình, tay hắc như trước rất tự nhiên nửa giờ lên trước mặt ba tấc chỗ, bắt quả hắc trong tay nhiều một cánh tay, một chi từ bả vai căn bộ (phần gốc) ngăn ra cánh tay, một chi vẫn còn ở không ngừng nhỏ đẹp để huyết hồng cánh tay.

Khuyển Dường Thứ Lang nhưng không có giống như Lâm Phong như thế bình tĩnh, hắc khuôn mặt đã vận vẹo thành một cái nát vụn khổ qua hình, cái kia hướng lên trời dưới mũi phượng cái kia một đồng hèn mọn Nhân Đan Hồ cũng đã vận vẹo thành hắc bánh quai chèo, cái kia vốn là thấp tọa hèn mọn thân thể bởi vì chân vòng kiềng rung động mà lung lay muốn ngã.

"Điều này sao có thể, điều này sao có thể. . .!"

"Khuyển Dường Thứ Lang nhưng là tiên thiên tam trọng hậu kỳ cao thủ, vậy mà một chiêu phía dưới đã bị hắc phế một cánh tay! Cái này quá bất khả tư nghị, quá bất khả tư nghị."

". . ."

Lý Đông Hải bọn người không thể tin tưởng ni non, bọn họ tư duy tựa hồ đã bị chấn đắc tạm thời dừng lại, trừ tự lảm bảm bên ngoài, bọn họ đã không biết mình người ở phương nào, không biết mình đang làm cái gì.

"Thiên Chiêu tông căn bản không nên tồn tại ở thế giới này. Thiên Chiêu tông cầu tặc gặp một cái giết một cái."

Lâm Phong lạnh lùng phun ra hai câu như vụn nằm trong hàm băng truyền đến.

Hắc mỗi phun ra một chữ, Lý Đông Hải đấm người đã bị chấn đắc chết lạng trong lòng liền băng hàn một phần, thẳng đến hắc hai câu xong, Lý Đông Hải đấm người chỉ cảm thấy thân thể như rơi vào vụn nằm hàm băng hàn lãnh, nhin không được lạnh run, trước đó bởi vì tu luyện Quỷ hoa bảo điển dụng lên độc hỏa sớm đã hoàn toàn tắt.

Đang lúc bọn hắc như như tượng gỗ đứng thẳng không biết làm sao lúc, Lâm Phong lại động.

Lân này động là cái kia nguyên bản tự nhiên xuôi ở bên người tay trái.

Rất chậm! Thật rất chậm!

Hắn tay trái cứ như vậy ở con mắt nhìn trùng trùng của mọi người hạ chậm rì rì hướng trước mặt ba thước chỗ đứng thẳng Khuyển Dưỡng Thứ Lang đầu đưa tới.

Sau một khắc.

"Oành "

Một đạo hồng chơi ở giữa đẹp đẽ pháo hoa xuất hiện trong mắt mọi người.

Khuyển Dưỡng Thứ Lang rất vinh hạnh trở thành kẻ Giang Kiệt sau đó đệ nhị có đủ Lâm Phong một quyền đánh bể đầu thi thể không đầu.

"Chết? . . . Khuyển Dưỡng Thứ Lang cứ như vậy chết?"

"Chết, Khuyển Dưỡng chết thật! . . . Thật. . . Chết!"

"Tiên thiên tam trọng hậu kỳ. . . Tiên thiên tam trọng hậu kỳ đâu. . . Cứ như vậy. . . Chết?"

". . ."

Lâm Phong tựa hồ hoàn toàn không có nghe được Lý Đông Hải đám người nỉ non, cũng tựa hồ hoàn toàn không thấy bọn họ hoảng sợ, đem tay phải chìa kia cụt tay ném ở đã ngã xuống đất thi thể không đầu bên trên, sau đó không biết từ đâu móc ra một khối khăn tay, nhẹ nhàng chùi chùi hai tay sau sẽ khăn tay cũng vứt trên mặt đất thi thể không đầu bên trên.

Làm xong đây hết thấy về sau, giống như một người không có chuyện gì giống như, khoe miệng hơi vênh lên, ánh mắt làm như có thật tại Lý Đông Hải bọn người trên thân liếc một vòng.

Lâm Phong rõ ràng là khoe miệng mỉm cười, ánh mắt cũng rất bình tĩnh, nhưng chỉ có nụ cười này, xem ở Lý Đông Hải đám người trong mắt lại như là ác ma hướng bọn họ mở bốn máu miệng lớn đồng dạng; bình tĩnh này ánh mắt càng làm cho mấy người như rơi vào hầm băng, tâm một luồng hơi lạnh tỏa ra dựng lên, trùng kích cho bọn họ Tiên Thiên Chi Khu trực đã run rẩy.

"Ta mấy người các ngươi lão già không phải mới vừa la lối om sòm hận không thể đem ta chém thành muôn mảnh sao? Nay lại làm sao cũng đứng lấy bất động, nhanh như vậy liền kinh sợ?"

Lâm Phong cái này mang theo nồng đậm bất tài cùng trào phúng, thật sâu kích thích đến Lý Đông Hải đám người trong lòng mềm yếu nhất cây kia thần kinh, mấy người nguyên bản sắc mặt tái nhợt, tựa hồ đột nhiên bị đánh kích thích tố thay đổi huyết hồng.

Căn này mềm yếu thần kinh phải gọi tự tôn a! Đáng tiếc, khi bọn hắn tại tự tôn bị giẫm đạp chuẩn bị phản kháng lúc, bọn họ ánh mắt liếc đến tới đất thượng thi thể không đầu.

Không thể không, thi thể không đầu lực uy hiếp thật sự là không, tại nó tác dụng dưới, Lý Đông Hải đám người đến mức thông hồng khuôn mặt trong nháy mắt này liền chuyển xấu thay đổi, cuối cùng biến thành như lợn gan tối hồng.

"Đây chính là Bát Đại Môn Phái người sao? Ai. . .!"

Lâm Phong trong lòng đột nhiên cảm thấy không thú vị, cũng lại không làm sao có hứng nổi giết những thứ này đã hoàn toàn mất đi dũng khí người, thậm chí ngay cả nhìn nữa bọn họ liếc mắt ý tứ cũng không có, hắn thấy, một đám hoàn toàn mất đi ý chí chiến đấu người, đã cùng cái xác không hồn không có gì khác nhau.

"Nơi nào đến cuồng đồ, dám nói xấu ta Bát Đại Môn Phái, còn dám tại ta Lữ gia phủ thành chủ sát nhân, lần ta Lữ gia không người sao!"

Ngay tại Lâm Phong hứng thú sắc sỡ, chuẩn bị lúc rời đi, một đạo kiều ngạo cuồng ngạo tiếng hò hét từ bên ngoài truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Ai là đường lang

Ngay tại Lâm Phong vô tâm dừng thời khắc, một giọng nói lưu lại bước chân hắn.

Dứt lời ở giữa tiến đến một nhóm mười người, đầu lĩnh là một cái tinh thần khỏe mạnh lão già, người mặc quần áo thoáng trắng bạch đạo bào, mặt không chút thay đổi đưa mắt nhìn kỹ tại Lâm Phong trên mặt.

Sau đó lão già hơi biến sắc mặt, hắn gặp Lâm Phong mặc dù người mặc hạ nhân quần áo cùng trang sức, dài một tấm bình thường mặt đen, nhưng mà hắn nhưng ở Lâm Phong cái kia thâm thúy lâu đời trong ánh mắt cảm giác được không tầm thường, huống hồ hắn tại Lâm Phong trên người không có cảm thụ được một tia nguyên khí ba động.

Người này không đơn giản!

Lão già trong lòng kết luận.

Theo sát ở sau lưng lão ta là một người tuổi chừng hai mươi bảy hai mươi tám, tướng mạo dị thường tuấn mỹ thanh niên nhân, hai đầu lông mày tràn đầy ngà ngợn cùng cuồng ngạo, hợp với một đầu rối tung tóc dài, nhìn qua có vẻ không ra tà dị.

Tại thanh niên nhân phía sau thì là một đám tám cái cùng một màu vải xám đạo bào, tuổi tác không giống nhau, từng cái long hành hổ bộ, mặt không chút thay đổi theo sát ở sau lưng lão ta.

Mười người này toàn bộ là tiên thiên tam trọng cao thủ, Lâm Phong chân mày hơi nhíu một chút, tâm niệm thay đổi thật nhanh, thầm nghĩ đám người này chắc là Ma Hồn điện người, nghe thanh âm vừa rồi phải là cái kia tà dị thanh niên nhân, hơn nữa người này phải là con trai của Lữ Thiên Thu Lữ Kinh Hân.

Quả không ngoài sở liệu, mười người mới vừa tiến nhập nội viện, người tuổi trẻ kia tức rất nhanh đi về phía trước mấy bước, về mặt bắt tài nhìn quét một vòng mọi người, cuối cùng đưa mắt định tại Lâm Phong trên người ngắm một cái, bắt tài mở miệng quát lên: "Một cái Đình gia hạ nhân lúc nào cũng dám đến phủ thành chủ tới dương oai, xem ra Đình Liên Đức hiện tại là càng ngày càng không có quy củ."

"Nha, thành này chủ phủ chẳng lẽ là long đàm hồ huyết không thành." Lâm Phong khước miệng hơi vênh lên, sắc bén ánh mắt chỉ ở trên người hắn nhỏ bé liếc một chút liền chuyển tới cái kia vẫn còn đang theo dõi hắn chính mình trên người lão già.

"Mẹ dân, ngươi một người làm đám cùng bản công tử như thế, ngươi biết ta là ai không?" Thanh niên nhân sắc mặt đại biến, không nghĩ tới một người làm đám đứng chính mình, còn dám cầm dạng này ánh mắt xem chính mình, càng làm cho hắn không thể chịu đựng là cái này mặt đen hạ nhân cũng chỉ là ngắm chính mình liếc mắt liền dời mắt hắn nhìn, loại này hoàn toàn bị khinh thị cảm giác cơ hồ khiến hắn phát cuồng. Gầm lên một tiếng: "Bản công tử chính là thành này chủ phủ thiếu chủ, ngươi một cái không có mắt đồ vật, hiện tại quý xuống nhận sai, bản công tử còn có thể tha cho ngươi một mạng."

"Kinh Hân, hắn. . . Hắn không phải Đình gia hạ nhân, hắn. . ." Lúc này Lữ Thiên Thu mới phản ứng được, hắn là thật bị Lâm Phong thủ đoạn bị dọa cho phát sợ, mặc dù gặp con trai mình mang theo rất nhiều cao thủ trở về, bất quá hắn nhưng trong lòng vẫn có bất ổn, sợ Lâm Phong dưới con nóng giận đem con trai của hắn cũng thay đổi thành Khuyển Đường Thứ Lang.

Vội vàng mở miệng ám chỉ con trai, muốn rõ ràng Lâm Phong thân phận, lại chợt tỉnh ngộ chính hắn đều còn chưa hiểu trước mặt cái này hán tử mặt đen đến cùng là cái gì người, áp a áp ứng nửa ngày lại chỉ ra mấy cái hán chữ.

"Không phải Đình phủ hạ nhân? Đây không phải là càng tốt hơn, tất nhiên người này là giả mạo, vậy liền để bọn thị vệ trực tiếp cầm xuống là được." Lữ Kinh Hân đối mặt Lữ Thiên Thu lúc vẫn là lên mặt nạt người: "Cha ngươi thành này chủ làm sao làm, ta đường đường phủ thành chủ làm sao có thể để cho cái không biết lai lịch người quái dị ở chỗ này kiêu ngạo."

"Thị vệ, thị vệ đâu, đều chết đi đâu, còn không mau tới đem cái này một cái cầm xuống, không gặp bản công tử mang theo quý khách trở về sao?"

Xem ra cái này Lữ Kinh Hân thật đúng là một tự cao tự đại ngốc nghếch Nhị Thế Tổ, hắn vậy mà hoàn toàn sơ xuất Lý Đông Hải các loại (chờ) một đám Bát Đại Môn Phái tiên thiên tam trọng cao thủ tồn tại, càng là không có chú ý tới bọn họ xem Lâm Phong ánh mắt là cỡ nào hoảng sợ, cũng không có chú ý tới phụ thân hắn Lữ Thiên Thu trong tiếng nói ám chỉ.

Còn có mặt đất nằm cổ kia thì thể không đầu hắn càng là căn bản sẽ không nhìn thấy, từ vừa vào nội viện đến nay, đầu hắn một mực là cao ngạo ngẩng, hai mắt hầu như sẽ không đi xuống liếc qua liếc mắt.

"Hôn dân, thậm chí ngay cả các ngươi những thứ này cầu nô tài cũng dám không nhìn bản công tử!" Lữ Kinh Hân nhìn quét liếc mắt đứng ở đằng xa vẫn không nhúc nhích bọn thị vệ, hoàn toàn không có chú ý tới bọn họ trong ánh mắt sợ hãi, chỉ coi bọn họ là không nghe hắn, lửa giận trong lòng càng tăng lên.

Hắn tại hoài nghi bởi vì hắn chính mình lâu lắm không có trở về, đầu tiên là bị một cái không biết vô vị mặt đen người quái dị khinh thị, hiện tại ngay cả mình trong phủ thị vệ vậy mà cũng dám không nhìn mình nói.

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục, hai mắt phun lửa hướng đám kia thị vệ bạo nổi: "Các ngươi đám khốn kiếp này, dám. . ."

"Lữ Kinh Hân, ngươi gây rối đủ chưa."

Một đạo uy nghiêm thanh âm cắt đứt Lữ Khinh Hầu kêu gào.

"Ách, thật xin lỗi đại trưởng lão, là Khinh Hầu sai, có thể là Khinh Hầu hồi lâu chưa có về nhà, những thứ này bọn hạ nhân cũng không nhận ra Khinh Hầu, chậm trễ ngài và mấy vị trưởng bối."

Cắt đứt Lữ Khinh Hầu chính là cái kia nhìn chăm chăm vào Lâm Phong xem đầu lĩnh lão già, Lữ Khinh Hầu đối mặt hắn bây giờ là vẻ mặt cung kính, bất quá Lâm Phong nhưng không có tại hắn trong ánh mắt chứng kiến một tia cung kính ý, tại hắn mắt chỗ sâu ngược lại là chứng kiến vẻ bất mãn cùng thâm độc.

"Cái này cũng không trách ngươi, ngươi trước đến tránh qua một bên đi đi." Lão già liếc hắn liếc mắt, nhàn nhạt mở miệng một câu sau liền không có lý hắn.

"Vâng, đại trưởng lão." Lữ Khinh Hầu lần nữa cảm thụ được bị khinh thị, cũng không dám ở chỗ này trước mặt lão già làm càn, bằng lòng một tiếng sau liền ngoan ngoãn đứng ở sau lưng lão già không còn. Tựa hồ đối lão già có chút kiêng kỵ, bất quá một mực âm thầm chú ý hắn Lâm Phong lần nữa phát hiện hắn mắt hiện lên cái kia xóa sạch thâm độc.

Cái này Lữ Khinh Hầu tâm cơ rất sâu, xem ra hắn biểu hiện rất có thể là giả ra đến, hắn vì sao phải dạng này? Tất phải là vì che giấu nào đó không thể cho ai biết con mắt.

Cái này được xưng đại trưởng lão lão già nghĩ đến phải là Ma Hồn điện đại trưởng lão, Thiên Tuyệt sư phụ Gia Đa Bảo, hắn ở nơi này mang nhiều người như vậy đi tới nơi này Bình Dương thành xem ra cũng là vì Đình Liên Vô trong tay bí tịch, cái này Lữ gia phụ tử đến muốn làm gì?

Bọn họ vì sao phải đem thế lực khắp nơi toàn bộ triệu tập tới đoạt bí tịch này, cái này quá không bình thường, sự tình xảy ra khác thường tất có yêu.

Chẳng lẽ là muốn cho thế lực khắp nơi một chỗ tranh đoạt, hắn Lữ gia phụ tử tay trái ngư ông đắc lợi? Đây hoàn toàn không hợp lý, Bát Đại Môn Phái mặc kệ cái nào nhất phải thế lực đều không phải là Lữ gia phụ tử có thể đắc tội nổi.

Duy nhất khả năng chính là muốn cho Bát Đại Môn Phái kéo cừu hận, cho bọn hắn gây mâu thuẫn, để cho Bát Đại Môn Phái tự giết lẫn nhau, sau đó từ đó mưu lợi bất chính.

Lữ gia phụ tử có lớn như vậy bản lĩnh cùng thực lực đi làm cái này ngư ông sao? Đáp án hiển nhiên là phủ định, cái kia duy nhất còn lại khả năng chính là Lữ gia phụ tử phía sau cũng có một cái thế lực lớn, đây hết thấy đều là cái này thế lực lớn thiết kế.

Vậy cái này thế lực lớn sẽ là ai? Từ trước mắt hiện tượng xem ra, khẳng định không thể nào là Thiên Hoa tông cùng Ma Hồn điện, cái kia còn lại chính là Giang Nguyên đại biểu cái kia thế lực.

Xem ra không sai, đây hết thấy phải là Giang Nguyên vị trí cái kia thế lực thiết kế, con mắt chính là để cho Bát Đại Môn Phái tự giết lẫn nhau, sau đó bọn họ thuận thế ngư ông đắc lợi.

Xem ra cái này đã tâm à không, đây là muốn xưng bá đại lục nhíp điệu.

Lâm Phong bên này đang suy tư, bên kia Gia Đa Bảo cũng không nhân rồi, quát lớn Lữ Khinh Hầu một phen về sau, hai mắt quét nhìn một vòng, tại nhìn thấy mặt đất thì thế không đầu lúc biến sắc, lập tức có kinh dị hướng đang trầm tư Lâm Phong liếc mắt một cái.

"Không biết dài hơn lão già lâm, không có từ xa tiếp đón, cũng xin dài hơn lão thứ tội!" Lữ Thiên Thu cung kính hướng Gia Đa Bảo thi lễ một cái.

"Lữ thành chủ không cần phải khách khí, con trai của ngươi Lữ Khinh Hầu là ta Ma Hồn điện đệ tử, chúng ta coi như là người một nhà, người một nhà cũng không cần hai nhà. Có phải hay không a Lữ thành chủ. Ha ha!"

Gia Đa Bảo sớm đã nhìn thấy Lý Đông Hải đám người tồn tại, hắn cũng không ngạc nhiên, trong lòng đã sớm bắt đầu hoài nghi những người kia ý đồ đến, cho nên vừa ra miệng trước hết gần hơn cùng Lữ Thiên Thu quan hệ. Hắn lời mặc dù khách khí, thật nhưng là tại hướng Lý Đông Hải đám người thả ra một cái tín hiệu: Chúng ta là Lữ Thiên Thu tìm đến.

Thật không riêng gì hắn, ngay cả Lý Đông Hải đám người lúc này cũng đã bắt đầu nổi lên nghi ngờ, cái này Gia Đa Bảo mang nhiều người như vậy đi tới muốn làm gì?

Lúc này được nghe Gia Đa Bảo mở miệng, bọn họ lập tức hiểu được, Ma Hồn điện người cũng là vì bí tịch mà đến, hơn nữa còn là Lữ Thiên Thu gọi tới người, mấy người đồng thời đối nhìn kỹ liếc mắt, mỗi người đều hiểu đối phương trong mắt ý tứ, bọn họ nhìn về phía Lữ Thiên Thu ánh mắt trở nên bất thiện.

Bọn họ đều dĩ nhiên minh bạch, bọn họ bị Lữ Thiên Thu cho làm thương sử, bọn họ bắt ve hoàng tước tại hậu, chính bọn họ thành đường lang, mà hoàng tước chính là Ma Hồn điện, mà con trai của Lữ Thiên Thu là Ma Hồn điện người, bọn họ là một nhà.

Hiện nay hình thức rất rõ ràng, Thiên Chiếu tông Khuyển Dưỡng Thứ Lang vừa mới bị cái kia mặt đen giết chết, bọn họ chỉ còn lại có ba người, mà Ma Hồn điện rồi lại mười cái tiên thiên tam trọng cao thủ, không, cộng thêm Lữ Thiên Thu chính là mười một cái, bên trong còn có một cái theo trận pháp tạo nghệ thâm bất khả trắc Gia Đa Bảo.

Như vậy vừa so sánh, bọn họ chẳng những không hề phần thắng, thậm chí ngay cả thoát đi cơ hội cũng không có, duy nhất cơ hội chính là nhanh lên thừa dịp hiện tại Ma Hồn điện người còn không có đối bọn họ tạo thành vây quanh, ra bất ngờ chạy trốn.

Ba người lần nữa đối nhìn kỹ liếc mắt, lẫn nhau hơi hơi đầu, thân thể khẽ động liền muốn chạy trốn.

"Ba vị, ta khuyên các người đừng nhúc nhích, các người chạy không thoát, thành này chủ phủ bên ngoài đã bị vị này dài hơn vài dật thủ công kế tiếp điền đảo Ngũ Hành trận, các người đi ra ngoài phá không trận cũng là không tốt."

Lâm Phong nhàn nhạt thanh âm lại làm cho toàn trường người các loại (chò) bày đủ đều là kinh hãi, không chỉ có là Lý Đông Hải đám người kinh dị dừng động tác lại quay đầu nhìn về hấn trông lại, ngay cả Gia Đa Bảo các loại (chò) Ma Hồn điện cũng toàn bộ kinh hãi, bọn họ là biết Gia Đa Bảo vừa rồi tiên đến trước ở bên ngoài bày trận, mà trước mặt cái này hắc tử một mực đứng ở nơi này, hấn lại là làm sao biết?

Phải kinh ngạc, giật mình nhất người tuyệt đối là Gia Đa Bảo.

Tục ngữ: Người thường xem náo nhiệt, trong nghề xem môn đạo, người trong nghề vừa ra tay đã biết có hay không. Người khác không biết điền đảo Ngũ Hành trận uy lực chân chính bao lớn, mà hấn rõ ràng nhất.

Cái này điền đảo Ngũ Hành trận cũng không phải là hấn thứ nhất sáng chế, chính là hấn tại một quyển cổ trận đồ bên trên học đến, càng là tốn hao hấn thời gian năm năm mới đưa trận pháp này nghiên cứu triệt để.

Mấy năm qua, hấn lợi dụng trận pháp này đã đánh bại nhiều cái trên đại lục nổi danh Trận Pháp Đại Gia, thậm chí ngay cả bọn họ bên trong tông tiên thiên tứ trọng cảnh cao thủ rơi vào trận này đều bắt lực.

Làm hấn giật mình nhất ngược lại không phải là những thứ này, mà là trận pháp này căn bản vô ảnh vô hình, nếu như không thấy hấn bày trận tình cảnh, người coi như đi tới trước mặt cũng căn bản là không có cách phát hiện trận này bất cứ dấu vết gì. Trước đây liền từng thí nghiệm qua, liền trên đại lục mấy cái nổi danh Trận Pháp Đại Gia đều hoàn toàn không cách nào phát hiện trận này.

Lúc này trước mặt cái này hắc tử đứng ở chỗ này lại có thể phát hiện tại phía xa mấy trăm ngoài trượng có trận pháp, trong lúc này nhưng là cách rất nhiều lâu dài, căn bản xem không thấy bên ngoài tình huống.

Càng đáng sợ hơn là cái này hắc tử lại vẫn một ngum liền ra bản thân bố trí trận pháp tên gọi.

Lẽ nào người này là trận pháp đại sư?

Khả năng sao?

Không có khả năng, hấn mới bao lớn? Xem ra tối đa hơn hai mươi tuổi đáng về.

Hơn hai mươi tuổi trận pháp đại sư, người đánh chết Gia Đa Bảo hấn cũng sẽ không tin tưởng, người khác không biết trận pháp chi đạo thâm ảo khó học, hấn rõ ràng nhất, trên đại lục này, trận pháp nhất đạo, hấn tuyệt đối khám xưng một đại tông sư.

"Lão. . . Lão gia, bên ngoài. . . Bên ngoài tới một người. . ."

Phủ thành chủ quản gia Lữ Phúc mặt lộ vẻ hoảng sợ, thò hồng học chạy vào.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Lại gặp Thiên Tuyệt

"Vô liêm sỉ, không phải là đến cái người sao, có cái gì tốt kinh hãi quái, nơi đây có nhiều như vậy quý khách tại, một chi ma chuyện người cũng dám đến quấy rầy quý khách, ta xem người là càng ngày càng không có quy củ."

Đối mặt Lữ Thiên Thu quát lớn, Lữ Phúc sắc mặt đại biến, chậm khẩu khí, cúi đầu khổ sở nói: "Là, là, chết tiệt, chẳng qua là người tới có đặc thù, cho nên. . ."

"Đặc thù? Người ngược lại là, là như thế nào đặc thù pháp." Lữ Thiên Thu sắc mặt chút ngưng, cái này lão quản gia với hấn rất nhiều năm, đối hấn tính nết vẫn là rất giải, tại đại sự trước mặt tuyệt đối sẽ không hàm hồ.

"Người đến là cái đẹp vô cùng cô nương, bắt quá về mặt sương lạnh, vẫn là tìm đến công tử. . ."

"Thiên Tuyết! . . . Đối, nhất định là Thiên Tuyết!" Lữ Kinh Hào không đợi Lữ Phúc xong, lập tức kinh hi hô to một tiếng, bỗng nhiên cảm giác được hai đạo lạnh thấu xương ánh mắt quét trên người, lập tức hiểu ý đến chính mình thất thố, vội vàng cúi đầu hướng trước người Gia Đa Bảo thi lễ một cái: "Thật xin lỗi đại trưởng lão, đệ tử. . ."

"Được, đừng nói nhảm, đi gọi Thiên Tuyết tiến đến." Gia Đa Bảo tựa hồ cũng lười nhác nhìn hắn, trầm giọng một câu liền quay đầu tiếp tục nhìn phía Lâm Phong.

Lại vừa lúc nhìn thấy Lâm Phong song trong mắt lóe lên một đạo tia sáng kỳ dị, ánh mắt lạnh lùng chăm chú vào bước nhanh ly khai Lữ Kinh Hào trên người. Gia Đa Bảo trong lòng hơi động: "Lẽ nào cái này hắc tử nhận thức Thiên Tuyết?"

". . . Huynh đệ, làm sao ngươi biết lão. . . Lão hủ ở bên ngoài bố trí xuống trận thế?" Gia Đa Bảo lúc này thái độ rõ ràng thay đổi, một câu nói trong liền thay đổi hai cái xưng hô, vốn là hô Lâm Phong một cái, lấy lão phu tự xưng, lại bị hắn đổi thành huynh đệ cùng lão hủ, cái này rõ ràng hắn đã đem Lâm Phong cùng hắn địa vị ngang nhau.

Lâm Phong hồi quay đầu lại mỉm cười, thân nhiên nói: "Cổ nhân có nói: Muốn người không biết tất nhiên dài hơn Lão Đồ làm, vì sao còn sợ người biết đây?"

"Ách, . . ." Gia Đa Bảo không nghĩ tới Lâm Phong hội đáp phi sở vấn phản vấn chính mình một câu, hắn thấy lấy thân phận của hắn hạ mình đem cái này hắc tử đặt ở chính mình ngang hàng địa vị, cái này Từ Ứng nên cảm thấy vinh hạnh mới là, mặt mo một hồng, ngưng ngưng mở miệng nói: "Ta không phải sợ bị người ta biết, ta chỉ là rất hiếu kỳ huynh đệ ngươi là làm sao biết ta ở bên ngoài bố trí điền đảo Ngũ Hành trận."

"Cái này có gì đáng kinh ngạc, điền đảo Ngũ Hành trận một khi bố trí khởi động liền sẽ sử dụng bốn phía thiên địa linh khí bên trong Ngũ Hành Nguyên Tổ hướng trận pháp tụ tập, thật mặc kệ bố trí trận pháp gì, đều sẽ gây nên bốn phía linh khí hơi hơi ba động, chỉ là các ngươi bình thường không có chú ý tới a."

Lâm Phong một câu nói hồi hột lập tức đem Gia Đa Bảo chấn trụ, tròn mắt trợn thật lớn, miệng há đại thành một cái tròn trịa o hình.

Hắn chưa từng có nghĩ tới, thậm chí chưa từng có nghe qua trận pháp một chỗ sẽ khiến sóng linh khí sự tình, không riêng gì hắn, tại toàn bộ đại lục thượng cho tới bây giờ cũng không có người ý thức được cái này một.

Lâm Phong câu nói này đem tại đại lục này trận pháp giới gây nên một hồi thật lớn rung động, cái này sẽ trở thành công nhận có hay không trận pháp tồn tại phương pháp tốt nhất, câu nói này chính là trận pháp giới sự kiện quan trọng.

"Sư phụ!"

Một đạo như chim hoàng oanh ca xướng thanh thúy êm tai lại mang theo vài phần hàn ý thanh âm đem Gia Đa Bảo từ trong khiếp sợ kéo trở về, cũng sắp mọi người bao quát Lâm Phong ánh mắt toàn bộ hấp dẫn tới.

Tóc dài xõa vai, quần áo tu thân vậy lục, trên đầu bó buộc cái kim mạng, tại tà dương hạ diệu nhưng sinh quang, chỉ là trắng nõn tinh xảo trên mặt không mang theo nửa điểm miệng cười, hai mắt băng hàn như điện, mặt lạnh như trước như sương.

"Thiên Tuyết!"

Lâm Phong cũng không biết vì sao, mới gặp lại Thiên Tuyết, lần nữa chứng kiến cái này lạnh như băng sương kiều nhan, tâm hắn vậy mà "Phù phù phù phù" nhảy so bình thường mau dẫy yard gấp đôi, kém liền thất thanh gọi ra.

Hắn không rõ đây là vì cái gì, kiếp trước tu luyện nghìn năm, gặp bao nhiêu khuynh quốc khuynh thành mỹ nữ tuyệt sắc, lại chưa bao giờ có như vậy lúc cảm giác mãnh liệt.

Có lẽ là cô gái này lãnh diễm tương đối đặc thù a!

Lâm Phong chỉ có thể dạng này cho mình một lời giải thích.

"Tuyết người đến, " Gia Đa Bảo tại nhìn thấy Thiên Tuyết sau lập tức nhoèn miệng cười, trong ánh mắt tràn ngập từ ái, hai mắt hướng Thiên Tuyết phía sau nhìn sang, sắc mặt đột nhiên biến đổi, trầm giọng nói: "A Mai cùng A Lan hai người vì sao không có đi cùng với ngươi, ta làm cho các nàng bảo hộ ngươi, các nàng cũng dám. . ."

"Không phải sư phụ, nhị vị bà lão các nàng. . . Các nàng. . ." Thiên Tuyết thanh âm có chút nghẹn ngào, phân nửa không đi xuống, trên mặt hồng cổ không thay đổi sương lạnh vào giờ khắc này đột nhiên tiêu thất, chiếm lấy là vẻ mặt bi phần. Bất quá đây chỉ là một nháy mắt chuyện này, lập tức sắc mặt nàng trở nên so với trước kia càng thêm băng lãnh.

"Lẽ nào các nàng đã. . . ?" Gia Đa Bảo đối chính hắn một đệ tử phi thường giải, đồng thời đối cái kia hai người thủ hạ cũng là phi thường giải, Thiên Tuyết lời tuy chưa xong, bất quá hắn đã đoán được kết quả, hai mắt hàn quang lóe lên, khẩu khí trở nên như Thiên Tuyết băng lãnh: "Là ai có đủ gan to như vậy dám động các người?"

"Ta còn không có tra được, " Thiên Tuyết thanh âm lạnh lùng như cũ, trong lời nói không biết là vô tình hay là cố ý, ánh mắt thoáng quai dị hướng Lâm

Phong liếc mắt một cái, tiếp lấy mở miệng nói: "Lúc đó ba người kia đều che mặt, tu vì tất cả đều là tiên thiên tam trọng cảnh, bên trong có hai người bảo kiếm thượng còn tôi luyện kịch độc, nhị vị bà lão đều là bị độc kiếm gây thương tích, không kịp cứu trị liền. . . Bất quá cái kia lưỡng người bị mặt cũng đã chết."

Xong Thiên Tuyết ánh mắt lần nữa quét về phía Lâm Phong.

Lâm Phong trong lòng hơi động, lẽ nào nha đầu kia vậy mà nhận ra mình? Chuyện này không có khả năng lắm a! Đối với chính hắn thuật dịch dung hắn là tin tưởng vô cùng, mặc dù đêm qua chỉ là vội vàng đơn giản xử lý một chút, bất quá hắn tự tin ở nơi này thế tục ở giữa hắn không có người có thể nhìn thấu.

Nhưng mà nha đầu kia hai lần đối với mình quăng tới quái dị ánh mắt, đây cũng giải thích thế nào?

Thật Thiên Tuyết cũng không có nhận ra hắn, chỉ là mới vừa rồi nhìn thấy hắn đầu tiên mất bắt đầu liền cảm thấy trong lòng có là lạ cảm giác tựa hồ đối hắn khí tức hết sức quen thuộc, tim đập cũng không kim lại được thoáng nhanh hơn, cho nên mới nhìn không được nhìn nhiều hắn hai mắt.

"Ba cái tiên thiên tam trọng cảnh người bị mặt? Bên trong hai cái còn sử dụng độc kiếm?" Gia Đa Bảo sắc mặt nặng nề thấp giọng ní non, hai mắt mang theo sắc bén ánh mắt quét về phía Lý Đông Hải đám ba người, đặc biệt tại Mộc Đẳng Sơn cùng Lệnh Hồ Sùng trên mặt lưu luyến một hồi.

Hai người kia đều là toàn thân chấn động, thân bất do kỷ lui lại một bước, trong lòng mọc lên một cỗ dự cảm không tốt, bên trong Mộc Đẳng Sơn vội vàng mở miệng nói: "Không, không phải chúng ta, chúng ta. . ."

Gia Đa Bảo bắt tài liếc nhìn hắn, lắc đầu đưa mắt chuyển hồi nói Thiên Tuyết trên người, ôn nhu nói: "Tuyết người mới vừa hai người kia cũng chết, đây là chuyện gì xảy ra, là có người cứu người đứng không?"

"Không sai, lúc đó ta cũng bị độc kiếm gây thương tích, may mắn được một vị. . ." Thiên Tuyết cũng không biết vì sao, nàng ánh mắt vậy mà lần nữa hướng Lâm Phong ngấm một cái, nói tiếp: "May mắn được một vị họ Lâm thanh niên nhân xuất thủ chém giết cái kia hai cái sử dụng độc kiếm người bị mặt, còn giải độc cho ta."

"Một vị họ Lâm thanh niên nhân? Độc lập tại ba cái tiên thiên tam trọng cao thủ hạ đưa người cứu, còn chém giết bên trong hai người? Tuyết người chắc chắn chứ? Người tuổi trẻ kia bao lớn niên kỷ?"

Gia Đa Bảo có chút kinh dị, giống như đang cầu xin kiểm chứng liền hỏi mấy vấn đề.

Thiên Tuyết đầu, biểu thị rất xác định, sau đó mở miệng nói: "Lâm công tử cụ thể tuổi tác ta không rõ ràng, nhìn qua theo ta tuổi không sai biệt lắm, hắn là sẽ không vượt lên trước hai mươi tuổi."

Gia Đa Bảo khiếp sợ, tất cả ở đây người khiếp sợ, muốn người ở tại tràng cũng đều là tiên thiên tam trọng cảnh cao thủ, có chút thậm chí đều là tiên thiên tam trọng cảnh hậu kỳ hoặc là hậu kỳ đỉnh phong người, bọn hắn cũng đều tự tin có thể đối phó mấy cái tiên thiên tam trọng bên trong sơ kỳ người.

Nhưng mà bọn họ khiếp sợ là Thiên Tuyết chỗ là một cái không đến hai mươi tuổi thanh niên nhân, cái kia rõ ràng cái gì, rõ ràng người tuổi trẻ kia... ít nhất ... Đã đạt được cùng bọn chúng không sai biệt lắm tu vi cảnh giới.

Không đến hai mươi tuổi trước hết thiên tam trọng hậu kỳ thậm chí càng cao tu vi, đây là cỡ nào nghe rợn cả người tin tức đâu, ngạc, không đúng, cái này đã không ngạc nhiên, Lý Đông Hải đám người đột nhiên nghĩ tới trước mặt đứng đây cái này mặt đen thanh niên nhân, người này vừa rồi không phải cũng là một quyền liền đánh bạo Khuyển Dường Thứ Lang đầu sao?

Khuyển Dường Thứ Lang không phải cũng là tiên thiên tam trọng hậu kỳ sao? Cái này mất sáng trước cái này mặt đen thanh niên nhân tu vi tối thiểu cũng là tiên thiên đỉnh cao tầng ba tu vi, bởi vì bọn họ đều tự nhận làm không được như vậy sạch sẽ lưu loát thủ tiêu Khuyển Dường Thứ Lang.

"Điều đó không có khả năng, hai mươi tuổi không đến người làm sao có thể đạt được tiên thiên tam trọng hậu kỳ, ta tuyệt đối không tin, Thiên Tuyết sư muội người nhất định là nhìn lầm."

Lữ Kinh Hầu đột nhiên mở miệng bên nhọn quát to một tiếng, đáng vẻ có điên cuồng, hai mắt thông hồng, sắc mặt dữ tợn.

Hắn là nhìn thấy Thiên Tuyết tại đến cái này cứu nàng thanh niên nhân lúc trong đôi mắt vậy mà xuất hiện hắn mười mấy năm qua chưa từng thấy qua cái kia một tia ôn nhu cùng sùng bái.

Lữ Kinh Hầu lòng tự trọng bị tổn thương, ngạc, không, là bị vạ vạ.

Từ Thiên Tuyết ngày đầu tiên tiến nhập Ma Hồn điện lên, mặc dù khi đó Thiên Tuyết mới mười tuổi, bất quá hắn liền thật sâu thích nàng, thẳng đến Thiên Tuyết một lớn lên, không ra hắn dự liệu lớn lên thành một cái duyên dáng yêu kiều đại mỹ nhân, hắn sớm đã một phía tình nguyện đem Thiên Tuyết trở thành hắn nữ nhân.

Lúc này thấy đến chính mình trong lòng nữ thần trong ánh mắt toát ra chưa từng có đối với mình lưu lộ qua ôn nhu cùng sùng bái, hắn tự nhiên là chịu không, không phát cuồng mới là lạ.

"Không nhìn lầm" Thiên Tuyết nhìn cũng không nhìn rơi vào điên cuồng trạng thái Lữ Thiên Thu liếc mắt, chỉ là lạnh lùng phun ra ba chữ.

"Ách. . . Không, điều đó không có khả năng, người tuyệt đối nhìn lầm, Thiên Tuyết sư muội người nhất định là nhìn lầm, ta tuyệt đối không tin."

"Khinh Hầu, người không cần."

Nhìn điên cuồng con trai, gặp lại Thiên Tuyết chán ghét băng lãnh ánh mắt cùng Gia Đa Bảo tràn đầy tức giận sắc mặt, Lữ Thiên Thu vội vàng muốn ngăn cản con trai mình.

Đáng tiếc muộn, Gia Đa Bảo bảo nổi.

"Lữ Khinh Hầu, lão phu xem ở điện chủ mặt mũi đối người lần nữa dễ dàng tha thứ, người coi lão phu vị Đại trưởng lão này không tồn tại đúng không!"

"A. . . Không, không dám, không dám! Đệ tử mạo phạm, mời đại trưởng lão tha thứ đệ tử lúc này đây, đệ tử về sau cũng không dám... nữa." Lữ Khinh Hầu tại Gia Đa Bảo cái này nghiêm khắc trách cứ hạ đột nhiên thức tỉnh, phía sau lưng lạnh cả người, cứ việc lửa giận trong lòng ngập trời, nhưng cũng không dám tái phát một lời, vội vàng cung kính đứng ở một bên.

"Hừ, bút trưởng này ta trước cho người nhớ kỹ, trở về để người sư phụ hảo hảo quản giáo quản giáo người, người tự giải quyết cho tốt đi."

Gia Đa Bảo lạnh rên một tiếng không còn để ý cái này lại trong mắt hấn giống như một đồng cút Lữ Khinh Hầu.

Hấn là thật không rõ vì sao điện chủ La Tây Mạc hội coi trọng một cái phẩm hạnh ác liệt như vậy đồ đệ, mặc dù người này tư chất thượng cấp, nhưng mà cái này phẩm hạnh chính là tu tập võ đạo điều kiện chủ yếu, đức hạnh không tốt người đã định trước cả đời không có khả năng ở võ đạo có cái gì đại thành tựu.

"Ha ha, hôm nay con gió nào, lại đem Gia Đa Bảo lão bắt từ này cho thổi tới."

Ngay tại Gia Đa Bảo cần phải lần nữa hướng Thiên Tuyết mở miệng hỏi những người áo đen bị mặt kia sự tình lúc, một đạo trung khí mùi thơm phân sang sáng tiếng cười to từ phủ thành chủ tường viện bên ngoài truyền vào.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Bức muốn giả bộ tốt, đi đường đều mang gió

Đối với đạo thanh âm này xuất hiện, giữa sân nhân thần sắc khác nhau, Lý Đông Hải ba người trên mặt lộ rõ ra sắc mặt vui mừng, đạo thanh âm này đối với bây giờ bọn họ tới không khác nào là Thiên Lại Chi Âm, rom rạ cứu mạng.

Gia Đa Bảo các loại (chò) Ma Hồn điện người cũng giống như vậy sắc mặt phức tạp thay đổi thay đổi, chỉ có Lâm Phong vẫn như cũ mặt mỉm cười đang quan sát mọi người thần sắc biến hóa.

Có một người sắc mặt không bình thường, Lữ Thiên Thu, sắc mặt hấn đầu tiên là sững sờ, lập tức đại hỉ, lại sau đó khôi phục lại bình tĩnh, cứng rắn giả ra đến, rất mất tự nhiên bình tĩnh, tại bình tĩnh phía sau cất dấu một loại như âm mưu thực hiện được vui sướng.

Cái này một cũng chỉ có Lâm Phong một người chứng kiến, người khác đều bị Gia Đa Bảo cùng người đến hấp dẫn.

"Ha ha, trách không được ta sáng sớm hôm nay sáng sớm liền nghe được quạ đen đang gọi, nguyên lai là hôm nay muốn đựng tới người lão già này, ai, lần sau ta trước khi ra cửa nhất định phải nhìn một chút hoàng lịch."

Gia Đa Bảo cũng giống vậy cười ha ha một tiếng, mở miệng tranh phong tương đối, bắt quá mọi người tại đây nhưng không nghe thấy một tia mùi thuốc súng.

"Người một cái lão bắt từ miệng vẫn là độc như vậy, người liền không thể tích miệng đức sao?"

Dứt lời ở vào Gia Đa Bảo trước người cách đó không xa xuất hiện hai bóng người, mọi người tập trung nhìn vào, tới là một già một trẻ, lão chính là được xưng đại lục đệ nhất Luyện Đan Sư Thiên Minh tông đại trưởng lão Lạc Tu; thiếu là một cái quần áo hoàng sam, mặt ngọc mày ngài thiếu nữ xinh đẹp, đặc biệt trước ngực nằng cái kia một đôi như muốn xanh bạo hoàng sam hung khí, khiến cho đứng ở một bên không dám Lữ Khinh Hầu thẳng nuốt nước miếng.

"Nha, đây là Lạc Ly đi, đều lớn như vậy, ta nhớ được trước đây ta gặp được nàng thời điểm vẫn còn ở trong tử, cái này trong chớp mắt, đều trở mã thành một đại cô nương."

Gia Đa Bảo cùng Lạc Tu hai người tựa hồ là lão bằng hữu, mở miệng hoàn toàn không có cổ ký, miệng trong lúc đó cũng tựa hồ là thân mật vô gian hảo huynh đệ.

"Đúng vậy a chính là chỗ này bướng bỉnh nha đầu, cái này mười mấy năm qua ta bộ xương già này cũng đều bị nàng giầy vò hư nha!" Lạc Tu từ ái quay đầu nhìn về Lạc Ly, rồi nói tiếp: "Nha đầu, ngươi làm cái gì đấy, còn không mau tới gặp qua. . . Ngạch, ngươi nha đầu kia chuyện gì xảy ra?"

Lạc Tu đột nhiên phát hiện Lạc Ly con mắt thần bất thiện nhìn chằm chằm Gia Đa Bảo phía sau một cái mặt mang sương lạnh cô nương, hẳn chưa từng thấy cháu gái của mình dạng này, thậm chí ngay cả chính mình đối nàng đều không để ý, trong lòng đặc biệt kinh dị hỏi một câu.

"Di, các ngươi cái này hai nha đầu chuyện gì xảy ra?"

Gia Đa Bảo cũng phát hiện dị trạng, mở miệng hướng Thiên Tuyết hỏi một câu.

"Nàng. . . Hạnh. . . !"

Không muốn Thiên Tuyết cùng Lạc Ly hai người vậy mà trăm miệng một lời nàng một chút, lại trăm miệng một lời hạnh một chút, tiếp lấy tiếp tục bốn mắt đối tiếp, không còn.

Lâm Phong phát hiện hai nàng ánh mắt đối đụng đã cọ xát ra tia lửa, biết lại tiếp tục như thế hai nàng ở giữa hiểu lầm chỉ sợ ở làm sâu sắc, nhưng lại không biết như thế nào khuyên bảo, ai hẳn kiếp trước tu luyện nghìn năm, nhưng mà hẳn chẳng bao giờ trải qua cảm tình sự tình, bắt đắc dĩ lắc đầu, cười khổ một tiếng.

Bất quá để cho hẳn cảm thấy kỳ quái là Thiên Tuyết biểu hiện, trước đó lần đầu tiên tại Thiết Chiến thành quan ngoại giao gặp lúc Lạc Ly như vậy người gây sự mắng nàng, nàng tựa hồ cũng không chút tính toán, vì sao hôm nay lại cùng Lạc Ly như thế cây kim so với cọng râu đây?

Vấn đề này không chỉ có hẳn không biết, thật Thiên Tuyết chính mình cũng không biết tại sao sẽ như vậy, chính là đang bị Lạc Ly dùng cừu thị ánh mắt nhìn chằm chằm nàng lúc, trong lòng nàng cũng đột nhiên bốc lên một cỗ ngọn lửa vô danh, chính cô ta đến bây giờ cũng còn không có tìm ra cái này ngọn lửa vô danh là nơi nào tới.

Mà Lạc Ly cũng không kém, lần đầu tiên nàng là hận Thiên Tuyết hãm hại con trai của chính mình lúc ân nhân, đi qua Lâm Phong cho nàng ăn Thánh Hồn Uẩn Thân Đan về sau, linh hồn cảnh giới đề cao, có một số việc cũng thấy rõ ràng chút, trong lòng đối Thiên Tuyết hận thật sớm đã nhạt.

Nhưng mà không biết vì sao, hôm nay vừa mới tiến đến liếc mắt nhìn thấy Thiên Tuyết đang ngó chừng Lâm Phong nhìn lên sau khi, nàng trong lòng vốn là đã tắt hận ý, vậy mà vào thời khắc ấy lấy khó tin tốc độ căng vọt, thậm chí siêu việt lần đầu tiên gặp mặt lúc loại kia hận ý.

"Thiên Tuyết!" "Lạc Ly!"

Gia Đa Bảo cùng Lạc Tu cũng là đồng thời đối nhĩ nữ quát lớn một tiếng.

Hai nữ đều là hiểu thuận người hiểu rõ lý lẽ, đang bị sự phụ hoặc gia gia quát lớn sau lẫn nhau lạnh rên một tiếng, rốt cục dòi mỗi người ánh mắt.

Lạc Ly quay đầu nhìn về đang ở ngẩng đầu hướng thiên Lâm Phong, Thiên Tuyết cũng không kim lại được nhìn phía Lâm Phong.

Hai người tựa hồ lại đồng thời cảm thụ được đối phương ánh mắt, rốt cuộc lại một lần đem tràn ngập hận ý ánh mắt chuyển hướng đối phương, bất quá lần này không giống trước đó như thế cọ xát ra tia lửa, mà là vừa chạm liền tách ra, bất quá mỗi người đều nhìn ra đối phương trong ánh mắt hận ý.

"Lạc Ly, còn không qua đây gặp qua Gia Đa Bảo gia gia, ngươi thời điểm hẳn còn ôm qua ngươi đây."

Lạc Tu hơi nghiêm khắc tiếng nói có thể dùng Lạc Ly không còn dám tùy hứng, thu hồi ánh mắt đem chỉ vọng hướng đang ở nhìn quét chính mình Gia Đa Bảo, hai tay ôm quyền, eo thon hơi cong, trong miệng cung kính nói: "Lạc Ly gặp qua Gia tiên bối, tiên bối vạn phúc."

Lâm Phong trong lòng cười thầm, Lạc Ly nha đầu kia chính là quỷ tâm mất nhiều, hoàn toàn không có giống như gia gia nàng chỗ xưng hô Gia Đa Bảo vì gia gia, mà là hô một tiếng Gia tiên bối, nàng đây là không muốn tại Thiên Tuyết trước mặt xuống bối phận.

"Ha ha, miễn lễ! Miễn lễ!" Gia Đa Bảo cùng Lạc Tu cũng đều là thành tình lão gia này, làm sao có thể không nhìn ra nha đầu kia cái kia quỷ tâm tư, bất quá cũng đều không có phá, ngược lại cười lên ha ha, ngược lại để Lạc Ly chính mình kiêu khuôn mặt nhỏ bé hồng.

"Thiên Tuyết gặp qua Lạc tiên bối!" Không đợi Gia Đa Bảo mở miệng, Thiên Tuyết lập tức tiến lên một bước, hướng Lạc Tu cung kính thi lễ một cái.

"Ha ha, đã sớm nghe nói Gia lão không chết thu một cái tư chất siêu tuyệt nữ đệ tử, hôm nay gặp mặt, quả thế, Gia lão không chết thực sự là thật là có phúc!" Lạc Tu sang sảng cười, khen ngợi nhìn Thiên Tuyết, càng xem càng ưa thích, tâm thần khẽ động, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cái bình ngọc một cái đưa cho Thiên Tuyết: "Lần đầu gặp mặt, ta lão nhân cũng không chuẩn bị lễ gặp mặt, đây là mười viên Nguyên Lực Đan, coi như là ta lão nhân chuyên tâm ý."

"A. . . Nguyên Lực Đan, vẫn là mười viên a!"

Ở đây Lý Đồng Hải ba người, Lữ gia phụ tử đều mắt lộ ra ước ao vẻ tham lam, bọn họ cũng đều biết cái này Nguyên Lực Đan tại đại lục lúc chỉ có Lạc

Tu có thể luyện chế, theo dùng viên thuốc này một khóa là có thể vỡ giả một năm khổ tu, mười viên viên thuốc này chẳng khác nào là có thể rút ngắn mười năm thời gian tu luyện.

Nhìn thấy mọi người ánh mắt, Lạc Ly bắt tài bữu môi, không phải nàng xem không tầm thường nàng gia gia mình luyện chế đan dược, thật sự là từng trải khó khăn thủy, tại kiến thức Lâm Phong Bồi Nguyên Đan về sau, đối với cái này bị người khác là vì trân bảo Nguyên Lực Đan thực sự không làm sao có hứng nổi.

Thiên Tuyết không có lập tức tiếp thu Lạc Tu truyền đạt đan dược, mà là quay đầu nhìn về sư phụ nàng Gia Đa Bảo liếc mắt một cái, trung cầu một chút ý hẩn thấy, gặp Gia Đa Bảo hơi hơi đầu, mới tự tay tiếp nhận bình ngọc, hơi hơi kích động cúi người hành lễ: "Cảm ơn tiền bối ban tặng Thiên Tuyết quý trọng như vậy đan dược!"

"Ha ha, Lạc lão đầu ngươi đây là thành tâm muốn cho ta lão nhân xấu mặt nha, ngươi là đại lục công nhận đệ nhất Luyện Đan Sư, ngươi bảo vật nhiều, ta lão nhân nhưng là một con quý nghèo, nhưng liền không có cái gì ra đáng đồ vật đưa cho Lạc Ly nha đầu, cái này có thể trách chính."

"Gia lão đầu ngươi cũng đừng khiêm tốn, chúng ta nhưng là lão bằng hữu, ta còn không biết ngươi sao, ngươi nhưng là chúng ta đại lục đệ nhất trận pháp đại sư, ngươi. . ."

"Đình chỉ, đình chỉ, Lạc lão đầu ngươi có thể ngàn vạn lần chớ lại cái gì đại lục đệ nhất trận pháp đại sư, ngươi lại ta liền muốn tìm kẻ đất chui vào."

"Này sao lại thế này?" Lạc Tu gặp Gia Đa Bảo lúc mặt mo thông hồng đáng vẻ, không giống như là giả ra đến, biết nhất định xảy ra chuyện gì, có kinh dị hỏi tiếp: "Lẽ nào ngươi chừng nào thì đụng tới sư phụ lợi hại trận pháp đại sư?"

Gia Đa Bảo mặt mo càng hồng, tự tay hướng Lâm Phong chỉ chỉ, không có ý tứ mở miệng nói: "Ồ đâu, ngay tại chỗ, cái này huynh đệ mới là chân chính trận pháp đại sư, ta ở trước mặt hắn đó là cái gì cũng không bằng."

"A . . Hẩn. . ." Lạc Tu khiếp sợ liếc mắt một cái Lâm Phong sau lại quay đầu nhìn về Gia Đa Bảo, gặp hắn trong ánh mắt tràn ngập ngưng ngững ý, biết lời ấy không giả, không khỏi lần nữa khiếp sợ nhìn phía Lâm Phong.

Hắn rất hiểu Gia Đa Bảo tính nết, lão đầu tử này lòng dạ rất cao , dưới tình huống bình thường rất ít khen người, càng đừng đơn giản nhận tưng. Tất nhiên hắn đều dạng này, xem ra cái này Lâm Phong khả năng tại trận đạo thượng là thật có vài phần bản lĩnh.

Giống như hắn khiếp sợ và ý tưởng còn có Thiên Tuyết, từ Lạc Ly vừa tiến đến liền tự nhiên nương đến Lâm Phong bên người, cùng với nàng xem hắn ánh mắt, Thiên Tuyết đã đoán ra cái này mặt đen thanh niên nhân chính là Lâm Phong.

Mặc dù lần trước gặp mặt thời điểm là hắn biết Lâm Phong không phải người thường, nhưng cũng không nghĩ tới hắn lại còn là một cái liền chính mình sư phụ đều tôn sùng trận pháp đại sư.

Nơi này cũng chỉ có Lạc Ly một người biết Lâm Phong đối trận pháp có rất đào tạo sâu nghệ, bất quá Lâm Phong chính mình không để cho tự nhiên cũng sẽ không, chỉ là sùng bái nhìn Lâm Phong.

Cảm thụ được mọi người ánh mắt, Lâm Phong chậm rãi thu nhìn lại thiên mục ánh sáng, nhân nhật mở miệng nói: "Gia tiền bối cũng không cần tự coi nhẹ mình, cần biết trận pháp nhất đạo, oát hàn tựa như biển, mà học tập lại khó khăn chán nản, thời điểm trận pháp càng là nhất kiện đã hao tổn tinh lực lại hao tổn thể lực sự tình, trước thế hệ có thể vài thập niên như một ngày nghiên cứu sâu đạo này, cái này quả thật chúng ta học tập tám gương."

Không đợi Gia Đa Bảo mở miệng, Lâm Phong nói tiếp: "Tiền bối thật chỉ là thiếu khuyết danh sư chỉ mà thôi, cũng tỷ như tiền bối bố trí ở bên ngoài điện đảo Ngũ Hành trận, trận này thật căn bản không tính là cái gì tinh thâm trận pháp, thế nhưng tiền bối ngươi lại đưa hắn bố trí được dờ dờ ương ương, bởi vậy đó có thể thấy được trận này phải là tiền bối tự động xem trận đồ nghiên cứu ra được, mà cũng không danh sư chỉ đạo, ta đúng không?"

"Đối, trận pháp này đúng là ta tại một quyển cổ trấn đồ bên trên học đến, bất quá ngươi ta trận pháp này bố trí dờ dờ ương ương là có ý gì?" Gia Đa Bảo tuy bị Lâm Phong trước đó câu nói kia cấp trấn trụ, nhận định Lâm Phong trận pháp tạo nghệ rất cao, nhưng hắn đồng dạng là một mười phần tự tin người, hắn tự tin mình đã đem cái này điện đảo Ngũ Hành trận hoàn toàn hiểu rõ, cho nên khi nghe được Lâm Phong hắn trận này bố trí được dờ dờ ương ương lúc, trong lòng khó tránh khỏi sinh ra không phục. khẩu khí tự nhiên cũng toát ra vẻ bất mãn ý.

Lâm Phong cười nhật, cũng không để ý, hắn vốn không nguyên ý nhiều, chỉ là xem ở Gia Đa Bảo là Thiên Tuyết sư phụ phân thượng, muốn chỉ hắn một chút, lập tức êm tai mở miệng nói: "Cái gọi là điện đảo Ngũ Hành trận, thật phá chính là đem một cái đơn giản nhất ngũ hành khôn trận trái lại sử dụng, lại lợi dụng ngũ hành tương sinh tương khắc biết tầng như vậy nhất công kích lực mà thôi."

"Ngũ hành khôn trận? Lại thêm nhất công kích lực? Còn mà thôi?" Gia Đa Bảo sắc mặt thay đổi, hắn cho tới bây giờ liền chưa từng nghe qua khôn trận cái khái niệm này, hắn cũng không cho rằng cái kia có thể dễ cho tiền thiên tứ trọng cao thủ đều ăn xệp công kích chỉ là Lâm Phong trong miệng nhất công kích lực.

Hắn cho rằng Lâm Phong đây là đang trang bức, tại nói chuyện giật gân, không biết mùi vị.

"Như ta vậy có thể Gia tiền bối ngươi cũng không tán thành, đã như vậy, chúng ta không ngại cùng đi ra ngoài bên ngoài, ta vào ngươi bố trí trận pháp, ngươi tới khống chế, nhìn ta một chút có thể hay không tại mười hơi ở giữa đưa ngươi trận pháp phá vỡ."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Đây coi là trang bức sao

"Cái gì? Mười hai phá vỡ ta điên đảo Ngũ Hành trận? Một cái, người cũng quá cuồng vọng đi, coi như người thực sự là trận pháp đại sư, ta cũng tuyệt không tin tưởng người có thể ở mười hai ở giữa phá vỡ ta đại trận."

Gia Đa Bảo nghe vậy tựa hồ là chịu đến cực đại vũ nhục, sắc mặt lúc trắng lúc xanh, khẩu khí cũng sẽ không khách khí, mấy câu nói đó cơ hồ là hô lên.

Ngay cả Lạc Tu đều cảm thấy Lâm Phong lời này có nói khoác mà không biết ngượng, thật sự là quá phận một, bất quá hân nhưng không nói gì, chỉ là ánh mắt hướng Lâm Phong liếc liếc, ý bảo hân nhanh lên nghĩ biện pháp thu hồi.

Thiên Tuyệt nhìn phía Lâm Phong ánh mắt lại trở nên vô cùng phức tạp, nguyên bản trong lòng nàng đối Lâm Phong là tràn ngập hảo cảm, lúc này lại cũng hiểu được Lâm Phong không nên làm như vậy chúng vũ nhục chính mình sự phụ, chỉ là nàng lại không biết nói vì sao, nàng ở sâu trong nội tâm vậy mà tin tưởng Lâm Phong thật có thể làm được tại mười hai bên trong bài trừ chính mình sự phụ tuyệt kỹ sở trường.

Chỉ có Lạc Ly vẫn giống như Lâm Phong bình tĩnh, nàng lúc này có thể đối Lâm Phong sùng bái sớm đã đến một loại như nước sông cuộn cuộn, liên miên bất tuyệt mù quang hoàn cảnh. Lúc này nếu như Lâm Phong nói cho nàng biết có thể hút một cái làm tung hoành chi hải toàn bộ nước biển, không chừng nàng cũng có thể tin.

"Đúng đây, da trâu ai sẽ không thổi, có vài người cái nào chính là ưa thích lấy lòng mọi người, thoáng học da lông mà bắt đầu giả trang lão sói vẫy đuôi, thực sự là không biết cảm thấy thẹn vì vật gì."

Gia Đa Bảo tiếng nói vừa dứt, Lữ Khinh Hân liền kỳ quái trào phúng lên Lâm Phong tới.

Lâm Phong lại tựa hồ như căn bản không coi ra gì mỉm cười, làm mời thủ thế, bình tĩnh mở miệng nói: "Gia tiên bối mời!" Hết cũng không lo mọi người phức tạp ánh mắt, trước hướng phủ thành chủ bước ra ngoài.

"Hừ, không biết sống chết đồ vật, ta xem cái này một cái tám phần mười là muốn mượn cơ hội chạy trốn mới là, cái gì chó má trận pháp đại sư, ta xem căn bản là một cái bất học vô thuật bọn bịp bợm giang hồ mà thôi. . ." Lữ Khinh Hân vốn định nắm lấy cơ hội hảo hảo tổn hại một tổn hại Lâm Phong. Nhưng không nghĩ hân vừa mới đến "Bất học vô thuật" bốn chữ lúc cũng cảm giác được Thiên Tuyệt băng lãnh ánh mắt bắn vào trên người mình, lập tức lập tức phản ứng, nếu như cái này một cái thật có thể phá Gia Đa Bảo trận pháp, vậy mình lời này lại không là ở nắng Gia Đa Bảo bất học vô thuật sao?

Chờ hân khi phản ứng lại cũng đã muộn, liền "Bọn bịp bợm giang hồ mà thôi" mấy chữ này cũng đã đi ra, đầu toát ra mồ hôi lạnh, phía sau lưng cột sống trận trận lạnh cả người, vội vàng mở miệng giải thích: "Ách, Thiên Tuyệt sư muội, người đừng hiểu lầm, ta. . . Ta không phải ý tứ kia, ta. . ."

"Hừ!"

Thiên Tuyệt lạnh rên một tiếng, trực tiếp quay đầu đi theo Gia Đa Bảo phía sau hướng ra ngoài bước đi, không để ý đến hân nữa.

Lữ Khinh Hân ngượng ngùng cười, phần nộ đi theo nàng phía sau đi ra ngoài, trong ánh mắt nhưng ở trong lúc lơ đãng hiện lên một tia hung ác, khóe miệng cũng hiện lên một nụ cười lạnh lùng.

Lý Đồng Hải mấy người cũng vội vàng bước nhanh theo sau, đối với Gia Đa Bảo trận pháp tạo nghệ bọn họ đều là như sấm bên tai, khó có được lúc này có người khiêu chiến hân quyền uy, loại này nào nhiệt lại có thể không nhìn.

Pủ thành chủ cửa chính, trước mặt mọi người hoàn toàn trống trải, vẫn chưa nhìn thấy có trận pháp tồn tại, bao quát Lạc Tu ở bên trong, mặc dù hân tu vi cao tuyệt, kiến thức uyên bác, không có phát hiện trận pháp tồn tại.

Nhìn thấy mọi người mê man ánh mắt, Lâm Phong mỉm cười đối Gia Đa Bảo nói: "Ta xem Gia tiên bối trận này sắc bén nhất Kim Lôi Thiên Hóa công kích đều an bài ở phía trước, ta liền tiến vào bên này trận thế, cũng xin tiên bối không được thủ hạ lưu tình, khởi động lớn nhất sát chiêu."

"Thanh niên nhân, người cần phải nghĩ kỹ, trận này sát chiêu một chỗ, đến lúc đó có thể liền lão phu muốn cứu người cũng không kịp." Gia Đa Bảo cũng không muốn Lâm Phong lúc đó vô duyên vô cớ chết ở chính mình trận hạ, hảo tâm mở miệng nhắc nhở một câu.

"Tiên bối cứ việc yên tâm làm đi, liền cái này điên đảo Ngũ Hành trận còn không làm gì được ta, ta vào trận." Lâm Phong khóe miệng hơi vênh lên, khẩu khí bên trong có ý hơi bất tài ý, Gia Đa Bảo quả nhiên nghe vậy trong lòng âm thầm tức giận Lâm Phong không biết điều, không biết sống chết.

Hơi thở hơi hơi một tiếng hừ lạnh, cũng không cần phải nhiều lời nữa, chỉ thấy hai tay hân múa ra một đạo Đạo Huyền huyền thủ quyết, một lát sau, trong

miệng hét lớn một tiếng: "Lên!"

Dứt lời chỗ, trước mặt mọi người xuất hiện một hồi cường liệt sóng linh lực, tùy theo một đạo hồng quang bốc lên, mọi người chỉ cảm thấy trước mắt hơi hơi một đen, vội vàng dõi mắt chung quanh, mảnh mẽ gấp toàn bộ phủ thành chủ đều bị một hồi hồng quang nhàn nhật vây quanh, sẽ không còn được gặp lại cái kia gần tây khứ tà dương.

Lâm Phong không có giống mọi người sắc mặt đại biến, hần chỉ là bình tĩnh nhìn bốn phía hồng quang, hướng Gia Đa Bảo mỉm cười sau đó xoay người hướng hồng quang ra lưng thường đi tới, tại đến hồng quang trước xoay người hướng Gia Đa Bảo nhàn nhật một câu: "Xin tiền bối kích hoạt sát trận, muốn công kích mạnh nhất nha!"

Hết liền muốn xoay người vào trận, cũng không ý ở giữa thoáng nhìn Gia Đa Bảo phía sau Thiên Tuyết chính tràn ngập lo lắng nhìn mình chăm chăm, trong lòng đột nhiên khẽ động: Nàng đây là đang quan tâm ta sao? Ta cùng với nàng chỉ là lần thứ hai gặp mặt, nàng vậy mà quan tâm ta? Không đúng, nàng đã có không có nhận ra ta tới?

Àn, nàng cái ánh mắt này rõ ràng chính là đã nhận ra ta, cũng rõ ràng là ở quan tâm ta, nàng thực sự là đang quan tâm ta!

Lâm Phong đột nhiên cảm thấy chính mình tim đập nhanh hơn, trong lòng bị một dòng nước ấm vây quanh, ngọt lịm, tê dại, thật không thoải mái!

Gặp Lâm Phong ngây ngốc, tràn ngập nhu tình ánh mắt nhìn mình chăm chú, Thiên Tuyết trên mặt cái kia hàng cỏ không thay đổi sương lạnh đột nhiên tiêu thất, mặt cười nhỏ bé hồng tựa đầu rù xuống xuống dưới.

Đợi cho nàng lần nữa ngẩng đầu chú mục lúc, đã thấy Lâm Phong đã hồi thân cất bước tiến nhập hồng quang chỗ, không khỏi trong lòng mọc lên một cỗ cảm giác mất mát.

Ngay tại lúc hai người trong tích tắc ánh mắt biến hóa, lại toàn bộ rơi vào Lạc Ly trong mắt, nha đầu trong lòng đột nhiên cảm giác đau xót, co quắp một trận, một hồi hơi hơi đau lòng, sắc mặt trong nháy mắt từ trước đó nét mặt tươi cười như hoa trở nên sầu não uất ức.

"Sát trận! Lên!"

Theo Gia Đa Bảo một hồi tiếng hét lớn, hai nữ tâm tư đột nhiên bị kéo trở về, ánh mắt đều nồng đậm thân thiết nhìn kỹ đứng dậy chỗ hồng quang bên trong Lâm Phong.

Lâm Phong phở vừa vào trận, theo Gia Đa Bảo tiếng quát, hơn mười đạo như lớn bằng ngón cái Ngân Lôi mang theo khí tức hủy diệt sẽ theo như vạn mã bốn đằng hướng hần đầu cực nhanh giáng xuống.

Nhìn thấy cái này rất nhiều uy thế tuyệt luân thiên lôi đồng thời rơi xuống, đem Lâm Phong bốn phía toàn bộ đường lui phong kín, ngoài trận mọi người đều sắc mặt đại biến, có lo lắng, có khiếp sợ, còn có nhìn có chút hả hê.

Lo lắng đoàn người tự nhiên là Lạc Tu Lạc Ly ông cháu cùng Thiên Tuyết thầy trò hai người, đừng xem Gia Đa Bảo tuy là trong lòng đối Lâm Phong có một chút bất mãn, thật vẫn là sợ hần bị chính mình trận pháp gây thương tích, dù sao giữa hai người cũng không thù hận.

Nhìn có chút hả hê người phải kể là Lữ gia phụ tử hai người, hai người bọn họ thấy một lần trận thế này, lập tức khỏe miệng hiện lên cười nhật, trong lòng thâm hồ sáng khoái, đặc biệt Lữ Khinh Hân, vẻ mặt thâm độc nụ cười, trong lòng càng là không ngừng tại cuồng tiếu, hò hét: Ta để ngươi trang bức, để ngươi cái này người quái dị đối nữ nhân ta nháy mắt ra hiệu, lần này thế nào, ha ha Giả bộ sẽ bị Sét đánh a! Ha ha ha!

Mà Lý Đông Hải ba người thì là nội tâm phi thường phức tạp, bọn họ đã hy vọng Lâm Phong bị bày sét đánh thành bột mịn, để giải bọn họ cái kia bị lừa gạt hận ý ngập trời, lại rất mâu thuẫn ở trong lòng yên lặng cầu khẩn hần thật có thể phá Gia Đa Bảo trận thế, chỉ có dạng này bọn họ hôm nay mới có mạng sống hy vọng.

Bọn họ nguyên bản tại Lạc Tu đến lúc trong lòng liền mọc lên mạng sống hy vọng, có thể về sau khi bọn họ phát hiện Lạc Tu cùng Gia Đa Bảo xưng huynh gọi đệ lúc, ba người tâm lập tức thay đổi thật lạnh thật lạnh, bọn họ lần nữa cảm giác được bị bóng đen của cái chết quấn quanh.

Có thể chỉ có tại Lâm Phong phá giải Gia Đa Bảo trận thế về sau, bọn họ mới có cơ hội trong khoảnh khắc đó thoát đi sanh thiên.

Trong trận, Lâm Phong bắt tài bữu môi, tại ngoài trận mọi người kinh hãi trong ánh mắt chân trái thoáng hướng bên trái di chuyển nửa bước.

Không sai, chính là nửa bước.

Khi hần cước bộ lúc rơi xuống đất, khắp bầu trời như vạn mã bốn đằng đẳng đẳng sát khí hơn mười đạo ngân mang trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

"Xoạt!"

Ngoài trận truyền đến một hồi kinh sợ tiếng nói, ngoài trận mọi người lại là mấy người vui cười mấy người buồn.

Gia Đa Bảo trong lòng giật mình, người khác có thể không rõ ràng Lâm Phong cái này nửa bước huyền diệu, mà hần nhưng là nhất quá là rõ ràng, đừng xem cái này nửa bước, vừa lúc giẫm tại chính hần một trận pháp duy nhất một cái an toàn tiết bên trên.

Đến đó, hắn không còn hoài nghi Lâm Phong, hắn dĩ nhiên minh bạch Lâm Phong thật là một trận pháp đại sư, mà không phải lúc trước chính mình cho rằng khoa khoa đàm luận mạnh miệng người.

Đã như vậy, Gia Đa Bảo tâm chỗ sâu giấu diếm cái kia tranh cường hạo thắng ý đã ở trong nháy mắt bị kích hoạt, hắn muốn nhìn Lâm Phong đã có vài phần bản lĩnh thật sự.

"Thập Phương Lôi Hỏa! Lên!"

Hét lớn một tiếng, Gia Đa Bảo hai tay lần nữa như thiểm điện bay múa.

Mọi người trông mắt nhất thời trợn thật lớn, lúc này trong trận đột nhiên gió nổi mây phun, trận thế bốn phía linh lực đều như nhận được nào đó chỉ lệnh nhao nhao hướng Lâm Phong đầu tụ tập, tùy theo tại Lâm Phong thân thể bốn phía xuất hiện một mảnh đỏ như máu biển lửa, tại hắn đầu xuất hiện lần nữa một mảnh ngân sắc lôi vũ.

Lần này Ngân Lôi số lượng... ít nhất ... Là trước kia những cái kia nhiều gấp mấy lần, đạt được kinh người mấy trăm đạo, cái kia uy thế cũng rõ ràng cho thấy lúc trước những cái kia Ngân Lôi nhiều gấp mấy lần.

Lần này Lâm Phong tựa hồ không nguyện ý lại để cho bên ngoài người có chút suy nghĩ kiểm tra cơ hội, ngay tại biển lửa cùng lôi vũ lúc xuất hiện, hét lớn một tiếng: "đã đến giờ."

Đồng thời hai tay hắn cũng như Gia Đa Bảo rất nhanh đánh ra mấy cái huyền ảo pháp quyết, theo hắn thoại âm rơi xuống, trong tay hắn pháp quyết cũng đã hoàn thành.

"Phá!"

Lại là một tiếng chấn đặc ngoài trận lòng người thần nhảy lên tiếng hét lớn.

Hai tay vung lên, từng đạo kim sắc long khí đột nhiên tùy theo hướng trận thế năm cái góc như thiểm điện lóe một cái rồi biến mất.

Theo kim quang biến mất, ở chung quanh hắn cùng đầu xuất hiện hùng hổ biển lửa cùng lôi vũ đã ở trong nháy mắt tiêu thất.

"Xoạt!" "Xoạt!"

Lại là một hồi kinh sợ tiếng nói xuất từ ngoài trận mọi người miệng, tất cả mọi người bị cái này khó tin một màn trấn trụ.

"Ha ha, đã đến giờ, hắn không có phá trận, hắn thua, hắn thua!"

Mọi người ở đây khiếp sợ thời điểm, Lữ Khinh Hầu một hồi điên cuồng tiếng ầm ỉ đám đông toàn bộ thức tỉnh, đều ánh mắt phức tạp nhìn phía chính bình thân ung dung, từ hồng quang bên trong vừa sải bước xuất trận bên ngoài Lâm Phong trên người.

"Người vì sao như thế hy vọng ta thua đây? Người sẽ không phải liên bởi vì người là Ma Hồn điện đệ tử a!" Lâm Phong khước miệng hơi vênh lên, bắt tài ánh mắt liếc Lữ Khinh Hầu liếc mắt, tiếp lấy chậm rãi nói: "Người ta Thiên Tuyết cô nương nhưng là Gia tiên bởi thân truyền đệ tử, có vẻ như nàng không có giống như người vậy bức thiết hy vọng ta thua."

"Ách. . . Ta. . . Ta. . . Đương nhiên là bởi vì ta là Ma Hồn điện người, thân ta là Ma Hồn điện đệ tử, đương nhiên là hy vọng người thua ở chúng ta đại trưởng lão thủ hạ, người không phải là ngây thơ cho là ta ngày họp nhìn người thắng đi, ha ha! Thua thì thua, lẽ nào người còn muốn nói sáo sao!"

Lữ Khinh Hầu tại Lâm Phong sắc bén dưới con mắt tựa hồ cảm giác được trong lòng mình bí mật hoàn toàn bị nhìn thấu, tâm chột dạ, vội vàng ồ ào vài câu che giấu đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Đây coi là chuyện gì

Đối mặt Lâm Phong phía sau vẫn như cũ tồn tại điên đảo Ngũ Hành trận cùng với Lữ Khinh Hầu kêu gào, mọi người biểu hiện khác nhau.

Lữ gia phụ tử tự nhiên là nhìn có chút hã hê, trên mặt tràn đầy thỏa mãn nụ cười, mặc dù Lâm Phong không có như nguyện chết ở trong trận biển lửa cùng thiên lôi công kích đến, bất quá có thể hạo hạo làm nhục hắn một phen cũng là đại khoái nhân tâm sự tình.

Mà Lạc Tu tỏ tôn cùng Thiên Tuyết đám người thì là suy tư trong lòng hàng ngàn hàng vạn, mâu thuẫn cùng, có thất lạc, có may mắn, có. . .

Chỉ có thân là người trong cuộc Gia Đa Bảo, hẳn biểu hiện nhưng là để cho mọi người không hiểu, mặc dù sắc mặt hẳn cũng như mọi người phức tạp, bất quá hẳn chịu đến khiếp sợ so với mọi người phải nhiều, lớn hơn.

Mà nhất làm người ta không hiểu là hẳn cái kia về mặt phức tạp bên trong vậy mà nhìn không thấy vẻ vui sướng, tương phản vậy mà nhiều một tia thất lạc, vẻ khâm phục, tối đa dĩ nhiên là khó tin.

Người khác không biết, chính hẳn rõ ràng nhất: Ngay tại biển lửa cùng lôi vũ tiêu thất đồng thời, hẳn phát hiện mình cùng trước mặt điên đảo Ngũ Hành trận ở giữa liên hệ vậy mà cũng như kỳ tích tiêu thất.

Không có quá kinh hãi, hẳn biết đây là Lâm Phong thủ đoạn, có thể đây là cái gì thủ đoạn thông thiên? Vậy mà có thể chặt đứt người bỏ trận cùng chỗ bỏ trí trận pháp ở giữa liên hệ?

Loại này thủ đoạn nghịch thiên quả thực chưa bao giờ nghe, khó tin.

Gia Đa Bảo phục, hoàn toàn phục!

"Là ta thua!"

Gia Đa Bảo bình tĩnh một câu nói, trừ vẫn như cũ khoe miệng mỉm cười Lâm Phong bên ngoài, hơn người ở tại tràng đều lần nữa bị khiếp sợ.

"Điều đó không có khả năng, cái này người xấu xí. . . Ngạch. . ." Lữ Kinh Hài cái thứ nhất gấp đến độ hầu như đều muốn nhảy dựng lên, bất quá hẳn mới nường ra nửa câu, liền phát hiện Gia Đa Bảo cùng Thiên Tuyết Lạc Ly đám người đồng thời hướng hẳn phóng tới băng lãnh ánh mắt, vội vàng phần nộ cảm miệng không còn dám.

"Lão gia này, này sao lại thế này?"

Lạc Tu về mặt không hiểu chỉ chỉ mấy trượng bên ngoài vẫn mạo hiểm hồng quang điên đảo Ngũ Hành trận, hỏi ra trong lòng mọi người nhất trí muốn biết vấn đề.

"Ài, ta chỉ biết các người bây giờ nhìn gặp trận pháp kia hiện tại đã không khỏi ta không chế, còn như cụ thể chuyện gì xảy ra, cái kia còn phải hỏi hẳn!"

Gia Đa Bảo nhẹ nhàng thở dài, hướng Lâm Phong chỉ chỉ.

Mọi người đều theo Gia Đa Bảo ngón tay nhìn phía Lâm Phong, Lâm Phong nhàn nhạt mở miệng nói: "Thật rất đơn giản, giống như ta trước đó chỗ, người chỗ bỏ trí đưa trận pháp này có chỗ thiếu hụt, mà ta chính là lợi dụng sự thiếu sót này thuận thế tiếp quản người bày trận mà thôi."

Chỗ thiếu hụt? Thuận thế? Tiếp quản? Mà thôi?

Chỉ đơn giản như vậy sao?

Trong lòng mọi người tràn ngập nghi vấn, bao quát Gia Đa Bảo cũng giống vậy, hẳn hồi nhớ tới trước đó người ta liền từng qua chính mình trận pháp có chỗ thiếu hụt, mà chính mình không chỉ có không tin, còn nói năng lỗ mồm.

Ngượng ngùng cười, Gia Đa Bảo rất muốn hỏi hỏi cái này chỗ thiếu hụt đến lại nơi nào? Có thể lại cảm thấy thật sự là mở không cái này miệng, hai mắt chuyển hướng Lạc Tu, đầu đi một cái xin giúp đỡ ánh mắt.

Lạc Tu hơi hơi đầu sau hướng Lâm Phong mở miệng nói: "Lâm Phong, cái này đến chuyện gì xảy ra?"

"A. . . Lâm. . . Lâm Phong, hẳn. . . Hẳn chính là Lâm Phong!"

Lý Đồng Hải đám người gần như cùng lúc đó la hoảng lên, trong nháy mắt này, ba người bọn hẳn mặt xám như tro tàn.

Tận đến giờ phút này bọn họ mới hiểu được vì sao Lạc Ly sẽ cùng cái này đen thui thanh niên nhân cùng một chỗ, nguyên lai cái này hắc tử chính là Lâm Phong.

Lý Đồng Hải trong lòng hung hăng đem Tề Hải mắng một trận, đkm dùng bỏ câu đưa tin lúc vì sao không đem cái này một cái rõ ràng như vậy đặc thù cho viết rõ ràng đâu, hại lão tử ăn bị thua thiệt lớn như vậy. Nhưng bây giờ mắng còn có một rắm dùng, hiện tại phòng chừng liền thoát thân cơ hội cũng không có.

Lữ Thiên Thu đang nghe Lâm Phong tên này thời điểm cũng là thất kinh, ngay tại mấy ngày trước, hẳn đã từng nghe Giang Nguyên nhắc qua tên này.

Hắn giật mình là Lâm Phong tốc độ phát triển, Giang Nguyên mấy ngày hôm trước còn Lâm Phong chỉ là một không đáng nói đến rắm đứa bé mà thôi, lúc đó hẳn cũng chỉ là bởi vì thống hận Lâm Phong giết hẳn hai đứa con trai, cho nên mới thuận miệng nói một chút mà thôi, nhớ đến lúc ấy hẳn Lâm Phong chỉ có tiên thiên nhị trọng tu vi, lúc này mới vài ngày thời gian, cái này một cái vậy mà lớn lên thành có thể nháy mắt giết tiên thiên tam trọng hậu kỳ Khuyển Dưỡng Thứ Lang tồn tại.

Loại này tốc độ phát triển chỉ có thể có nghịch thiên để hình dung. Xem ra nhất định phải nhanh nói cho Giang Nguyên cái kia lão già khốn nạn, để cho hắn nhanh lên nghĩ biện pháp diệt trừ cái này đáng sợ một cái, nếu như tùy ý hắn như thế trường thành tiếp, chẳng mấy chốc sẽ trở thành thánh giáo đại họa trong đầu.

"Không sai, ta chính là Lâm Phong, các người mấy vị có đúng hay không rất cao hứng, các người có thể không cần chạy xa như thế có thể hoàn thành tông môn giao cho nhiệm vụ."

Lâm Phong mỉm cười chế giễu lên sắc mặt tro ngụi Lý Đông Hải ba người.

"A. . . Không. . . Không có. . . Người. . ." Lý Đông Hải trong chốc lát không biết nên cái gì, hai mắt hướng Lạc Tu đầu đi một cái oán độc ánh mắt, hắn biết nhất định là Lạc Tu đưa bọn họ chuyển này con mắt nói cho trước mắt cái này hắc tử Lâm Phong.

"Ai, cái kia. . . Lâm. . . Lâm công tử, việc này thật sự là cùng ta Địa Sát tông không quan hệ, ta chỉ là ở trên đường xảo ngộ Lý Đông Hải mà thôi, ta Mộc Đẳng Sơn phát thệ, ta thật chỉ là xảo ngộ Lý Đông Hải mà thôi."

"Đúng đúng, xảo ngộ, ta Lệnh Hồ Sùng cũng phát thệ, ta cũng cùng Mộc đạo hữu, là xảo ngộ Lý Đông Hải, là xảo ngộ, xảo ngộ!"

"Các người. . . Các người khỏe vô si. . .!"

Lý Đông Hải hồn hển chỉ vào Lệnh Hồ Sùng cùng Mộc Đẳng Sơn hai người, khí mũi run rẩy không ra lời.

Lâm Phong cảm giác cái này không còn gì để nói, nhân tính mấy thứ trí mạng độc ở nơi này ba người trên người hầu như hoàn toàn thể hiện đến mức tận cùng: Tham dục, vì đạt được con mắt không từ thủ đoạn, ích kỷ, vì mình quyền lợi, không tiếc bán đứng bạn bên cạnh.

Hoàn toàn không có hứng thú tại đi quan tâm những thứ này rác rưởi ở giữa lẫn nhau khuynh ghim, hắn chậm rãi xoay người đối Gia Đa Bảo nói: "Người bố trí cái này điên đảo Ngũ Hành trận chỉ có hình mà không được thần, hưởng hồ cái này hình người cũng không có bố trí xong cả."

"Ta trước đó đã qua, cái gọi là điên đảo Ngũ Hành trận, thật chính là đem ngũ hành khốn trận trái lại bố trí, hơn nữa một ngũ hành công kích thuộc tính ở bên trong mà thôi. Trận này đơn giản thật nó cũng đơn giản, hắn không đơn giản thật hắn cũng không đơn giản."

Đến nơi đây gặp Gia Đa Bảo giống như một đệ tử tốt giống như tập trung tinh thần đang nghe, Lâm Phong mỉm cười, rồi nói tiếp: "Vì sao hắn đơn giản đây? Là bởi vì trận này thật thuộc loại tại khốn trận mà thôi, không hề giống cái kia chút khốn sát Huyền chung vào một chỗ trận pháp phức tạp, người bố trí chỉ cần học được ngũ hành tương sinh tương khắc nguyên lý, bình thường liền đều có thể bố trí."

Cái kia vì sao lại hắn trắc trở đây? Khó khăn này thật đã ở tại ngũ hành này tương sinh tương khắc, ngũ hành tương sinh tương khắc chỉ đạo phi thường thâm ảo tối nghĩa, mặt ngoài xem, thuộc tính ngũ hành rất đơn giản: Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim; Kim khắc Mộc, Mộc khắc Thổ, Thổ khắc Thủy, Thủy khắc Hỏa, Hỏa khắc Kim.

Từ mặt chữ thượng những thứ này tương sinh tương khắc đều rất dễ hiểu, có thể trên thực tế cũng không phải như vậy, cái này yêu cầu chúng ta đầu tiên giải cái gì là ngũ hành. Từ nghĩa rộng gốc độ nói: Ngũ hành bao quát thiên địa vạn vật, bao quát sướng vui đau buồn các loại (chờ) tất cả tình cảm. . ."

Ước chừng thời gian đốt hết một nén hương, Lâm Phong mới đưa về ngũ hành tri thức cùng với điên đảo Ngũ Hành trận chính xác bố trí phương pháp sử dụng toàn bộ giảng giải một lần, liêm liêm có khô cạn mũi, đành chỉ gắng giải.

Ngay từ đầu mọi người gặp Lâm Phong vậy mà không e dè trước mặt mọi người giảng giải, mỗi một người đều vênh tai, nghĩ kỹ hiểu học học cái này có thể đơn giản đánh bại đại lục đệ nhất trận pháp đại sư Nhân giáo.

Có thể mới nghe sau khi, trừ Gia Đa Bảo cùng Thiên Tuyết, Lạc Ly ba cái có chút trận pháp cơ sở người, bao quát Lạc Tu ở bên trong người khác thì là từng cái nghe được lơ lửng, nói gì không hiểu, mới người biết gia không phải khinh thường, mà là hắn căn bản cũng không sợ các người học trộm.

"Sâu sắc, sâu sắc, quá sâu sắc!"

Gia Đa Bảo tại Lâm Phong xong lại cúi đầu trầm tư một lát sau, đột nhiên hoa chân múa tay vui sướng lớn tiếng rít.

Ngay sau đó, Gia Đa Bảo làm một cái để cho tất cả mọi người tại chỗ mở rộng tầm mắt động tác.

Vừa sai bước đến Lâm Phong trước mặt, "Phù phù" một tiếng quỳ rạp xuống Lâm Phong trước mặt, trong miệng hô to: "Sư phụ ở trên, xin nhận đồ đệ cúi đầu!" Dứt lời liền muốn dập đầu.

Ai cũng không nghĩ tới Gia Đa Bảo sẽ có cái này giờ lên, bao quát Lâm Phong đều không nghĩ đến, hơi sững sờ sau phản ứng kịp, gặp Gia Đa Bảo đang muốn dập đầu, không kịp nghĩ nhiều, vội vàng phóng xuất ra một cỗ tinh thuần long khí đưa hắn nâng, không cho hắn đưa cái này đầu cho dập đầu xuống dưới.

"Gia tiên bối người làm cái gì vậy, mau mau xin đứng lên!"

"Không, ta là thật tình, người là ta đã thấy cao minh nhất trận pháp đại sư, không, là tông sư, ta nhất định muốn bái người làm thầy, mời sư phụ nhận lấy ta cái này bất tài đồ đệ a! Van cầu người!"

Lâm Phong một hồi bạo mồ hôi, đkm đây coi là chuyện gì, nguoi cái này cui đầu sư, vậy ta lại không là biến thành Thiên Tuyết sư tổ? Đậu móa, cái này đkm thiên cầu, tuyệt đối không được.

"Không được. . ."

Hai âm thanh đồng thời vang lên, một đạo tràn đầy như đỉnh đóng cột ý tứ hàm xúc giọng nam tự nhiên là Lâm Phong phát sinh, mà đổi thành một đạo nóng nảy hơi ngưng ngừng giọng nữ thì là Thiên Tuyết phát sinh.

Bao quát Lâm Phong ở bên trong, tất cả ở đây người ánh mắt đều nhìn về phía Thiên Tuyết, Thiên Tuyết mặt cười đầu tiên là hơi hơi một hồng, sau đó trong nháy mắt khôi phục đầy mặt bất cận nhân tình sương lạnh.

"Vi sao không được? Mặc dù ta niên kỷ lớn hơn nguoi, có thể cổ nhân không phải có mây sao: Đạt Già Vi Sư. Cái này rất hợp lý nha, sư phụ a, nguoi liền thu hạ ta tên đồ đệ này đi, ta cam đoan học tập cho giỏi Thiên Thiên Hưởng Thưởng. Thật, ta cam đoan!"

"Oa oa. . . Oa oa. . ."

Lâm Phong trực giác đầu lại vô số quạ đen tại hí, trên trán đóng đầy hắc tuyến, rồi lại trong chốc lát tìm không được thích hợp từ tới cự tuyệt Gia Đa Bảo cái này cử động điên cuồng.

Chỉ có hai chữ: "Không được!"

Thật Lâm Phong mình cũng còn không có hiểu rõ hấn thái độ mình tại sao lại kiên quyết như thế, kiếp trước chính mình chẳng phải thu qua tuổi tác lớn hơn mình đồ đệ sao?

Nhưng hôm nay đối mặt Gia Đa Bảo bá sư, hấn cũng không biết vì sao, tại hấn lòng có một thanh âm một mực tại hò hét: Không được, kiên quyết không thể thu lão nhân này làm đồ đệ, kiên quyết không thể!

"Cái này có gì không được, ta ngược lại thật ra cảm thấy Gia tiên bối đối, Đạt Già Vi Sư nha, Lâm Phong nguoi cũng đừng kiêu tình, nguoi xem nguoi ta Gia tiên bối như thế thành tâm thành ý, nguoi liền thu hạ hấn a!"

Lạc Ly là người thứ nhất thấy rõ Lâm Phong trong lòng nguoi, có lẽ là bởi vì nàng là người ở tại tràng bên trong nhất giải Lâm Phong nguoi, cũng có lẽ là nàng nữ nhân trời sinh giác quan thứ sáu tương đối linh mẫn, ngược lại nàng chính là nhìn ra, nàng biết Lâm Phong không muốn thu Gia Đa Bảo nhất định là bởi vì Thiên Tuyết.

Mà nội tâm của nàng cũng có một thanh âm đang điên cuồng hò hét: Nhanh nhận lấy Gia Đa Bảo, nhất định phải để cho Lâm Phong nhanh nhận lấy Gia Đa Bảo. Cho nên nàng mở miệng, mở miệng giúp Gia Đa Bảo cầu tình.

"Nguoi làm sao cái gì đều muốn cấm một gây, nguoi không nói gì không ai coi nguoi là cấm điếc, một nha đầu phiền từ nguoi biết cái gì, tại tránh qua một bên đi."

Lâm Phong có tức giận quát lớn một câu Lạc Ly, không cho nàng quấy rối.

"Hừ, cái gì nha đầu phiền từ, ta rất sao?" Lạc Ly ngoác miệng ra, đem ngực một cái, trước ngực cái kia vốn là miêu tả sinh động Đại Hung Khí càng là kém đem trên người hoàng sam xanh bạo, trong miệng bất mãn rầm rì một câu.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Kể dở hơi bên trong kể dở hơi

"Nhìn cái gì vậy, nhìn nữa có tin hay không cô nãi nãi đem nguoi mắt chó hạt châu đào xuống tới!"

Lâm Phong lại là một hồi bạo mồ hôi, ta nào có nhìn nguoi, lại ta còn dám xem sao? Nguoi cái kia đối hung khí thực sự quá ngực mãnh mẽ, đkm một lần nhìn liền lưu một lần máu mũi, ta đều nhanh thiếu máu.

"Ách, không thấy, ta không thấy, ta. . ."

Lâm Phong vội vàng quay đầu nhìn lại, đã thấy Lữ Kinh Hài chính khoe môi nhếch lên hai cái thật dài chảy nước miếng, là lưỡi mãnh mẽ liếm dưới lỗ

mũi treo được hai cái huyệt hồng.

Đậu móa, nguyên lai nha đầu kia mắng không phải mình nha!

"Sư phụ, người xem người Lạc nha đầu đều cảm thấy ta thích hợp làm người đồ đệ, người liền thu hạ ta đi, ta cái gì cũng biết làm, ta sẽ giặt quần áo, biết làm cơm, thật, người đừng nhìn ta như vậy, người không tin cái kia, không tin người hỏi ta đồ đệ Thiên Tuyết." Gia Đa Bảo xem ra là quyết tâm muốn báii sư, tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục giống như liền giặt quần áo làm cơm tất cả đi ra, vì chứng minh hần, lấy còn quay đầu đối Thiên Tuyết mãnh mẽ trát mấy lần con mắt: "Thiên Tuyết, ta không sai a!"

Mọi người đều một hồi ác hần, thật đúng là không nhìn ra cái này bình thường cao cao tại thượng, được xưng đại lục đệ nhất trận pháp đại sư Gia Đa Bảo còn có cái này một mặt.

Thiên Tuyết bắt đắc dĩ lắc đầu, lạnh lùng nói: "Ta không biết, chính người chuyện đừng hỏi ta."

"A. . . Đồ nhi ngoan, người làm sao có thể không biết đâu đúng không, người xem người thời điểm mới nhập môn lúc không phải là ta tay phân tay nước tiểu đem người nuôi lớn à, người cái kia tã còn không đều là ta tắm à, người ăn còn không đều là ta làm nha!"

"Ta nhập môn thời điểm là mười tuổi, y phục đều là tự ta tắm, cơm là hai vị bà lão làm."

Thiên Tuyết cho tới bây giờ chưa từng nghĩ chính mình sư phụ vậy mà lại có vô lại như vậy, không, chắc là vô sỉ một mặt, vậy mà mò mẫm tới mức này, thật sự là vừa bức mình vừa buồn cười, quả đoán ra lời nói thật.

"Ách. . . Là, người nhập môn mười tuổi, không cần tã. . . A, không đúng, mười tuổi cũng muốn tã đi, ta nhớ được. . . Ngạch. . . Ngạch, nhớ không rõ, nhớ không rõ."

Gia Đa Bảo mặt mo bị nghẹn thông hồng, trong lúc nhất thời nghĩ không ra càng lời hay tới biện giải, chỉ có thể trong miệng mò mẫm một trận.

"Gia tiên bối, người chính là đứng lên trước đi, ta không thể nhận người làm đồ đệ, bất quá chúng ta có thể một chỗ lẫn nhau thảo luận trận pháp chi đạo, người xem coi thế nào?"

Lâm Phong nín cười, trong lòng cũng bị lão đầu nhi này làm vui, đây quả thực là một cái kẻ dờ hơi!

"Không được, không được, nghĩ tới ta Gia Đa Bảo đường đường Ma Hồn điện đại trưởng lão, lại làm lấy nhiều như vậy thủ hạ đệ tử hòa thân đồ đệ mặt, ta làm sao có thể không giữ lời đâu, đúng không, ta hôm nay nhất định phải báii người làm thầy, nhất định phải, người không đáp ứng ta liền không nói."

Gia Đa Bảo là ăn đòn cân sắt tâm, hần hôm nay cái gì đều muốn báii sư.

"Vậy được rồi, người lão tiếp tục quý đi, ta đi trước một bước."

Lâm Phong bắt đắc dĩ, hảo ngôn khuyên bảo không được, không thể làm gì khác hơn là mạnh bạo.

"Không, người không thể đi!" Gia Đa Bảo kéo lại Lâm Phong ống quần, gắt gao túm ở trong tay, một bộ chết đều không buông tay ý tứ.

"Ta Gia tiên bối, lão nhân gia người làm sao cũng là ta trên đại lục có danh tiếng cao nhân cái kia, người người người này cả cùng một lưu manh vô lại giống như đầu, đây nếu là để người ta biết, vẫn không thể ném Ma Hồn điện mặt?"

Lâm Phong cũng là thực sự bắt đắc dĩ, lão gia hỏa này là quyết tâm, mềm không được cứng không xong, xem ở Thiên Tuyết mặt mũi, chính mình lại không thể làm được quá tuyệt, không thể làm gì khác hơn là mang ra Ma Hồn điện giải quyết, hy vọng lão gia hỏa này có thể ngại vì danh tiếng có thể có thể buông tha cái này vô lại hành vi.

Đáng tiếc hần lần nữa thất vọng. Gia Đa Bảo nghe vậy vậy mà hi hi cười nói: "Sư phụ a, người cũng đừng cả những thứ vô dụng này từ nhi tới lừa phỉnh ta, trên đại lục người nào không biết ta Gia Đa Bảo là cái tùy tính làm tao lão đầu, ta mới không cần cái gì danh tiếng đâu, ta chỉ cần một cái anh minh thần võ, anh tuấn tiêu sái, học thức uyên bác, rồng bay phượng múa, phi long tại thiên. . ."

"Đình chỉ, đình chỉ!" Lâm Phong một hồi ác hần, chỉ cảm thấy trong lòng bị mười vạn thất con mẹ nó phi nhanh trúng tên, sầm mặt lại, lạnh lùng nói: "Mặc kệ hôm nay người phá lớn thiên, ta đều sẽ không thu người làm đồ, người chính là đứng lên đi!"

"A. . . Không được a!" Gia Đa Bảo hét thảm một tiếng: "Sư phụ a, người không thể đối với ta như vậy, người ngược lại là điều kiện hoặc là cho ta một cái lý do, người đến cùng là vì sao không thu ta."

"Gia tiên bối, ta biết hần vì sao không thu người?" Lạc Ly không đợi Lâm Phong trả lời, đi tới Gia Đa Bảo bên người, nửa ngồi xổm người xuống, thần thần bí bí ghé vào lỗ tai hần nhẹ nhàng nói: "Thật hần không thu người là bởi vì người đồ đệ, hần. . ."

"Cái gì, hần là bởi vì Thiên Tuyết mới không thu ta, trời ạ, cái này cùng Thiên Tuyết có cái gì quan. . ." Gia Đa Bảo nghe vậy lập tức hét lớn một tiếng, đột nhiên tựa hồ mình bạch cái gì giống như, trên mặt lộ ra hèn mọn vui vẻ, ánh mắt mờ ám nhìn sang Thiên Tuyết lại nhìn sang Lâm Phong, cười hắc hắc nói: "Hắc hắc, sư phụ a, ta mình bạch người tâm tư, tất nhiên dạng này người thì càng hần là thu ta, người xem. . ."

"Đậu móa, ta còn không nhìn ra người lão gia hỏa này vậy mà bí ỏi như vậy." Lâm Phong trên mặt nhỏ bé hồng, hoàn hảo hần tìm tòi dịch dung mờ, người

khác nhìn không thấy. Len lén liếc một cái chính xấu hổ hồng khuôn mặt Thiên Tuyết, đã thấy Thiên Tuyết cũng đang hướng hân hưng hăng trừng tới.

Lâm Phong ngưng ngưng cười, rồi nói tiếp: "Ngươi đừng nghe Lạc nha đầu vô nghĩa, ta có thu hay không ngươi với ngươi đồ đệ không quan hệ, ta là bởi vì. . . Bởi vì ngươi tuổi tác quá lớn mới không thu ngươi, lại, chúng ta vẫn là lần đầu gặp mặt, ta cũng không hiểu ngươi làm người phẩm hạnh, ta làm sao có thể tùy tiện thu ngươi làm đồ đệ, đúng không!"

Lâm Phong vốn cũng không giỏi về nói sáo, cái này tất lên hoảng sợ tới đều không trôi chảy.

"A, như thế sư phụ ý tứ vẫn là nguyện ý thu ta đúng không, ha ha. Quá tốt, quá tốt!" Gia Đa Bảo trực tiếp liền sơ xuất Lâm Phong phía trước "Bởi vì ngươi tuổi tác quá lớn mới không thu" câu này, từ dưới đất nhảy lên một cái, giống như một hải tử giống như hoa tay múa chân đạo, hải lòng khó lường.

"Đối sư phụ, ta quyết định từ hôm nay trở đi theo ngươi, hắc hắc, dạng này sư phụ ngươi có thể nhanh hơn đối ta giải. Ha ha, ta quá thông minh!"

Bạo mồ hôi! Tuyết bức bạo mồ hôi! Tất cả mọi người tại chỗ đều bạo mồ hôi!

Cái này Gia Đa Bảo cùng nửa canh giờ trước Gia Đa Bảo đkm hoàn toàn là hai người nha, lúc này ai còn có thể nhận ra cái này giống như hải đồng lão đầu chính là đại danh鼎鼎 Ma Hồn điện đại trưởng lão, đại lục đệ nhất trận pháp đại sư Gia Đa Bảo?

Đây nếu là đi ra ngoài, tuyết bức là oanh động toàn bộ Nguyên Võ đại lục tin ở dòng đầu, không biết sẽ để cho bao nhiêu người mở rộng tầm mắt.

"Đầu mó, ta có bằng lòng ngươi theo ta không? Ta còn rất nhiều việc cần hoàn thành, ngươi theo ta sẽ gây trở ngại ta làm việc, cho nên ngươi không thể theo ta."

Lâm Phong xam mặt lại cự tuyệt hân yêu cầu, cái này điên điên khùng khùng lão đầu nếu như mỗi ngày theo chính mình, vẫn không thể bị hân cho mài từ từ cho chết.

"Ai, sư phụ ta à, ngươi người như vậy ngu xuẩn. . . Ngạch, không, không phải ngu xuẩn, ngươi người như vậy cố chấp đâu, ta theo lấy ngươi là vì muốn tốt cho ngươi biết không!" Gia Đa Bảo về mặt tiện hề hề hướng Lâm Phong dòn sức đánh ánh mắt.

"Tốt với ta, bà mẹ nó, chỉ ngươi cái kia tiên thiên đỉnh cao tăng ba cảnh, không phải ta xem không tầm thường ngươi, ta thật không cần ngươi bảo hộ." Lâm Phong vì đề lão nhân này hết hy vọng, ngược lại là nói cái gì tất cả đi ra.

"Sư phụ đầu óc ngươi người không biết chuyển biến đâu, " Gia Đa Bảo tiện hề hề đem mệnh tới gần Lâm Phong lỗ tai, nhẹ giọng nói: "Ngươi suy nghĩ một chút, ta muốn là theo chân ngươi, ta cái kia bảo bối đồ đệ không phải cũng muốn theo ngươi sao? Sau đó, hắc hắc, không cần ta đi!"

Lâm Phong nghe vậy chỉ cảm thấy ngàn vạn quạ đen lại tới, nghìn vạn lần thất con mẹ nó cũng đồng thời gào thét mà đến, đầu hân đã không có địa phương lại bỏ hắc tuyến, trong lòng hân đã bị con mẹ nó giẫm đạp được vỡ nát.

Đkm đây là một cái làm thầy người nên sao? Vì mình có thể học nghệ, đkm trực tiếp đã đem đồ đệ mình cho bán, cái này Gia Đa Bảo tuyết bức là cái kẻ dở hơi bên trong kẻ dở hơi a!

"Há, đối sư phụ, ta còn có một chuyện quên với ngươi, " Gia Đa Bảo tiếp tục tặc tặc nhẹ giọng tại Lâm Phong bên tai nói: "Sư phụ ngươi không cần lo lắng bối phận vấn đề, hắc hắc, chờ ngươi cùng ta cái kia bảo bối đồ nhi ra song vào đối về sau, ta đã đem năng đuổi ra môn tường, như vậy thì không tồn tại bối phận vấn đề, ngươi là a! Ha ha, ta là không phải rất thông minh!"

Gia Đa Bảo một bên nhẹ giọng lấy, một bên tặc hề hề liếc liếc đứng cách đó không xa không biết đang suy nghĩ gì Thiên Tuyết, đến chỗ cao hứng còn hoa chân múa tay vui sướng khoa tay múa chân lên thủ thế tới.

Cái này đkm tính là gì lặng lẽ nói, ngoại nhân mặc dù nghe không rõ hân cái gì, nhưng từ hân ánh mắt cùng thủ thế bên trong ai cũng có thể đoán ra đại khái tới.

Không phải sao, một bên Lạc Ly không nguyện ý, tiến lên một thanh kéo ra Gia Đa Bảo, chính mình đứng ở Lâm Phong bên người, một đôi trắng nõn giao thủ hướng eo thon thượng một xiên, tức giận nói: "Không được, ngươi không thể đi theo Lâm Phong bên người, ngươi bây giờ cũng còn không phải hân đồ đệ, ngươi như vậy theo như cái gì nha."

"Uy, Lạc nha đầu, ngươi chuyện gì xảy ra nha, ngươi vừa mới không phải đưa ta hân là bá sư à, này lại ngươi lại thay đổi đây?" Gia Đa Bảo không vui, cũng học Lạc Ly dáng vẻ hai tay chống nạnh, cùng một hải tử giống như tức giận nói: "Lại, ta muốn theo sư phụ ta lại không e ngại ngươi cái gì, ai cần ngươi lo à?"

"Ta. . . Ta. . . Tự nhiên muốn quản, ngươi chính là e ngại ta, ta là Lâm Phong bảo tiêu, ta muốn vì hân an toàn muốn, ta không thể tùy tiện để cho người nào đều cùng ở bên cạnh hân, dạng này không an toàn!"

Lạc Ly cái khó ló cái khôn, trực tiếp đem chính mình bảo tiêu thân phận cho bày ra.

"Bảo tiêu? Ngươi? Ngươi một cái nha đầu phiền tử, ngươi có thể không thể biên lí do tốt à, ngươi nghĩ cười ngạo ta sao?" Gia Đa Bảo khoa trương một tay ôm bụng, nửa khom người cười lên ha ha.

"Thôi đi, có tin hay không là tùy ngươi, ngược lại ta chính là Lâm Phong bảo tiêu, ngươi nghĩ đi theo hân, nhất định phải đi qua ta đồng ý. Hừ!"

Lạc Ly được nước dương dương tự đắc kiêu thủ, vẻ mặt đắc ý.

"Sư phụ, nhà đầu kia là thật?" Gia Đa Bảo gặp Lạc Ly nhiều như vậy Lâm Phong cũng không có phản bác, có tin tưởng là thật, không xác định hướng Lâm Phong hỏi một câu.

Lâm Phong gặp một già một trẻ này đầu võ mồm đáng đáp, đã vừa bực mình vừa buồn cười, bất đắc dĩ đầu, biểu thị Lạc Ly là thật, tiếp lấy mở miệng nói: "Ta trước rõ ràng một, ta hiện tại còn chưa phải là sư phụ ngươi, cho nên ngươi không được mở miệng bẻ miệng hô sư phụ."

"A, không thể nào, sư phụ ngươi như thể anh minh thần võ, thần công cái thế, vô địch thiên hạ, anh tuấn tiêu sái, thập toàn thập mỹ. . ."

"Ta Gia tiên bối, ngươi đầu gì cũng là cái tiên bối, ngươi xem ngươi bây giờ cái dạng này, nhiều xuống phần đầu, còn thập toàn thập mỹ, còn anh tuấn tiêu sái, ta nổi da gà tất cả đứng lên, buồn nôn như vậy, thiết thòi ngươi cũng lồi ra, mặt xấu hổ!" Đang bị Lâm Phong chứng thực thân phận về sau, Lạc Ly tâm tình thật tốt, tựa đầu thật cao vung lên, giống như một con đắc thắng trở về gà trống giống như, một hơi thở cách cách cách cách cắt đứt Gia Đa Bảo chuyện phiếm.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Âm mưu bại lộ

"Tốt, đều khác (đừng) kéo." Mắt thấy trời đều sắp tối, Lâm Phong thực sự không muốn nhìn nữa một già một trẻ này làm loạn, lên tiếng nói: "Thừa dịp hiện tại tất cả mọi người tại, chúng ta hay là trước làm chính sự."

"Chính sự! Đúng, đúng, trước làm chính sự, chính sự quan trọng hơn, không với ngươi cái con nhóc tính toán! Ta. . ." Gia Đa Bảo cười đùa vừa chuẩn bị mở kéo, lại bị Lâm Phong một cái sắc bén ánh mắt dọa cho vội vàng cầm miệng.

"Khanh khách!" Lạc Ly thấy thế hé miệng cười trộm, ánh mắt trên tức tại Gia Đa Bảo trên người loạn chuyển, tựa hồ lại đang đánh ý định quỷ quái gì.

Lâm Phong không tiếp tục để ý cái này hai hàng, thẳng xoay người ánh mắt sắc bén hướng Lữ gia phụ tử trên người liếc hai mắt, Lữ gia phụ tử bị ánh mắt này đảo qua, đều cảm thấy toàn thân một hồi rung động, đột nhiên có một loại bị nhìn xuyên cảm giác, trong lòng hơi hơi hộp một chút, thầm nghĩ: Lẽ nào cái này một cái biết cái gì?

Nhìn thấy hai người sợ hãi rụt rè đáng vẽ, Lâm Phong càng thêm xác định chính mình trước đó suy đoán, lạnh lùng mở miệng nói: "Lữ Thiên Thu, bây giờ ngươi nên tìm người hầu như đều đến đông đủ, có phải hay không ngươi nên kế hoạch."

"A. . . Cái gì, kế hoạch gì! Ta không có kế hoạch, ta. . ." Lữ Thiên Thu nghe vậy toàn thân run lên, hần không nghĩ tới Lâm Phong vừa lên tới liền thẳng vào chủ đề, trong lòng hoảng loạn lên: Lẽ nào hần thật đã biết cái gì?

"Thế nào, muốn ta giúp ngươi sao?" Lâm Phong khẩu khí càng thêm băng lãnh, Lữ Thiên Thu chỉ cảm thấy cả người như rơi vào hầm băng, trên trán bắt đầu đổ mồ hôi, run rẩy đều không trôi chảy.

"Ta. . . Ta thật không biết ngươi ở đây cái gì! Ta. . ."

"Sư phụ, chuyện này vẫn là ta tới đi!" Gia Đa Bảo cũng suy đoán Lâm Phong tựa hồ biết không ít, gặp Lữ Thiên Thu hoảng sợ đáng vẽ, có không đành lòng, hần chỉ nói Lữ Thiên Thu là vì lấy lòng Ma Hồn điện mà thôi, là cho nên đứng ra muốn giúp Lữ Thiên Thu giải vây.

"Ừm, cũng tốt, vậy ngươi trước hết."

"Là như thế này, ngày hôm trước chúng ta thu được Lữ Thiên Thu chim bồ câu truyền, là ở Bình Dương thành xuất hiện một quyền tuyệt thế tu luyện bí tịch, nghi là Huyền cấp bí tịch, còn Thiên Minh tông, Thiên Hoa tông đám người bây giờ đã đến đây cướp đoạt, cho nên chúng ta La tông chủ liền phái ta mang theo mấy người cũng đến đây nhìn một chút."

Lâm Phong đầu, trầm giọng nói: "Tốt, ngươi trước tạm đứng một bên, nghe nữa nghe người khác làm sao." Lấy quay đầu đối Lý Đông Hải đầu đi một ánh mắt, lạnh lùng nói: "Lý Đông Hải, ngươi tới."

"Tốt, " Lý Đông Hải lúc này sớm đã biết mình đám người bị Lữ Thiên Thu tính toán, lửa giận trong lòng ngập trời, cũng biết hôm nay cực khó có thể thiện, lập tức cũng buông tha chạy trốn chết ý tưởng.

Chấn chấn yết hầu, một tay chỉ vào Lữ Thiên Thu, phản hận nói: "Chúng ta cũng là ngày hôm trước nhận được Lữ Thiên Thu cầu tặc kia truyền thư, là ta Thiên Hoa tông kẻ phản bội Đĩnh Liên Võ xuất hiện ở Bình Dương thành, các loại (chờ) chúng ta ở đây, hẳn có là Bình Dương thành ra tuyệt thế công pháp, còn cái kia công pháp ngay tại ta Thiên Hoa tông kẻ phản bội Đĩnh Liên Võ trên người, cho nên ta mới lại. . ."

"Tốt, ngươi không cần lại." Lâm Phong mở miệng cắt đứt Lý Đông Hải, tiếp lấy xoay người lạnh lùng liếc một cái Lữ Thiên Thu, thần nhiên nói: "Lữ Thiên Thu, hiện tại đối ngươi."

"Đệch, Lữ Thiên Thu ngươi là tên khốn kiếp, ngươi đây là muốn làm gì!" Gia Đa Bảo nghe xong Lý Đông Hải sau cũng nổi lên nghi ngờ, lớn tiếng hướng Lữ Thiên Thu quát mắng: "Ngươi nhanh, ngươi vì sao muốn làm như thế, ngươi con mắt ở đâu."

"Ta. . . Ta. . . Ta không có. . ."

Lữ Thiên Thu cái trán lớn chừng hạt đậu toát ra mồ hôi lạnh, một đôi tròng mắt loạn chuyển, hiển nhiên là muốn tìm một cái gì lấy cớ, làm thế nào cũng tìm không được thích hợp lấy cớ, lắp bắp không ra lời.

"Đại trưởng lão, cha ta hẳn không có chớ để ý nghĩ, thật hẳn chỉ là muốn giúp chúng ta Ma Hồn điện cướp đoạt bí tịch mà thôi, hẳn. . ."

"Lữ Kinh Hào ngươi câm miệng!" Gia Đa Bảo chán ghét trừng liếc mắt đầu đầy mồ hôi lạnh roi, ánh mắt oán độc Lữ Kinh Hào, mở miệng cắt đứt hẳn nói sạo, tức giận nói: "Ngươi hẳn nương coi lão tử là ngu ngốc cái kia, muốn giúp Ma Hồn điện cướp đoạt bí tịch? Vậy tại sao còn phải trước nói cho bọn hẳn biết? Lẽ nào ta Ma Hồn điện nhiều cao thủ như vậy còn không giành được?"

"Ta. . . Ta. . ." Lữ Thiên Thu lúc này sớm đã tâm tư đại loạn, nguyên bản hoàn mỹ không một tí vết kế hoạch, nhưng không nghĩ đi ra Lâm Phong biến số này, riêng là đem bọn họ kế hoạch cho quấy nhiễu được rồi tỉnh rồi mù, thậm chí càng làm cho chính mình rơi vào khốn cảnh.

Ở trong lòng đem Lâm Phong trở chú n lần, đồng thời cũng sắp Giang Nguyên tổ tông mười tám đời cho hết mắng một lần, lão già chết tiết này đàn nhất không phải thứ gì, kế hoạch là hẳn ra, nếu như thành công công lao tất cả đều là hẳn, hiện tại ra cạm bẫy, đkm Lão Vương Bát Đản liên quý ảnh cũng không thấy.

Hắn thật đúng là không tin bên ngoài ra nhiều chuyện như vậy lão già chết tiết kia đàn hội còn không biết, nhất định là nhìn thấy hình thức không ổn liền trốn đi, đồ chó này lão câu!

"Lữ Thiên Thu, Giang Nguyên đều lấy ngươi làm thương sử, lẽ nào ngươi còn muốn bảo hộ hẳn sao?"

Lâm Phong lạnh lùng thanh âm lần nữa như một khóa tạc đạn nặng ký tại Lữ Thiên Thu trong lòng nổ tung, cái này một cái đến cùng là cái gì người cái kia, tại sao dường như cái gì cũng biết, hẳn vậy mà biết Giang Nguyên cũng ở nơi đây?

Lẽ nào hẳn đêm qua tại Đĩnh gia liền nhận ra Giang Nguyên cái kia lão câu? Là, nhất định là như vậy! Nực cười Giang Nguyên lão câu, nguyên lai kế hoạch sớm bị người nhìn thấu, hẳn lại vẫn dương dương tự đắc cho rằng kế này có thể hoàn mỹ không một tí vết gây nên Bát Đại Môn Phái nội đấu.

Bất quá Lữ Thiên Thu mặc dù trong lòng tại mắng to Giang Nguyên lão câu, cũng không dám bán đứng Giang Nguyên, hẳn biết rõ Giang Nguyên thế lực sau lưng đến khủng bố đến mức nào, rất rõ ràng nếu như bán đứng Giang Nguyên chính hẳn lại là một cái kết quả gì.

"Cái...cái gì Giang Nguyên? Giang Nguyên là ai. . . Ta. . . Ta không biết cái này nhân loại."

"Tốt, Lữ Thiên Thu ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, đã ngươi muốn thay Giang lão câu tử gánh, vậy ngươi liền chuẩn bị tiếp thu bọn họ những người này lửa giận a!"

Lâm Phong cũng biết Lữ Thiên Thu tuyệt đối không thể lại ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, xoay người tại Gia Đa Bảo, Lý Đông Hải bọn người trên thân nhìn quét một vòng, gặp bọn họ cũng là vẻ mặt mộng bức đáng vẽ, cười nhạt một cái nói: "Thực sự các ngươi tới trước đó, cũng chính là đêm qua, Giang Nguyên đã dẫn người đi qua Đĩnh gia."

"Cái gì? Hồn đàn Lữ Thiên Thu! Nguyên lai bí tịch sớm bị người cướp đi? Ngươi cái này đến an cái gì tâm?"

"Gia tiên bối ngươi trước không nên kích động, sự tình không có đơn giản như vậy." Lâm Phong nhận nhạt khuyên giải an ủi một câu Gia Đa Bảo, rồi nói tiếp: "Giang Nguyên vốn là muốn đi Đĩnh gia sát nhân đoạt bảo, bất quá vừa lúc đụng tới ta cùng với Lạc cô nương trùng hợp hội, hẳn cũng không có thực hiện được, ngược lại lộ ra chân tướng, bị ta xem ra thật lần trước tại Thiết Chiến thành bên ngoài truy sát Thiên Tuyệt cô nương cái kia hai cái sử dụng độc kiếm gia hỏa chính là Giang Nguyên thủ hạ."

"A "

"A "

Lâm Phong vừa dứt lời, Thiên Tuyệt cùng Lữ Thiên Thu đồng thời kinh hô một tiếng.

Lâm Phong tiên triều Thiên Tuyệt đầu, sau đó quay đầu lạnh lùng nhìn chăm chăm Lữ Thiên Thu nói: "Rất kỳ quái thật sao? Thật lần trước các ngươi phải đi tại Thiết Chiến thành bên ngoài truy sát Thiên Tuyệt cô nương cái kia hai gia hỏa chính là ta giết, hai người kia cùng ngày hôm qua Giang Nguyên mang đi Đĩnh phủ mấy tên thủ hạ kia sử dụng chiến kỹ đều là cùng một loại chiến kỹ, cái này rõ ràng bọn họ đều là một người."

Gặp Lữ Thiên Thu đã mặt xám như tro tàn, Lâm Phong tiếp tục mở miệng nói: "Tổng hợp lại những đầu mối này, ta phân tích ra Giang Nguyên phía sau nhất định cất dấu một cỗ thế lực to lớn, mà hần sở dĩ muốn theo đuổi giết Thiên Tuyết cô nương, con mắt chính là vì giả họa cho Thiên Minh tông. Lấy tạo thành các người Bát Đại Môn Phái ở giữa mâu thuẫn."

"Người vì sao khẳng định bọn họ là vì giả họa cho chúng ta Thiên Minh tông mà không phải bọn họ phá hủy đây?" Lạc Ly không hiểu hỏi.

Lâm Phong cười nhạt một cái nói: "Nguyên nhân có hai: Một Thiên Minh tông Thiếu tông chủ Thân Đồ Hoành Bạch bởi vì Thiên Tuyết cô nương mà bị giam đặt tại Đoạn Hồn nhai, cho nên Thiên Minh tông người có lý do trả thù Thiên Tuyết cô nương."

Đến nơi này trên tức liếc một cái sắc mặt nhỏ bé hồng Lạc Ly, Lâm Phong nói tiếp: "Hai, Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện thực lực xấp xỉ, nếu như hai tông này phải đánh nhau, tất phải gây nên toàn bộ Bát Đại Môn Phái rung chuyển."

Gặp người ở tại tràng đều âm thầm đầu, Lâm Phong nói tiếp: "Mà lần kia bọn họ quý kẻ bị ta phá về sau, vừa lúc lại để cho Lữ Thiên Thu đạt được Đình gia có bí tịch tin tức, cho nên bọn họ lại bắt đầu thiết kế, trước từ Giang Nguyên dẫn người đem bí tịch cướp đi, sau đó lại lợi dụng các người Đồ Huyền cấp bí tịch khát vọng, để cho toàn bộ các người đều tới đoạt bí tịch, như vậy thì có thể tốt cho các người kéo cừu hận, để cho các người tự giết lẫn nhau, mà bọn họ thì có thể trốn phía sau tọa thu ngư ông đắc lợi."

"Thật là ác độc mưu kế a!" Gia Đa Bảo bạch mi dựng thẳng, tức giận đến toàn thân run rẩy, gầm lên một tiếng: "Lữ Thiên Thu, người còn có lời gì muốn?"

"Không. . . Không phải như vậy, không phải. . . Dạng này, đây đều là cái này mặt đen một cái nói xấu, không sai là hần nói xấu, hần là người nhà họ Đình, Đình gia cùng ta Lữ gia là kẻ thù truyền kiếp, cho nên hần. . . Hần. . ."

Lữ Thiên Thu sớm đã lòng rối như tơ vò, thỉnh linh nghĩ đến một cái lý do, vội vàng giống như rom rã cứu mạng bắt lại không thả, bắt quá đến cuối cùng, chính hần đều cảm thấy cái này rom rã cứu mạng cũng không tin cậy, cuối cùng vẫn là không biên được.

"Hừ, chuyện cho tới bây giờ người còn muốn nói sáo, Lữ Thiên Thu người tốt sâu tính toán, hơn mười năm trước người tiễn con trai của người thượng ta Ma Hồn điện bá sư cũng là hôm nay âm mưu một bộ phận đi."

Gia Đa Bảo mặc dù tại Lâm Phong trước mặt biểu hiện giống như một kẻ dò hơi giống như, thật thông minh đâu, từ Lâm Phong phân tích bên trong hần lại suy đoán ra Lữ Khinh Hào vào Ma Hồn điện con mắt. Cũng thế, không người thông minh có thể trở thành là đại lục đệ nhất trận pháp đại sư sao?

"A. . . Không. . . Không có. . . Không phải như vậy. . ." Tại Gia Đa Bảo ăn thịt người dưới con mắt, Lữ Thiên Thu toàn thân run rẩy, trong miệng vội vàng biện giải, hần đã dự cảm đến hôm nay chính mình kết cục, ở trong lòng lại đem Giang Nguyên cái kia lão cầu hung hăng chửi một trận.

"Đại trưởng lão, đệ tử đối Ma Hồn điện, đối sư phụ, đối ngài đều là trung thành tận tâm, đệ tử từ nhập môn, vẫn luôn tại tông môn cũng không biết những chuyện này, đều là Lữ Thiên Thu lão gia hỏa này tại làm mưa làm gió, việc này không có quan hệ gì với ta cái kia, ta cũng là bị lừa người, ta. . ."

"Súc sinh, người câm miệng!" Gia Đa Bảo uống một hớp ngăn một thanh nước mũi một thanh lệ Lữ Khinh Hào, đối với loại này vừa đến nguy nan lúc liền cha mình đều bán đứng súc sinh, hần chán ghét tới cùng.

Không chỉ có là hần, ngay cả Lý Đông Hải Lệnh Hồ Sùng bọn người hướng hần ném tới ánh mắt khi dễ, cái này đkm còn là người sao?

"Lữ Thiên Thu, đi, ra người người sau lưng hạ lạc, chúng ta hôm nay có thể tha cho người một mạng, bằng không, người nên biết chính người kết cục, tại chúng ta trước mặt nhiều người như vậy, người cũng không cần trong lòng còn có may mắn." Một mực không có Lạc Tu lúc này cũng là tròn tròn đôi mắt trừng mắt Lữ Thiên Thu, mở miệng ép hỏi.

"Không sai, chỉ cần người ra Giang Nguyên hạ lạc, chúng ta hôm nay có thể tha cho người một cái mạng chó. Nhanh! Lão từ tính nhẩn nại hữu hạn!"

"Đối, nhanh, nhanh!"

Tại Gia Đa Bảo dứt lời sau Lý Đông Hải đám ba người cũng tình cảm quần chúng xúc động phần nộ lớn tiếng quát lớn, bọn họ lúc này trong lòng cái kia sáng khoái a, chiếu hiện nay xem tình thế, bọn họ biết hôm nay chính mình mệnh là bảo trụ. Lúc này cũng sắp hôm nay chịu đến tất cả khuất nhục toàn bộ tính tại Lữ Thiên Thu trên người.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Lại là người phá hỏng đại sự của ta

Lý Đông Hải ba người là sáng khoái, hiện tại đến phiên Lữ Thiên Thu hai cha con tại bóng đen của cái chết bên trong giây dựa, hai người mặt xám như tro tàn, đầu đầy mồ hôi lạnh cuộn cuộn mà xuống, run run rẩy rẩy, toàn thân sợ run, mỗi nhúc nhích, lại một chữ đều không phát ra được.

"Tất nhiên hẳn là chết đều muốn đảm bảo Giang Nguyên, " Lâm Phong liếc một cái Lý Đông Hải ba người, thần nhiên nói: "Vậy thì giao cho các ngươi."

"Hắc hắc, tốt, công tử yên tâm, chúng ta nhất định hào hào hầu hạ hai người phụ tử bọn hắn."

Lâm Phong vừa dứt lời, Mộc Đãng Sơn liền dẫn đầu tỏ thái độ lấy lòng Lâm Phong, tựa hồ hoàn toàn quên trước đó còn đối hắn hận thấu xương chuyện này.

"Đổi, giết chết cái này hai hỗn đản!" Lệnh Hồ Sùng cũng vội vàng phụ họa một câu, đồng thời âm lãnh ánh mắt hướng Lữ gia phụ tử quét tới, trong tay nhiều một thanh kiếm, không trả lời lại, như thiểm điện một kiếm hướng Lữ Thiên Thu đâm tới.

Lý Đông Hải cùng Mộc Đãng Sơn cũng không tỏ ra yếu kém, thấy thế hai người cũng mỗi người hướng Lữ gia phụ tử công tới.

Cái này ba người từ sáng sớm đến giờ trải qua mấy phen Đại Hi Đại Bi, nghẹn một bụng tà hỏa, lúc này vừa lúc toàn bộ phát tại Lữ gia phụ tử trên người, xuất thủ được không lưu tình.

Lữ gia phụ tử lúc này sớm bị sợ mất mật, hơn nữa bọn họ tu vi vốn cũng không bằng Lý Đông Hải đám người, Lữ Thiên Thu là ba ngày tam trọng trung kỳ, Lữ Kinh Hạo càng là vừa mới đột phá tiên thiên tam trọng. Mà Lý Đông Hải ba người thì là cùng một màu tiên thiên tam trọng hậu kỳ.

Tu vi thượng sai khác, lại thêm về số người sai biệt, còn có Lữ gia phụ tử căn bản không hề ý chí chiến đấu, cái này thường xuyên qua lại, không có ngăn cản hai chiêu, "A" một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, bị Lý Đông Hải cùng Lệnh Hồ Sùng hai người vây công Lữ Thiên Thu dẫn đầu trúng chiêu, một cái cánh tay trái bị Lệnh Hồ Sùng một kiếm cho chặt xuống.

"Cha, mau tới cứu ta, cứu ta a!"

Lữ Kinh Hạo cũng không biết là bị sợ hư hay là thế nào, lúc này vậy mà một bên chạy trốn một bên hướng lên trời quát to lên.

Tất cả mọi người là một hồi không hiểu lắm, Lữ Thiên Thu vừa mới bị chặt xuống một cánh tay đều tự thân khó bảo toàn, hắn lại vẫn gọi hắn đến cứu mạng?

"Vô liên si, đừng tổn thương con ta!"

Đột nhiên một đạo tiếng hét lớn do trời mà hàng, tùy theo một đạo hắc ảnh lóe lên tới.

Lâm Phong thoáng ngẩng đầu, khoe miệng hơi vênh lên, giống như sớm có dự liệu nhàn nhạt hướng bóng đen mở miệng nói: "Giang Nguyên lão thất phu, ngươi không tránh?"

"A. . ."

Lâm Phong tiếng nói vừa dứt, Mộc Đãng Sơn liền kêu thảm một tiếng bị đột nhiên xuất hiện Giang Nguyên một chương đánh bay.

Về mặt tức giận Giang Nguyên một tay lấy Lữ Kinh Hạo kéo đến phía sau, cũng không trả lời Lâm Phong, chợt thấy hắn hai tay vung lên, trong miệng hét lớn một tiếng: "Đều đi ra cho ta."

Lập tức, từ phủ thành chủ đại môn, tường viện các nơi xuất hiện hơn mười người quần áo đen, những người này ở đây Giang Nguyên ra lệnh một tiếng sau nhanh chóng đem Lâm Phong đám người bao vây lại.

Gia Đa Bảo cùng Lạc Tu đám người đều cả kinh, bọn họ đều nhìn ra cái này hơn mười người quần áo đen bên trong có ít nhất hơn ba mươi tiên thiên tam trọng cao thủ, hơn bốn mươi người tất cả đều là tiên thiên nhị trọng cảnh.

Lâm Phong tựa hồ là sớm có dự liệu, khoe miệng vẫn như cũ treo cái kia một tia chiều bãi thức mỉm cười, bình tĩnh nhìn quét một vòng bốn phía hắc y nhân, sau đó đưa mắt định lấy Giang Nguyên trên người.

"Nhìn không ra ngươi lão gia hỏa thật đúng là lợi hại, cái này Lữ Kinh Hạo dĩ nhiên là con trai ngươi." Lâm Phong cười ha ha một tiếng, nói tiếp: "Thương cảm Lữ Thiên Thu làm con rùa thay ngươi nuôi con vài thập niên còn không tự biết, vẫn còn ở liều mạng đảm bảo ngươi, thực sự là vô cùng ngu xuẩn!"

"Hừ, là chính bản thân hắn ngu xuẩn, trách không được ta!"

Giang Nguyên vậy mà không ngăn ngại chút nào, chẳng biết xấu hổ lạnh lùng mở miệng một câu.

"A. . . Giang Nguyên ngươi một cái lão cẩu, ngươi. . . Ngươi. . . Vậy mà. . . Ngạch. . ." Lữ Thiên Thu tại hai đại cao thủ cùng đánh hạ đã đứt một tay, tình cảnh vốn là nguy cấp, lúc này nghe được Giang Nguyên cùng Lâm Phong đối thoại, lòng như tro nguội, lại không để ý chết sống dừng lại thân hình, chỉ vào Giang Nguyên chửi ầm lên, bị Lý Đông Hải một kiếm đem hắn đâm cho đối xuyên, trước khi chết nghiêng răng nghiêng lợi từ trong miệng lại văng ra mấy chữ: "Giang. . . Cầu tặc. . . Ta. . . Thành quý. . . Đều không lại. . . Bỏ qua ngươi. . . Ngạch. . ."

"Láo lo, loại ngu vkl, ngươi còn sống đều bị đùa giỡn xoay quanh, hiện tại cũng chết, còn chém gió gì thế bức!" Giang Nguyên bắt tài liếc mắt nhìn Lữ

Thiên Thu thì thẽ, không hề liêm sỉ trào phúng một câu.

Lâm Phong mất lạnh nhìn Giang Nguyên cùng Lữ Thiên Thu xé bức, gặp Lữ Thiên Thu cứ như vậy chết, trong lòng không khỏi âm thầm tiếc rẻ, giữ lại hần ít nhất có thể biết một Giang Nguyên thế lực sau lưng tình huống. Bất quá lúc này người cũng đã chết, đáng tiếc cũng vô dụng.

Đối Giang Nguyên sở tác sở vi càng ghét tội cùng, lạnh lùng mở miệng nói: "Gặp qua vô sỉ, chưa thấy qua người vô sỉ như vậy, cho đối người trung thành tận tâm thù hạ mạng nón xanh, người còn có thể như thế chí khí hùng hồn, trên đời này còn có ai có thể so sánh người vô sỉ."

"Lú lo, " Giang Nguyên cười gằn, lập tức sắc mặt âm trầm quát lên: "Lâm Phong, lần trước bị người may mắn trốn một mạng, không nghĩ tới lần này lại là người phá hỏng đại sự của ta, hôm nay cần không thể để người sống nữa."

"Ha ha, người lần trước liền muốn giết ta, về sau thế nào, ta còn không là sống hảo hảo, ngược lại là người hai đứa con trai thay người còn lại tức." Lâm Phong bắt tài trào phúng Giang Nguyên một câu, tiếp lấy biến sắc, lạnh lùng nói: "Người ta thù mới hận cũ hôm nay là đến kết thời điểm, bất quá trước đó người dám không dám nói rõ lai lịch, vì sao phải đối ta người một nhà hạ độc thủ."

"Hỗn đản, người còn dám đề cập qua đi sự tình!" Giang Nguyên giận tím mặt, hai đứa con trai khi chết thảm trạng lập tức hiện lên trước mắt, hai mắt thông hồng: "Muốn biết ta lai lịch, người còn chưa đủ tư cách, bất quá ta có thể nói cho người, mặc kệ là người vẫn là người người nhà đều nhất định muốn chết, bởi vì các người đều là ta quân cờ, ha ha, không sai, đều là chết tiết quân cờ!"

Đối mặt Giang Nguyên điên cuồng lời nói, Lâm Phong sắc mặt trầm hơn, thanh âm lạnh hơn: "Ừm, quân cờ, ta xem người mới là người khác quân cờ, người bất quá chỉ là một con chó, một cái thương cảm bị người lợi dụng chó hoang mà thôi."

"Hỗn đản, người vậy mà mắng ta cha là cầu, cha ta chính là đường đường Bắc Minh thánh giáo. . ."

"Câm miệng!"

Giang Nguyên hai mắt hung hăng hướng Lữ Kinh Hân, ngách, không, hiện tại phải gọi Giang Kinh Hân, trừng liếc mắt, tức giận cắt đứt hần, ngăn cản hần xuống dưới.

Mặc dù Giang Nguyên đứng lúc ngăn cản Giang Kinh Hân, bất quá Lâm Phong các loại (chờ) người cũng đã nghe được "Bắc Minh thánh giáo" bốn chữ này.

Đối với bốn chữ này Lâm Phong vẫn là lần đầu tiên nghe được, cũng không có gì lớn phản ứng, chẳng qua là cảm thấy cái này Bắc Minh thánh giáo chắc là cùng Tu La điện lãnh đời thế lực.

Nhưng mà hần lại nghe được Gia Đa Bảo cùng Lạc Tu hai người nhẹ nhàng hít vào khí lạnh âm thanh. Hai mắt hướng hai người liếc một cái, gặp hai người vốn là vẻ mặt kinh sợ, ánh mắt lấp lóe, nhất thời minh bạch hai người này nhất định biết cái này cái gọi là Bắc Minh thánh giáo một ít tình huống.

Từ hai người bọn họ có tật giật mình tình huống xem, hần suy đoán cái này Bắc Minh thánh giáo chắc là một thế lực không lồ lại thủ đoạn sắc bén tổ chức, cũng không quá tốt đối phó.

Bất quá Lâm Phong lại cũng không sợ, hần thấy, những thứ này ba nghìn Phạm Tục Thế Giới trong cái gọi là thế lực, bất quá là hần trưởng thành đá kê chân mà thôi, chỉ cần chính hần mau sớm khôi phục tu vi, tại đường đường Đan Khí Cuồng Thánh trước mặt, cái gì Tu La điện, chó má Bắc Minh giáo, đều là một đám thương cảm vô tri con kiến hôi a.

"Cha sợ cái gì nha, mấy tên khốn kiếp này lập tức đều phải chết, coi như nói cho bọn hần biết thì thế nào, hướng chi ngài. . ."

"Vô liêm sỉ, ta để người câm miệng người nghe không hiểu sao?" Giang Nguyên sầm mặt lại, đối con trai của hần lớn tiếng mắng: "Người biết cái gì, cho ta thành thật ở phía sau ngây ngô, không cho phép nhiều lời nữa."

Cái này Giang Kinh Hân vốn định dùng sau lưng mình thế lực tại Thiên Tuyệt cùng Lạc Ly hai người mỹ nữ này trước mặt hảo hảo lộ lộ khuôn mặt, làm cho các nàng sợ, ước ao một phen, nhưng không nghĩ không Giang Nguyên luân phiên gầm lên, nhất thời cảm giác tại trước mặt người đẹp rất đẹp mặt mũi, lại không dám xông tới Giang Nguyên, không thể làm gì khác hơn là ngượng ngùng đứng ở Giang Nguyên phía sau, bất quá hai mắt lại như cũ lóe ra đắc ý ánh mắt tại hai đại mỹ nữ trên người chuyển động.

Thiên Tuyệt cùng Lạc Ly đều cảm ứng được ánh mắt của hần, hai nàng đồng thời hướng hần trừng đi một cái ánh mắt khi dễ, khiến cho trong lòng hần càng thêm ghen ghét.

"Cái gì chó má Bắc Minh thánh giáo, liên tên cũng không dám bại lộ, giống như con rùa đen rúc đầu giống như, ta xem đối gọi Bắc Minh ô quy giáo tốt, còn thánh giáo."

Đối với Lâm Phong bắt tài cười nhạo, Giang Nguyên đột nhiên lú lo một tiếng âm hiểm cười: "Một cái, người nghĩ dùng dạng này biện pháp làm tức giận với ta, nghĩ tới ta tại dưới con thịnh nộ tiết lộ tin tức cho người, người không cảm thấy người ý tưởng này rất ngây thơ sao?"

"Thôi đi, Giang lão tặc, người cũng quá để mắt các người kia cầu thí con rùa giáo, tại gia trong mắt, các người bất quá là một đám không biết mùi vị rùa đen rút đầu thôi, đã các người dám trêu ta, vậy thì chờ lấy gia đem các người con rùa người đầu tiên cái chặt xuống."

"Sur phụ!"

Lâm Phong vừa dứt lời, Gia Đa Bảo không biết lúc nào tới đến phía sau hắn, nhẹ nhàng kéo kéo hắn y phục, gấp hắn quay đầu trông lại, Gia Đa Bảo vội vàng đối hắn liên tiếp nháy mắt, ý bảo hắn không cần lo.

Lâm Phong biết hắn đây là kinh sợ cùng Bắc Minh giáo thế lực, không khỏi khẽ cau mày, ánh mắt hướng Lạc Tu nghiêng mắt nhìn qua đi, gấp hắn cũng là ánh mắt kinh sợ hướng chính mình khẽ lắc đầu, đồng thời còn tự tay kéo rục rịch Lạc Ly.

Lâm Phong bắt đầu đi lắc đầu, xem ra cái này Bắc Minh giáo lạm dụng uy quyền cực thịnh, liền Bát Đại Môn Phái đứng đầu Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện hai cái đại trưởng lão đều đối bọn họ kiêng kỵ như vậy, xem ra cái này Bắc Minh giáo quả thực không đơn giản.

Quay đầu lúc ánh mắt trong lúc lơ đãng quét chính cúi đầu trầm tư Thiên Tuyết, gấp nàng đầy sắc mặt ngưng trọng, mặc dù nhìn không thấy nàng ánh mắt, bất quá Lâm Phong suy đoán nàng nhất định là đang suy tư cái gì chuyện trọng yếu.

Bất quá hắn tại Thiên Tuyết trên mặt cũng không thấy một tia kinh sợ cùng lo lắng, phỏng đoán có thể nàng là bởi vì không biết Bắc Minh giáo lợi hại đi. Cái gọi là con nghệ mới sanh không sợ cọp.

"Sư phụ, cái này Bắc Minh giáo thế lực quá lớn, không dễ chọc, người đứng tại kích thích cái kia Giang Nguyên, chúng ta vẫn là nghĩ biện pháp mau rời đi nơi đây mới là."

Gia Đa Bảo thấy mình ám chỉ tựa hồ không có gây nên Lâm Phong coi trọng, trong lòng khẩn trương, không thể làm gì khác hơn là mở miệng nhắc nhở.

Lâm Phong hơi hơi đầu sau đó lại lắc đầu, không có. Gia Đa Bảo đoán không ra hắn đến có ý gì, trong lòng gấp hơn, chỉ phải đưa mắt hướng Lạc Tu nhìn lại, vừa lúc Lạc Tu đã ở nhìn phía hắn, hai người đều từ đối phương trong ánh mắt nhìn ra lo lắng cùng kinh sợ, rồi lại đều không thể tránh được.

Bọn họ lại không biết nói Lâm Phong thật là ở tính toán như thế nào tiêu trừ trong lòng bọn họ đối cái này Bắc Minh giáo sợ hãi bóng ma, hắn đã dự cảm đến Bắc Minh giáo đã tâm, biết coi như hôm nay bọn họ kế hoạch bị chính mình phá hư, bọn họ cũng tuyệt đối sẽ không dùng tay như vậy.

Cứ tiếp như thế cùng cái này Bắc Minh giáo sớm muộn sẽ có đánh một trận, mà muốn cùng Bắc Minh giáo không lờ như vậy thế lực khai chiến, tất phải yêu cầu Bát Đại Môn Phái người đi ra lực.

Nếu như không thể tiêu trừ Gia Đa Bảo trong lòng bọn họ đối Bắc Minh giáo sợ hãi, chỉ sợ đến lúc đó còn chưa khai chiến trước hết rơi vào hạ phong. Giống như cừu ngựa chiến long quyết cuối cùng chiến ý thiên bên trong chỗ, chiến ý đúng là quyết định một trận chiến đấu thắng bại then chốt. Nếu như Bát Đại Môn Phái người kinh sợ tại Bắc Minh giáo dưới đảm uy, liền sẽ không chiến mà bại, đến lúc đó Bắc Minh giáo âm mưu là có thể rất thuận lợi thực hiện được, quét sạch dựa vào tự mình một người, nhưng là vô luận như thế nào cũng giết không hết Bắc Minh giáo rất nhiều chó săn.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Nhân chi sơ tính bản thiện

Phải như thế nào tiêu trừ Gia Đa Bảo đám người trong lòng đối Bắc Minh giáo thời gian dài đọng lại hạ xuống sợ hãi bóng ma, đây không phải là trong thời gian ngắn là có thể làm được, bất quá Lâm Phong có lòng tin, hắn tin tưởng mình có thể làm được.

Hôm nay Giang Nguyên mang đến những người này đã đem là vừa mới bắt đầu.

Muốn tiêu trừ trong lòng bọn họ sợ hãi, liền muốn tiêu trừ cái này sợ hãi đầu nguồn, vậy bọn hắn biết cái này làm bọn hắn cảm thấy sợ hãi đối tượng thật cũng rất phổ thông, cũng không đáng sợ.

Nghĩ đến liền làm, tuyệt đối sẽ không dài dòng. Đây là Lâm Phong tác phong trước sau như một.

Tâm niệm vừa động, Bàn Long Thương bắt đầu.

Tay phải nhắc một cái, đem kim quang long lãnh Bàn Long Thương giờ cao khỏi, trên thân thương khảm nam chín đạo nổi thẳng đầu thương huyết sắc Điều Văn tại như máu tà dương hạ như từng cái bay vút lên Huyết Long đồng dạng uy mãnh tuyệt luân; Long Thiết mũi thương long lãnh u lãnh hàn quang hơi hơi giờ lên, chỉ xéo trời xanh. Càng lộ vẻ một cỗ không gì sánh kịp bá đạo khí tức.

Bàn Long Thương tới tay, cảm thụ được thương nội hàm cất giấu cái kia cỗ dâng trào lực lượng, Lâm Phong trong cơ thể chiến ý trong nháy mắt tăng vọt, một cỗ hào khí xông thẳng trong lòng, cả người khí thế cũng vào giờ khắc này nhanh chóng kéo lên, tóc dài sỏa vai không gió mà bay.

Bàn Long Thương bá đạo hợp với không ai bằng chiến ý, tại chiều nghiêng ánh mặt trời đỏ quạch hạ, Lâm Phong như nhất tôn chiến thần lệnh người chung quanh trong lòng câu sinh cứng bái ý.

"Giang Nguyên, nhận lấy cái chết!"

Lâm Phong một tiếng này quát lớn chấn đắc Giang Nguyên toàn thân run lên, đột nhiên có một loại đối mặt cái chết cảm giác sợ hãi. Trong lòng kinh hãi, không nghĩ tới mới vài ngày thời gian, cái này một cái dĩ nhiên cũng làm trưởng thành đến cao như vậy tốc độ, xem ra hôm nay nhất định phải từ bỏ người này, bằng không tất thành chính mình đại họa trong đầu.

Song trong mắt lóe lên một tia lo lắng, sắc mặt âm trầm như nước, hai tay vung lên, hơn mười người quần áo đen nhanh chóng động, từng cái co quắp vũ khí hướng Gia Đa Bảo đám người công tới.

Lâm Phong cái này hét lớn một tiếng đồng dạng để cho Gia Đa Bảo đám người trong lòng giật mình, lập tức minh bạch hôm nay là một cái không chết không thôi cục diện, đối mặt nhiều như vậy hắc y nhân, chỉ có tử chiến mới có đường sống.

Tại Lâm Phong như chiến thần hình tượng ảnh hưởng dưới, bọn họ từng cái cũng đều chịu đến cổ vũ, trong lòng đối Bắc Minh giáo sợ hãi cũng ít rất nhiều, lúc này thấy hắc y nhân công tới, từng cái nao nao lên tinh thần nghênh chiến đi tới.

Lâm Phong bị Giang Nguyên trở thành hàng đầu đối phó mục tiêu, tại hắc ý bảo hạ gần một nửa tiên thiên tam trọng cao thủ đều vây quanh Lâm Phong bên người, mười mấy cây các thức binh khí một chỗ hướng Lâm Phong toàn thân yếu hại bắt chuyện mà đến.

Hết dài một tiếng, thân hình triển khai, trong tay Bàn Long Thương như kim sắc cuồng long linh hoạt chuyển động, ghim, đâm, đánh, phanh, dây dưa, vòng, cản, cầm, đánh, phát.

Một hồi binh binh bång bång sắt thép va chạm âm thanh bên tai không dứt, càng kèm thêm từng tiếng đao kiếm gây tiếng như chói tai nhạc khúc truyền vào Giang Nguyên trong tai.

Giang Nguyên một mực đang nhìn chăm chú Lâm Phong bên này tình hình chiến đấu, gặp hắc tại hơn mười tiên thiên tam trọng hậu kỳ cao thủ vây công hạ vậy mà không loạn chút nào, một chiêu phía dưới lại bị trong tay hắc không biết là cái gì phẩm chất Kim Thương đập gãy mấy bả binh khí.

"Cha, cái kia cây thương phẩm chất không tệ!" Giang Kinh Hạo chứng kiến Bàn Long Thương uy mãnh, hai mắt thẳng hiện lên lục quang, trong ánh mắt tràn đầy tham lam, miệng sùng hầu như đều phải chảy nước miếng.

"Người muốn?" Giang Nguyên nghiêng con trai của hắc liếc mắt, trong đôi mắt vậy mà khó có được lộ ra một tia hiền lành ý: "Một hồi cha giúp người giành được."

"Cảm ơn cha! Ngài đối ta thật tốt!"

"Đưa nhỏ ngốc, người bây giờ là cha con trai duy nhất, cha không tốt với người đối còn có thể đối ai tốt. Một hồi cha muốn đi tự tay lại cái kia một cái, vì người hai cái ca ba bảo thù, chính người tâm."

"Vâng, cha yên tâm đi, hài nhi tự bảo vệ mình vẫn là không có vấn đề."

"A. . ."

Giang Kinh Hạo vừa dứt lời, một đạo tiếng kêu thảm thiết để cho cái này hai cha con đồng thời tâm đầu nhất khiêu, vội vàng quay đầu nhìn về phát ra tiếng chỗ nhìn lại. Cái này vừa nhìn, hai người cả kinh, lúc này ở Lâm Phong bên người vậy mà té một cái cổ họng phun lên một cổ huyết trụ hắc y nhân.

"Cái này. . . Cái này một cái còn là người sao? Tại nhiều cao thủ như vậy vây công hạ hắc. . . Hắc lại vẫn có thể sát nhân?"

Giang Kinh Hạo mắt lộ ra hoảng sợ, khó tin nỉ non.

"Hừ, hắc hôm nay phải chết!" Giang Nguyên sắc mặt âm trầm hầu như đều có thể bài trừ thủy đến, trong lòng hắc vậy mà lần nữa cảm thấy sợ hãi.

Đối mặt dạng này một cái chưa dứt sữa, còn bị dưới tay mình rất nhiều cao thủ vây công thiếu niên, trong lòng mình thậm chí ngay cả tiếp theo hai lần sinh ra cảm giác sợ hãi, đây là Giang Nguyên không thể chịu đựng, cảm thấy đã phát thế hôm nay vô luận như thế nào nhất định phải từ bỏ cái này đại họa trong đầu.

"Hài nhi chính người tâm, vì phụ muốn đích thân xuất thủ!"

"Ừm, cha cũng tâm!"

Gặp Giang Nguyên sắc mặt ngưng trọng lấy ra một thanh đen nhánh trường đao, Giang Kinh Hạo trong lòng không hiểu lắm nhảy mấy lần, một cổ bị thương đột nhiên truyền khắp toàn thân hắc.

Không kịp nghĩ nhiều, Giang Kinh Hạo vô ý thức kéo lại Giang Nguyên.

"Hài nhi người làm sao?" Giang Nguyên gặp con trai về mặt ai oán, đột nhiên không hiểu lắm kéo chính mình, không hiểu hỏi.

"Cha, nếu không. . . Nếu không chúng ta chạy a!" Giang Kinh Hào phản ứng kịp, hai mắt khẩn cầu nhìn Giang Nguyên, ngưng trọng nói: "Lòng ta đây trong đột nhiên nảy lợi hại, nếu không chúng ta hay là trước rút lui đi, núi xanh còn đó, các loại (chờ) chúng ta từ bên trong giáo nhiều nâng cao tay tới lại thu thập bọn họ cũng không trễ nha. Cha!"

"Ai, hài tử a, ngươi còn trẻ, có một số việc nhi ngươi không biết!" Giang Nguyên khe khẽ thở dài, rồi nói tiếp: "Cha lần này nếu như thất bại nữa liền không có cơ hội lại xoay người, ngươi là không biết, bây giờ bên trong giáo không biết lại có bao nhiêu người đang ngó chừng cha cái này Bạch Minh Sư vị trí. Chúng ta hôm nay nếu như chạy, khác (đừng) trên người đến, thậm chí khả năng ngươi ta đều muốn chịu đến trừng phạt nặng."

"A. . . Tại sao sẽ như vậy chứ? Ngài một mực đối thánh giáo trung thành tận tâm, lập xuống vô số công lao hiển hách, bọn họ làm sao có thể như thế đối ngài đây? Huống hồ phía sau ngươi không phải còn có phó thánh chủ đại nhân sao?"

Nhìn con trai phát xanh bên trong còn mang theo nửa điểm ngây thơ khuôn mặt, Giang Nguyên tiếp tục thở dài, giọng nói thoáng nặng thêm: "Hài tử ngươi nhớ kỹ, mặc kệ là ở thánh giáo hay là tại giang hồ, đều là lấy thực lực vì tôn, lấy Lợi ích vì tiên. Người với người ở giữa không tồn tại lâu dài hữu tình cùng cừu địch, duy nhất vĩnh hằng chính là quyền lợi. Tại quyền lợi trước mặt, bất kỳ cái gì người cũng có thể bán đứng, bất kỳ cái gì chuyện đều là không theo đạo lý nào. Ngươi muốn nhớ lấy cha, hiểu chưa?"

Giang Nguyên nhẹ nhàng đem con trai tay lấy ra, hai mắt lần nữa ngưng mắt nhìn Giang Kinh Hào khuôn mặt. Giờ khắc này, hắc trong ánh mắt chỉ có từ ái! Không có một tia thâm độc về tàn nhẫn; giờ khắc này, hắc chính là một cái từ phụ.

Cho dù ai gặp cũng không thể đưa hắc cùng trước kia cái kia âm hiểm xảo trá, cho dưới tay mình mang nón xanh còn chẳng biết xấu hổ nói năng hùng hồn đầy lý lẽ đồ vô si liên hệ với nhau.

Giang Kinh Hào trong đôi mắt nhin không được nổi lên hơi nước, hai tay run nhè nhẹ suy nghĩ lần nữa đi kéo phụ thân hắc, lại bị Giang Nguyên khẽ gạt đầu một cái ngăn cản, run rẩy tay đứng ở hắc trước người phụ thân nửa tắc chỗ.

Ai nhân chi sơ tính bản ác, ta nhân chi sơ tính bản thiện! Coi như là vô si hung tàn như Giang Nguyên, tại sâu trong nội tâm hắc, vẫn có cái kia một tia không muốn người biết thiện niệm, mặc dù hắc cái này thiện niệm chỉ đối Giang Kinh Hào một người. Mà dù sao đây cũng là thiện niệm, đây là không thể tranh luận.

Ai thế nhân bất hiếu! Coi như kiêu ngạo thâm độc như Giang Kinh Hào, vào giờ khắc này, trong lòng hắc đồng dạng tràn ngập đối phụ thân lo âu và không bỏ.

Đây chính là hiếu!

"Cha. . ." Giang Kinh Hào thanh âm cũng có chút run rẩy.

"Hài tử, đừng để nhiều, nếu như cha thật có cái gì bất trắc, có thể về sau liền không cách nào nữa che chở ngươi, ngươi phải học được kiên cường." Giang Nguyên lần nữa thuần thuần đối Giang Kinh Hào căn dặn một phen, ngược lại nét mặt từ quang tiêu thất, thay thế là vẻ mặt ngoan lệ, thanh âm nâng lên tám độ.

"Phải nhớ kỹ vừa rồi cha với ngươi, đối nhân xử thế liền muốn ác, muốn không từ thủ đoạn, nhân bất vi kỷ! Chỉ có ngươi thành công, người khác mới sẽ tôn trọng ngươi, đến lúc đó, sẽ không còn có người đi truy cứu ngươi từng làm qua cái gì, coi như ngươi từng là Thiên Hạ Công Địch, coi như ngươi từng người người oán trách, người khác cũng sẽ lựa chọn quên, lựa chọn nhìn hốt; mặt khác, ngươi nếu chẳng làm nên trò trống gì, coi như ngươi làm cả đời người tốt, cũng không có ai hội ngươi tốt, người khác sẽ chỉ ngươi là phế vật, phế vật! Hiểu chưa?"

Giang Nguyên hết quyết tâm, xoay người giương đao như thiểm điện hướng Lâm Phong đánh tới.

Ở nơi này hai cha con đối thoại thời gian này trong, lại có ba hắc y nhân té ở Lâm Phong Bàn Long Thương hạ. Chứng kiến mặt đất thủ hạ thi thể, Giang Nguyên con mắt sắp nứt, cũng không nói chuyện, gần người liền một đao phủ đầu hướng Lâm Phong bổ tới.

Lâm Phong vừa lúc một thương bói móc thiếu sót trước một người sử kiếm hắc y nhân, còn đến không kịp bạt thương, mãnh mẽ sau khi nghe thấy chuyển bóng sau lưng tới một đạo mãnh binh khí tiếng xé gió hướng đầu mình hăng hái mà đến.

Khóe miệng hơi vênh lên, cũng không bạt thương, ngược lại trên tay dùng sức, đem Bàn Long Thương hướng phía trước đâm một cái, thân thể mượn cơ hội như thiểm điện hướng phía trước vút qua, bỏ qua cho phía trước trúng đạn hắc y nhân thân thể, đi tới phía sau hắc, cầm thương tay phải thuận thế vira nhấc, đem cái kia còn chưa kịp ngã xuống hắc y nhân thi thể rất cao nửa thước nghênh hướng Giang Nguyên bổ tới trường đao.

"Phốc" một tiếng đao chém vào tiếng thịt âm vang lên, cái kia trúng đạn hắc y nhân đầu bị Giang Nguyên trường đao một phân thành hai.

Thừa dịp thời cơ này, Lâm Phong đã sớm đem Bàn Long Thương rút ra, khóe miệng hơi bất tài vui vẻ, nhàn nhạt nhìn về mặt phần nộ Giang Nguyên.

"Ta nghĩ đến ngươi sớm chạy trốn chết đi, không nghĩ tới ngươi còn dám tới chịu chết!"

"Một cái, khác (đừng) chuyển miệng lưỡi sắc bén, hôm nay ngươi phải chết." Giang Nguyên căm tức nhìn Lâm Phong, giống như thụ thương như dã thú điên cuồng khát máu.

"Hôm nay phải chết người là ngươi." Lâm Phong một tiếng quát lớn sau tay phải Bàn Long Thương chỉ xéo Giang Nguyên, trong cơ thể long khí cấp tốc

vận chuyển.

Giang Nguyên cũng không đợi, tay phải cầm đao, tay trái hướng bên người thừa ra mười mấy thủ hạ làm thủ thế, hơn mười người quần áo đen thấy thế nhao nhao theo tự tản ra, đem Lâm Phong bao vây vào giữa.

"Ha ha, Kỳ Chính Thập Tam Trận, Giang lão cầu, người có phải hay không vắng đầu, trận pháp này chính là trước đây cha ta sáng tạo, người nghĩ rằng ta hội không biết cái trận thế này biến hóa sao?"

Lâm Phong để cho Giang Nguyên chân động, hấn trong chốc lát buồn bực, vậy mà quên cái này một vụ, nhưng lúc này trận thế đã thành, lại biết Lâm Phong cũng sẽ không cho hấn thêm đôi trận thế cơ hội, khóp hàm khê cắn, dẫn đầu phát động trận thế, mười ba người nhao nhao có thứ tự hướng Lâm Phong công tới.

"Không biết sống chết."

Lâm Phong trong đôi mắt thần quang lóe lên, nhẹ nhàng phun ra bốn chữ.

Thân hình đột nhiên phát động, tay phải Bàn Long Thương giương lên, triển khai trí nhớ kiếp trước bên trong một loại Huyền cấp ngũ phẩm chiến kỹ < Phiêu Linh Thương Pháp >.

Trường thương đưa ngang một cái hoa phiêu linh, tiễn gió truy nguyệt bạn ta đi.

Lâm Phong cái này Phiêu Linh Thương Pháp một khi xuất ra, nhân thương hợp nhất, thương thế chột trái chột phải, bóng người chột cao chột thấp, lóe lên không chừng. Cộng thêm hấn quen thuộc cái này Kỳ Chính Thập Tam Kiếm Trận biến hóa chỉ đạo, tại mười ba người vây công hạ hấn như lại như cá gặp nước tới lui tự nhiên.

Mà Giang Nguyên đám người thì là kinh hãi, ngay tại một khắc trước nhắm ngay Lâm Phong bóng người ra chiêu, đợi được binh khí đến lúc đó lại phát hiện vậy mà là người một nhà, sớm đã không thấy Lâm Phong hình bóng.

"Ừm . ."

Đột nhiên một đạo thống khổ tiếng kêu rên truyền vào Lâm Phong lỗ tai, tâm thần mạnh mẽ chấn, vội vàng giương mắt nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Bả con rùa người đầu tiên cái chặt xuống

"Thiên Tuyệt!"

Gia Đa Bảo tiếng kêu sợ hãi cùng Lâm Phong đồng thời vang lên.

Vây công Thiên Tuyệt có một cái tiên thiên tam trọng cao thủ còn có bốn cái tiên thiên nhị trọng cao thủ, năng tu vi mới đột phá không bao lâu, vốn cũng không phải là cái kia tiên thiên tam trọng hắc y nhân đối thủ, càng đừng lại thêm bốn cái tiên thiên nhị trọng cao thủ, một không tâm phía dưới, năng cánh tay trái bị cái kia tiên thiên tam trọng hắc y nhân đâm một cái đối xuyên.

Gặp Thiên Tuyệt cánh tay trái máu chảy ồ ạt, tràn đầy sương lạnh mặt cười bởi vì đau đớn mà vặn vẹo, thân pháp cũng vì vậy mà thay đổi không linh hoạt, bị ngũ người quần áo đen bức đỡ trái hồ phải, tràn ngập nguy cơ. Lâm Phong tâm không hiểu đau xót, lòng nóng như lửa đốt, trong tay Bàn Long Thương căng thẳng, trong miệng một tiếng quát lớn: "Liệt Không Đề Huyết!"

Tuy biết Liệt Không Đề Huyết hao...nhất lòng khí, lại không thể quần công, vào lúc này không nên sử dụng, nhưng mà vì có thể mau sớm đi cứu viện Thiên Tuyệt, Lâm Phong cố chẳng phải nhiều.

Theo Lâm Phong thoại âm rơi xuống, Bàn Long Thương mũi thương thượng đột ngột xuất hiện một đoàn chói mắt kim quang, cánh tay phải run lên, đoàn kia kim quang bỗng nhiên bay ra, "Vù vù" một tiếng, kim quang tại hấn phía trước phương biến thành một thanh dài đến năm trượng lớn bằng bắp đùi thật lớn kim sắc thương ánh, kim sắc thương ánh hơi hơi rung động, như một cái bốc lên gào thét kim sắc hàng dài đi, chấn lòng người huyền.

"A. . . Đây là cái gì?"

"Cái này. . . Đây là cái gì chiến kỹ?"

"Tự khí thành Cương, cái này. . . Đây chẳng lẽ là truyền bên trong Huyền cấp chiến kỹ sao?"

". . ."

Lâm Phong không nghĩ tới là theo kim sắc thương ảnh xuất hiện, tất cả mọi người tại chỗ đều dừng lại trong tay động tác, từng đôi mắt đều là gắt gao nhìn chăm chăm không trung thật lớn kim sắc thương ảnh, tựa hồ tất cả đều xem ngây người.

Kim sắc thương ảnh mỗi thương nhắm thẳng vào một người trong tới gần Thiên Tuyệt phương hướng hắc y nhân, ở con mắt nhìn trùng trùng của mọi người hạ, cái kia tiên thiên tam trọng hậu kỳ hắc y nhân lại bị thật lớn thương ảnh khí thế sợ đến toàn thân run rẩy.

"Phốc" một tiếng, một cỗ mùi hôi thối từ người áo đen kia hạ thể truyền ra, lập tức tại hắc hai chân ở giữa trên mặt đất xuất hiện một đồng vàng bạc vật.

Cái này đường đường tiên thiên tam trọng cao thủ lại bị không trung cái này thật lớn kim sắc thương ảnh sợ đến đại tiện không khống chế.

Một hồi bạo mồ hôi, Lâm Phong bắt tài liếc mắt một cái vị nhân huynh này, hai tay trên không một dẫn, thật lớn kim sắc thương ảnh còn run lên, mỗi thương phương hướng vậy mà hơi hơi phát sinh di động, không còn chỉ vào vị kia đã bị sợ mất mật mà hắc y nhân, ngược lại chỉ hướng cách hắc không xa khác một người áo đen.

"A. . . Không được tìm ta. . . Không được tìm ta. . ." Cái kia bị chỉ hắc y nhân mặc dù không có trực tiếp sợ muốn đại, bất quá cũng chênh lệch không xa, một bên hồ vừa đem trong tay bình khí hướng mặt đất ném một cái, hai tay ôm đầu bay thẳng đến sau chạy thực mạng.

Lâm Phong bắt đầu dĩ cười cười, cũng không truy kích, cái kia đạo gần tiêu thất thật lớn kim sắc thương ảnh tại hắc chỉ huy hạ trong nháy mắt hướng đâm bị thương Thiên Tuyệt người áo đen kia bay đi, người kia không kịp kêu sợ hãi, chợt nghe "Thình thịch" một tiếng, thân thể hắc tại kim sắc cự thương hạ vỡ ra mớ, hóa thành một đám mưa máu.

Thiếu hai người Kỳ Chính Thập Tam Kiếm Trận liền xuất hiện một cái thật lớn lỗ thủng, hơn nữa bao quát Giang Nguyên ở bên trong tất cả mọi người bị kim sắc thương ảnh uy thế chấn trụ, hoàn toàn không biết động tác.

Lâm Phong dễ dàng một cái phi thân liền đến Thiên Tuyệt bên người, đưa tay nắm Thiên Tuyệt thụ thương cánh tay, Thiên Tuyệt vì lảng ở giữa, cánh tay ngọc đã bị hắc một thanh nắm trong tay, một tay kia cực nhanh lấy ra một cái bình ngọc, đem bên trong bột màu trắng tẻ ở chính chảy máu không ngừng chỗ miệng vết thương.

Thiên Tuyệt chợt cảm thấy đắc thủ cánh tay đột nhiên bị bắt, phục hồi tinh thần lại đang muốn phản kháng, đột nhiên cảm giác chỗ miệng vết thương truyền đến một hồi lạnh lạnh cảm giác, đã không còn đau đớn, vội vàng quay đầu nhìn lại, nguyên lai là Lâm Phong!

"Người. . . Cảm tạ!"

Thiên Tuyệt kiều khuôn mặt hơi hơi một hồng, phun ra ba chữ, dứt lời đã nghĩ sẽ bị Lâm Phong cầm cánh tay ngọc thu hồi.

"Đừng nhúc nhích, ta giúp ngươi băng bó một chút."

Lâm Phong tiếng nói rất nhẹ, có thể nghe vào Thiên Tuyệt trong tai lại có một loại không thể cự tuyệt ma lực, dĩ nhiên cũng làm như thế không gãy dựa nữa, lẳng lặng nhìn Lâm Phong móc ra một khối trắng nõn khăn mặt đem chính mình trên tay ngọc tổn thương miệng bọc lại, trong lòng vậy mà không hiểu lắm cảm giác thật ấm áp. Thật lâu không có loại này cảm giác, tại nàng trong trí nhớ hảo hảo như là hơn mười năm trước đã từng có loại cảm giác này, bất quá tựa hồ đã mờ nhạt.

Một lát sau, tại Lâm Phong ra một câu: "Tốt" lúc, nàng mới phản ứng được, phát hiện mình một khắc trước vậy mà xem si. Mặt cười lần nữa nhỏ bé hồng hồng bất quá trong nháy mắt lại thay đổi hồi trước đó vẻ mặt sương lạnh đáng vẻ, liền cảm tạ đều quên, chỉ là nhẹ nhàng đưa tay co lại Lạc Ly trở về.

"Hỗn đản!"

Đột nhiên lại là một tiếng quát lớn âm thanh nổ vang, Thiên Tuyệt vội vàng quay đầu nhìn lại, lại chỉ thấy bóng người lóe lên, Lâm Phong thân hình đã tiêu thất ở sau lưng nàng.

"A. . ." Một đạo tiếng kêu thâm thiết vang lên theo, ánh mắt mọi người cũng theo đó bị hấp dẫn tới.

Nguyên lai là trước đó vây công Thiên Tuyệt bên trong một người áo đen phản ứng kịp, muốn nhân cơ hội ám toán Thiên Tuyệt, bị Lâm Phong phát hiện, kết quả thành cái thứ ba bị Lâm Phong một quyền đánh bệ đầu người.

"Hừ, không có mặt đồ vật." Lâm Phong lạnh lùng hừ một cái về sau, đột nhiên xoay người hướng một cái phương hướng không hiểu lắm một câu: "Người hắc sao còn muốn xem tới khi nào, nhanh lên bỏ tới đây cho lão tử."

Mọi người ở đây không hiểu thời điểm, lại một đường mang ngượng ngùng thanh âm truyền tới: "Đến, tới!"

Tùy theo trong mắt mọi người bóng người lóe lên, Lâm Phong bên người nhiều một người vóc dáng cao to, đầu báo hoàn nhãn, một thân lam sắc trang phục hắc từ trung niên.

Tàn Đạo.

"Tiếp tục hoàn thành người nhiệm vụ."

Tại mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, Lâm Phong xem Tàn Đạo liếc mắt, lạnh lùng vút xuống một câu mọi người lại là một hồi không hiểu lắm.

"Minh bạch."

Tàn Đạo cũng không nói nhảm, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trong tay đột nhiên nhiều một cây đao đầu không tròn vẹn, dài khoảng hai thước đao hình bình khí, hai bước đi tới Thiên Tuyết bên người đứng vững, như một pho tượng đã không còn bất kỳ động tác gì.

Giữa sân trừ Lâm Phong cũng chỉ có Lạc Ly cùng Thiên Tuyết nhận thức Tàn Đạo, Lạc Ly lần trước liền đã từng hỏi qua Lâm Phong Tàn Đạo đi về phía, bất quá Lâm Phong lúc đó cũng không có nói cho nàng biết, lúc này Tàn Đạo xuất hiện để cho Lạc Ly trong lòng một hồi chua xót, thông minh như nàng, tự nhiên có thể đoán được một, xem ra Tàn Đạo là phụng mệnh đi bảo hộ Thiên Tuyết.

Thiên Tuyết cũng là cực kì thông minh người, lúc này thì như thế nào hội đoán không được! Trong lòng lại là ảm áp, ánh mắt hướng Lâm Phong cái kia như chiến thần bóng lưng nghiêng mắt nhìn qua đi.

Để cho Tàn Đạo bảo hộ thụ thương Thiên Tuyết, Lâm Phong trong lòng mới phát giác được kiên định rất nhiều, sắc bén ánh mắt đảo qua Giang Nguyên âm trầm như nước khuôn mặt, lạnh lùng mở miệng nói: "Tiếp tục a!"

Dứt lời trong tay Bàn Long Thương giương lên, thân hình theo như thiểm điện bay ra, bất quá cũng không phải bay về phía Giang Nguyên, mà là hướng một đám chưa hoàn toàn thanh tĩnh hắc y nhân đánh tới.

Bàn long vừa ra can đảm hàn, Cô gia thương cửu liên bắn tung tóe địch huyết.

"A" "A" ". . ."

Liên miên bất tuyệt tiếng kêu thảm thiết lệnh Giang Nguyên tâm kinh đảm hàn, phần nộ này ra, mặc dù hắc y sẽ không đau lòng vì những thứ này thủ hạ sinh mệnh, nhưng những thứ này thủ hạ đều là hắc hoàn thành nhiệm vụ nhất định lợi thế, nếu như lợi thế cũng không có, hắc ngày lành cũng liền chấm dứt.

Không đến thời gian ngắn ngủi, đội Giang Nguyên đã tinh hồn lại lúc, mặt đất đã nhiều hơn hai mươi bảy đủ hắc y nhân thì thế.

"Hồn đàn, đều lo lắng làm cái gì, lên cho ta, làm thật tên hồn đàn này!"

Giang Nguyên tiếng giận dữ rốt cục khiến cái này còn sống hắc y nhân hoàn toàn tỉnh táo lại, phát một tiếng hô, nhao nhao vung lên bình khí hướng Lâm Phong phóng đi.

Không phải bọn họ không sợ chết, mà là bọn họ tình nguyện chết ở Lâm Phong giành lại cũng không nguyện ý trở về sau bị Giang Nguyên dẫn vật chỉ từ. Đối với Giang Nguyên tàn nhẫn thủ đoạn, bọn họ mỗi cái trong lòng run sợ.

Ngay tại đêm qua, Giang Nguyên từ Đình gia thất bại tan tác mà quay trở về về sau, với hắc y một chỗ trốn về tám cái thủ hạ chính là bị hắc y tươi sống dẫn vật mấy giờ, cuối cùng không thành nhân dạng chết thảm tại phủ thành chủ hình phòng trong.

Những thứ này hắc y nhân đều là nhìn tận mắt cái kia tám cái đồng bạn thân thiết chết đi, vừa nghĩ tới bọn họ, những thứ này hắc y nhân trong lòng chỉ run lên, cho nên mới biết rõ đi công kích Lâm Phong người này sát thần lạnh ít dữ nhiều, bọn họ cũng tuyệt đối không dám lui lại nửa bước, bởi vì thế giới này thượng còn có so chết càng đáng sợ hơn đồ vật.

Giang Nguyên chính mình nhưng không có lập tức tiến lên cùng người khác thủ hạ một chỗ vây công Lâm Phong, ngược lại đi hồi sớm đã kinh ngạc đến ngây người Giang Kinh Hào bên người, vỗ nhẹ đánh bả vai hắc y, thờ dài, bất đắc dĩ nói: "Hải tử, hôm nay cục thế thắng bại khó liệu, người nhanh lên đi trước, thành này chủ phủ ngoại vì bị bố trí xuống trận pháp, người chỉ có thể đi mật đạo ly khai."

"Không, ta không đi, ta. . ."

"Vô liêm sỉ, đi nhanh lên, nhớ kỹ cha vừa rồi với người, người sau khi rời đi trực tiếp hội tổng đàn đi tìm phó thánh chủ, đem vật ấy giao cho hắc y." Giang Nguyên lấy xuất ra trước đó Lữ Thiên Thu viết khối kia ghi lại Quỷ hoa bảo điển vải vóc, đem nhét vào Giang Kinh Hào trong tay, rồi nói tiếp: "Đây chính là cái kia bộ phận từ Đình gia giành được Huyền cấp bát phẩm tuyệt thế công pháp, người trước phải đưa hắc y toàn bộ ghi lại, sau đó mới đưa hắc y giao cho phó thánh chủ đại nhân."

"Nhưng là. . ."

"Khác (đừng) nhưng là, quên cha vừa rồi với người sao? Cút nhanh lên, khác (đừng) ma ma tức tức, nhớ kỹ, nhìn ta phụ người trong thiên hạ, không gọi người trong thiên hạ phụ ta."

Giang Kinh Hào lời mới nói ra đã bị Giang Nguyên cho chặn trở về, không thể làm gì khác hơn là thật sâu liếc mắt nhìn Giang Nguyên, nhìn nửa liếc mắt chính như chiến thần đại sát tứ phương Lâm Phong, trong ánh mắt tràn ngập nồng đậm cừu hận.

"Cha, ngài nhất định phải trở về, hải nhi tại tổng đàn đợi ngài!" Giang Kinh Hào hết xóa sạch một thanh khóe mắt nước mắt, cắn răng một cái xoay người

hướng phủ thành chủ đại môn rất nhanh bay vút mà đi.

Lúc này Lâm Phong mặc dù phát hiện Giang Kinh Hân rời đi, cũng đoán được là Giang Nguyên thấy tình thế không ổn trước hết để cho con trai đào tẩu, bất quá thứ nhất bị từng cái không muốn sống hắc y nhân cuốn lấy vô pháp thoát thân; thứ hai cũng không bả Giang Kinh Hân loại kia phế quần áo lụa là để vào mắt, cũng liền tùy ý hất bỏ chạy.

Bất quá làm hắc không nghĩ tới là chính là cái này hắc kinh thường phế quần áo lụa là, về sau lại thành hắc kinh địch, cho hắc gây nên rất nhiều phiền phức. Đây là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

"Gia gia, hắc cũng quá ác đi, hắc đây là thật muốn đem những thứ này rửa đen rút đầu người đầu tiên cái chặt xuống a!"

Nhìn Lâm Phong cái này chiến thần bóng lưng cao lớn, Lạc Ly tim gan tim đập bạch bạch, lúc này những hắc y nhân kia đại bộ phận đều đi truy sát Lâm Phong, các nàng bên người chỉ có mấy con cá tôm, đối phó rất nhẹ nhàng.

"Cái này một cái quả thực không phải người!" Lạc Tu ánh mắt cũng có mê ly, hắc chưa từng thấy qua giống như Lâm Phong điên cuồng như vậy người, trong lòng thầm nghĩ: Trách không được trên người hắc sát khí hội nặng như vậy, chỉ mong hắc không được vì vậy rơi vào ma đạo mới tốt!

"Gia gia, ngài làm sao như thế hắc nha, bị giết cũng đều là người xấu, hắc làm sao lại không phải người, ngài không phải qua diệt cỏ tận gốc sao? Hắc đối địch người ác, làm sao lại không phải người nha!"

"Người nha đầu kia bình thường thật thông minh một người, này lại làm sao liền gia gia người đều nghe không rõ, Lạc lão đầu ý là sự phụ ta không phải người, hắc nên tính là. . . Xem như là thần!"

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Thương ảnh vs đao cương

Gia Đa Bảo chẳng biết lúc nào lại cũng đi tới Lạc Tu tổ tôn bên cạnh hai người, gặp Lạc Ly oán giận Lạc Tu, không khỏi ah cười giải thích một phen, sau đó tới gần Lạc Ly, tiện tiện nhẹ giọng nói: "Người cái này tựa hồ cứ gọi quan tâm sẽ bị loạn, ta xem người nha đầu kia là xuân tâm nhộn nhạo, coi trọng sự phụ ta a! Ha ha!"

"Ách. . . Nguyên lai là dạng này!" Lạc Ly theo miệng bằng lòng một câu, đột nhiên phản ứng kịp bị Gia Đa Bảo chế giễu, kiều khuôn mặt một hồng, vừa thẹn vừa giận nói: "Người lão già thói tha này, người không đứng đắn, người xem Lâm Phong một người đối phó nhiều người như vậy người cũng không đi hỗ trợ, còn không thấy ngại mở miệng bẻ miệng gọi sự phụ, ta xem người cái này sự thì không muốn bái. Hừ!"

"A. . . Đối, người được đối, được đối!" Gia Đa Bảo chợt tỉnh ngộ, vội vàng quay đầu đối đám kia mang đến thủ hạ quát lên: "Cũng đứng lấy làm gì, còn không đi lên hỗ trợ."

Dứt lời chính hắc cũng là giương lên bảo kiếm trong tay bạo trùng đi qua. Lý Đông Hải đám người ở Gia Đa Bảo quát lớn hạ cũng tỉnh ngộ lại, vội vã cùng đi.

Đạt được cái này mười mấy người cao thủ hỗ trợ, Lâm Phong áp lực nhất thời dừng lại, ra đoạt càng thêm sắc bén, đem một bộ "Phiêu Linh Thương Pháp" phát huy đến cực hạn, hắc y nhân tiếng kêu thảm thiết càng là liên tiếp, đám thằng Giang Nguyên lòng đang ri máu.

Mắt thấy mười mấy cái thủ hạ đã còn thừa không nhiều, Giang Nguyên biết hôm nay bại, bại thật thê thảm, bị bại đã không có đường sống. Ánh mắt thay đổi tiêm lệ.

"Xem ra chỉ có sử dụng bí pháp! Lâm Phong, Lâm Vĩ Nghi, Diệp Ngưng Sương, ta Giang Nguyên cho dù chết, cũng sẽ không để các ngươi khỏe qua!"

Giang Nguyên ánh mắt thâm độc lăm lăm một câu, trên người hắc khí thể bắt đầu kéo lên, một cổ mùi máu tanh ở trên người hắc truyền ra, mấy hơi ở giữa, tại hắc quanh người chậm rãi hình thành một đoàn huyết sắc khí vụ.

Theo khí vụ tăng, Giang Nguyên cả người hầu như đều bị một mảnh huyết hồng bao vây, thân thể hắc đang giận trong sương mù làm cho ảm đạm cho hiện, vậy cái kia huyết sắc khí vụ bên trong truyền ra nồng đậm mùi máu tươi trong nháy mắt gây nên Lâm Phong đám người chú ý.

Một thương bạo một người áo đen, Lâm Phong quay đầu nhìn về cái kia một đoàn huyết sắc khí vụ nhìn lại.

"Ừm, hóa huyết?" Lâm Phong trong lòng giật mình, đại não cấp tốc vận chuyển, cái này "Hóa huyết" không phải đại thế giới "Huyết Ma giáo" bắt truyền

bí mật à, bí pháp này làm sao lại xuất hiện ở nơi này? Huống hồ "Huyết Ma giáo" từ lúc năm trăm năm trước đã bị đại thế giới các đại tông môn liên hợp tiêu diệt, chẳng lẽ lại cá lọt lưới chạy trốn tới hạ giới?

"Hóa huyết" chính là một loại lấy thiêu đốt khí huyết tới trong nháy mắt để thăng thực lực bản thân tàn khốc công pháp, thiêu đốt khí huyết càng nhiều, thì pháp giả tu vi càng thăng thì càng nhiều. Bất quá đây là một loại đả thương địch thủ một ngàn tổn hại tám trăm thâm độc công pháp, phần lớn thì pháp người cũng sẽ bởi vì khí huyết cháy hết mà chết. Coi như không chết, trên cơ bản cũng là tu vi mất hết, trở thành phế nhân.

Bất quá dưới đây công pháp tu luyện tới chỗ cao lúc, có thể dẫn người khác khí huyết thiêu đốt, thì pháp giả chỉ cần một đỉnh bản thể khí huyết vì dẫn là được để thăng bản thể vài lần thậm chí gấp mấy chục lần tu vi.

"Huyết Ma hiện, tinh phong lên." Lâm Phong trong đầu xuất hiện câu này năm trăm năm trước rung động toàn bộ đại thế giới. Nghiêm sắc mặt, xem ra việc này không giống có thể.

Sắc bén ánh mắt quét nhìn một vòng, gấp hắc y nhân đã còn thừa không đến mười người, lại đại bộ phận đều là tiên thiên nhị trọng cá tôm, lúc này đã hoàn toàn bị Gia Đa Bảo đám người ngăn chặn, không có khả năng có nửa uy hiếp gì.

"Những cá này tôm giao cho các người, ta đi đối phó Giang Nguyên."

Lâm Phong giao cho một câu liền hoành thương đi tới vẫn còn đang thi pháp Giang Nguyên trước mặt, nghiêm sắc mặt, lạnh lùng nói: "Người cái này hóa huyết là nơi nào học?"

"Lú lo, một cái, không nghĩ tới người còn có thể nhận ra bản sử môn bí pháp này, xem ra là ta xem người." Giang Nguyên cười kèn kẹt, che tại trong huyết vụ làm cho ẩn làm cho hiện trên mặt vẻ âm tàn càng đậm, ánh mắt càng là không gì sánh được oán độc nhìn chăm chú vào Lâm Phong: "Ngược lại các người hôm nay đều phải chết, coi như nói cho các người biết cũng không sao, còn đây là ta Bắc Minh Thần Giáo bảo vật trấn giáo, bắt truyền chỉ mật, bất quá ta rất ngạc nhiên người là làm sao biết ta bí pháp này tên."

"Ta làm sao biết người cũng không cần quản, ta chỉ biết phương pháp này chính là nhân thần cộng phần cấm pháp, phạm là sử dụng phương pháp này người, đều phải chết!"

Lâm Phong đến cuối cùng cơ hồ là từng chữ từng chữ từ trong miệng toác ra, sắc mặt băng hàn cực kỳ.

"Lú lo, chết? Một cái, người cho rằng người còn có thể giết ta sao? Lúc này coi như là Nguyên Hồn cảnh cao thủ cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nằm ở ta dưới chân, người thật đúng là cho rằng chỉ bằng người tu vi kia có thể làm sao cho ta sao?" Giang Nguyên khẩu khí bên trong tràn ngập lộ vẻ sảo thâm điên cuồng, kể mà âm tiếu lớn tiếng nói: "Đừng nằm mơ, chuẩn bị chịu chết đi."

Dứt lời hai tay nhanh như tia chớp huy động liên tục mấy cái, chỉ thấy hần quanh người những cái kia huyết vụ trong nháy mắt tùy theo tiến nhập trong cơ thể hần, trên người hần khí thể cũng vào giờ khắc này kéo lên nói. Một cổ dây đặc khí huyết sát nhập vào cơ thể ra.

"Nguyên Hồn cảnh trung kỳ khí thể, xem ra Giang Nguyên đã điên, vậy mà thiêu đốt toàn thân khí huyết, hần đây là muốn cùng nhóm người mình đồng quy vu tận nhíp điệu."

Lâm Phong sắc mặt nghiêm túc, mặc dù hần lúc này trong cơ thể long hồn đã đến đệ tam cảnh hậu kỳ Phong, sắp tiến nhập đệ tứ cảnh, thực lực cũng đã đạt được tiên thiên tam trọng hậu kỳ đỉnh phong, cộng thêm hần long khí đặc tính, có thể có thể cùng Nguyên Hồn cảnh sơ kỳ người đối kháng mà không bị thua, có thể rồi Nguyên Hồn cảnh trung kỳ thực lực lại vẫn khác khá xa.

Hoàn hảo Giang Nguyên cũng cũng không phải thật sự là Nguyên Hồn cảnh trung kỳ tu vi, hần tiên thiên nguyên khí có thể đã đạt được loại cảnh giới đó, mà dù sao trong cơ thể hần còn trong có nguyên hồn, mà Nguyên Hồn cảnh cao thủ chân chính đáng sợ là bọn họ nguyên hồn tham chiến, nguyên hồn không chỉ có thể trực tiếp ly thể công kích, còn có thể giúp bản thể nhanh chóng tập kết nguyên khí, hình thành cường đại lực sát thương.

Không có nguyên hồn Giang Nguyên, mặc dù hần nguyên khí đã đạt được Nguyên Hồn cảnh trung kỳ nồng độ, nhưng mà không có nguyên hồn thêm được, lực công kích tối đa cũng sẽ chỉ so Nguyên Hồn cảnh sơ kỳ cao như vậy một ... mà ... Đã, cũng không phải hoàn toàn không có phần thắng.

Lâm Phong trong lòng âm thầm tính toán, bất quá coi như vậy, mình muốn thắng hần, độ khó cũng là rất lớn, xem ra một trận chiến này đã định trước hội thảm liệt không gì sánh được.

Nghĩ vậy, Lâm Phong vội vàng quay đầu nhìn về bốn phía nhìn quét một vòng, gấp thừa ra hắc y nhân đã hoàn toàn bị Gia Đa Bảo đám người tiêu diệt, âm thầm tiến khẩu khí, đưa mắt định tại chính song song đứng chung một chỗ hoảng sợ nhìn Giang Nguyên Gia Đa Bảo cùng Lạc Tu trên người, ngưng trọng nói: "Các người lập tức mang theo tất cả mọi người đây ra trăm trượng bên ngoài. Nhanh!" Giọng nói hoàn toàn không thể nghi ngờ.

"Nhanh, mau lui lại!" Gia Đa Bảo cùng Lạc Tu đều là gặp qua Nguyên Hồn cảnh cao thủ người, bọn họ cũng có thể nhìn ra Giang Nguyên lúc này khí thể đã đạt được Nguyên Hồn cảnh trung kỳ cảnh giới, đồng thời cũng biết loại tầng thứ này chiến đấu không phải bọn họ những người này có khả năng tham dự. Bọn họ đứng ở chỗ này nếu không giúp không Lâm Phong, sẽ còn chịu đến vạ lây, cái được không bù đắp đủ cái mất.

Hai người đối nhìn kỹ liếc mắt sau lập tức để cho Lý Đông Hải ba người cùng với Ma Hồn điện đám người truyền đạt mệnh lệnh lui lại mệnh lệnh.

Theo mọi người cấp tốc lui lại, rồi lại ba người vẫn chưa lui ra phía sau: Thiên Tuyết, Lạc Ly, Tàn Dao.

"Tuyết, mau lui lại, người ở nơi này giúp không được gì, chỉ làm liên lụy hần."

"Không sai, rời nha đầu, ngươi cũng mau lui."

Gặp Giang Nguyên trên người truyền ra khí huyết sát càng ngày càng đậm, Gia Đa Bảo cùng Lạc Tu hai người trước sau lo lắng đi tới ba người bên người, một người kéo một cái nha đầu liền hướng lui lại.

"Tàn Dao, ngươi cũng lui."

Lâm Phong thanh âm vẫn như cũ tràn ngập không thể nghi ngờ.

Tàn Dao bất đắc dĩ, hắn cũng biết mình lưu lại giúp không được gì, chỉ là hắn nhiệm vụ lúc bảo hộ Thiên Tuyết, Thiên Tuyết không lui, hắn cũng không thể lui.

Thật Thiên Tuyết cùng Lạc Ly hai người cũng không phải là không rõ điều này, chỉ là trong lòng lo lắng, cũng không muốn Lâm Phong một mình thiệp hiểm, bất quá cuối cùng vẫn là tại Gia Đa Bảo cùng Lạc Tu cường kéo xuống cẩn thận mỗi bước đi, yên lặng lui ra ngoài. Tàn Dao cũng lập tức theo sau, vẫn như cũ như đá điều đứng ở Thiên Tuyết bên người. Chọc cho Lạc Ly trong lòng một hồi ước ao, một hồi chua xót.

Lâm Phong đã không có thời gian xen vào nữa bọn họ, Giang Nguyên khí thế đã leo tới, trên người hắn khí huyết sát cũng đã nhanh nòng nặc đến thực chất.

Bị cái này khí huyết sát trùng kích, Lâm Phong trong cơ thể khổng lồ sát khí cũng trong nháy mắt thả ra, cũng tự chủ theo khí huyết sát hướng Giang Nguyên vọt tới.

"Ách. . ."

Giang Nguyên bị Lâm Phong kinh khủng này sát khí vây quanh, bỗng nhiên toàn thân chấn động, không còn dám các loại, toàn thân sát khí một nghĩ.

"Giết."

Một tiếng quát lớn, Giang Nguyên đem trong cơ thể tảo động nguyên khí đưa vào trường đao trong tay, trên thân đao lập tức sáng lên một đạo Bạch Quang, theo Giang Nguyên hai tay cầm đao, hung hăng một đao hướng Lâm Phong vồ tới, một đao dài đến hơn một trượng bạch sắc đao cương mang theo một cỗ tà khí hướng Lâm Phong chém bổ xuống đầu.

"A. . . Lớn như vậy đao cương. . ." Gia Đa Bảo phát sinh một tiếng thét kinh hãi.

"Thật đáng sợ, cái này cái gì hóa huyết thật là tà ác, vậy mà có thể khiến người ta trong nháy mắt đề cao mấy trọng tu vi. Cái này Bắc Minh giáo quả nhiên đáng sợ." Lạc Tu cũng nỉ non giống như cảm thán.

"Cũng không biết sư phụ nắm chắc được bao nhiêu phần. . ."

"Đúng vậy a. . . Cũng không biết hắn. . . Không, ta tin tưởng hắn có thể sáng tạo kỳ tích, đối, nhất định có thể!"

Lạc Ly hai mắt có mê ly nhìn Lâm Phong, tự lẩm bẩm.

"Liệt Không Đế Huyết!"

Lâm Phong hét lớn một tiếng, tại Giang Nguyên đao cương đến chỉ tế vậy mà không tránh không né, vận chuyển trong cơ thể long khí rót vào thương bên trong, trong tay Bàn Long Thương hơi hơi giờ lên, đầu thương nhắm thẳng vào không trung hăng hái mà đến thật lớn đao cương.

"Vù vù" mọi người chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, Lâm Phong đầu xuất hiện lần nữa cái kia đạo thật lớn kim sắc thương ảnh, cùng cái này dài đến năm trượng thương ảnh vừa so sánh với, Giang Nguyên đao cương rõ ràng khí thế yếu một bậc.

Theo Lâm Phong mũi thương khê nhích nhích, kim sắc thương ảnh trong nháy mắt hướng bạch sắc tà khí đao cương nghênh đón.

Một đạo dài đến năm trượng, kim quang lập lòe, mang theo một cỗ không ai bằng bá khí thương ảnh; một đạo dài hơn một trượng, mang theo u tịch tà khí bạch sắc đao cương.

Mọi người tràn ngập chờ mong, lo lắng, ánh mắt hâm mộ không nháy một cái nhìn chăm chăm cái này bình thường khó gặp kỳ cảnh, giờ khắc này, tựa hồ thời gian đều đọng lại, chỉ để lại không trung thương ảnh cùng đao cương vận hành lúc truyền ra vù vù tiếng xé gió đã mọi người bang bang vang lên tiếng tim đập.

Theo thương ảnh cùng đao cương khoảng cách càng ngày càng gần, bàng quan Thiên Tuyết đám người tựa hồ so hiện trường Lâm Phong cùng Giang Nguyên hai người còn gấp hơn Trương, từng cái tim cũng nhảy lên đến cuồng hòng.

"Oanh"

Tại mọi người phức tạp ánh mắt nhìn soi mói, thương ảnh cùng đao cương rốt cục va vào nhau, trừ một tiếng vang lớn bên ngoài, cũng không có như mọi người suy nghĩ tia lửa văng khắp nơi đồ sộ tràng cảnh.

Mặc kệ là thương ảnh vẫn là đao cương, cũng chỉ là khác biệt Khí Ngưng tụ mà thành, cũng không phải là đao thật thật thương, đụng nhau phía dưới đương nhiên sẽ không xuất hiện Hòa Tinh.

Va chạm phía dưới, thương ảnh cùng đao cương đồng thời biến mất không thấy gì nữa, Thiên Tuyết các loại (chờ) trong tai mọi người cũng đồng thời nghe được hai tiếng hơi thống khổ tiếng kêu rên.

Thiên Tuyết đám người vội vàng ngưng mắt nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Đậu móa, đkm chơi tự bạo

Cái này vừa đụng phía dưới, Lâm Phong cùng Giang Nguyên hai người đồng thời chịu đến thật lớn chấn động, thân thể hai người đều ở đây thật lớn lực phản chấn hạ chột lui mấy trượng.

"Oa" một tiếng, Lâm Phong trong miệng phun ra một ngụm đậm hồng sắc tiên huyết. Giang Nguyên mặc dù cũng khoe môi nhếch lên một vết máu, nhưng không có như Lâm Phong máu phun phè phè.

Như vậy so sánh dưới, cái này vừa đụng phía dưới, hiển nhiên là Lâm Phong thiệt thòi lớn.

Cái này cũng nhờ có hấn bởi vì tu luyện ngũ long hộ thể quyết, đạt được biến thái trung phẩm pháp khí cường độ, bằng không tại dạng này cường độ đối đập xuống, tuyệt đối không phải mới nổi một búng máu, nội phủ hơi hơi chấn động đơn giản như vậy.

Tại dạng này cự lực va chạm hạ, phải thay đổi làm không hề biến thái cường độ người, lúc này chỉ sợ sớm đã nội phủ nghiền nát, nằm úp sấp địa (mà) không tầm thường.

"Lâm Phong!" "Sur phụ!" "Công tử!"

Lạc Ly, Thiên Tuyết, Lạc Tu, Gia Đa Bảo, Tàn Dao năm người đồng thời hét lớn một tiếng, thân hình chớp động, liền muốn xông tới.

"Đều không được qua đây, ta không sao!"

Lâm Phong vội vàng mở miệng ngăn lại năm người, đi qua lần này ngạnh bính, hấn đã biết lúc này mình cùng sử dụng hóa huyết Hậu Giang nguyên còn có chút chênh lệch, bất quá cái chênh lệch này nhưng cũng không phải là không thể vượt qua.

Mặc dù phun một búng máu, lại bởi vì chính mình cường hấn, cũng không có bị bao lớn tổn thương. Chỉ cần không với hấn ngạnh bính, lợi dụng chính mình chiến kỹ cùng Bàn Long Thương, cũng không phải không có lực đánh một trận.

Đồng thời hấn cũng biết hóa huyết thêm được là có thời gian hạn chế, chỉ cần Giang Nguyên huyết khí trong cơ thể thiêu đốt tận, như vậy không cần tự mình động thủ, Giang Nguyên đều đã cách cái chết không xa.

Cho nên kế tiếp hấn muốn làm chính là cùng Giang Nguyên triển đấu, thắng đến hấn khí huyết hao hết.

Giang Nguyên tự nhiên cũng chứng kiến những thứ này, cũng biết chính hấn trí mạng yếu vị trí, cho nên hấn không chờ nổi, không đợi Lâm Phong thoát ảnh bình phục, mạnh mẽ thả người đi tới Lâm Phong trước người năm thước chỗ, trường đao trong tay lần nữa bộc phát ra một đạo kinh người đao cương.

Này lại Lâm Phong sẽ không lại ngạnh kháng, đợi cho đao cương gần, hấn một cái lắc mình thì tránh ra, hấn cái này một thân thân pháp chính là trước đây đại thế giới đệ nhất đại tông Ma Thiên Tông bất truyền chi mật "Ma ảnh tám bước" thân pháp, là thuộc về Huyền cấp cửu phẩm chiến kỹ, chỗ huyền diệu như thế nào Giang Nguyên có khả năng nhìn thấu!

Huyền cấp cửu phẩm thân pháp, cộng thêm Lâm Phong biến thái linh hồn cường độ, Giang Nguyên chỉ cảm thấy Lâm Phong thân hình trượt như nê thu, mặc kệ hấn dùng cái gì chiến kỹ, luôn có thể bị Lâm Phong tại cực kỳ nguy cấp chỉ tế tìm được hấn kẽ hở, né tránh hấn công kích.

"Bán Nguyệt Cuồng Tảo" Giang Nguyên bắt đặc dĩ, không còn sử dụng đơn công chiến kỹ, hét lớn một tiếng, trường đao hướng Lâm Phong hoa một đường cong tròn, đem Lâm Phong đường lui hầu như toàn bộ phong kín.

Lâm Phong khoe miệng hơi vênh lên, hấn biến thái linh hồn chi lực sớm đã nhìn ra Giang Nguyên chiêu này mấy chỗ kẽ hở, đợi cho đao ảnh gần người, hai

chân xê dịch, thân hình lóe lên liền thoát ly Giang Nguyên đao thức phạm vi.

"Điên cuồng chém bát phương" Giang Nguyên lại là hét lớn một tiếng, chỉ thấy trường đao trong tay của hắn bỗng nhiên hóa ra một mảnh Bạch Quang, tại cực kỳ nguy cấp chỉ tế trường đao hướng Lâm Phong quanh người liên tục bỏ ra 88 - 64 đao, đưa hắn tất cả toàn bộ đường lui phong kín.

"A, tâm!" Mọi người chỉ thấy được trắng xóa hoàn toàn đao ảnh đem Lâm Phong hoàn toàn bao phủ, không khỏi cùng kêu lên phát sinh một đạo kinh hô.

"Ha ha, chịu chết đi! Một cái!" Giang Nguyên tựa hồ đối chỉ một chiêu này cũng phi thường có tự tin, một chiêu này hầu như hao hết hắn nguyên khí trong cơ thể phát ra, cũng là hắn Bắc Minh giáo một loại Huyền cấp nhị phẩm chiến kỹ, là hắn trước đây lập xuống đại công sau thánh chủ ban thưởng cho hắn, hắn tự nhiên có tự tin lý do.

"Thôi đi, cứ như vậy không quan trọng kỹ năng cũng muốn gia mệnh, Giang lão cẩu ngươi cũng quá dễ mất chính ngươi a!"

Mọi người ở đây lo lắng, Giang Nguyên đắc ý cuồng tiếu thời khắc, Lâm Phong lạnh lùng mang theo trên tức thanh âm đột nhiên truyền đến, đồng thời Giang Nguyên trông mất trọn thật lớn, tựa hồ gặp quỷ giống như nhìn đang đứng tại ngoài ba trượng về mặt ung dung Lâm Phong.

"Thậm chí ngay cả góc áo đều không làm bị thương hắn? À, cái này một cái lấy cái gì tà pháp, vậy mà có thể ở "Điên cuồng chém bát phương" hạ ung dung thoát đi đi ra!"

Không chỉ có Giang Nguyên không hiểu, ngay cả bàng quan Gia Đa Bảo mấy người cũng thấy ngây người, bọn họ đều rất rõ ràng, nếu như Giang Nguyên xuất ra cái chiêu này, coi như hắn không cần hóa huyết, bọn họ cũng vô pháp đón lấy, càng không thể nào như Lâm Phong ung dung tiêu sái.

"Oa, Lâm Phong thật là giỏi, dạng này đều không sao!"

"Nói nhảm, ngươi cũng không nhìn một chút đó là ai sư phụ, tự nhiên lợi hại!"

Lâm Phong nghe vậy quay đầu đi, thấy mọi người đều đang vì mình vui vẻ, ngay cả Thiên Tuyết cái kia băng lãnh trên mặt cũng khó lộ ra mỉm cười.

Lâm Phong trong lòng âm áp, mỉm cười hướng mọi người đầu, ý bảo chính mình không có việc gì.

Giang Nguyên lại nộ, xuất liên tục mấy chiêu, liền Lâm Phong góc áo đều không đụng tới một chút, hắn đã cảm giác được chính mình khí huyết gần cháy hết, biết tiếp tục như vậy nữa, chính mình không chỉ có giết không Lâm Phong, cuối cùng còn chỉ có thể giống như hai đứa con trai chết trong tay Lâm Phong.

Đem trường đao vừa thu lại, Giang Nguyên hai tay đột nhiên một hồi loạn vũ, thân thể đột nhiên một hồi bạo trướng, hai mắt trở nên thông hồng, trên mặt hiện lên vẻ điên cuồng. Dưới chân khẽ động, như thiểm điện hướng đang cùng Thiên Tuyết Lạc Ly đám người đầu ý bảo Lâm Phong tiến lên.

"Lâm Phong tâm!"

Lâm Phong vừa định xoay người, đột nhiên nghe được Thiên Tuyết một tiếng kêu sợ hãi, đồng thời hắn từ Thiên Tuyết trong đôi mắt to cũng chứng kiến Giang Nguyên thân ảnh đang điên cuồng hướng chính mình nhào tới.

Vội vàng quay đầu nhìn lại, lúc này Giang Nguyên thân thể đã bành trướng như một cái tràn ngập khí đại khí cầu, vẻ mặt vẻ điên cuồng, cách mình cũng chỉ có không đến ba thước.

"Đậu mó, đkm vậy mà chơi tự bạo!"

Giang Nguyên cái dạng này Lâm Phong quá quen thuộc, nghĩ lúc đó kiếp trước chính hắn tự bạo trước chính là bộ dáng này.

Chờ hắn muốn tránh né, lại phát hiện đã tới không kịp, rơi vào đường cùng, nhanh chóng cường đề toàn thân long khí bảo hộ ở chính mình quanh người, đồng thời hơi chuyển động ý nghĩ một chút, đã nghĩ tiến nhập Không Thiên Chuông.

Hắn biết rõ một cái người tu hành tự bạo uy lực, mặc dù Giang Nguyên tu vi không cao, tự bạo uy lực cũng sẽ không quá lớn, có thể then chốt là chính bản thân hắn bây giờ tu vi cũng rất thấp, thấp đến vẫn chưa tới tiên thiên tứ trọng, căn bản không đủ để ngăn chặn Giang Nguyên tự bạo, rơi vào đường cùng chỉ có lựa chọn tiến nhập Không Thiên Chuông, coi như bởi vậy mà bại lộ Không Thiên Chuông, cũng so cùng Giang Nguyên đồng quy vu tận phải tốt hơn nhiều.

"Oanh "

"Lâm Phong chạy mau!"

"Hồn đàn!"

Một tiếng vang thật lớn cùng với Thiên Tuyết Lạc Ly đám người tiếng kêu sợ hãi cuối cùng đồng thời truyền vào Lâm Phong trong tai. Đột nhiên cảm giác phía sau lưng truyền đến một hồi toàn tâm đau đớn, chỉ tới kịp một câu: "Đậu mó, trể một bước!"

Sau một khắc, hắn cái gì cũng không biết.

"Lâm Phong" "Sư phụ" "Công tử "

Mấy đạo tề tâm liệt phé thanh âm đồng thời vang lên.

Hiện trường chỉ còn lại có huyết vụ đầy trời bốc lên, Thiên Tuyết đám người lo lắng vạn phần, cũng lại cố chẳng phải nhiều, từng cái phi thân đi tới trong huyết vụ, bắt đầu tìm kiếm Lâm Phong, nhưng mà thẳng đến huyết vụ chậm rãi tiêu tán trở thành nhạt, bọn họ vẫn không có tìm được Lâm Phong bóng mờ một cái, thậm chí ngay cả chốc lát góc áo đều không có tìm được.

"Lê nào. . ."

Bọn họ không dám nghĩ tiếp nữa.

"Gia gia, Lâm Phong đây?"

Nhìn Lạc Ly vành mắt thông hồng, trong đôi mắt hơi nước liên liên, Lạc Tu tâm cũng phải nát, nhẹ nhàng tại bả vai nàng thượng phách hai lần, hơi hơi thở dài, không có. Không phải hấn không muốn, mà là hấn căn bản không biết lúc này đôi cái gì.

"Gia gia, người hấn. . . Hấn hội không lại. . ."

Lạc Ly thanh âm đã nghẹn ngào, cũng không tiếp tục xuống dưới.

"Không, sẽ không, hấn không lại. . . Hấn là người tốt. . . Là người tốt. . . !"

Lạc Ly không chiếm được Lạc Tu hồi đáp, chỉ có thể lẩm bẩm an ủi mình. Đột nhiên, nàng như là nghĩ đến cái gì giống như, đột nhiên xoay người, bắt lại Thiên Tuyết run nhè nhẹ hai tay, trong đôi mắt mang theo khẩn cầu, mang theo ước ao, khóc nói: "Thiên Tuyết, Thiên tỷ tỷ, Lâm Phong hấn không có việc gì, hấn nhất định không có việc gì, người đứng không, hấn không có việc gì đứng không?"

"Ủm. . . Hấn không có việc gì!" Thiên Tuyết cái kia như vạn niên hàn băng sắc mặt tại Lạc Ly cái này diễm đam đáng yêu dưới con mắt trong nháy mắt nóng chảy, một đôi ngọc thủ kim lòng không được đem sớm đã lệ rơi đầy mặt Lạc Ly nắm vào trong lòng, giống như thoải mái Lạc Ly, lại như tự mình thoải mái ni non một câu.

Giờ khắc này, hai cái nguyên bản hình như có thâm cừ đại hận nữ hài, các nàng tâm vậy mà chặt dính chặt vào nhau, trước đó tất cả ân oán oán oán vào giờ khắc này, đều theo Lâm Phong tiêu thất mà tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Đối, Thiên Tuyết đối, sư phụ ta hấn không có việc gì, hấn nhất định không có việc gì!" Lúc này Gia Đa Bảo từ lâu mất đi một tác vương, mặc dù hấn cùng với Lâm Phong gặp nhau quen biết mới không đến nửa ngày công phu, nhưng mà lại bị Lâm Phong thật sâu tin phục, ngay cả chính hấn cũng không biết, hấn tại sao biết cái này sao chặt phong. Có thể, đây chính là Lâm Phong nhân cách mị lực a!

"Một đám ngu ngốc, các người còn đứng ở chỗ này làm cái gì, nhanh lên tìm người, tìm Lâm Phong, nhanh đi tìm, coi như đào ba thước đất, các người cũng phải cấp ta đem người tìm được. Nhanh, đi nhanh tìm!"

Đối mặt gần như điên cuồng Gia Đa Bảo, Ma Hồn điện những cao thủ không dám thất lễ, nhao nhao hướng bốn phía cẩn thận tìm tòi. Gia Đa Bảo là ai? Đó là Ma Hồn điện đại trưởng lão, trừ điện chủ La Tây Mạc bên ngoài số hai nhân vật thực quyền, mặc dù hấn bình thường rất ít quản chuyện, nhưng hấn tại Ma Hồn điện uy tín tuyệt đối không thể so với điện chủ La Tây Mạc thấp bao nhiêu.

"Đối, tìm người, tìm Lâm Phong, tìm Lâm Phong!"

Một lời thức tỉnh người trong mộng, chính ghé vào Thiên Tuyết trong lòng rơi lệ Lạc Ly bị Gia Đa Bảo tiếng rống to thức tỉnh, đột nhiên giống như đánh mấu gà giống như từ Thiên Tuyết trong lòng nhảy căng lên, vội vàng hướng chung quanh sưu tầm mà đi.

"Các người cũng mau đi tìm người, đều hấn sao đứng ở nơi đó tọa cái gì! Nhanh đi tìm." Lạc Tu cũng hướng Lý Đông Hải đám người hét lớn một tiếng, đồng thời chính hấn cũng gia nhập vào tìm người hàng ngũ.

Tàn Dao thì tuyệt hơn, bay thẳng thân vào thành chủ phủ, đem trong thành chủ phủ tất cả mọi người, bao quát Lữ Thiên Thu thị thiếp ở bên trong, hết thảy đều bị hấn bắt được một chỗ tìm kiếm Lâm Phong tung tích.

Một nén nhang, nửa canh giờ, một canh giờ. . .

Đốt đèn, đánh lửa bả. . .

Đầu trường xung quanh mười trượng, trăm trượng. . .

Mấy trăm người một chỗ đem trọn cái trong thành chủ phủ bao bên ngoài quét mỗi cái gian phòng, giả sơn, hồ nước, Hàm Ngâm, thậm chí ngay cả hố phân ở bên trong từng tác một tìm khắp một lần.

Không có, không có, không có. . . Vẫn là không có.

Đầy cõi lòng hy vọng mọi người, cuối cùng toàn bộ thất vọng tụ lại đến đầu trường trung tâm.

Không có ai lại, bi phẫn, tuyệt vọng cảm xúc tràn ngập đầy Lạc Ly Thiên Tuyết đắm người trong lòng.

"Đối, còn có một cái địa phương không có tìm?"

Tàn Dao đột nhiên hô lên một câu nói để cho nguyên bản tuyệt vọng đoàn người nhất thời hai mắt chiếu sáng, nhất tề quay đầu nhìn về hần nhìn lại.

"Bên ngoài diên đảo Ngũ Hành trận chúng ta không có đi tìm, có thể. . ."

"Nhanh, sự phụ, người đi nhanh bả trận rút lui, nhanh!"

Không đợi Tàn Dao xong, luôn luôn bình tĩnh lạnh lùng Thiên Tuyết lúc này lại lo lắng trực tiếp cắt đứt hần, đồng thời kéo lên một cái Gia Đa Bảo liên hướng diên đảo Ngũ Hành trận chạy đi.

Trận thế này mặc dù lúc trước đã bị Lâm Phong khống chế, bất quá Lâm Phong đã Giáo Hội Gia Đa Bảo khống chế trận này, lúc này Lâm Phong lại không ở, trận thế không ai khống chế, hơn nữa trận này vốn là Gia Đa Bảo chỗ bố trí, muốn rút lui hết trận pháp vẫn là đơn giản, chỉ cần đem bày trận cơ lấy đi, trận pháp dĩ nhiên là tiêu thất.

Nhưng mà, sau nửa canh giờ, mọi người như trước thất vọng mà về, lần nữa yên tĩnh không nói tự lại đến trước đó đấu trường trung ương.

Bất quá một đám bi thương mọi người vậy mà không có phát hiện trong bọn hần lúc này đã thiếu Lý Đồng Hải, Lệnh Hồ Sùng, Mộc Đãng Sơn ba người.

Thật lúc này coi như bọn họ phát hiện cái này ba người mất tích, cũng sẽ không có người lại đi cố vấn, bởi vì bọn họ tâm tư tất cả Lâm Phong sinh từ bên trên.

Lâm Phong chết thật sao?

Cvt: Cầu vote tốt 9-10.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Phá rồi lại lập

Không Thiên Chuông bên trong không gian, kẹp theo từng tia từng tia khí trời đất hòa hợp thiên địa linh khí tràn ngập, Lâm Phong lẳng lặng ghé vào giống như bùn không phải là bùn, như kim mà không phải kim trên mặt đất, phía sau lưng máu thịt be bét, một mảnh hỗn độn.

Cũng không biết quá lâu dài, ngón tay hần động một cái, sau đó mí mắt co quắp mấy lần, lại co quắp mấy lần, tựa hồ phí thật lớn kính nhi, con mắt rớt cục mờ.

"Tê "

"Đau quá!"

Hít sâu một hơi, ni non một tiếng.

Thoáng lắc lắc đầu, nỗ lực để cho mình thanh tỉnh một chút, trong đầu dần dần hiện lên trước khi hôn mê hình ảnh.

Cái kia một tiếng thật lớn nổ vang là Giang Nguyên tự bạo lúc phát sinh, đồng thời tựa hồ còn nghe được Lạc Ly cùng Thiên Tuyết đắm người lớn tiếng la lên, sau đó chính là toàn thân đau nhức, lại sau đó. . . Lại sau đó. . . Trống rỗng.

Khóe miệng mọc lên vẻ cười khổ: "Không nghĩ tới Giang Nguyên lão già này không chỉ có đối người khác ác, đối chính hần vậy mà cũng như vậy ác, lúc này mới cái nào cùng cái nào con a, đkm liên tự bạo, hoàn hảo chính mình quá cường hần, tái bút thời vận chuyển long khí hộ thể, bằng không lúc này khả năng mình đã chạy diêm vương điện cùng lão gia hỏa kia tại cái cộ đi."

"Ừm, chuyện này vẫn là nhờ có Thiên Tuyết nhắc nhở, lúc đó nếu không phải là nàng đúng lúc nhắc nhở, chính mình cũng không kịp vận chuyển long khí tới hộ thể."

Nghĩ đến Thiên Tuyết, trong đầu lập tức xuất hiện tám kia dung nhan tuyệt thế, tuyệt thế hiếm thấy băng lãnh dung nhan! Lâm Phong ánh mắt trở nên ôn

như: "Đối, còn có một Lạc Ly nha đầu, còn có Tần Dao, còn có hai cái khả ái lão đầu nhĩ, cũng không biết bên ngoài bây giờ thế nào, các nàng có thể đều đã cho ta đã chết đi, cũng không biết các nàng có không có thương tâm!"

Nghĩ tới những thứ này, đột nhiên cảm thấy trong lòng lộn xộn, đã lo lắng các nàng không thương tâm, tựa hồ lại sợ bọn hắn thương tâm, một hồi lo được lo mất, .

"Đầu mói, ta đây là làm sao, không có việc gì suy nghĩ nhiều như vậy làm cái gì!" Khóe miệng cười khổ ý nặng hơn, cười khổ còn có một tia ảo não: Lâm Phong a Lâm Phong, người làm sao kiếp trước đã từng là quất thảo đại thế giới Đan Khí Cường Thánh, tu luyện gần nghìn năm định lực lẽ nào đều tu đến đủ trên người sao?

Đều lúc này, không nhanh lên chữa thương, lại vẫn đang suy nghĩ những thứ này loạn thất bát tao đồ vật, lẽ nào người quên người kiếp trước diệt môn đại hận sao? Quên cái kia mấy ngàn cái bởi vì người mà chết Ma Thiên Tông đệ tử sao? Chỉ người hiện tại bộ dáng này, còn nghĩ muốn báo thù rửa hận, xưng bá thiên hạ, đứng ở lục giới đỉnh, nằm mơ a!

Nghĩ đến cừu hận, Lâm Phong ánh mắt thay đổi bằng lãnh sắc bén, hai tay hướng mặt đất chống một cái, chịu đựng toàn tâm đau đớn, chậm rãi đem thân thể giờ lên. Phí thật lớn kính nhi mới ngồi xếp bằng làm tốt.

"Chữa thương, nhanh lên chữa thương! Lão tử còn rất nhiều việc cần hoàn thành!"

Thu nhiếp tinh thần, tụ tập linh hồn chỉ lực quan sát bên trong thân thể một chút.

"Nội phủ đều di vị, trừ Nguyên phủ cùng tâm mạch bởi vì bên ngoài bao phủ một tầng đã âm đạm kim sắc long khí mà hoàn hảo không chút tổn hại bên ngoài, hơn khí quan tất cả đều khác biệt trình độ bị hao tổn, gan tỳ (*lách) phổi các loại (chờ) khí quan thậm chí đều xuất hiện rạn nứt.

Nhất làm cho Lâm Phong tức giận cùng bất đắc dĩ là Nguyên phủ bên trong con rồng kia hồn biến hóa.

Lúc này long hồn vậy mà không tức giận chút nào Thập Lạp cái đầu ghé vào Nguyên phủ bên trong vẫn không nhúc nhích, nguyên bản mặt ngoài đã phủ lên một màu vàng nhạt, lúc này vậy mà hoàn toàn biến mất, thay đổi hồi âm đạm không ánh sáng thuần trắng.

"Sao đàn!" Lâm Phong nhìn không được tuôn ra một câu to miệng. Hắn biết rõ long hồn là bởi vì phun ra cuối cùng một con rồng khí tới bảo vệ mình Nguyên phủ cùng tâm mạch không bị thương tổn mới có thể biến thành dạng này, tựa như một người quá nhiều tiêu hao thể lực.

"Cầu nhật, một cái thể tục giới tu vô giả tự bạo tự nhiên đều có thể bá lão tử bị thương thành dạng này, xem ra cái này thân tu vi cực đài đề cao, bằng không làm sao chết cũng không biết."

Không còn hối hận, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trong tay nhiều một cái bình ngọc, mở ra, ngược lại một khóa màu hồng Nhuận Trạch Đan đi ra nhét vào trong miệng.

Sau đó lại từ Lục hồ đồ cho bên trong chiếc nhẫn trữ vật lấy ra một thanh linh thạch, phí thật lớn kính nhi mới bên người bố trí xong một cái hình tụ linh trận.

"Ai, bình thường tùy tiện tiện có thể làm việc, này lại vậy mà phí lão tử lớn như vậy kính nhi."

Cười khổ oán giận một câu, sau đó tập trung tâm thần vận chuyển lên Cửu Long Nội Tu Quyết.

Nửa nén hương công phu về sau, theo Nhuận Trạch Đan được tính phát huy cùng với Cửu Long Nội Tu Quyết hấp thụ đại lượng hàm chứa loại kia khí trời đất hòa hợp thiên địa linh khí, Nguyên phủ bên trong âm u đầy từ khí long hồn rốt cục có khẽ động tĩnh, mặc dù vẫn là nằm bất động, bất quá vẫn là lười biếng mở long khẩu, một ngum một ngum bắt đầu thôn phệ lên thiên địa linh khí tới.

Lâm Phong thấy thể hơi hơi thờ phào, chỉ cần long hồn có thể bắt đầu thôn phệ là tốt rồi, trước đó còn một mực lo lắng cái này điều thứ nhất long hồn cứ như vậy phế.

Sau một khắc, nguyên bản vây quanh tại Nguyên phủ cùng tâm mạch bên ngoài cái kia không nhiều long khí cũng từ từ ly khai tại chỗ, trở lại trong kinh mạch, theo mới tiến tới thiên địa linh khí một chỗ chậm rãi hướng Nguyên phủ trong bước đi.

Hơn nửa canh giờ về sau, long hồn đã không còn ghé vào Nguyên phủ bên trong, lúc này đã dùng chân trước khởi động thân thể, long khẩu cũng trương lớn hơn, thôn phệ thiên địa linh khí tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, bên ngoài thân nhan sắc cũng dần dần thay đổi hồi sáng rõ trắng, không còn giống như trước đó như vậy âm đạm không ánh sáng.

Trong kinh mạch vận chuyển long khí cũng dần dần tăng nhiều, bị chắn di vị nội phủ đã ở chậm rãi trở lại vị trí cũ, mấy cái xuất hiện vết rách khí quan đã ở Nhuận Trạch Đan được hiệu tác dụng dưới chậm rãi khép lại.

Lâm Phong sắc mặt cũng rốt cục hoàn toàn trầm tĩnh lại, không còn lo lắng, toàn tâm toàn lực vận chuyển Cửu Long Nội Tu Quyết, dần dần tiến nhập vật ngã lưỡng vong hoàn cảnh.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, một canh giờ, hai canh giờ. . .

Cuối cùng không biết đến tột cùng quá lâu dài.

Lâm Phong hai mắt vẫn cứ mờ, một đạo tinh quang như chớp phát sáng như sao rơi rạch một cái mà qua.

"Hò"

Nhìn trong cơ thể hoàn hảo không chút tổn hại nội phủ, há mồm phun ra một ngụm trọc khí.

"Tôn thượng rất cục tốt."

Lực chú ý chuyển hồi Nguyên phủ trong.

"Di, long hồn nhan sắc vậy mà biến thành vàng! Long khí cũng thay đổi thành màu vàng nhạt, hơn nữa long khí số lượng cũng so với trước kia... ít nhất ... Nhiều vài lần. Lẽ nào đã tiến nhập đệ tứ cảnh - Hoàng Hồn cảnh?"

Một hồi mừng rỡ đi qua, song quyền nắm chặt, đùng đùng đùng đùng một tiếng vang nhỏ.

Cảm thụ một chút lực lượng biến hóa, khoe miệng hơi vênh lên, quả nhiên là đột phá.

Hữu quyền mãnh mẽ hướng trong hư không đánh tới, một hồi tiếng gió vun vút đi qua, cẩn thận cảm thụ một chút không khí biến hóa, ở nơi này một quyền phía dưới, không khí lưu động rõ ràng so với trước kia ra quyền lúc lưu động mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Lúc này một quyền chi lực ít nhất là trước kia Bạch Hồn cảnh lúc gấp ba trở lên, loại này tràn ngập lực lượng cảm giác thực tốt!

"Phá rồi lại lập! Cổ nhân không gạt ta ta vậy!"

Lần thứ hai cảm nhận được phá rồi lại lập chân lý, Lâm Phong lần nữa cười khở.

Cái này phá rồi lại lập dễ dàng, nhưng mà thống khổ này cũng không phải bình thường người có khả năng chịu được, có thể trên thực tế điều này cần rất lớn nghị lực, không có một khóa kiên định tâm, chỉ sợ cũng không phải phá rồi lại lập, mà là phá rồi sau đó chết.

Lần nữa tập trung linh hồn chi lực chuẩn bị đem toàn thân trên dưới kiểm tra một lần.

"Di, loại cảm giác này thật quen thuộc!"

Linh hồn chi lực mới vừa ở trong cơ thể du động, Lâm Phong cũng cảm giác được trong cơ thể một hồi quen thuộc ba động, không, có thể có thể là xao động.

Nhưng mà cái này xao động là không hiểu lắm, không biết đến từ đâu, tựa hồ là từ toàn thân mà đến, kiểm tra phía dưới rồi lại vô ảnh vô hình, tựa hồ vào giờ khắc này lại biến mất. Mà xuống một khác, nó lại xuất hiện.

"Cái này. . . Cảm giác này làm sao quen thuộc như vậy, tựa hồ là. . . là. . . Muốn ngưng tụ nguyên hồn trước cảm giác! Này rõ ràng chính là phân tán tại toàn thân các nơi nguyên hồn mảnh nhỏ tại xao động." Lâm Phong nhủ mảy, không hiểu tại sao lại xuất hiện loại cảm giác này.

"Cửu Long Nội Tu Quyết trong căn bản không đề cập tới ngưng tụ nguyên hồn chuyện này, cũng không có ngưng tụ nguyên hồn đối ứng công pháp phương thức vận chuyển, đây là chuyện gì xảy ra?"

Không rõ!

Muốn không tiếp tục đề ý, lại cảm giác loại này xao động càng ngày càng rõ ràng, căn bản là không có cách tĩnh tâm xuống.

Dựa theo hần kinh nghiệm kiếp trước, lúc này đã là ngưng tụ nguyên hồn thời cơ tốt nhất.

"Chẳng lẽ muốn ngưng tụ nguyên hồn? Có thể. . . Nhưng này có thể hay không cùng long hồn xung đột?" Lâm Phong biết rõ nguyên hồn một khi ngưng tụ thành công là muốn đứng ở Nguyên phủ trong, mà Cửu Long Nội Tu Quyết chỗ tu luyện được long hồn cũng là đợi tại Nguyên phủ trong, hai cái này khác biệt hồn thể có thể hay không vì vậy mà nội đấu đây?

Nếu là bọn họ ở giữa nội đấu, cái kia. . .

Lâm Phong không dám tiếp tục nghĩ, hậu quả này không cần nghĩ cũng biết khủng bố đến mức nào, tục ngữ lại pháo đài vững chắc cũng không nhìn được nội bộ phá hư, nếu như nguyên hồn cùng long hồn đánh nhau, ắt sẽ lưỡng bại câu thương, không làm được thậm chí sẽ làm bị thương đến Nguyên phủ, vậy hần Lâm Phong cái này thân tu vi phế không, có thể ngay cả mệnh đều khó giữ được.

"Lão hồ đồ, nguoi một cái hăm hại, nguoi một cái lão già khôn nạn, nguoi cái này cho gia đến cùng là cái gì ngoạn ý, ta hần nương cũng bị nguoi hại chết!"

Quần quýt Lâm Phong hung hăng đem lão hồ đồ mắng một trận, nhưng mà cái này lại như cũ vô pháp giải quyết cái vấn đề khó khăn này.

Nguyên hồn mảnh nhỏ xao động càng ngày càng rõ ràng, lại không nghĩ biện pháp, không biết hậu quả sẽ như thế nào.

Cái này hậu quả sẽ như thế nào Lâm Phong cũng không biết, mặc dù hắn từng có nghìn năm tu luyện trải qua, từng trải không thể bảo là không phong phú, nhưng vô luận là đại thế giới vẫn là ba nghìn Phàm Tục Thế Giới, tất cả mọi người chỉ sợ nguyên hồn mảnh nhỏ không xao động, đối với người bình thường tới chỉ có chúng nó xao động lúc mới có thể ngưng hồn thành công, bất kỳ cái gì một cái xử nữ tại Tiên Thiên tam trọng cảnh người đang chờ mong trong cơ thể mình nguyên hồn mảnh nhỏ phát sinh xao động, nào có người lại bởi vì nguyên hồn mảnh nhỏ xao động mà quán quýt!

Cũng chỉ có Lâm Phong cái quái vật này, nghịch, không, không thể Lâm Phong là quái vật, chắc là hắn tu luyện Cửu Long Nội Tu Quyết quá mức quái dị.

"Hết cách rồi, ngưng hồn đi, có thể. . . Có thể nguyên hồn cùng long hồn có thể trở thành là hảo bằng hữu cũng không chừng!"

Nghĩ vậy, rõ ràng chột dạ, cái tỷ lệ này rất, tục ngữ một núi không thể chứa hai hổ, như thế nào mới có thể để cho Nhị Hổ không đánh nhau đây?

Đây là một cái từ xưa tới nay chưa từng có ai trải qua sự tình, Lâm Phong nỗ lực đem kiếp trước nghe qua những cái kia kỳ văn dị sự toàn bộ suy tư một lần, dĩ nhiên không có tìm được bất kỳ một cái nào thúc dục lúc này hắn có giá trị tham khảo đồ vật.

"Làm sao bây giờ? Đến nên làm cái gì bây giờ?"

Trong lòng như miêu bắt khó chịu, muốn hạ quyết tâm này quá khó khăn.

Không ngưng hồn đi, không biết cái này nguyên hồn mảnh nhỏ xao động có thể hay không một mực kéo dài nữa, nếu như chúng nó như thế một mực xao động xuống dưới, hắn về sau căn bản là không cách nào nữa tĩnh tâm xuống tu luyện.

Ngưng hồn đi, lại sợ nguyên hồn cùng long hồn không hợp tính.

"Làm! Liên ngưng hồn! Chết thì chết, tu luyện vốn là nghịch thiên, cầu phú quý trong nguy hiểm!"

Một lát sau, Lâm Phong rốt cục quyết định hắn chuẩn bị muốn ngưng hồn. Bị oan hồn mảnh nhỏ xao động làm tâm thần không yên, hoàn toàn không cách nào bình tĩnh suy nghĩ, Lâm Phong bất cứ giá nào.

Yên lặng hồi muốn một lần kiếp trước sư phụ truyền xuống tới tu luyện công pháp -- Huyền cấp bát phẩm công pháp "Ma Thiên Tâm Quyết".

Sau một khắc, Ma Thiên Tâm Quyết bắt đầu vận chuyển.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Họa phúc khó dò

"Ừm, long hồn không có phản ứng?"

Lâm Phong đang vận chuyển Ma Thiên Tâm Quyết đồng thời, cực lực chú ý long hồn biến hóa, để ngừa có cái gì bất trắc cũng tốt đúng lúc đình chỉ công pháp vận chuyển.

Thật một người đồng thời tại trên người mình tu luyện hai loại khác biệt công pháp là một kiện rất nguy hiểm sự tình, một cái sơ sẩy, khả năng thì sẽ đưa đến hai loại công pháp lẫn nhau hưởng, tạo thành không thể bù đắp tiếc nuối.

Thật Lâm Phong sau đó liền phát hiện trước đó không đúng, long hồn không phải không phản ứng, tại Lâm Phong vận chuyển lên Ma Thiên Tâm Quyết một vòng về sau, long hồn không tiếp tục giống như trước đó như vậy tại Nguyên phủ bên trong lật tới lần đi, lúc này nó vậy mà an tĩnh ngã xuống, hai mắt khép hờ, tựa hồ phải ngủ đồng dạng.

Lâm Phong dẫn theo tâm thoảng buông xuống một, vận chuyển Ma Thiên Tâm Quyết tốc độ cũng thoảng nhanh hơn, trong gân mạch nguyên bản màu vàng nhạt long khí bề ngoài cũng bắt đầu bổ xung một khí lưu màu tím.

Ngay tại Lâm Phong mừng thầm, chuẩn bị tăng thêm tốc độ vận chuyển Ma Thiên Tâm Quyết lúc, nguyên bản giống như đang ngủ gà ngủ gật long hồn đột nhiên động.

"Đậu móa, ngươi muốn làm gì?"

Lâm Phong cả kinh, nhin không được lo lắng hỏi lên.

Quái dị sự tình xuất hiện, vừa mới đứng lên long hồn tựa hồ nghe hiểu Lâm Phong, vậy mà ngắc đầu lên, có vẻ như hồi đáp Lâm Phong thử thử nha!

Sau đó không đợi Lâm Phong đang hỏi, chợt thấy hần há mồm ra, bỗng nhiên hút một cái.

Nguyên bản tại trong gân mạch chậm chậm lưu động kim sắc long khí ở nơi này hút một cái phía dưới toàn bộ táo động, bắt đầu cực nhanh hướng Nguyên phủ vận hành mà đi.

Lâm Phong không hiểu nổi long hồn đây là muốn làm cái gì, chỉ có thể chậm lại Ma Thiên Tâm Quyết vận chuyển, mật thiết nhìn kỹ cái này trong cơ thể tất cả biến hóa.

Trong lòng sinh ra một cỗ cảm giác vô lực, đây là một loại vô pháp không chế cảm giác vô lực, hần kiếp trước tu luyện nghìn năm cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện cảm giác vô lực, loại cảm giác này để cho trong lòng hần rất cảm giác khó chịu.

Ngay cả mình tu luyện được long hồn đều không thể khống chế, đây coi là không tính là một loại bị ai.

"Không được, không thể tiếp tục như thế, ta không thể đem ta vận mệnh giao cho cái này không biết đồ vật, ta nhất định phải đoạt hồi cũng khống chế ta trong cơ thể mình tất cả, bằng không cái này trong lòng thủy chung không nỡ."

Lâm Phong âm thầm ở trong lòng phát thệ, sau đó vừa nhìn chăm chăm trong cơ thể biến hóa, vừa bắt đầu ở trong đầu suy nghĩ lên muốn thế nào đoạt hồi cái này quyền khống chế.

Không đến mấy hơi công phu, Lâm Phong liền biết long hồn muốn làm gì.

Những cái kia từ trong kinh mạch nhanh chóng hướng Nguyên phủ chạy đi long khí khi tiến vào Nguyên phủ sau vẫn không có dừng lại, toàn bộ chen chúc tiến nhập long hồn tám kia lên tiếng.

Không đến thời gian uống cạn nửa chén trà, Lâm Phong phát hiện trong kinh mạch của mình không còn có nửa điểm long khí tồn tại, long hồn tại hấp hết cuối cùng một tia long khí sau đó mới lần ghé vào Nguyên phủ bên trong bất động. Nếu như trước đó hai mắt khép hờ, đánh tới buồn ngủ.

Bây giờ hần trong gân mạch chỉ còn lại có một thương cảm nguyên khí màu tím, không sai, là nguyên khí, mà không còn là cái kia mang theo khí tức hủy diệt màu vàng nhạt long khí.

Xem ra long hồn là sợ hãi cỗ đẳng cấp khác nhau khí lưu đan vào một chỗ sản sinh ma sát, cho nên tại chính mình vận hành Ma Thiên Tâm Quyết lúc tự động đi ra đem long khí thu sạch, xem ra hần tựa hồ có chính mình ý thức, cũng tựa hồ cam chịu mình muốn ngưng tụ nguyên hồn hành động.

Đây có lẽ là một chuyện tốt a!

Lâm Phong không còn quần quýt, cũng sẽ không quá nhiều suy nghĩ kế tiếp hội chuyện phát sinh, tất nhiên quyết định muốn làm, vậy thì làm đi, quan hần sau này là dạng gì, ngược lại mình đã chết qua một lần, coi như chết một lần nữa cũng không lỗi.

Quyết định, Ma Thiên Tâm Quyết toàn lực vận chuyển, bên ngoài cơ thể thiên địa linh khí bắt đầu điên cuồng hướng hần đầu huyết Bách Hội dừng mãnh vào, rất nhanh, tại hần đầu hình thành một cái lấy đầu hần làm trung tâm vòng xoáy linh khí.

Vòng xoáy càng lúc càng lớn, trong tụ linh trận nồng nặc đến hoá lỏng thiên địa linh khí hầu như toàn bộ bị dẫn động, như thủy triều điên cuồng bị cuốn vào cái kia vòng xoáy.

Theo thiên địa linh khí vào cơ thể tăng nhiều, Lâm Phong trong gân mạch nguyên khí màu tím cũng càng tụ tập càng nhiều, nhan sắc cũng càng ngày càng sâu.

Không biết quá lâu dài, có lẽ là cái canh giờ, có lẽ là hai mươi canh giờ, lại có lẽ là mười ngày.

Lâm Phong một mực đắm chìm trong một loại không linh trạng thái, căn bản không có đi quan ngoại giới thời gian trôi qua.

Mặc mỡ một khắc.

Lâm Phong con mắt bỗng nhiên mở, khóe miệng nổi lên vẻ mỉm cười, nhẹ nhàng ni non một câu: "Không sai biệt lắm!"

Hai mắt vẫn cứ đóng chặt, linh hồn chi lực bắt đầu ở toàn thân nhìn quét, phát hiện toàn thân trong gân mạch đã hoá lỏng nguyên khí màu tím bên trong xen lẫn một ít mất thường nhìn không thấy, giống như mảnh vụn linh hồn đồ vật, tại triều lấy Nguyên phủ cực nhanh tụ lại.

"Thành công hoàn thành bước đầu tiên, những thứ này là nguyên hồn mảnh nhỏ!" Lâm Phong một hồi mừng rỡ.

Kiếp trước hần ngưng hồn trước là ăn sự phụ hần giúp hần luyện chế ngưng hồn đan mới miễn cưỡng đem phân tán tại toàn thân nguyên hồn mảnh nhỏ tụ tập lại, không nghĩ tới kiếp này nhưng là tại trong lúc lơ đãng, giống như nước chảy thành sông thuận lợi đã đem những thứ này nguyên hồn mảnh nhỏ toàn bộ ngưng tụ.

Nguyên phủ bên trong, màu vàng nhạt long hồn chẳng biết lúc nào vậy mà dòi đến trong một cái góc, vẫn như cũ cặp mắt khép hờ đang ngủ gà ngủ gật,

hoàn toàn không thấy lúc này hầu như muốn tràn ngập toàn bộ Nguyên phủ nguyên khí màu tím. Không có như trước hần lo lắng như thế đi ra quá rồi.

Lâm Phong gặp lo lắng nhất sự tình không có phát sinh, hơi hơi thở phào, lần nữa cẩn thận tảo biến toàn thân, phát hiện tất cả nguyên hồn mảnh nhỏ đều đã theo nguyên khí tiến nhập Nguyên phủ.

Khóe miệng lần nữa nổi lên một tia nụ cười lạnh nhạt, đối với hần cái này sở hữu kiếp trước ngưng hồn thành công trải qua người đến, sau đó phải làm việc coi như là quen thuộc.

Hai mắt đột nhiên mở, hơi con ngươi màu tím bên trong bắn ra một đạo sắc bén ánh mắt, quét nhìn một vòng bên người dùng để bố trí tụ linh trận linh thạch, gấp nhóm đầu tiên bố trí những cái kia trong linh thạch linh khí còn thừa không nhiều, lập tức lại móc ra một ít linh thạch một lần nữa bố trí một cái tụ linh trận.

Hần biết rõ ngưng tụ nguyên hồn lúc cần thiết thiên địa linh khí là khổng lồ cỡ nào. Có thể hay không ngưng tụ ra một cái đẳng cấp cao nguyên hồn, không chỉ có muốn xem trong cơ thể nguyên thủy Hồn Chung, càng cần nữa ngoại tại nhân tố chống đỡ.

Cái này trừu tượng, thật cẩn thận vừa phân tích cũng là đơn giản, tựa giống với hai cái tư chất không sai biệt lắm người một chỗ tu luyện, một cái tại thiên địa linh khí đầy đủ chỗ tu luyện, mà đối thành một cái nhưng ở thiên địa linh khí địa phương cần cỗi tu luyện, hai người bọn họ cuối cùng thành tựu tự nhiên sẽ hình thành một cái chênh lệch.

Đồng lý, ngưng tụ nguyên hồn cũng là như vậy, tỷ như Lâm Phong kế tiếp có thể ngưng tụ ra một cái long hình nguyên hồn, nếu là ở ngưng tụ lúc không có đủ đủ thiên địa linh khí chống đỡ, có thể nguyên hồn sẽ không thay đổi loại, thế nhưng hần phẩm cấp nhất định sẽ không cao lắm. Còn nếu là có thể có đủ đủ thiên địa linh khí tẩm bổ, là hần có thể để cho nguyên hồn phẩm cấp đề cao mấy cái đẳng cấp.

Đây cũng là vì sao đại thế giới rất nhiều tông môn đều muốn tại bản phái linh khí dồi dào nhất địa phương, thiết trí một cái chuyên môn vì bên trong cánh cửa đệ tử ngưng tụ nguyên hồn sử dụng ngưng Hồn Tế đàn nguyên nhân.

Không đề lời nói với người xa lạ.

Tụ linh trận một lần nữa bố trí xong về sau, Lâm Phong hai mắt lần nữa nhắm lại, lúc này hần yêu cầu toàn tâm toàn lực ngưng tụ nguyên hồn.

Dựa theo kinh nghiệm kiếp trước, hần lúc này yêu cầu làm hai chuyện, một là sử dụng linh hồn chi lực đem tất cả nguyên hồn mảnh nhỏ tụ lại đến một chỗ, để bọn hần tụ tập thành một cái hoàn chỉnh nguyên hồn.

Hai là toàn lực vận chuyển Ma Thiên Tâm Quyết hấp thu đại lượng thiên địa linh khí tới chống đỡ tụ hồn lúc khổng lồ tiêu hao cùng tẩm bổ mới vừa ngưng tụ ra nguyên hồn, chỉ có để cho tân sinh nguyên hồn hấp thu đủ quá nhiều thiên địa linh khí, nó phẩm cấp mới có thể càng cao, về sau đối bản thể trợ giúp mới có thể càng lớn.

Có thể hay không thuận lợi hoàn thành ngưng hồn bước này, cùng linh hồn chi lực có hay không đủ rất mạnh mẽ có quan hệ rất lớn, nhưng mà Lâm Phong linh hồn chi lực đã là Địa Tiên Cấp Bạc, làm việc này tự nhiên không nói chơi.

Kiếp trước hoa sức của chín trâu hai hổ mới đưa phân tán tại nguyên khí bên trong tính bằng đơn vị hàng nghìn nguyên hồn mảnh nhỏ tụ tập trở thành một hoàn chỉnh nguyên hồn, mà giờ khắc này không đến thời gian đốt hết một nén hương, những cái kia có chút nghịch ngợm gây sự nguyên hồn mảnh nhỏ ngay tại Lâm Phong biến thái linh hồn chi lực điều khiển hợp lại thành một cái hoàn chỉnh nguyên hồn.

"Rốt cuộc lại là long hình nguyên hồn!" Nhìn con này có đầu ngón tay lớn, hơi tử sắc hình rồng mới nguyên hồn, Lâm Phong không biết nên vui hay nên buồn.

Quản chẳng phải nhiều, tập trung tinh lực nguyên chuyển tâm quyết hấp thu thiên địa linh khí tới tẩm bổ cái này như mới sinh mà nguyên hồn mới là chính đạo.

Theo nguyên khí màu tím dần dần tràn ngập Nguyên phủ, tân sinh nguyên hồn vậy mà cũng như trước đó long hồn hé miệng bắt đầu thôn phệ lên những thứ này nguyên khí màu tím.

Một canh giờ, hai canh giờ. . .

Theo thời gian đưa đẩy, bị long hình nguyên hồn thôn phệ nguyên khí càng ngày càng nhiều, thân thể hần đã ở chậm rãi trưởng đại, bên ngoài thân nhan sắc đã ở dần dần thay đổi từ.

Thẳng đến mỗi một khắc, gia hòa như ăn no đem miệng ngậm lại, không còn thôn phệ Nguyên phủ bên trong nguyên khí màu tím, lúc này thân thể hần đã trưởng đến không sai biệt lắm như hài nhi quả đấm phẩm chất, thân dài chừng hai mươi phân. Hầu như như màu vàng nhạt long hồn đồng dạng lớn.

"Thành."

Lâm Phong nhẹ nhàng một câu, sau đó có vội vã không nên nổi mặc niệm lên quen thuộc Không Hồn quyết.

"Ra!"

Theo Lâm Phong một tiếng quát nhẹ.

"Ngang "

Nguyên phủ bên trong tử sắc long hình nguyên hồn dường như kích động vô cùng ngẩng đầu phát sinh một tiếng rỗng gầm.

Tùy theo chỉ thấy nó thân hình bùng một cái, sau một khắc, Lâm Phong đầu xuất hiện một cái nhỏ bé tử sắc Long, Long đón gió trở nên lớn, chỉ hút một cái ở giữa, bản mini Long không thấy, biến thành một cái chùng dài hơn hai trượng, uy phong lẫm lẫm trên dưới cuộn cuộn tử sắc cuồng long.

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt, Lâm Phong lập tức tiếp tục mặc niệm lên Không Hồn quyết, đồng thời nhanh chóng vận chuyển lên Ma Thiên Tâm Quyết.

Nguyên bản ở trên hạ bốc lên tử sắc long hồn cũng vào giờ khắc này an tĩnh lại, cực đại long khẩu một tấm, bắt đầu từng ngậm từng ngậm hút vào lên quanh thân thiên địa linh khí.

Sau đó theo nó khoát lên Lâm Phong đầu đuôi rỗng, đem hút vào tiến đến không lồ thiên địa linh khí truyền vào Lâm Phong trong cơ thể.

Thời gian đốt hết một nén hương về sau, Lâm Phong thoả mãn thu hồi công pháp, đồng thời khẽ quát một tiếng: "Thu "

"Rỗng" tử sắc long hồn hình như có không cam lòng ngửa mặt lên trời phát sinh rỗng to một tiếng, bốc lên mấy lần sau bắt đắ dĩ thay đổi, lắc nhẹ lấy đuôi chui vào Lâm Phong trong cơ thể trở lại Nguyên phủ đi.

"Hắc hắc, Huyền cấp cửu phẩm long hình nguyên hồn! Coi như không tệ."

Thoáng đắ ý thu hồi long hồn về sau, Lâm Phong tâm lại bắt đầu nhắc tới, hấn hiện tại bắt đầu lo lắng Nguyên phủ trong song long cùng chỗ vấn đề.

Chờ hấn đem linh hồn chi lực mò về Nguyên phủ thời điểm, dọa cho giật mình, Nguyên phủ bên trong hai cái Long vậy mà quán quýt lấy nhau.

"Đậu móa, sẽ không như thể nhanh liền đánh đứng lên đi!"

Vội vàng muốn mặc niệm Không Hồn quyết để cho tử sắc long hồn ly thể lúc, hấn lại phát hiện mình nguyên lai nhìn lầm, hai vị này tựa hồ không phải đang đánh nhau.

"Ừm, bọn họ đây là đang chơi đùa?"

Lâm Phong một đầu bạo mồ hôi, nhìn một vàng một tử hai cái làm hấn lo lắng đoạn trường Long vậy mà ôm ở một chỗ lẫn, ánh mắt kia không có vẻ địch ý, tựa hồ còn rất hài lòng tự có cái bạn chơi đồng dạng.

"Hô"

Lâm Phong thật dài thở ra một ngụm trọc khí, cuối cùng cũng tạm thời an tâm.

Chỉ là không biết theo thời gian đưa đẩy, hai gia hỏa này có thể hay không xào xáo, vấn đề này có thể chỉ có có trời mới biết.

"Hay là trước thử xem đi, nhìn một chút hai gia hỏa có phải là thật hay không hữu hảo như vậy!"

Muốn thử xem long hồn cùng long hình nguyên hồn ở giữa là có hay không hữu hảo ở chung trực tiếp nhất biện pháp chính là vận chuyển hai loại không thể công pháp, nhìn một chút hai vị này có thể hay không làm phiền lẫn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Tình thâm nghĩa trọng

Nghĩ đến liền làm, dù là vì vậy đầu roi máu chảy cũng sẽ không tiếc.

Không chút do dự nào, Lâm Phong thu nhiếp tinh thần đầu tiên bắt đầu vận chuyển lên Cửu Long Nội Tu Quyết, đồng thời linh hồn chi lực cũng chú ý mật thiết lấy hai vị này phản ứng.

Cửu Long Nội Tu Quyết vừa mới một vận chuyển, hai vị này trong nháy mắt tách ra, một tả một hữu, hai cái càng là đồng thời mở long khẩu, bắt quá một cái đang hấp khí, mà một người khác là tại bật hơi.

Từ sắc long hồn bỗng nhiên há mồm hấp khí, chỉ thấy nguyên bản kinh mạch cùng Nguyên phủ bên trong nguyên khí màu tím trong nháy mắt cực nhanh hướng nó trong miệng tụ lại, bị nó đều nuốt trong bụng.

Mà màu vàng nhạt long hồn thì vừa lúc tương phản, nó há to miệng một cái, đem trước đó hút vào trong cơ thể màu vàng nhạt long khí đều phun ra, rất nhanh thì tràn ngập toàn bộ Nguyên phủ, sau đó giống như thường ngày nhanh chóng tiến nhập toàn thân gân mạch, theo công pháp lộ tuyến bắt đầu vận chuyển.

Cửu Long Nội Tu Quyết vận chuyển một vòng về sau, Lâm Phong vẫn chưa yên tâm, lần nữa vận chuyển một lần Ma Thiên Tâm Quyết, tình huống vậy mà giống nhau như đúc, long hồn lại đem thuộc về chính nó long khí đều hút vào trong cơ thể, mà nguyên hồn thì là phun ra trong cơ thể hần nguyên khí màu tím theo công pháp vận chuyển.

Thăng đến lúc này, Lâm Phong một mực dẫn theo tâm rớt cực tả hồi trong bụng.

Lần nữa chăm chú kiểm tra một phen toàn thân, phát hiện vấn đề.

"Ta hiện nay loại trạng thái này đến nên tính cảnh giới gì? Cái này hai cái hoàn toàn bất đồng tính chất Long mỗi người đại biểu cho một loại hoàn toàn bất đồng công pháp, chúng nó mỗi cái vị trí cùng chỗ đối ứng cảnh giới hầu như đều là Nguyên Hồn cảnh sơ kỳ. Như vậy ta vậy liền coi là là Nguyên Hồn cảnh sơ kỳ cảnh giới đi."

Có hay không nhện cười khổ một tiếng, liên lụy ra vấn đề thứ hai: "Hiện nay cái này hai cái Long tự mình chiến đấu, mặc dù không bài xích lẫn nhau, nhưng cũng không thể gốc bù, làm như thế nào để bọn hần hai gốc bù đây?"

Cái này hai cái Long đồng thời tồn tại hiện nay lại không thể để bọn hần một thêm một bằng với hai, bọn họ tồn tại cũng không kiêm dung. Như vậy thì vô pháp hoàn toàn phát huy ra cái này không giống người thường ưu thế.

Suy tư hồi lâu, không bắt được trọng điểm, Lâm Phong lắc đầu, không còn quần quýt vấn đề này, trước đem việc này buông xuống, đợi về sau chậm rãi nghiên cứu lại.

"Lần trước luyện chế đan dược cũng tiêu hao không sai biệt lắm, đạt được Hoàng Hồn cảnh, long khí suy tính đã là trước đó gấp mấy lần, mới có thể luyện chế một ít cao cấp hơn một đan dược."

Tâm niệm vừa động, Lâm Phong thân thể như kiểu thuận đi xuất hiện ở Không Thiên Chuông trong phòng luyện đan.

Thật hần cái này thì tương đương với thuận đi, từ Không Thiên Chuông hấp thu dòng máu của hần nhận chủ một khắc kia trở đi, ở nơi này Không Thiên Chuông bên trong, hần chính là thần chí cao, nơi đây tất cả chỉ cần hần một cái ý niệm liền sẽ hoàn chỉnh không sót mẻ xuất hiện ở trong đầu hần, đồng dạng, ở nơi này cùng ngăn cách ngoại giới bên trong không gian, chỉ cần một cái ý niệm, hần có thể trong nháy mắt đến hần muốn được vị trí. Mặc kệ là nghĩ muốn cái gì, chỉ cần trong này có, đều có thể đi qua ý niệm trong nháy mắt đạt được.

Cái gì gọi là không chế cảm giác, đây chính là!

Thật không Thiên Chung còn rất nhiều công năng, chỉ là hiện nay Lâm Phong còn chưa mở mang đi ra mà thôi, chỉ có tạm gác lại hần tu vì đề thăng tới tầng thứ cao hơn lúc, có thể đến lúc đó hần liền sẽ phát hiện.

Lâm Phong bên này tại Không Thiên Chuông bên trong công việc lu bù lên, lại không biết bên ngoài Thiên Tuyệt Lạc Ly đám người lại như cũ đang khổ cực sưu tầm hần hình bóng.

Trời sáng.

Đã qua cả đêm, nên tìm địa phương toàn bộ tìm không biết được bao nhiêu lượt, có thể xới đất phương cũng không biết đã lật bao nhiêu lần. Sưu tầm phạm vi sớm đã mở rộng đến phủ thành chủ bốn phía ngoài mười dặm. Trong thành chủ phủ ngọn đèn, cây đuốc hầu như đều bị dùng hết. Có thể cuối cùng vẫn không có tìm được một tia Lâm Phong tung tích.

"Gia gia, trời sáng, bây giờ nhìn nhìn thấy, chúng ta lại đi bốn phía cẩn thận tìm xem!"

Nhìn Lạc Ly ước ao ánh mắt, tiều tụy sắc mặt, Lạc Tu lòng đang rỉ máu, hần chưa từng thấy qua chính hần một một mực quý linh tinh tôn nữ bộ dáng này, quả thực hoàn toàn thay đổi cái, không đành lòng để cho nàng thất vọng, bắt đắc dĩ đầu.

Gia Đa Bảo nhìn sang cái này một đôi tổ tôn, lại quay đầu nhìn sang Thiên Tuyệt, đã thấy chính hần một luôn luôn về mặt sương lạnh, đối bất luận kẻ nào đều là sắc mặt không chút thay đổi đồ đệ, lúc này vậy mà dùng cùng Lạc Ly giống nhau như đúc ánh mắt đang nhìn chăm chú chính mình, sắc mặt càng là lạnh lẽo bên trong mang theo vô tận tiều tụy.

Gia Đa Bảo lắc đầu, âm thầm thở dài, quay đầu đối mấy tên thủ hạ đánh ánh mắt, yên lặng đứng dậy lần nữa hướng bốn phía sưu tầm mà đi.

Nửa canh giờ, một canh giờ, hai canh giờ. . .

Trăm trọng, nghìn trọng, một dặm, hai dặm. . .

Bên trong phủ, bên ngoài phủ, gian phòng, Hầm Ngầm, nương, hầm cầu. .

Không có, không có. . . Vẫn là không có!

Thăng đến mặt trời lên cao, nắng gắt cuối thu mang đến cực nóng lại không thể cho Thiên Tuyết cùng Lạc Ly băng lãnh tâm mang đến một tia ấm áp.

Nơi này là Lâm Phong cuối cùng tiêu thất địa phương.

"Đều tại ta, đều tại ta. . ."

Lạc Ly chỉ ngây ngốc làm trên mặt đất, trong miệng không ngừng nhiều lần niệm ba chữ này!

"Hài tử, việc này không thể trách người, muốn trách chỉ có thể trách Giang Nguyên tên hỗn đản này, quái Bắc Minh giáo những cái kia súc sinh, quái thượng thiên bất công, để cho người tốt sống không lâu!" Lạc Tu nhẹ vỗ về thương tâm gần chết tôn nữ cái kia nguyên bản tú lệ phiêu dật, lúc này lại có khô héo lộn xộn tóc dài, nhẹ giọng khuyên giải an ủi lấy.

"Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sở cầu!" Gia Đa Bảo nhìn đã tiêu tụy không thành nhân dạng Thiên Tuyết, đột nhiên ngửa mặt lên trời gào to nói: "Trời xanh người không có mắt, người dùng cái gì là trời!"

"Không, cái này không trách thiên, không trách địa, thì trách ta, đây đều là ta sai, là ta vô dụng, nếu không phải là bởi vì sợ ta chạy đi quá mệt mỏi, Lâm Phong căn bản cũng không sẽ tới cái địa phương rách này đến, trách ta, đây hết thảy tất cả đều trách ta, trách ta. . . Ô ô. . ."

Lạc Ly lệ rơi đầy mặt, thất thanh khóc rống lên.

Từng trải phong phú như Lạc Tu, lúc này hẳn thật không biết làm như thế nào đi khuyên giải an ủi thương tâm gần chết tôn nữ, chỉ có gắt gao đưa nàng kéo vào ngực mình, cho nàng quan ái, để cho nàng lạnh lẽo tâm thoả đạt được một trường bồi dành cho ấm áp.

Nhưng mà Gia Đa Bảo trong lòng cũng không cần Lạc Tu dễ chịu nhiều ít, mắt nhìn chính mình duy nhất đồ đệ Thiên Tuyết bộ kia cứng rắn giả ra tới kiên cường, hẳn biết trong lòng nàng khổ sở, hẳn ngược lại là hy vọng Thiên Tuyết có thể giống như Lạc Ly gào khóc, thả ra trong lòng kiềm nén, hẳn sợ Thiên Tuyết dạng này giấu ở trong lòng hội biệt xuất vấn đề tới.

Nhưng đồng thời hẳn cũng vô cùng rõ ràng Thiên Tuyết làm người, nàng là một cái chuyện gì đều giấu ở trong lòng người, nàng muốn khóc cũng chỉ hội ở sau lưng khóc, tuyệt đối sẽ không ngay trước nhiều người như vậy mặt đem chính mình nội tâm nhu nhược biểu hiện ra ngoài.

"Lâm Phong, thật xin lỗi, đều là ta hại người, sớm biết dạng này ta nên kiên trì không cho người vào cái này chim không thềm ịa địa phương rách, ta hẳn là kiên trì để người trực tiếp đi Trường Kỳ sơn. . . Ân, đối, Trường Kỳ sơn, ta muốn đi Trường Kỳ sơn! Gia gia, đi, chúng ta đi Trường Kỳ sơn!"

Lạc Ly đột nhiên đằng một tiếng ly khai Lạc Tu ôm ấp, về mặt kiên định đứng lên.

"Trường Kỳ sơn? Đi nơi nào làm cái gì?"

Lạc Tu cùng Gia Đa Bảo bọn người về mặt mờ mịt nhìn Lạc Ly, đối nàng có không nghĩ ra.

"Ta cùng với Lâm Phong vốn chính là muốn đi Trường Kỳ sơn, hẳn muốn đi nơi nào đoạt một nhóm đồ thép vì hẳn phụ thân quân đội luyện chế một nhóm thần binh lợi khí, hiện tại hẳn không ở, ta nhất định phải giúp hẳn hoàn thành cái này nguyện vọng, nhất định phải!"

Lạc Ly đến cuối cùng, ánh mắt kiên định như sắt.

"Thì ra là thế, trách không được công tử trước đó để cho ta đi Trường Kỳ thành chờ các người, nguyên lai là dạng này, tốt, đi Trường Kỳ sơn giúp công tử hoàn thành nguyện vọng, tính ta một người!" Tàn Dao cũng là về mặt kiên định tỏ thái độ.

"Còn có ta!"

Thiên Tuyết trên mặt sương lạnh nặng hơn, lời nói khí cũng biến thành càng thêm băng lãnh. Tuy là chỉ có ba chữ, lại ai cũng có thể nghe ra ba chữ này bên trong bao hàm kiên quyết.

"Tốt, phải đi Trường Kỳ sơn, mặc dù sự phụ vẫn chưa chính thức thu ta làm đồ đệ, nhưng hẳn chính là ta Gia Đa Bảo nhận định sự phụ, ta không chỉ có muốn đi Trường Kỳ sơn đoạt đồ thép, ta còn phải đích thân tìm người luyện chế thần binh lợi khí, tự mình đưa đến sự phụ phụ thân quân doanh."

Gia Đa Bảo cũng là về mặt kiên định, xong lại xoay người đối tám cái cùng đi Ma Hồn điện cao thủ phân phó nói: "Mấy người các người về trước đi, đem nơi đây phát sinh tất cả nói cho điện chủ, nhân tiện nói cho hẳn biết ta cùng với Thiên Tuyết muốn làm hết chuyện này trở về nữa."

"Vâng, đại trưởng lão."

Mấy tên thủ hạ bằng lòng một tiếng liền xoay người rời đi.

"Đi, chúng ta đi Trường Kỳ sơn!"

Mấy người lần nữa yên lặng nhìn kỹ một hồi cái này Lâm Phong cuối cùng tiêu thất địa phương sau mới đứng dậy rời đi.

Nhưng mà làm các nàng thật không ngờ là, bọn họ chuyển đi này, lại gây nên một hồi sóng to gió lớn.

Đang lúc bọn hắn mới vừa đi không lâu, Đinh Liên Võ mang theo Đan Thanh, Đinh Phi Trúc đám người vội vã chạy tới.

Đối mặt hiện trường gồ ghề tràn đầy vết máu mặt đất, cùng với còn không có bị dọn dẹp sạch nằm một chỗ hắc y nhân thi thể, Đinh Liên Võ đám người từng cái sắc mặt đại biến.

Hắn từ hôm qua cùng Lâm Phong nói chuyện với nhau một phen có cảm giác Ngô sau vẫn đang bế quan tu luyện, Đinh phu nhân Đan Thanh thì là theo đạo Đinh Phi Trúc nhập môn tu luyện, đều không có chú ý phủ thành chủ bên này tình huống.

Dưới cái nhìn của bọn họ, chỉ cần có Lâm Phong cùng Lạc Tu tại, phải đối phó Lý Đông Hải mấy người quả thực dễ như trở bàn tay, bọn họ căn bản dự liệu không đến cái này trong vòng một đêm vậy mà lại phát sinh nhiều chuyện như vậy. Thẳng đến trước đó không lâu Đinh Liên Võ xuất quan mới tới tay hạ hội báo, phủ thành chủ bên này tựa hồ ra đại sự, Đinh Liên Võ kinh hãi, lúc này kêu lên thê nữ, mang theo thủ hạ nhóm vội vã chạy tới.

Tìm lướt toàn trường thi thể, phát hiện nhận thức một cái Lữ Thiên Thu, Đinh Liên Võ tâm mới thoáng buông xuống.

Gặp phủ thành chủ quản gia Lữ Phúc như cha mẹ chết giống như ngồi dưới đất sững sờ, Đinh Liên Võ sai bước đi lên đi, một tay lấy hắn nhắc tới, mở miệng nói: "Đây là chuyện gì xảy ra?"

"Chết, chết hết!"

Lữ Phúc vẫn chỉ ngây ngốc đáng vẻ, trong miệng tựa hồ là đang hồi đáp Đinh Liên Võ, lại tựa hồ là đang làm bầm lâu bầu.

Đinh Liên Võ biết hắn là dọa sợ, lúc này một tay bắt hắn lại áo, tay kia hung hăng một cái tát tại hắn trên mặt. Trong miệng phẫn nộ quát: "Chuyện gì xảy ra?"

"Ách. . ." Bị phiến một cái tát tỉnh táo lại Lữ Phúc vẻ mặt hoảng sợ nhìn sang Đinh Liên Võ đám người, vội vàng mở miệng nói: "A, là Đinh gia chủ, ngài làm sao rồi."

Cái này Lữ Phúc cũng là một có người thông minh, hắn biết mình chủ tử đã chết, về sau cái này Bình Dương thành đúng là Đinh gia thiên hạ, hắn lúc này nơi nào còn dám giống như kiểu trước đây vênh vào tự đắc cùng Đinh Liên Võ, đây không phải là muốn chết sao?

"Người hắn nương ít nói nhảm, mau nói cho ta biết đây là chuyện gì xảy ra? Những thứ này hắc y nhân đều là người nào?"

Đối mặt Đinh Liên Võ quát lớn, Lữ Phúc không dám thất lễ, vội vàng đem hôm qua thiên đạo hiện tại chỗ chuyện phát sinh nhất ngữ nhất thập nói cho Đinh Liên Võ đám người.

"Cái gì! Người Lâm công tử hắn. . . Hắn. . . Chết? Điều đó không có khả năng, cái này tuyệt đối không có khả năng! Nói sao. . . Người ở đây nói sao. . . Người một cái lão già khốn nạn, người cũng dám trở chủ Lâm công tử, ta làm thịt người."

Đinh Phi Trúc đang nghe Lữ Phúc Lâm Phong bị Giang Nguyên tử nổ tung được hài cốt không còn lúc, lệ rơi đầy mặt, giống như bị điên rồ to, vung mạnh quả đấm liên hướng Lữ Phúc trên người đánh.

"Phi Trúc, người bình tĩnh!" Đan Thanh một cái giữ chặt Đinh Phi Trúc, lập tức nhẹ nhàng an ủi: "Nương cũng không tin Lâm công tử sẽ có chuyện, hắn là người tốt, hắn. . ."

"Nương, đều là ta hại Lâm công tử, đều là ta. . ."

"Không, hài tử, cái này cũng không trách người, muốn trách cũng là quái cô cô, đều là cô cô sai, là cô cô hại Lâm công tử! Là cô cô. . ." Một bên sớm đã lệ rơi đầy mặt Viêm Cô phù phù một tiếng quỷ rập xuống đất, về mặt bị thương cùng hối hận khóc rống rống.

"Đây là làm sao, các người từng cái làm cái gì vậy đây?"

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 84: Không phải sư phụ

Ngay tại Đình Phi Trúc Viêm Cô mỗi người thật sâu tự trách lúc, một thanh âm quen thuộc đột ngột ra hiện tại bọn hấn trong tai.

Mọi người đều vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ quay đầu nhìn về phát ra tiếng chỗ nhìn lại.

"Lâm công tử!"

Mọi người kinh hãi, tâm tình kích động rõ ràng tại ba chữ này bên trong hoàn toàn thể hiện ra.

"A, quý. . . Quý a. . . Ai u. . ."

"Hỗn đản, ngươi hấn nương mới là quý!"

Lữ Phúc đột nhiên nhìn thấy Lâm Phong, trong lòng dưới sự kinh hãi cho rằng kỳ lạ, vừa mới hô một tiếng, đã bị Đình Liên Võ một tiếng bạo xích, còn hung hăng phiến hấn một bạt tai, bụm mặt, trợn to tròng mắt một cái sợ hãi nhìn Lâm Phong.

"Lâm công tử ngươi không có việc gì? Có thể hù chết chúng ta, cái này lão già khốn nạn dám ngươi. . . Tức chết ta, ta liền biết công tử nhất định không có chuyện gì! Hắc hắc!"

Đình Phi Trúc cũng không biết vì sao, lúc này thấy đến Lâm Phong không có việc gì, vậy mà ngay ngốc cười.

"Không có ý tứ, để cho các vị lo lắng!" Lâm Phong áy náy hướng mọi người cười cười, sau đó hỏi: "Làm sao lại các ngươi ở chỗ này, Lạc cô nương bọn họ đâu, đi sao?"

"Thật xin lỗi công tử, chúng ta vừa mới tới không bao lâu, chúng ta tới thời điểm sẽ không nhìn thấy Lạc cô nương bọn họ, không biết bọn họ đi nơi nào!" Đình Liên Võ trong lòng cảm thấy rất nhiều không được Lâm Phong, người ta là vì chuyện mình xuất đầu, mà chính mình dĩ nhiên tại hấn nhất cần người giúp đỡ thời điểm chưa từng xuất hiện.

"Đối, người này chắc chắn biết Lạc cô nương các nàng đi về phía, ta tới hỏi một chút hấn." Đình Liên Võ đột nhiên nhớ tới bên người Lữ Phúc, một tay lấy hấn bắt tới, trợn mắt trừng, quát lớn: "Nhanh, Lạc cô nương các nàng người khác đi nơi nào?"

Lữ Phúc lúc này sớm đã sợ đến chết khiếp, nơi nào còn dám có nửa câu nói sạo, vội vàng đem từ Lâm Phong sau khi biến mất sự tình nhất ngữ nhất thập tiếp tục giảng thuật đi ra.

Nghe xong Lữ Phúc giảng thuật, Lâm Phong trong lòng ảm áp, rất được cảm động, trong đôi mắt hơi có chút ướt át, không có nghĩ tới những thứ này vừa mới nhận thức không có vài ngày các bằng hữu dĩ nhiên có như thế chân thành đối đãi chính mình, dĩ nhiên có vì mình làm nhiều như vậy, ai ở giữa Vô Chân tình?

Trong mấy người này tính Lạc Ly cùng chính mình nhận thức sớm nhất, nhưng cũng vẫn chưa tới thời gian mười ngày, người khác thì càng không cần, Lâm Phong thật không nghĩ tới các nàng không chỉ có tìm kiếm mình lâu như vậy, càng là cho là mình đã chết, muốn đi giúp chính mình hoàn thành nguyện vọng.

Vậy làm sao có thể không cho hấn cảm động rơi lệ.

Nhưng mà hấn nhưng không có phát hiện, tại hấn vừa mới thức tỉnh trí nhớ kiếp trước lúc cái kia trở nên cứng rắn như ý chí sắt đá, nhưng ở về sau Diệp Ngưng Sương tình thương của mẹ cùng với lúc này những thứ này hào bằng hữu cảm hóa hạ đã chậm rãi đang thay đổi.

"Lâm công tử, nếu không chúng ta trước hỏi ta quý phủ đi, nơi đây chuyện này cũng không kém." Đình Liên Võ đối Lâm Phong phát sinh mời.

"Không cần, chúng ta ở nơi này đàm luận một hồi đi, ta một hồi muốn đi tìm Lạc cô nương các nàng." Lâm Phong uyển chuyển tuyệt quyết hấn mời, bất quá hấn cũng đúng là muốn mau đuổi theo đuổi Lạc Ly Thiên Tuyết đám người.

"Được rồi, vậy chúng ta vào trong thành chủ phủ nói đi, thật tòa phủ đệ này trước kia là ta Đình gia sở kiến, vốn là ta Đình gia vật." Đình Liên Võ ánh mắt hơi hơi thất lạc, trong giọng nói hơi xúc động: "Nhờ có Lâm công tử đem Lữ Thiên Thu cái kia hỗn đản từ bỏ, không chỉ có giúp ta Đình gia, cũng vì Bình Dương thành bách tính trừ một hại."

"Đình gia chủ không cần phải khách khí, chúng ta đều là người mình."

Mấy người lấy tiến nhập phủ thành chủ.

Phủ thành chủ bên trong phòng khách, chỉ có Lâm Phong cùng Đình gia ba miệng cùng với Lão Vân, Viêm Cô các loại (chờ) sáu người.

Lâm Phong nhìn sang Đình Phi Trúc, mỉm cười, ngược lại đối Đình Liên Võ nói: "Đình gia chủ, Phi Trúc tư chất rất tốt, ta nghĩ truyền cho nàng một môn Tu Luyện Pháp Quyết, không biết gia chủ ý như thế nào?"

"A. . . Công tử, ngươi. . . Ngươi muốn truyền Phi Trúc pháp quyết, cái này. . . Cái này quá tốt, quá tốt!" Đình Liên Võ nghe vậy kích động đến đều không trôi chảy.

"Công tử. . . Ngạch, không, sư phụ!"

Đình Phi Trúc nhất định chính là cái quỷ linh tinh, hai lời không, phù phù một tiếng quỳ rạp xuống Lâm Phong trước mặt.

"Không, ta là muốn truyền cho ngươi công pháp, nhưng ta không phải là sư phụ ngươi, cần sư phụ, sư phụ ngươi có người khác."

Trong lời nói, Lâm Phong thần sắc hơi đổi, trong đầu xuất hiện một cái lệ ảnh.

"Sư phụ ta có người khác? Cái này. . ."

Thấy không có người đều là mờ mịt đang nhìn mình, Lâm Phong đầu nói: "Không sai, công pháp này là ta một người bạn tất cả, cho nên sư phụ ngươi tự nhiên là có người khác."

"Cái kia. . . Vậy ta sư phụ hiện tại ở đâu?" Đình Phi Trúc vẻ mặt hiếu kỳ hỏi.

"Sư phụ ngươi ở một cái xa xôi địa phương, ta cũng đã lâu chưa thấy nàng, bất quá chỉ cần ngươi chăm chú tu luyện, sớm muộn có một ngày ngươi gặp được nàng."

Lâm Phong ở nơi này thời điểm trong sắc mặt tựa hồ cũng mang theo một cỗ nhàn nhạt tưởng niệm.

"Đối, ngươi về sau sẽ dạy sư huynh của ta a!" Lâm Phong thu hồi cái kia cỗ tưởng niệm, nhẹ nhàng một câu.

"Sư, sư huynh? Cái này. . . Tốt, Phi Trúc thật cảm tạ sư huynh!"

"Đình gia chủ, ngươi tìm ở giữa tinh thất cho chúng ta, ta yêu cầu trước dẫn đạo Phi Trúc tiến hành tu luyện." Lâm Phong hướng Đình Phi Trúc đầu sau đối Đình Liên Vô nói.

"Tốt, liền vô đa tạ công tử đại ân, mời công tử đi theo ta." Đình Liên Vô đầu tiên là đối Lâm Phong thi lễ một cái, sau đó xoay người mang theo Lâm Phong cùng Đình Phi Trúc đi tìm tinh thất.

Bên trong tinh thất, chỉ còn lại có Lâm Phong cùng Đình Phi Trúc hai người, Đình Liên Vô cùng Đan Thanh thì là tự mình giữ ở ngoài cửa vì bọn họ hộ pháp.

"Phi Trúc sư muội, ta hiện tại muốn truyền thụ cho ngươi là sư phụ ngươi bất truyền chi mật, ngươi nhất định phải cam đoan không đứng bên thứ ba tiết lộ công pháp này, ngươi có thể làm được không?"

Gặp Lâm Phong biểu tình nghiêm túc, khẩu khí càng là thận trọng, Đình Phi Trúc trịnh trọng đầu, thề: "Ta Đình Phi Trúc ở chỗ này phát thệ, Lâm Phong sư huynh truyền cho ta chỉ công pháp ta thề tất thủ khẩu như bình, chết cũng sẽ không tiết lộ nửa chữ đi ra ngoài."

"Tốt, hiện tại ngươi hãy nghe cho kỹ." Lâm Phong thoả mãn đầu, bắt đầu truyền thụ công pháp: "Bộ công pháp này tên là: Thiên Phượng Quyết, chính là một bộ Huyền cấp cửu phẩm công pháp, . . ."

"Huyền. . . Huyền cấp. . . Huyền cấp chín. . ." Đình Phi Trúc miệng há hoàn toàn có thể nhét vào một cái trứng gà, nàng đại não đã hoàn toàn hỗn loạn, lại trực tiếp khó tin la hoảng lên.

Hoàn hảo Lâm Phong trước đó cũng đã ở trong phòng bố trí một cái hình trận pháp, chính là sợ Đình Phi Trúc kêu sợ hãi, cứ thế bị ngoại nhân nghe được động tĩnh bên trong, đây nếu là truyền đi, để cho ngoại giới biết Đình Phi Trúc sở hữu Huyền cấp cửu phẩm công pháp, phỏng chừng Đình Phi Trúc sống không quá nửa ngày. Thất phu vô tội, hoài bích tội!

"Ừm, chính là Huyền cấp cửu phẩm, cái này không có gì quá kỳ quái, nhanh lên ngồi xong, thu nhiếp tinh thần, ta muốn bắt đầu nói, thời gian của ta không nhiều, cho ngươi tối đa là giảng giải ba lần, nếu như không thể học được, đó chính là ngươi việc của mình."

Lâm Phong biết nàng niên kỷ, sợ nàng phân thần, cố ý như thế hù dọa nàng.

Một chiêu này quả nhiên thấy hiệu quả, Đình Phi Trúc vội vàng ngồi xếp bằng tốt, đang hoảng nghe Lâm Phong giảng giải khởi công Faol nghĩa.

Một lúc lâu sau, Đình Phi Trúc đã bắt đầu dựa theo Lâm Phong giáo nhập định bắt đầu tu luyện.

"Xem ra ta không có nhìn lầm, hài tử này tư chất quả nhiên thích hợp bộ công pháp này, lại người cũng thật thông minh, chỉ hy vọng nàng có thể không phụ ta hi vọng, có thể hảo hảo tu luyện, ngày khác có thể công thành tiến nhập đại thế giới, ta cũng liền không tính thất tín."

Lâm Phong ánh mắt thoáng phức tạp nhìn Đình Phi Trúc đáng vẻ, khóe miệng hơi lộ ra một nụ cười khổ.

Lại là khoảng một canh giờ, Đình Phi Trúc từ trong nhập định tỉnh lại, hỏi Lâm Phong mấy cái về tu luyện vấn đề, Lâm Phong đều nhất nhất cẩn kẽ giải đáp.

Đội Đình Phi Trúc không có vấn đề về sau, Lâm Phong xuất ra một cái chiếc nhẫn trữ vật đưa cho nàng, dặn dò: "Trong này có một chút ngươi về sau tu luyện cần thiết đan dược, chiến kỹ, cùng với vũ khí vật, ngươi một hồi chính mình từ từ xem, thời gian của ta không nhiều, nhất định phải đi, nhớ kỹ, tu luyện là một kiện rất gian khổ sự tình, quý ở kiên trì, hy vọng ngươi có thể tự giải quyết cho tốt, đừng để ta thất vọng."

"Đa tạ sư huynh, Phi Trúc nhất định không phụ sư huynh hi vọng, ghi nhớ sư huynh giáo huấn!" Đinh Phi Trúc nghiêm túc đáp ứng, tiếp lấy sắc mặt buồn bã, cô không cam lòng nói: "Sư huynh phải đi nhanh như vậy, vậy ta về sau nếu như gặp phải trên việc tu luyện vấn đề làm sao bây giờ? Không nếu như để cho ta với người một chỗ. . ."

"Không được!" Lâm Phong kiên quyết cự tuyệt nàng yêu cầu, mặc dù đôi mắt Đinh Phi Trúc cái kia đã lên mưa lất phất hơi nước trong đôi mắt tràn đầy khẩn cầu ánh mắt trong lòng cũng có một chút không đành lòng, bất quá không có cách nào, chính hắn có rất nhiều chuyện nhất định phải đi, mang theo Đinh Phi Trúc cái này vừa mới bắt đầu tu luyện người thực sự không tiện, không làm được sẽ còn làm nản vì vậy mà toi mạng.

Miền cưỡng cười, lập tức bắt đầu đi an ủi: "Chờ ta làm xong một trận này sẽ trở lại gặp người, người có cái gì không biết trước hết ghi ở trong lòng, chờ ta tới sẽ giúp người giải quyết."

"Được rồi!" Đinh Phi Trúc thật cũng biết mình yêu cầu này từng có phân, Lâm Phong câu trả lời này cũng nằm trong dự liệu, lập tức cũng không ở vương vãi, không tình nguyện đáp hai chữ.

"Đi thôi, chúng ta đi ra ngoài, cha mẹ người hẳn là cũng chờ gấp gáp." Lâm Phong lấy đem trận pháp rút lui hết, đứng dậy hướng bên ngoài mật thất bước đi.

"Lâm công tử, Phi Trúc, các người nhanh như vậy đi ra." Đan Thanh mắt sắc, đầu tiên nhìn thấy Lâm Phong hai người thân ảnh, vội vàng đi tới.

"Đúng vậy a nhà các người Phi Trúc ngộ tính không tệ, học được rất nhanh!" Lâm Phong mỉm cười giải một chút.

"Đó là sư huynh người dạy tốt!"

"Được, đừng vượt nình bọ, nhớ kỹ phải thật tốt tu luyện, bằng không ta lần sau tới người sẽ biết tay!" Lâm Phong cố ý ngăn sắc mặt, nghiêm túc nói.

"Vâng, Phi Trúc nhớ kỹ!" Đinh Phi Trúc buồn bã đầu bằng lòng một câu, cảm xúc rõ ràng xuống rất thấp.

Đan Thanh liếc nhìn nàng một cái, tự tay cầm tay nàng, cũng nhẹ nhàng xoa bóp tay nàng. Cho nàng truyền lại ấm áp tình thương của mẹ.

"Ừm, tốt!" Lâm Phong bằng lòng một câu, sau đó chuyển hướng Đinh Liên Võ phụ phụ, đang chuẩn bị cáo từ lúc, Đinh Liên Võ đột nhiên đưa lên một cái bao bố đến trước mặt hắn, mở miệng nói: "Công tử, đây chính là lần này Lữ Thiên Thu bọn họ muốn cướp đoạt đồ vật, ta hiện tại đã đem hắn giao cho ngài."

Lâm Phong hơi sững sờ, hắn vẫn thật không nghĩ tới Đinh Liên Võ sẽ đến như thế vừa ra, không khỏi ánh mắt hơi hơi sáng ngời, xem ra cái này Đinh Liên Võ đúng là một quang minh lỗi lạc hán tử, người như thế nhân dục có cho thống khoái đồ vật, hẳn vậy mà có thể xuất thủ đưa cho chính mình.

Lại không thứ này đối với mình có hữu dụng hay không, riêng này phần quang minh lỗi lạc khí khái, đã làm cho Lâm Phong đối hắn xem trọng ba phần.

Lâm Phong cũng hơi hơi hiếu kỳ, ở nơi này liên Thiên Minh tông dạng này truyền thừa nhiều năm đại tông môn đều chỉ có Hoàng cấp cửu phẩm công pháp Nguyên Võ đại lục, Đinh Liên Võ đến tốt cùng được cái gì Tuyệt Thế Bí Tích.

Tự tay tiếp nhận bao bố, thuận tay mở ra, bên trong là một quyển sách, xem tập dáng vẻ vẫn không tính là cũ kỹ. Trên đó viết ba chữ: Thiên nguyên quyết. Tiệp tay lật ra trang thứ nhất, trước mắt xuất hiện mấy chữ: Huyền cấp nhị phẩm công pháp. . .

Khóe miệng hơi vênh lên, Lâm Phong nhất thời mất đi hứng thú, đang chuẩn bị đem bao bố tốt trả lại cho Đinh Liên Võ lúc, hắn trong đôi mắt đột nhiên thần quang lóe lên.

Trong danh sách một cái bên cạnh còn có một khối đen sì đồ vật hấp dẫn hắn chú ý, thoáng kích động tự tay đem cái kia tập lấy ra, lại nhẹ nhàng đem cái kia chỉ có hài nhi quả đấm to bằng hắc đồ vật lấy ra.

Đồ chơi này vừa đến tay, Lâm Phong cũng cảm giác được một cỗ cường liệt sóng linh lực.

"Đây chẳng lẽ là. . ."

Bằng vào mắt nhìn, Lâm Phong cũng không dám xác định cái này có phải hay không trong lòng đoán vật, vội vàng dùng linh hồn chi lực đem cái này đen sì đồ vật bọc lại, sẽ chậm chậm hướng nó nội bộ thăm vào.

Chương 85: Hai nam nhân

"Là nó, quả nhiên là nó, Tức Thổ, thực sự là Tức Thổ!"

Lâm Phong kích động kêu, đây chính là hấn kiếp trước tìm gần nghìn năm đều không có tìm được đồ vật, vật ấy mặc dù không tính là thiên tài địa bảo gì, thế nhưng rất hi hữu, đối với người khác tới e rằng không có gì thí dụng, thế nhưng đối với sở hữu Không Thiên Chuông lại am hiểu luyện đan Lâm Phong đến, đây tuyệt đối là cái bảo bối.

Từ ngàn năm trước hấn đạt được Không Thiên Chuông ngày đầu tiên lên, hấn liền từ Không Thiên Chuông bên trong một cái ngọc giản giới thiệu, nếu muốn đem Không Thiên Chuông nội không gian cải tạo thành giống như ngoại giới đồng dạng thích hợp đủ loại sinh vật sinh sôi nảy nở, nhất định phải dùng Tức Thổ thay đổi nó mặt đất, bây giờ bên trong dưới đất là thiên tài địa bảo chế tạo ra đến, cũng không thích hợp động thực vật sinh trưởng.

Tức Thổ là một loại vũ trụ mới thành lập lúc kết quả, cái này thổ ẩn chứa một loại có thể thay đổi thiện thổ nhường thần kỳ vật chất, chỉ cần đưa hấn đặt ở Không Thiên Chuông bên trong, nó là có thể chậm rãi đem bên trong mặt đất trở nên giống như bên ngoài, thích hợp thực vật sinh trưởng.

Lâm Phong không cầu Không Thiên Chuông có thể biến thành một cái khác thế giới, hấn chỉ cầu có thể ở Không Thiên Chuông bên trong cải thiện ra một khối có thể cho hấn trồng đủ loại kỳ hoa dị thảo vườn thuốc là được.

Một khối này Tức Thổ mặc dù không lớn, phẩm chất cũng không phải rất tinh khiết, bất quá Lâm Phong suy đoán chỉ ít có thể để giúp hấn tại Không Thiên Chuông bên trong mở ra một khối chừng mười mẫu vườn thuốc tới.

Cái này đã hoàn toàn đạt được hấn yêu cầu.

Có thể đổi mặt khối này chính mình tha thiết ước mơ đồ vật, Lâm Phong làm khó dễ, hấn cũng không phải là một cái tuyệt tình phụ nghĩa người, mặc dù Đinh Liên Võ vừa rồi đã chính xác bao bố tất cả đưa cho hấn, nhưng mà hấn lại không thể cứ như vậy muốn không hấn đồ vật.

Hấn cũng biết Đinh Liên Võ đám người căn bản không biết lần bảo vật, hấn hoàn toàn có thể tùy tiện biến cái lý do gì đem đồ vật lấy đi, nhưng đây không phải là hấn phong cách.

"Đinh gia chủ, . . ."

"Công tử, ta vừa rồi đã qua, vì báo đáp ngài đối ta Đinh gia đại ân, vật ấy ta đã đưa cho công tử, nên xử lý như thế nào, đó là chính ngài chuyện, không cần cùng ta thương lượng."

Đinh Liên Võ không phải người ngu, mặt khác hấn là cái cực kỳ thông minh lão luyện người, hấn sớm đã từ Lâm Phong trong thần sắc nhìn ra vật ấy tuyệt không đơn giản, đồng dạng cũng nhìn ra Lâm Phong tựa hồ rất để ý vật ấy, cho nên không đợi Lâm Phong hết liền đánh đoạn hấn, trực tiếp cho thấy chính mình cõi lòng.

"Đinh gia chủ, thứ này gọi Tức Thổ, vốn là vũ trụ sơ khai lúc kết quả, bản thân rất hi hữu, mà hấn tác dụng lớn nhất chính là cái thiện thổ nhường, chỉ cần đi qua hấn cải thiện qua địa phương, cái kia địa phương liền sẽ trở nên rất màu mỡ lại trồng ra tới đồ vật hội có chứa một linh khí, là trồng kỳ hoa dị thảo tốt nhất bảo địa. Đây là rất nhiều người muốn có được vật này nguyên nhân."

Lâm Phong không muốn đối Đinh Liên Võ có bất kỳ giấu giếm nào, lời nói thật thật điều dưỡng thổ công dụng toàn bộ đi ra, hấn không hy vọng đến lúc đó Đinh Liên Võ hối hận. đồng thời, hấn ánh mắt cũng nhìn chăm chăm vào Đinh Liên Võ con mắt, bất quá thẳng đến hấn xong, Đinh Liên Võ ánh mắt vậy mà một đều không thay đổi, điều này cũng làm cho Lâm Phong lần nữa đối Đinh Liên Võ làm người xem trọng vài phần.

"Công tử, ta biết vật ấy đối người nên rất trọng yếu, thế nhưng đối ta tới nhưng là gần gài, đầu tiên ta không biết luyện đan, ta không cần phải loại kỳ hoa dị thảo; coi như ta trồng kỳ hoa dị thảo, ta chỉ có thể đi đâu bán lấy tiền, chỗ ta Đinh gia không phải rất giàu dụ, nhưng còn không được dựa vào dạng này tới kiếm tiền, có nữa một, nếu như để người ta biết ta có dạng này bảo địa, không chừng sẽ còn vì vậy đưa tới tai họa, tựa như sự kiện lần này. Liên Võ mặc dù không phải cái gì người thông minh, nhưng là biết thất phu vô tội, hoài bích tội đạo lý."

"Tất nhiên Đinh gia chủ đều muốn lời đến phân thượng này, ta cũng sẽ không nhiều, cái này Tức Thổ mặc dù không tính là thiên tài địa bảo gì, nhưng đối ta cũng rất nặng muốn, đồ vật ta nhận lấy, thiếu Đinh gia chủ phần ân tình này, Lâm Phong hội một mực ghi nhớ trong lòng."

Đối với Đinh Liên Võ cái này xuất phát từ nội tâm, Lâm Phong đồng dạng xuất phát từ lời tâm huyết. Hai người đều là hào sảng hạng người, ai cũng không biết làm làm.

Đinh Phi Trúc nguyên bản hạ cảm xúc lại vào giờ khắc này như kỳ tích có chút kích động, đối mặt hai cái này ngay thẳng, hào khí nam nhân, trong lòng nằng trăn đầy kiêu ngạo, bởi vì cái này hai người một cái cha nàng, một cái sư huynh của nàng, đều là người chí thân.

Lâm Phong xong điều dưỡng thổ xuất ra, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, đem ném vào Không Thiên Chuông bên trong, sau đó đem cái kia quyển sổ gói kỹ, đưa trả đến Đinh Liên Võ trong tay.

Gặp Đinh Liên Võ như muốn phát tác, Lâm Phong mỉm cười nói: "Đinh gia chủ, cái này người lại cất xong, không phải ta không được, không sợ nói thật cho người biết, liền cái này Huyền cấp nhị phẩm tu luyện pháp quyết, ở trong mắt ta nhưng là tính không cái gì."

Đinh Liên Võ thật cũng biết Lâm Phong tu luyện công pháp khả năng rất cao cấp, bất quá hắn vẫn thật không nghĩ tới hắn vậy mà lại đối đại lục này thượng nhân nhân dục được Huyền cấp nhị phẩm công pháp bất tài một cổ. Vậy hắn tu luyện đến cùng là cái gì công pháp nghịch thiên đây?

Tự tay tiếp nhận bao bố, Đinh Liên Võ cũng không già mồm, trực tiếp thả hồi bên trong chiếc nhẫn trữ vật, đã thấy Lâm Phong tay lần nữa xuất hiện ở trước mặt hắn, trên tay nhiều mấy cái bình ngọc. Chính không biết là ý gì, Lâm Phong thanh âm đã vang lên.

"Đây là hai khóa Ngưng Hồn Đan cùng với mười viên Bồi Nguyên Đan, hai mươi khóa Tăng Nguyên Đan, năm viên Thanh Uẩn Đan."

"Cái gì! Ngưng Hồn Đan. . . Công tử người Ngưng Hồn Đan?" Đinh Liên Võ cùng Đan Thanh hai người tròn mắt hầu như đều muốn trừng ra viên mắt, về mặt kinh dị, không thể tin tưởng, lại tràn đầy hướng tới, đây chính là truyền bên trong đồ vật, nhớ năm đó bọn họ Thiên Hoa tông duy nhất một cái đạt được Nguyên Hồn cảnh Khai Phái Tổ Sư cũng là bởi vì cái này kỳ bảo mới ngưng hồn thành công, cái này Ngưng Hồn Đan đối với tu võ người tới chính là kỳ bảo.

"Không sai, chính là Ngưng Hồn Đan, ta xem quý khang lệ đều đã tiên thiên tam trọng hậu kỳ tu vi, chỉ cần dùng mấy viên ta cho các người Bồi Nguyên Đan, hắn rất nhanh có thể đạt được hậu kỳ đỉnh phong cảnh, đến lúc đó mượn nửa trợ cái này Ngưng Hồn Đan, có thể các người là có thể thành công ngưng hồn."

Lâm Phong đã nhìn ra Đinh Liên Võ phụ phụ nhân phẩm, hơn nữa bọn họ là Đinh Phi Trúc phụ mẫu, hắn đương nhiên sẽ không keo kiệt, rất nguyện ý trợ bọn họ giúp một tay, để bọn hắn thành tựu nguyên hồn.

Đinh Liên Võ hai tay có phát run tiếp nhận Lâm Phong trong tay mấy cái bình ngọc, tâm cẩn thận đem cất xong, sau đó liền muốn hướng Lâm Phong hành lễ, Lâm Phong vội vàng một tay lấy hắn đỡ lấy, mở miệng nói: "Đinh gia chủ, chúng ta đều là người mình, không cần như vậy, huống hồ người tiền ta Tức Thổ, đối với ta tới cái kia giá trị xa xa không phải mấy viên thuốc có khả năng bằng được, cho nên yếu đạo tạ ơn người chắc là ta mới đúng."

"Ha ha, tốt, Lâm công tử nhất phái hào khí, vậy ngay cả võ cũng không già mồm, chúng ta liền đều không khách sáo, ta lập tức để cho người ta an bài tiệc rượu, chúng ta hôm nay uống thật thoải mái."

Đinh Liên Võ hào khí vừa lên đến, quên Lâm Phong qua muốn đi đuổi kịp Lạc Ly đám người sự tình, dứt lời thì đi an bài tiệc rượu.

"Đinh gia chủ không cần làm phiền, ta lập tức muốn động thân đi tìm Lạc cô nương đám người, sự muội của ta ở chỗ này, ta về sau hội thường xuyên đến chỗ ở của người nói không chừng, đến lúc đó chúng ta lại uống đã ba trăm ly!"

Lâm Phong thật cũng thích Đinh Liên Võ cái này chân hán tử, cũng có cùng chí hướng, bất quá lúc này hắn thăm nghĩ sớm xuất phát đuổi theo Lạc Ly Thiên Tuyệt đám người.

"Ách. . . Người xem ta, một vui vẻ quên cái gốc này, vậy thì tốt, vậy thì lần sau, công tử chính là có tình có nghĩa người, Liên Võ liền không nhiều dây dưa công tử thời gian."

"Tốt, vậy ta liền đi trước, các vị, sau này còn gặp lại!"

Lâm Phong không thích nhất loại này ly biệt tràng cảnh, gặp Đinh Phi Trúc trong đôi mắt đẹp lại bắt đầu nổi lên liên Liên Thủy sương mù, lập tức không dám ở lâu, dứt lời lập tức xoay người rất nhanh đi ra ngoài.

"Sau này còn gặp lại!" Phía sau truyền đến Đinh Liên Võ sang sảng tiếng nói.

Ra khỏi thành chủ phủ, Lâm Phong lập tức chuẩn bị gia tốc chạy đi, lúc này Lạc Ly Thiên Tuyệt đám người ly khai không sai biệt lắm đã có ba bốn canh giờ, hắn nhất định phải tăng thêm tốc độ đuổi theo, nơi này cách Trường Kỳ thành đã không đến hai nghìn dặm, lấy các nàng tốc độ, phỏng chừng cũng liền một ngày công phu là có thể chạy tới.

"Ừm, không đúng, ngày hôm trước tại Nhất Phẩm đường phân đà cùng Phạm Đức đàm luận tốt, tại chính mình đối phó Lữ Thiên Thu thời điểm để cho hắn tới trợ giúp, vì sao đến nay chưa thấy một cái Nhất Phẩm đường trước người tới? Phù thành chủ phát sinh lớn như vậy động tĩnh, Phạm Đức không có khả năng không có được tin tức. Xem ra việc này tất có kỳ quái."

Lâm Phong làm sơ trầm ngâm, lúc này quyết định chạy đi Nhất Phẩm đường phân đà nhìn một chút, cũng không thể để cho Phạm Đức xảy ra chuyện gì.

Hắn sở dĩ từ Thiết Chiến thành rồi đến cái này Bình Dương thành lần nữa giúp đỡ Phạm Đức giải vây, thật là nhìn trúng Nhất Phẩm đường thế lực, theo hắn giải, cái này Nhất Phẩm đường tại toàn bộ đại lục các hơi chút trọng yếu một thị trấn đều có phân đà, thành viên chỉ ít đạt được 50 vạn trở lên, đây là một cỗ phi thường lực lượng không lồ, nếu có thể đưa bọn họ thu về kỷ dụng, cái kia đem đối hắn có trợ giúp lớn.

Thật trong lòng hắn vẫn luôn có một cái kế hoạch, hắn muốn rời đi Nguyên Võ đại lục đi đại thế giới trước giúp hắn phụ huynh ở trên đại lục đánh xuống một mảnh cơ nghiệp, để bọn hắn nắm giữ một cái tuyệt đối thế lực cường đại, một cái lệnh toàn bộ đại lục bất kỳ thế lực nào cũng vì đó đảm chiến thế lực. Chỉ có dạng này hắn có thể yên tâm rời đi.

Mà Nhất Phẩm đường, chính là bị hắn coi trọng cái thứ nhất muốn thu phục thế lực.

Nhất Phẩm đường phân đà rời chủ phủ cũng không phải là rất xa, lấy Lâm Phong tốc độ, rất nhanh thì chạy tới.

Xa xa Lâm Phong liền thấy Nhất Phẩm đường phân đà cửa chính không có giống ngày hôm trước như thể đứng tám cái người giữ cửa, lúc này chỉ có lưỡng người quần áo đen xiêu xiêu vẹo vẹo đứng chung một chỗ vui cười, hoàn toàn không có ngày hôm trước như vậy nghiêm túc đáng vẻ.

"Lẽ nào Phạm Đức không ở phân đà?"

Mang theo nghi hoặc, Lâm Phong thân ảnh xuất hiện ở cái kia hai cái đang ở cười hì hì người giữ cửa bên người.

"Cái gì. . . Ngạch, Lâm công tử, tại sao là ngài tới! Thật xin lỗi, thật xin lỗi, trong chốc lát không thấy rõ!" Một cái mắt sắc người sai vật đưa mắt tới bên người nhiều người, dọa cho giật mình, vốn đợi quát mắng, đột nhiên thấy rõ người tới đúng là ngày hôm trước đã tới cái kia liên đường chủ đều đối hân cung kính có thừa Lâm công tử, sợ đến hai chân như nhũn ra, vội vàng xin lỗi.

Lâm Phong khoát khoát tay, hân mới lười nhác cùng những thứ này lâu la tính toán, nhàn nhạt mở miệng nói: "Người đi thông báo một chút, theo ta tới."

"Là, là!" Tên kia gặp Lâm Phong tựa hồ không có tức giận, như được đại xá vội vàng thí diên thí diên chạy.

Phút chốc, người này lại mang một người áo đen đi ra, Lâm Phong khề cau mày, người đến đúng là lần trước cái kia trông cửa đầu lĩnh.

"Lâm công tử đại giá quang lâm, tiếp giá tới chậm, tội đáng chết vạn lần!" Người đến vừa ra tới liền vội vàng đối lấy Lâm Phong đầu cúi người, lễ độ cung kính.

"Này sao lại thế này, các người đường chủ đây?" Lâm Phong trong lòng lớn nghi, tại sao lại đi ra như thế cái lâu la đây? Lẽ nào. . .

"Hồi công tử, chúng ta đường chủ đã đi, còn có Vũ đà chủ, cùng với đà nội tất cả tiên thiên ở trên cao thủ tất cả đều đi ra ngoài. Cho nên. . ." Người đến cái này hỏi thay đổi thông minh, mình bạch Lâm Phong hỏi là cái gì, vội vàng toàn bộ toàn bộ lược.

"Tất cả tiên thiên ở trên người tất cả đều đi, cái này là lúc nào chuyện?" Lâm Phong mày nhíu lại được càng ngày càng gấp.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Lương tâm

"Ngày hôm qua chạng vạng chúng ta đường chủ đang chuẩn bị dẫn người đi phủ thành chủ thời khắc, tổng đà truyền đến chim bồ câu gấp gấp sách, là phía trên phân phó, đề cho đường chủ lập tức tập kết cao thủ đi Trường Kỳ sơn. Đường chủ bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là vội vã đi." Đầu lĩnh không dám dối Lâm Phong có chút giấu giếm, vội vàng đem tiền căn hậu quả mình bạch.

"Có thể phân phó Phạm Đức phía trên không phải là Thiên Minh tông sao? Thiên Minh tông đột nhiên đề cho Phạm Đức tập kết cao thủ chạy tới Trường Kỳ sơn, đây là muốn làm gì?" Lâm Phong chau mày, âm thầm suy nghĩ.

"Lâm công tử, những thứ này đều là đường chủ lúc gần đi đề cho chuyển cáo ngài, lão nhân gia ông ta đoán được ngài có thể sẽ tới. . ."

"Tốt, cái này thưởng cho các huynh đệ uống trà."

Lâm Phong đã được đến muốn tin tức, không nguyện ý ở chỗ này nhiều lãng phí thời gian, thuận tay móc ra một tấm kim phiếu vứt cho trước mặt đầu lĩnh, xoay người rời đi.

"Lâm công tử, đây là. . ." Đầu lĩnh có chút thụ sủng nhược kinh tiếp nhận kim phiếu, vội vàng đầu khom lưng cười nói: "Tạ ơn công tử khen thưởng, cảm tạ. . . Ngạch. . . Ngài đi ngay, ngài. . ."

"Thủ lĩnh, công tử đi xa, " bên người một cái cửa một cái tiến tới góp mặt, hai mắt nhắm kim phiếu thượng phiêu: "Thủ lĩnh, người mau nhìn xem công tử. . ."

"Đệch, một. . . Một vạn lượng hoàng kim. . .!" Đầu lĩnh giơ tay lên bên trong kim phiếu liếc một cái, lúc này trông mắt tròn thật lớn, hai tay run nhè nhẹ.

Phải biết rằng hân tại Nhất Phẩm đường mỗi tháng tiền lương mới năm lượng hoàng kim, đây coi là cao, bọn họ một cái cũng chỉ là ba mươi lượng bạc mà thôi.

"Một vạn lượng hoàng kim! Trời ạ, cái này Lâm công tử còn thật là rộng lượng!"

"Đúng vậy a nếu như chúng ta có thể gặp được dạng này chủ tử là tốt rồi, coi như chạy gãy chân ta đều nguyện ý."

"Được đi, đừng nằm mơ, người ta. . ."

Lâm Phong càng lúc càng xa, nhưng phía sau mấy cái người sai vật lại rõ ràng truyền vào lỗ tai hắn, khoe miệng hơi vênh lên, muốn chính là cái này hiệu quả.

Đọc theo đường đi, hắn cẩn thận suy tư lên Nhất Phẩm đường chuyện, càng nghĩ càng thấy được kỳ quặc.

Thiên Minh tông tại sao lại đột nhiên yêu cầu Phạm Đức dẫn người tay đi trước Trường Kỳ sơn đây? Lễ nào bọn họ cũng muốn đánh đổ thép chú ý?

Điều đó không có khả năng, Lâm Phong chính mình liền phủ định cái ý nghĩ này, đầu tiên cái này Trường Kỳ sơn có đại lượng đồ thép chuyện hầu như mọi người đều biết, Thiên Minh tông nếu là muốn, không có khả năng chờ tới bây giờ; lần, giống như Thiên Minh tông khổng lồ như vậy tông môn căn bản sẽ không để ý đồ thép loại này cấp thấp tài liệu; lần nữa, Lạc Ly cùng Lạc Tu đều là Thiên Minh tông nhân viên nòng cốt, bọn họ căn bản cũng không có đề cập tới lúc này.

Không phải vì đồ thép, cái kia là vì có gì? Việc này có vẻ như liền Lạc Tu cái này Thiên Minh tông đại trưởng lão cũng không biết rõ, chẳng lẽ là Trường Kỳ sơn đột nhiên xảy ra chuyện gì, Thiên Minh tông người đến không kịp thông tri Lạc Tu? Có lẽ vậy!

Cái kia Trường Kỳ sơn có thể xảy ra chuyện gì đây?

Quái dị, kỳ quặc!

Không nghĩ ra!

"Ừm, trẻ như thế trong núi này còn có người?"

Đang ở trên đường đi Lâm Phong nghe được phía trước cách đó không xa truyền đến một hồi nặng nề tiếng bước chân, vốn không đợi chờ mồm vào, lại nghe một đạo tang thương uể oải, mang theo nặng nề tiếng thờ dốc âm gián đoạn truyền tới.

"Tốp, người. . . Người chịu đựng. . . Rất nhanh. . . Rất nhanh thì có thể xuống núi, một lại. . . Ta giúp người tìm thầy lang. . ."

"Tìm thầy lang? Xem ra có người sinh bệnh hoặc là thụ thương, nghe cái này chủ nhân thanh âm phải là một lão nhân, qua xem thử xem, khả năng giúp đỡ liền giúp một thanh a!" Lâm Phong thiện niệm một chỗ, lập tức phi thân thoáng chuyển hướng, hướng tiếng bước chân chỗ lao đi.

Gò ghề trên sơn đạo, một người tuổi chừng bảy tám chục tuổi lão tiều phu, lúc này chính gian nan chống một người vóc dáng cao to, cả người là huyết nhân từng bước tập tễnh đi tới.

Lâm Phong tu luyện Cửu Long Nội Tu Quyết sau thị lực vượt xa người thường, xa xa thì nhìn ra hai người diện mạo.

"Tàn Đạo?"

Thất kinh, vội vàng gia tốc một cái lách mình liền đến cả hai bên người. Hai tay đỡ lấy lưng lay sấp đỡ lão tiều phu, mở miệng nói: "Lão nhân gia, ngài khổ cực, ngài trước đem hán buông xuống, ta tới giúp ngài!"

"A. . . Tốp, người là đánh từ đâu xuất hiện, người hù chết ta." Lão tiều phu chuyên tâm chú ý dưới chân gò ghề sơn đạo, căn bản là không có phát hiện Lâm Phong đến, lúc này đột nhiên nghe được thanh âm, bị sợ vừa nhảy, hoàn hảo hán quanh năm ở nơi này trong núi rừng trốn củi, luyện thành một thân can đảm, mới không có bị dọa ngã đi qua.

"Thật xin lỗi, kinh động đến ngài, xem ngài đầu đầy mồ hôi, ta tới giúp ngài, vội vàng đem hán để xuống!" Lâm Phong cũng cảm giác mình quá mức can rờ, không có ý tứ vội vàng xin lỗi.

"Không được, không được, tên này một cái bị thương rất nặng, ta phải nhanh lên dẫn hắn đi dưới núi trấn trên tìm thầy lang, bằng không tên này một cái khả năng sẽ không mệnh."

Lão tiều phu lách đầu giống như trống lách giống như, kiên trì không đem trên lưng Tàn Đạo buông xuống.

"Lão nhân gia, ngài yên tâm đi, ta chính là thầy lang, ngài đem hán buông xuống, ta cho hắn nhìn một chút, người xem dạng này được chứ?"

Đối với dạng này lão nhân gia, Lâm Phong trong lòng tràn ngập kính ý, khẩu khí tôn sùng cùng lão nhân thương lượng.

"Há, người là thầy lang?" Lão tiều phu hướng Lâm Phong quăng tới một cái nghi vấn ánh mắt.

"Vâng, một cái không dám lừa dối ngài!" Lâm Phong vội vàng đầu, gặp lão già có ý định động, vội vàng một tay giúp hắn đỡ lấy Tàn Đạo thân thể, một tay đỡ lấy thân thể hắn, hiệp trợ hắn đem Tàn Đạo gần như hai trăm cân thân thể bỏ trên đất.

"Tốp, vậy người nhanh lên giúp hắn xem một chút đi, hài tử này bị thương quá nặng, cả người là huyết, ta phát hiện hắn thời điểm cũng đã hôn mê, ta lớn tuổi, cộng thêm hán quá nặng, đi đường này đều đã hoa nhanh hai canh giờ."

"Lão nhân gia ngài khổ cực, ngài yên tâm, hấn còn có thể cứu."

Lâm Phong một bên hồi đáp lão tiều phu, một bên kiểm tra cẩn thận dây sỏm đã hôn mê Tàn Dao.

Tồn thương miệng chỉ có một cái, ngực trái tâm miệng vị trí bị một kiếm đâm thủng, may mắn đúng lúc cầm máu, bằng không đã sỏm đổ máu bỏ mình.

"Đầu móa, Tàn Dao cái này một cái mệnh thật đúng là lớn, nhờ có trái tim của hấn là ở lại một bên, bằng không tâm miệng bị đâm xuyên chết sỏm."

Chỉ cần còn có một hơi thở, đối với Lâm Phong cái này luyện đan cao thủ đến, phải cứu hồi mạng hấn quả thực dễ như trở bàn tay, lúc này lấy ra một khóa Nhuận Trạch Đan cho hấn ăn vào, sau đó lại móc ra đặc chế thuốc kim sang bôi ở miệng vết thương.

Không đến thời gian uống cạn nửa chén trà, Lâm Phong đã đem Tàn Dao thương thế xử lý xong hết.

Lão tiều phu ở bên cạnh gặp Lâm Phong rất nhanh quen thuộc thủ pháp, dẫn theo tâm cũng thoáng buông xuống, lại gặp Lâm Phong ngừng tay, vội vàng hỏi: "Tốp, như vậy cũng tốt?"

"Ừm, tốt!" Lâm Phong ngẩng đầu hướng lão tiều phu đầu đi một cái cảm kích ánh mắt, sau đó dò hỏi: "Lão nhân gia, ngài là ở địa phương nào phát hiện hấn? Ngài biết hấn là làm sao bị thương sao?"

"Ngay tại phía trước mấy dặm bên ngoài, ta nhìn thấy hấn lúc đã nằm mặt đất hôn mê, lưu một vũng lớn huyết, lúc đó ta cho là hấn chết, về sau phát hiện hấn còn có khí, cho nên liền chuẩn bị đem hấn mang về, mời thầy lang cứu hấn."

"Ngài tâm địa thực sự là thiện lương, có thể ngài như thế cứu hấn, sẽ không sợ hấn là người xấu sao?" Lâm Phong đối cái này lão tiều phu đánh trong lòng bội phục, thừa dịp Tàn Dao không có tỉnh, cùng lão tiều phu lái nhai: "Ta nghe mấy năm gần đây chúng ta trên đại lục nhưng là ra rất nhiều không nói lương tâm người, bọn họ đang bị người khác trợ giúp về sau hội lấy oán trả ơn, cần ngược lại một ngụm."

Liền trước đây không lâu, ta nghe tại Kinh Nam thành thì có một cái tốp bởi vì nâng dậy một cái ngã sấp xuống lão nhân, về sau bị lão nhân cùng người nhà đem tốp bầm báo quan phủ, cuối cùng cái kia hồ đồ quan vậy mà xử cái kia hảo tâm trợ giúp lão nhân tốp bởi mấy trăm lượng bạc."

"Ai, người chuyện này lần trước ta vào thành bán củi thời điểm cũng nghe." Lão tiều phu thở dài, có oán giận nói tiếp: "Cũng là bởi vì có dạng này người cùng sự, cho nên hiện nay là thế phong nhật hạ, khiến cho thật là nhiều người cũng không dám đi trợ giúp người khác, chỉ sợ giúp người sau sẽ bị cần ngược lại, ta lão nhân không có trải qua tư thực, nói không ra đạo lý lớn, bất quá ta chỉ biết là: Lương tâm."

Lão tiều phu lấy liếc mắt một cái mặt đất Tàn Dao, tiếp lấy mở miệng nói: "Chúng ta đối nhân xử thế đều muốn bằng lương tâm mình, giúp người cứu người cùng với bị giúp được cứu, cái kia đều cần nói lương tâm, không có lương tâm người sẽ không đi giúp người khác, chịu đến người khác cứu trợ về sau không nói lương tâm người, hấn cũng sẽ lọt vào báo ứng, về sau cũng sẽ không còn có người dám đi giúp hấn."

"Lương tâm! Lão nhân gia tốt! Hiện nay thiên hạ chính là nói lương tâm người quá ít, đại đa số người đều chỉ để ý chính mình quyền lợi, mà quên bản tâm." Đối với cái này bình thường ông lão chê củi, Lâm Phong là càng ngày càng bội phục: "Lão nhân gia ngài vì sao không sợ bị cần ngược lại, vì sao còn phải cứu người đây? Cũng là bởi vì lương tâm sao?"

"Ta một cái chặt Sài lão đầu lĩnh, ta lại không tiền, ta sợ gì!"

"Nhưng hấn thương thế kia rõ ràng cho thấy có người muốn giết hấn, ngài sẽ không sợ hấn là cái gì giang dương đại đạo các loại người xấu sao? Vạn nhất ngài cứu hấn, hấn trái lại giết ngài diệt khẩu đây?"

"Ha ha, tốp, chúng ta giúp người cứu người không cần đi suy nghĩ nhiều như vậy, coi như hấn là người xấu thì thế nào đây? Ta cứu hấn có thể hấn hội lấy oán trả ơn, nhưng ta xứng đáng lương tâm mình; ta muốn là không cứu hấn, có thể liền chuyện gì đều sẽ không phát sinh, nhưng ta tại sinh thời đều sẽ cảm thấy lương tâm bất an."

Lão tiều phu phen này chân tâm thật ý để cho Lâm Phong tràn đầy cảm xúc, một người không có qua sách, mỗi ngày chỉ dựa vào đồn củi sống qua ngày lão tiều phu đều có thể có dạng này nhận thức, vì sao những cái được gọi là văn nhân học sĩ, người giàu có Đại Giả nhóm lại không biết dạng này đạo lý đây? Còn có những cái kia mê muội lương tâm đối cứu trợ chính mình ân nhân lấy oán trả ơn xã hội bội phản, các người lương tâm đều để cầu ăn đi!

"Lão nhân gia, vậy ngài cảm thấy giống như Kinh Nam cái kia lấy oán trả ơn người, có nên hay không chịu đến cái gì nghiêm phạt đây?" Lâm Phong rất muốn biết dạng này một cái bình thường lão nhân tuyền.

"Ai, cái này thật đúng là không tốt, " lão tiều phu thở dài, lập tức nộ phần nói: "Từ trong lòng nói, ta cũng hy vọng cái loại người này chịu đến trừng phạt, bất quá ta cảm thấy biện pháp tốt nhất là để cho cái loại người này đi ra trước mặt cho cái kia hảo tâm tốp chịu nhận lỗi, còn tốp một cái thuần khiết, cũng còn thể giới một cái thuần khiết."

"Không, cái loại người này ứng với nên bầm thây vạn đoạn! Khụ khụ. . ." Lão tiều phu vừa dứt lời, nằm trên mặt đất không biết đã tỉnh lại lúc nào Tàn Dao phần hận chen một câu, tiếp lấy kịch liệt ho khan vài tiếng, sau đó không đợi Lâm Phong, rồi nói tiếp: "Các người cái kia Kinh Nam lão giả đã không tồn tại, ta nghe hấn cùng hấn cái kia lấy oán trả ơn súc sinh con trai đều đã bị người giết."

"A. . . Bị giết?" Lão tiều phu nét mặt hơi lộ ra một tia không đành lòng, thở dài, cảm khái nói: "Báo ứng a, cho nên chúng ta đối nhân xử thế hay là muốn bằng lương tâm, mê muội lương tâm làm việc sỏm muộn phải gặp báo ứng."

"Công tử, người còn. . . Ngạch. . . Ta. . ." Tàn Dao vừa mới tỉnh lại liền nghe được về Kinh Nam sự kiện, nhin không được phần nộ vài câu, việc này đột nhiên nhận ra Lâm Phong ngay tại trước mặt, trong lòng kích động không thôi, đầu lưỡi đến cứng cả lại.

"Tàn Dao, người vừa mới tỉnh lại, không nên kích động, trước nghỉ ngơi một hồi, ta theo vị lão nhân này còn có chuyện muốn." Lâm Phong quay đầu đối Tàn Dao khuyên giải an ủi một câu.

"Ách, các người quen nhau?" Lão tiểu phu nghe được Lâm Phong hô Tàn Dao tên, lập tức kinh dị nhìn sang Lâm Phong cùng Tàn Dao.

"Thật xin lỗi lão nhân gia, ta vừa rồi không có cùng ngài rõ ràng, hẳn là bằng hữu ta, cảm tạ ngài là hẳn!" Lâm Phong lấy đứng lên, đối lão tiểu phu thật sâu khom người chào, đi một cái đại lễ.

Cái này đại lễ thật không chỉ có là bởi vì lão tiểu phu cứu Tàn Dao, chủ yếu là Lâm Phong kính nể hẳn làm người.

"Ha ha, tốp người quá thật đáng giận, mạng hẳn là người cứu, ta cũng không dám kể công!" Lão tiểu phu sang sang cười ha ha một tiếng nói.

"Không, nếu là không có ngài đưa hẳn lưng đến nơi đây, ta thì như thế nào sẽ biết hẳn thụ thương đây? Lại, nếu là không có ngài, hẳn lúc này có thể đã bị dã thú ăn tươi. Đến lúc đó, ta cho dù có thông thiên bản lĩnh cũng cứu không hồi mạng hẳn."

Lấy hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Lâm Phong trong tay nhiều một khóa ánh vàng rực rỡ đan được, đem đưa cho lão tiểu phu: "Lão nhân gia, viên này Trường Sinh Đan đưa cho ngài, người sau khi dùng ít nhất có thể tăng một trăm năm thọ nguyên."

"Trường Sinh Đan? . . . Một trăm năm thọ nguyên! . . ." Lão tiểu phu tròn mắt trừng lão đại, kinh dị nhìn Lâm Phong: "Không, ta không thể nhận, ta cứu hẳn chỉ vì lương tâm mình được an bình mà thôi, cũng không phải là vì muốn cầu báo đáp, tốp, quý trọng như vậy đồ vật ta không thể nhận, người thu hồi a!"

Lâm Phong nghiêm sắc mặt, chân thành nói: "Lão nhân gia, ngài hiểu lầm, thật ta tiễn ngài viên này Trường Sinh Đan cũng không phải là vì cảm tạ ngài cứu hẳn mệnh đơn giản như vậy, là bởi vì ngài làm người để cho ta thật sâu kính nể!"

Liếc mắt nhìn có co quắp lão tiểu phu, Lâm Phong đem thanh âm nâng lên tám độ: "Lão nhân gia, thiên hạ yêu cầu ngài dạng này vô tư người, tại bây giờ cái này thế phong nhật hạ thời điểm, ngài chính là cái thế giới này một khóa mầm móng, ta hy vọng ngài có thể sống lâu trăm tuổi, vì thế giới này mang đến càng nhiều ái tâm, truyền lại càng nhiều chánh năng lượng."

"Tốt, tốp, hướng người câu nói này, lão già ta liền thu hạ." Lão tiểu phu quả đoán tự tay tiếp nhận ánh vàng rực rỡ Trường Sinh Đan, sắc mặt kiên định nói: "Tốp, cảm tạ! Lão nhân sẽ không để cho người thất vọng!"

"Tốt, ta tin tưởng ngài!" Lâm Phong lấy lại lấy ra một khối ngân lượng đưa cho lão tiểu phu: "Lão nhân gia, cái này bạc ngài cầm đi mua rượu uống."

Hắn vốn là muốn cho lão tiểu phu mấy vạn lượng hoàng kim, nghĩ lại lại sợ hoài bích tội, vì vậy hại lão nhân, cuối cùng vẫn là quyết định không cho.

Lão tiểu phu đã nhìn ra Lâm Phong không phải là là người bình thường, cũng không làm bộ, sáng khoái tiếp nhận bạc, sau đó đứng lên nói: "Tạ ơn công tử, vậy ta lão nhân liền đi trước, đều này lại, ta cái bụng cũng đói. Ta biết các người đều không phải bình thường người, cũng liền không mời các người đi ta cái kia Xú Cầu ổ, hai vị bảo trọng!"

"Lão nhân gia bảo trọng, cảm tạ ngài liền Tàn Dao mệnh, đại ân dung sau đó mới báo!" Tàn Dao lúc này cũng giùng giăng cho lão tiểu phu thi lễ một cái.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Bốn cái cao thủ thần bí

"Này sao lại thế này, người làm sao bị thương thành dạng này, Thiên Tuyết Lạc Ly mấy người các nàng đây?"

Đội lão tiểu phu vừa đi, Lâm Phong lập tức lo lắng liền hỏi Tàn Dao mấy vấn đề, hẳn chính mình cũng không biết, trước đây một mực xử sự bình tĩnh hẳn vì sao vừa nghĩ tới Thiên Tuyết Lạc Ly thời điểm liền sẽ tâm loạn như ma, mất đi phải có trấn tĩnh.

"Ai, việc này tới dài." Gặp Lâm Phong lo lắng như thế, Tàn Dao thở dài, bi phần rồi nói tiếp: "Hôm nay bọn ta cho rằng công tử người. . . Người không ở, cho nên liền. . ."

"Những thứ này ta biết, ngươi không cần, ngươi trực tiếp phía sau." Lâm Phong lo lắng cắt đứt Tàn Đao.

"Ừm, tốt!" Tàn Đao bằng lòng một tiếng, lập tức mở miệng tự thuật nói: "Chúng ta ly khai Bình Dương thành sau liền chuyên tâm chạy đi, ngay tại mấy giờ trước, chúng ta tới đến phía trước cái kia khe núi lúc, bị bốn cái kỳ quái người ngăn trở lối đi."

"Bốn cái kỳ quái người? Là như thế nào kỳ quái pháp?" Lâm Phong nhíu mày.

"Bốn cái tướng mạo ăn mặc đều là giống nhau như đúc người."

"Bốn người giống nhau như đúc?" Lâm Phong chân mày nhíu chặt hơn: "Là thuật dịch dung?"

"Không nhìn ra, ngay từ đầu chúng ta cũng là hoài nghi như vậy, chỉ là căn bản nhìn không ra có dịch dung vết tích." Tàn Đao bắt đầu đi nói.

"Bốn người này bao lớn niên kỷ? Liền Lạc lão cùng Gia Đa Bảo cũng không biết bọn họ sao?" Lâm Phong âm thầm kinh ngạc.

"Bọn họ nhìn qua chắc là tại chừng năm mươi tuổi, hai vị tiền bối lúc đó cũng là vẻ mặt ngây thơ, cũng không biết bọn hắn. Bất quá bốn người kia lại vừa mở miệng cứ gọi ra hai người bọn họ tên."

"Như thế bốn người này là biết các ngươi muốn đi qua từ nơi này đang chờ các ngươi?" Lâm Phong sắc mặt trở nên ngoan lệ.

"Vâng, bọn họ nhìn thấy chúng ta lúc sẽ chờ sau khi lâu ngày, sau đó liền động thủ, bốn người này tu vi đều phi thường cao, chúng ta đều hoàn toàn nhìn không ra bọn họ cảnh giới, phỏng chừng chắc là Ngưng Hôn cảnh cao thủ, lại bọn họ xuất thủ thật nhanh, căn bản không có chuẩn bị cho ta thời gian, không đến mười hơi, chúng ta năm người liền toàn bộ trúng chiêu."

"Liền Lạc Ly cũng nhìn không ra bọn họ cảnh giới sao?" Lâm Phong trong lòng hơi động, hắn chính là biết Lạc Ly bây giờ linh hồn cảnh giới đã đạt được tiên thiên tứ trọng sơ kỳ, nếu như liền nàng cũng không nhìn ra được, vậy cũng chỉ có thể rõ ràng bốn người kia tu vi tối thiểu đã đạt được tiên thiên tứ trọng trung kỳ.

Tàn Đao lại không biết nói những thứ này, nghe vậy không khỏi có chút kinh ngạc, bất quá cũng không hỏi nhiều, chỉ là lắc lắc đầu nói: "Lạc cô nương vậy cũng không nhìn ra, nàng lúc đó cái gì đều không."

Đạt được Tàn Đao khẳng định về sau, Lâm Phong hơi biến sắc mặt.

Tàn Đao gặp Lâm Phong không tiếp tục hỏi, chỉ là sắc mặt khó coi, phần hận nói tiếp: "Bất quá bọn hắn đối Thiên Tuyết cô nương bọn họ cũng chỉ là đánh ngất xỉu, duy chỉ có muốn giết ta, nếu không phải là bởi vì ta trời sinh trái tim ở bên phải, lúc này chỉ sợ ta chết đi từ lâu lâu ngày."

"Về sau bọn họ liền đem Thiên Tuyết Lạc Ly các nàng đều mang đi?" Lâm Phong lời này thời điểm sắc mặt đã băng lãnh.

"Vâng, bốn người bọn họ đều bị mang đi." Tàn Đao sắc mặt mọc lên lau một cái áy náy, tự trách nói: "Công tử thật xin lỗi, là ta vô dụng, cô phụ ngươi. . ."

"Tàn Đao, ngươi không được tự trách, cái này cũng không trách ngươi, huống hồ ngươi ta chỉ là bình thủy tương phùng, ngươi có thể giúp ta nhiều như vậy, thậm chí kém toi mạng, ta đã rất cảm kích ngươi!" Lâm Phong không đợi Tàn Đao hết liền mở miệng cắt đứt hắn tự trách, khuyên bảo hắn một phen.

"Những người kia là về phương hướng nào đi ngươi biết?" Lâm Phong dò xét tính hỏi một chút, thật hắn vốn không ôm hi vọng lớn bao nhiêu, dù sao lúc đó Tàn Đao bản thân bị trọng thương, có thể bảo trụ một cái mạng cũng không tệ, không muốn Tàn Đao lại cho hắn một kinh hi.

"Bọn họ là muốn đi Trường Kỳ sơn, lúc đó bọn họ đã cho ta chết, cho nên không hề cố kỵ." Tàn Đao vừa nghĩ tới chính mình kém bị giết, Thiên Tuyết các nàng bị bắt, vẻ mặt phần uất, oán hận nói.

"Trường Kỳ sơn? Bọn họ cũng đã đi Trường Kỳ sơn?" Lâm Phong chau mày, cái này Trường Kỳ sơn đến xảy ra chuyện gì? Làm sao tất cả mọi người hướng nơi đó đuổi?

"Đối, ta nghe rất rõ ràng, bọn họ chính là Trường Kỳ sơn." Tàn Đao rất khẳng định, đây là hắn chính tai nghe được, tuyệt đối sẽ không sai. Bất quá hắn nhưng không có minh bạch Lâm Phong ý tứ, hắn cũng không biết Nhất Phẩm đường chuyện.

Gặp Lâm Phong nửa ngày không có, Tàn Đao mở miệng hỏi: "Công tử, cái kia chúng ta kế tiếp. . ."

"Ngươi Truyền Tẩn Phù phát sáng, ngươi trước nhìn một chút a!"

Tàn Đao lời mới phân nửa, Lâm Phong vừa lúc thoáng nhìn bên hông hắn có ánh sáng nhạt lóe lên, cái này ánh sáng nhạt hẳn vô cùng quen thuộc, lúc này mở miệng nhắc nhở.

"Ách" Tàn Đao vừa nghe đến Lâm Phong nhắc tới "Truyền Tẩn Phù" ba chữ, lập tức nhớ tới lần đầu tiên cùng Lâm Phong gặp mặt tràng cảnh, bởi vì mất máu quá nhiều mà tái nhợt trên mặt hơi hơi một hồng, gương mặt ngưng ngạch một tiếng, không có ý tứ nhìn nữa Lâm Phong, nhanh lên cúi đầu xuất ra Truyền Tẩn Phù nhìn.

"Là các ngươi lãnh chúa phát tới?"

Lâm Phong gặp Tàn Dao xem tin tức lúc sắc mặt thay đổi cung kính, không khỏi suy đoán nói.

"Vâng!" Tàn Dao nhìn xong tin tức, sắc mặt trở nên nghiêm túc: "Lãnh chúa đề cho chúng ta đi Trường Kỳ sơn, hẳn Trường Kỳ sơn phát hiện bảo vật."

"Bảo vật? Bảo vật gì?"

"Không biết, cái lãnh chúa này không có."

"Vậy các người lãnh chúa biết người thụ thương?" Lâm Phong ánh mắt trở nên sắc bén.

"Hắn cũng không biết đi, ta trước đó sau khi bị thương các loại (chờ) những người kia đi chỉ cùng mấy cái huyết vị cầm máu, còn không có cho lãnh chúa truyền tin tức liền hôn mê."

Gặp Tàn Dao ánh mắt chân thành tha thiết, không có một tia lấp lóe, Lâm Phong biết hẳn là nói thật, hướng hẳn đầu, sau đó hỏi: "Vậy các người lãnh chúa có hay không đề cho chúng ta đi Trường Kỳ sơn làm cái gì? Lễ nào liền vì đoạt bảo?"

"Không có. Chính là phía trên cái kia hai câu, hẳn cái gì đều không." Đối với cái này không đầu không đuôi tin tức, Tàn Dao cũng là vẻ mặt mông muội.

Lâm Phong bắt đầu đi đầu, nói tiếp: "Vậy người bây giờ cho các người lãnh chúa hỏi cái tin tức, đưa người thụ thương sự tình nói cho hẳn biết, nhìn hẳn làm sao."

"Tốt!" Tàn Dao hiện tại đối Lâm Phong là nói gì nghe nấy, không chút nghi ngờ, lúc này liền cầm lên Truyền Tán Phù nhất đoạn văn.

Chỉ chớp lát, hẳn Truyền Tán Phù lần nữa sáng lên, cầm lấy xem qua về sau, Tàn Dao rất bắt đầu đi đối Lâm Phong nói: "Lãnh chúa đề cho ta mau sớm dưỡng thương, nắm chặt thời gian đi Trường Kỳ sơn."

"Nhiều như vậy?"

"Nhiều như vậy." Tại Lâm Phong nghi hoặc không hiểu dưới con mắt, Tàn Dao cảm thấy rất băn khoăn, ngượng ngùng giải thích: "Linh chủ chúng ta chính là một người như vậy, không thể đề cho chúng ta những thứ này thủ hạ biết sự tình hẳn xưa nay sẽ không nhiều nói ra một chữ, ta. . ."

Đối với cái này thần bí Huyết Sát Linh lãnh chúa, Lâm Phong cũng không muốn ở trước Tàn Dao mặt nhỏ nước bọt, vì không cho Tàn Dao khó chịu, không thể làm gì khác hơn là cười cười nói: "Không có việc gì, ta có thể lý giải, người cũng không cần quá lại ý, có thể các người lãnh chúa có an bài khác, chờ người thương thể tốt, chúng ta cũng đi Trường Kỳ sơn."

"Cái kia mau đi đi, ta không sao!" Tàn Dao nghe vậy đột nhiên từ dưới đất nhảy lên một cái, nhưng không nghĩ vì vậy khẽ động chưa hoàn toàn phục hồi như cũ tổn thương miệng, đau nhức hẳn thẳng nhe răng, bất quá sợ bị Lâm Phong phát hiện, cố nén không có phát sinh một tia thanh âm.

Lâm Phong thấy thể trong lòng một hồi vui mừng, cái này Tàn Dao nhìn như thô莽, tâm ngược lại là còn rất mảnh khảnh, biết mình sốt ruột Thiên Tuyệt các nàng an nguy.

Khỏe miệng hơi vênh lên nói: "Người chính là tọa hạ trước hành công một vòng lại, thương thể của người thể còn không có toàn bộ tốt, lúc này không thích hợp mạnh mẽ chạy đi."

"Ách, thực sự là cái gì đều không thể gạt được công tử pháp nhãn, này cũng bị ngài phát hiện." Tàn Dao không có ý tứ như đầu, theo lời ngồi xuống, cũng sẽ không nói nhảm, trực tiếp ngồi xếp bằng vận công.

Lâm Phong lúc này mặc dù rất lo lắng Thiên Tuyệt các nàng an nguy, bất quá hẳn cũng không thể không để ý Tàn Dao chết sống, lần nữa chỗ khoảng cách Trường Kỳ sơn chỉ có hơn hai trăm dặm lộ trình, đối phương bốn người cũng đều là Ngưng Hồn cảnh trung kỳ cao thủ, lấy tốc độ bọn họ, lúc này sợ rằng sớm đã đến Trường Kỳ sơn. Huống chi hẳn phán đoán bốn người kia tất nhiên không có lập tức giết chết nàng nhóm, liền rõ các nàng đối với bốn người kia tới trả chỗ hữu dụng.

Mặc dù hẳn kiếp này còn chỉ có mười bảy tuổi, nhưng mà hẳn kiếp trước nhưng là tu luyện nghìn năm lão quái vật, từng trải gì phong phú, đối sự tình bản chất liếc mắt là có thể nhìn thấu.

Thừa dịp Tàn Dao chữa thương này lại, hẳn đại não cấp tốc vận chuyển suy tư.

Huyết Sát Linh chủ tin tức mặc dù không đầu không đuôi, bất quá cũng hẳn hiểu được Thiên Minh tông đề cho Phạm Đức mang cao thủ đi trước Trường Kỳ sơn là vì cái kia cái gọi là bảo vật, vậy cái này bốn cái bắt cóc Thiên Tuyệt các nàng quái nhân có phải hay không cũng là vì bảo vật? Lễ nào bọn họ bắt cóc Thiên Tuyệt Lạc Ly đám người là vì uy hiếp Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện cái này hai đại thế lực?

Mặt ngoài xem lý do này tựa hồ thật hợp lý do, bất quá Lâm Phong nghĩ lại sau lại cảm thấy không đúng, bốn người này thân phận thần bí, cũng đều là Tiên Thiên tứ trọng trung kỳ cao thủ, bọn họ nếu như muốn đoạt bảo, thử hỏi Bát Đại Môn Phái ai có thể ngăn cản? Lễ nào Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện còn có lệnh bốn người bọn họ cảm thấy kiêng kỵ nhân vật tồn tại?

Cái này cũng không phải là không có khả năng, ngoại giới tương truyền cái này hai phái đều có tiên thiên tứ trọng cao thủ tồn tại, có thể trong bọn họ đã có người đến tiên thiên tứ trọng hậu kỳ cũng không chừng.

Hiện tại nhất mấu chốt là phải làm rõ ràng bốn người này đến là thân phận gì, chỉ có như vậy mới có thể có châm chích tra tìm bọn họ tung tích, nhưng mà hiện nay về bốn người này manh mối lại ít lại càng ít, căn bản không thể nào phán đoán, con đường duy nhất chính là Tàn Đao nghe được câu kia đi Trường Kỳ sơn.

Xem ra chỉ có mau sớm chạy đi Trường Kỳ sơn tra tìm, nếu bốn người này đúng như chính mình suy đoán là đã dịch dung, cái kia tra tìm liền cùng phiền phức.

Đối hán đến, bảo vật gì thật với hán không có quan hệ gì, hán vốn chỉ là muốn đi Trường Kỳ sơn làm đồ thép, thứ nhất có thể tăng cường phụ thân hán Thiên Lang quân thực lực; thứ hai có thể suy yếu Đông Doanh quốc thực lực.

Lại không nghĩ rằng vì vậy mà liên lụy đến Thiên Tuyết Lạc Ly đám người, hiện tại hán còn không dám xác định bốn người kia bắt mấy người các nàng con mắt, liền vô pháp xác định các nàng là bởi vì mình chuyện bị bắt, hay là bởi vì các nàng tông môn nguyên nhân bị bắt.

Nhưng nguyên nhân không trọng yếu, trọng yếu là mặc kệ nguyên nhân gì, hán đều nhất định muốn cứu ra các nàng, mặc kệ đối phương là ai, bao lớn thế lực, cũng không để ý đối phương là bốn cái tiên thiên tứ trọng trung kỳ cao thủ, vẫn là phía sau cất dấu càng nhiều cao thủ, hán đều sẽ không lui lại, chỉ bởi vì hán là Lâm Phong.

Hán là tuyệt đối sẽ không bởi vì trắc trở mà buông tha chính mình nên làm việc, lại, ở trong lòng hán cái này cũng không tính được khó khăn gì.

Dùng chính hán lời: Những thứ này ba ngàn thế giới trong cái gọi là cao thủ, chẳng qua là một ít đầu hơi lớn hơn một con kiến hôi, hay hoặc giả là có thể làm cho hán đứng càng cao một đá kê chân mà thôi.

"Công tử, ta thương thế đã tốt, chúng ta đi nhanh lên đi! Cũng không biết Thiên Tuyết cô nương bọn họ có hay không nguy hiểm!"

Tàn Đao thức tỉnh trong trầm tư Lâm Phong, lúc này đứng lên nói: "Đi!"

Dứt lời lập tức phi thân mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Hai cái não tàn

Cuối mùa thu thần hi hơi có chút cảm giác mát, bởi vì Trường Kỳ sơn mà vang danh thiên hạ Trường Kỳ thành lúc này so sánh với quá khứ càng thêm náo nhiệt, sắc trời mờ mờ vừa hừng sáng, đường phố đường hầm đã tràn đầy đủ loại ồn ào âm thanh, bình thường quanh quệ nhất bậc môn, lúc này lại trở thành người đến người đi náo nhiệt nhất địa phương một trong.

Lâm Phong cùng Tàn Đao mới vừa tới Trường Kỳ thành bậc môn, cửa thành miệng bóng người trác trác, chen vai thích cánh, còn có một đội hơn mấy trăm người binh lính tinh nhuệ ở cửa thành hai bên xếp thành hai cái hàng dài.

"Công tử, người ở đây quá nhiều, chúng ta hay là trực tiếp vào núi đi, ta lo lắng Thiên Tuyết cô nương các nàng hội không lại. . ."

Từ Thiên Tuyết các nàng bị bắt về sau, Tàn Đao một mực hồ thẹn trong lòng, hán luôn cảm giác mình cô phụ Lâm Phong nhờ vả, cho nên dọc theo con đường này mặc dù thương thế vừa vãn, thân thể còn tương đối suy yếu, bắt quả hán một mực cắn răng chạy như điên, vì chính là trọn suy tính không kéo Lâm Phong chân sau, có thể nhanh chóng tìm đến cái này Trường Kỳ sơn tìm kiếm Thiên Tuyết đám người hạ lạc.

"Lo lắng có ích lợi gì, tạm thời chúng ta không có bất kỳ về cái kia bốn cái thần bí nhân manh mối, lúc này mù quáng vào núi cũng vô dụng, người cũng nên biết, cái này Trường Kỳ sơn được xưng Thập Vạn đại sơn, trên núi mãnh thú hoành hành. Chúng ta cũng không biết cái kia bảo vật xuất hiện ở nơi nào, cũng không thể như biển rộng tìm kim đi khắp nơi loạn chuyển, như thế càng làm lỡ công phu, còn không bằng đến nơi đây trước thám thính rõ ràng vị trí cụ thể lại đi, ngồi mài dao cũng không làm mất kỹ thuật đòn cùi nha."

Lâm Phong trong lòng lại làm sao không vội, không lo lắng đâu, chỉ là hiện nay manh mối quá ít, hán chính là bất đắc dĩ.

"Nhưng này đi nơi nào hỏi thăm nha, tất cả mọi người là vì bảo vật mà đến, coi như biết địa phương, cũng sẽ không có người nguyện ý nói cho chúng ta đi, dù sao thêm một người đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ nhiều đối thủ."

"Người không được đầy đủ đối, người xem bên kia."

Tàn Dao theo Lâm Phong ngón tay phương hướng hướng cửa thành bên nhìn lại, chỉ thấy nơi đó chật ních các sắc nhân bầy, miễn cưỡng có thể nhìn thấy giữa đám người bầy một tấm án kỷ, án kỷ giắt lấy mấy cái giáo úy trang phục quan quân, ở tại bọn hắn bên người còn tạo lấy một khối tề nhân cao bài tử, trên bảng hiệu viết "Trường Kỳ sơn Địa Hình Đồ bán ra chỗ" .

"A, có Địa Hình Đồ bán ra, quá tốt!" Tàn Dao vậy mà kích động kêu to lên, hưng phấn quay đầu trở lại hướng Lâm Phong nhìn lại, đã thấy trên mặt hắn không có vẻ vui mừng, khẽ nhíu mày tựa hồ đang suy nghĩ gì vẩn vơ.

"Công tử ngài nghĩ đến cái gì?"

"Ta đang suy nghĩ những quân quan kia tại sao lại ở chỗ này bán ra Trường Kỳ sơn Địa Hình Đồ." Lâm Phong hai mắt vẫn như cũ nhìn bóng người trác trác cửa thành một bên, theo miệng hỏi Tàn Dao một câu.

"Cái này còn phải nghĩ sao, bọn họ tự nhiên muốn nhân cơ hội kiếm tiền nhiều quá." Tàn Dao đại đại liệt liệt nói.

"Có lẽ vậy!" Lâm Phong vẫn như cũ nhíu mày, giống như đang trả lời Tàn Dao, lại như lẩm bẩm nhẹ giọng ba chữ. Bất quá hắn trong lòng lại mơ hồ cảm thấy việc này vô cùng kỳ hoặc.

"Vậy chúng ta cũng vội vàng đi qua đi, mua tấm bản đồ sau đó nắm chặt vào núi tìm cái kia bốn cái hỗn đản đi." Tàn Dao dứt lời tức rất nhanh hướng trong đám người chen tới, hắn vóc người cao lớn, tu vi lại là tiên thiên tam trọng hậu kỳ, lúc này hắn cái này một Dã Man Trùng Chàng, thật đúng là không có mấy người chống đỡ được hắn, nhao nhao bị hắn chen đến một bên, trống đi một con đường tới.

Lâm Phong khóe miệng hơi vểnh lên, không có nhiều theo sau. Những cái kia bị Tàn Dao đẩy ra người vốn đợi tức giận, nhưng ở nhìn thấy Tàn Dao uy mãnh đáng vẻ sau nhao nhao đem lời nuốt hồi trong bụng.

Hơi khuynh, hai người sẽ đến án kỷ bên cạnh, Tàn Dao lớn tiếng hướng mấy cái kia giáo úy nói: "Cho ta tới một tấm Trường Kỳ sơn Địa Hình Đồ, nhanh!"

"Ách, " từng cái một cái giáo úy giương mắt gặp Tàn Dao đáng vẻ, cũng biết người này không tốt đắc tội, vội vàng từ án kỷ hạ lấy ra một tờ gấp gọn lại giấy trắng đưa cho Tàn Dao, bồi cười nói: "Địa hình đáng cho ngài, năm trăm lượng hoàng kim!"

"Gi?" Tàn Dao tròn mắt tròn thật lớn, giận tím mặt, quát lớn: "Người hắn nương người không đi cướp, liền tờ này giấy rách người muốn năm trăm lượng hoàng kim!"

"Tráng sĩ bớt giận, bớt giận!" Vóc dáng giáo úy vội vàng cười làm lành giải thích: "Tráng sĩ có chỗ không biết, cái này giá chính là chúng ta thành chủ đại nhân tự mình định ra, bọn ta chỉ là phụng mệnh hành sự mà thôi, người xem. . ."

"Năm trăm lượng hoàng kim cũng không có cùng quý tại cái kia giả trang cái gì bức, mau để cho mờ, đừng chậm trễ gia thời gian."

Vóc dáng giáo úy lời còn chưa dứt, một đạo kỳ quái, kiêu ngạo cuồng ngạo thanh âm bén nhọn truyền vào mọi người lỗ tai.

Lâm Phong cùng mọi người tùy theo nhìn lại, thấy là một người mặc một thân quý báu tơ lụa, tướng mạo mặc dù có chút anh tuấn, hai đầu lông mày mang theo một tia ngạo khí thanh niên nhân lúc này chính vẻ mặt trào phúng đang nhìn mình hai người.

Ở bên cạnh hắn còn có một cái cũng là một thân quý báu quần áo cùng trang sức, ánh mắt đã có hèn mọn thấp hèn công tử trẻ tuổi, khóe miệng đồng dạng hàm chứa bất tài vui vẻ, trong tay phe phẩy một thanh mang Xuân Cung Đồ quạt xếp,

"Ta. . ." Tàn Dao giận dữ, vừa muốn mở miệng mắng to, lại bị Lâm Phong ngăn lại.

Đối với dạng này nhị thế tử, Lâm Phong sớm đã mất đi hứng thú, ngăn lại Tàn Dao sau thẳng xoay người móc ra một tấm kim phiếu giao cho nụ cười kia bên trong mang theo một tia ý khinh thị vóc dáng giáo úy.

"Đi thôi!" Lâm Phong hồi thân nhàn nhạt đối Tàn Dao một câu, cất bước liền hướng phía ngoài đoàn người đi tới.

"U ah, cái này bức trang hảo a!" Cái kia kỳ quái thanh âm vang lên lần nữa.

"Ha ha, Thượng Quan huynh, người xem hắn gần xong bức mặt buồn rầu đáng vẻ, ta dám đánh cuộc bọn họ này lại nhất định phải đi góc đường nhật lá cây no bụng."

Lúc này cái kia tay cầm quạt xếp hèn mọn thanh niên nhân gặp Lâm Phong cùng Tàn Dao hai người im lặng không lên tiếng ly khai, cho là bọn họ sợ, cũng không kiêng nể gì cả mở miệng trào phúng lên Lâm Phong hai người.

"Ha ha" "Ha ha" ". . ."

Người kia tiếng nói vừa dứt, lập tức dẫn tới đoàn người một hồi cười vang.

"Hai người này là ai a , có vẻ như tốt đáng vẻ?" Trong đám người có người hiểu chuyện hướng người bên cạnh tìm hiểu.

"Hai người này người cũng không nhận ra a, cái kia cầm quạt xếp là Mạc gia đại công tử Mạc Quân, bên cạnh hắn cái kia là Thượng Quan gia công tử Thượng Quan Kiếm, vậy cũng là ngũ đại gia tộc bên trong nhân vật tinh anh."

"Nguyên lai là ngũ đại gia tộc công tử, trách không được ngu xuẩn như vậy."

Chính đi ra ngoài Lâm Phong sắc mặt không có chút nào biến hóa, những thứ này cái gọi là ngũ đại gia tộc, đối hắn tới liền con kiến hôi cũng không tính, căn bản không đáng hắn đi vì vậy mà tức giận, lại hắn lúc này thâm nghĩ nhanh đi Trường Kỳ sơn tìm Thiên Tuyết Lạc Ly đám người hạ lạc, cũng không công phu đi để ý tới những thứ này buồn chán nhị thế tổ.

Tàn Dao mặc dù trong lòng giận dữ, nhưng cũng không dám ngỗ nghịch Lâm Phong ý tứ, không thể làm gì khác hơn là nén giận cắn đầu cùng sau lưng Lâm Phong.

"Mặc huynh ngươi như vậy liền không đứng, ngươi tốt xấu cũng cho người ta lưu mặt mũi, khác (đừng) đem người ta cho hết vạch trần nha! Ha ha!" Thượng Quan Kiếm hèn mọn nhìn trong đám người Lâm Phong cùng Tàn Dao, kiêu ngạo cười ha ha.

"Thượng Quan huynh ngươi thực sự là quá nhân nghĩa, bất quá ta chính là không quen nhìn loại này không biết lượng sức người."

"Cũng thế, chỉ bằng hai người bọn họ liền năm trăm lượng hoàng kim đều muốn suy nghĩ nửa ngày nghèo bức tán tu, vậy mà cũng cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, vọng tưởng tới đoạt bảo, thực sự là không biết chữ "chết" viết như thế nào."

"Ha ha!"

"Ha ha!"

". . ."

Đối với phía sau hai người kẻ xướng người hoạ, Lâm Phong hoàn toàn bỏ mặc, trực tiếp ly khai đoàn người.

"Công tử, cái kia lưỡng vương bát đần quá phận, ngươi vì sao không cho ta giáo huấn một chút bọn họ?"

Đến người ít địa phương, gặp Lâm Phong dừng lại nhìn xuống đất hình dáng, Tàn Dao ở một bên cắn giận bất mãn hỏi.

"Ngươi tên là Tàn Dao, không phải gọi nào tàn, ngươi muốn cùng hai cái nào tàn đi tính toán, lẽ nào ngươi nghĩ cái danh gọi nào tàn!" Lâm Phong nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm trong tay Địa Hình Đồ, cũng không ngắt đầu một câu. Hắn vốn không có để ý cái kia hai nào tàn nhị thế tổ, hắn cũng không muốn cùng ngu xuẩn tính toán, xuống phần còn làm lỡ thời gian!

"Ách, " Tàn Dao không có ý tứ như thế, ngược lại nói: "Công tử thực sự là tốt độ lượng, Tàn Dao bội phục, ở trước mặt công tử, bọn họ đúng là gì cũng không tính, ta cũng chỉ là trong chốc lát giận mà thôi."

"Được, đừng nói nhảm, đây là một khóa Dịch Dung Đan, ngươi nhanh lên dịch dung một chút, thuận tiện làm việc, dù sao bốn tên kia gặp qua ngươi." Lâm Phong lấy đưa cho Tàn Dao một khóa đen thùi lùi được hoàn.

"Tốt, bất quá những tên khốn kiếp kia đều là cao thủ, mới có thể nhận ra ta khí tức đi, dịch dung hiệu quả có thể sẽ không rất lớn." Tàn Dao nghĩ đến một cái sơ hở trí mạng.

"Khí tức? Hắc hắc, ngươi trước dịch dung, một hồi ta dạy cho ngươi một cái pháp môn, cam đoan coi như là các ngươi lãnh chúa đều không nhận ra ngươi khí tức, hay là cái kia bốn cái hỗn đần." Lâm Phong khóe miệng hơi vênh, khinh thường nói.

"Vậy quá tốt! Công tử ngươi thực sự là thần nhân ở đâu, ta xem đầu óc ngươi trong có rất nhiều lý kỳ cổ quái đồ vật, ngươi cũng là cái nào học. . ." Tàn Dao trong chốc lát vui vẻ, trôi chảy liền hỏi lên, đột nhiên phản ứng kịp hỏi như vậy lại thán thính hiềm nghi, vội vàng xin lỗi giải thích: "Ách, thật xin lỗi, ta. . ."

"Không có việc gì, ngươi nhanh dịch dung, chúng ta nhanh lên vào núi."

"Là, là!" Tàn Dao bằng lòng một tiếng mà bắt đầu bận việc.

Hai tay đem Địa Hình đồ khép lại cất xong, hắn một khắc cũng không muốn chậm trễ nữa, dứt lời tức triển khai thân pháp hướng Trường Kỳ sơn bay vút mà đi.

Tàn Dao nhưng trong lòng còn có không muộn, quay đầu hưng hăng hướng cái kia hai cái nào tàn phương hướng trừng liếc mắt sau mới rất nhanh đuổi kịp Lâm Phong.

Trường Kỳ sơn, được xưng là Nguyên Võ đại lục thượng gần với Cực Tây chi địa bách vạn đại sơn rộng lớn dãy núi, có Thập Vạn đại sơn danh xưng, trên núi mãnh thú rất nhiều, theo tại trong núi lớn chỗ sâu còn có mười giá cả ở trên mãnh thú tồn tại.

Nơi đây cũng là trên đại lục tu võ giả thích nhất đến rèn luyện địa phương, không chỉ có là bởi vì có thể tìm mãnh thú luyện tập, chủ yếu nhất là nơi đây còn rất nhiều thiên tài địa bảo, Kỳ Hoa Dị Quả tồn tại.

Ở trên đại lục, có rất nhiều thú vật sinh ra thì sẽ hấp thu thiên địa linh khí tự mình tu luyện, bất quá bọn hắn đây chỉ là một loại trời sinh bản năng, mà không phải giống nhân loại tham chiếu công pháp tu luyện.

Trên đại lục người đem những này không có linh trí lại có thể tu luyện đã thủ thống nhất là mãnh thú, lại căn cứ thực lực bọn hắn khác biệt đưa bọn họ chia làm mười giá cả.

Ngũ giới phía dưới mãnh thú tương đương với nhân loại hậu thiên Rèn Thể Cảnh tu vi, ngũ giới mãnh thú thực lực thì tương đương với tiên thiên nhất trọng người tu luyện, sáu giá cả tương đương với tiên thiên nhị trọng thực lực, bảy giá cả thì tương đương với là Tiên Thiên tam trọng thực lực, tám giá cả chín giá cả thì càng tương đương với tiên thiên tứ trọng tu vi, mà mười giá cả mãnh thú, dựa vào sự thực lực phi thường khủng bố, có thể hoàn toàn nghiền ép Ngưng Hồn cảnh hậu kỳ đỉnh phong người tu luyện.

Mãnh thú đi qua hấp thu thiên địa linh khí sau sẽ ở trong cơ thể ngưng tụ ra một loại gọi thú bảo đồ vật, cái này thú bảo cũng là loài người người tu luyện tha thiết ước mơ bảo vật. Đồ chơi này nhưng là luyện chế rất nhiều đan dược cao cấp ắt không thể thiếu tài liệu, tại thị trường trên đều là hàng bán chạy.

Bất quá chúng nó cũng có phẩm chất phân chia, bình thường ngũ giới phía dưới mãnh thú trong cơ thể thú bảo là bạch sắc, ngũ đến bảy giá cả mãnh thú thú bảo vì hồng sắc, mà tám giá cả cùng chín giá cả thú bảo thì là hoàng sắc, mười giá cả thú bảo chẳng bao giờ ở trên đại lục xuất hiện qua, cho nên không ai biết là màu gì, bất quá Lâm Phong lại biết, đó là kim sắc.

Mọi người dựa theo những thú dữ này lui tới quy luật đem rằng núi này đại thể chia làm bốn cái khu vực, số một khu vực là sơn mạch chính vị trí trung tâm, là nhất khu vực nguy hiểm, theo bên trong có mười giá cả mãnh thú tồn tại; số 2 khu vực thì là một ít bảy giá cả ở trên mãnh thú bình thường lui tới địa vực; số 3 khu vực là năm đến sáu giá cả mãnh thú hoạt động tối đa địa vực, số bốn khu vực chính là phía ngoài nhất địa vực, bên trong hoạt động đại bộ phận đều là vô giá phía dưới mãnh thú.

Bất quá phần lớn người đều là tại núi lớn ba bốn hào khu vực lịch luyện tầm bảo, có rất ít người dám thâm nhập đến số một số hai khu vực, dù sao bên trong có rất nhiều Cao Cấp Hung Thú tồn tại, đó cũng không phải là nói đùa, khác (đừng) mười giá cả mãnh thú, coi như là đụng tới tám giá cả mãnh thú, đơn độc một cái tiên thiên tam trọng cao thủ đều chắc chắn phải chết.

Lâm Phong hai người dựa theo Địa Hình Đồ biểu hiện một đường bay nhanh, đợi cho mặt trời lên cao lúc, bọn họ đã sắp siêu việt núi lớn khu vực biên giới, dọc theo con đường này cũng đã gặp qua một ít mãnh thú, bất quá phần lớn đều là ngũ giới trở xuống, đối với những thực lực này cúi xuống mãnh thú, bọn họ căn bản không có hứng thú, trực tiếp vượt qua, xem đều không thèm liếc mắt nhìn lại.

"Công tử, dựa theo Địa Hình Đồ biểu hiện, chúng ta lúc này chắc là tại sáu đến tám giá cả mãnh thú phạm vi hoạt động, khoảng cách chúng ta tầm nhìn tựa hồ cũng đã không xa, thuận lợi chỉ cần hơn một canh giờ chúng ta thì có thể đến."

Tàn Dao đang cầm Địa Hình Đồ, vừa nhìn vừa đối Lâm Phong nói.

"Ừm, không sai biệt lắm, chúng ta đi!" Thật Lâm Phong chỉ nhìn một lần cái kia Địa Hình Đồ, toàn bộ Trường Kỳ sơn tình hình chung liền sớm đã ở trong đầu hắn, căn bản cũng không cần nhìn nữa địa đồ.

"Rống!" "A. . ."

Hai người mới vừa đứng dậy không lâu, liền nghe được một đạo phản nộ tiếng thú gào cùng một nói tiếng kêu thảm thiết truyền tới.

Nghe thanh âm giống như một nữ hài.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Hai cái tùy hứng hài tử

"Muội muội. . . A. . . Súc sinh, ta với ngươi liều mạng!"

Ngay tại Lâm Phong cùng Tàn Dao nghe tiếng đem cước bộ thoáng chậm lại thời khắc, lại là một đạo phản nộ nảy ra thanh âm nam tử truyền tới.

Nghe thanh âm chắc là tại đối diện lưng núi, khoảng cách quá xa, lại có cây cối che, nhìn không thấy bên kia tình huống, Lâm Phong biến thái linh hồn chỉ lực trong nháy mắt triển khai.

Sau một khắc, một cái làm hắn giật tím mặt hình ảnh xuất hiện ở đầu óc hắn, một người tuổi chừng mười một mười hai tuổi nữ hài quỳ rạp trên mặt đất, trên lưng máu tươi chảy đầm đìa, có khác một mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên lúc này chính huy kiếm đối lấy một con thân cao ba trượng, dài đến tám thật lớn hình hổ mãnh thú tấn công mạnh.

Là thất giới mãnh thú Bạo Viêm Hồ, cái này hai hài tử nguy hiểm

"Đi." Lâm Phong một tiếng quát lớn, lập tức triển khai thân pháp như là cổ sao chổi hướng đối mặt lưng núi bay vút mà đi.

Đối mặt lưng núi.

Thiếu niên tuy là được xưng gia tộc đệ nhất thiên tài, 15 tuổi liền tu vi đột phá đến tiên thiên nhị trọng, bên trong gia tộc đủ loại chiến kỹ cũng bị hắn đều học được, vậy mà lúc này hắn đối mặt là một con được xưng hung tàn nhất bạo yểm thất giới mãnh thú Bạo Viêm Hồ.

Con thú này chính là mãnh thú bên trong lớn nhất sức chiến đấu dị chủng một trong, tuy thuộc thất giới, thực lực lại đủ để cùng bình thường tám giá cả mãnh thú đủ sánh bằng, đặc biệt nó cái kia một đôi lợi trảo, cứng lợi trình độ có thể so với trung phẩm pháp khí, lại thêm bản thân nó lực lớn vô cùng, rồi lại động tác nhanh nhẹn, coi như là tiên thiên tam trọng hậu kỳ cao thủ đụng tới nó, cũng không nhất định có thể ở nó dưới vuốt chiếm được tốt.

Hướng chi là cái này mới đột phá đến tiên thiên nhị trọng sơ kỳ tu vi, lại khuyết thiếu kinh nghiệm thực chiến thiếu niên, mới chống đỡ không đến hai chiêu, bảo kiếm trong tay cũng đã bị Bạo Viêm Hồ một trảo đánh bay ra ngoài mấy trượng bên ngoài.

Mất thấy Bạo Viêm Hồ cái kia mang theo u mạch hàn quang lợi trảo rời đầu mình không đến ba tấc, thiếu niên biết mình vô pháp tách ra, thờ dài một tiếng, áy náy hướng nằm úp sấp cách đó không xa nữ hài liếc mắt một cái, chậm rãi đem hai mắt nhắm lại, lau một cái hôi hận nước mắt tùy theo ra.

"Ca. . . Ca. . ."

Quỳ rạp trên mặt đất nữ hài vô lực kêu khóc, một đôi non nớt tay dùng sức trên mặt đất chống, làm thế nào cũng vô pháp đưa nâng cái kia thân thể mềm mại thể nâng lên nửa phần, một đôi tràn đầy nước mắt trong đôi mắt to tràn ngập thống khổ cùng tuyệt vọng.

"Muội muội, thật xin lỗi, là ca quá vô dụng, không có bảo vệ tốt ngươi, thật xin lỗi, kiếp sau, ca lại. . ."

"Phanh" "Rống"

Một tiếng thật lớn vật nặng đập âm thanh động đất cùng thú vật tiếng kêu thảm thiết đồng thời vang lên, cắt đứt thiếu niên nỉ non, đồng thời cũng làm cho hắn cả kinh, vội vàng giương đôi mắt.

"A. . . Súc sinh kia đây? Lễ nào. . ."

Thiếu niên mở mắt nhưng không có phát hiện trước mặt Bạo Viêm Hồ, cho rằng nó buông tha chính mình đi thương tổn đã bị thương nặng muội muội, vội vàng quay đầu nhìn về nữ hài chỗ nhìn lại.

Đã thấy một cái xa lạ thanh niên nhân chính mềm nhẹ ôm lấy quỳ rạp trên mặt đất muội muội.

"Mau thả hạ muội muội ta. . . Ngạch. . . Ngươi cho nàng ăn cái gì."

Thiếu niên gặp người xa lạ đang ở hướng muội muội trong miệng đứt một khóa màu hồng đan dược, cảm thấy quỳnh lên, kinh sợ hô to một tiếng, lập tức phi thân nhào qua.

Đáng tiếc hắn chậm một bước, chờ hắn lúc chạy đến, cái kia màu hồng đan dược đã bị nữ hài nuốt vào.

"Ngươi. . . Ngươi là ai, ngươi cho ta muội muội ăn cái gì. . ."

Thiếu niên đây cũng là quan tâm sẽ bị loạn, hắn một lòng chỉ đặt ở muội muội trên người, căn bản không có suy nghĩ vì sao cái kia kém nhất yếu mạng hắn Bạo Viêm Hồ lúc này không có một tiếng hơi thở.

"Ca, ngươi đây là gì chứ nha, là vị đại ca ca này cứu ngươi mệnh, ngươi trả lại như thế nào. . ."

Thiếu niên vừa rồi bởi vì nhắm mắt lại không thấy được Lâm Phong một quyền đem Bạo Viêm Hồ đánh bay ra ngoài tình cảnh, mà nữ hài thì là đem một màn này rõ ràng nhìn ở trong mắt, chỉ là bởi vì bị Lâm Phong cái này kinh diễm một quyền chấn trụ, đến lúc này mới hồi phục tinh thần lại, lại nghe ca ca tại tội trách ân nhân, vội vàng mở miệng quát bảo ngưng lại. Bất quá nàng lời chưa hết đã bị Lâm Phong mở miệng cắt đứt.

"Muội muội không được, ngươi nhanh lên ngồi xong, đại ca ca trước giúp ngươi chữa thương."

"Cám ơn đại ca!"

Nữ hài hướng Lâm Phong lộ ra một cái hồn nhiên ngây thơ nụ cười, tựa hồ đã quên trên lưng miệng vết thương truyền đến đau đớn.

"Hắn cứu ta? . . . Hắn cứu ta. . . Đối, Bạo Viêm Hồ đây?"

Thiếu niên đến lúc này phương mới phản ứng được, nghĩ đến tìm cái kia kém đòi mạng hắn Bạo Viêm Hồ, đưa mắt nhìn quanh hạ, chứng kiến.

Tại cách hắn mười trượng trở lại xa địa phương nằm đầu vẫn không nhúc nhích thật lớn Bạo Viêm Hồ, hiển nhiên sớm đã tắt thở. Thiếu niên sắc mặt thay đổi, ánh mắt phức tạp đi nhanh đến Bạo Viêm Hồ bên cạnh thi thể, hung hăng tại nó như bàn tròn đầu lớn thượng đá một cước, không có phản ứng!

Nhìn kỹ, cái này Bạo Viêm Hồ đầu ở giữa vị trí có một cái quả đấm lớn, sâu tới nửa thước vũng.

"Đây là quyền án? Lẽ nào súc sinh này là bị người kia một quyền đấm chết? Cái này. . . Điều này có thể sao?"

Thiếu niên khiếp sợ, khó tin quay đầu nhìn về đang ở vì muối muối chữa thương thanh niên nhân, ước chừng bảy thước 5 tấc thân cao, hình thể thoảng hơi gầy, khuôn mặt mặc dù không tính là anh tuấn, lại như đao gọt búa bổ luân sừng rõ ràng, ánh mắt thâm thúy, khuôn mặt kiên nghị, nhìn qua tối đa lớn hơn mình ba bốn tuổi đáng đáp.

Nhưng mà là một cái như vậy nhìn qua không chút nào xuất sắc người, vậy mà có thể đơn giản một quyền đấm chết một đầu thất giới Bạo Viêm Hồ, đây là cái gì tu vi? Phòng chừng coi như mình trong nhà tiên thiên đỉnh cao tầng ba cảnh phụ thân cũng làm không được loại trình độ này đi, lẽ nào trước mặt người trẻ tuổi này tu vi đã đạt được tiên thiên tứ trọng Ngưng Hồn cảnh?

Chấn động!

Thiếu niên bị chính mình phỏng đoán rung động thật sâu, nếu chính mình phỏng đoán là thật, như vậy chính hấn một cái gọi là gia tộc đệ nhất thiên tài, không, không chỉ có là chính mình, ngay cả Bát Đại Môn Phái bên trong những cái này cái gọi là tinh anh thiên tài, cùng trước mặt người trẻ tuổi này vừa so sánh với, tất cả đều biến thành củi mục.

"Cám ơn đại ca ca, người thật lợi hại, Cửu Cửu tổn thương đã toàn bộ tốt!"

Nữ hài mừng rỡ thanh âm cắt đứt thiếu niên tâm tư, đưa hấn từ trong rung động kéo trở về, vội vàng hướng muối muối trên người nhìn lại, quả nhiên gặp muối muối đã đứng lên, trên mặt tràn đầy nồng đậm vẻ kích động.

Thiếu niên tâm lần nữa bị khiếp sợ, đi nhanh tới, hai mắt hướng muối muối phía sau lưng nhìn lại.

Muối muối cái kia bị Bạo Viêm Hồ bắt xuống một khối y phục sau lưng đeo đã không có trước đó máu thịt be bét, chiếm lấy là trắng noãn nhẵn nhụi da thịt.

Thiếu niên đưa ra hơi hơi rung động nhẹ tay khinh xúc sờ một chút muối muối phía sau lưng, non mịn trơn trượt.

Đây là thật!

"Ca, người làm sao?"

Nữ hài chớp một đôi sáng sủa mắt to, nghi hoặc nhìn thiếu niên.

"Ách!" Thiếu niên từ trong ngây người phản ứng kịp, đưa ánh mắt về phía Lâm Phong, kích động nói: "Đa tạ ân nhân cứu ta hai huynh muội tính mệnh!" Đồng thời hai tay ôm quyền, hai đầu gối một khúc liền muốn quỳ xuống.

Lâm Phong mỉm cười, một cỗ nhu hòa long khí tùy theo ra, nâng thân thể thiếu niên, không cho hấn quỳ xuống, trong miệng thản nhiên nói: "Nam nhi dưới đầu gối là vàng, ta cứu các người chỉ là trùng hợp hội mà thôi, người không cần đa lễ!"

"Đại ca ca người thật tốt! Ta gọi Tiêu Cửu Cửu, cái này là ca ca của ta tiêu sai. Đại ca ca người tên là gì nha?"

Nữ hài một câu hồn nhiên ngây thơ giải thiếu niên lúng túng, cũng tò mò ngẩng đầu nhìn phía Lâm Phong.

"Ta gọi Lâm Phong." Lâm Phong mỉm cười ra tên mình, hấn rất ưa thích cái này hồn nhiên ngây thơ nữ hài, yêu thương tự tay sờ sờ đầu nàng, tiếp lấy mở miệng nói: "Hai người các người chắc là người Tiêu gia đi, tại sao không có cùng gia tộc đại nhân cùng đi liền chạy tới nguy hiểm như vậy địa phương tới đây?"

Lâm Phong để cho tiêu sai trên mặt một hồi nóng lên, hồ thẹn cúi đầu.

Tiêu Cửu Cửu cô bé này nhưng không có giống như hấn ca ca, một đôi tựa hồ hội thoại mắt to ạch lầy, ngây thơ nói: "Đại ca ca người thật thông minh, một đoàn liền đoàn được thân phận chúng ta, bắt quá ta cùng ca ca là trộm lên chạy ra ngoài, người không biết, cha ta cùng ta nương mỗi ngày để cho hai chúng ta ở nhà, trong nhà lại một cũng không để chơi!"

Nhìn Tiêu Cửu Cửu đến cuối cùng cái kia béo mập miệng cong lên lão Cao đáng vẻ, Lâm Phong có dờ khóc dờ cười, cái này hai hài tử gan cũng quá lớn, này lại nhà bọn họ bên trong đại nhân còn không biết gấp thành cái dạng gì, nghĩ bọn họ hai câu, rồi lại có không đành lòng.

"Các người cái này hai hài tử lá gan cũng quá lớn, các người muốn lên chạy ra ngoài chơi đùa cũng không phải chạy đến chỗ này tới nha, nơi đây khắp nơi đều là nãnh thú các người không biết sao, vừa rồi nếu không phải là công tử nhà ta xuất thủ, hai người các người hiện tại sớm đã thành Bạo Viêm Hồ thức ăn."

Lâm Phong đang suy nghĩ làm sao yên chuyển một giáo dục một chút cái này lưỡng đại can đảm hài tử, không muốn Tàn Dao cũng không để ý nhiều như vậy, dùng dùng một trận đòn đầu lên án mạnh mẽ.

"Còn có, các người có nghĩ tới không, các người như thế trộm lên chạy ra ngoài, trong nhà phụ mẫu hội lo lắng thành cái dạng gì? Nếu như các người bị

Bạo Viêm Hổ ăn tươi, các người phụ mẫu lại sẽ thương tâm thành cái dạng gì, các người. . ."

"Tốt, Tàn Dao đừng."

Nhìn nữ hài Tiêu Cửu Cửu hồn nhiên ngây thơ trong mắt to lệ quang lấp lóe, Lâm Phong vội vàng ngăn lại Tàn Dao, nhẹ khẽ vuốt vuốt Tiêu Cửu Cửu đầu, an ủi: "Cửu Cửu ngoan, không khóc, Tàn Dao thúc thúc lời mặc dù hung hăng, bất quá hẳn đều là đối, các người về sau không thể lại như thế tùy hứng biết không, phụ mẫu không cho các người xuất môn cũng là bởi vì bọn hắn thương các người, quan tâm các người, sợ các người gặp nguy hiểm!"

"Đại ca ca, Cửu Cửu biết sai, Cửu Cửu về sau cũng không tiếp tục ham chơi!"

"Muội muội thật xin lỗi, là ca ca sai, ca ca không nên tự cho là đứng mang theo người đi ra chạy lung tung, chúng ta cái này về nhà, để cho cha mẹ hảo hảo nghiêm phạt ta."

Tiêu sái mãnh mẽ ngẩng đầu, ánh mắt cũng biến thành kiên định.

Lâm Phong hơi hơi đầu, xem ra cái này tiêu sái tương lai cũng tất nhiên sẽ là một cái thiên lập địa nam tử hán.

"Ca, cái này cũng không trách người, đều là Cửu Cửu quá tùy hứng. . ."

"Tốt, đều không, hai người các người trước hết theo chúng ta đi, các loại (chờ) chúng ta làm xong việc lại đưa các người ly khai." Lâm Phong cũng là bất đắc dĩ, nơi đây đã là lục thất giới mãnh thú khu vực hoạt động, hẳn không yên lòng để cho cái này hai hài tử đơn độc rời đi, chỉ có thể để bọn hắn theo chính mình.

"Vậy quá tốt, cảm ơn đại ca ca!" Hài tử chính là hài tử, Tiêu Cửu Cửu nghe vậy lập tức thu hồi nước mắt, hưng phấn hỏi: "Đại ca ca các người cũng là đến đoạt Huyết Tinh Thạch sao?"

"Huyết Tinh Thạch?"

Gặp Lâm Phong nghi hoặc, Tiêu Cửu Cửu lập tức nói tiếp: "Đúng a, lẽ nào đại ca ca tới nơi này không phải vì đoạt Huyết Tinh Thạch sao?"

Lâm Phong minh bạch, nguyên lai lần này Trường Kỳ sơn xuất xứ gọi là bảo vật chính là Huyết Tinh Thạch.

Khóe miệng hơi hơi nhếch lên, bất tài nói: "Chúng ta là tìm đến người, đối Huyết Tinh Thạch không có hứng thú."

Đây không phải là hấn trang bức, Huyết Tinh Thạch chỉ là luyện chế pháp khí bảo khí các loại pháp bảo cấp thấp tài liệu mà thôi, tại đại thế giới căn bản không đáng tiền, cũng chính là Nguyên Võ đại lục loại này tài nguyên thiếu thốn địa phương mới có thể bị những người tu luyện trở thành bảo bối.

"Tìm người? Đại ca ca là tới tìm người nào?" Ngây thơ Tiêu Cửu Cửu lập tức hiếu kỳ hỏi.

"Ta khả năng các người cũng không biết, chúng ta hay là trước đi thôi!" Lâm Phong lo lắng Thiên Tuyệt đám người an nguy, một khắc cũng không muốn nhiều làm lỡ.

"Tàn Dao, người đem đầu kia Bạo Viêm Hổ cũng mang theo."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Đụng tới não tàn đội

"Dì, Tàn Dao thúc thúc người đây là Trường Kỳ sơn Địa Hình Đồ sao?"

"Đại ca ca, chúng ta bây giờ muốn đi nơi nào?"

"Oa, ca ca người mau nhìn bên kia, thật xinh đẹp chim!"

". . ."

Đọc theo đường đi, nhiều Tiêu Cửu Cửu cái này hồn nhiên ngây thơ cô nương, ngược lại để Lâm Phong tâm tình tốt rất nhiều, thần kinh cũng bật được không có chặt như vậy, trên mặt nhiều mấy phần rộng rãi nụ cười.

Tam đại từng cái đường đi tới, vậy mà như kỳ tích không có đựng tới một đầu giả cao mãnh thú, cái này vậy mà để cho e sợ cho thiên hạ bất loạn, thậm chí nghĩ xem nào nhiệt Tiêu Cửu Cửu không cao hứng.

"Hừ, những thứ này thỉnh cầu mãnh thú chỉ biết khi dễ kẻ yếu, hiện tại biết có đại ca ca tại cũng không biết chạy đi đâu, cũng không ra bởi Cửu Cửu chơi đùa, thật chán!"

Lâm Phong một đầu bạo mồ hôi, dọc theo con đường này hẳn hoàn toàn bị hôm nay thật Tiêu Cửu Cửu đánh bại, không còn gì để nói!

"Công tử, theo Địa Hình Đồ xem, lại vượt qua ngọn núi này làm sao lại tới chỗ, người xem chúng ta là không phải làm cái gì chuẩn bị?" Tàn Dao cũng không có lý do Tiêu Cửu Cửu đồng ngôn, hai mắt nhìn chăm chăm mục tiêu phương hướng, mở miệng hướng Lâm Phong hỏi.

"Không cần chuẩn bị, các người xem bên kia có thật lớn một đồng người, chúng ta đi theo bọn họ cùng đường, như vậy thì sẽ không làm người khác chú ý."

Lâm Phong lấy hướng bên trái khe núi bên kia một ngón tay.

"Đối, vẫn là công tử anh minh, chúng ta đi qua đi!"

"Không vội, chờ bọn hắn đi trước, chúng ta treo ở phía sau bọn họ là được." Lâm Phong lắc đầu phủ quyết Tàn Dao, tiếp lấy đối Tiêu Cửu Cửu nói: "Cửu, kẻ tiếp đại ca ca có việc muốn làm, đợi được địa phương người giống như tiêu sái hai người gia nhập vào trong đám người đi, thế nhưng người phải nhớ kỹ không thể gây sự, phải nghe người ca ca."

Tiêu Cửu Cửu cũng không phải không hiểu chuyện hài tử, nghe vậy đầu nói: "Đại ca ca yên tâm, người chỉ để ý đi làm người chuyện, ca ca hội bảo hộ ta."

"Đối, đại ca người yên tâm, nhiều nhất định sẽ bảo vệ tốt muội muội!" Một bên tiêu sái ánh mắt kiên định nói: "Huống chi ta gia tộc trưởng bối nhóm cũng có thể đi tới nơi này, chúng ta một sẽ đi tìm hắn nhóm."

"Ừm, như vậy rất tốt!" Lâm Phong nói: "Cái kia đi thôi, nhớ kỹ đều khiêm tốn hành sự."

Bốn người không xa không gần treo ở một đám quần áo cùng trang sức khác nhau đoàn người phía sau, Lâm Phong nhìn ra được những người này đều là không môn không phái tán tu cùng với một ít thể lực người, tu vi cũng phổ biến không cao, phần lớn là tiên thiên nhất trọng phía dưới người, nhân số ngược lại là có mấy trăm nhiều.

Trong lòng không khỏi hơi hơi cảm thán, nhân tính tham lam quả thực không thể giải thích, những người này trong lòng thật hẳn rất rõ ràng bọn họ cái này tới bảo tỷ lệ rất, dù sao Bát Đại Môn Phái người đến, nhưng bọn hắn vẫn là đến, mọi người trong lòng đều có cất ở đây may mắn, đều hy vọng vạn nhất chính mình vận khí nhận nhịp, có thể là có thể nhặt được một hai khối Huyết Tinh Thạch.

"Đứng lại! Phía trước đã bị phong tỏa, ai cũng không cho phép lại tiến lên một bước."

Đột nhiên hét lớn một tiếng thức tỉnh trong trầm tư Lâm Phong, đưa mắt nhìn lại, đã thấy phía trước đứng đội ba người ngăn trở chúng tán tu lối đi.

Nghe vậy, mấy trăm tán tu lập tức vỡ tổ, từng cái tình cảm quần chúng xúc động phần nộ, lại không ai dám lên trước cùng Tam Đại Bang Phái người can thiệp.

"Di, đây không phải là tam đại bang người sao? Bọn họ vì sao không cho chúng ta đi qua, chẳng lẽ là muốn nuốt một mình Huyết Tinh Thạch không thành."

"Hừ, nhất định là dạng này, bất quá tam đại bang chẳng qua là chó săn mà thôi, chân chính muốn nuốt một mình Huyết Tinh Thạch là Bát Đại Môn Phái."

"Bát Đại Môn Phái cũng quá bá đạo đi, Huyết Tinh Thạch chính là thiên địa sở sinh, cũng không phải bọn họ tư nhân vật, vì sao không cho bọn ta đi qua, thực sự là buồn cười!"

"Đúng vậy a. . ."

Lâm Phong khẽ lắc đầu, những người này cũng thực sự là bị mờ heo ngu tâm, thế giới này bản chính là cường giả vi tôn, có ai thực lực liền ai tính, không có thực lực người chính là la rách cổ họng đều vô dụng.

"Công tử, chúng ta làm sao bây giờ?" Tàn Dao trong ánh mắt hung quang lập loè nhìn chăm chăm những cái kia Tam Đại Bang Phái người, mở miệng hỏi.

"Chúng ta tự nhiên là muốn đi qua, chúng ta là tìm đến người, bằng bốn tên kia tu vi, lúc này chỉ sợ sớm đã tại huyết tinh mộ phụ cận, chúng ta không đi vào đi nơi nào tìm bọn hắn."

Lâm Phong thâm thúy trong ánh mắt lóe lên một vệt thần quang, lấp lánh nhìn chăm chăm cách đó không xa một tòa cao sơn, nơi đó chính là lần này truyền ra huyết tinh mộ quảng phương, có thể Thiên Tuyệt Lạc Ly đám người lúc này ngay tại tòa kia núi trong một góc khác tại bất lực cùng đội cứu viện.

"Đi, chúng ta từ bên kia đi vòng qua."

Lâm Phong suy tư một chút, lập tức mang theo Tàn Dao bọn họ hướng đoàn người bên phải hướng trước mặt lượn quanh đi.

"Cút ngay, đều hần mẹ cút ngay! Hần mẹ một đám nghèo tán tu che ở giữa đường làm cái gì, muốn tìm cái chết à!"

Ngay tại Lâm Phong bọn họ đi tới chúng tán tu bên phải cách đó không xa lúc, một đạo không gì sánh được kiêu ngạo thanh âm bá đạo ở tại bọn hần vừa rồi đứng thẳng chỗ truyền đến.

Lâm Phong cùng Tàn Dao đối nhìn kỹ liếc mắt, bọn họ đều nghe ra thanh âm này chính là sáng sớm tại Trường Kỳ thành bắc môn đụng tới cái kia hai cái nào tàn một người trong.

Lâm Phong nhàn nhạt hướng bên kia nhìn lại, sắc mặt không hề biến hóa, Tàn Dao thì là vẻ mặt giận dữ.

"Đi, những người kia không phải Thượng Quan thị, Mạc thị, Công Dương thị người sao? Bọn họ làm sao mới đến?" Tiêu sái một câu nói gây nên Tàn Dao chú ý, quay đầu hỏi: "Sái tử ngươi biết bọn hần?"

"Ách, Tàn Dao thúc thúc, đều tốt mấy lần, đừng gọi ta Sái tử, nghe vào cùng kẻ ngu si không sai biệt lắm, ngươi người còn gọi đây." Tiêu sái bất mãn vừa đành chịu lần nữa đối Tàn Dao cách gọi đưa ra nghiêm chỉnh kháng nghị.

"Hắc hắc, ngươi đừng suy nghĩ nhiều, ta không phải ngươi gốc ý tứ." Tàn Dao cười hắc hắc, tựa hồ đối tiêu sái kháng nghị hoàn toàn không có để ý, nói tiếp: "Sái tử a, ngươi đừng khác (đừng), ngươi xác định đám người kia chính là Thượng Quan thị, Mạc thị, Công Dương thị người?"

"Ừm, chúng ta ngũ đại gia tộc bình thường cử hành tuổi trẻ đệ tử Luận Võ Đại Hội, ta tự nhiên biết bọn hần mấy cái, vừa rồi cái kia chính là Thượng Quan Kiếm, hần bên trái cái kia là Mạc Quân, hần bên phải cái kia là Công Dương Phục, ba người bọn hần đều không là đồ tốt, cá mè một lứa."

Tiêu sái bất đắc dĩ, không còn kháng nghị Tàn Dao xưng hô, bất quá tại đến Thượng Quan Kiếm ba người lúc trong ánh mắt lộ ra nồng đậm chán ghét ý.

"Đừng a, đặc biệt cái kia Công Dương Phục ghét nhất, đáng ghét bị ỏi như vậy, còn vọng tưởng con cóc ghẻ ăn thịt thiên nga, năm lần bảy lượt chạy đến nhà ta tới vương vãi tỷ tỷ của ta, Cừu Cừu ghét nhất hần!"

Tiêu Cừu Cừu cũng là vẻ mặt chán ghét, hai cái quả đấm nắm thật chặt, cái kia mắng nhếch đáng vẽ, tựa hồ hận không thể cắn chết cái kia trong miệng nàng ghét nhất Công Dương Phục.

"Nhìn cái gì vậy, các ngươi đám này thấp hèn nghèo tán tu, còn không mau cho gia cút ngay, nếu như làm lỡ gia đoạt bảo, xem gia không xé các ngươi mấy tên khốn kiếp này." Lại là một đạo bén nhọn kiêu ngạo truyền tới, cái này khoa tay múa chân đại hồng đại khiếu gia hòa chính là Mạc Quân.

Chúng tán tu cũng nhận ra người này lai lịch, đều biết mấy người bọn hần ác danh, lại đều ngoan ngoãn hướng bên cạnh tới gần, nhường ra ở giữa một con đường tới.

Ba người thấy thế thoả mãn mang theo một đám thù hạ vênh vào tự đắc từ trong đám người đi qua, hướng trước mặt tam đại bang người đi tới.

"Đứng lại! Phía trước đã bị phong tỏa, ai cũng không cho phép lại tiến lên một bước."

Vẫn là trước đó người kia, cũng vẫn là trước đó câu nói kia, khẩu khí cũng vẫn là cùng trước kia lạnh như băng.

Thượng Quan Kiếm ba người sững sờ, bọn họ không nghĩ tới lại có người dám khi bọn hần lối đi, cái này ba người đều là kiêu ngạo bá đạo quen người, nơi nào có thể nhịn được khí này, cái kia tướng mạo hèn mọn Công Dương Phục cái thứ nhất phát tác, ngón tay hướng câu nói kia hắc y nhân một ngón tay nói: "Ngươi hần mẹ là thứ gì, ngươi cũng không nhìn một chút chúng ta là người đó liền dám đến ngăn cản chúng ta đường."

"Đúng đấy, ngươi mẹ nó mở mắt thấy rõ ràng, gia là Mạc gia đại thiếu, đừng trách ta không có nói cho các ngươi biết, ngươi một cái cự cát giúp đệ tử liền dám lớn lối như vậy, ngươi muốn chết đâu à!"

"U, nguyên lai là Mạc gia Mạc đại thiếu a, không không chế không không chế!"

Mạc Quân vừa dứt lời, trong hắc y nhân đột nhiên truyền đến một đạo kỳ quái thanh âm.

"Sa Bá?" Mạc Quân nghe vậy cả kinh, toàn thân run lên.

"Hần chính là cái kia được xưng hỗn thế ma vương Sa Bá?"

Tàn Dao một tiếng thờ ơ nhẹ dẫn tới Lâm Phong hơi hơi nghiêng đầu, hai mắt mang theo vẻ nghi hoặc hướng Tàn Dao.

"Ta cũng chỉ là ở trên giang hồ nghe, theo cái này một cái không chuyện ác nào không làm, cụ thể nhưng cũng không phải là rất rõ ràng."

Lâm Phong hơi hơi đầu sau lại quay đầu trở lại đầu đi, không có nhiều.

"Ha ha, không sai, chính là ngươi Sa Bá gia gia, ngươi cái này bắt tài tôn tử gặp gia gia còn không mau quỳ xuống hành lễ, có phải hay không quên năm ngoái tại Thanh Vân thành bị đánh rã rơi đây đất thẳng hồ Sa Bá gia gia tha mạng chuyện này."

Trong lời nói, một người vóc dáng cao to uy mãnh, một thân hắc sắc trang phục đại hán tử trong đám người đi tới.

"Tiên thiên tam trọng, người này cũng không tệ lắm, không đến ba mươi tuổi trước hết thiên tam trọng."

Lâm Phong đầu đồng ý Tàn Đào, bất quá hán tử nơi này đại hán trong mắt nhìn ra người này cũng là một cực độ kiêu ngạo người, phỏng chừng cũng là một nào tàn.

Đại hán vừa xuất hiện, nguyên bản kiêu ngạo không ai bì nổi Mạc Quần lập tức đầu (chỗ này), hai chân nhịn không được lạnh run, môi nhúc nhích, lại không phát ra thanh âm nào.

"Tôn nhi ngươi đây là làm sao, nhìn thấy gia gia kích động như vậy ở đâu, không được khoa trương như vậy chứ, ta xem ngươi cũng sắp tè ra quần. Ha ha! Ha ha!"

Theo Sa Bá càng phách lối hơn tiếng cười to, không chỉ có Mạc Quần toàn thân run rẩy, ngay cả một bên Thượng Quan Kiếm cùng Công Dương Phục cũng sắc mặt trở nên mất tự nhiên.

"Công Dương Phục, ta vừa rồi dường như nghe được ở ta nơi này bắt tài tôn tử phía trước còn nghe được có nào đó con chó đang sửa diên cuồng, không biết ngươi trông thấy con chó kia không có."

Sa Bá giống như một thanh lợi kiếm ghim vào Công Dương Phục trong lòng, lúc này hán đột nhiên tỉnh táo lại, cái này Sa Bá tên hán là sớm có nghe thấy, theo tu vi của người này cao tuyệt, thủ đoạn độc ác, còn đặc biệt tàn nhẫn, phạm là hán chứng kiến khó chịu người, hán đều sẽ để cho đối phương sống không bằng chết. Về cái này một, lúc này toàn thân run Mạc Quần chính là chứng minh.

Cự cát giúp bản thân thể lực liền không nữa hán Công Dương gia tộc phía dưới, hướng chỉ đối phương phía sau còn có một cái Long Hồ môn làm chỗ dựa vững chắc, coi như hán lúc này bị Sa Bá giết, phỏng chừng hán Công Dương gia tộc người cũng không dám đi giúp hán báo thù.

"Ách." Công Dương Phục trên trán lớn chừng hạt đậu toát ra mồ hôi lạnh, này lại không dám mở miệng, sợ một không tâm chọc giận tên biến thái này Sa Bá.

Sa Bá nhìn Công Dương Phục đáng vẻ, miệng rộng một phát, lại là một hồi cười ha ha, sau đó lại quay đầu nhìn từ trên xuống dưới Thượng Quan Kiếm, lẽ lưỡi liếm liếm môi, tựa hồ nhìn thấy cái gì thức ăn ngon giống như.

Thượng Quan Kiếm bị hán ánh mắt này tránh đến toàn thân sợ hãi, cảm giác mình liền giống bị độc xà để mắt tới, hán đồng dạng nghe qua cái này Sa Bá ác danh, lập tức liền đầu cũng không dám ngẩng lên một chút.

Lâm Phong bắt tài lắc đầu, xem ra ác nhân tự có ác nhân trị câu nói này thật đúng là không sai, ba cái nào tàn đụng tới một cái đại nào tàn. Cái này đkm nhất định chính là nào tàn hợp thành đội nha!

Thực sự nhìn không được, trong lòng còn lo lắng Thiên Tuyệt Lạc Ly đám người an nguy, không muốn chậm trễ nữa thời gian, Lâm Phong quay đầu đối Tàn Đào ba người nói: "Không nhìn, chúng ta đi qua đi!"

"Chúng ta cứ như vậy đi qua?" Tiêu Sái nghe vậy sắc mặt phức tạp nhìn xoay người liền muốn rời đi Lâm Phong, vội vàng nhắc nhở: "Tam Đại Bang Phái người dám ở chỗ này ngăn cản tất cả mọi người, nhất định là được Bát Đại Môn Phái bày mưu đặt kế, chúng ta đi qua như vậy lại không là muốn chính diện cùng bọn chúng phát sinh xung đột?"

Lâm Phong nghe vậy cười cười không có, cất bước liền đi về phía trước đi.

"Sái tử ngươi sợ?" Tàn Đào thì là giống như cười mà không phải cười nhìn tiêu sái liếc mắt.

"Ách, " tiêu sái bị Tàn Đào nhạo báng có không có ý tứ, khuôn mặt tuần tú một hồng, ngượng ngùng nói: "Ngược lại không phải là sợ, chỉ là. . . Chi là. . ."

"Ca, đừng chỉ là, đại ca ca bọn họ đi xa, chúng ta đi nhanh lên đi, có đại ca ca tại ngươi sợ cái gì. Đi!" Tiêu Cửu Cửu cái này e sợ cho thiên hạ bất loạn nha đầu ngược lại là cái gì còn không sợ, tự tay một thanh niu lại tiêu sái cánh tay liền cùng đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Cái này đến là ai giẫm ai

"Đi, " chính đang suy nghĩ làm sao hảo hảo giẫm giẫm mạnh Thượng Quan Kiếm Sa Bá đột nhiên quét Lâm Phong bốn người chính thông dong đi tới, không khỏi hơi hơi kinh dị, không nghĩ tới lúc này vẫn còn có người dám đưa tới cửa.

"Ha ha!" Đội hấn chứng kiến Lâm Phong phía sau tiêu sái lúc, hấn cười, giống như nhặt được bảo giống như cười rất vui vẻ, rất kiêu ngạo!

"Đây không phải là Tiêu gia tử tiêu sái sao?" Sa Bá hai mắt tại tiêu sái trên người loạn chuyển, sau đó lại chuyển tới Lâm Phong trên người, lại là kiêu ngạo cười to nói: "Phía trước này một cái nhìn lạ mắt, không phải là Thiết Mộc gia người nào phế vật đi, ha ha! Thượng thiên thực sự là đối ta không tệ, hôm nay vậy mà để cho ngũ đại gia tộc người toàn bộ đưa đến trước mặt của ta, đây là muốn để cho ta hảo hảo giẫm giẫm mạnh ngũ đại gia tộc nhíp điệu nha, ta Sa Bá lại có thể cô phụ lão Thiên một phen ý tốt! Ha ha!"

Theo Sa Bá cuồng tiếu, Thượng Quan Kiếm, Mạc Quần, Công Dương Phục đám người âm thầm hướng Lâm Phong bên này nhìn sang.

Khi nhìn đến Lâm Phong cùng tiêu sái lúc, ba người trên mặt vậy mà đồng thời lộ ra lau một cái nhe răng cười.

"Nha, còn giả trang khá hay." Sa Bá gặp Lâm Phong cùng tiêu sái đều im lặng không lên tiếng chỉ để ý chính mình đi đường, mở miệng châm chọc đồng thời trong ánh mắt hiện lên một tia vẻ ngoan lệ, lập tức khoe miệng cũng treo lên một nụ cười lạnh lùng, trong lòng bắt đầu suy nghĩ làm sao hảo hảo giẫm giẫm mạnh cái này hai không biết sống chết gia hỏa.

"Đứng lại!"

Gặp Lâm Phong bốn người hoàn toàn không thấy chính mình tồn tại, nhìn cũng chưa từng nhìn chính mình liếc mắt, vậy mà trực tiếp lên núi lễ Phật phương hướng đi thẳng, Sa Bá nổi, trong ánh mắt lo lắng nặng hơn, trong miệng âm thanh hết lớn, dưới chân di động, như thép sắt thân thể che ở Lâm Phong trước mặt.

"Người ở đây cùng chúng ta?"

Lâm Phong thanh âm lạnh hơn, hấn vốn không muốn nhiều chuyện, thầm nghĩ sớm chạy tới sơn thượng tìm kiếm Thiên Tuyệt Lạc Ly hạ lạc, không muốn ở chỗ này cùng những thứ này nào tàn đời người vương vãi, nhưng mà Sa Bá lại không biết sống chết không nên giẫm giẫm mạnh hấn, bắt đắc dĩ! Không thể làm gì khác hơn là dừng bước lại.

"Đệch, không phải với các người lễ nào lão tử đang cùng chuyện ma quỷ nha, người một cái còn rất tím, không nghĩ tới Thiết Mộc gia còn ra người như thế cái hội trang bức hàng, có ý tứ, ngược lại là so với cái này ba cái kém cỏi cường một, chỉ là không biết một lát nữa người còn có thể hay không thể giống bây giờ giả bộ như vậy bức."

Sa Bá một bên vênh vào tự đắc rêu rao lên, một bên chỉ chỉ Thượng Quan Kiếm đám người, dạng như vậy tựa hồ là đang ở trên đùa lão chuột miêu một không khác nhau chút nào.

"Thiết Mộc gia?" Lâm Phong nhếch miệng lên, lạnh giọng quát lên: "Người nhận lầm người, tránh ra!"

"Không phải Thiết Mộc gia?" Sa Bá hơi sững sờ thần, lập tức hình như có nghĩ đến cái gì trên thế giới buồn cười nhất chuyện này, đột nhiên ngửa đầu cười lên ha ha: "Ha ha, xem ra người so ba cái kia kém cỏi càng kinh sợ, thậm chí ngay cả thân phận mình cũng không dám thừa nhận. Ha ha. . ."

"Ta người cái này chết đầu than đen, người người này thật là phiền thật nhảm chán đầu, người không có nghe rõ đại ca ca ta à, gọi người tránh ra, đại ca ca còn rất nhiều chuyện muốn làm, người lại ngăn cản chúng ta đường, tâm đại ca ca ta một hồi đánh người."

Tiêu Cửu Cửu mang theo trẻ thơ cắt đứt Sa Bá cuồng tiếu, trong đôi mắt lệ quang lóe lên, tàn bạo hướng Tiêu Cửu Cửu trừng liếc mắt.

Tiêu Cửu Cửu dù sao vẫn chỉ là đứa bé, mặc dù ghé mới sinh không sợ cọp, bất quá tại Sa Bá cái này hung thần ác sát dưới con mắt vẫn là cảm thấy một chút sợ hãi, nhìn không được thân thể hướng Lâm Phong bên người co lại co lại, trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi, hai con tròn tròn trong đôi mắt to nhiều một tầng hơi nước.

Nhìn thấy Tiêu Cửu Cửu đáng vẻ, Lâm Phong nguyên bản đã trở nên băng lãnh sắc mặt càng thêm âm trầm, tự tay đem Tiêu Cửu Cửu ôm vào lòng, yêu thương vuốt ve nâng một chút đầu, như vạn năm trong hầm băng đi ra ánh mắt tại Sa Bá như núi trên thân thể liếc một cái.

"Người hù được hài tử, lập tức nói xin lỗi, ta có thể tha cho người một lần."

Lâm Phong cái này thanh âm lạnh như băng như đến từ Cửu U Địa Ngục, không phải rất vang dội một câu nói, lại làm cho ở đây bao quát Sa Bá ở bên trong tất cả mọi người cảm giác trong lòng một hồi lạnh lẽo, trong khoảnh khắc đó, tất cả mọi người tựa hồ có một loại tử thần phủ xuống cảm giác.

Sa Bá sắc mặt biến đổi liên hồi, bất quá hấn lại cũng không có vì vậy mà lùi về sau, ngược lại trong lòng ác niệm liên tục, ánh mắt cũng từ trước đó hải hước biến thành sát khí, tràn trề sát khí. Ngay từ đầu hấn chỉ là muốn giẫm giẫm mạnh ngũ đại gia tộc, như đối phó Mạc Quần đám người nhục nhã một phen Lâm Phong cùng tiêu sái, lúc này hấn lại động sát tâm, không vì cái gì khác, chỉ vì hấn tại Lâm Phong trên người cảm giác được một cổ uy hiếp.

"Một cái, người rất chánh, bất quá người đến nhằm địa phương, tìm lộn người, cho nên người nguyên nhân quan trọng cái này trả giá thật lớn." Sa Bá thanh âm trở nên càng thêm ngoan lệ, trên mặt sát khí không che giấu chút nào lưu lộ vô di.

Mà nguyên bản đứng ở một bên cúi đầu không dám Thượng Quan Kiếm ba người thì là nhao nhao trong lòng mình âm thầm may mắn, đồng thời cũng giống Lâm Phong đầu đi một cái nhìn có chút há hê ánh mắt, dưới cái nhìn của bọn họ, Lâm Phong đây là loại ngu vkl hành vi, trang bức cũng không phân

sạch đối tượng, cũng dám tại Sa Bá cái người điên này trước mặt trang bức, cái này chính là mình tại tìm chết.

"Cát. . . Cát Thiếu bang chủ, cái này một cái hán không phải Thiết Mộc gia, cùng chúng ta ngũ đại gia tộc không quan hệ." Thượng Quan Kiếm đột nhiên nghĩ đến một việc, sợ Sa Bá thật đưa cái này không biết sống chết một cái nhận thức làm là ngũ đại gia tộc người, đến cuối cùng nổi điên hội liên nhóm người mình một chỗ tao ương, vội vàng mở miệng trước phải sạch quan hệ.

"Đúng, đúng, hán tuyệt đối không phải chúng ta ngũ đại gia tộc người bên trong, chúng ta ngũ đại gia tộc mỗi ba năm liền sẽ cử hành một lần đại hội, cho tới bây giờ chưa thấy qua cái này một cái." Tựa hồ là sợ Sa Bá không tin, Công Dương Phục cũng vội vàng phụ họa xác nhận Thượng Quan Kiếm.

Gặp Sa Bá bất thiện ánh mắt hướng chính mình ba người bên này quét tới, toàn thân run rẩy Mạc Quân vội vàng cười rạng rỡ, nịnh nọt nói: "Sa gia, cái này một cái cũng dám tại Sa gia trước mặt ngai trang bức, ngài liền cẩn thận dạy một chút hán đối nhân xử thế, hung hăng giẫm hán, giết chết hán, để cho những cái kia dám không có mắt đặc tội ngài người tốt tốt kiến thức một chút Sa gia hùng phong."

"Ha ha, tốt, xem ra các ngươi ngũ đại gia tộc đệ tử vẫn là biết lý lẽ, rất tốt, ba người các ngươi cũng không cần câu nệ như vậy, đều tới, về sau mấy người các ngươi liền theo ta Sa Bá lẫn lộn, nếu ai dám khi dễ các ngươi liền nói lên lão tử danh hào! Ha ha ha!"

Sa Bá kiêu ngạo tuyệt thế để cho Thượng Quan Kiếm trong lòng ba người đại định, mỗi cái trên mặt dào dạt lên mừng như điên nụ cười, lập tức thí diện thí diện chạy đến Sa Bá bên người, cái kia nịnh nọt đáng về lệnh người ở tại tràng một hồi ác hàn.

"Cái gì ngũ đại gia tộc tinh anh đệ tử, hán sao chính là mấy con chó mà thôi!"

"Xuyết, ngươi không muốn sống, ngươi nhẹ, nếu như bị những tên khốn kiếp kia nghe được, có ngươi chịu, ngươi đừng xem mấy tên khốn kiếp kia lại Sa Bá trước mặt ngoan tựa như con chó, có ở chúng ta những thứ này không quyền không thể mặt người trước, vậy hán sao chính là sát tinh, những cái kia vương bát đần tâm hắc lăm."

"Các ngươi biết cái gì nha, người ta cái này gọi là lấy được thả xuống được, hán hán không ăn thua thiệt trước mắt, các ngươi xem mặt khác thẳng ngốc kia chính là thấy không rõ tình thế, đoán chừng là không biết cái này Sa Bá đã có ác độc biết bao độc, hán dạng này đặc tội Sa Bá, khẳng định chết chắc."

"Không sai, Sa Bá hỗn đản này thủ đoạn quả thực sắc bén tốt cùng, ta nghe đã từng có một Tề quốc hoàng tử bởi vì không quen nhìn hán cường đoạt dân nữ, hán hai câu, lại bị người này hung hăng dẫn vật ba ngày ba đêm, theo kia không may hoàng tử toàn thân da đều bị hán từng tấc từng tấc cho lột bỏ đến, cuối cùng còn nghĩ hán động ở Tề quốc đô thành trên cổng thành bạo chiếu mà chết, liền Tề quốc hoàng đế đều chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn con mình chậm rãi tắt thở, ngay cả một rắm cũng không dám thả."

"Ngươi đây coi là cái gì nha, lần trước ta chính mắt thấy được súc sinh này tại Triệu Quốc bởi vì một cái tám tuổi hài tử không tâm dụng tới hán, lại bị hán bên đường đem cái đứa bé kia tâm cho móc ra, về sau còn nghĩ cái đứa bé kia một nhà đều tàn sát tuyệt."

"Đâu chỉ những thứ này, cái này hỗn thế ma vương thủ đoạn thực sự là tàn nhẫn độc ác đến làm người ta giận sôi cấp độ, hành vi phạm tội quả thực tội lỗi chồng chất, tại. . ."

Những cái kia tán tu mặc dù cách Lâm Phong bên này có chút khoảng cách, bọn họ tiếng nghị luận cũng rất, bất quá vẫn là không sót một chữ toàn bộ truyền vào Lâm Phong truyền vào tai.

Lâm Phong trong cơ thể sát khí nhện không được bắt đầu bắt đầu khởi động, sắc mặt đã âm lãnh đến đều có thể động lại trong không khí thủy phân, về mặt sương lạnh cùng với như có như không sát khí lệnh tại hán trong lòng Tiêu Cửu Cửu đều cảm thấy một tia hoảng sợ, thân thể nhện không được hơi hơi run.

Chú ý tới Tiêu Cửu Cửu biến hóa, Lâm Phong tại trên đầu nàng khẽ vuốt một chút về sau, đưa nàng nhẹ nhàng đẩy tới tiêu sái bên người.

"Bảo vệ tốt muội muội ngươi!"

Tiêu sái cũng cảm thụ được Lâm Phong cảm giận ngút trời, không có, chỉ là dùng sức hướng hán đầu, yêu thương tự tay đem Tiêu Cửu Cửu nắm vào ngực mình, nhẹ giọng an ủi lên hoảng sợ Tiêu Cửu Cửu.

"Công tử, ta tới a!"

Tàn Dao mặc dù không có nghe được những cái kia tán tu mở miệng, bất quá hán mình cũng sớm đã lừa giận ngập trời, Lâm Phong trước đây không có hành tẩu đại lục không nghe được qua Sa Bá ác danh, mà Tàn Dao khác biệt, hán một mực tại đại lục các nơi pha trộn, tự nhiên đã nghe qua một ít về Sa Bá hành vi tội tệ.

Hán bản tính chính là cái ghét ác như cừu người, từ lần đầu tiên nhìn thấy Sa Bá lên hán liền nổi sát tâm, chỉ là ngại vì Lâm Phong không có mở miệng. Lúc này thấy Lâm Phong đã nổi giận, biết muốn động thủ, lúc này không dám nổi tìm ra cái kia thanh Đoạn Dao, thì đi hảo hảo ngược chết Sa Bá tên hỗn đản này.

"Không cần ngươi động thủ, ngươi cho ta bảo vệ tốt huynh muội bọn họ, nếu là bọn họ thiếu một cọng tóc gáy, ta duy ngươi là hỏi."

Tại Lâm Phong băng lãnh dưới con mắt, Tàn Dao không còn dám nhiều lời, ngoan ngoãn đầu, dưới thân thể ý thức hướng tiêu sái bên này chuyển chuyển.

"Một cái, nhanh, muốn chết như thế nào, đkm cũng dám tại chúng ta Sa gia trước mặt trang bức, giẫm không chết người cái này không có mất tiện đồ vật."

Lúc này Mạc Quân hoàn toàn quên chính mình trước đó kém sợ muốn đi ra gièm pha, một bộ vênh vào tự đắc, người đáng về đắc chí lệnh người ở tại tràng gấp ham muốn nôn.

"Cái này một cái sáng sớm tại Trường Kỳ thành thời điểm liền trang bức, bản công tử sáng sớm mặc kệ hấn, không nghĩ tới hấn hiện tại còn dám đến Sa gia tới trước mặt trang bức, sớm biết ta sáng sớm nên giáo huấn một chút hấn, cũng không trở thành hiện tại đến gây chuyện Sa gia không cao hứng."

"Thượng Quan huynh, đây chính là người không đúng, người tại sao có thể dạng này dung túng như thế ghê tởm gia hỏa đâu, ta xem. . . Ngạch. . ."

Công Dương Phục lời còn không có kêu gào xong, đột nhiên cảm giác được một cổ băng lãnh đáng sợ sát khí đưa hấn toàn thân bọc lại, trong chớp mắt, hấn chỉ cảm thấy như rơi vào hầm băng, toàn thân phát run, đầu lưỡi cũng lập tức đánh quỵn, cũng lại không gọi ra nửa chữ.

Không chỉ có là Công Dương Phục, ngay cả tu vi đã đạt đến tiên thiên tam trọng, kiêu ngạo không ai bì nổi Sa Bá cũng như hấn giống nhau như đúc, đang bị Lâm Phong cái kia khủng bố sát khí tập thể lúc sắc mặt trở nên một mảnh tro nguội, thân thể cũng theo run rẩy một hồi.

Khó tin vừa sợ chỉ nhìn phía đứng sừng ở hấn hơn trượng bên ngoài Lâm Phong.

Lúc này Lâm Phong sắc mặt băng lãnh, trong đôi mắt hàn khí lạnh thấu xương, tóc dài sỏa vai không gió mà bay, toàn thân tản ra một loại làm người ta nhin không được muốn cứng bái bá khí, giống như nhất tôn chiến thần đồ sộ sừng sững.

"Cái này. . . Cái này đến cùng là cái gì người ở đâu?"

Không chỉ có là Sa Bá ở trong lòng như thế nghi hoặc, hấn tất cả người ở tại tràng, bao quát mấy trăm tán tu cùng với Sa Bá phía sau những cái kia thủ hạ, thậm chí ngay cả Tàn Dao cùng tiêu sái trong lòng hai người cũng đồng dạng nghi hoặc vấn đề này.

Bọn họ tuy là cùng Lâm Phong cùng đi, cũng đối Lâm Phong hoặc nhiều hoặc ít giải một, mà ở lúc này lại đồng dạng đối Lâm Phong tràn ngập sùng kính cùng hiếu kỳ.

Những cái kia xem nào nhiệt tán tu thì là đang khiếp sợ hơn lại đồng thời từng cái trong lòng đều có một nghi vấn: Không biết đến cuối cùng đến là ai giẫm ai, xem ra cái này ra trò hay lập tức sẽ vào sân.

Đương nhiên, mỗi người lòng người thật đều là hướng thiện, mặc dù những thứ này tán tu bên trong cũng không thấy đều là người tốt, bất quá lúc này lại là trong lòng mỗi người đều ở đây chờ mong Lâm Phong có thể hảo hảo trị một chút Sa Bá đám người cặn bã này.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Ai cũng cứu không người

Giấy dựa hồi lâu cuối cùng từ trong kinh hoàng phục hồi tinh thần lại Sa Bá, trên mặt lúc trắng lúc xanh, giương mắt quét nhìn một vòng, đem mọi người tại đây bao quát chính hấn những cái kia thủ hạ sắc mặt toàn bộ nhìn ở trong mắt.

Từ nơi này những người này trên mặt hấn chứng kiến bất tài, đây là đối hấn Sa Bá bất tài; hấn chứng kiến trong mắt những người kia đều mang nồng đậm ý sùng bái, đây là đối Lâm Phong sùng bái; còn có một vài người trên mặt càng mang theo vẻ chán ghét, một tia nhìn có chút hả hê, thậm chí hấn tại các thủ hạ mình trên mặt chứng kiến trừ hoảng sợ bên ngoài còn có một tia đồng tình.

Bọn họ đây là đang đồng tình ta Sa Bá sao? Không, ta Sa Bá là ai, ta là hồn thể ma vương, trên thế giới này chỉ có người khác sợ ta, tuyệt đối không thể yêu cầu người khác tới đồng tình ta.

Sa Bá nộ, hấn bị những người này ánh mắt cùng sắc mặt làm tức giận. Trong thân thể hấn huyết dịch bắt đầu trùng kích đầu óc hấn, hấn mất lý trí, hấn không có năng lực suy tính.

"À, người muốn chết!"

Theo một tiếng thanh sắc câu lệ hét lớn, Sa Bá trong tay nhiều một cây đao. Một thanh chùng cao cỡ nửa người, rộng quá một thước ba tấc hậu bối đại khảm đao.

Đại đao tới tay, Sa Bá hai mắt trở nên thông hồng, trên người dừng khí cũng theo đó một trắng, trọn mắt hướng bên người Thượng Quan Kiếm, Mạc Quần, Công Dương Phục đảo qua, khoe miệng hiện lên một tia nhẹ răng cười, âm dương quái khí mà nói: "Ba người các người không phải phát thế muốn theo đuổi tùy người Sa gia à, Sa gia liền cho các người một cái biểu hiện lập công cơ hội, lập tức cho ta đi chặt cái kia không có mất một cái."

Lời vừa nói ra, Thượng Quan Kiếm ba người sắc mặt đồng thời đại biến, bọn họ không phải người ngu, tại Lâm Phong biến thái dưới sát khí, bọn họ đã đang hoài nghi mình đứng sai đội. Lúc này ở Sa Bá dưới đâm uy, bọn họ tiến thối lưỡng nan.

Vừa rồi đã đem Lâm Phong cái này khủng bố gia hỏa làm mất lòng, bọn họ đã không có đường lui, nếu như lúc này lại không nghe Sa Bá, không cần Lâm Phong động thủ, Sa Bá liền sẽ muốn nhóm người mình mệnh.

Nhưng để cho bọn họ đối Lâm Phong động thủ, bọn họ chột dạ, bọn họ đã bị Lâm Phong kinh khủng này sát khí sợ mất mật, nhưng bây giờ trước có hồ sau có lang, bọn họ làm sao bây giờ?

Ba người đối nhìn kỹ liếc mắt, giữa lẫn nhau đều nhìn ra mỗi người trong mắt bất đắc dĩ cùng kinh sợ.

"Thế nào, các người muốn kháng lệnh sao? Các người vừa rồi đều là giả?"

Sa Bá cái này âm hiểm tựa như một thanh đao nhọn tại Thượng Quan Kiếm ba người trong lòng hung hăng ghim một đao, ba người không dám ở do dự, đồng thời thủ nhận mỗi người vũ khí.

Lại là một hồi đối Thị Hậu, ba người phát một tiếng hô, đồng thời giơ lên mỗi người vũ khí hướng Lâm Phong công tới.

Lâm Phong một mực tại mắt lạnh nhìn cái này ba cái nào tàn, lúc này thấy ba người công tới, trên mặt lộ ra lau một cái bất tài, khoe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng, đối với cái này ba cái nào tàn, hẳn không có một tia đồng tình, có chỉ là chán ghét cùng khinh bỉ.

Lúc đầu căn bản không chuẩn bị cùng loại này nào tàn người cận kề tính toán ý tưởng, bất quá hẳn cũng sẽ không chú ý cho tiện tay đem các loại bột phấn dọn dẹp sạch.

"Hừ, không biết sống chết con kiến hôi!"

Tại ba người vũ khí đánh tới lúc, Lâm Phong lạnh lùng hừ ra một câu. Ở trước mặt hắn, cái này ba cái tối cao chỉ có tiên thiên nhị trọng người căn bản không dẫn nổi hắn chiến đấu.

Dứt lời ở giữa, thân hình bất động, tay phải tùy ý vung lên.

Thượng Quan Kiếm đâm ba người mãnh mẽ thấy nhào tới trước mặt một cổ mang theo vài phần khí tức hủy diệt kinh khí vô hình tập thể, sau đó ba bộ thân thể như ba con đoạn tuyến phong tranh giống như hướng về sau bay nhanh mà đi, ở tại bọn hắn bay qua quỹ tích ở giữa xuất hiện ba đạo đẹp đẽ huyết sắc suối phun.

"Lạch cạch" ba đạo nhân thể rơi xuống đất âm thanh đồng thời vang lên, kiều ngạo không ai bì nổi, quanh năm khi nam phách nữ, không chuyện ác nào không làm Thượng Quan Kiếm, Mạc Quần, Công Dương Phục ba cái bạn gay lúc này liền hằng đều không rên một tiếng, liền một chỗ dắt tay hoảng tuyền, cũng coi như có cái bạn nhi.

Chỉ là tới địa phủ không biết cái này ba người vẫn sẽ hay không hối hận kiếp này sở tác sở vi, hội sẽ không hối hận hôm nay không nên tới cái này Trường Kỳ sơn, hội sẽ không hối hận có ở đây không nên trang bức thời điểm trang bức.

"Cái này. . . Cái này. . . Cái này là yêu thuật gì. . ."

Sa Bá tròn mắt tròn thật lớn, vẻ mặt khó tin nhìn vẫn như cũ bất động như núi đồ sộ sừng sừng Lâm Phong, nhìn hắn đáng vẻ, tựa như căn bản không có động tới, trong ánh mắt trừ cái kia đáng sợ âm lãnh bên ngoài, lại cũng không nhìn thấy khác (đùng) bất luận cái gì màu sắc.

"Người. . . Người đến cùng là cái gì người, tại sao lại sử dụng yêu thuật?"

"Yêu thuật?"

Lâm Phong khoe miệng hơi vênh lên, đây bất quá là bình thường nhất ngự khí thuật thôi, cái này ở đại thế giới là bình thường nhất thuật pháp mà thôi, đến nơi đây lại bị Sa Bá cho rằng là yêu thuật, cũng không biết là Sa Bá không kiến thức, vẫn là Nguyên Võ đại lực đã liên loại này cơ bản nhất đồ vật đều thất truyền.

"Đừng nói nhảm, hiện tại đến người."

Lâm Phong thanh âm lạnh như băng để cho Sa Bá toàn thân run lên, trước đó Vương Bát chi Khí sớm đã tan biến không còn dấu tích, thay thế là vô tận sợ hãi, đến lúc này, nếu là hắn còn không nhìn ra Lâm Phong lợi hại, vậy hẳn chính là đũa ngọc.

Nhưng mà đến lúc này, coi như hắn biết mình trang bức chứa trên miếng sắt thì tính sao, hắn đã đem chính hắn phóng tới đốt hồng trên miếng sắt quay, đâm lao phải theo lao.

Tại Lâm Phong trong ánh mắt hắn chứng kiến sát ý, nồng đậm sát ý, hắn biết Lâm Phong đã động giết hắn chí tâm, hắn lúc này coi như quỳ xuống đất cầu

xin tha thứ, người ta cũng không nhất định hội tha cho hấn.

Làm sao bây giờ?

Sa Bá trông mắt loạn chuyển, đại não cấp tốc vận chuyển, nghĩ làm sao bảo trụ cái mạng này.

Có, chạy!

Chỉ có chạy trốn, mau trốn chạy, tại đối diện cái này đáng sợ gia hỏa không có phát động trước chạy trốn, dựa vào bản thân tiên thiên tam trọng tốc độ, có lẽ có cơ hội chạy trốn tới phía sau đại đội nhân mã bên người, có thể còn có mạng sống cơ hội.

Nghĩ đến liền làm, chạy.

Không có chút nào dấu hiệu, không có vút xuống nửa câu nói mang tính hình thức.

Sa Bá như thép sắt thân thể lắc một cái, xoay người đầu cũng không hồi hướng phía sau trên núi bay vút mà đi.

"Muốn chạy trốn, ngươi thoát được sao?"

Lâm Phong từ hấn ngay từ đầu trông mắt loạn chuyển lúc liền đã phát hiện hấn ý đồ, đối với thủ đoạn này tàn nhẫn, hành vi phạm tội rầu rĩ hỗn thế ma vương, Lâm Phong không tình cờ gặp cũng còn thôi, bây giờ đã phạm đến trong tay mình, lại lại có thể tha cho hấn sống lại đi tai họa vô tội?

Dưới chân khẽ nhúc nhích, Lâm Phong thân hình điện xạ, mấy hơi ở giữa, đã siêu việt Sa Bá mấy trượng có thừa, đứng ở trước mặt hấn. Sa Bá những thủ hạ này còn chưa phản ứng kịp, chỉ là cảm giác bóng người trước mắt lay động, nhào nặn mắt nhìn kỹ lúc, lại phát hiện Sa Bá cùng Lâm Phong đều là đã không ở tại chỗ.

"A . . . Ngươi. . . Ngươi làm sao. . ."

Thăng đến Sa Bá như gặp quỷ thanh âm hoảng sợ truyền đến, dưới tay hấn nhóm mới cấp thiết xoay người nhìn lại, đã thấy Sa Bá cùng Lâm Phong hai người đã ở ngoài mấy trăm trượng trước mặt chiến lập.

Cái kia luôn luôn làm bọn hấn sợ hãi Thiếu bang chủ Sa Bá, lúc này chính toàn thân lạnh run cực giống sắp sửa thụ hình tội phạm đứng ở cái mặt nạ kia sương lạnh, thân hình cao ngất nguy nga như chiến thần lâm thế trước mặt người tuổi trẻ.

Đây là trước đó nhân xưng hỗn thế ma vương, người gặp người sợ, khiến cho đại nhân đàm chi sắc biến, khiến cho hải đồng người vào không dám dạm đề Thiếu bang chủ Sa Bá sao?

"Sa Bá, ngươi quanh năm làm xương làm bậy, sát hại vô tội, hành vi phạm tội rầu rĩ, hôm nay tức là ngươi chém đầu bồi thường lúc."

Lâm Phong băng lãnh lời nói mặc dù không phải rất lớn tiếng, nhưng dường như sấm sét vang ở Sa Bá trong tai, chấn động cho hấn tâm thần kinh hoảng, đưa hấn cuối cùng một dũng khí hoàn toàn đập nát bấy, như nhìn thấy tử thần gần phủ xuống hoảng sợ không hiểu.

"Không, ngươi không thể giết ta, ngươi không thể giết ta, ta là Cự Sa bang Thiếu bang chủ, ta Cự Sa bang phía sau còn có Long Hồ môn, ngươi nếu như giết ta chẳng khác nào cùng là cùng Long Hồ môn là địch. Ngạch, không, ta hôm nay là chịu Bát Đại Môn Phái mệnh lệnh tới nơi này làm việc, ngươi giết ta chính là cùng toàn bộ Bát Đại Môn Phái là địch, ngươi. . . Ngươi không thể giết ta. . ."

Sa Bá vốn định mạng ra Bát Đại Môn Phái hù dọa trước mặt cái này thần bí biến thái thanh niên nhân, nhưng mà hấn nhiều như vậy, đã thấy đối mặt cái này khiến chính mình sợ hãi không hiểu thanh niên nhân vậy mà hoàn toàn không có một tia phản ứng, tâm hấn lần nữa thật lạnh.

"Hôm nay ai cũng cứu không ngươi!"

Băng lãnh không mang theo chút nào cảm tình lần nữa đem Sa Bá tâm đánh rơi đến không vực sâu.

"Không. . . Không. . . Ta không thể chết, ta không thể chết. . . Ta là Sa Bá. . . Ta là Cự Sa bang Thiếu bang chủ. . . Ta. . ."

Nhìn trước mặt cái này hoàn toàn mất đi dũng khí gần như tan vỡ Sa Bá, Lâm Phong lắc đầu, không có hứng thú nghe nữa hấn nói nhảm, tay phải giờ lên.

"Dừng tay!"

Đột nhiên một đạo lo lắng tiếng hét lớn từ phía sau lưng truyền đến.

Lâm Phong thu hồi tay phải, nhàn nhạt quay đầu nhìn lại, mang thấy rõ người tới, khoe miệng hấn hiện lên một tia không dễ dàng phát giác cười nhạt, sau đó bình tĩnh quay đầu trở lại nhìn phía giống như nhìn thấy rom rạ cứu mạng kinh hi Sa Bá.

"Đừng cao hứng quá sớm, ta qua hôm nay ai cũng cứu không ngươi."

Cái này như vạn năm vết nứt truyền đến thanh âm tựa như một đạo bùa đòi mạng đem Sa Bá vừa mới lên một tia hy vọng lần nữa đánh trúng vỡ nát.

"Lú lo, khẩu khí thật là lớn!"

Một đạo kỳ quái thanh âm tại Lâm Phong phía sau cách đó không xa vang lên, Lâm Phong vẫn như cũ bình tĩnh đứng, liền đầu đầu chẳng muốn chuyển. Mấy cái cái tiên thiên tam trọng người mà thôi, căn bản không như hấn mắt, căn bản không đáng hấn quay đầu đi nhìn thẳng vào.

"Thật cuồng ngạo thanh niên nhân!"

Lúc này thanh âm đã tại Sa Bá bên người vang lên, giữa sân đã nhiều ba người, mở miệng lời một người tuổi chừng lục tuần lão giả, râu dài phiêu phiêu, người mặc một thân đạo bào màu xám, nhìn qua ngược lại là nhất phái tiên phong đạo cốt. Hai người khác bên trong một người dáng dấp cực giống Sa Bá trung niên nhân thì là một khi đi tới liền che ở Sa Bá trước mặt.

Vẫn như cũ không hề mà thay đổi Lâm Phong, liền ánh mắt cũng không có hướng lão giả kia liếc một chút, chỉ là lạnh lùng nhìn chăm chăm trung niên nhân phía sau chính lộ ra một cái chọn tuất nụ cười Sa Bá.

"Đây là Long Hồ môn Kim Hồ trưởng lão, xem ra hôm nay cái này Sa Bá lại chết không."

"Hừ, Long Hồ môn những người này nhất không phải thứ gì, bình thường luôn là ra vẻ đạo mạo, miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, thật là một bụng nam đạo nữ xướng."

"Không sai, nếu không phải bọn họ dung túng, Sa Bá dám như thế không kiêng nể gì cả làm xằng làm bậy sao?"

"Hừ, cái gì dung túng, theo ta thấy, tám phần mười chính là Long Hồ môn sai khiến làm như vậy."

"Ai, các người chỉ tiếc Sa Bá chết không, ta xem người tuổi trẻ kia gặp nguy hiểm."

"Điều này có thể trách ai a, là chính bản thân hấn không còn sớm động thủ, không nên ở nơi nào làm phiền trang bức."

". . ."

Những cái kia vậy xem tán tu nhóm bản đều hy vọng cái này Lâm Phong giết Sa Bá, mắt thấy cái này ba người đột nhiên xuất hiện bảo vệ Sa Bá, không khỏi tình cảm quần chúng xúc động phần nộ, nhưng cũng không dám cao giọng ồn ào, chỉ là tại hạ xì xào bàn tán, bất quá lại chạy không khỏi Lâm Phong lỗ tai.

Đối với những thứ này chỉ biết là qua qua Chùy nghiệm người, Lâm Phong hoàn toàn đưa bọn họ không nhìn, hấn kiếp trước sống gần nghìn năm, đối với người như thế, hấn đã sớm đem bọn họ quy về không đáng...nhất được đồng tình kẻ yếu.

"Một cái, người là ai, lại cả gan đuổi giết ta."

Che ở Sa Bá trước người trung niên nhân một đôi mắt trâu nhìn chăm chăm Lâm Phong, tàn bạo lớn tiếng quát hỏi.

"Lâm Phong!"

Lâm Phong thanh âm băng lãnh như trước, sắc mặt không hề nửa phần ba động.

"Lâm Phong?" Trung niên nhân chân mày hơi nhíu một chút, hiển nhiên là đối tên này cảm thấy phi thường xa lạ, ở trong đầu suy tầm nửa ngày đều không có liên quan tới tên này bất kỳ trí nhớ gì.

"Tên này tựa hồ tại cái nào nghe qua."

Râu dài lão giả nhẹ giọng nỉ non nghe được trung niên nhân vì kinh, có thể làm cho Kim Hồ trưởng lão có chỗ nghe thấy người, xem ra người này có lẽ có cái gì lai lịch lớn, lập tức mang theo về nghỉ hoặc nhìn phía râu dài lão giả.

"Tên này giống như đã từng nghe, bất quá nghĩ không ra ở đâu nghe qua." Râu dài lão giả minh bạch trung niên nhân ý tứ, nhẹ giọng nói.

Trung niên nhân sắc mặt thoáng ngưng trọng vài phần, hấn đang suy tư Lâm Phong hội đến là thân phận gì, khi hấn ngẩng đầu nhìn lại lúc, đã thấy Lâm Phong sắc mặt đột nhiên hơi động một chút, khóe miệng hơi vênh lên.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Hấn phải chết (canh ba)

"Xem thằng nhóc này hoàn toàn một bức không có sợ hãi đáng đáp, có thể thật có lai lịch gì cũng không chừng, hấn khoe môi vênh lên là có ý gì? Chẳng lẽ là muốn động thủ sao? Hấn thực có can đảm tại Kim Hồ trước mặt trưởng lão động thủ sao?"

Ai cũng không nghĩ đến, Lâm Phong chỉ là bởi vì phát hiện phía sau người đến, thế là theo thói quen khoe miệng hơi vênh lên mà thôi, vậy mà chọc cho trung niên nhân cảm thấy nhột nhột trong lòng: "Có lẽ là bởi vì hấn không biết Kim Hồ trưởng lão a! Đối, nhất định là như vậy."

". . . Ngạch, vị này Lâm huynh đệ, ta nghĩ việc này có phải hay không có hiểu lầm gì đó, người xem vị này chính là Long Hồ môn Kim Hồ trưởng lão, chuyện này. . ."

"Ta qua ai cũng cứu không hấn!"

Lâm Phong lạnh lùng thanh âm cắt đứt trung niên nhân, đồng thời cũng làm cho một bên Kim Hồ giận dữ, hấn chẳng bao giờ gặp nhiều giống như Lâm Phong cuồng ngạo như vậy thanh niên nhân, Sa Thiết Đàm đều đã nói lên tên mình, thằng nhóc này lại vẫn dám điên cuồng như vậy, đây là không đem chính mình để vào mắt, trước mặt mọi người rơi chính mình mặt mũi sao!

Mặc dù đến nay còn không có nhìn ra thằng nhóc này tu vi cảnh giới, bất quá Kim Hồ kết hợp Sa Bá bị đuổi giết không dám hoàn thủ, cùng với Lâm Phong tuổi tác, hấn phán đoán Lâm Phong là Tiên Thiên tam trọng trung kỳ tu vi, no chết là Tiên Thiên tam trọng hậu kỳ.

Mà mình là tiên thiên đỉnh cao tầng ba tu vi, hơn nữa Sa Thiết Đàm cũng là tiên thiên tam trọng hậu kỳ, cùng với bên người thủ hạ cũng là tiên thiên tam trọng trung kỳ, phải đối phó trước mặt thằng nhóc này hấn là dư dả.

Coi như hấn có lai lịch gì, bằng thân phận mình, trên đại lục lại có mấy người dám ở sau đó tới vì cái này không có mất một cái tìm lại mặt mũi.

"Tốt, tốt, xem ra lão phu đúng là ly khai giảng hồ lâu lắm, thậm chí ngay cả cộng lộng đầu lĩnh cũng dám ở trước mặt lão phu làm càn."

Lâm Phong giống như không có nghe được Kim Hồ nộ xích, cũng không thấy hấn phần nộ đáng đáp, vẫn như cũ lạnh như băng nhìn chăm chăm Sa Bá, giọng nói bình tĩnh lại thanh âm băng hàn chậm rãi mở miệng nói: "Cho người mười hơi thời gian giao cho một chút hậu sự."

Cuồng! Thật ngông cuồng!

Đây là tất cả mọi người tại chỗ tiếng lòng, bao quát Tàn Đạo cùng Tiêu gia huynh muội, từng cái ánh mắt khác nhau nhìn phía Lâm Phong.

"Lâm công tử, thực sự là Lâm công tử!"

Mọi người ở đây khiếp sợ, Kim Hồ nổ tung thời khắc, một đạo giống như sợ lại thích thanh âm từ Lâm Phong phía sau bên ngoài hơn mười trượng truyền đến.

Trừ Lâm Phong giống như đã sớm biết thờ ơ, hơn bao quát Kim Hồ ở bên trong mọi người, đều là lập tức đưa mắt hướng phát ra tiếng chỗ nhìn lại.

"Phạm Đức phụ tử? Bọn họ làm sao cũng tới? Hấn đang kêu Lâm công tử, lẽ nào hấn nhận thức trước mặt thằng nhóc này?" Sa Thiết Đàm cùng Kim Hồ đồng thời làm nghĩ như thế.

Nghi hoặc ở giữa, người đến đã đến Lâm Phong bên người, chính là Phạm Đức cùng Phạm Kiến hai cha con cùng với mỗi lần đều muốn theo ba cái lão già.

Tại Lâm Phong trên mặt nhìn kỹ một lúc lâu, Phạm Đức sắc mặt trước sợ sau thích, cuối cùng chuyển thành mừng như điên, môi nhúc nhích: "Lâm công tử, thật. . . Thật là người. . . Người không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi, cũng quá tốt!"

Lâm Phong cười!

Hấn nhìn ra Phạm Đức trong ánh mắt chân thành tha thiết, thậm chí ngay cả Phạm Kiến cũng giống như vậy, đều là thật tình vui vẻ cùng kích động, hoàn toàn không có một tia ngụy trang.

"Phạm đường chủ, để cho các người lo lắng!"

"Ha ha, thật đây là ta các loại (chờ) tục nhân lo sợ không đâu mà thôi, lấy công tử thần uy, làm thế nào có thể gặp chuyện không may, công tử không trách tội Phạm Đức trở chủ công tử chính là vạn hạnh. Ha ha!"

Phạm Đức sang sảng cười to lệnh Kim Hồ cùng Sa Thiết Đàm đám người trong lòng rất cảm giác khó chịu, đặc biệt Kim Hồ, chính mình là đường đường Bát Đại Môn Phái một trong Long Hồ môn trưởng lão, thân phận so với một cái Nhất Phẩm đường đường chủ Phạm Đức không biết cao bao nhiêu.

Nhưng mà Lâm Phong lại hoàn toàn không nề mặt chính mình, lại ở trước mặt mình cùng Phạm Đức cái nhân vật này không kiêng nể gì cả chuyện trò vui vẻ, đây không phải là nói rõ để cho mình xuống đài không được sao?

"Phạm đường chủ nói gì vậy, chúng ta là lão bằng hữu, không nói cái gì trách tội không trách tội chuyện này, ta biết các người đều là quan tâm ta, bất quá

nơi này cũng không ôn chuyện chi địa, lại đối đãi ta xử lý xong một sự tình sau đó mới cùng Phạm đường chủ hảo hảo tâm sự."

"Ha ha, tốt, vậy ta. . ." Phạm Đức tại Lâm Phong dứt lời sau lại là một hồi cười to, bất quá lập tức phản ứng kịp chính mình cái này tới con mắt, vội vàng đổi đề tài nói: "Công tử có thể hay không nghe Phạm Đức một lời."

Lâm Phong sắc mặt đột nhiên Tỉnh chuyển âm, từ Phạm Đức trong lúc lơ đãng quét về phía Sa Thiết Đàm phụ tử trong ánh mắt, hắn sớm đã đoán được Phạm Đức suy nghĩ gì, lúc này thân nhiên nói: "Ta biết Phạm đường chủ suy nghĩ gì, bất quá vẫn là không được, miễn tổn thương giữa chúng ta tình nghĩa."

Không đợi kinh động lúng túng Phạm Đức mở miệng, Lâm Phong tiếp lấy lạnh lùng nói: "Sa Bá hôm nay nhất định phải chết! Hắn không chết, về sau sẽ có càng nhiều vô tội chết ở trong tay hân, người ta đều muốn trở thành đồng lõa."

"Ách. . . Có thể. . . Nhưng là. . ."

"Phạm đường chủ, người chính là đứng ở một bên không nên nhúng tay việc này, ta Lâm Phong từ trước đến nay một không hai, ta qua hôm nay ai cũng liên không hân, liên ai cũng cứu không, coi như là Thiên Vương lão tử tới cũng không được."

"Hừ, một cái, da trâu ai cũng hội thối, người miệng mồm nhiều tiếng muốn giết Sa Bá, người cho ta các loại (chò) đều là chưng bày sao?"

Kim Hồ giận dữ, từ hân vài thập niên trước thăng nhiệm Long Hồ môn trưởng lão lên, liên không còn có như hôm nay dạng này bị người nhục nhã qua. Không sai, tại Kim Hồ trong lòng, Lâm Phong hôm nay chính là tại nhục nhã hân, nhục nhã hân cái này bình thường đến chỗ nào đều được vạn người ngưỡng mộ Long Hồ môn trưởng lão.

Nhưng mà, hân nói xong, Lâm Phong vẫn như cũ liên nhìn đều không liếc nhìn hân, tựa hồ căn bản là không có khi hân lời, chẳng qua là khi hân thà một cái vô thanh vô tức rầm đồng dạng.

Nộ!

Nhưng mà một cái nộ chữ lại có thể nào biểu đạt bây giờ lúc này Hồ Phấn nhưng.

Nổi giận, nổi tung, tận trời con giận, dùng những thứ này từ tựa hồ cũng không cách nào nữa biểu đạt hân lúc này trạng thái.

"Muốn chết!"

Kim Hồ đã mất lý trí, hoàn toàn không để ý tới thân phận mình, vậy mà dẫn đầu giờ chuông bay thẳng đến Lâm Phong vỗ tới.

"Con kiến hôi!"

Lâm Phong khinh thường phun ra bốn chữ, vẫn liên con mắt đều không nhìn một chút Kim Hồ, đợi cho chuông phong gần người, mới hơi huyệt vung tay phải lên.

Nhìn thấy Lâm Phong động tác như thế, Kim Hồ đột nhiên thanh tỉnh: Cao thủ! Người đồ mồ hôi lạnh, muốn thu chuông đã là không kịp, không dám suy nghĩ nhiều, nhanh chóng điều động toàn thân nguyên khí thủ hộ tại bên ngoài thân, để có thể thiếu bị thương tổn.

"A. . ."

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết từ Kim Hồ trong miệng phát sinh, tùy theo thân thể hân lấy so với lúc tới nhanh không chỉ gấp mấy lần tốc độ hướng xa xa bay đi.

Chúng nhân đứng xem lần nữa nhìn thấy một đạo đẹp đẽ không gì sánh được huyết sắc suối phun từ từ bay lên.

Cũng nhiều thua thiệt Kim Hồ đứng lúc thanh tỉnh cũng đem nguyên khí hộ thể, mới không có rơi vào giống như trước đó Thượng Quan Kiếm đấm người kết cục, đợi bay ra mười trượng trở lại xa lúc, hân đoạt hồi quyền không chế thân thể, triệu tập toàn thân thừa ra nguyên lực, miễn cưỡng đem thân hình ổn định, sau đó lúc rơi xuống đất tuy là đánh lao đao, nhưng cũng không có té như chó ăn cứt.

Chấn động! Một màn này khiến cho mọi người chấn động, bao quát Tàn Dao cùng Phạm Đức đấm người chấn động, Tàn Dao nhưng là tại mấy ngày trước thấy tận mắt Lâm Phong động thủ người, mà ở mấy ngày trước Lâm Phong thực lực mặc dù đã rất dễ cho hân chấn động, nhưng cũng không có giống bây giờ như vậy khoa trương, thuận tay như thế vung lên là có thể đem một cái tiên thiên đỉnh cao tăng ba cảnh cao thủ đánh bay hơn mười trượng xa.

Lẽ nào công tử đã đột phá tiên thiên tứ trọng?

Không chỉ có Tàn Dao có cái nghi vấn này, Phạm Đức cũng giống như vậy, trước hân mặc dù rất tôn kính Lâm Phong, nhưng phần lớn hay là bởi vì Lâm Phong từng ba phen mấy bận giúp hân giải vây, còn có liên là tới từ ở Lạc Ly.

Mặc dù đã từng đã đoán thực lực của hân hân rất mạnh, bằng không cũng không khả năng để cho Thiên Minh tông thiên chi kiều nữ Lạc Ly ngoan ngoãn cho hân làm hộ vệ, nhưng chưa từng nghĩ tới Lâm Phong thực lực vậy mà đã cao đến nghịch thiên trình độ.

Tiên thiên tứ trọng cao thủ ở trên đại lục mặc dù không thấy nhiều, nhưng vẫn là có, vì sao nghịch thiên? Đó là bởi vì Lâm Phong tuổi tác đặt cái kia, một

cái mười bảy mười tám tuổi thanh niên nhân, tu vi đạt được tiên thiên tứ trọng, cái này ở Phạm Đức trong nhận thức biết, cái kia tuyệt bức là nghịch thiên, không hề nghi ngờ nghịch thiên.

Đương nhiên, đây là bởi vì Phạm Đức kiến thức, thật cái này đặt ở đại thể giới căn bản là tính qua quyết bình bình chuyện này, thậm chí tại trong đại thể giới mười bảy mười tám tuổi mới tiên thiên tứ trọng, hẳn là sẽ bị tính vào cùi mục cấp bậc. Không nên hỏi vì sao, một phương khí hậu dưỡng dục một phương người, không giống nhau thể giới, không giống nhau thiên địa linh khí, dưỡng dục đi ra người tự nhiên cũng không giống nhau.

Mặc kệ cái khác người nghĩ như thế nào, thấy thế nào chính mình, Lâm Phong ánh mắt vẫn như cũ băng lãnh nhìn chăm chú vào Sa Bá, Sa Bá có thể cảm giác được, hẳn ánh mắt rõ ràng chính là một loại giống như là nhìn người chết ánh mắt.

Liên bình thường trong mắt hẳn như thiên nhân đồng dạng cao to uy mãnh Kim Hồ trưởng lão đều bại, vẫn là bị bại cấp tốc như vậy, dứt khoát như vậy, người khác còn có thể như vậy? Ai còn có thể cứu chính mình?

Sa Bá hồi hận, hẳn hồi hận phát điên, hồi hận vì sao phải đi làm cho tên biến thái này, nhưng mà cái này cũng không trướng dưng. Vì mạng sống, đối vì mạng sống, hẳn quyết định bất cứ giá nào, tã hữu đều là chết, không bằng liều mạng, có thể còn có một chút hi vọng sống.

Ánh mắt đột nhiên trở nên ngoan lệ thâm độc, quyết tâm, một cái ác độc kế hoạch xuất hiện ở trong đầu.

Ngay tại tất cả mọi người còn trong khiếp sợ chưa có lấy lại tinh thần lúc tới, Sa Bá làm nhất kiện khiến cho mọi người mở rộng tầm mắt sự tình, hẳn đột nhiên tự tay mãnh tướng ngăn cản ở trước mặt hẳn Sa Thiết Đàm, cũng tức là phụ thân hẳn hướng Lâm Phong đẩy đi.

Đang ở phí hết tâm tư nghĩ làm sao bảo hộ con trai Sa Thiết Đàm, nằm mơ đều sẽ không nghĩ tới, hẳn chuẩn bị liều mạng bảo hộ đứa con trai này hội từ phía sau lưng đẩy hẳn, không hề chuẩn bị tình huống dưới, coi như hẳn là tiên thiên tam trọng hậu kỳ cao thủ, cũng không đỡ được Sa Bá cái này tiên thiên tam trọng sơ kỳ toàn lực đẩy.

Ngay tại Sa Thiết Đàm thân thể hướng Lâm Phong mãnh mẽ đụng tới lúc, Sa Bá lại phi thân hướng phía sau điện xạ mà đi.

Lâm Phong cũng không nghĩ đến Sa Bá sẽ có nước cò, tại Sa Thiết Đàm thân thể hướng hẳn bay tới thời khắc, hơi hơi sững sờ một chút thần, đối với Sa Bá loại này không bằng cảm thú hành vi, trong nháy mắt này hoàn toàn phá vỡ hẳn gần ngàn năm qua tam quan.

Tại hẳn tam quan trong nhận thức biết, mặc kệ là ai, xấu nữa người, lại ác nhân, tại hẳn tâm chỗ sâu nhất đều có thân tình tồn tại, coi như những cái kia hẳn đã từng thấy qua vô số tại trước mặt cha mẹ ngộ nghịch, cũng đều chẳng qua là cho phụ mẫu ý kiến không hợp các loại, lại là lần đầu tiên nhìn thấy như Sa Bá như vậy vì mạng sống vậy mà cảm cha mình làm bia đỡ đạn, muốn dùng phụ thân mệnh để đổi chính mình mệnh.

Kiếp trước đã từng có một lần hẳn tại lịch luyện lúc nhìn thấy một con phổ thông hầu tử, vì bảo vệ nó thụ thương mầu thân, cái kia hầu tử có thể không chút nào sợ chết chống lại so với nó không biết mạnh hơn bao nhiêu lần đã lang , khiến cho hẳn phi thường cảm động. Súc sinh thượng năng hiểu được hiểu đạo. Mà Sa Bá làm một người, hẳn tại sao có thể không bằng súc sinh?

Lâm Phong con mắt đột nhiên trở nên huyết hồng, sát khí ngút trời cũng theo đó dựng lên, tay phải một chưởng đem còn trọn mắt hốc mồm Sa Thiết Đàm đẩy ra. Không sai, chỉ là đẩy ra.

Lâm Phong sở dĩ không có tiện tay diệt Sa Thiết Đàm, là bởi vì Sa Thiết Đàm mặc dù bởi vì giáo tử vô phương, thậm chí là tung một cái hành hung, bản làm chết tiết, nhưng hẳn cho rằng, sát nhân không quá mức địa, lúc này Sa Thiết Đàm đã chịu đến so chết tàn khốc hơn nghiêm phạt, đợi hẳn hiểu được về sau, hẳn tất nhiên sẽ bởi vì có dạng này con trai mà tâm chết.

Lâm Phong minh thị là hai chân mạnh mẽ địa, tại mọi người cũng còn mộng bức thời điểm, đã như là cổ sao chổi lóe lên một cái rồi biến mất, hướng đã chạy ra ngoài mấy trăm trượng Sa Bá đuổi theo.

Sa Bá vì mạng sống, gồ lên toàn thân nguyên khí, tốc độ biểu cực nhanh, đã ở vào nổ tung biên giới Lâm Phong đồng dạng không hề cố kỵ đem toàn thân long khí nhanh chóng vận chuyển, tốc độ cao nhất đuổi kịp.

Tiên thiên tứ trọng tốc độ tự nhiên muốn so tiên thiên tam trọng nhanh nhiều, không đến mấy chục giây công phu, khoảng cách song phương tức rút ngắn đến không đủ trăm trượng.

Sa Bá tựa hồ cũng cảm giác được phía sau tận trời sát khí, biết Lâm Phong đã đuổi theo, thế nhưng hẳn không dám quay đầu, chỉ có tiếp tục liều chết chạy trốn. Trong lòng càng là hoảng sợ cực kỳ, hẳn càng vốn định không đến nổ tung hạ Lâm Phong tốc độ lại là kinh người như vậy , đồng dạng hẳn cũng không nghĩ đến Lâm Phong hội dễ dàng như vậy buông tha phụ thân hẳn mà trực tiếp đuổi theo hẳn.

"Súc sinh!"

Đột nhiên một đạo dường như sấm sét tiếng hét phản nộ tại Sa Bá trong tai nổ vang.

Chương 94: Bại hoại chết sao

"Nhận lấy cái chết!"

Đạo thứ hai kinh lôi lần nữa tại Sa Bá trong tai nổ vang, chấn động cho hấn tâm kinh đảm hàn. Đồng thời, một đạo tấn mãnh không ai bằng quyền phong cang từ hấn cái ót truyền đến.

Hoảng sợ Sa Bá cũng không biết là hù dọa hay là thế nào, vào giờ khắc này đột nhiên hai đầu gối mềm nhũn, lại thẳng tắp quỳ rạp xuống đất, hô một tiếng, một con kim sắc từ kinh khí ngưng tụ thành quả đảm xẹt qua đầu hấn.

Lâm Phong cũng không nghĩ đến Sa Bá lại đột nhiên đến như vậy một chút, phải giết một quyền vậy mà thất bại, thân thể cũng theo đó đứng ở Sa Bá bên người cách đó không xa, hai mắt băng lãnh nhìn chăm chú vào quỳ trên mặt đất Sa Bá.

Sa Bá đột nhiên cảm thấy toàn thân giống bị độc xà thượng âm lãnh, nhịn không được lạnh run, vội vàng xoay người hướng Lâm Phong nhìn lại, sau đó hấn con người mãnh mẽ thu, hai mắt bị một mảnh tro nguội bao trùm.

Một con hiện lên kim quang quả đảm to xuất hiện ở hấn trong tầm mắt, cách hấn mặt không đủ nửa thước.

Từ vừa mới bắt đầu còn ăn hiếp Thượng Quan Kiếm ba người bắt đầu, gần đây trong nửa canh giờ, Sa Bá cảm xúc một mực tại Đại Hi Đại Bi ở giữa đôi tới đôi lui, rồi đến Lâm Phong đơn giản gạt bỏ Thượng Quan Kiếm ba người.

Cái kia sát thân hình tượng một mực tại Sa Bá trong đầu xoay quanh, thâm căn cố đế, thế cho nên đến lúc này, hung tàn như Sa Bá như vậy hỗn thế mà vương, dĩ nhiên tại Lâm Phong dưới nắm tay sinh không nổi một tia chống cự cùng né tránh ý niệm.

"Không. . . Ta không muốn chết. . ."

"Thình thịch" theo một tiếng như dưa hấu bạo liệt nhẹ thình thịch âm thanh truyền ra, Sa Bá tuyệt vọng thanh âm kết nhưng mà ngăn, sau đó tại hấn nơi cuối nổ lên một đạo hồng chơi ở giữa huyền lệ pháo hoa.

Sa Bá chết! Hấn rất vinh hạnh trở thành đệ tử có đủ Lâm Phong một quyền bề đầu thi thể.

Bởi vì đã ly khai mọi người hơn hai dặm đường, bên kia Kim Hồ đám người cũng không biết bên này xảy ra chuyện gì, mỗi một người đều đang ngẩn đầu nhìn lên bên này, mỗi cái tâm tư khác biệt, những cái kia quan chiến tán tu cùng Tàn Đạo đám người tự nhiên đều hy vọng Lâm Phong đuổi theo Sa Bá cũng làm thịt hấn.

Phạm Đức phụ tử đám người thì tâm tình phức tạp, duy nhất không hy vọng Lâm Phong giết chết Sa Bá người chỉ có Kim Hồ, không phải hấn ưa thích Sa Bá, mà là vì hấn chính mình mặt mũi cùng Long Hồ môn uy vọng.

Mà Sa Bá cha ruột Sa Thiết Đàm lúc này thì là ngậy ngốc ngồi dưới đất, trong đôi mắt không hề thần thái, sắc mặt một mảnh tro nguội, ai cũng không biết hấn đang suy nghĩ gì.

Lâm Phong không để cho mọi người chờ bao lâu.

Nhìn thấy Lâm Phong một người thân ảnh ung dung xuất hiện ở trong tầm mắt, tất cả mọi người sắc mặt đều thay đổi, có mừng rỡ kích động, có nghi hoặc, có phẫn nộ. Nhưng mà vẫn là Sa Thiết Đàm, như trước ngậy ngốc ngồi dưới đất, không biết hấn là không nhìn thấy Lâm Phong trở về, hay là hấn đã hoàn toàn không quan tâm Sa Bá, vậy mà không phản ứng chút nào.

"Đại ca ca, cái kia bại hoại đây?" Tiêu Cửu Cửu ngây thơ chất phác một câu nói hỏi ra tất cả mọi người tiếng lòng.

"Chết!"

Lâm Phong nhàn nhạt hai chữ xác minh mọi người suy đoán, nhất thời hiện trường một mảnh gây rối, tiếng bàn luận xôn xao hội tụ thành từng đạo âm ì sóng âm tràn vào Lâm Phong trong tai, bất quá hấn cũng rút cuộc không quan tâm.

Đi lại như chậm thật đi mau đến tiêu điều bên người, tự tay kéo qua Tiêu Cửu Cửu tay, sau đó mang theo nàng chậm rãi đi tới sắc mặt phức tạp Phạm Đức bên người.

"Phạm đường chủ, ta nghĩ thoát khỏi ngươi một chuyện!"

Lâm Phong tiếng nói không lớn, giọng nói rất bình tĩnh, nhìn như tại mời Phạm Đức hỗ trợ, nhưng mà Phạm Đức đã có đến một loại vô pháp cự tuyệt cảm giác, lúc này có thụ sủng nhược kinh nói: "Công tử có việc thoả thích phân phó, Phạm Đức ỷ toàn lực ứng phó, núi đao biển lửa sẽ không tiếc!"

"Vậy trước tiên cảm tạ Phạm đường chủ." Lâm Phong mỉm cười, sau đó chỉ chỉ bên người Tiêu Cửu Cửu cùng tiêu điều, rồi nói tiếp: "Hai vị này là người Tiêu gia, bằng hữu ta, bởi vì ta còn có chuyện phải làm, cũng không biết Tiêu gia lần này có hay không tới người, cho nên muốn đưa bọn họ hai giao phó người giúp ta chiếu cố một chút, đối đãi ta làm xong việc trở lại đón hân nhóm, không biết. . ."

"Không thành vấn đề, không thành vấn đề!" Không đợi Lâm Phong xong, Phạm Đức liền vội vàng mở miệng nói: "Công tử bằng hữu chính là ta Phạm Đức bằng hữu, công tử cứ việc giao cho Phạm Đức chính là, Phạm Đức ôn hòa đem hết toàn lực bảo hộ các nàng chu toàn, tuyệt sẽ không để bọn hân xuống nửa sợi tóc gáy."

"Như vậy ta liền yên tâm, đa tạ Phạm đường chủ!"

"Công tử quá khách khí, khả năng giúp đỡ công tử làm việc, thật sự là Phạm Đức vinh hạnh!"

Phạm Đức lúc này trong lòng mừng rỡ không thôi, hân bản thân liền là cái lại đã tâm người, hân Nhất Phẩm đường là hân phụ thân giao cho hân, trước đó chỉ là một cái không đủ tư cách thế lực, tại hân tiếp nhận sau hân nghĩ hết tất cả phương pháp dựa vào Thiên Minh tông, sau đó Nhất Phẩm đường mới có hôm nay. Không giống Cự Sa bang như thế, Sa Thiết Đàm bản thân liền là Long Hồ môn đệ tử, chỉ là tiếp thu tông môn nhiệm vụ đi quản lý Cự Sa bang mà thôi.

Vì vậy Phạm Đức vẫn luôn cảm thấy Thiên Minh tông thật chính là tại lấy chính mình làm quân cờ, không, vẫn còn không tính là quân cờ, chỉ có thể coi là nô tài, một cái giúp bọn hân vơ vét của cải nô tài mà thôi, mặc dù hân vì Thiên Minh tông làm rất nhiều công hiến, nhưng mà hân Phạm Đức tại Thiên Minh tông trong địa vị thậm chí ngay cả một cái ngoại môn đệ tử cũng không bằng.

Thời gian dài, nhìn thấu, tâm hân cũng theo lạnh, hân hiện tại hồi hận trước đây lựa chọn Thiên Minh tông làm chỗ dựa vững chắc, hiện tại hân Phạm Đức cùng hân Nhất Phẩm đường người ở bên ngoài nhìn qua rất phong cảnh, nhưng bọn họ khổ chỉ có chính bọn nó biết, chỉ cần Thiên Minh tông một câu nói, bọn họ phải ngoan ngoãn ra người xuất lực đi làm. Làm tốt, không có thưởng cho, làm không xong, vậy thì đủ loại nghiêm phạt theo tới. Thế cho nên hiện nay Nhất Phẩm đường bên trong rất nhiều lão nhân đều đối hân Phạm Đức rất có phê bình kín đáo.

Tại lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Phong lúc, Phạm Đức lại đột nhiên có một loại cảm giác, người này có thể khả năng giúp đỡ chính mình thoát khỏi hiện nay khốn cảnh, thẳng đến vừa rồi, Lâm Phong một chiêu đánh bại Kim Hồ, bộc lộ ra siêu tuyệt thực lực, Phạm Đức tâm động, hân muốn tận lực dựa vào Lâm Phong, e rằng cái này người trẻ tuổi bí ẩn chính là hân Phạm Đức cùng Nhất Phẩm đường cứu tinh.

Cho nên khi Lâm Phong đem Tiêu gia huynh muội giao cho hân lúc, hân cảm thấy Lâm Phong là thật tâm tín nhiệm hân, bằng không không có khả năng đem cái này hai hài tử giao cho hân, hân tự nhiên là mừng không kể xiết.

Lâm Phong là ai, hân là sở hữu kiếp trước nghìn năm từng trải quái vật, như thế nào lại nhìn không ra Phạm Đức tâm tư? Bất quá cái này cũng vừa lúc hợp tâm ý của hân.

Ngay sau đó cũng không phá, dù sao lúc này nhiều người, hơn nữa hân rành mạch từng câu Thiên Minh tông tuyệt đối sẽ không mất mở trường nhìn chính mình đem Nhất Phẩm đường thu làm dưới cờ, dù sao Nhất Phẩm đường cho bọn hân mạng đến chỗ tốt là thật lớn.

Khỏe miệng hơi thâm ý mỉm cười một chút, hướng Phạm Đức đầu, lập tức đem Tiêu Cửu Cửu để tay đến Phạm Đức trong tay, mở miệng đối Tiêu gia huynh muội nói: "Từ giờ trở đi, hai người các người liền theo Phạm đường chủ, hân hội tận lực bảo hộ các người, các người cũng muốn nghe hân, ngoan ngoãn nghe theo hân an bài, thẳng đến ta tới tìm các người."

"Đại ca ca yên tâm, Cửu nhất định nghe lời." Tiêu Cửu Cửu niên kỷ mặc dù, bất quá cũng rất hiểu chuyện, lúc về mặt thành thật.

"Đại ca yên tâm, ta sẽ chiếu cố muội muội, ta biết người muốn làm sự tình tương đối trọng yếu, cũng không cần bởi vì chúng ta mà phân tâm, chúng ta nhất định chờ người trở về." Tiêu điều dù sao niên kỷ so Tiêu Cửu Cửu lớn, tư tưởng cũng muốn thành thực nhiều, muốn đồ vật tự nhiên cũng nhiều, trong lời nói trong ánh mắt tràn đầy kiên định.

Lâm Phong vui mừng đầu, hân đã nhìn ra tiêu điều là cái Khả Tạo Chi Tài.

"Ha ha, ha ha! Chết, chết! Bị chết tốt! Ô ô! Con trai của ta không, ta tần tần khổ khổ nuôi con trai không có. Ô ô!"

Đột nhiên tới một hồi tiếng khóc rống dẫn tới mọi người chú mục. Là Sa Thiết Đàm.

Lúc này Sa Thiết Đàm lại không có từng làm Tam Đại Bang Phái một trong Cự Sa bang lão đại vương bát phong thái, cũng không biết hân làm sao làm, chỉ là thời gian ngắn ngủi, hân đã trở nên rối bù, quần áo xóc xếch, rất giống một cái trên đường cái ăn mày.

Hoa chân múa tay vui sướng, hồ ngôn loạn ngữ, lúc khóc lúc cười.

Sa Thiết Đàm điên!

Tất cả mọi người nhìn ra, mọi người ánh mắt cũng đều thay đổi phức tạp, có đồng tình, có chẳng thêm ngó tới, có nhìn có chút hả hê. Chỉ có nguyên bản sắc mặt như giấy vàng Kim Hồ sắc mặt trở nên tái nhợt, hiển nhiên là lửa giận ngập trời, lại vô lực phát tác.

Lạnh rên một tiếng, hướng Lâm Phong đầu đi một cái oán độc ánh mắt, liền câu nói mang tính hình thức đều không, cũng không nhìn nữa điên Sa Thiết Đàm liếc mắt, xoay người liền hướng trên núi lướt gấp mà đi. Một đám Cự Sa bang bang chúng thì là hai mặt nhìn nhau, nhìn sang Sa Thiết Đàm, lại nhìn

sang rồi đi Kim Hổ, không biết nên làm thế nào cho phải. Cuối cùng một cái đầu lĩnh dáng dấp người vung tay lên, đứng dậy hướng Kim Hổ ly khai phương hướng đuổi theo, hơn bang chúng cũng vội vàng theo sát mà đi, lưu lại một điên điên khùng khùng Sa Thiết Đàm không người cố vấn.

"Công tử, ta nghe cái này Kim Hổ làm người lòng dạ nhỏ mọn, hôm nay hấn ở chỗ này bị người roi mặt mũi, ta sợ hấn về sau hội đối công tử bất lợi, ngài muốn tâm!"

Phạm Đức tựa hồ đã đem chính mình trở thành Lâm Phong người, gặp Kim Hổ lúc rời đi nhìn phía Lâm Phong ánh mắt không đúng, mặt hiện vẻ buồn rầu nhắc nhở Lâm Phong.

Lâm Phong nhú mày, hấn không lo lắng Kim Hổ cùng Long Hổ môn đối phó chính hấn, hấn ngược lại là lo lắng bọn họ lại bởi vậy mà đối Tiêu gia huynh muội ra tay.

Nếu thật là dạng này, chỉ sợ bằng Phạm Đức thực lực liền bảo hộ không bọn họ, nhưng hấn chính mình sau đó phải đối phó quả thực bốn cái, thậm chí nhiều hơn tiên thiên tứ trọng cao thủ, nếu như mang theo huynh muội bọn họ, chỉ sợ đến lúc đó nếu không bảo hộ không bọn họ, khả năng sẽ còn vì vậy mà hại bọn họ.

Vốn định giữ hạ Tàn Dao bảo hộ cái này hai hài tử, rồi lại bởi vì chỉ có Tàn Dao gặp qua cái kia bốn cái thần bí nhân, hấn còn phải dựa vào Tàn Dao giúp hấn tìm người.

Suy đi nghĩ lại, không có một cái song toàn mỹ nữ biện pháp, chỉ có thể bắt đắc dĩ lắc đầu, sắc mặt nghiêm nghị trầm giọng đối Phạm Đức nhắc nhở: "Phạm đường chủ, ta bên này người không cần lo lắng, then chốt vậy thì các người bên này, ta sợ Kim Hổ hội bởi vì tìm không được ta mà giận lây sang các người, cho nên tại ta không có trở về trước các người tận lực nhiều tới gần một Thiên Minh tông người, để cho Kim Hổ có chỗ kiêng kỵ."

"Vâng, Phạm Đức minh bạch! Cho dù chết, Phạm Đức cũng sẽ đảm bảo hai anh em gái bọn họ chu toàn."

Trải qua Lâm Phong vừa đề tỉnh, Phạm Đức tâm cũng bắt đầu treo lên, lời nói ở giữa cũng không dám giống như nửa trước đó đem lời đầy, giọng nói cũng ngưng trọng rất nhiều.

"Như vậy rất tốt, các người tận lực tâm làm việc, bất quá cũng không cần quá mức lo lắng, dù sao các người Nhất Phẩm đường phía sau còn có Thiên Minh tông, ta tin tưởng Kim Hổ cùng Long Hổ môn cũng không thể không suy nghĩ Thiên Minh tông đi."

"Ai. . . Công tử người có chỗ không biết. . ."

Gặp Phạm Đức liếc một cái bên người cách đó không xa một đám thủ hạ cùng những cái kia vây xem tán tu đám người, muốn nói lại thôi đáng vẻ, Lâm Phong biết trong này có lẽ có cái gì mờ ám, nhưng cũng biết trường hợp không đúng, lập tức cũng không hỏi nhiều, chỉ là hướng Phạm Đức đầu ý bảo.

Sau đó lại nghiêm túc sự tình căn dặn một phen Tiêu gia huynh muội sau liền chuẩn bị ly khai, lại liếc mắt quét điên điên khùng khùng Sa Thiết Đàm, hơi hơi thờ dài, quay đầu đối Phạm Đức nói: "Phạm đường chủ, người xem nếu như thuận tiện đã đem Sa Thiết Đàm cũng trước mang về, dù sao nơi đây có không ít giá cao mãnh thú lui tới, lấy hấn bây giờ trạng thái, gặp phải sợ chỉ có thể trở thành mãnh thú trong miệng chi thực. Đợi cho nơi này chuyện, người đưa hấn mang hồi Trường Kỳ thành là đủ."

"Công tử cao thượng, Phạm Đức tuân mệnh, tất cả vậy do công tử phân phó." Phạm Đức mặc dù trong lòng xem thường, nhưng cũng không có nghịch Lâm Phong ý nguyện.

"Nếu như thế, ta hai người liền đi trước một bước."

Lâm Phong hết tay kéo một thanh môi nhúc nhích cần phải cái gì Tàn Dao, xoay người hướng trên núi bay vút mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Phát hiện quái sự

"Công tử, người vì sao không hướng Phạm Đức hỏi thăm một chút có hay không bốn người kia tin tức, bọn họ tới sớm, có thể hấn biết cái gì cũng không chừng."

Lâm Phong lắc lắc đầu nói: "Bằng bốn người kia bản lĩnh, coi như đã tới nơi đây, bằng Phạm Đức bọn họ bản lĩnh cũng không khả năng phát hiện bốn người kia hành tung."

"Có thể người không phải bốn người kia bắt Thiên Tuyết cô nương bốn người bọn họ có thể là vì uy hiếp Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện sao? Có thể. . ."

Tàn Dao như trước không hiểu tiếp tục truy vấn một câu.

"Coi như là dạng này, bọn họ cũng sẽ ở lúc máu chốt mới có thể lấy ra bài trong tay, hiện tại còn chưa có bắt đầu cướp đoạt Huyết Tinh Thạch, bọn họ đương nhiên sẽ không lộ diện."

Lâm Phong giải thích đề cho Tàn Dao đầu, không tiếp tục tiếp tục quần quýt vấn đề này, sau đó hỏi: "Vậy kế tiếp chúng ta an bài thế nào?"

"Đi trước huyết tinh mộ, nơi đó hiện nay nhất định tụ tập rất nhiều người, có thể bốn người kia liên xen lẫn tại những người kia cũng không nhất định." Lâm Phong sớm đã cân nhắc kỹ hạ bộ hành động, rồi nói tiếp: "Coi như bọn họ không ở trong đám người, cũng khẳng định hội giấu ở chỗ không xa địa phương, chỉ là có thể hay không mang theo Thiên Tuyết đám người một chỗ cũng không biết."

Gặp Lâm Phong nói Thiên Tuyết đám người lúc trong ánh mắt hơi có chút thất lạc, Tàn Dao cũng rất bất đắc dĩ, chính hắn làm sao cũng không phải đầu, hắn vốn là người thô hào, không biết người khuyên như thế nào giải, chỉ có chỗ trống nói: "Công tử không cần quá lo lắng, Thiên Tuyết cô nương các nàng cát nhân thiên tướng, không có việc gì." Nhưng mà lời này chính hắn đều cảm thấy không được tự nhiên.

Lâm Phong khẽ lắc đầu có đầu, Tàn Dao cũng không hiểu hắn đến ý gì, không thể làm gì khác hơn là không còn, mê đầu cùng sau lưng hắn chạy đi.

Thời gian uống cạn nửa chén trà, hai người tới giữa sườn núi, phía trước cách đó không xa đã bóng người trác trác, Lâm Phong tại một chỗ lùm cây tương đối tươi tốt địa phương dừng thân ảnh, Tàn Dao cũng vội vàng dừng lại, đợi hắn nhìn phía Lâm Phong lúc, trong lòng nao nao, lập tức minh bạch, trong lòng không khỏi âm thầm cảm thán Lâm Phong thần kỹ, ngay tại chạy đi bên trong, có thể tại chính mình không cảm giác chút nào tình huống dưới địch dung thành một cái khác hoàn toàn xa lạ người, chính mình nhưng là một mực theo sát sau lưng hắn không có xuống qua đội.

"Chờ một chút chúng ta liên quang minh chính đại đi qua bên kia, mặc dù nơi này cách chân chính mỏ còn có một khoảng cách, " Lâm Phong lấy ngón đầu nhìn sang số chỗ cao ngoài trăm trượng cái kia như cự thú nộ trương miệng rộng đen thui lù cửa động, rồi nói tiếp: "Tận lực không được cùng người khác, miễn cho bại lộ thân phận, để cho cái kia bốn cái hỗn đản có chuẩn bị."

Lâm Phong nhẹ nhàng dặn dò Tàn Dao, hai mắt thì một mực đang quan sát phụ cận tất cả.

"Minh bạch "

"Cái kia đi thôi!"

Không ai chú ý, lúc này trong buổi cây rậm rạp đi ra hai người, một cái nhìn qua hơn ba mươi tuổi, vẻ mặt râu quai nón, thân cao bảy thước 5 tấc, vóc người hơi lộ ra đơn bạc hán tử. Một người khác chính là thân cao gần chín thước, khôi ngô hùng tráng thân thể cùng trước một người hán tử hình thành so sánh rõ ràng.

Hai người này dĩ nhiên chính là Lâm Phong cùng Tàn Dao.

Nơi này địa hình hơi chậm, khắp nơi là người, hai người hình tượng tuy có thoáng đột ngột, nhưng cũng không nhiều người chú ý bọn họ, hai cái cũng không có đi trêu chọc người khác, thẳng đi mi quan sát một phen.

Hiện trường có ít nhất gần mười ngàn người, bất quá những người này đều là một đồng một đồng mỗi người tách ra một khoảng cách tụ tập, mỗi người quần áo cùng trang sức trang phục cũng không hoàn toàn giống nhau, vừa nhìn cũng biết bọn họ đều là trên đại lục các khác biệt thể lực nhân vật.

"Công tử, nơi này người tu vi nhiều không cao, nhân số nhưng là rất nhiều, xem bọn hắn trang phục cũng đều là Bát Đại Môn Phái không chế hạ đủ loại thể lực nhân vật." Tàn Dao nhẹ giọng nói.

"Ừm, người không sai, xem ra chúng ta muốn tìm người hẳn là không ở nơi này, bất quá cũng khó bảo đảm bọn họ vì che giấu hành tung, trốn trong đám người, chúng ta vẫn là cẩn thận sưu tầm một phen cho thỏa đáng."

Lâm Phong vừa quan sát, một bên nhẹ giọng phân tích.

Tàn Dao nghe vậy đầu, sau đó nói: "Những thứ này Bát Đại Môn Phái người muốn làm gì đâu, người cũng đã đến, vì sao còn không bắt đầu đào Huyết Tinh Thạch?"

"Cái này còn không đơn giản, cũng là bởi vì tất cả mọi người đến, cho nên trước phải đàm luận tốt quyền lợi đoạt được vấn đề, những người này ai cũng không nguyện ý chịu thiệt, ai cũng không nguyện ý người khác chiếm tiện nghi." Lâm Phong khẽ miệng hơi vênh, có chút khinh thường nói tiếp: "Theo ta suy đoán, trong hai ngày này bọn họ cũng không thể bắt đầu đào."

"Ách, muốn phiền toái như vậy sao?" Tàn Dao là cái thẳng tính, đối với những thứ này cong cong lượn quanh lượn quanh đồ vật không am hiểu.

"Mặc kệ bọn hắn, chúng ta hay là trước đem nơi đây tìm một lần, sau đó sẽ đến phía trên đi."

"Tốt, nghe người."

"Đối, người không được quang chú ý tìm những cái kia tu vi cao nhân, cũng muốn chú ý một chút những cái kia tu vi thấp, ta phỏng chừng bốn người kia nhất định còn có trợ thủ, người phải nhiều chú ý một chút, nhìn một chút có không có khí tức cùng bốn người kia tương tự người."

Đối với Lâm Phong phân phó, Tàn Dao tuyệt đối sẽ không có ý kiến, lúc này đầu nói: "Minh bạch."

Muốn tra xét người khác khí tức, dựa vào con mắt lúc không nhìn ra, nhất định phải sử dụng linh hồn chi lực tra xét, mà một người linh hồn chi lực sử dụng cũng là có hạn độ, đặc biệt Tàn Dao loại này linh hồn chi lực mới tiên thiên tam trọng người, mỗi lần sử dụng linh hồn chi lực một nén nhang tả hữu phải dừng lại nghỉ ngơi một chút, nếu không thì hội cảm giác được uể oải, thậm chí choáng váng.

Hơn nữa hần linh hồn chi lực quá yếu, có thể tra xét phạm vi hữu hạn, tối đa một lần có thể tra xét mười mấy người, cũng tạo thành tìm người tốc độ thay đổi rất chậm.

Đối với cái này một, Lâm Phong cũng rất bất đắc dĩ, mặc dù hần linh hồn chi lực rất biến thái, một lần duy trì liên tục một hai canh giờ căn bản không sao cả, nhưng hần cũng chưa từng thấy qua bốn người kia, chưa quen thuộc bọn họ khí tức, vô pháp thay thế Tàn Dao công tác.

Linh hồn chi lực là theo cảnh giới đề thăng mà tự nhiên đề thăng, Lâm Phong tuy có Thánh Hồn Ẩn Thần Đan, một là không biết Tàn Dao có thể hay không chịu được sau khi dùng loại đau khổ này. Thứ hai bây giờ trường hợp cũng không đúng.

Trừ đan dược bên ngoài, Lâm Phong còn thật không nghĩ tới có phương pháp gì có thể rất nhanh đề cao Tàn Dao linh hồn chi lực, hết cách rồi, chỉ có thể theo hần chậm rãi tra xét.

Chỉ hy vọng Tàn Dao có thể phát hiện một hai khí tức cùng bốn người kia tương tự người, dạng này Lâm Phong chính mình là có thể bằng người này khí tức đi tìm người khác, đáng tiếc bọn họ ở tại bọn hần tìm sau hai canh giờ, Tàn Dao vẫn như cũ không thu hoạch được gì.

Đến tận đây, Lâm Phong chân mày bắt đầu hơi nhíu, trong lòng cũng dần dần có lo lắng, dù sao thời gian kéo càng lâu, đối Thiên Tuyệt các nàng lại càng bất lợi.

Suy tư sau khi, Lâm Phong đột nhiên vỗ đầu mình, thâm mắng mình ngu ngốc, lúc này quay đầu nhìn về Tàn Dao, đã thấy hần về mặt áy náy, tự tay nhẹ nhàng ở trên vai hần vỗ một cái, sau đó nói: "Tàn Dao, người chớ suy nghĩ quá nhiều, hiện tại ta nghĩ đến một cái biện pháp đến đề cao chúng ta hiệu suất."

"A, thật, vậy quá tốt, công tử người nhanh." Tàn Dao nghe vậy hai mắt sáng ngời, sắc mặt trong nháy mắt trở nên mừng như điên, khẩn cấp thúc giục.

Lâm Phong trong lòng cũng thoáng cảm động, đối với Tàn Dao cái này ngay thẳng thật thà hần từ hần vẫn rất ưa thích, đã sớm đem hần trở thành bằng hữu mình. Mặc dù đến nay còn vô pháp biết được cái kia thần bí Huyết Sát Linh chủ vì sao phải để cho Tàn Dao theo chính mình, bất quá cái này lại không thể ảnh hưởng Tàn Dao tại Lâm Phong trong lòng bằng hữu địa vị.

"Một hồi ta nghĩ đem các loại người toàn bộ khí tức tra xét một lần, xem bọn hần mỗi một nhóm người khí tức có hay không đều là giống nhau, nếu như, người cũng không cần mỗi người tra xét, người chỉ cần tra xét trong bọn họ một cái là tốt rồi. Như vậy thì có thể thật to co lại người tra xét phạm vi, tốc độ chính mình liền nhanh hơn."

"Tốt, quá tốt, công tử chính là công tử, ha ha!" Tàn Dao nghe vậy hài lòng cười, bất quá đột nhiên dừng lại, có không có ý tứ nói: "Chỉ là như vậy liền khổ cực công tử người, ai, đều là Tàn Dao vô dụng. . ."

Lâm Phong mỉm cười, khoát khoát tay ngăn cản hần xuống lần nữa đi, mở miệng nói: "Không có việc gì, ta linh hồn cường độ so người cao hơn một, lại đây vốn chính là chuyện ta, muốn cũng là ta liên lụy người mới đúng, ta vốn là hần là nhiều hơn lực."

"Công tử người xem người nói cái gì, ta là người bảo tiêu, cũng chính là người thuộc hạ. . ."

"Tốt, không được, ta hiện tại mà bắt đầu, người tạm thời trước nghỉ ngơi một chút, đợi chút nữa nghe ta phân phó." Lâm Phong hết lúc này triển khai biến thái linh hồn chi lực, trong nháy mắt đem phụ cận hơn mười nhóm người vây kín mít ở.

Hơi khuyên, hần đem các loại nhân khí hơi thở mặc ghi ở trong lòng về sau, sau đó từng cái chỉ cho Tàn Dao, để cho hần lại châm chích tiến hành tra xét.

Sau nửa canh giờ, ở đây gần mười ngàn người toàn bộ bị hai người bọn họ tới tra một lần, kết quả cũng không tìm được gì, rơi vào đường cùng, hai người không thể làm gì khác hơn là chậm rãi hướng lên trên mặt hầm mộ bước đi.

Từ nơi này đến hầm mộ số ước lượng trăm trượng khoảng cách, trong lúc này đại bộ phận cũng đều có người nghỉ chân, quần tam tụ ngũ, bọn họ cũng nhất nhất tra xét, vẫn không có tìm được bất luận cái gì cùng cái kia bốn cái thần bí nhân khí tức gần mục tiêu.

Bất quá bọn hần ngược lại là phát hiện những người này mặt ngoài nhìn qua mỗi một người đều im lặng, toàn bộ giữa sườn núi gần mười ngàn người nhìn kỹ từ còn nghe hòa thuận, trên thực tế ngầm mỗi một người đều đang yên lặng làm chuẩn bị, rất có một loại gió thổi mưa giông trước cơn bão cảm giác.

"Công tử, người xem đây không phải là Phạm Đức bọn họ Nhất Phẩm đường người sao?"

Theo Tàn Dao ngón tay phương hướng nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy bên kia tụ tập nhất đại đám người, ước chừng gần ngàn người, tất cả đều là thống nhất hắc sắc trang phục, bất quá Lâm Phong quét nhìn một vòng chưa thấy Phạm Đức cùng Tiêu gia huynh muội đám người, mặc dù trong lòng có nghi ngờ, bất quá cũng không có để ý nhiều, hần tin tưởng Phạm Đức nhất định sẽ chiếu cố tốt Tiêu gia huynh muội.

Ánh mắt chuyển qua bọn họ phụ cận khác một nhóm người trên người, đám người này một màu thanh y, nhân số cũng có gần ngàn người, xem tu vi cũng đều cũng không tệ lắm, trên cơ bản đều là tiên thiên cao thủ.

"Bọn họ là người Tam Môn Bang." Tàn Dao theo Lâm Phong ánh mắt nhìn lại, hắn biết Lâm Phong không biết những người kia, ở bên cạnh giải thích: "Tam Môn bang là bám vào Lạc Hoa cốc thế lực, cũng là tam đại bang bên trong thực lực yếu nhất một bang phái."

Lâm Phong hơi hơi đầu, đối với cái này Tam Môn bang cũng không cảm giác nhiều lắm, sau đó triển khai linh hồn chỉ lực tra xét một phen, gặp đám người kia khí tức cũng cơ bản không sai biệt lắm, ngay tại hắn chuẩn bị thu hồi linh hồn chỉ lực lúc, đột nhiên phát hiện một dị thường. Khẽ cau mày, lúc này đem linh hồn chỉ lực tập trung qua.

Đó là cách Tam Môn bang căn cứ số ước lượng bên ngoài hơn mười trượng trong một mảnh rừng cây, có hai người nửa ngồi tại cái kia, hai người này tu vi đều ở đây tiên thiên tam trọng trung kỳ, ở bên cạnh họ còn thả lấy một cái miếng vải đen cái túi, bên trong tựa hồ chứa cái gì đồ vật.

Tại Lâm Phong tập trung linh hồn chỉ lực về sau, lập tức tra xét ra miếng vải đen lớn trong vậy mà chứa một cái người, còn là một phụ nữ khí tức. Cái kia ngồi hai người tựa hồ là đang chờ người, thần sắc có chút lo lắng, từ bọn họ trong hơi thở Lâm Phong biết bọn họ cũng là người Tam Môn Bang.

Hai cái người Tam Môn Bang bắt một cái nữ nhân? Lén lút mang tới cái này trong rừng rậm, nữ nhân này hội là người thế nào? Lâm Phong có nổi lên nghi ngờ. Nhưng dùng đầu ngón chân muốn cũng có thể nghĩ đến, cái này tuyệt đối không phải là chuyện gì tốt.

Hai người tra tìm lâu như vậy một mực không thu hoạch được gì, lúc này đột nhiên phát hiện cái này dị trạng, Lâm Phong lúc này quyết định đi qua tra xét rõ ràng, nhìn một chút có thể hay không cùng Thiên Tuyệt đám người mất tích có quan hệ.

Quay đầu nhẹ nhàng đối Tàn Dao nói: "Bên kia có tình huống dị thường, chúng ta đi qua nhìn một chút."

"Tình huống dị thường?" Tàn Dao lập tức kích động, lúc này theo Lâm Phong ngón tay phương hướng nhìn lại, lúc này sắc trời sớm đã Đại Hắc, hơn nữa khoảng cách xa, lại có cây cối che, Tàn Dao căn bản cái gì đều nhìn không thấy, lấy hắn linh hồn chỉ lực cường độ, cũng không khả năng kéo dài xa như vậy tra xét.

"Không cần nhìn, theo ta qua xem thử xem lại."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Khó bề phân biệt (canh ba cầu đặt!)

Thời gian uống cạn nửa chén trà về sau, Lâm Phong mang theo Tàn Dao tới gần hai cái Tam Môn bang bang chúng, ẩn núp sau lưng bọn họ hơn mười trượng có hơn một cây đại thụ sau.

Này lại Tàn Dao cũng thấy rõ tình huống, không cần Lâm Phong nhiều, nhanh chóng đem linh hồn chỉ lực kéo dài đi qua. Hai người này tu vi với hắn không sai biệt lắm, hắn cũng không dám đem linh hồn chỉ lực trên người bọn hắn dừng lại quá nhiều, sợ bị bọn họ nhận thấy được, chỉ là tại trên người hai người đảo qua một cái. Sau đó hướng Lâm Phong lắc đầu.

Lâm Phong minh bạch ý hắn là hai người này khí tức cùng cái kia bốn cái thần bí nhân không giống nhau. Chân mày hơi nhíu lại, hắn cảm giác có dừng khí, nếu như tiếp tục tra tra như vậy tìm, phỏng chừng rất khó tìm Thiên Tuyệt đám người hạ lạc. Thế nhưng hiện nay không có càng làm dễ pháp, chỉ có thể tiếp tục như vậy tra tìm.

Đang trầm tư lúc, Tàn Dao đột nhiên kéo một chút hắn y phục, thoáng ngẩng đầu hướng Tàn Dao nhìn lại, gặp hắn trong ánh mắt mang theo hỏi ý tứ, biết hắn là đang hỏi kế tiếp làm sao bây giờ, có muốn tiếp tục hay không ở lại chỗ này.

Hơi trầm ngâm một chút, Lâm Phong vẫn là quyết định lưu lại nhìn một chút tình huống, dù sao hai cái đại nam nhân đem một cái nữ nhân kiếp đến, mặc dù không biết nữ nhân này đến cùng là cái gì người, nhưng chắc chắn sẽ không là chuyện gì tốt.

Làm quyết định về sau, Lâm Phong hướng Tàn Dao ném tới một cái bình tĩnh chớ nóng ánh mắt, Tàn Dao đầu, xoay người hướng hai người kia nhìn lại.

Nhưng vào lúc này, Lâm Phong đột nhiên nghe được một hồi rất nhỏ tay áo tiếng xé gió truyền đến, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia hai cái người Tam Môn Bang trước mặt lúc này nhiều một người tuổi chừng bốn mươi trung niên nhân, người này một thân tu vi đã đạt đến tiên thiên đỉnh cao tầng ba, thân hình cao lớn, nhìn qua khí vũ hiên ngang, bất quá Lâm Phong tại hắn trong ánh mắt vẫn là phát hiện một tia lo lắng.

Nhìn thấy người đến, cái kia lưỡng người chồm hồm dưới đất người Tam Môn Bang vội vàng đứng lên hướng hắn hành lễ, nhẹ giọng nói: "Văn Cương, Văn

Thiết tham kiến Mẫn hộ pháp."

"Ừm, bắt được người đi." Mẫn hộ pháp thanh âm có lãnh.

"Theo ngài phân phó, đã bắt được, người xem, liền ở đây." Văn Cương vội vàng chỉ chỉ mặt đất miếng vải đen lớn, về mặt nhìn nốt đáng vẽ: "Mẫn hộ pháp ngài thực sự là thần cơ diệu toán, chúng ta theo ngài diệu kế, mới nói mấy câu các nàng này liền bị lừa."

"Tốt, các người về trước đi, người ta mang đi, các loại (chờ) nơi này sau đó Các chủ tự sẽ cho các người khỏe chỗ." Mẫn hộ pháp nhìn mặt đất túi, cũng không ngừng đầu lên, chỉ là nhàn nhạt một câu.

"Đa tạ Mẫn hộ pháp, đa tạ Các chủ! Cái kia chúng ta cáo lui trước."

"Chờ một chút, các người trở về sau nói cho cô phong nham, để cho hắn chuẩn bị sẵn sàng, phòng chừng các loại (chờ) tàn rơi tóc tai quần áo hiện Hoa Huân Nhiên mất tích tất nhiên sẽ để cho các người người Tam Môn Bang đi ra tìm, để cho hắn không được lòi đuôi. Bằng không, các người biết hậu quả."

Mẫn hộ pháp trong thanh âm không mang theo một tia cảm tình, thẳng nghe được Văn Cương, Văn Thiết hai người lạnh cả người, vội vàng đầu bằng lòng.

"Không có việc gì, các người đi thôi!"

"Đứng." Ở nơi này Mẫn hộ pháp trước mặt Văn Cương, Văn Thiết hai người cảm thấy cực đại kiềm nén, bằng lòng một tiếng, không dám chờ lâu, vội vàng xoay người vội vã rời đi.

Mẫn hộ pháp cũng không có chờ lâu, sắp tối túi miệng mở ra liếc mắt nhìn, sau khi xác nhận không có sai lầm lập tức đem sao tại dưới nách, thân ảnh lóe lên, tiêu thất trong đêm đen.

"Công tử, chúng ta. . ."

"Đuổi theo."

Lâm Phong không đợi Tàn Dao xong, một chữ, lập tức đứng dậy hướng Mẫn hộ pháp phương hướng rời đi bay vút mà đi.

Từ ba người ngắn gọn đối thoại trong, hắn nghe ra rất lớn không tầm thường, cái này Tam Môn bang vốn là Lạc Hoa cốc thế lực, bây giờ lại đột nhiên đem Lạc Hoa cốc một người tên là Hoa Huân Nhiên người trời tới đưa cho cái này Mẫn hộ pháp. Nghe hắn miệng mồm tiếng nói Các chủ, Lâm Phong suy đoán người này chắc là Bát Đại Môn Phái bên trong bài danh cuối cùng Yên Vũ Các người trong.

Xem ra cái này Tam Môn bang đã phản bội Lạc Hoa cốc cái đầu Yên Vũ Các, bất quá cái này không có quan hệ gì với Lâm Phong, hắn quan tâm là Yên Vũ Các vì sao ở nơi này ngay miệng muốn trời Lạc Hoa cốc người, con mắt là cái gì? Có phải hay không vì huyết tính? Nếu thật như vậy, vậy liệu rằng Thiên Tuyệt Lạc Ly dám người bị trời cũng cùng cái này Yên Vũ Các có quan hệ đây?

Phải hiểu rõ mấy vấn đề này mấu chốt là phải trước làm rõ ràng Yên Vũ Các bắt đi Hoa Huân Nhiên con mắt, mà phải biết rằng cái này con mắt phải trước làm rõ ràng cái kia bị bắt Hoa Huân Nhiên tại Lạc Hoa cốc là thân phận gì.

Dùng linh hồn chỉ lực tập trung cái kia ở phía trước chạy vội Mẫn hộ pháp, thoáng chậm lại cước bộ các loại (chờ) Tàn Dao theo kịp, Lâm Phong nhẹ giọng mở miệng nói: "Tàn Dao, người biết cái kia Hoa Huân Nhiên tại Lạc Hoa cốc là thân phận gì sao?"

"Ách, cái này ta cũng không rõ ràng!" Tàn Dao lắc đầu, nói tiếp: "Bất quá ta biết phía trước cái này Mẫn hộ pháp gọi Mẫn Lương, là Yên Vũ Các ngoại các hộ pháp, tại Yên Vũ Các địa vị đã trên trung đẳng."

"Há, hắn đều tiên thiên đỉnh cao tầng ba cảnh tu vi, địa vị mới đã trên trung đẳng? Xem ra cái này Yên Vũ Các rất là không đơn giản." Lâm Phong hơi hơi kinh dị nói.

Đồng thời hắn giật mình, chiếu như thế, cái này Yên Vũ Các thật có khả năng tồn tại tiên thiên tứ trọng người cũng khó, như vậy bọn họ có thể bắt đi Thiên Tuyệt Lạc Ly mấy người cũng có thể.

"Không rõ ràng, cái này Yên Vũ Các luôn luôn khiêm tốn, có rất ít người biết bọn họ đã có nhiều ít thực lực, phòng chừng coi như Thiên Minh tông bọn họ cũng không phải rất hiểu. Ta cũng là lần trước ngẫu nhiên nghe lĩnh chủ chúng ta qua một lần Yên Vũ Các mà thôi."

"Các người Các chủ là đánh giá thế nào Yên Vũ Các?" Lâm Phong lòng hiếu kỳ bị Tàn Dao hấp dẫn, liền Thiên Minh tông cũng không quá quan tâm biết điều tình, cái này Huyết Sát Linh chủ lại biết, xem ra Huyết Sát Linh hệ thống tình báo rất cường đại, cái này càng gây nên Lâm Phong đối Huyết Sát Linh hiếu kỳ, lập tức không khỏi muốn nghe một chút Huyết Sát Linh chủ đối Yên Vũ Các đánh giá, do đó có thể mặt bên giải một chút cái này Huyết Sát Linh chủ.

"Lãnh chúa cũng không đánh giá thế nào, chỉ là Yên Vũ Các thực lực tuyệt đối không phải tại Bát Đại Môn Phái bên trong đếm, hắn không có." Tàn Dao thời thần tình rất tự nhiên, Lâm Phong bắt đầu dĩ đầu, hắn biết Tàn Dao không có lừa hắn, quả thực chắc là cái kia thần bí lãnh chúa không, đành phải thôi.

"Được rồi, xem ra chỉ có đuổi theo đi lên xem một chút mới có thể biết."

Hai người đi theo Mẫn Lương phía sau bay nhanh một nén hương công phu về sau, phát hiện người này căn bản không hướng sơn thượng ý tứ, mà là một mực tại về phía tây chạy như điên, nhìn hẩn một mực tại cây cối rậm rạp địa phương bốn tấu, chắc là người phải sợ hãi phát hiện hẩn hành tung.

Cái này một Lâm Phong có thể hiểu được, dù sao lúc này trên núi nhiều người, nếu là hẩn đem Hoa Huân Nhiên mang theo núi, liền rất có thể sẽ bị Lạc Hoa cốc hoặc là người khác phát hiện, cho nên hẩn nhất định phải đem người mang tới địa phương vắng vẻ mới được.

Lại cùng chạy thời gian đốt hết một nén hương về sau, Lâm Phong phát hiện đã ly khai nguyên lai ngọn núi kia, đến một ngọn núi lớn khác bên trong, lúc này cự ly này cái hẩn mô có ít nhất trên trăm dặm đường.

Thấy phía trước Mẫn Lương tốc độ thoáng chậm lại, Lâm Phong phỏng chừng chắc là nhanh đến tầm nhìn, không khỏi trong lòng có mong đợi, có thể hay không Thiên Tuyết cùng Lạc Ly mấy người cũng ở đây?

Quả nhiên, không đến thời gian uống cạn nửa chén trà, phía trước Mẫn Lương đột nhiên dừng bước, một tay đặt ở trong miệng, học chim hót ba tiếng.

Xem ra đây là ám hiệu, Lâm Phong cùng Tàn Dao không có áp quá gần, Lâm Phong linh hồn chi lực cũng vào giờ khắc này đem xung quanh vài dặm bên trong toàn bộ bọc lại.

Không đến hai hơi, hẩn liền phát hiện ở phía trước khoảng ba dặm xuất hiện hai cái tuổi chừng thất tuần lão giả, gặp cái này hai vậy mà đều là tiên thiên tứ trọng ngưng hồn cảnh sơ kỳ cao thủ, Lâm Phong trong lòng vì kinh, xem ra cái này Yên Vũ Các quả nhiên là ẩn dấu thật sâu.

Chỉ mấy hơi công phu, hai người kia liền đến Mẫn Lương bên người, Mẫn Lương vội vàng khom lưng cúi đầu, cung kính nói: "Thuộc hạ Mẫn Lương gặp qua hai vị trưởng lão."

"Không cần đa lễ, trong tay ngươi ôm nhưng là Hoa Huân Nhiên?" Một người trong lão giả phát tay một cái, dò hỏi.

"Hồi hai vị trưởng lão, đây chính là Hoa Huân Nhiên." Mẫn Lương vẫn như cũ không dám ngẩng đầu, cung kính hồi đáp.

"Tốt, đưa nàng giao cho chúng ta, ngươi nhanh đi về đi, không được bị người phát hiện." Vẫn là lão giả này mở miệng, bất quá giọng nói rất bình thản.

"Vâng, cái kia thuộc hạ xin cáo lui."

Mẫn Lương hết đã đem trong tay bị hẩn hại túi chứa Hoa Huân Nhiên giao cho lão giả này, sau đó xoay người vội vã đi.

"Đi." Trước đó lão giả quay người lại liền muốn rời đi.

"Chờ một chút" một cái khác một mực không có lão giả đột nhiên mở miệng, trong đôi mắt thần quang lóe lên, còn được hướng Lâm Phong cùng Tàn Dao ẩn dấu địa phương trông lại.

Lâm Phong trong lòng giật mình, vội vàng phóng xuất cường đại linh hồn chi lực đem Tàn Dao toàn thân bọc lại, quả không ngoài sở liệu, ngay tại hẩn bao ở Tàn Dao trong chốc lát, một đạo linh hồn chi lực đựng vào.

Lâm Phong thầm hô may mắn, hoàn hảo tới kịp, không nghĩ tới lão giả này vậy mà như thế cảnh giác, khoảng cách không sai biệt lắm năm mươi trượng vậy mà có thể phát hiện Tàn Dao khí tức.

"Di" lão giả kia phát hiện mình linh hồn chi lực cái gì đều không tra được, không khỏi kinh nghi một tiếng.

"Làm sao?" Một cái khác lão giả có mạc danh diệu hỏi.

"Ta vừa rồi rõ ràng cảm giác được một tia tiên thiên tam trọng người tu luyện linh hồn khí tức, này lại tại sao không có đây?" Lão giả cau mày nghi ngờ nói.

"Ngươi nên là làm, nếu là có tiên thiên tam trọng người ẩn núp, chúng ta khẳng định đều có thể phát hiện, lại tiên thiên tam trọng người làm sao có thể trong nháy mắt né tránh người linh hồn chi lực đây!"

"Ừm, có lẽ vậy!"

"Đi thôi, ta xem ngươi là mấy ngày nay luyện khí quá nhiều, linh hồn chi lực tiêu hao gây nên, trở về nghỉ ngơi thật tốt vài ngày đi."

"Ừm, khả năng đi, đi!"

Thăng đến hai người ly khai ngoài ba bốn dặm tiêu thất, Lâm Phong mới đưa linh hồn chi lực rút lui hồi, sau đó đối về mặt nghĩ mà sợ Tàn Dao nói: "Hai người này có phải hay không cái kia bốn cái thần bí nhân bên trong hai cái?"

"Hẩn không phải là, mặc dù ta không dùng linh hồn chi lực tra xét bọn họ khí tức, bất quá vừa rồi cái kia hai người tuổi tác cùng vóc người cũng không giống." Tàn Dao lắc đầu, khẩu khí rất bất đắc dĩ, rất ảo não: "Xem ra Thiên Tuyết cô nương bọn họ không phải là bị Yên Vũ Các người bắt cóc, xem ra điều tuyển tác này lại đoạn."

"Cũng không nhất định, bọn họ có thể có hai cái Ngưng Hồn cảnh cao thủ, tiếp theo có bốn cái, có sáu cái, thậm chí nhiều hơn, hiện nay vẫn là không cách nào kết luận, đối đãi ta đi qua tra xét rõ ràng lại."

Lâm Phong nhỏ bé khẽ cau mày, một bên trầm tư vừa lái miệng nói.

"Công tử muốn một người đi qua tra xét? Như vậy sao được, dạng này quá nguy hiểm, bọn họ nhưng là hai cái Ngưng Hồn cảnh cao thủ, vạn nhất nếu là bị bọn họ phát hiện liền phiền phức." Tàn Dao nghe vậy vội vàng giống như ngăn cản Lâm Phong đơn độc đi mạo hiểm.

"Không có việc gì, bọn họ phát hiện không ta, ngược lại là người không thể một người ở lại chỗ này, vừa rồi lão giả kia đã có nghi, không biết hội sẽ không trở về tra xét một phen, người bây giờ lập tức trở về, đến vừa rồi chúng ta tới trên đường ăn núp tốt, chờ ta trở lại."

Đối với chính mình, Lâm Phong vẫn là rất tự tin, bằng hãn Địa Tiên cảnh linh hồn chỉ lực, chỉ cần hãn che giấu tốt khí tức, cái này ba ngàn thế giới người bên trong là không có khả năng phát hiện hãn, coi như là phát hiện, chỉ bằng những người này, hãn nếu muốn thoát thân cũng không phải việc khó gì.

Tàn Dao gặp Lâm Phong kiên quyết, đi qua vài ngày giải, hãn biết mình không có khả năng cải biến Lâm Phong quyết định, không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn nói: "Được rồi, vậy chính người muốn tâm, thực sự không được ta liền cho ta lãnh chúa đưa tin, để cho hãn phái mấy người đến giúp chúng ta."

"Ừm, tốt, ta sẽ tâm, người trước cũng chú ý an toàn."

Nói người nói vô tâm, người nghe hữu ý, Lâm Phong bây giờ là sắc mặt không hề biến hóa, thật nhưng trong lòng thì có chút rung động, từ Tàn Dao cái này trong lúc vô tình ra trong lời nói tiết lộ đi ra tin tức xem, cái này Huyết Sát Linh thực lực cũng là khá cường đại, chỉ ít sẽ có mấy cái Ngưng Hồn cảnh cao thủ tồn tại, liền cái này một, không khỏi để cho Lâm Phong đối cái này Huyết Sát Linh chú ý càng hiếu kỳ hơn.

Bất quá lúc này không có thời gian đi suy nghĩ tỉ mỉ mấy vấn đề này, đợi Tàn Dao đi rồi, Lâm Phong lập tức đứng dậy hướng Yên Vũ Các hai cái lão giả tiêu thất phương hướng đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Lão tử là tới cứu người

Đi tới hai cái lão giả tiêu thất địa phương, Lâm Phong liếc mắt liền thấy một cái đơn giản nhất ảo trận, linh hồn chỉ lực tùy tiện đảo qua đã đem bên trong trận pháp này tất cả dò thanh thanh sở sở.

Loại trận pháp này, đối với Lâm Phong đến, muốn phá chỉ là phát tay chuyện, nhưng mà hãn cũng không có đi phá trận, hãn sợ rút dây động rừng, lưng chừng một cước bước vào trong trận.

Sau một khắc, hãn thân ảnh xuất hiện ở một cái đến hai trượng rộng, cao khoảng một trượng sơn động miệng.

Linh hồn chỉ lực hướng bên trong động tìm kiếm, sau đó khoe miệng hơi vênh lên, những người này cho rằng bố trí cái trận pháp liền năm người có thể phát hiện nơi này, sơn động cửa vào năm mươi trượng bên trong lại ngày mồng một tháng năm người.

Sơn động này chắc là thiên nhiên hình thành, bên trong động đen kịt một màu, trên vách động rêu xanh đều nhanh dày một thước, xem ra là tạm thời bị những thứ này Yên Vũ Các người chiếm dụng.

Đi mười mấy trượng về sau, sơn động dần dần thay đổi hẹp, chỗ hẹp nhất chỉ chứa hai người song song đi qua, Lâm Phong có linh hồn chỉ lực mở đường, ngược lại là đi được rất nhanh, trong chớp lát đã tiến nhập bên trong động gần trăm trượng, lúc này bên trong động chợt thay đổi rộng, còn ra hiện bốn cái nhánh động, hoàn hảo hãn linh hồn chỉ lực đủ biến thái, chỉ thời gian uống cạn nửa chén trà đã đem nhánh động tra xét một lần, phát hiện những cái kia nhánh động đều không có nhân loại hoạt động vết tích.

Lại đi đi về phía trước đến gần khoảng năm mươi trượng, phía trước xuất hiện tia sáng, Lâm Phong lập tức ẩn thân ở chỗ tối, linh hồn chỉ lực tâm hướng phía trước tìm kiếm, phát hiện những ánh sáng kia là trên vách động cây đuốc phát sinh, sau đó linh hồn chỉ lực thăm dò vào gần trăm trượng lúc, một cái yếu ớt khí tức bị hãn linh hồn chỉ lực tra xét đến.

Đi qua cẩn thận phân tích, phát hiện cái này nhân loại nguyên khí trong cơ thể cùng trước đó nhìn thấy hai cái lão giả giống nhau như đúc, cùng thuộc một loại công pháp, xem ra cũng là Yên Vũ Các người. Bất quá cái này nhân loại tuổi không lớn lắm, tối đa hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi đáng về. Còn sử dụng che dấu hơi thở pháp môn, bình thường người căn bản là không có cách phát hiện.

"Hừ, chỉ bằng người thấp như vậy cấp che dấu hơi thở pháp môn, cũng muốn giấu diếm được ta sao? Để người mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là che dấu hơi thở!" Lâm Phong khòe miệng hơi vênh lên, khinh thường nhẹ nhàng tự nói một câu, sau đó đem chính mình toàn bộ khí tức ẩn dấu, thân hình khẽ động, rất nhanh hướng người kia nhích tới gần.

Trăm trượng khoảng cách, đối với Lâm Phong tới là cái ý tứ, lúc này lối đi sớm bị hấn tra rõ, chỉ để ý triển khai tốc độ lớn nhất, không chế tốt tiếng xé gió là được.

Mấy chục giây công phu, hấn đã tiếp cận cái kia ẩn nấp thanh niên nhân phía sau không đến mười trượng, thanh niên nhân căn bản không cảm giác chút nào, bất quá Lâm Phong đã có nghi hoặc, người trẻ tuổi này chỗ nhìn kỹ phương hướng không đúng, theo lý hấn ẩn nấp ở đây làm trạm gác ngầm, chắc là mặt hướng tiến đến phương hướng, nhưng mà hấn lại phát hiện thanh niên nhân này nhưng là mặt hướng bên trong động, hơn nữa nhìn hấn hết sức chăm chú đáng vẻ, tựa hồ là đang giám thị bên trong động tĩnh huống.

Âm thầm hiếu kỳ Lâm Phong không gấp đi không chế được thanh niên nhân này, mà là đưa mắt hướng trước mặt người tuổi trẻ ngoài mười mấy trượng cái kia thật lớn thạch thất nhìn lại.

Thạch thất ước chừng trăm trượng xung quanh, bên trong lúc này hoặc đứng hoặc ngồi lấy gần trăm người, tại linh hồn chi lực tra xét hạ, phát hiện những người này cái tu vi đều ở đây tiên thiên tam trọng hậu kỳ trở lên, tuyệt đại đa số là Tiên Thiên đỉnh cao tầng ba cảnh.

Những người này nguyên khí toàn bộ khí tức cùng người trẻ tuổi trước mặt này không sai biệt lắm, xem ra đều là Yên Vũ Các người, chỉ là không có phát hiện trước đó tiến đến cái kia hai cái Ngưng Hồn cảnh lão giả, xem ra nơi này có động thiên khác.

Linh hồn chi lực trong nháy mắt đem trọn cái thạch thất bọc lại, trong chớp lát liền phát hiện ở thạch thất đông còn có một cái thạch thất, ngay tại Lâm Phong chuẩn bị đem linh hồn chi lực kéo dài đi vào tra xét lúc, thạch thất cánh cửa nổi đuôi nhau đi ra mười mấy người, đầu lĩnh là cả người dài tám xích, mặt chữ quốc, mắt xếch, ngạo tàm lông mi uy vũ trung niên nhân.

"Bốn cái ngưng hồn sơ kỳ, một cái ngưng hồn trung kỳ, bảy cái tiên thiên đỉnh cao tầng ba cảnh, tổng cộng mười một cao thủ." Lâm Phong trong lòng bắt đầu âm thầm suy nghĩ: "Còn có thạch thất lớn bên trong có nhiều như vậy tiên thiên đỉnh cao tầng ba cảnh người, cộng thêm người trẻ tuổi trước mặt này, Yên Vũ Các có ít nhất sáu cái Ngưng Hồn cảnh cao thủ, thực lực bọn hấn sợ sớm đã siêu việt Thiên Minh tông."

"Yên Vũ Các Các chủ xem ra là một nhân vật, có lớn như vậy thực lực lại vẫn có thể điệu thấp như vậy ẩn nhẫn, những loại người này đáng sợ nhất, đợi hấn tích sức đến nhất định lực lượng lại lúc bộc phát, tuyệt đối là long trời lở đất."

Lâm Phong mặc dù âm thầm bội phục người Các chủ này, bất quá những thứ này đều không có quan hệ gì với hấn, hấn chỉ là tìm đến người, cũng không để ý hấn Yên Vũ Các đã có ngon thực lực, nếu thật là bọn họ bắt Thiên Tuyệt đám người, hấn cũng sẽ nghĩ ra rất nhiều biện pháp đưa bọn họ từ từ thôi chết.

Vừa nghĩ tới Thiên Tuyệt đám người, lập tức nghĩ đến không thấy vừa mới đó bị bắt tới Lạc Hoa cốc Hoa Huân Nhiên, phỏng chừng có thể là bị ném ở cái kia thạch thất, có thể Thiên Tuyệt mấy người cũng ở bên trong.

Lâm Phong cảm xúc hơi hơi kích động, vội vàng đem linh hồn chi lực hướng thạch thất tìm kiếm.

Thạch thất quả nhiên không lớn, chỉ có mười trượng trở lại xung quanh, lại rất trống trải, tại hấn linh hồn chi lực hạ hoàn toàn nhìn một cái không sót gì, nhưng mà làm hấn thất vọng là bên trong chỉ có một người, một cái hôn mê nữ nhân trẻ tuổi. Từ năng tức giận hơi thở Lâm Phong nhìn ra năng chính là cái kia vừa mới bắt tới Hoa Huân Nhiên.

Mang theo thất vọng đem cái nhà đá này lần nữa tra xét rõ ràng một lần, không tiếp tục phát hiện mặt khác cửa động.

"Lẽ nào bắt đi Thiên Tuyệt đám người thật không phải là bọn họ?" Lâm Phong cảm xúc có bắt đầu nôn nóng: "Nếu không phải bọn họ thì là ai?"

"Có lẽ là bọn họ còn có khác (đừng) cái gì theo?" Lâm Phong đại não bắt đầu nhanh chóng vận chuyển, phân tích lên đủ loại khả năng, quyết định sau cùng: "Đem trước mặt người trẻ tuổi này trước lặng lẽ không chế được mang đi thẩm vấn một phen, người này trẻ tuổi như vậy cũng đã ngưng hồn, nghĩ đến chắc là Yên Vũ Các nhân vật trọng yếu, nên biết rất nhiều bí mật."

Nghĩ đến liền làm, nhanh chóng đem linh hồn chi lực thu sạch hồi cũng một tia ý thức hướng người trẻ tuổi trước mặt này bao vây đi qua.

"Dì, " linh hồn chi lực vừa đem thanh niên nhân bao ở, Lâm Phong đột nhiên phát hiện trên người hấn vậy mà mọc lên một cổ sát khí, mặc dù đứng lúc biến mất, bất quá vẫn là bị Lâm Phong bắt được, trong lòng âm thầm sinh nghi, theo thanh niên nhân ánh mắt nhìn lại, đã thấy hấn lúc này tập trung dĩ nhiên là cái kia Ngưng Hồn cảnh trung kỳ lão giả.

"Lẽ nào thằng nhóc này cùng lão đầu kia có cừ oán? Lẽ nào hấn không phải Yên Vũ Các? Nhưng hấn tu luyện rõ ràng là Yên Vũ Các công pháp." Tình huống này để cho kiến thức rộng rãi Lâm Phong đều có mộng đồ ăn, thế là quyết định trước không vội mà ra tay, nhìn một chút tình huống lại.

Bất quá hấn cũng không thu hồi linh hồn chi lực, vẫn như cũ đem thanh niên nhân này hoàn toàn bao vây lấy. Đây là vì lo trước khôi phục, chỉ cần tình huống không đúng tùy thời có thể động thủ, sẽ không bị người bên trong phát hiện.

Lúc trẻ, khi đó thì nhanh, ở trên những thứ này thật chỉ là phát sinh ở mấy hơi ở giữa, cũng chính là cái kia mười mấy người từ thạch thất đi tới thời gian này.

"Tham kiến Các chủ!"

Đội mười mấy người đi tới trong nhà đá lớn ở giữa, trước đó tán loạn gần trăm người lúc này toàn bộ đứng lên, lễ độ cung kính nhất tề hướng đầu lĩnh cái kia Ngưng Hồn cảnh trung kỳ tu vi uy vũ trung niên nhân hành lễ.

"Miễn lễ."

Trung niên nhân thanh âm trung khí mười phần, trong lời nói một tay phát lên, hiện ra hết thượng vị giả Vương Bát chỉ Khí.

Lâm Phong thấy thế lúc này mình bạch lão gia hỏa này chính là Yên Vũ Các Các chủ Tư Không Lăng!

Hai mắt chung quanh, của mọi người người thủ hạ trên mặt đảo qua, Tư Không Lăng đột nhiên toàn thân khí thế tăng mạnh, sau đó trầm giọng mở miệng.

"Các vị, lần này đem mọi người toàn bộ triệu tập đến nơi đây con mắt tin tưởng mọi người đều biết, ta Yên Vũ Các từ đời thứ nhất tổ sư Giang Yên Vũ thành lập đến nay đã có năm trăm năm lâu, cho tới nay mặc dù đứng hàng Bát Đại Môn Phái, lại bởi vì Bản Các trước đó thực lực không mạnh, một mực bị bọn họ phái ức hiếp mấy trăm năm, đây là sỉ nhục, là ta Yên Vũ Các toàn thể nhân viên sỉ nhục!"

Nói nơi này, Tư Không Lăng thanh âm không còn trầm thấp, mà là cao vút sục sôi, đồng thời cũng dừng lại, trong đôi mắt bắn ra một cổ lạng liệt ánh mắt hướng trước mặt thủ hạ trên người quét tới, gặp chúng thủ hạ đều là vẻ mặt oán giận, cảm xúc kích động, mỗi cái trong đôi mắt đều như muốn phun ra cừu hận tia lửa, khoe miệng hân hoan lộ ra vẻ hài lòng nụ cười.

Miệng lưỡi hân lệnh Lâm Phong đều không thể không bội phục, trong lòng thầm nghĩ: Đây là một cái rất biết phiên tình cáo già.

"Các người thêm tại trên người chúng ta mấy trăm năm sỉ nhục muốn thế nào cọ rửa?" Tư Không Lăng thu hồi cái kia vẻ tươi cười, thanh âm trầm thấp hỏi ra một vấn đề, đồng thời sắc bén ánh mắt lần nữa tảo biến chúng thủ hạ, gặp mọi người cảm xúc lần nữa kích động. Thần sắc hân đột nhiên rung mình, lạnh lùng nói: "Ai cho chúng ta sỉ nhục, chúng ta liền muốn để cho hân dùng tiên huyết tới rửa sạch."

"Các chủ đối, ai cho chúng ta sỉ nhục, chúng ta liền muốn hân dùng tiên huyết tới cọ rửa!"

"Tiên huyết!"

"Tiên huyết!"

"Tiên huyết!"

". . ."

Theo Tư Không Lăng bên người lúc trước ôm Hoa Huân Nhiên tiến đến lão gia kia thanh âm rơi xuống, trước mặt bọn họ gần trăm tên thủ hạ lập tức cùng kêu lên rống to, thanh âm to lớn quanh quẩn ở trong thạch thất, thật lâu không thể tán đi, chấn người màng tai ông ông tác hưởng.

Mặc dù trong lòng đối Yên Vũ Các cùng Tư Không Lăng không có hảo cảm, nhưng Lâm Phong nhưng lại không thể không lần nữa tán thán lão gia hỏa này Ngự Nhân chi Thuật, cái này đkm chính là một điển hình trời sinh kiêu hùng.

Sau một lúc lâu, Tư Không Lăng nâng hai tay lên ép một chút, gần trăm người thanh âm lập tức dừng lại, thoả mãn quét nhìn một vòng chúng thủ hạ, tiếp lấy mở miệng nói: "Cổ lễ là thượng thiên chăm sóc ta Yên Vũ Các, mười lăm năm trước, ta Tư Không Lăng tại một lần đi ra ngoài lịch luyện lúc vô ý ngã vào một cái vô danh tuyệt cốc, may mắn thu được một quyển tuyệt thế tu luyện bí tịch, chính là các người mọi người hiện tại tu luyện mưa bụi quyết. . ."

"Vô sỉ người!"

Nhưng vào lúc này, đột ngột vang lên một đạo tiếng hét phẫn nộ cắt đứt Tư Không Lăng sục sôi thanh âm.

"Đầu mói!"

Lâm đang suy nghĩ làm sao điều tra Thiên Tuyệt đám người hạ lạc Lâm Phong, phát giác người trẻ tuổi trước mặt này đang nghe Tư Không Lăng tu luyện bí tịch lúc đột nhiên toàn thân sát khí đại thịnh, đang chuẩn bị phản ứng lúc, không muốn thanh niên nhân lại đột nhiên đứng lên đối lấy thạch thất mở miệng gầm lên.

Ngay sau đó không kịp nghĩ kỹ, nôn âm thanh cái rãnh đồng thời, thân hình lóe lên đi tới đang muốn rút kiếm nhắm phía thạch thất thanh niên nhân bên người, một tay lấy hân ôm lấy hướng về sau xoa lấy liền đi.

Thanh niên nhân lực chú ý tất cả trong thạch thất, căn bản không nghĩ tới phía sau hân vậy mà lại có người, trong lúc bất chợt bị Lâm Phong ôm lấy, hù dọa giật mình, khi phản ứng lại đã bị Lâm Phong lôi ra mấy trượng, tưởng bị Yên Vũ Các người đánh lên, cũng không hướng về sau liếc mắt nhìn, thuận tay vung lên một chưởng liền hướng Lâm Phong đầu bổ tới.

Lâm Phong sớm đã phòng hân, một thanh tự tay đưa hân bàn tay bắt lại, trong miệng khẽ quát một tiếng: "Lão tử là tới cứu người, đi mau."

Thanh niên nhân bàn tay bị bắt, trong lòng kinh hãi, nhớ hân đường đường Ngưng Hồn cảnh sơ kỳ cao thủ, không chỉ có đột nhiên bị người ôm lấy, lúc này thậm chí ngay cả bổ ra chưởng một đầu bị người đơn giản bắt lại, vô lực phản kháng, đây là người nào, tại sao có thể có mạnh như vậy tu vi.

"Người nào!"

Không đợi bên này thanh niên nhân hiểu rõ trạng huống, bên kia bên trong thạch thất Tư Không Lăng đã phản ứng kịp, một tiếng quát lớn đồng thời thân hình khê động, như thiểm điện hướng bọn họ bên này vọt tới.

"Đệch, có người nghe trộm, đi nhanh bảo hộ Các chủ, nhanh, mau đuổi theo!" Lúc trước kém phát hiện Tàn Dao lão giả kia kể Tư Không Lăng sau đó cái thứ hai phản ứng kịp, vội vàng gào thét lớn theo đuổi sau lưng Tư Không Lăng hướng Lâm Phong bọn họ bên này lướt gấp mà đến.

"Vương bát đản, cũng dám nghe trộm, mọi người mau đuổi theo!"

"Bảo hộ Các chủ, mau đuổi theo!"

"Nhanh, mọi người cùng Các chủ cùng đi chặt tên vương bát đản này!"

". . ."

Yên Vũ Các người khác các loại (chờ) lúc này toàn bộ phản ứng kịp, nhao nhao kêu la sau đó đuổi tới.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Bị phát hiện sao

Giữa song phương khoảng cách chỉ có trăm trượng, lại thêm Tư Không Lăng ngưng hồn trung kỳ tu vi, tốc độ vốn là rất nhanh, chỉ mấy hơi công phu, khoảng cách đã bị rút ngắn phân nửa.

"Nhanh mở ta, mau buông, ta muốn làm thịt súc sinh kia, ta muốn làm thịt hần! . . ."

Nhưng mà thanh niên nhân lại không có vì vậy mà phối hợp Lâm Phong, ngược lại tựa như bị kích thích càng thêm kịch liệt giằng co, nhìn chòng chọc Tư Không Lăng hai mắt càng trở nên huyết hồng, trên người sát khí nhộn nhịp, nghiêng răng nghiêng lợi đáng vẻ như muốn đem Tư Không Lăng ăn sống.

Lâm Phong không hiểu nổi thăng nhóc này cùng Tư Không Lăng ở giữa đã có bao lớn cừu hận, vậy mà lại để cho hần biến thành cái bộ dáng này, bất quá lúc này thời gian cấp bách, không tha hần suy nghĩ nhiều, giờ tay phải lên, tay nâng chuồng roi, "Ba" một tiếng roi vào thanh niên nhân cái ót.

Thế giới an tĩnh, Lâm Phong tự tay một tay lấy thanh niên nhân thân thể ngồi chỗ cuối ôm lấy, triển khai thân pháp, lấy tốc độ nhanh nhất hướng lại lịch nhanh chóng lui hồi.

Hần không muốn vào lúc này bại lộ thân phận, dù sao vẫn không thể xác định là không phải Yên Vũ Các bắt đi Thiên Tuyệt Lạc Ly đám người, hần còn cần âm thầm tiếp tục điều tra.

Đối với trong tay cái này còn không biết là thân phận gì kích động thanh niên nhân, trong lòng hần rất bất đắc dĩ, cũng là bởi vì hần kích động mà rút dây động rừng, cái này tất nhiên sẽ để cho Yên Vũ Các dưới người bộ hành chuyện càng thêm tâm, vì mình tìm người hành động mang đến lớn hơn trở ngại.

Mặc dù trong tay hần ôm một người, nhưng hần tốc độ vẫn như cũ không thể so với ngưng hồn trung kỳ Tư Không Lăng chậm nhiều ít, tại hần toàn lực làm hạ, muốn thoát khỏi phía sau truy binh cũng không phải việc khó gì, bất quá hần đột nhiên nghĩ tới trong thạch thất còn có một cái Hoa Huân Nhiên.

Tất nhiên đều đã rút dây động rừng, không bằng đem nữ tử kia cũng cứu, thứ nhất đây là hần gặp chuyện bất bình bản tâm, thứ hai cũng có thể lẫn lộn Yên Vũ Các nghe nhìn, để bọn hần không biết rõ tình trạng, dạng này còn có lợi cho mình hạ bộ hành động.

Nghĩ vậy, đang chạy mấy trăm trượng, đi tới trước đó cái kia nhánh động không ngờ địa phương lúc, hần một cái lắc mình vào một người trong nhánh động.

Cái này nhánh động rất cạn, lúc trước hần đã dùng linh hồn chỉ lực dò xét qua, tối đa mười trượng trở lại sâu, hần cũng không có chạy đến động, mà là đang đi vào chừng phân nửa địa phương dừng lại, hai tay cực nhanh vũ động một hồi, cuối cùng kết một cái pháp quyết đánh vào thanh niên nhân trên người, sau đó hơi chuyển động ý nghĩ một chút, đem thanh niên nhân thu vào khổng Thiên Chung bên trong.

Hần kết pháp quyết là một loại phổ thông mê man quyết, con mắt chính là không cho thanh niên nhân tại Không Thiên Chuông bên trong tỉnh lại, hần cũng không muốn vì vậy mà bại lộ chính mình lá bài.

Sau đó lại móc ra mấy khối linh thạch, cực nhanh đưa chúng nó theo tự nhét vào bên người, hai tay một hồi vung vẩy về sau, mấy khối linh thạch đồng thời điếu lên một hồi nhàn nhạt Bạch Quang, lóe một cái rồi biến mất, tùy theo biến mất còn có Lâm Phong thân thể cùng khí tức.

Làm tốt tất cả, Lâm Phong đặt mông ngã ngồi trên đất, hần hiện tại muốn làm chính là các loại, các loại (chờ) Yên Vũ Các người đuổi theo qua nơi này, đến lúc đó hần lại giết cái hồi sủng kị binh, trở về cứu cái kia Hoa Huân Nhiên.

Cùng hần sở liệu không sai biệt lắm, ngay tại hần bố trí trận pháp ẩn dấu tốt về sau, bên ngoài truyền đến một hồi phân loạn tiếng bước chân, đồng thời Tư Không Lăng tiếng giận dữ âm cũng theo đó truyền đến: "Mẹ nó không gặp người, đi mấy cái tra xét một chút những thứ này nhánh động, còn lại người theo ta đuổi theo, tuyệt đối không thể để cho hỗn đản này chạy, một mặt hư chúng ta đại sự."

Lâm Phong trong lòng cười thầm, chỉ bằng các người những thứ này không kiến thức để nhũ cũng muốn tìm được gia? Nằm mơ đi thôi.

Phút chốc, mấy đạo tiếng bước chân tại hần vị trí nhánh cửa động vang lên, thấy là mấy cái tiên thiên đỉnh cao tăng ba nhân theo bên trong động đi tới, Lâm Phong khóe miệng Kiều Kiều, lộ ra một tia khinh thường cười nhạt.

Những người kia giống như như lâm đại địch đem binh khí sao ở trong tay, tâm cẩn thận ở nơi này không hang lớn trong huyết cẩn thận suu tầm đi tới, cái này động sâu không quá mười trượng, không đến thời gian uống cạn nửa chén trà, cái này mấy người đã đem toàn bộ suu tầm một lần.

"Không ai."

"Cái kia hỗn đản nhất định là sớm đã chạy ra ngoài động đi, làm sao có thể ngu như vậy sẽ còn trốn nhánh trong động, cái kia không phải mình muốn chết sao?"

"Xuyt, người không muốn sống, người như vậy không phải là ở Các chủ mệnh lệnh sai? Đây nếu là trên chân những người kia nghe được, không chỉ có là người, sẽ còn liên lụy chúng ta đều muốn bị phạt."

"Ách, đối không được các vị, ta cũng là trong chốc lát xúc động phần nộ, nhất thời hồ đồ!"

"Không có việc gì, chúng ta mấy cái đều là bình thường quan hệ tương đối khá, cũng không người hội mặt báo, bắt quá người một cái hay là muốn quản tốt miệng mình, họa là từ ở miệng mà ra đạo lý chính người đều hiểu."

"Là, là, đa tạ Lý huynh nhắc nhở!"

"Đi thôi, nơi đây không ai, chúng ta nhanh đi ra ngoài, miễn cho một hồi chịu phạt."

"Đi, đi."

Theo mấy đạo tiếng bước chân sau khi biến mất, Lâm Phong linh hồn chỉ lực cũng theo đó ra, gặp trừ hần nhánh bên trong động còn có mười mấy người tại lực soát bên ngoài, còn lại người các loại (chờ) vậy mà toàn bộ đuổi theo, mỉm cười, đứng dậy đi ra ngoài trận, cũng không rút lui hết trận pháp, để phòng một hồi cứu người trở về lúc cần dùng đến.

Lúc này gần một mình hần, tốc độ nhanh hơn, thân ảnh như u linh lóe một cái rồi biến mất, trong chốc lát liền trở lại trước đó thanh niên nhân ẩn núp địa phương, đưa mắt hướng thạch thất lớn nhìn lại, gặp bên trong không có một bóng người, lập tức lách mình vào thạch thất lớn, đồng thời linh hồn chỉ lực hướng thạch thất tìm kiếm.

"Ha ha, còn có hai người trông coi." Gặp bên trong thạch thất có hai cái tiên thiên tam trọng người đợi ở cái kia Hoa Huân Nhiên bên người, Lâm Phong khinh thường cười cười.

Lấy hần bây giờ tu vi, hai cái tiên thiên đỉnh cao tăng ba cảnh người căn bản không để vào mắt, đợi cho thạch thất cánh cửa, thấy rõ hai người vị trí về sau, đem tốc độ nhắc tới nhanh nhất, chỉ chột lóe liền đến cái kia hai cái đang ở khoắc lác đánh rầm khăn thủ giả bên người, không cho bọn họ bất kỳ phản ứng nào cơ hội, song chương đồng thời vỗ vào hai người trên ốt.

Đợi cho hai người kia ngã xuống đất lúc, Lâm Phong đã tới Hoa Huân Nhiên bên người, đồng dạng ở trên người nàng đánh xuống một cái mê man quyết, cũng sắp thu vào Không Thiên Chuông bên trong, đồng thời bị hần thu vào đi còn có cái kia hai cái trông coi Yên Vũ Các đệ tử, sau đó không chút do dự ly khai thạch thất.

Hần sở dĩ muốn dẫn đi hai người này, cái thứ nhất con mắt chính là vì nhiễu loạn Tư Không Lăng nghe nhìn, để cho hần nghi kỵ có phải hay không hai người này phản bội Yên Vũ Các, một mình mang theo Hoa Huân Nhiên chạy.

Ngược lại mặc kệ có hay không cái hiệu quả này, Lâm Phong con mắt chính là để cho Yên Vũ Các càng loạn càng tốt, hần tốt từ đó phát hiện kẻ hở, tra ra Thiên Tuyệt đám người có hay không tại Yên Vũ Các trong tay.

Cái thứ hai con mắt chính là các loại (chờ) ly khai nơi đây sau đó mới xem xem có thể hay không từ bọn họ trong miệng đào ra hữu dụng tin tức.

Từ hần ly khai nhánh động, đi vào thạch thất cứu người, rồi trở về, trước sau bất quá thời gian uống cạn nửa chén trà, đợi hần trở lại cái kia nhánh động chính hần không biết bên trong trận pháp ẩn dấu tốt về sau, cái kia hơn mười tại mấy khác nhánh động suu tầm Yên Vũ Các đệ tử mới vừa suu tầm hết đi ra.

Cái kia mười mấy người thương nghị một phen sau cũng hướng ngoài động mà đi, Lâm Phong mỉm cười, đứng dậy triệt hồi trận pháp, ẩn dấu hảo chính mình khí tức, theo sát tại cái kia mười sáu lưng người hướng ra ngoài bước đi.

Nơi này đã thoát ly cây đuốc khu vực, bên trong động đen kịt một màu, mặc dù những thứ này tiên thiên tam trọng cao thủ đều có thể nhìn ban đêm, nhưng bọn hắn ai cũng sẽ không nghĩ tới Lâm Phong không chỉ có không hề rời đi, ngược lại còn cùng sau lưng bọn họ.

Cứ như vậy hướng ra ngoài đi hên khoảng trăm trượng, đi tới sơn động chỗ hẹp nhất, nơi này chỉ chứa hai người đi song song, hơn mười người kia lập tức xếp thành một đội, dạng này dễ đi hơn một. Bất quá bọn hắn lại không nghĩ rằng, Lâm Phong các loại (chờ) hơn mười cơ hội này.

Đội mấy người lại đi về phía trước mấy trượng về sau, Lâm Phong đột nhiên phát lực, thân ảnh lóe lên liền đến cuối cùng một cái Yên Vũ Các đệ tử bên người, đồng thời một ngón tay tại người kia huyết ngù bên trên, lại nhẹ nhàng đưa hất đỡ lấy, không cho hắn phát ra cái gì thanh âm.

Sau một khắc, hắn cùng với cái kia bị bắt tỉnh Yên Vũ Các đệ tử cùng nhau tiêu thất, tiến nhập Không Thiên Chuông.

Không Thiên Chuông bên trong, Lâm Phong trước kiểm tra một lần lúc trước thu vào tới bốn người trạng thái, gặp không thành vấn đề về sau, rất nhanh cúi xuống cái kia Yên Vũ Các đệ tử trên người y phục, đem đeo vào trên người mình, sau đó hơi chuyển động ý nghĩ một chút, ly khai Không Thiên Chuông, lúc này mấy người trước mặt mới đi ra khỏi không đến ba trượng, mỉm cười, bước gấp mấy bước theo sau.

"Mặc hộ pháp, người cảm thấy cái này tiến đến nhìn coi hội là ai?" Đi ở phía trước cái thứ hai, nhìn qua hơn 40 tuổi vóc dáng hỏi.

Đi tuốt ở đằng trước người kia hơi hơi trầm ngâm sau nói: "Theo ta suy đoán chắc là Thiên Minh tông người."

"Thiên Minh tông? Vì sao?" Vóc dáng không hiểu hỏi.

"Người suy nghĩ một chút, người đến có thể ở ta Các chủ thủ hạ rất nhanh đào tẩu, cái này rõ ràng hắn tu vi... ít nhất ... Đạt được Ngưng Hồn cảnh, bằng không không có nhanh chóng như vậy tốc độ." Đầu lĩnh Mặc hộ pháp phân tích nói: "Theo ta được biết, thất đại môn phái trừ Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện bên ngoài, hắn Tông cũng không có cửa Ngưng Hồn cảnh cao thủ."

"Nhưng này làm sao rõ là Thiên Minh tông người cái gọi là đây? Vì sao không phải Ma Hồn điện người đâu?" Vóc dáng tất nhiên không hiểu mở miệng hỏi.

"Không phải là Ma Hồn điện, bởi vì... . Ngạch, người đừng hỏi nhiều như vậy, có một số việc biết được quá nhiều đối các người không có chỗ tốt." Cái kia Mặc hộ pháp tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì, lập tức đổi miệng đem vóc dáng quát lớn một trận.

"Là, là, Mặc hộ pháp là."

"Tốt, đừng nói nhảm, đi nhanh lên."

Dọc theo đường đi, mười mấy người này cũng sẽ không tiếp tục, chỉ ở vui đầu hướng ra ngoài đi vội, Lâm Phong tự nhiên cũng sẽ không ngốc đến đi tìm tiếng người, vừa nghĩ chính mình tâm sự, vừa đi theo những người này đi vội.

Người vô tâm người nghe hữu ý, cái kia Mặc hộ pháp mặc dù đứng lúc phản ứng, không có ra nguyên nhân, bất quá Lâm Phong làm mất đi hắn trong lời nói nghe ra một mặt nghe, suy đoán có thể là Ma Hồn điện đã ở Yên Vũ Các có ẩn ý nào đó.

Xem ra cái này Thất Đại Môn Phái đều các hoài quỷ thai đã lâu, lần này đoạt bảo đại hội đem có thể trở thành Thất Đại Môn Phái đại chiến đạo hòa tằm, lần này sự kiện sau không chừng Thất Đại Môn Phái ở giữa bài danh sẽ đến một lần đại tẩy bài.

Bất quá những thứ này đều không phải là hắn chỗ quan tâm, đối với hắn đến, quân hắn Thất Đại Môn Phái ai làm lão đại, chỉ cần không chọc tới hắn liền cái gì cũng được, nếu là dám chọc giận hắn, không bất kể hắn là cái gì môn phái, bao lớn thế lực, đều muốn cẩn thận đo sức đến.

Ước chừng nửa nén hương công phu, phía trước xuất hiện một tia tia sáng, nhanh đến cửa động.

Lâm Phong thu hồi tâm tư, bắt đầu làm lên chuẩn bị, sợ vạn nhất bị người phát hiện có thể kịp thời phản ứng.

Đội theo mọi người bước ra cửa động cái kia giản dị ảo trận về sau, khách khí mặt chỉ có lúc trước mang đi Hoa Huân Nhiên lão giả kia mang theo mấy người đứng ở nơi đó. Lâm Phong trong lòng cười thầm. Hiên nhiên phần lớn người đều đã đi khắp núi suu tầm chính mình tung tích đi thôi.

Gặp Lâm Phong đám người đi ra, lão giả kia nhíu mày, lạnh lùng quát hỏi: "Các người ở bên trong cái nhánh động cũng không tìm được người sao?"

"Hồi bẩm Từ trưởng lão, không có!" Cái kia dẫn đầu Mặc hộ pháp vội vàng khom người đáp.

Còn lại người các loại (chờ) dù chưa, nhưng là từng cái cúi đầu cúi người, không dám nhìn thẳng cái kia Từ trưởng lão, Lâm Phong sợ bị người nhận ra, tự nhiên cũng theo mọi người, giả trang ra một bộ lễ độ cung kính dáng vẻ.

"Đừng ở chỗ này giống như đầu gối đứng, nhanh lên tản ra đến chung quanh tìm người cho ta đi." Mặc dù đáp án này đã ở lão giả trong dự liệu, bất quá nghe được hồi đáp vẫn là một hồi nổi giận, lập tức gầm lên một tiếng.

"Đúng."

Tại đầu lĩnh Mạc hộ pháp bằng lòng một tiếng về sau, Lâm Phong cũng theo mọi người cùng rời đi son động miệng.

"Chờ một chút."

Ngay tại Lâm Phong đám người đi ra mười trượng trở lại lúc, cái kia Từ trưởng lão đột nhiên một tiếng quát lớn.

Lâm Phong trong lòng cả kinh, lúc này thần tình rùng mình: Lê nào hấn phát hiện ta? Đồng thời toàn thân long khí trong nháy mắt bày kín toàn thân, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Dùng dao mổ trâu cắt tiết gà (chữ vạn đổi mới cầu đặt)

"Từ trưởng lão, ngài còn có gì phân phó?" Mạc hộ pháp cũng không có phát hiện phía sau Lâm Phong dị thường, nghe vậy vội vàng xoay người cung kính. Từ trưởng lão khom người khom lưng.

"Người tên là gì?"

Từ trưởng lão không để ý tới Mạc hộ pháp, ngón tay hướng Lâm Phong trên người một ngón tay, đồng thời thân thể du hướng Lâm Phong đối trên đi.

"Ngựa đần, thật bị phát hiện."

Lâm Phong thầm mắng một tiếng, cũng không đáp lời, lập tức thân hình khẽ động, hướng lẩn người mà đến Từ trưởng lão nghênh đón, đồng thời trong tay nhiều một thanh kim quang lập lòe trường thương!

"Hỗn đần, quả nhiên là giả." Từ trưởng lão thấy thế giận dữ, vừa rồi hấn chỉ là trong lúc lơ đãng nhận thấy được Lâm Phong khí tức rất mơ hồ, trong lòng có nghi hoặc muốn muốn biết rõ ràng chuyện gì xảy ra mà thôi, lúc này thấy Lâm Phong thủ nhận vũ khí, biết mình hoài nghi là đối. Lúc này từ trong trữ vật giới chỉ thủ nhận một thanh hạ phẩm pháp khí cấp bạc bảo kiếm.

"Thằng nhóc ngươi muốn chết!"

Mặc dù lấy hấn lĩnh hồn chi lực vô pháp tra xét đến Lâm Phong tu vi, nhưng Từ trưởng lão cũng không cho rằng Lâm Phong cái này mới nhìn qua chỉ có chừng ba mươi tuổi người lại là Ngưng Hồn cảnh cao thủ.

Hấn thấy Lâm Phong sờ đi không nắm chặt chạy trốn, nhất định là bởi vì biết tốc độ của hấn so không chính hấn một Ngưng Hồn cảnh cao thủ, cho nên muốn Lây tiến làm lùi.

Từ trưởng lão khoe miệng lộ ra một tia khinh thường, bảo kiếm trong tay tùy ý vung lên, một đạo sắc bén kiếm khí thuận thế hướng Lâm Phong vỗ tới.

"Đêch, chuyện gì xảy ra?"

"Thằng nhóc này là giả?"

"Mẹ, cái kia lão Bát chạy đi đâu?"

"Cái này còn dùng à, nhất định là bị thằng nhóc này giết chết."

"Đám cùng Từ trưởng lão động thủ, hấn đây là đang muốn chết."

". . ."

Những thứ này Yên Vũ Các các đệ tử thấy thế cũng toàn bộ phản ứng kịp, đủ loại tiếng mắng chửi nhao nhao vang lên.

Lâm Phong không không đi quan những người kia nghị luận tức giận mắng, hấn biết rõ lúc này tình cảnh, hiện nay nơi đây tuy chỉ có cái này Từ trưởng lão

một cái Ngưng Hồn cảnh cao thủ, nhưng Tư Không Lăng bọn họ lúc này tuyệt đối sẽ không rời quá xa, nếu như không thể rất nhanh giải quyết hết cái này Từ trường lão, các loại (chờ) Tư Không Lăng nghe được động tĩnh hồi viện, vậy mình liền sẽ rơi vào bị động.

Nhất định phải một chiêu chế địch.

"Liệt Không Đế Huyết!"

Long khí rút vào Bàn Long Thương, ám kim sắc mũi thương lập tức xuất hiện một đoàn kim quang, theo hấn rung cổ tay, kim quang ly khai đầu thương, trong nháy mắt kéo dài biến thành một cây dài đến bảy tám trượng, thành thân người thể phẩm chất, kim quang lập lòe, hiện ra hết bá khí kim sắc cự thương.

"Cái này. . . Đây là cái gì?"

"Ngưng khí thành thương? Cái này. . . Đây là cái gì đẳng cấp chiến kỹ a!"

Đang ở đặc ý Từ trường lão đột nhiên nhìn thấy cái này đạo cự đại Kim Thương hướng chính mình đâm tới, cảm thụ được nó truyền đến loại kia không thể địch nổi bá khí, trong lòng giật mình, trong miệng vội vàng hét lớn một tiếng: "Hồn hiện!"

Theo hấn thoát âm rơi xuống, chỉ thấy sau lưng của hấn đột nhiên xuất hiện một đầu dài đạt đến tám thước đậm thanh sắc Xà Ảnh.

"Hoàng cấp ngũ phẩm nguyên hồn. Rác rưởi!"

Lâm Phong cái này khinh thường thanh âm truyền vào Từ trường lão trong tai, càng làm cho hấn vừa kinh vừa sợ, bảo kiếm trong tay bỗng giờ lên, triệu tập trong cơ thể toàn bộ nguyên khí rơi vào trong kiếm.

Phía sau hấn thanh xà nguyên hồn đã ở đồng thời thân thể một hồi có quy luật vận vẹo, sau đó chỉ thấy từng cổ một thiên địa linh khí theo nó vận vẹo tiến vào Từ trường lão bảo kiếm trong tay bên trong.

Lúc thì xanh mù nhấp nháy, Từ trường lão bảo kiếm trong tay thượng xuất hiện một đạo thanh sắc kiếm cương, theo hấn động tác, cái kia đạo dài khoảng hai trượng thanh sắc kiếm cương tấn mãnh hướng không trung nhanh đâm mà đến thật lớn Kim Thương nghênh đón.

Lâm Phong trong tay Bàn Long Thương tùy ý vung lên, ngăn trở trước đó Từ trường lão bỏ tới đạo kiếm khí kia, sau đó thân hình bạo khởi, Bàn Long Thương thẳng tắp hướng Từ trường lão ngay ngực đã đâm đi.

Từ trường lão mới đưa kiếm cương bỏ đi ra đón đỡ không trung cái kia khủng bố kim sắc cự thương, lại gặp Lâm Phong Bàn Long Thương lóe u mịch hàn quang hướng chính mình ngay ngực đâm tới, trong lòng hoảng hốt, muốn tránh né đã tới không kịp, tâm ý khê động, phía sau thanh sắc nguyên hồn du được bay qua đầu hấn, cuộn cuộn lấy cấp tốc hướng Bàn Long Thương đánh tới.

"Oanh" một tiếng vang thật lớn chấn đắc bên cạnh quan chiến Yên Vũ Các màng nhĩ mọi người đau nhức, tâm thần đại chấn, dẫn bọn hấn phục hồi tinh thần lại lúc, đã thấy Từ trường lão khoe miệng đã quai thượng một vết máu, sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy.

"Xuy" một đạo không đến thanh âm lần nữa truyền vào mới vừa lấy lại tinh thần trong tai mọi người, vội vàng nhìn lại.

Lâm Phong trong tay Bàn Long Thương tại một thương đâm tẩn ra thanh xà nguyên hồn sau không trở ngại chút nào đâm vào Từ trường lão bụng. Một thương này vốn là chạy miệng ngực đi, lại bị thanh xà nguyên hồn ngăn cản một chút, phương hướng thoáng phiên diện, độ mạnh yếu cũng giảm thiểu một.

Bất quá bị Bàn Long Thương cái kia Long Thiết hình mũi thương đâm vào bụng, phỏng chừng coi như cái này Từ trường lão không chết, hấn đan điền cũng tất nhiên sẽ bị phế, từ nay về sau cũng liền biến thành một phế nhân.

"A. . ."

Từ trường lão vừa mới bởi vì kiếm cương cùng kim sắc cự thương va chạm mà bị chấn thương nội phủ, lúc này đang ở vận khí áp chế trong cơ thể cuộn cuộn khí huyết, nhưng không nghĩ hấn nguyên hồn tự nhiên liền Lâm Phong một kích đều không đỡ được đã bị đánh tan. Đột nhiên cảm giác vùng đan điền truyền đến đau đớn một hồi, nhện không được trong miệng hét thảm một tiếng, thân thể theo Lâm Phong đem Bàn Long Thương rút ra mà âm âm ngã xuống đất.

"Không tốt Từ trường lão gặp nguy hiểm!"

"Mọi người cùng nhau xông lên."

"Vì Từ trường lão báo thù, tiến lên!"

". . ."

Ở lại cửa động mười mấy cái Yên Vũ Các đệ tử từng cái rêu rao lên thủ nhận vũ khí một chỗ hướng Lâm Phong vây công tới, chỉ có cái kia Mạc hộ pháp thì là nhân cơ hội đi tới Từ trường lão bên người, một thanh ôm lấy bụng chỗ có cái lớn lỗ máu Từ trường lão cấp tốc lên núi lễ Phật bên trong động chạy đi.

Đối với những thứ này vậy công tới Yên Vũ Các đệ tử, Lâm Phong căn bản không để vào mắt, mấy ngày hôm trước tại hắc tu vi chưa đột phá lúc đều có thể một người độc chiến hơn mười cái Bắc Minh giáo tiên thiên tam trọng cao thủ, huống chi hiện tại người ở đây số ít hơn rất nhiều, lại bây giờ hắc tu vi càng là siêu việt trước đó không chỉ gấp mấy lần.

Đội mọi người đánh tới trước mặt, một chiêu Hoàn Hảo Thiên Quân, đem Bàn Long Thương làm côn sử dụng, một vết kim quang xẹt qua, kêu thảm liên miên tiếng vang lên.

Thu thương.

Nhìn cũng không nhìn lẫn lộn đầy đất kêu thảm thiết Yên Vũ Các đệ tử, Lâm Phong thân ảnh lóe lên, tiêu thất trong bóng đêm.

Hắn biết rõ vừa rồi sử dụng một chiêu kia Liệt Không Đế Huyết lúc, xuất hiện thật lớn Kim Thương nhất định sớm đã kinh động phụ cận Tư Không Lăng đám người, ngay mới vừa rồi, hắc linh hồn chi lực cũng cảm thụ được Tư Không Lăng khí tức xuất hiện ở ba dặm bên ngoài, đang theo sơn động mà đến.

Đối với một cái Tư Không Lăng, coi như là đối đầu hắn cũng có nắm chặt đánh bại, mấu chốt là đối phương còn có ba cái Ngưng Hồn cảnh sơ kỳ cao thủ, nếu là bị bốn người này cuốn lấy, coi như hắn cuối cùng có thể thoát thân, đó cũng là nhất kiện vô cùng phiền phức sự tình.

Lại trước mắt hắn nhất chuyện trọng yếu là tìm đến Thiên Tuyệt Lạc Ly đám người hạ lạc, đưa các nàng an toàn cứu ra, không có thời gian ở chỗ này bởi Yên Vũ Các nhiều người hao tổn nữa.

Vùng này mặc dù núi cao rừng rậm, lại là buổi tối, nhưng đối với Lâm Phong như vậy cao thủ đến, quả thực liền như giẫm trên đất bằng, đem tốc độ nhắc tới nhanh nhất, không đến thời gian đốt hết một nén hương liền chạy ra khỏi gần năm mươi dặm địa.

"Tàn Dao?"

Chạy nhanh bên trong Lâm Phong đột nhiên phát hiện phía trước có người tại triều cạnh mình chạy như bay đến, linh hồn chi lực tìm tòi phía dưới phát hiện là Tàn Dao, người này chính nhất khuôn mặt lo lắng mê đầu chạy như điên.

"Xem ra hắn là chứng kiến ta vừa rồi sử dụng Liệt Không Đế Huyết lúc xuất hiện Kim Thương." Lâm Phong mỉm cười, trước mặt hướng Tàn Dao chạy gấp tới.

"Ta trở về, đừng chạy."

Lâm Phong đột nhiên này một tiếng, đem Tàn Dao dọa cho giật mình, vô ý thức dừng bước lại, cũng nhanh chóng đem cái kia thanh Đoạn Dao thủ nhận, bày ra chiến đấu tư thế.

"Chớ khẩn trương, là ta."

"Ách, công tử, là. . . là. . . Người. . . Trở về!"

Từ Tàn Dao vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ khẩu khí bên trong, Lâm Phong nghe được hắn đối mình quan tâm, không khỏi trong lòng ấm áp, bước nhanh đi tới trước mặt hắn, cười nói: "Người cho rằng chỉ bằng những cái này phế vật cũng có thể lưu đến ở bản công tử sao?"

"Hắc hắc, đó là, đó là, hắc hắc!"

Tàn Dao từ vừa mới bắt đầu nhìn thấy cái kia thanh kim sắc cự thương lên, cũng biết Lâm Phong đang cùng người chiến đấu, cái này Kim Thương hắn đã gặp một lần, đương nhiên sẽ không xa lạ.

Lúc đó vừa nghĩ tới trước đó nhìn thấy hai cái Ngưng Hồn cảnh cao thủ, Tàn Dao trong lòng khẩn trương, cũng mặc kệ chính mình đi có thể hay không giúp được một tay, liền vội vã hướng cự thương xuất hiện phương hướng chạy như điên tới, đồng thời trong lòng còn một mực tại cầu xin, hy vọng Lâm Phong không nên gặp chuyện xấu.

Lúc này thấy đến Lâm Phong bình yên vô sự đứng ở trước mặt mình, Tàn Dao tự nhiên là mừng rỡ vạn phần, thậm chí đều kích động đến không biết nên cái gì.

Lâm Phong đột nhiên khẽ cau mày, hắn phát hiện tại Tàn Dao phía sau lại lịch lann trước lúc đột nhiên xuất hiện mấy bóng người, vội vàng tự tay lôi kéo Tàn Dao, nhẹ giọng nói: "Không được, có người đến, chúng ta tránh một chút."

Tàn Dao còn chưa kịp phản ứng đã bị Lâm Phong một thanh kéo hướng trên núi chạy đi, sau đó một cái nữa đại thụ bên cạnh dừng lại lúc, hắn mới hoàn toàn minh bạch là chuyện gì xảy ra.

"Ẩn núp đừng nhúc nhích, chắc là tại hầm mộ bên kia Bát Đại Môn Phái người, bọn họ vậy cũng phát hiện trước đó ta huyền hóa ra tới cái kia thanh Kim Thương, chạy tới điều tra."

Tàn Dao nghe vậy đầu, hắn không biết người đến có còn xa lắm không, không dám tùy tiện mở miệng.

Mấy chục giây về sau, Tàn Dao mới tại ngoài mười mấy trượng nhìn người tới đáng đáp, là bốn cái bảy tám chục tuổi lão giả, bốn người này chia làm hai tốp, giữa bọn hắn cách xa nhau không đến mười trượng, song phương tựa hồ là ai cũng không muốn lý do ai giống như, chỉ lo vội đầu chạy gấp.

Từ bọn họ không có trên người bộc phát ra mạnh mẽ khí tức xem, cũng đều là Ngưng Hồn cảnh cao thủ, Tàn Dao càng là liền cũng không dám thở mạnh một chút, sợ một không cẩn thận liền bị người phát hiện.

Thật hẳn lo lắng là dư thừa, Lâm Phong sớm đã dùng linh hồn chi lực đưa hẳn khí tức cắt đứt, lúc này trừ phi có linh hồn chi lực tại Lâm Phong phía trên người mới khả năng phát hiện bọn họ tồn tại.

Dưới núi bốn người này rõ ràng không phát hiện chút gì, bọn họ chỉ lo vội vã hướng Lâm Phong trước đó cùng Từ trường lão chiến đấu son động bên kia chạy đi.

Mang bốn người đi xa, Lâm Phong rút lui hồi bộc lại Tàn Dao linh hồn chi lực, bất quá cũng không có thu hồi linh hồn chi lực, mà là thuận thế phô khai tại phụ cận trong núi rừng tìm tòi.

Sau một khắc, thoả mãn thu hồi linh hồn chi lực, kéo vẫn còn đang ngẩn ra Tàn Dao, mở miệng nói: "Còn đang suy nghĩ gì đấy? Người đi xa."

"Ách, công tử, ta xem bốn người này khí tức đều phi thường cường đại, chắc là Ngưng Hồn cảnh cao thủ, người bọn họ có phải hay không là Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện người đâu?"

"Tám chín không rời mười a!" Lâm Phong thần nhiên nói: "Mặc kệ bọn hắn, chúng ta đi thôi."

"Tốt, chúng ta bây giờ đi nơi nào?" Tàn Dao theo miệng hỏi một câu, sau đó lại như đột nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi tới: "Đối công tử trước người ở bên kia có hay không phát hiện cái gì?"

"Có vừa phát hiện, chẳng qua trước mắt còn không tốt, người trước tạm dừng hỏi." Lâm Phong lấy tay hướng bên phải trên núi một ngón tay, rồi nói tiếp: "Từ nơi này đi qua bên kia hẹn bốn năm cách mặt đất chỗ có một hang núi, người trước tiên đi nơi này chờ ta, ta đi một chút sẽ trở lại."

Vì không bại lộ Không Thiên Chuông, Lâm Phong bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là trước tiên đem Tàn Dao đẩy ra.

Tàn Dao không nghĩ ngờ gì, bất quá đã có lo lắng nói: "Công tử người chẳng lẽ lại muốn đơn độc đi vào đuổi kịp vừa rồi bốn người kia?"

Nhìn thấy Tàn Dao lo lắng ánh mắt, Lâm Phong trong lòng có áy náy, bất quá hết cách rồi, Không Thiên Chuông bí mật quá lớn, cái này đem quan hệ đến hẳn có thể không thể hồi đại thế giới bảo kiếp trước huyết cừu tới đại bại, hẳn tuyệt đối sẽ không đơn giản để cho bất luận kẻ nào biết được.

"Không phải, ta vừa rồi bắt mấy cái đầu lưỡi, trước đó tình huống khẩn cấp, đem người nhét vào một cái địa phương bí mật, vì lý do an toàn, ta một người đi đem người mang đến là tốt rồi, người. . ."

"Công tử, người đừng, Tàn Dao minh bạch, ta cái này qua bên kia son động chờ người, chính người chú ý an toàn." Tàn Dao hết lời lập tức xấu hổ xoay người hướng Lâm Phong chỉ phương hướng vội và đi.

"Huynh đệ, đối không được, không phải ta không tin mặc cho người, ta cũng thực sự bắt đắc dĩ. Ai. . ." Lâm Phong đối lấy Tàn Dao bóng lưng nỉ non một câu về sau, cũng xoay người rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Muốn nhìn thái giám làm sao đi tiểu một chút

Đồng phương ẩn hiện ngân bạch sắc, Trường Kỳ son một chỗ vô danh son động bên trong.

Lâm Phong tới hồi hai chuyển mới đem trước tại son động cứu ra người tuổi trẻ kia, cùng với Hoa Huân Nhiên còn có bị hắn chop tới ba cái Yên Vũ Các đệ tử toàn bộ dời đến son động.

"Công tử, thằng nhóc này là ai ở đâu?" Tàn Dao nhìn mặt đất năm người, ba cái Yên Vũ Các đệ tử bằng quần áo cùng trang sức hẳn có thể nhận ra, cô gái trẻ kia nàng cũng có thể đoán được chính là trước đó bị bắt Lạc Hoa cốc Hoa Huân Nhiên, duy chỉ có thanh niên nhân này hẳn chưa thấy qua.

"Ta cũng không biết hắn là ai, trước đó hắn cũng trốn bên kia rình coi Yên Vũ Các người, xem ra tựa hồ cùng Yên Vũ Các có cừu oán, về sau bị phát hiện, tiện đường đã đem hắn cứu ra."

Lâm Phong lắc đầu, sau đó ở một cái Yên Vũ Các đệ tử đầu vỗ một chưởng, cái kia nguyên bản hôn mê người đột nhiên động một cái, hai mắt cũng theo

đó mở, nhìn thấy trước mắt Lâm Phong cùng Tàn Dao, lộ ra vẻ mặt mê hoặc.

"Dì, đây là nơi nào? Ta tại sao lại ở chỗ này?"

"Hắc hắc, nơi này là Địa Phủ, người chết, tự nhiên ở chỗ này!"

"Địa Phủ? Ta chết?" Người kia trong ánh mắt xuất hiện lau một cái bi phẫn, đkm lão tử không phải ở thạch thất bên trong trông coi cái kia đàn bà à, làm sao lại chết đây? Đột nhiên nhìn thấy Tàn Dao trên mặt cười xấu xa, lập tức minh bạch bị lừa gạt, lúc này cả giận nói: "Người dám gạt ta, nhanh đây là nơi nào?"

"Nha, hán nương còn nghe, " Tàn Dao khinh thường nhắm mắt liếc mắt, sau đó khuôn mặt nghiêm, nói: "Người bây giờ ở trong tay ta, làm sao, có phải hay không gần cột ngựa, là không phải là muốn lão tử giúp người thả lỏng."

"A, các người là ai, tại sao muốn bắt ta, các người biết ta là ai?" Người kia đầu tiên là trong lòng cả kinh, sau đó nghĩ đến thân mình phẫn, nhìn nữa Tàn Dao mới tiên thiên tam trọng trung kỳ, chính hán thì là tiên thiên đỉnh cao tầng ba, không khỏi khẩu khí lại cường ngạnh.

"Người là ai ăn thua gì tới lão tử, người một cái Yên Vũ Các đệ tử còn chưa xứng để cho lão tử biết tên người, về phần tại sao muốn bắt người nha, hắc hắc, bắt người tự nhiên là nhìn người khó chịu, nghĩ kỹ tốt dần vật dần vật người."

Tàn Dao lấy, trong ánh mắt lộ ra một tia hung ác, trên mặt càng là hiện lên lau một cái tàn nhẫn vui vẻ, còn cố ý là lưỡi như khát máu mãnh thú liếm liếm môi.

Hán cái dạng này thấy Lâm Phong quả muốn cười, nhìn không ra Tàn Dao người này mặt ngoài như thế tục tăng, vẫn còn có dạng này chơi tâm.

Bất quá cái kia Yên Vũ Các đệ tử cũng không phải nghĩ như vậy, bộ dáng như vậy rơi trong mắt hán để cho hán toàn thân lên một hồi cảm giác mát, sắc mặt cũng biến thành tái nhợt. Vừa rồi hán đã thử qua chính mình nguyên khí, phát hiện đan điền trống rỗng, một tia nguyên khí đều không nhắc nổi. Lúc này minh bạch cái này to hắc đại hán là lời nói thật, mình quả thật là rơi vào trong tay người ta.

"Thế nào, hiện tại đã biết rõ chính mình tình cảnh đi, muốn không bị khổ, liền ngoan ngoãn phối hợp công tử nhà ta, bằng không, hắc hắc, lão tử cũng không quan tâm bỏ sức thay người tốt nhất gần cột." "

"Hừ, ta minh bạch, các người nhất định là Bát Đại Môn Phái bên trong môn phái nào người đi, muốn cho ta bán đứng Yên Vũ Các, nằm mơ." Cái này Yên Vũ Các đệ tử cũng không ngốc, rất nhanh thì minh bạch Tàn Dao ý tứ, bất quá làm một tu võ người, cái này kiên cường vẫn có.

Hán cái phản ứng này từ lúc Lâm Phong trong dự liệu, cho nên mới tùy Tàn Dao hồ đồ một phen, con mắt tự nhiên là để cho Tàn Dao phá vỡ trong lòng người này phòng tuyến, lập tức cũng không nói gì, chỉ là nhân nhạ nhìn.

"Hắc hắc, tốt, ta thích có cột khí người, " Tàn Dao trên mặt cười xấu xa càng đậm, nói tiếp: "Vừa lúc lão tử mấy ngày nay tay có ngựa, liền sợ người quá kinh sợ, vậy lão tử sẽ không được chơi, như bây giờ thẳng nhóc, hắc hắc, lão tử ưa thích. Bất quá hy vọng người có thể nhiều nhẫn một hồi. Hắc hắc!"

Dứt lời, Tàn Dao quạt hương bỏ to bằng tay một tay lấy người này nhắc lên khỏi mặt đất đến, khát máu ánh mắt ở trên người hán quét tới quét lui, đồng thời còn không ngừng là lưỡi liếm môi, tựa hồ là mãnh thú đang ăn trước người tìm vị trí nào ngậm ăn, nhìn phi thường khủng bố.

"Người. . . Người muốn làm gì? Người mau buông!" Người này bị Tàn Dao ánh mắt xem trong lòng chột dạ, toàn thân run nhè nhẹ một chút, tiếng âm đều có run rẩy.

"Làm cái gì? Hắc hắc, tự nhiên là chơi ta muốn làm chuyện này." Tàn Dao con người bỗng nhiên co rút lại, ánh mắt định ở nơi này người đứng quần vị trí, trên mặt lộ ra một tia cười u ám ý.

"Ta từ tại nông thôn lớn lên, thường nghe trong thôn lão nhân trong cung thái giám đều là không có dân, ta một mực thật tò mò, thái giám này là thế nào đi tiểu một chút, hiện tại ta nghĩ bắt người thí nghiệm một chút, giúp ta còi ra cái nghi vấn này." Tàn Dao nghiêm mặt thượng âm hiểm cười càng đậm, ánh mắt trên tức nói tiếp: "Dạng này người nên không có ý kiến chứ! Hắc hắc!"

"Không, không, ta. . . Ta có ý kiến, ngách. . . Không. . . Không phải, người không thể dạng này, không thể dạng này." Cái này Yên Vũ Các đệ tử trong lòng kinh hãi, từ nơi này to hắc đại hán trong ánh mắt hán coi chừng người này tuyệt đối là ra làm được chủ, lúc này trong lòng phòng tuyến bốn hội, đkm nam nhân này nếu như không, cái kia sống còn có ý gì.

"Hắc hắc, ta vì sao không thể dạng này, vì sao không thể, vấn đề này từ tại ta trong đầu nghĩ hoặc hiện tại, ta hôm nay nhất định phải còi ra bí ẩn này, hắc hắc, người có thể muôn ngàn lần không thể kinh sợ a, người một kinh sợ công tử nhà ta khẳng định liền không cho ta đưa người thành thái giám, hắc hắc, phối hợp một chút ha."

"Không, không, ta phối hợp, ngách. . . Không đúng, ta không phải phối hợp người, ta là phải phối hợp công tử, đối, là phối hợp công tử nhà người." Cái này Yên Vũ Các đệ tử trong lòng phòng tuyến hoàn toàn bốn hội, người nam nhân nào cũng không muốn mất đi cái này làm nam nhân cơ bản nhất cũng là nhất đồ trọng yếu, mà cái gọi là đối Yên Vũ Các trung thành, chó má, cái kia có thể có chính mình nửa đời sau tính phúc tới có trọng yếu không?

"Đậu móa, người người này tại sao có thể như vậy chứ, ta cái này còn không có động thủ người liền kinh sợ, ai. . ."

"Được, Tàn Dao, tất nhiên hán nguyện ý hợp tác, người đã đem hán để xuống đi!" Lâm Phong nhân nhạ thanh âm cắt đứt Tàn Dao tiếp tục hồ đồ, đồng

thời cũng làm cho cái này Yên Vũ Các đệ tử thở phào một cái, đột nhiên cảm giác phía sau truyền đến một hồi cảm giác mát, nguyên lai sau lưng đeo mô hôi lạnh đã sớm đem y phục toàn bộ ướt nhẹp.

"Người tên là gì, tại Yên Vũ Các là thân phận gì?"

Lâm Phong lạnh lùng mở miệng thăm vấn.

"Ách, gọi Tăng Nghĩa, là Yên Vũ Các Hình đường chấp sự." Tăng Nghĩa lúc này nơi nào còn dám có chỗ giấu giếm, quỳ rạp trên mặt đất đầu cũng không dám hơi đánh một chút.

"Các người tại sao muốn bắt Lạc Hoa cốc Hoa Huân Nhiên?" Lâm Phong lười nhác nói nhảm nhiều, lãng phí thời gian, thẳng vào chủ đề.

"Ách, cái này là Các chủ tự mình hạ mệnh lệnh, chúng ta cũng không dám hỏi nguyên nhân, cho nên ta thật không biết." Đến nơi đây Tăng Nghĩa đột nhiên ngừng đầu, trong ánh mắt tràn ngập e ngại ý tứ hàm xúc, tựa hồ là sợ Lâm Phong không hài lòng đáp án này, sau đó vội vàng vội vã nói: "Bắt quá theo ta suy đoán, có phải là vì uy hiếp Lạc Hoa cốc cốc chủ đi, cái này Hoa Huân Nhiên theo là Lạc Hoa cốc chủ con gái tư sanh."

Lâm Phong hơi sững sờ, xem cái này Tăng Nghĩa dáng vẻ không giống đang nói láo, bắt quá hẳn không nghĩ tới Tư Không Lăng miệng gió vậy mà như thế chặt. Còn phía sau Tăng Nghĩa suy đoán bộ phận, trực tiếp bị hấn sơ xuất, bởi vì cái này không phải hẳn muốn biết đồ vật.

"Vậy các người sắp tới trừ bắt Hoa Huân Nhiên, có còn hay không bắt hấn môn phái người?" Đây mới là Lâm Phong quan tâm nhất vấn đề.

"Bắt hấn môn phái người?" Tăng Nghĩa hơi sững sờ, suy tư một chút, sau đó lắc lắc đầu nói: "Chưa từng nghe qua, chúng ta là hôm qua mới tới nơi đây, tất cả mọi người một mực tại bên trong hang núi kia ngây ngô, không có nghe có phái người đi bắt người đây này."

Lâm Phong khẽ cau mày, lập tức hỏi: "Các người là lúc nào từ Yên Vũ Các xuất phát tới nơi này?"

"Hai ngày trước xuất phát."

"Các người xuất phát thời điểm Tư Không Lăng cùng cái kia bốn cái Ngưng Hồn cảnh lão đầu có hay không cùng với các người?" Lâm Phong ánh mắt bắt đầu trở nên lẫm liệt.

"Các chủ cùng bốn vị trưởng lão đều là cùng chúng ta cùng đi, dọc theo đường đi chúng ta sợ bị người phát hiện hành tung, đều là ban ngày nghỉ ngơi, buổi tối mới chạy đi."

"Vậy các người Yên Vũ Các trừ Tư Không Lăng cùng cái này bốn trưởng lão bên ngoài, có còn hay không khác (đứng) Ngưng Hồn cảnh cao thủ?"

Lâm Phong trong lòng nổi lên một cỗ cảm giác mát mát, hẳn nhìn ra, cái này Tăng Nghĩa đều là lời nói thật, muốn thực sự là dạng này, Yên Vũ Các người liền không có thời gian đi bắt Thiên Tuyết các nàng, chỉ có có thể chính là bọn họ còn có hấn Ngưng Hồn cảnh cao thủ, cho nên vấn đề vừa hỏi ra, hẳn ánh mắt cũng gắt gao nhìn chằm chằm Tăng Nghĩa.

"Không có." Tăng Nghĩa lắc đầu, trong ánh mắt một mảnh thần nhiên, không giống nói sáo, sau đó lại sợ Lâm Phong không tin giống như tiếp lấy mở miệng nói: "Thật chúng ta Yên Vũ Các trước đây căn bản không có Ngưng Hồn cảnh cao thủ, là mười lăm năm trước Các chủ đột nhiên đạt được hiện tại bộ này tu luyện công pháp về sau, mới xuất hiện Ngưng Hồn cảnh cao thủ."

Lâm Phong cảm thấy một hồi thất vọng, đối với cái này Tăng Nghĩa hẳn là tin tưởng, kết hợp trước đó tại sơn động nghe trộm lúc Tư Không Lăng liền qua công pháp này là hấn mười lăm năm trước đạt được, tại mười lăm năm bên trong có thể xuất hiện năm cái Ngưng Hồn cảnh cao thủ, cái này ở cùng Nguyên Võ đại lục cái này linh khí thiếu thốn địa phương tới đã rất không dễ dàng.

Đến tận đây, Lâm Phong trong lòng hầu như đã bài trừ Yên Vũ Các bắt đi Thiên Tuyết đám người hiềm nghi, bắt quá điều này cũng làm cho trong lòng hẳn một hồi thất lạc, thật vất vả đạt được manh mối lại đoạn.

Hắn hiện tại trong não có loạn, kể tiếp lại không biết nên về phương hướng nào đi thăm dò tìm cái kia bốn cái bắt đi Thiên Tuyết đám người thần bí nhân hạ lạc.

Mặc dù hẳn đã đem mục tiêu tập trung tại Trường Kỳ sơn, có thể Trường Kỳ sơn có lớn hay không, cười cũng không, huống hồ lần này tới Trường Kỳ sơn nhân viên rất nhiều, thế lực phức tạp, chính mình vừa không có minh xác mục tiêu, muốn đối nhiều người như vậy từng cái bài tra, cái này độ khó tự nhiên sẽ rất lớn.

"Mặc kệ bao nhiêu khó khăn, ta đều nhất định phải tìm được các nàng." Lâm Phong sắc mặt đột nhiên trở nên kiên định, song quyền nắm chặt, song trong mắt lóe lên một đạo sắc bén ánh mắt: "Bất kể là ai, dám bắt ta Lâm Phong bằng hữu, ta nhất định sẽ làm cho các người biết hậu quả."

"Công tử, người xem cái gì đều nói cho ngài, ngài có thể hay không trả về, . . ."

"Không thể!" Tăng Nghĩa lời chưa hết, Tàn Dao lập tức thay Lâm Phong hỏi đáp: "Nói đùa, đkm thả người trở về, người quay đầu vẫn không thể lập tức đem chúng ta chuyện này nói cho Tư Không Lăng a, cái kia chúng ta lại không là liên nguy hiểm, người cho rằng chúng ta ngốc a."

"A, ngài yên tâm, tuyệt đối sẽ không, các người ngay tại lúc này thả ta, ta cũng không dám lại hỏi Yên Vũ Các, trở về chính là chịu chết, chúng ta Các chủ thù đoạn độc ác, hận nhất có người bán đứng hắn, ta muốn là trở về, tất nhiên sẽ sống không bằng chết."

Tăng Nghĩa lúc này mới nhớ tới Tư Không Lăng làm người, toàn thân một hồi run rẩy, sắc mặt thay đổi trắng bệch như tờ giấy.

"Đã ngươi đều đã biết chính mình hồi không đi, vì sao còn phải ta thả ngươi đây? Coi như ta thả ngươi, ngươi làm sao có thể xác định Tư Không Lăng sẽ không đập người truy sát ngươi đây?" Lâm Phong nghe vậy trong lòng hơi động, mình bây giờ thủ hạ không đang cần mấy cái làm việc vặt à, không bằng đã đem mấy người này thu.

"Ách. . . Công tử là, " Tăng Nghĩa nghe vậy sắc mặt buồn bã, hẳn biết Lâm Phong không sai, chính hắn trước đây chính là Yên Vũ Các Hình đường người, lấy hắn đối Tư Không Lăng giải, lúc này không chừng hắn chính đang hoài nghi mình đám người phản bội hắn, một mình đem Hoa Huân Nhiên cứu đi đây.

Muốn thực sự là dạng này, cái kia mặc kệ chính mình đi tới chỗ nào, khẳng định đều sẽ bị Yên Vũ Các cao thủ truy sát, về sau liền sẽ không có một ngày cuộc sống an ổn qua.

"Ta có thể cứu ngươi." Lâm Phong liếc mắt liền nhìn ra Tăng Nghĩa lúc này ý nghĩ trong lòng, lúc này mở miệng cho hắn một hy vọng.

"Thật? Công tử ngài nguyện ý cứu ta?" Tăng Nghĩa đại hỉ, bất quá lập tức sắc mặt u ám hạ xuống: "Ai, công tử ngài không biết, mấy năm qua này Yên Vũ Các tại Tư Không Lăng kinh doanh hạ thế lực đã phi thường khủng bố, coi như Thiên Minh tông phòng chừng đều không phải là đối thủ của hắn. Chỉ cần hắn muốn giết một người, ai cũng không thể chạy trốn."

"Chỉ cần ngươi nguyện ý trung thành theo ta, ta là có thể cứu ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Ngươi có thể bảo bản công tử thế nào

"Thật, công tử ngài thật có biện pháp cứu ta?" Tăng Nghĩa gặp Lâm Phong khẳng định, không giống mạnh miệng, trong lòng lập tức kích động, quản hắn theo ai, giúp ai làm việc, chỉ cần có thể mạng sống là được.

Gặp Lâm Phong đầu, Tăng Nghĩa không khỏi một hồi đại hỉ, con kiến hôi còn sống tạm bợ, huống chi là nhân, lúc này hai đầu gối quỳ xuống đất, cung kính nói: "Chỉ cần công tử ngài có thể làm cho Tăng Nghĩa mạng sống, Tăng Nghĩa phát thệ cả đời thuần phục công tử, vĩnh viễn không phản bội."

"Phát thệ liền miễn, ta không tin lời thề." Lâm Phong nhàn nhạt phát tay một cái, rồi nói tiếp: "Ngươi nếu muốn mạng sống nhất định phải ký huyết hồn khế ước."

"Huyết hồn khế ước?"

Tăng Nghĩa cùng Tàn Dao hai người đồng thời nghi hoặc nhìn Lâm Phong, bọn họ đều không nghe qua cái này huyết hồn khế ước là cái gì đông đông.

Lâm Phong mỉm cười, huyết hồn khế ước chính là một loại thượng cổ bí thuật, coi như trong đại thế giới cũng không có mấy người hiểu được sử dụng, Nguyên Võ đại lục người không biết cũng thuộc về bình thường.

Từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một khối đồ như máu ngọc bài, sau đó giải thích: "Đây là ta luyện chế huyết hồn ngọc bài, bên trong có ta linh hồn ấn ký, ngươi chỉ cần đưa ngươi tinh huyết nhỏ ở mặt trên, từ nay về sau, ta là có thể đi qua ngươi tinh huyết bên trong chỗ bao hàm cái kia một tia linh hồn khí tức biết ngươi đang ở đâu, đang làm cái gì, cùng với tùy thời có thể khống chế ngươi sinh mệnh."

Nghe xong Lâm Phong, Tăng Nghĩa cùng Tàn Dao hai người biểu tình khác nhau, Tàn Dao là vẻ mặt hiếu kỳ, Tăng Nghĩa thì là mặt xám như tro tàn, nếu như ký cái này huyết hồn khế ước, vậy thì đồng nghĩa với là đem chính mình mệnh giao cho đối phương trong tay, vậy mình liền hoàn toàn không có tự do đáng nói.

"Chính ngươi trước suy nghĩ thật kỹ một chút, là chuẩn bị tiếp thu Yên Vũ Các không ngừng nghi truy sát, vẫn là theo ta ký huyết hồn khế ước." Lâm Phong cũng không nóng nảy, hắn cũng biết quyết định này rất khó hạ.

Vì để Tăng Nghĩa đồng ý ký hợp đồng, Lâm Phong nói tiếp: "Ký huyết hồn khế ước đối ngươi tu vi không có bất kỳ ảnh hưởng gì, chỉ cần ngươi trung thành giúp ta làm việc, vĩnh viễn không phản bội, cái kia khế ước đối ngươi sinh mệnh cũng sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng gì. Còn có một, chỉ cần ngươi ký xong khế ước, ta liền sẽ để ngươi trong vòng 3 ngày ngưng hồn."

"A. . . Ba ngày ngưng hồn? Cái này. . . Cái này. . ."

Tàn Dao cùng Tăng Nghĩa hai người lần nữa đồng thời kinh hô, cũng là bất khả tư nghị trường mắt Lâm Phong.

"Không phải ba ngày, là trong vòng 3 ngày, nếu như ngươi vận khí tốt, có thể chỉ cần mấy canh giờ sau ngươi chính là Ngưng Hồn cảnh cao thủ." Lâm Phong lần nữa nhàn nhạt tung một cái mồi.

"Tốt, ta đáp ứng ngươi, ta ký huyết hồn khế ước." Hơi chút trầm tư về sau, Tăng Nghĩa quyết định, ngưng hồn, đây đối với mỗi cái người tu luyện mê hoặc đều là trí mạng, ngưng hồn về sau không chỉ có thực lực đại tăng, tối trọng yếu là thọ mệnh sẽ tăng trưởng ba trăm năm, đây là mỗi người đều tha thiết ước mơ chuyện, ai không muốn tại thế giới phồn hoa này bên trong nhiều sống mấy năm.

"Tốt, vậy ngươi liền rí máu đi." Lâm Phong lấy cầm trong tay huyết hồn ngọc bài đưa tới Tăng Nghĩa trước mặt.

Tăng Nghĩa cắn răng một cái, đem ngón giữa phóng tới trong miệng khê cắn, sau đó đưa ngón tay thượng giọt máu đến Lâm Phong trong tay huyết hồn ngọc bài bên trên.

Huyết hồn ngọc bài mặt ngoài hơi hơi hiện lên một đạo hồng quang, lập tức biến mất, đồng thời bắn ra một đạo nhàn nhạt mảnh khỏa huyết ảnh không có vào Tăng Nghĩa mi tâm.

Tăng Nghĩa đột nhiên cảm giác linh hồn mình chỗ sâu tựa hồ nhiều một thứ gì, mặc dù không biết đó là cái gì, nhưng hẳn biết từ nay về sau, hẳn Tăng Nghĩa sẽ trở thành người trước mặt này nô bộc, nghĩ được như vậy không khỏi trong lòng một hồi bi thương.

"Ngươi cũng không cần cảm thấy bi thương, chỉ cần ngươi trung thành làm việc cho ta, cái này hoặc giả cũng là ngươi tạo hóa." Lâm Phong nhàn nhạt thanh âm truyền vào Tăng Nghĩa lỗ tai, lại làm cho trong lòng hắn đập mạnh: Hắn làm sao biết ta suy nghĩ trong lòng? Lẽ nào đây chính là cái này huyết hồn khế ước tác dụng?

Lâm Phong câu nói tiếp theo lập tức còi ra hẳn nghi hoặc.

"Ngươi nghĩ không sai, đây chính là huyết hồn khế ước tác dụng, đi qua cái khế ước này, ta tùy thời có thể biết ngươi đang suy nghĩ gì."

"Cái này. . . Đây cũng quá thần kỳ a!" Tăng Nghĩa sững sờ không có, ngược lại là Tàn Dao phát sinh một tiếng thán phục,

"Tốt, như là đã ký hợp đồng, vậy ngươi sau này sẽ là người một nhà, đối với người một nhà, ta là xưa nay sẽ không keo kiệt." Lâm Phong lấy từ trong trữ vật giới chỉ xuất ra một khóa ánh vàng rực rỡ đan dược, nói tiếp "Ngươi nên nghe qua Ngưng Hồn Đan đi."

"Ngưng Hồn Đan!" Tăng Nghĩa cùng Tàn Dao hai người hai mắt đồng thời tỏa ánh sáng, đây chính là truyền bên trong thần đan ở đâu, theo chỉ cần có cái này Ngưng Hồn Đan, là có thể đề cao gấp đôi ngưng hồn tỷ lệ, đây là toàn bộ đại lục tất cả tiên thiên tam trọng người tu luyện tha thiết ước mơ đồ vật.

"Cảm a!" Lâm Phong đem Ngưng Hồn Đan đặt ở Tăng Nghĩa run rẩy lòng bàn tay, mỉm cười nói: "Ngươi trước cất xong đan dược, chỉ cần ngươi an tâm theo ta, về sau còn sẽ có so với cái này tốt nghìn lần vạn lần đồ tốt cho ngươi."

"Cảm ơn chủ nhân hậu tú!" Tăng Nghĩa phù phù một tiếng quỳ rạp xuống đất, dập đầu lạy ba cái liên tiếp, kích động nói: "Tăng Nghĩa nhất định sẽ vĩnh viễn đối chủ nhân trung thành tận tâm."

"Tốt, ngươi trước tạm, còn có việc để ngươi làm." Lâm Phong lấy chỉ chỉ mặt đất hai người khác Yên Vũ Các đệ tử, nói tiếp: "Hai người này ngươi biết đi, một hồi đợi bọn hắn tỉnh lại, ngươi nghĩ biện pháp để bọn hắn cũng giống như ngươi ký huyết hồn khế ước, sau đó ta sẽ giúp ngươi ba người các ngươi một chỗ ngưng hồn."

"Chủ nhân yên tâm, Tăng Nghĩa nhất định khiến bọn họ đồng ý ký hợp đồng."

"Ừm, ngươi bây giờ đưa bọn họ mang tới bên trong đi, còn lại liền giao cho ngươi." Lâm Phong lấy tay hướng bên trong sơn động chỉ chỉ.

Tăng Nghĩa lúc này một tay một cái ôm lấy mặt đất hai người, thí diên thí diên hướng bên trong sơn động chạy đi, hẳn đã đợi không kịp, thậm chí sớm hoàn toàn nhiệm vụ, sớm đạt được tha thiết ước mơ Ngưng Hồn cảnh.

"Đừng xem, nhìn ngươi cái này tiền đồ, " Lâm Phong gặp Tàn Dao hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chòng chọc Tăng Nghĩa bóng lưng, biết hẳn đang suy nghĩ gì, lập tức trên nói: "Chờ ngươi đến tiên thiên đỉnh cao tầng ba, đến lúc đó ta đưa ngươi một khóa Ngưng Hồn Đan là được."

"A. . . Công tử ngươi là thật?" Tàn Dao nghe vậy lập tức kinh hỉ kéo lại Lâm Phong tay, trong đôi mắt vậy mà kích động đến lệ quang lập loè.

"Đức hạnh, không phải là một khóa Ngưng Hồn Đan nha, người lớn như thế, về phần ngươi nha ngươi."

"Công tử a, ta tốt công tử a, ngài đây là hán tử no không biết hán tử đối đối ở đâu, ngài biết. . ."

Gặp Tàn Dao thanh này nước mũi một thanh lệ đáng vẻ, Lâm Phong một hồi ác hàn, tự tay đẩy ra hẳn kéo mình ông tay áo bàn tay to nói: "Đắc đắc, nhanh lên biến mất ngươi cái kia ác tâm nước mũi, còn có chính sự đây."

"Ai, ai, tốt, tốt!"

Tàn Dao trong lòng kích động cũng không biết làm như thế nào bày tỏ, hai tay giơ lên một hồi nơi đây sờ sờ, một hồi nơi đó chùi chùi, kết quả đem nước mắt nước mũi xóa sạch được về mặt đều là, xem Lâm Phong dở khóc dở cười.

"Chủ nhân, chủ nhân. . ."

Lâm Phong đang muốn đem trên mặt đất người tuổi trẻ kia cùng Hoa Huân Nhiên cứu tỉnh lúc, bên trong sơn động đột nhiên truyền đến Tăng Nghĩa kích động tiếng quát tháo.

"Làm sao?" Lâm Phong nhíu mày.

"Ách. . ." Tăng Nghĩa gặp Lâm Phong tựa hồ có không cao hứng, vội vàng giải thích: "Bẩm báo chủ nhân, là như thế này, hai người bọn họ đã bằng lòng muốn ký huyết hồn khế ước, thuộc hạ trong chốc lát vui vẻ, cho nên. . ."

"Há, vậy thì tốt, để cho bọn họ đi tới a!" Kết quả này từ lúc Lâm Phong trong dự liệu, làm một người tại trong tuyệt vọng đột nhiên chứng kiến hy vọng, lại hy vọng này phía sau còn có một cái để cho hân tha thiết ước mơ chỗ tốt tồn tại, không ai có thể không động tâm.

"Đúng." Tăng Nghĩa bằng lòng một tiếng, lập tức thí diên thí diên chạy vào sơn động chỗ sâu, chỉ chốc lát liền mang theo hai người kia lại chạy đến.

Lâm Phong cũng không có nhiều, trực tiếp xuất ra huyết hồn ngọc bài để cho hai người nhỏ máu lên mặt trên.

Đội hoàn thành chuỗi này thủ tục về sau, lại lấy ra hai khóa Ngưng Hồn Đan cho bọn hắn, sau đó lại đi vào động chỗ sâu cho mỗi người bọn họ bố trí một cái hình tụ linh trận, để bọn hắn tại trong tụ linh trận ăn vào Ngưng Hồn Đan bắt đầu ngưng hồn, sau đó lại một người cho bọn hắn một bộ trí nhớ kiếp trước bên trong Huyền cấp lục phẩm công pháp, để bọn hắn bỏ qua nguyên lai Yên Vũ Các công pháp.

Sau nửa canh giờ, giao phó xong tất cả Lâm Phong mới về đến bên ngoài.

Mới vừa ra tới, nhìn thấy Tàn Dao ánh mắt, Lâm Phong lại là một hồi bạo mồ hôi.

"Người mẹ nó đừng như cái oán phụ giống như được không?" Lâm Phong thật rất không nói, không nghĩ tới giống như Tàn Dao dạng này con người sắt đá làm một khóa Ngưng Hồn Đan dĩ nhiên có thay đổi dạng này, âm thầm thở dài, xuất ra một khóa Ngưng Hồn Đan hướng hắn ném qua đi.

"Ách, không có. . . A, công tử người đây là cho ta? Ta. . ."

"Nhanh lên cất xong, khác (đừng) đkm giống như một đàn bà giống như, làm chính sự." Nhìn thấy Tàn Dao cái kia kích động dáng dấp, sợ hắn lại muốn dong dài cảm tạ cái gì nửa ngày, một câu nói đem cắt đứt. Sau đó không để ý đến hắn nữa, đi thẳng tới Hoa Huân Nhiên cùng người tuổi trẻ kia bên người, đem hai người đánh tỉnh.

"Ách"

Hai người đồng thời phát sinh một giấc mộng nghệ giống như thanh âm, sau đó mở mắt, Hoa Huân Nhiên vẫn còn ở về mặt mờ mịt đưa mắt nhìn quanh, người tuổi trẻ kia nhưng là hô một tiếng từ dưới đất nhảy lên một cái.

"Ai nha!"

Cái này nhảy lên rất cao, kết quả là bị thâm ý thức cùng vốn cũng không cao nhưng rất cứng rắn động tác đá đến cái tiếp xúc thân mật.

"Là người hỗn đản này, người muốn thế nào?" Một tay xoa ý thức thanh niên nhân đột nhiên ngấm gặp giống như cười mà không phải cười nhìn hắn Lâm Phong, một con khác tay không lập tức hướng Lâm Phong một mực, nghiêng răng nghiêng lợi gầm lên một tiếng.

Lâm Phong còn không có, Tàn Dao không làm, phần nộ quát: "Đêch, người cái này không có lương tâm đồ vật, công tử nhà ta mạo hiểm nguy hiểm lớn như vậy cứu người thẳng nhóc, đkm còn thứ nhất là mở miệng mắng chửi người, ta. . ."

"Người cái gì người, người một cái mới tiên thiên tam trọng gia hỏa người có thể bả bản công tử thế nào, ta. . ."

"Người cái gì người, người một cái mới tiên thiên tứ trọng gia hỏa người có thể bả bản công tử thế nào."

Thấy thanh niên nhân lớn lối như vậy đối đãi Tàn Dao, Lâm Phong trong lòng cũng hơi có chút tức giận, lúc này lạnh lùng trả lại hắn một câu nguyên thoại.

"Ách. . ." Thanh niên nhân bị Lâm Phong chặn được sưng sờ, lập tức hướng Lâm Phong nhìn lại."Dĩ" kinh dị một tiếng, vậy mà nhìn không ra tu vi, lập tức linh hồn chỉ lực hướng Lâm Phong tìm kiếm

"A. . ."

Thanh niên nhân giống như gặp quỷ giống như về mặt kinh hãi nhìn khác mỗi nhếch lên một tia kinh thường cười nhạt Lâm Phong, hai tay ôm đầu, giống như cực kỳ thống khổ.

"Không biết lượng sức, chỉ người như thế linh hồn chỉ lực cũng muốn tới tra xét ta tu vi, người lớn nhà người thế hệ không có dạy người tùy ý sử dụng linh hồn chỉ lực tại trên người người khác quét loạn là một kiện rất không lễ phép chuyện sao? Niệm tình người vì phạm lần đầu, tạm thời tha cho người một

cái mạng, nếu có lần sau nữa liền để người biến trắng sì."

Lâm Phong thanh âm rất lạnh, lạnh giống như từ vạn năm trong hầm băng truyền tới giống như.

Hắn có thể nhìn ra người trẻ tuổi này không phải người xấu, chỉ là có một loại rất nhiều quần áo lụa là trên người đều tồn tại khuyết điểm: Mất cao hơn ngạo khí. Đối với dạng này ngạo khí, Lâm Phong rất nhìn không quen, cho nên quyết định hảo hảo trị một chút hắn ngạo khí.

Quả nhiên, tuổi trẻ ánh mắt thay đổi, hắn là một người thông minh, lúc này nhìn bạch Lâm Phong thâm ý, hai tay hướng Lâm Phong làm một áp, biểu tình chăm chú nghiêm túc mở miệng nói: "Vừa rồi mạo phạm, rất xin lỗi, mời các hạ chớ trách!"

"Người không chỉ có muốn đối ta xin lỗi, người còn muốn đối hắn cũng xin lỗi." Lâm Phong thanh âm không còn băng lãnh, bất quá khẩu khí như trước rất đậm nhạt, bắt tay vào làm chỉ hướng Tàn Dao chỉ chỉ.

Thanh niên nhân ngược lại là lấy được thả xuống được, lúc này xoay người hướng Tàn Dao vái chào đem xin lỗi lặp lại một lần: "Vừa rồi tại hạ mạo phạm, rất xin lỗi! Mời các hạ chớ trách!"

"Xin lỗi cũng không cần, thật vừa rồi ta lão Dao cũng có không đúng, ha ha!" Tàn Dao vốn là cái thẳng tính, thích nhất bụng dạ thẳng thắn, lúc này hào sảng cười ha ha một tiếng, quạt hương bồ to bằng tay tại tuổi trẻ đầu vai trùng điệp vỗ một cái, sau đó hỏi: "Đối, ta gọi Tàn Dao, đây là nhà ta công tử, còn không biết huynh đệ người tên là gì chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Sương mù dày đặc càng ngày càng nặng (chữ vạn càng cầu đặt)

Thanh niên nhân bị Tàn Dao hào sảng tính cách cảm hoá, cũng sẽ không về nho nhã, trực tiếp mở miệng nói: "Ta gọi Hạ Hầu Hạo Nguyệt."

Tại Tàn Dao cùng Hạ Hầu Hạo Nguyệt hai người liên hệ tính danh lúc, Lâm Phong cảm thụ được một đạo sáng quắc ánh mắt chăm chú vào trên người mình, tùy theo nhìn lại, gặp Hoa Huân Nhiên chính nhìn không chuyển mắt nhìn mình chăm chăm.

Lúc này Hoa Huân Nhiên mặc dù bởi vì bị chứa ở trong túi vải mà quần áo, sợi tóc lộn xộn, trên gương mặt tươi cười cũng bị dơ hề hề, bất quá vẫn khó nén dung nhan tuyệt thế cùng xinh đẹp đáng người, đặc biệt quần áo bó sát người trang phục hạ cái kia một đôi thon dài đùi đẹp, cùng với cái kia thoáng loạ lộ bên ngoài một đoạn như đóa hoa sen ngó sen trắng nõn nhũn nhụi chân càng là chọc người hà tư.

Lâm Phong không có quá nhiều chú ý nàng tuyệt thế phong tư, nhân nhậ mở miệng nói: "Cô nương nhưng là Lạc Hoa cốc Hoa Huân Nhiên?"

"Ách, " Hoa Huân Nhiên mặt cười nhỏ bé hồng, vội vàng đem ánh mắt dời đi chỗ khác hắn nhìn, hơi ngượng ngập nói: "Ta là Hoa Huân Nhiên, công tử người biết ta?"

"Ha hả, không biết, chỉ là trước đó nghe qua mà thôi." Lâm Phong mỉm cười nói.

"Thì ra là thế!" Hoa Huân Nhiên thần sắc khôi phục bình thường, sau đó lại nhíu mày, nói: "Công tử có thể hay không nói cho ta biết, ta tại sao lại ở chỗ này, nhớ kỹ ta là theo Văn Thiết bọn họ đi trước Tam Môn bang, lúc đó đi tới phân nửa lúc đột nhiên liền cái gì cũng không biết."

"Ha ha, ta cô nương a, người làm sao cũng là Bát Đại Môn Phái đi ra người, người liền cái này cũng không biết đâu, cái kia Văn Thiết Văn Cương hai huynh đệ là cố ý lừa người đi ra, con mắt chính là đưa người giao cho Yên Vũ Các thỉnh công."

Tàn Dao là cái ngay thẳng người, lúc này đem trước đó kiến thức một tia ý thức đi ra.

"Cố Phong Nham tên hỗn đản này, không nghĩ tới hắn cũng dám mang theo Tam Môn bang phản bội ta Lạc Hoa cốc, may mà ta sư phụ đối hắn coi trọng như vậy." Hoa Huân Nhiên nghe xong Tàn Dao tự thuật sau này liễu dựng thẳng, nghiêng răng nghiêng lợi đáng về tựa hồ hận không thể ăn sống Cố Phong Nham đám người.

Loại chuyện như vậy là nhân gia Lạc Hoa cốc gia sự, Lâm Phong bọn người không tốt cái gì, mỗi một người đều chỉ thấy nổi giận đùng đùng Hoa Huân Nhiên, không ai.

"Huân Nhiên đa tạ công tử ân cứu mạng, xin nhận Huân Nhiên cúi đầu." Hoa Huân Nhiên thoáng bình phục một chút cảm xúc, sau đó hướng Lâm Phong

doanh doanh cúi đầu.

Lâm Phong khẽ khom người, sau đó phóng xuất một cỗ nhu hòa long khí đưa nàng nâng dậy, mỉm cười nói: "Hoa cô nương không cần đa lễ, bọn ta người tu luyện gặp chuyện bất bình. . ."

"Ha ha, công tử. Người. . . Người. . ."

Tàn Dao đột nhiên giống như nghe được trên thế giới buồn cười nhất cổ sự, lại cười liên thất lưng đều không thẳng lên được.

Cười một hồi, thoáng ngẩng đầu, gặp Lâm Phong cùng Hạ Hầu Hạo Nguyệt đều mê hoặc đang nhìn mình, đặc biệt Lâm Phong trong ánh mắt còn mang theo một tia bất thiện, Tàn Dao cố nín cười, mở miệng nói: "Người công tử kia, người xưng hô này không đúng. Xưng hô này hần. . ."

Nói chỗ này Tàn Dao lại nhìn không được che miệng, đã thấy Lâm Phong ánh mắt trở nên lạnh lẽ, tâm thần chấn động, không còn dám làm cho Lâm Phong, sợ hần tức giận, lúc này không còn dám cười, ngượng ngùng nói: "Đồng Doanh quốc những cái kia lăng nhân đang đùa giỡn nữ tử lúc đều hô Hoa cô nương."

Lâm Phong đột nhiên tỉnh ngộ, cái này hần cũng biết, cha hần nhưng là quanh năm cùng Đồng Doanh Uy Di giao tiếp người, hần làm sao lại không biết những thứ này, chỉ là trong chốc lát không có chú ý mà thôi.

Có không trả ý tứ hướng Hoa Huân Nhiên đầu đi một cái ánh mắt áy náy: "Hoa. . . Hoa tỷ, rất xin lỗi, ta không phải có ý định." Hết hướng Tàn Dao ném tới một cái người chờ ta ánh mắt, sợ đến Tàn Dao trong lòng tỏa ra hàn khí.

"Ha ha, cái này không trách công tử, muốn trách cũng chỉ có thể trách những cái kia Đồng Doanh quốc súc sinh, là bọn hần hủy chúng ta hoa họ nữ tử một cái tốt xưng hô." Hoa Huân Nhiên ngược lại là thân nhiên, một cũng không có trách móc ý tứ, sau đó cười cười nói: "Công tử cũng không cần gọi cái gì Hoa tỷ, nếu như công tử không chê, có thể giống như Huân Nhiên sư môn các trưởng bối gọi ta là Huân Nhiên là tốt rồi."

Hoa Huân Nhiên mấy câu nói đó được lạc lạc đại phương, không hề nhăn nhó thái độ, như thể để cho Lâm Phong đôi nàng có nhìn với cặp mắt khác xưa.

"Ừm tốt, " Lâm Phong đầu bằng lòng một tiếng, sau đó nhú mày, mở miệng hỏi: "Huân Nhiên cô nương, người biết Yên Vũ Các bởi vì sao muốn bắt người?"

"Không dối gạt công tử, cái này ta cũng rất muốn biết. Theo lý ta Lạc Hoa cốc cùng Yên Vũ Các chưa bao giờ có thù oán gì. . ." Hoa Huân Nhiên hai đầu lông mày mọc lên một cỗ nghi hoặc, đột nhiên giống như nghĩ đến cái gì, tức giận nói: "Ta nghĩ bọn họ nhất định là muốn cầm ta uy hiếp ta sư phụ, muốn cướp ta Lạc Hoa cốc Huyết Tinh Thạch."

"Ừm, cái này cũng có khả năng, bất quá. . ."

"Ha ha, các người khác (đừng) đoán, vấn đề này ta biết."

Lâm Phong lời chưa hết, lại nghe bên cạnh Hạ Hầu Hạo Nguyệt thanh âm vang lên, gặp ba người đều nhìn về phía mình, Hạ Hầu Hạo Nguyệt sang sảng mở miệng nói: "Ta trước đó nằm vùng ở cái sơn động kia thời điểm nghe được một Tư Không Lăng cùng hần thủ hạ mấy cái trưởng lão nói chuyện, hình như là bắt Huân Nhiên cô nương là vì cấp cho một người tên là cái gì Minh công tử người báo thù."

"Minh công tử?" Hoa Huân Nhiên khẽ cau mày, sau đó tựa hồ nhớ tới cái gì, cả kinh kêu lên: "Lẽ nào bọn họ là vì Tư Không Minh mới bắt ta? Có thể cái này. . . Cái này. . . Đây cũng quá không nói đạo lý đi."

Lâm Phong gặp Hoa Huân Nhiên cái này nửa ngày, biết trong này có luận án, bất quá đây là chuyện riêng người ta, không liên quan đến mình, hần chỉ cần biết rằng Yên Vũ Các bắt Hoa Huân Nhiên là vì thù riêng đã đủ.

"Lẽ nào Huân Nhiên cô nương cùng với cái này Tư Không Minh ở giữa có hiểu lầm gì đó?" Nhưng mà hần không hỏi, cũng không đại biểu người khác cũng không hỏi, ngay tại hần trầm tư lúc, Hạ Hầu Hạo Nguyệt đã mở miệng, dạng như vậy tò mò mang bất quá, thậm chí theo Lâm Phong còn có tiện tiện.

"Việc này tới dài." Hoa Huân Nhiên tiếu mang trên mặt ba phần tức giận, sắc mặt có phức tạp nói: ", ba năm trước đây một ngày, ta mang theo một đám bên trong tông các sư đệ sư muội tới đây Trường Kỳ sơn thí luyện, vừa lúc đụng tới lúc đó vừa mới đột phá tiên thiên tam trọng Tư Không Minh cũng tới thí luyện."

Hoa Huân Nhiên lấy dừng một cái, nói tiếp: "Cái này Tư Không Minh là Yên Vũ Các Các chủ Tư Không Lăng con trai độc nhất, lẫn nhau đã từng đã gặp mặt, lúc đó Tư Không Minh liền đề nghị mọi người một đường, chúng ta cũng không tiện bác hần mặt mũi, cũng liền bằng lòng. Không muốn hần nhưng bởi vì tu vi vừa mới đột phá, định tiến nhập hai khu thí luyện. Ta không đồng ý, dù sao hai khu quá mức nguy hiểm, ta lúc đó mới tiên thiên nhị trọng tu vi, không dám vào vào. Về sau hần liền chính mình đi vào, nhưng ở bên trong gặp phải thất giới mãnh thú Bạch Viêm Hồ, cuối cùng bị mãnh thú ăn tươi."

"A, cái này cùng người nhóm hoàn toàn không có quan hệ nha, cũng không phải người để cho hần đi hai khu, là chính bản thân hần trang bức muốn chết, oán được người phương nào, Tư Không Lăng hỗn đản này lại muốn tìm người vì con trai của hần báo thù, đây thật là buồn cười."

Hạ Hầu Hạo Nguyệt nghe xong Hoa Huân Nhiên sau vẻ mặt tức giận, tức giận bất bình vì nàng mình lên oan tới.

Một bên Tàn Dao cũng giống như vậy, về mặt tức giận, chỉ có Lâm Phong vẫn như cũ biểu tình bình tĩnh, mặc dù hắn cũng rất đồng tình với Hoa Huân Nhiên tao ngộ, bất quá loại chuyện như vậy hắn gặp quá nhiều, tại thực lực này vì tôn thể giới, vốn là ai thể lực lớn, liền ai tính, người thực lực không bằng người khác, vậy cũng chỉ có chịu thiệt chịu oan phần.

"Các vị không có ý tứ, ta đột nhiên nghĩ đến, Tam Môn bang làm phản, ta nhất định phải nhanh chạy trở về thông tri sự phụ chuẩn bị sẵn sàng, ta liền đi trước." Hoa Huân Nhiên hết lại hướng Lâm Phong thi lễ một cái: "Công tử đại ân cứu mạng dung Huân Nhiên về sau lại báo."

"Huân Nhiên cô nương khách khí, người có việc liền đi trước a!" Lâm Phong hồi thi lễ, cũng không giữ lại.

"Các vị, gặp lại!"

Hoa Huân Nhiên hết một câu liền xoay người cấp thiết rời đi.

"Hạ Hầu huynh đệ, có muốn ta giúp người một tay hay không nhất trông mắt?"

Tàn Dao một câu nói để cho Lâm Phong muốn cười, không nhìn ra cái này Hạ Hầu Hạo Nguyệt vẫn là đa tình loại, mới gặp lần đầu tiên, tựa hồ cũng đã đối Hoa Huân Nhiên động tâm. Tuyệt hơn là Tàn Dao cái này mới nhìn qua cao lớn thô kệch gia hỏa còn có bức này hài hước tiềm chất.

"Cái gì trông mắt, Tàn Dao huynh người gì đây?" Hạ Hầu Hạo Nguyệt hiển nhiên còn chưa rõ Tàn Dao ý tứ.

"Lão đệ a, người ta Huân Nhiên cô nương đều đã đi xa, người cái này trông mắt còn trừng lớn như vậy nhìn chăm chăm có ích lợi gì a!" Tàn Dao lần này không tiếp tục chế giễu Hạ Hầu Hạo Nguyệt, hắn cũng nhìn ra thẳng thóc này động tình.

"Ách, Tàn Dao huynh người cười, cười!" Hạ Hầu Hạo Nguyệt chợt tỉnh ngộ, khuôn mặt tuấn tú một hồng, ngượng ngùng không biết nên cái gì.

"Tốt, không nên cười." Lâm Phong nhàn nhạt vì Hạ Hầu Hạo Nguyệt giải lúng túng, sau đó nghiêm sắc mặt: "Hạ Hầu huynh đệ, trước người vì sao gặp Tư Không Lăng kích động như thế? Ta xem các người công pháp khí tức rất tương tự, giữa các người vậy cũng có cố sự đi, có thể hay không cho chúng ta."

Lâm Phong vốn không phải ưa thích thám thính người khác người, nhưng lúc này tình thế phức tạp, chính mình đang ở cái thể lực lớn trong kẻ hở, tùy thời đều có thể có bên ngoài phát sinh. Cho nên hắn nhất định phải phải hiểu rõ Hạ Hầu Hạo Nguyệt tình huống.

"Tư Không Lăng, hắn chính là cái súc sinh!" Vừa nghe đến Tư Không Lăng tên, Hạ Hầu Hạo Nguyệt lập tức về mặt phản hận, hai mắt bắt đầu hiện lên hồng, giọng căm hận nói: "Ta cùng với súc sinh này thế bất lưỡng lập, không phải hắn chết chính là ta vong."

"Há, thù hận lớn như vậy, có thể tại sao không?" Lâm Phong ánh mắt đột nhiên thay đổi sắc bén, tại Hạ Hầu Hạo Nguyệt trên mặt liếc một cái, gặp hắn tựa hồ có khó khăn, bất quá từ hắn trong ánh mắt dâng lên ôn ào cừu hận chỉ hóa đến xem, hắn cùng với Tư Không Lăng ở giữa đúng là khổ đại cừu thâm. Thế là tiếp lấy mở miệng nói: "Nếu như không tiện coi như."

"Cũng không cái gì không tiện, " Hạ Hầu Hạo Nguyệt do dự sau khi, oán hận mở miệng nói: "Mười lăm năm trước, Tư Không Lăng súc sinh này giấu đồ bìm leo, giết ta Nhị thúc, cướp ta gia truyền tu luyện công pháp, ta Hạ Hầu một nhà cùng hắn thù sâu như biển, cha ta tìm hắn mười lăm năm đều không có tìm được, hôm qua ta tại Trường Kỳ sơn ngoại vì ngẫu nhiên gặp phải bọn họ, cảm thụ được bọn họ công pháp khí tức, cho nên mới một đường truy tung đến cái sơn động kia."

"Thì ra là thế, trách không được Hạ Hầu huynh vừa thấy được hắn liền kích động như thế." Lâm Phong nhìn chăm chăm vào Hạ Hầu Hạo Nguyệt con mắt, gặp hắn lúc ánh mắt cũng không có qua nhiều lấp lóe, biết hắn nói là thật, nhưng cũng có chỗ giấu giếm, bất quá cũng không muốn đuổi nữa cây hỏi, dù sao mỗi người đều có chính mình bí mật.

"Cái kia Hạ Hầu huynh người kế tiếp có tính toán gì không? Bây giờ Yên Vũ Các thể lực cường đại, chỉ bằng một mình người, sợ rằng rất khó giết chết Tư Không Lăng đi."

"Ta tạm thời cũng không có tính toán gì, trước nhìn bọn hắn chăm chăm, đi được tới đâu hay tới đó đi, xem xem có thể hay không tìm cơ hội giết tên súc sinh này vì ta Nhị thúc báo thù."

Đối với Lâm Phong vấn đề này, Hạ Hầu Hạo Nguyệt rành mạch từng câu, bất quá hắn cũng có hắn dự định, chỉ là đồng dạng bởi vì đối Lâm Phong hai người không lắm giải, cũng sẽ không bại lộ quá nhiều chính mình kế hoạch.

"Ừm đối, huynh đệ người cứu ta một mạng, ta còn không biết huynh đệ người họ gì tên gì đây?"

"Ta gọi Lâm Phong."

"Lâm Phong!" Hạ Hầu Hạo Nguyệt nhẹ nhàng lặp lại một lần, sau đó chấp tay một cái nói: "Lâm huynh đệ đối trắng sáng ân cứu mạng dung sau đó mới báo, cái kia trắng sáng hôm nay xin từ biệt, gặp lại!"

"Công tử, cái này Hạ Hầu Hạo Nguyệt sợ cũng không phải người thường nha!" Hạ Hầu Hạo Nguyệt đi rồi, Tàn Dao trầm giọng đối Lâm Phong nói.

"Ha ha, đây là tự nhiên, có thể trẻ tuổi như vậy thì đạt đến Ngưng Hồn cảnh sơ kỳ tu vi người, phía sau tất nhiên sẽ có một cái thể lực lớn đang chống đỡ, chỉ là không biết đây cũng là một cái cái gì thể lực lớn, xem ra Nguyên Võ đại lục thủy còn rất sâu."

Hạ Hầu Hạo Nguyệt xuất hiện, để cho Lâm Phong miễn cảm ý thức đến trên đại lục áp đảo Bát Đại Môn Phái phía trên lãnh đời thế lực sợ rằng không chỉ Tu La điện cùng Bắc Minh giáo, chỉ là không biết còn có bao nhiêu.

Như vậy đối Thiên Tuyệt Lạc Ly bọn họ động thủ lại đến là phương nào thế lực đây?

Lâm Phong đột nhiên cảm thấy sương mù dày đặc càng ngày càng nặng.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Lại là âm mưu

"Công tử, người cứ như vậy bỏ Tăng Nghĩa ba người bọn họ ném trong sơn động tu luyện không tốt lắm đâu, nơi đây tùy thời đều có giá cao mãnh thú lui tới, còn có nhiều như vậy tới đoạt bảo người, vạn nhất có người hoặc thú đi nhằm vào vào sơn động, bọn họ lại không là rất nguy hiểm."

"Yên tâm đi, ta tại cửa động bố trí một cái trận pháp, bọn họ ở bên trong rất an toàn." Đối với Tàn Dao lo lắng, Lâm Phong khẽ mỉm cười.

"Há, vậy là tốt rồi!" Tàn Dao mặc dù không biết trận pháp, bắt quá hẳn tin tưởng Lâm Phong, suy nghĩ ở giữa lại nghĩ đến một chuyện, lập tức mở miệng hỏi: "Người ở đây cửa động bố trí trận pháp, vậy bọn họ làm sao đi ra a?"

"Người chừng nào thì trở nên như thế đa sầu đa cảm, loại sự tình này ta tự nhiên sớm có giao cho, người cũng đừng lo lắng vớ vẩn." Lâm Phong đang suy tư bước kế tiếp tìm người kế hoạch, gặp Tàn Dao giống như một đàn bà giống như lời nhai đặt câu hỏi, tức giận hẳn một câu.

"Được rồi, vậy chúng ta bây giờ đi đâu?" Tàn Dao tựa hồ không có cảm giác đến Lâm Phong không kiên nhẫn giống như, tiếp lấy lại hỏi một câu.

Lâm Phong đều cảm giác có say, cũng không biết Tàn Dao đây là trúng cái gì gió, bắt đắc dĩ nói: "Hiện tại đi Bát Đại Môn Phái bên kia nhìn một chút tình huống lại, đối, người một hồi nhiều chú ý một chút Ma Hồn điện người."

"Ma Hồn điện? Vì sao? Lẽ nào Ma Hồn điện người hội bắt Thiên Tuyệt cô nương cùng với Gia Đa Bảo tiền bối? Cái này không hợp lý a!"

"Hôm nay người vấn đề quá nhiều." Lâm Phong chỉ cảm thấy đầu bị vô số quạ đen vây quanh, xạm mặt lại. Vì để Tàn Dao không dài dòng nữa, lúc này nhanh hơn đi về phía trước tốc độ.

"Công tử, người chờ ta một chút a, đừng chạy nhanh như vậy nha, ta còn có một cái vấn đề. . ."

"Công tử. . . Ta cuối cùng tính. . . Đuổi theo người. . . Cái kia. . ."

Gặp Tàn Dao chạy thở không được còn muốn dong dài, Lâm Phong hướng hẳn trừng liếc mắt, hung hăng nói: "Câm miệng, người nếu như lại một câu, ta gọi ngay bây giờ ngắt người."

"Ách." Tàn Dao vội vàng che miệng, ủy khuất nhìn Lâm Phong, cũng không dám lại.

"Đi."

Lúc này đã đến rồi hầm mộ không đủ hai dặm chỗ, phụ cận khắp nơi có thể thấy được Bát Đại Môn Phái đệ tử hoạt động, tu vi cao có thấp có, Lâm Phong hai người cũng không cùng người nói chuyện với nhau, trực tiếp hướng hầm mộ bước đi.

Dọc theo đường đi hai người vẫn là dựa theo ngày hôm qua biện pháp cũ tìm người, đáng tiếc như trước không thu hoạch được gì.

"Di, Bát Đại Môn Phái đây là muốn khai hội sao?" Đi tới miệng hầm mộ khoảng hai trăm trượng, gặp hầm mộ bên ngoài trăm trượng xung quanh trên đất trống lúc này người ta tập nập, bên cạnh bọn họ còn có từng nhóm một Bát Đại Môn Phái đệ tử tại hướng bên kia chạy đi, từng cái cảnh tượng vội vã đáng vẻ, có chút sắc mặt kích động, mà có chút thì là vẻ mặt sầu lo.

Lâm Phong quay đầu liếc mắt một cái phía sau Tàn Dao, gặp hẳn vẫn như cũ che miệng giống như một ủy khuất lão bà giống như theo ở phía sau, không khỏi một hồi buồn cười.

"Hôm nay đây là lần thứ năm đại hội a? Thực đáng ghét, còn nói không xuống!"

"Ai, ai mà không đâu, chúng ta tới nơi này cũng có chừng mấy ngày, mỗi ngày tranh tới âm ỉ đi, thật không có ý tứ! Không bằng mọi người cùng nhau đi

vào tùy tiện đào là tốt rồi, xem ai vận khí tốt."

"Các ngươi biết cái gì nha, cái này Huyết Tinh Thạch nhưng là quan hệ đến các môn phái sau này phát triển, các phái tông chủ tự nhiên đều muốn thận trọng. Muốn giống như ngươi vậy, vậy còn không lộn xộn."

"Ai, lúc đầu dựa theo Thiên Minh tông Thân Đồ tông chủ đề nghị rất tốt, lại bị Lạc Hoa cốc chủ cho quấy nhiễu."

Đọc theo đường đi nghe được đủ loại nghị luận, Lâm Phong nhìn không được khẽ lác đầu, cái này Bát Đại Môn Phái ở giữa quan hệ xem ra thật phức tạp.

Đội cho phụ cận, đối mặt chen vai thích cánh đoàn người, Lâm Phong hơi hơi vận chuyển một chút long khí, đem phóng xuất bên ngoài cơ thể một chút, người trước mặt bị long khí nhẹ nhàng đẩy, kim lòng không được hướng hai bên thoáng lùi một bước, trước mặt lập tức xuất hiện một cái khe hở.

Lâm Phong khước miệng hơi vênh lên, hướng phía sau Tàn Dao nháy mắt, hai người thuận lợi hướng hầm mộ trống trơn địa (mà) biên giới chen tới.

"Tur Không Lãng, hôm nay ngươi cái gì đều vô dụng, ngươi nhất định phải ngay trước nhiều như vậy đạo hữu mặt cho ta sạch tại sao muốn bắt ta đồ nhi."

Một đạo phần nữ giọng nữ truyền vào Lâm Phong lỗ tai, lúc này hắn cùng với Tàn Dao đã thuận lợi chen đến trước đám người một bên, ngẩng đầu nhìn lại, gặp giữa đám người trên đất trống... ít nhất ... Đứng mấy trăm người, mam nữ già trẻ đều có, mỗi cái tu vi trên cơ bản đều là tiên thiên tam trọng cảnh.

Cái này mấy trăm người lại làm thành một cái hơn mười trượng xung quanh vòng tròn, bên trong lúc này đang có vừa nhìn đi tới hơn ba mươi tuổi, lấy quần áo đạo bào màu trắng nữ tử tại chỉ vào một người đàn ông trung niên tức giận mắng.

Tại bên người nàng còn đứng mười mấy giống như nàng mặc nữ nhân, Hoa Huân Nhiên thỉnh linh đã ở bên trong, lúc này cũng là mặt lạnh như sương, đáng vô cùng phần nộ.

"Ừm, cái này Tur Không Lãng là giả?" Lâm Phong liếc mắt liền nhìn ra đang bị mắng nam tử cũng không phải là đêm qua nhìn thấy cái kia Tur Không Lãng, mặc dù hai người tướng mạo giống nhau như đúc, nhưng khí chất hoàn toàn bất đồng, lại tu vi của người này cũng chỉ có tiên thiên tam trọng, mà không phải tối hôm qua nhìn thấy cái kia tiên thiên tứ trọng trung kỳ Tur Không Lãng.

"Không phải dịch dung? Trên đời này còn có đáng đáp giống như người? Có thể là song bào thai." Lâm Phong còn ở suy đoán lúc, giữa sân giả Tur Không Lãng đã mở miệng phản kích.

"Thẩm Thiên Tầm, ta đã qua vô số lần, ta căn bản cũng không biết ngươi ở đây cái gì, đêm qua ta Yên Vũ Các đệ tử cũng tận số ở đây, không từng có người rời đi, cái này một, vừa rồi Ma Hồn điện La điện chủ đã làm chứng rõ ràng, ngươi không cần cần quấy. Bọn ta hay là trước thảo luận làm sao phân xúng huyết tinh mỏ sự tình quan trọng hơn."

"Tốt ngươi một cái Tur Không Lãng, đã ngươi không chịu thừa nhận, ta cũng liền bất cứ giá nào, cùng lắm không được Lạc Hoa cốc mặt." Thẩm Thiên Tầm lấy xoay người đối phía sau quát lên: "Cho ta đem người dẫn tới."

"Đứng." Một đạo khê kêu về sau, tại Lâm Phong chính đối diện vị trí đoàn người rối loạn tung bùng, sau đó trong đám người đi ra hơn mười bạch đạo bào nữ tử áp lấy ba trung niên nhân đi tới.

Lâm Phong nhận ra cái này trong ba người có hai người chính là tối hôm qua ám toán Hoa Huân Nhiên Văn Cương, Văn Thiết, một cái khác phỏng chừng chính là Tam Môn bang bang chủ Cổ Phong Nham

"Quỳ xuống."

Theo một tiếng khê kêu, Văn Cương đám ba người vội vàng phù phù một tiếng quỳ rạp xuống Thẩm Thiên Tầm phía sau.

Thẩm Thiên Tầm đối lấy Tur Không Lãng cười lạnh một tiếng nói: "Tur Không Lãng, ngươi mua được ba người phản đồ này bất đi đồ nhi ta sự tình đã bại lộ, lúc này bọn họ ngay tại trước mặt, ngươi còn có lời gì."

"Thẩm Thiên Tầm, ta xem ngươi cũng không cần lại kéo dài thời gian, trước mặt ngươi cái này ba người ta căn bản cũng không nhận thức." Giả Tur Không Lãng đáng vẻ bình tĩnh như cũ, bất quá Lâm Phong nhưng ở hắn trong ánh mắt chứng kiến một tia khinh thường.

"Tốt, xem ra ngươi là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, đợi chút nữa ta xem ngươi làm sao còn nói sáo." Thẩm Thiên Tầm lạnh lùng xong, sau đó quay người lại, đối mặt đất ba người quát lên: "Văn Thiết, Văn Cương, hai người ngươi cho ta, đêm qua các ngươi cũng làm cái gì?"

Văn Thiết Văn Cương hai người nghe vậy đầu tiên là chấn động, sau đó khê ngẩng đầu, len lén hướng đứng ở đối mặt giả Tur Không Lãng liếc một cái. Cái nhìn này phi thường bí ẩn, trừ bên ngoài sân Lâm Phong, giữa sân lại không người phát hiện.

Lâm Phong lúc này cũng hướng Tur Không Lãng nhìn lại, vừa lúc nhìn thấy khước miệng hắn hơi động một chút, vội vàng chuyển hồi ánh mắt nhìn phía quỳ trên mặt đất Văn Cương Văn Thiết, thấy hai người chính hơi hơi đầu. Lâm Phong thấy thế lập tức trong lòng minh bạch, Lạc Hoa cốc có phiền phức.

Quả nhiên.

Văn Thiết Văn Cương hai người đồng thời ngẩng đầu nhìn phía Thẩm Thiên Tầm, lão đại Văn Thiết mở miệng nói: "Hồi cốc chủ, huynh đệ hai người tối

hôm qua cái gì cũng không làm."

"Cái gì?" Đang chuẩn bị hảo hảo quở trách một phen Tư Không Lăng Thẩm Thiên Tầm nghe vậy kinh hãi, tức giận chột quá một tiếng: "Văn Thiết người là tên khốn kiếp, người cũng dám người tới hôm qua cái gì cũng không làm?"

"Đúng vậy a huynh đệ hai người tới hôm qua thật cái gì cũng không làm, mời cốc chủ mình xét."

"Hỗn đản!" Thẩm Thiên Tầm nổi giận, tự tay hướng bên người Hoa Huân Nhiên một ngón tay, quát lên: "Các người tới hôm qua đến lấy Huân Nhiên đi Tam Môn bang chuyện rất nhiều người đều nhìn thấy, người cũng dám các người cái gì cũng không làm? Còn không cho ta từ thực chiêu tới."

"Ách, nguyên lai cốc chủ là chuyện này a, " đối mặt nổi giận Thẩm Thiên Tầm, Văn Thiết vậy mà sắc mặt cũng không có thay đổi một chút, vẫn như cũ bình tĩnh nói: "Tối hôm qua huynh đệ chúng ta hai người quả thực phụng Cố bang chủ chỉ mệnh đi vào mời hoa thiếu cốc chủ, bất quá. . ."

Văn Thiết đến nơi đây đột nhiên dừng lại không, tựa hồ thật khó khăn muốn nói lại thôi. Bất quá Lâm Phong nhưng ở hẩn trong ánh mắt chứng kiến một tia âm lệ.

"Bất quá cái gì? Nhanh cho ta." Thẩm Thiên Tầm không có chú ý tới Văn Thiết ánh mắt biến hóa, mở miệng thúc giục.

"Nếu là cốc chủ mệnh lệnh, vậy thì như thực chất." Văn Thiết làm bộ một bộ rất không tình nguyện đáng vẽ, còn ngồi dậy, tự tay hướng một cái phương hướng chỉ chỉ, sau đó chậm rãi mở miệng nói: "Tối hôm qua huynh đệ của ta hai người mang theo hoa thiếu cốc chủ đi tới bên kia rừng cây thời điểm, có người tuổi trẻ đột nhiên xuất hiện, sau đó hoa thiếu cốc chủ liền cùng hẩn cùng đi, thẳng đến vừa rồi, chúng ta mới thấy được hoa thiếu cốc chủ."

"Hỗn đản, người cái gì?" Lần này tiếng hét phần nộ cũng không phải Thẩm Thiên Tầm phát sinh, là bên người nàng Hoa Huân Nhiên. Lúc này nàng mày liễu dựng thẳng, tức giận bên trong mang theo vài phần kinh ngạc nhìn về mặt thân nhiên Văn Thiết.

"Ách, " Văn Thiết đột nhiên làm bộ rất sợ đáng vẽ, si si sách sách nói: "Hoa. . . Hoa thiếu cốc chủ. . . Cái này. . . Đây là cốc chủ để cho, . . . Khó lường. . . À không!"

"Ha ha, Thẩm Thiên Tầm, người đây là nào cái nào vừa ra, người coi như thực sự không nguyện ý đồng ý Thân Đồ tông chủ đề nghị, cũng không cần phải làm ra dạng này vừa ra trò khôi hài tới lãng phí mọi người thời gian a! Ha ha!"

"Trò khôi hài?" Nghe Tư Không Lăng cái này trào phúng cũng không kiêng nể gì cả cười ha ha, Thẩm Thiên Tầm sắc mặt khí phát xanh, bất quá sau một khắc nàng minh bạch, đây cũng là Tư Không Lăng quỷ kế.

Không chỉ có là nàng, Hoa Huân Nhiên cũng minh bạch, có thể minh bạch thì có thể làm gì? Hiện tại đã không ai khả năng giúp đỡ chứng minh mình.

"Đối, còn có thể cứu chính mình ân nhân, nếu như hẩn tại là có thể giúp chứng minh mình, nhưng hẩn người ở nơi nào đâu, ngách, chết tiệt, dường như trước đó quên hỏi ân nhân tên."

Ngay tại Hoa Huân Nhiên nghĩ đến nhập thần lúc, lại một đường nhân nhạ thanh âm truyền đến.

"Thẩm cốc chủ, đã người vô pháp chứng minh Yên Vũ Các bắt đi Hoa Huân Nhiên chuyện, ta xem chúng ta vẫn là tiếp tục nói chuyện luận võ chuyện đi."

Lâm Phong theo tiếng nói mà nhìn, gặp người là cái mặt như trọng cây táo, dưới trán giữ lại một luồng râu dài, tuổi chừng hơn năm mươi tuổi người, đang tự thâm nghĩ người này thân phận lúc, lại một giọng nói nói cho hẩn biết.

"Thân Đồ tông chủ đối, Thẩm cốc chủ người cũng không cần gây nữa, chúng ta tới chỗ này đều tốt vài ngày, thế gian này làm lỡ không nổi a."

Lời này là một cái thấp hèn mọn trung niên nhân, lúc cái kia một đôi mang theo u lượng âm quang hai mắt không kiêng nể gì cả tại Thẩm Thiên Tầm đây đã thành thực, có lời có lờn trên mặt ngọc thể tới hồi nhìn quét, đồng thời hầu kết cuộn, hiển nhiên là tại mãnh mẽ nuốt nước miếng.

"Đệch, người này bị ỏi như thế, sợ sẽ là Thiên Chiếu tông tông chủ An Bội Tấn Sơn đi." Lâm Phong trong lòng thầm nghĩ.

Thẩm Thiên Tầm rõ ràng cũng cảm giác được người này ánh mắt, hung hăng hướng hẩn trừng liếc mắt, sau đó xoay người như đinh đóng cột đối Thân Đồ Phi Phàm nói: "Thân Đồ tông chủ, người nên biết ta Thẩm Thiên Tầm cũng không phải là cố tình gây sự người, lần này đúng là Yên Vũ Các quá phận, bọn họ vậy mà mua được kẻ phản bội tới bắt đi đồ nhi ta, việc này có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục, ta hôm nay nhất định phải vì ta đồ nhi lấy lại công đạo."

Thân Đồ Phi Phàm nhất phái ra vẻ đạo mạo đáng vẽ, tự tay phủ che trán hạ râu dài, không nhanh không chậm mở miệng nói: "Thẩm cốc chủ, phi phạm cũng tin tưởng Thẩm cốc chủ làm người, chỉ là Tư Không Các chủ cũng không phải không có lý, chúng ta bất cứ chuyện gì cũng phải nói chứng cứ, không thể bâng vào người đồ đệ một câu nói. . ."

"Nhìn không được, thực sự nhìn không được, muốn chứng cứ đúng không, gia tới cho các người chứng cứ."

Một đạo đột ngột thanh âm ở trong đám người vang lên, cắt đứt Thân Đồ Phi Phàm khoa khoa đàm luận.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Không phân trắng đen

Nghe được thanh âm, Lâm Phong cũng biết là ai tới, khóe miệng nổi lên một nụ cười khổ, bất đắc dĩ thở dài, hắn vốn không muốn nhúng tay việc này, mà bây giờ hắn biết, việc này chính mình không nhúng tay vào khả năng không được.

Âm thanh rơi người tới, quần áo bạch y, thân cao bảy thước, diện mạo anh tuấn, mặt mang vẻ tức giận, không phải Hạ Hầu Hạo Nguyệt là ai.

"Hạ Hầu công tử? Làm sao người tới, cái kia. . . Cái kia. . ." Hoa Huân Nhiên nhìn thấy Hạ Hầu Hạo Nguyệt đột nhiên xuất hiện, một hồi không hiểu kinh hãi, vốn muốn hỏi hỏi ân nhân có hay không tới, lời đến khóe miệng mới nhớ tới chính mình còn không biết ân nhân tên gọi là gì, không biết xưng hô như thế nào.

"Huân Nhiên cô nương, không có ý tứ, Hạ Hầu tới chậm, để người chịu ủy khuất." Hạ Hầu Hạo Nguyệt hướng Hoa Huân Nhiên cười cười, thoáng nói xin lỗi, nhìn ý tứ hắn là không biết Hoa Huân Nhiên phía sau hai cái ý kia, cũng có lẽ là hắn trực tiếp lựa chọn sơ xuất.

"Huân Nhiên, vị công tử này chính là cứu người vị công tử kia sao?"

Hoa Huân Nhiên đang muốn khách khí một phen, lại nghe sư phụ nàng Thẩm Thiên Tâm thanh âm đã truyền đến, lúc này xoay người cung kính nói: "Vị này Hạ Hầu công tử mặc dù không phải cứu Huân Nhiên người, bất quá hẳn lúc đó một mực tại tràng, là cứu ta vị kia ân nhân bằng hữu."

"Ừm, vậy là tốt rồi!" Thẩm Thiên Tâm tại nhìn thấy Hạ Hầu Hạo Nguyệt lúc xuất hiện đầu tiên là vui vẻ, sau đó nghĩ đến cái gì, sắc mặt biến thành hơi ảm, bất quá vẫn như cũ hướng Hạ Hầu Hạo Nguyệt chấp tay nói: "Đa tạ Hạ Hầu công tử cùng quý hữu đối đồ ân cứu mạng, cũng xin công tử cho mọi người một chút đêm qua chuyện phát sinh, lấy vạch trần Yên Vũ Các những thứ này ngụy quân tử chân diện mục."

"Ách, " Hạ Hầu Hạo Nguyệt nghe vậy khuôn mặt tuấn tú hơi hơi một hồng, vội vàng hoàn lễ, ngượng ngùng nói: "Thẩm cốc chủ khách khí, Hạ Hầu xấu hổ, Huân Nhiên không phải ta cứu, cứu Huân Nhiên là. . ."

"Là hắn, chính là hắn."

Hạ Hầu Hạo Nguyệt lời chưa hết, lập tức bị một đạo thanh âm bén nhọn cắt đứt.

Mọi người theo tiếng nói mà nhìn, chỉ thấy quý trên mặt đất Văn Thiết Văn Cương hai người lúc này chính dùng tay chỉ Hạ Hầu Hạo Nguyệt, sắc mặt phi thường quái dị, giống như sợ còn thích đáng về.

Lâm Phong trong đôi mắt thần quang lóe lên, hắn đã dự liệu được Hạ Hầu Hạo Nguyệt xuất hiện sẽ không đối Lạc Hoa cốc tình cảnh không có một tia trợ giúp, ngược lại sẽ để cho tình thế trở nên phức tạp hơn, không làm được sẽ còn vì vậy mà động võ. Lúc này thấy đến Văn Thiết hai người biểu hiện, lập tức xác minh hắn dự đoán.

"Cái gì là hắn, người rõ ràng." Tư Không Lăng không đợi mọi người phản ứng, lập tức rất phối hợp uống một câu.

"Hắn chính là đêm qua ra đến bên kia rừng cây tìm đến hoa thiếu cốc chủ người trẻ tuổi kia."

"A, nguyên lai là hắn nha!"

"Cái này họ Hạ Hầu là ai a?"

"Đúng vậy a thằng nhóc này từ đâu xuất hiện, dường như không phải chúng ta Bát Đại Môn Phái người a?"

"Ha ha, lần này có trò hay xem."

". . ."

Theo Văn Thiết dứt lời, hiện trường lập tức vang lên từng đợt tiếng bàn luận xôn xao.

"Người hắn nương thói lắm, gia tới hôm qua lúc nào tới tìm Huân Nhiên cô nương, dám ở gia trước mặt bịa đặt, ta xem người hắn nương hay sống chán ngày."

Hạ Hầu Hạo Nguyệt nộ, khuôn mặt tuấn tú khí thông hồng, giơ tay lên một cái, thuận tay một cái tát liền hướng Văn Thiết trên mặt đập tới đi.

"Dừng tay!"

Một đạo nghe vào rất uy nghiêm thanh âm truyền đến bất quá Hạ Hầu Hạo Nguyệt nhưng không có theo lời ngừng tay.

"Ba" một đạo rất nặng lỗ tai âm thanh lướt toàn trường.

"Ngươi . ."

Thân Đồ Phi Phàm giận dữ, hắn không có nghĩ tới cái này không biết đánh từ đâu xuất hiện thanh niên nhân dĩ nhiên tại chính mình hô lên dừng tay sau vẫn như cũ đem một bạt tai này vỗ xuống đi. Một bạt tai này không phải đang đánh Văn Thiết nha, cái này đkm rõ ràng chính là đang đánh ta Thân Đồ Phi Phàm khuôn mặt nha.

"Nơi nào đến đã thẳng nhóc, cũng dám không nghe Thân Đồ tông chủ, ngươi cũng quá không nể mặt Thiên Minh tông."

Quả nhiên, giả Tư Không Lăng thanh âm rất hợp thời vang lên.

Đây không thể nghi ngờ là lửa cháy đổ thêm dầu, Thân Đồ Phi Phàm sắc mặt trở nên tái nhợt, ngay trước nhiều như vậy Bát Đại Môn Phái đệ tử mặt, hắn đường đường Thiên Minh tông tông chủ cứ như vậy bị một người trẻ tuổi đánh mặt, cái này hắn thấy đơn giản là vô cùng nhục nhã.

Lâm Phong thấy thế, lập tức kéo một thanh Tàn Dao, sau đó long khí vừa ra, ngăn đỡ ở trước mặt hắn mấy người nhẹ nhàng đẩy ra, đồng thời hai chân di chuyển, chen đến nhất tót gần vị trí chính giữa.

Hắn đã đoán được sự tình lập tức sẽ mất khống chế, sợ Hạ Hầu Hạo Nguyệt gặp nguy hiểm, dù sao Bát Đại Môn Phái vẫn là có mấy cái Ngưng Hồn cảnh cao thủ tồn tại, đêm qua hắn liền gặp được bốn cái, một người trong vẫn là Ngưng Hồn cảnh trung kỳ, mà Hạ Hầu Hạo Nguyệt cũng chỉ có Ngưng Hồn cảnh sơ kỳ.

"Thôi đi, gia muốn làm cái gì thì làm cái đó, mặc kệ ngươi là Thiên Minh tông vẫn là Địa Minh tông, ai cũng không can thiệp được." Hạ Hầu Hạo Nguyệt là ai, trong mắt hắn, Thiên Minh tông căn bản là cái gì cũng không phải.

"Tốt, tốt, tốt, ha ha!" Thân Đồ Phi Phàm giận quá thành cười, hắn đã bị lửa giận choáng váng đầu óc, làm vài thập niên Thiên Minh tông tông chủ, bị người cùng bái nình hót vài thập niên, làm sao có người dám như thế trần trụi chọn tuất hắn uy nghiêm, lúc này thân hình khẽ động, như thiểm điện phi thân đến Hạ Hầu Hạo Nguyệt bên người.

"Thanh niên nhân, cuồng ngạo một là chuyện tốt, nhưng phải chú ý trường hợp, hôm nay ngươi đã chọc giận ta."

"Chê cười, chọc giận ngươi làm sao, ngươi không thể làm cho sao? Gia liền chọc giận ngươi, thế nào a!"

Hạ Hầu Hạo Nguyệt đem Thân Đồ Phi Phàm cuối cùng còn lại lý trí đánh trúng vỡ nát, hiện lên Bạch Quang bàn tay vung lên, qua trong giây lát xuất hiện ở Hạ Hầu Hạo Nguyệt trước mặt.

Hạ Hầu Hạo Nguyệt tại hắn đi tới bên người lúc liền đã làm tốt chuẩn bị, lúc này cũng không tỏ ra yếu kém, đồng dạng một chương vỗ ra, nghênh đón.

"Oanh" một tiếng vang lớn, hai người đồng thời lui lại, bất quá Hạ Hầu Hạo Nguyệt rời khỏi gần năm trượng, Thân Đồ Phi Phàm nhưng chỉ là lui ra phía sau mấy bước mà thôi.

Một chương này liền phân ra hai người ưu khuyết, rõ ràng Hạ Hầu Hạo Nguyệt không phải Thân Đồ Phi Phàm đối thủ.

Bất quá coi như vậy, tất cả mọi người tại chỗ đều thất kinh, bọn họ chẳng ai nghĩ tới, một cái nhìn qua chỉ có hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi thanh niên nhân, vậy mà có thể tiếp được từ lúc mấy năm trước cũng đã là Ngưng Hồn cảnh Thân Đồ Phi Phàm thịnh nộ một chương.

"Ngưng Hồn cảnh?" Thân Đồ Phi Phàm đồng dạng cả kinh: "Không nghĩ tới ngươi niên kỷ cũng đã là Ngưng Hồn cảnh, bất quá cái này đồng dạng cứu không ngươi."

Thân Đồ Phi Phàm bàn tay lần nữa vung lên, làm bộ sẽ phải lại phách.

"Tông chủ chậm đã!"

Một đạo thanh âm giả nua lúc này truyền đến.

Thân Đồ Phi Phàm quay đầu nhìn lại, thấy là chính mình bên trong tông thái thượng trưởng lão, tu vi đã đạt đến Ngưng Hồn cảnh trung kỳ Viên Thiên Cương. Lúc này mình bạch hắn muốn cái gì, hướng hắn lắc đầu, ý tứ đề cho hắn dừng.

Hắn cũng không phải đứga ngốc, lúc này hắn cũng đã nhìn ra Hạ Hầu Hạo Nguyệt lai lịch không đơn giản, cũng suy đoán hắn có thể là đến từ một cái bí ẩn thế lực, bất quá lúc này coi như đúng lúc dừng tay, cũng đã đắc tội, còn không bằng đâm lao phải theo lao, trực tiếp đem thẳng nhóc này diệt, miễn cho hắn trở về tìm đến thế lực sau lưng.

Gặp Thân Đồ Phi Phàm ánh mắt lấp lóe, Lâm Phong sớm đã đoán được tâm tư khác, nhìn nữa Hạ Hầu Hạo Nguyệt lúc, phát hiện hắn rõ ràng đã thụ

thương, chỉ là cường thịnh trở lại chịu đựng cái kia một ngụm nghịch huyết mà thôi. Biết không có thể đang đợi, hai chân trên mặt đất đạp một cái, phi thân hướng Hạ Hầu Hạo Nguyệt chạy gấp tới.

Ngay tại lúc đó, ngăn cản Viên Thiên Cương Thân Đồ Phi Phàm cũng phi thân hướng sắc mặt tái nhợt Hạ Hầu Hạo Nguyệt đánh tới, bàn tay càng là rút mười phần nguyên khí, chuẩn bị toàn lực một chương đem Hạ Hầu Hạo Nguyệt đánh chết tại chỗ.

"Đến tốt lắm. Phốc "

Hạ Hầu Hạo Nguyệt gặp Thân Đồ Phi Phàm nhào tới, lập tức song chương vừa nhấc, hét lớn một tiếng liền muốn nghênh địch, nhưng không nghĩ vừa mới mở miệng, trước đó áp chế một cách cường ép chiếc kia nghịch huyết lại nhin không được phun ra ngoài.

"Hạ Hầu huynh, ngươi lại thối lui!"

Một thanh âm quen thuộc tại vang lên bên tai, Hạ Hầu Hạo Nguyệt mừng rỡ trong lòng, hẳn biết là cái kia đơn giản là có thể chế phục chính mình Lâm Phong tới. Suy nghĩ nhiều không nghĩ, hai chân vừa nhấc, lập tức hướng về sau liền lùi lại mấy bước.

Thân Đồ Phi Phàm lúc này bàn tay đã đến rồi Hạ Hầu Hạo Nguyệt không đến nửa thước địa phương, mãnh mẽ cảm thấy thấy hoa mắt, một đạo thân ảnh xuất hiện ở trước mặt hắn, đồng thời nhìn thấy một con kim quang long lánh bàn tay đón nhận bàn tay mình.

"Oanh "

Một đạo kinh thiên động địa nổ truyền ra, Thân Đồ Phi Phàm thân thể đột nhiên chột lui mấy trượng, kinh hãi chăm chú nhìn lại, đã thấy trước đó Hạ Hầu Hạo Nguyệt đứng thẳng địa phương lúc này đổi một người, một người tuổi chừng chừng ba mươi tuổi, vẻ mặt râu quai nón, vóc người thoảng gầy gò, quần áo trường sam màu vàng óng phiêu phiêu người.

"Oa, người kia là ai a, thật là lợi hại a, vậy mà có thể một chương đẩy lui Ngưng Hồn cảnh Thân Đồ tông chủ."

"Đầu móa, hôm nay đây là làm sao, trên đại lục lúc nào đột nhiên nhiều nhiều năm như vậy mới cao thủ."

"Đúng vậy a đúng vậy a, hai người này tựa hồ cũng không phải chúng ta Bát Đại Môn Phái người cũng."

". . ."

Vậy xem đoàn người rối loạn tung bồng.

"Ân nhân!" "Lâm huynh!"

Hoa Huân Nhiên cùng Hạ Hầu Hạo Nguyệt hai người đồng thời kinh hi kêu một tiếng.

Lâm Phong quay đầu nhìn về hai người đầu đi một cái mỉm cười, lập tức xoay người nhàn nhạt nhìn đầy mặt kinh hãi Thân Đồ Phi Phàm.

"Huân Nhiên, vị này chính là tối hôm qua cứu ngươi tính mệnh ân nhân a?"

Đầu tiên là gặp Hạ Hầu Hạo Nguyệt tuổi còn trẻ thì có Ngưng Hồn cảnh sơ kỳ tu vi, sau đó lại gặp Lâm Phong một chương đẩy lui Thân Đồ Phi Phàm, Thẩm Thiên Tầm lúc này kích động trong lòng quả thực không lời nào có thể diễn tả được, nàng thật không nghĩ tới đồ đệ mình vậy mà lại nhân họa đắc phúc, kết bạn hai cái tu vi cao cường như vậy cao thủ trẻ tuổi.

Trong lòng nàng cũng biết, hai người này niên kỷ như vậy nhẹ là có thể đạt được Ngưng Hồn cảnh, cái kia nhất định là một cái lãnh đời trong thế lực người, xem hai người đối đồ đệ mình thái độ đều phi thường hữu hảo, trong lòng không khỏi bắt đầu hoạt động, nếu là có thể dựa vào hai người này thế lực sau lưng, vậy sau này Lạc Hoa cốc tại Bát Đại Môn Phái bên trong lực ảnh hưởng sẽ đề cao thật lớn.

"Sự phụ không sai, tối hôm qua chính là vị tiên sinh này cứu ta." Hoa Huân Nhiên cũng đây là kích động.

"Đa tạ tiên sinh đối đồ ân cứu mạng, ta Lạc Hoa cốc trên dưới suốt đời khó quên!"

"Thẩm cốc chủ không cần phải khách khí, ta chỉ là tiện tay mà thôi." Lâm Phong quay đầu nhàn nhạt một câu, sau đó lại nhìn phía Thân Đồ Phi Phàm.

"Ngươi là ai?"

Thân Đồ Phi Phàm dù sao cũng là Bát Đại Môn Phái đứng đầu Thiên Minh tông tông chủ, đi qua ban đầu kinh hãi sau lập tức tỉnh táo lại, cảm tức nhìn Lâm Phong quát hỏi một tiếng.

"Ta là bọn họ bằng hữu."

Lâm Phong nhàn nhạt một câu, khoe miệng hơi vênh lên, một bộ giống như cười mà không phải cười, bình tĩnh ung dung đáng vẻ.

"Như thế ngươi cũng muốn cùng ta Thiên Minh tông là địch đúng không!" Thân Đồ Phi Phàm sắc mặt trở nên rất khó coi, vừa rồi một chương này đụng nhau hắn đã cảm giác được cái này thực lực cá nhân mạnh phi thường, nhưng không cảm giác hắn tu vi cảnh giới, cái này khiến trong lòng hắn có tâm thần

bất định.

Lẽ nào đây cũng là một cái lách đời trong thế lực đi ra người? Lẽ nào cái kia mấy giúp người cũng muốn nhúng chàm cái này huyết tính mờ?

"Đôi địch với người? Thân Đồ tông chủ, người làm sao coi như là nhất tông chi chủ, làm sao có thể không phân trắng đen, ăn nói bừa bãi đây." Lâm Phong thanh âm rất bình thản, không cho Thân Đồ Phi Phàm điện thoại hội, nói tiếp: "Ta vị này Hạ Hầu huynh đệ vốn là hảo tâm muốn cho các người mình bạch một sự tình, không muốn người lại vì vậy mà thẹn quá thành giận, còn muốn đối hấn hạ độc thủ, hành vi như vậy, người không cảm thấy khuôn mặt hồng sao?"

"Ha ha, tốt, tốt a!"

Lâm Phong vừa dứt lời, một đạo sáng sủa thanh âm sau đó truyền đến, đồng thời một cái quần áo bạch y, làm ăn mặc kiểu thư sinh tuấn mỹ trung niên nhân vỗ tay độ bước ở trong đám người đi tới.

"La Tây Mạc, người. . ."

Thân Đồ Phi Phàm xanh mặt, chỉ vào người trung niên quần áo trắng không ra lời.

La Tây Mạc không có đi quần nổi giận Thân Đồ Phi Phàm, ngược lại trên dưới quan sát Lâm Phong đến, nhưng hấn vẫn là càng xem càng kinh hãi.

Hấn tuy là Ngưng Hồn cảnh sơ kỳ tu vi, bởi vì hấn thời điểm từng có kỳ ngộ, linh hồn chi lực sớm đã đạt được Ngưng Hồn cảnh hậu kỳ, nhưng mà hấn lại vẫn nhìn không ra Lâm Phong tu vi.

Cuối cùng hấn ra kết luận, người này tuyệt đối không đơn giản.

La Tây Mạc đang quan sát Lâm Phong, Lâm Phong cũng đồng dạng đang quan sát La Tây Mạc.

"Nguyên tới đây chính là Ma Hồn điện chủ La Tây Mạc, nhìn qua niên kỷ tối đa chừng bốn mươi, lại cũng đã Ngưng Hồn cảnh sơ kỳ. Ân, hấn mất chỗ sâu làm sao có nặng như vậy sát ý?"

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Con mẹ nó đừng chỉ biết ép bức (vạn cầu cầu đặt)

Bất quá có một lệnh Lâm Phong không nghĩ ra, từ hấn tới hôm qua trong sơn động nghe được cái kia gọi Mạc hộ pháp trong lời nói hấn phân tích ra Ma Hồn điện chắc là cùng Yên Vũ Các hợp tác, hấn không có khả năng không nhìn ra Thân Đồ Phi Phàm là ở giúp Yên Vũ Các, mà lúc này La Tây Mạc lại tại sao lại đi ra hấn Thân Đồ Phi Phàm đây?

Tựa hồ vì xác minh Lâm Phong suy đoán, Tư Không Lăng bất mãn đứng lúc truyền đến: "La điện chủ lời ấy ý gì? Lẽ nào người cũng cho rằng là ta Yên Vũ Các thật bất Hoa Huân Nhiên sao?"

La Tây Mạc tựa hồ sớm có chủ ý, đi tới về mặt tức giận Tư Không Lăng bên người, tự tay trên bờ vai đánh hai lần, mỉm cười nói: "Tư Không Các chủ bình tĩnh chớ nóng, ta cũng không như vậy qua."

"La Tây Mạc, người có thể thật không biết xấu hổ a, người tốt xấu coi như là một điện chi chủ, làm sao giống như thói lảm đây." Thân Đồ Phi Phàm lập tức nắm lấy cơ hội phản kích.

"Không biết La điện chủ vừa rồi hai cái tốt là có ý gì đây? Thứ cho bọn ta ngu muội, cũng xin chỉ một ... hai" Hèn mọn An Bội Tấn Sơn cũng lập tức theo Thân Đồ Phi Phàm phụ họa, nói rõ là không nể mặt La Tây Mạc.

"Ha ha, rất đơn giản, Thân Đồ Phi Phàm vốn chính là không phân trắng đen, không biết cảm thấy thẹn, các người đây không đều nhìn thấy sao?" La Tây Mạc thân nhiên nói: "Vị kia Hạ Hầu bằng hữu là tới cho Huân Nhiên cô nương làm chứng, chúng ta lại không hấn có thể không thể chứng minh cái gì, nhưng ít ra người được đề người ta nhân chứng đi, có thể người lại không cho người ta, cái này chẳng lẽ không đúng không phân trắng đen sao? Còn nữa, người làm đường đường nhất tông chi chủ, bắt đầu liền toàn lực đối một người trẻ tuổi hạ sát thủ, đây không phải là không biết cảm thấy thẹn là cái gì?"

"Người. . . Người. . . Người này rõ ràng chính là cường từ đoạt lý, ta. . . Ta làm như vậy chỉ là không muốn lãng phí thời gian mà thôi, chúng ta đều tới nơi này chừng mấy ngày, trước hết giải quyết huyết tính mờ sự tình, còn như Lạc Hoa cốc cùng Yên Vũ Các tư oán, liền để chính bọn nó đi giải quyết tốt."

Lâm Phong cũng không khỏi âm thầm bội phục cái này cái này Thân Đồ Phi Phàm, quả nhiên không hổ là cáo già, thứ nhất biết hôm nay có Lâm Phong tại, hơn nữa La Tây Mạc nhưng tay, biết không có khả năng lại đối Hạ Hầu Hạo Nguyệt hạ sát thủ; thứ hai cũng biết mình đuối lý, không còn dám tranh luận vấn đề này, lúc này không để lại dấu vết đem lời đề dẫn hướng Huyết Tinh Thạch đi tới.

"Đứng đứng, Thân Đồ tông chủ đối, chúng ta hay là trước đàm luận đại sự, về phần bọn hán hai phái tư oán quả thực không nên vào lúc này đề cập." An Bội Tấn Sơn lập tức lại phụ họa, một chỗ giúp Thân Đồ Phi Phàm nói sang chuyện khác, trong lời nói còn đối Thân Đồ Phi Phàm ném đi một cái lấy lòng ánh mắt.

Thân Đồ Phi Phàm rất hài lòng hán biểu hiện, lúc này cũng đầu lấy một cái hiểu ý nụ cười.

Nhưng mà trừ Lâm Phong, ai cũng không có phát hiện An Bội Tấn Sơn khi nhận được Thân Đồ Phi Phàm nụ cười sau trong lúc lơ đãng khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, bất quá rất nhanh thì bị hán che giấu đi qua.

"Cái này An Bội Tấn Sơn cũng có vấn đề, mặt ngoài nhìn hán là Thân Đồ Phi Phàm cầu, thật khẳng định không phải, chỉ là không biết hán lại có âm mưu gì. Xem ra cái này Bát Đại Môn Phái đều không phải là đèn cạn dầu." Lâm Phong trong lòng thầm nghĩ.

Bất quá những thứ này với hán quan hệ cũng không lớn, hán chỉ là tìm đến người, đối với Huyết Tinh Thạch không có hứng thú gì.

"Ta cũng hiểu được Thân Đồ tông chủ được đối, chúng ta cũng không thể bởi vì mất lớn, làm lỡ đại sự."

"Đứng, đứng, chúng ta hán là sớm xác định huyết tinh mỏ vấn đề phân phối, phải biết rằng lấy quặng còn cần thời gian đây."

Long Hồ môn môn chủ cùng Cửu Âm giáo giáo chủ cũng âm thanh phụ họa.

"Ta Thiên Hoa tông cũng đồng ý."

Đạo thanh âm này ngược lại để Lâm Phong có ngoài ý muốn, tại sao là Lý Đông Hải? Nam Sơn đây? Vì sao không có tôi? Liền Thân Đồ Phi Phàm cùng La Tây Mạc đều đến, vì sao hán hội không có tôi? Lẽ nào. . .

Lâm Phong khoe miệng theo thói quen hơi hơi vênh lên, hán đột nhiên nghĩ đến trước đó tại Bình Dương thành lúc Lý Đông Hải cũng làm người ta đem cái kia bộ phận hán bịa đặt đi ra < Quỷ Hoa Bảo Điện > mạng hồi Thiên Hoa tông, có thể hay không Nam Sơn cũng cất trùng tu luyện? Muốn thực sự là dạng này, vậy thật đúng là một cái thu hoạch ngoài ý muốn a.

"Tốt, tất nhiên tất cả mọi người đồng ý, vậy ta La Tây Mạc cũng không, chúng ta liền nói chuyện huyết tinh mỏ chuyện này."

"Ta Yên Vũ Các cũng đồng ý."

"Thảm cốc chủ, ý ngươi đây?" Thân Đồ Phi Phàm lúc này tựa hồ đã quên trước đó bị Lâm Phong một chương đánh bại chuyện này, đặc ý hướng Thẩm Thiên Tầm hỏi.

"Cái này. . ." Thẩm Thiên Tầm trong lòng một trăm không tình nguyện, từ sáng nay Hoa Huân Nhiên trở về ra Yên Vũ Các bí mật về sau, nàng tự biết chỉ bằng vào chính mình Lạc Hoa cốc thực lực căn bản là không có cách đối Yên Vũ Các thế nào, cho nên mới muốn làm chúng vạch trần Yên Vũ Các, nhưng không nghĩ lại kèm đem chính mình Lạc Hoa cốc rơi vào vạ kiếp bất phục.

Bây giờ tình thế đã hết sức rõ ràng, nếu là mình lại quyết giữ ý mình, ắt sẽ gây nên hán thất đại môn phái nhất trí cừu thù, nhưng lúc này hiếm có Lâm Phong cùng Hạ Hầu Hạo Nguyệt tại, nếu không nhân cơ hội đem sự tình vạch trần, chỉ sợ về sau cũng tìm không được nữa dạng này cơ hội.

Lâm Phong rất rõ ràng Thẩm Thiên Tầm lúc này đang suy nghĩ gì, đồng thời hán cũng biết lúc này cũng không phải là vạch trần Yên Vũ Các thời cơ tốt nhất, đi qua tới hôm qua sau đó, Yên Vũ Các những người kia khẳng định sớm đã dời đi, coi như thất đại môn phái lúc này liên hợp, chỉ sợ cũng tìm không được bọn họ ở nơi nào.

Mỉm cười, Lâm Phong hướng vẫn còn đang trầm tư Thẩm Thiên Tầm nói: "Thảm cốc chủ, tất nhiên tất cả mọi người đồng ý, theo ta thấy ngươi cũng liền đồng ý đi."

Thẩm Thiên Tầm không hiểu ngẩng đầu nhìn Lâm Phong, gặp hán cũng đang giống như cười mà không phải cười nhìn chính mình, nàng cũng không ngốc, nhất thời minh bạch Lâm Phong ý tứ, đối đầu hán. Sau đó xoay người đối Thân Đồ Phi Phàm nói: "Tốt, ta cũng đồng ý trước thảo luận Huyết Tinh Thạch vấn đề phân phối. Bất quá, " Thẩm Thiên Tầm lấy quay đầu nhìn về Tư Không Lăng, lạnh lùng nói tiếp: "Giữa chúng ta sự tình không để yên, ta nhất định sẽ cho ngươi chứng cứ, đến lúc đó nhìn ngươi làm sao còn chống chế."

"Ta Yên Vũ Các thân ngay không sợ chết đứng, chỉ cần ngươi có chứng cứ chứng minh chúng ta bắt ngươi đồ đệ, ta nhất định cho ngươi một cái công đạo, nhưng nếu ngươi lại cố tình gây sự, ta Yên Vũ Các cũng không phải dễ khi dễ."

Tư Không Lăng cũng không tỏ ra yếu kém, đồng dạng dùng lạnh lùng thanh âm cùng Thẩm Thiên Tầm đối chọi gay gắt.

"Tốt, đã như vậy, vậy thì không có ta chuyện gì, Thẩm cốc chủ, ta đi trước." Lâm Phong hướng Thẩm Thiên Tầm chấp tay một cái, sau đó sẽ phải rời khỏi, hán còn muốn đi tìm người.

"Vị huynh đệ kia xin chờ một chút." La Tây Mạc trong lời nói đi tới Lâm Phong trước mặt, gặp Lâm Phong nhú mày, lúc này cười cười nói: "Huynh đệ

ngươi không nên hiểu lầm, La Tây Mạc chỉ là muốn mời huynh đệ cùng nhau nghiên cứu một chút huyết tinh mô vấn đề phân phối."

"Cái gì?"

"Không được!"

"Tại sao có thể dạng này?"

La Tây Mạc tiếng nói vừa dứt, Thân Đồ Phi Phàm đám người lập tức vỡ tổ, bọn họ cũng không nguyên ý bả gần tới tay chỗ tốt phân cho người khác.

Lâm Phong bản chưa từng nghĩ muốn tranh đoạt cái này huyết tinh mô, lúc này nghe vậy trong lòng một hồi khó chịu, lúc này lạnh lùng nói: "Ai không được? Cái này Huyết Tinh Thạch vốn là thiên địa sở sinh, lại không phải là các ngươi Bát Đại Môn Phái tư nhân vật, dựa vào cái gì chỉ có người nhóm có thể ăn thịt, chúng ta liền không thể ăn canh!"

"Thằng nhóc, đừng tưởng rằng ngươi vừa rồi một chưởng đẩy lùi Thân Đồ tông chủ có thể ở chỗ này trang bức, đó là Thân Đồ tông chủ gặp ngươi trẻ tuổi, để ngươi đầu, ngươi không được không biết tốt xấu, ngươi cảm thấy ngươi có thể một người đối phó được chúng ta nhiều người như vậy sao?"

Tư Không Lăng âm lãnh thanh âm vang lên, lão hồ ly này lời này nhưng là nhất tiễn song điêu, đã có thể gây nên Thân Đồ Phi Phàm đối Lâm Phong cừu hận, cũng sắp Lâm Phong phóng tới Bát Đại Môn Phái đối lập mặt.

Lời ấy quả nhiên hữu hiệu, trừ Thảm Thiên Tâm cùng La Tây Mạc ở ngoài, hơn lục phái người lập tức sắc mặt khó coi nhìn Lâm Phong, rất có một lời không hợp liền muốn động thủ đáng đáp. Thân Đồ Phi Phàm cùng Thiên Minh tông người thì càng sâu, mỗi một người đều giận dữ nhìn chòng chọc Lâm Phong.

Lâm Phong biểu hiện để bọn hắn càng thêm khó chịu, tại nhiều như vậy người cừu thị hạ, hắn chẳng những không có lộ ra một khiếp đảm ý tứ, ngược lại khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh lạnh ý, tựa hồ căn bản không bả Bát Đại Môn Phái những người này để vào mắt.

"Thằng nhóc, ngươi cũng quá cuồng, ngươi thật coi chúng ta Bát Đại Môn Phái không người sao?"

Tư Không Lăng lần nữa thật sâu kích thích Thân Đồ Phi Phàm đám người thần kinh, đoàn người cảm xúc bắt đầu bị đốt.

Đối với Tư Không Lăng tâm tư Lâm Phong rất rõ ràng, hắn là muốn lợi dụng Bát Đại Môn Phái đi đối phó chính mình, vì tới hôm qua son động thủ.

Bất quá cái này cũng vừa lúc theo Lâm Phong tâm ý, hắn cũng muốn nhân cơ hội lập uy, chấn nhiếp Bát Đại Môn Phái những thứ này mắt cao hơn gia hỏa, thuận tiện về sau trợ giúp phụ huynh thành lập chính mình thế lực.

Sắc bén ánh mắt quét nhìn một vòng, cuối cùng tại La Tây Mạc cái kia không chút biểu tình trên mặt dừng lại chốc lát.

Gặp Lâm Phong nhìn về phía mình, La Tây Mạc nhếch miệng mỉm cười, nhún nhún vai, giả trang ra một bộ rất vô tội đáng vẽ, vẫn không có đứng ra ý tứ.

Lâm Phong chợt hiểu ý hắn, người này mới là lòng dạ đáng sợ nhất một cái, cái kia câu con mắt chính là muốn cho mình cùng Thân Đồ Phi Phàm đám người kéo cừu hận.

Gặp Lâm Phong nhìn mình chằm chằm ánh mắt bỗng nhiên trở nên băng lãnh, La Tây Mạc bỗng cảm giác như rơi vào hầm băng toàn thân mát lạnh, trên mặt vui vẻ đã ở trong nháy mắt tiêu thất. Trong lòng đột nhiên mọc lên một cổ hồi ý, suy nghĩ chính mình làm như vậy tựa hồ sai.

Nhưng mà chờ hắn phục hồi tinh thần lại muốn đối Lâm Phong có chỗ biểu thị lúc, lại phát hiện Lâm Phong ánh mắt đã ly khai. Trong lòng một hồi phát khổ, hồi ý càng đậm. Là một cái Thân Đồ Phi Phàm đi đắc tội một cái như vậy thần bí khó lường người, coi như mình tính toán khoe khoang, nếu như nhiều một cái như vậy kẻ địch đáng sợ, đối với chính mình, thậm chí là toàn bộ Ma Hồn điện đến, sợ rằng đều là một hồi tai nạn.

Nhưng mà thế giới này không có đã hồi hận.

"Đã như vậy, gia liền cuồng một thanh, ngươi Bát Đại Môn Phái có người thì tới đi, khác (đừng) đkm biết rõ nói bức bức."

Lâm Phong cái này cuồng ngôn tựa như một đá kích khởi vạn trượng lãng, nhất thời Thân Đồ Phi Phàm các loại (chờ) Bát Đại Môn Phái người toàn bộ nổi trận lôi đình, ngay cả Ma Hồn điện cùng Lạc Hoa cốc đệ tử đều có chịu không, chỉ là ngại vì bọn họ tông chủ không có mở miệng, không dám gây rối.

"Hắn mẹ thằng nhóc này cũng quá cuồng vọng, cũng dám như thế miệt thị chúng ta Bát Đại Môn Phái đệ tử."

"Địch, mọi người cùng nhau xông lên, làm hắn."

"Đối, cùng tiến lên!"

"Đều chó quấy rầy âm ỉ, nghe các vị tông chủ."

". . ."

Tình cảm quần chúng xúc động phấn nộ, lại không có người nào thật xông về phía trước, những người này đều không phải là đứa ngốc, vừa rồi Lâm

Phong một chương đẩy lùi Thân Đồ Phi Phàm lúc uy mãnh đáng vẻ vẫn còn ở trong đầu của bọn họ xoay quanh, ai cũng biết Súng bắn chim đầu đàn đạo lý, người thứ nhất lên khẳng định sẽ chết nhanh nhất.

Lâm Phong khóe miệng hơi vênh lên, lộ ra một cái khinh thường cười nhạt, hắn đã sớm ngờ tới có thể như vậy, cho nên mới sẽ đại phóng cuồng ngôn.

"Viên trưởng lão, thẳng thắn này quá mức cuồng vọng, người đi giáo huấn một chút hắn!"

Thân Đồ Phi Phàm cũng không phải người ngu, hắn biết rõ chính mình đi tới cũng là đưa đồ ăn, thế là muốn cho bên người cái kia sở hữu Ngưng Hôn cảnh trung kỳ thái thượng trưởng lão Viên Thiên Cương bên trên, hắn thấy Lâm Phong mặc dù có thể một chương đẩy lùi chính mình, nhưng tới đa cũng là cùng Viên Thiên Cương giống nhau là Ngưng Hôn cảnh trung kỳ.

Hắn bàn tính đánh cho tốt, chỉ cần Viên Thiên Cương có thể cuốn lấy Lâm Phong, hắn có thể mang theo người khác một chỗ ở bên cạnh nhân cơ hội đánh lên, mãnh hổ cũng không chịu nổi nhiều người.

"Viên trưởng lão, người lên a..." Thân Đồ Phi Phàm gặp Viên Thiên Cương vậy mà không nhúc nhích, không khỏi nhỏ bé não, nhưng dù sao hắn là thái thượng trưởng lão, Thân Đồ Phi Phàm mặc dù quý vị tông chủ, nhưng là không dám đối hắn quá phận.

"Không, ta sẽ không lên!" Viên Thiên Cương lắc đầu, ánh mắt quái dị nhìn chằm chằm Thân Đồ Phi Phàm, trầm giọng nói: "Ta khuyên tông chủ cũng tốt nhất không nên bên trên."

"Viên Thiên Cương, người biết người ở đây cái gì không?" Thân Đồ Phi Phàm nổi trận lôi đình, lại cũng không kịp đối phương thân phận, ngón tay trực tiếp chỉ đến đầu tóc bạc trắng Viên Thiên Cương mũi.

PS: Các vị xem sách lậu các huynh đệ, xem ở lão Long mỗi ngày vạn cang phân thượng, tới mấy Chương đặt khích lệ một chút thôi

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Dẫn xà xuất động

"Ta đương nhiên biết ta tại cái gì, rành mạch từng câu ta đang làm cái gì." Viên Thiên Cương hai mắt thần quang lập loè, không chút nào né tránh nhìn chăm chú vào giống như điên cuồng Thân Đồ Phi Phàm, thanh âm cũng lớn: "Ngược lại là ngươi, ngươi không biết chính ngươi đang làm cái gì, ngươi là ta Thiên Minh tông tông chủ, ngươi là nên vì..."

"Hừ, đã ngươi còn biết ta là Thiên Minh tông tông chủ, vậy thì cầm miệng cho ta!" Thân Đồ Phi Phàm như muốn ăn thịt người đối lấy Viên Thiên Cương cái kia hoa râm đầu lớn gào thét: "Hiện tại liền cho ta đi bả cái kia không biết sống chết thẳng thắn cầm xuống."

Viên Thiên Cương khí sắc mặt tái xanh, toàn thân run rẩy, môi nhúc nhích hồi lâu mới ra hai chữ: "Không được!"

"Ngươi... Ngươi một cái lão già không nên quên Tổ Huấn, ta là tông chủ, ngươi công nhiên chống lại tông chủ mệnh lệnh, ta có thể trực xuất ngươi thái thượng trưởng lão chức vị."

Thân Đồ Phi Phàm hôm nay xem như là bị tức điên, đầu tiên là Hạ Hầu Hạo Nguyệt không nể mặt hắn, tiếp lấy Lâm Phong tuyệt hơn, nếu không hoàn toàn không thấy hắn cái này Thiên Minh tông tông chủ, còn bị hắn một chương đánh bại, bây giờ tới một cái nữa Viên Thiên Cương cũng theo công nhiên chống lại hắn ra lệnh, còn ngay người trong thiên hạ mặt cho hắn khó chịu.

"Hừ, ngươi cũng đừng quên Tổ Huấn thượng còn có một cái: Làm tông chủ làm ra bị hư hỏng tông môn quyền lợi quyết định lúc, thái thượng trưởng lão có quyền phủ quyết, thậm chí có quyền đệ trình bãi miễn tông chủ." Viên Thiên Cương cũng hòa.

"Ngươi... Tốt... Tốt, xem ra ngươi là không nên..."

"Ta các ngươi cũng là đủ, nơi đây không phải Thiên Minh tông, chính các ngươi bên trong tông mâu thuẫn về nhà đi giải quyết đi, đừng ở chỗ này lãng phí mọi người thời gian." Lâm Phong không kiên nhẫn cắt đứt Thân Đồ Phi Phàm, lạnh lùng nói: "Hôm nay cái này Huyết Tinh Thạch gia muốn định, ai không phục liền lên tới."

Hiện trường đột nhiên một hồi an tĩnh, không có ai lại, cứ việc các phái lòng người trong đều rất phẫn nộ, nhưng không ai nguyện ý làm cái này tổn công mà không có kết quả, thậm chí khả năng bỏ mạng chim đầu đàn.

Gặp cái này, Lâm Phong lập tức hứng thú sắc sỡ, hoàn toàn mất đi giáo huấn đám người này hứng thú, xem ra là quá đề cao những thứ này cái gọi là Bát

Đại Môn Phái, cũng chỉ vừa rồi một chương đánh bại Thân Đồ Phi Phàm chuyện cũng đã chấn trụ những người này.

Đã như vậy, vậy thì phải từ trong tay bọn họ ép chỗ tốt đi ra.

"Xem ra tất cả mọi người đồng ý, vậy ta liền nói một chút ta muốn cầu." Một lát sau, thấy không có tiếng người, Lâm Phong sắc bén ánh mắt quét nhìn một vòng, sau đó cười nhạt, rồi nói tiếp: "Ta cũng không cần nhiều, ta chỉ cần ba thành Huyết Tinh Thạch."

"Cái gì, ngươi muốn ba thành? Cũng là ngươi không cần nhiều? Đệch, ngươi làm sao không ngươi muốn hết đâu, điều đó không có khả năng."

Thiên Chiêu tông An Bội Tấn Sơn cái thứ nhất đứng ra rống giận.

"Đối, điều đó không có khả năng, ngươi không được thật cho rằng chúng ta sợ ngươi, chúng ta nhiều người như vậy, coi như ngươi tu vi cao tới đâu, chúng ta mãi cũng mòn chết ngươi."

"Đúng đây, cùng lắm cá chết lưới rách."

Thấy mọi người tình cảm quần chúng sục sôi đáng vẽ, Lâm Phong vẫn như cũ vẫn duy trì mỉm cười, thản nhiên nói: "Ta đều không xong, các ngươi kích động cái gì sao."

"Lời chưa hết?"

"Ta cho hai người các ngươi lựa chọn, một, cho ta ba thành Huyết Tinh Thạch; hai, các ngươi cũng có thể cho ta 30 vạn khối xích cương. Liền hai thứ này, theo chính các ngươi chọn." Lâm Phong vẫn là như thế phong khinh vân đạm đáng vẽ, tựa hồ tại cái gì ác chuyện bình thường đồng dạng: "Các ngươi thương lượng xong nói cho ta biết muốn chọn loại nào, bất quá có một, nếu như các ngươi chọn hai, ta muốn tại trong nửa canh giờ nhìn thấy ba mươi xích cương, tổng thể không bán chịu."

Lời vừa nói ra, Bát Đại Môn Phái sắc mặt người khác nhau, khai thủy thảo luận, cái này xích cương đối bọn họ tới căn bản tính không cái gì.

"Cái này. . . Cái này. . . Làm sao bây giờ?"

"Ta xem cho hấn xích cương đi, xích cương mọi người trong tay hấn là cũng sẽ không thiếu!"

"Các ngươi không cảm thấy kỳ quái sao? Hấn vì sao không được huyết tinh mỏ, mà muốn cái kia tác dụng không lớn xích cương?"

"Ngươi quản hấn những thứ này làm gì, ta xem chúng ta sớm bỏ xích cương cho hấn, miễn cho hấn trở lại quấy rối."

"Tốt, ta đồng ý cho hấn xích cương."

"Ta cũng đồng ý."

"Vậy thì cho hấn đi."

"Ta có thể không mang nhiều như vậy xích cương ở trên người à!"

"Ta cũng vậy, đồ chơi này cũng không phải cái gì tốt đồ vật, dẫn hấn làm gì."

"Đối, Thiên Chiêu tông ở chỗ này đào lâu như vậy Xích Cương hầm mỏ, khẳng định trong tay có, ta xem để cho Thiên Chiêu tông lấy trước ra 30 vạn xích cương cho bà cái kia thằng nhóc phái, đến lúc đó mọi người trả lại cho Thiên Chiêu tông là được."

"Tốt, vậy thì ta trước cho hấn." An Bội Tấn Sơn vậy mà bất ngờ sáng khoái.

Những người này nghị luận không sót một chữ tiến nhập truyền vào tai, Lâm Phong trong bụng cười thầm, hấn tới nơi này cái thứ nhất con mắt chính là nghĩ đến làm xích cương trở về luyện chế một nhóm thân binh lợi khí, đề thăng phụ thân hấn quân đội thực lực. Huyết tinh mặc dù có thể luyện chế cang pháp khí cao cấp thậm chí bảo khí, có thể cái kia đối chế tạo yêu cầu cang cao, số lượng cũng không khả năng có nhiều như vậy, mà xích cương khác biệt, chỉ cần tìm một ít phổ thông đúc kiếm sư, lại trải qua hấn thoáng chỉ, hấn tin tưởng 30 vạn xích cương ít nhất có thể chế tạo ra 25 vạn bà thân binh lợi khí.

"Tốt, thằng nhóc, nơi này là 30 vạn xích cương, hy vọng ngươi lời nói đáng tin, không cần nhúng tay Huyết Tinh Thạch sự tình."

An Bội Tấn Sơn đi tới Lâm Phong trước mặt, đưa cho hấn một cái chiếc nhẫn trữ vật, sau đó lại hèn mọn nói: "Bất quá chiếc nhẫn này ngươi được trả lại cho ta."

"Đệch, cái này An Bội Tấn Sơn cũng quá. . ."

"Đúng đây, lúc này lại vẫn quan tâm một cái chiếc nhẫn trữ vật, đây không phải là bởi vì mắt lớn à, vạn nhất. . ."

"Thôi đi, " Lâm Phong cũng không nghĩ vậy An Bội Tấn Sơn tự nhiên hèn mọn như vậy, cười lạnh một tiếng, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, đem An Bội Tấn Sơn trong trữ vật giới chỉ xích cương toàn bộ chuyển dời đến chính mình trong trữ vật giới chỉ, tiện tay đem không giới chỉ ném hồi cho hấn.

"Tốt, các ngươi tiếp tục thảo luận huyết tinh mô phân thuộc vấn đề a!" Lâm Phong mỉm cười xong, sau đó xoay người đối diện tại Hoa Huân Nhiên bên người Hạ Hầu Hạo Nguyệt nói: "Hạ Hầu huynh, tạm biệt."

"Ách, Lâm huynh đệ tạm biệt." Hạ Hầu Hạo Nguyệt gặp Lâm Phong về mặt chuyển du, khuôn mặt tuấn tú một hồng.

Hoa Huân Nhiên biết Lâm Phong hiểu lầm, trên mặt nhỏ bé hồng, vô ý thức di chuyển rời Hạ Hầu Hạo Nguyệt xa hơn một chút, mở miệng nói: "Ân nhân, cũng xin cho biết tôn tính đại danh, Huân Nhiên. . ."

"Ha ha, Hạ Hầu huynh biết, ngươi hỏi hử a! Ha ha!" Lâm Phong cười ha ha lấy xoay người mang theo Tàn Dao ly khai, chỉ để lại về mặt phiền muộn Hoa Huân Nhiên ánh mắt phức tạp nhìn hắt bóng lưng.

"Công tử, ngươi đây cũng quá lợi hại, liền nhẹ nhàng như vậy 30 vạn xích cương liền đến tay! Hắc hắc!" Tàn Dao đợi được không người địa phương nhìn không được đối Lâm Phong giờ ngón tay cái lên.

"Bớt nịnh hót, ngươi vừa rồi vừa không có cảm ứng được cái kia bốn cái thần bí nhân khí tức?"

"Không có." Tàn Dao có uể oải nói: "Cái này bốn cái vương bát đần cũng không biết trốn được cái kia hang chuột trong đi, thực sự quá ghê tởm, bây giờ tại Trường Kỳ sơn những người này chúng ta hầu như toàn bộ tìm lượt, lẽ nào bọn họ trước đó tới Trường Kỳ sơn sự tình căn bản là giả?"

"Không giả, chỉ là bọn hắc hắc không có trốn hằm mỗ phụ cận, cái này Trường Kỳ sơn lớn như vậy, chúng ta căn bản là không có cách tìm được bọn họ mà thôi." Gặp Tàn Dao vẫn còn ở nghi hoặc, Lâm Phong giải thích tiếp nói: "Ngươi suy nghĩ một chút, trước đây bọn họ lời này thời điểm căn bản không biết ngươi còn sống. Còn có bọn họ bắt Thiên Tuyệt Lạc Ly đám người con mắt nhất định là vì Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện, mặc kệ bọn họ muốn làm gì, bọn họ lúc này đều sẽ tới nơi đây, bởi vì cái này hai phái nhân vật trọng yếu bây giờ đều ở chỗ này."

Tàn Dao nghe vậy đầu, bắt quá chân mày vẫn nhíu chặt: "Vậy chúng ta kế tiếp làm sao bây giờ?"

"Thời gian đã chừng mấy ngày, chúng ta có thể tìm địa phương cũng đều tìm, còn lại chính là chỗ này một mảnh núi lớn, không có minh xác manh mối, chúng ta lại đi biển rộng tìm kim cũng không có ý nghĩa, chúng ta hiện tại chỉ có một cái biện pháp."

"Biện pháp gì?"

"Dẫn xà xuất động."

"Dẫn xà xuất động? Làm sao dẫn a?"

"Vừa rồi chúng ta đã phân tích, cái kia bốn cái hỗn đản bắt Thiên Tuyệt người con mắt nhất định là vì sau lưng các nàng tông môn, mà các loại (chờ) nhiều ngày như vậy bọn họ đều không động, cái kia rõ ràng cái gì?" Lâm Phong ánh mắt trở nên sắc bén.

"Rõ ràng bọn họ là vì huyết tinh mô?" Tàn Dao nhận tình sáng lên: "Cho nên trước đó công tử ngươi mới khiến cho Lạc Hoa cốc chủ bằng lòng trước không được đàm luận Yên Vũ Các sự tình, con mắt chính là để cho Bát Đại Môn Phái sớm bắt đầu đào quặng."

"Không sai."

"Bất quá bọn hắc hắc cũng không nhanh như vậy là có thể bàn xong xuôi, chúng ta đi trước phụ cận nơi đây trong núi rừng đi dạo, thử thời vận, lại nhân tiện bắt đầu cái gì mãnh thú tới đánh một chút nha tề."

"Công tử cái chủ ý này hay, đi."

Tàn Dao vừa nghe đến ăn, lập tức hai mắt xám ngắt: "Mấy ngày nay xan xan đều là gặm lương khô, trong miệng sớm nhạt ra trứng dái."

"Ngô, ăn ngon, ăn quá ngon, công tử ngươi cái này thịt quay tay nghề nơi nào học. . . Ngô. . . Người nướng ăn ngon như vậy a!"

Tàn Dao cầm trong tay một cái nướng vàng óng ánh chân thú, ăn miệng đầy dầu mỡ.

Lâm Phong bắt đầu dĩ cười cười, người này cùng Lạc Ly nha đầu kia một cái đức hạnh. Nghĩ đến Lạc Ly cùng Thiên Tuyệt, Lâm Phong ánh mắt rõ ràng buồn bã, cũng không biết các nàng hiện tại thế nào.

"Ủm?" Đang nghĩ ngợi, đột nhiên cảm giác dưới thân tảng đá rất nhỏ động một cái, Lâm Phong hoặc một tiếng đứng lên, cường đại linh hồn chi lực đã ở trong nháy mắt phô khai.

"Công tử ngươi làm sao?" Tàn Dao thấy thế cả kinh, đột nhiên dừng lại gặm ăn chân thú, kinh dị nhìn nhíu mày Lâm Phong.

"Cửu giới mãnh thú, Địa Hỏa Long."

Lâm Phong sắc mặt nghiêm túc ra mấy chữ.

"Cái gì? Cửu giới mãnh thú? Vẫn là Địa Hỏa Long?"

Tàn Đao một thanh ném xuống trong tay chân thú, đứng đứng lên, trên mặt lại tràn ngập hoảng sợ.

Lâm Phong hai mắt hàn quang lập loè nhìn chăm chú vào xa xa một cái đen nhánh son động miệng, lắc đầu lại đầu, không có.

Tàn Đao không hiểu hẳn đến là ý gì, trong lòng không khỏi bất ổn, gặp hẳn ánh mắt chuyên chú, lại không dám hỏi nhiều nữa, sợ ảnh hưởng hẳn phán đoán.

"Rống "

Kèm theo một tiếng thật lớn tiếng thú gào, sau đó một hồi thanh thế to lớn, Lâm Phong đem hai chân vững vàng đâm vào mặt đất, mà Tàn Đao một cái không có chú ý, ở nơi này thật lớn chân động xuống đánh lao đảo, ngã cái miệng gặm đất.

"Đầu móa. Chó má này ngoan ý còn không có ra thi đấu cứ như vậy !"

Lâm Phong không có đi quản Tàn Đao oán giận, hai mắt vẫn như cũ ngưng trọng nhìn chăm chăm cái son động kia miệng, theo rung động càng ngày càng mãnh liệt, phía trên hang núi nham thạch bắt đầu lạnh rung đi xuống lẫn xuống, son động miệng thật lớn tảng đá vậy mà lấy mắt thường có thể thấy tốc độ nhanh chóng rạn nứt ra.

"Rống "

Lại là một hồi tiếng rống to, đại địa lần nữa rung mạnh, bất quá lần này Tàn Đao cũng có chuẩn bị, không tiếp tục đến cái chó gặm phân.

"Rầm rầm . . Thành thạch . ."

Lại là một hồi vang lớn âm thanh, tùy theo, son động miệng nguyên bản đã da nẻ tảng đá xanh lúc này đột nhiên nổ tung, thật to hòn đá như ra thang như đạn pháo hướng bốn phía bắn ra, phát sinh "Chim chirp" tiếng xé gió, thanh thế cực kỳ dọa người.

Lâm Phong lập tức vận chuyển trong cơ thể long khí, tự tay tại trước mặt hai người bố trí xuống một đạo khí tường, những cái kia bắn nhanh mà đến hòn đá tại gặp phải khí tường lúc nhao nhao rơi xuống. Một màn này, thấy Tàn Đao hai mắt đăm đăm.

"Phải ra khỏi tới sao?" Trong miệng nỉ non, Tàn Đao con mắt cũng không nháy một cái nhìn chăm chăm cái son động kia miệng, miệng há lão đại.

Lâm Phong cũng giống vậy, nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm cái kia đã không tồn tại son động miệng, bất quá hẳn trong ánh mắt dường như từ nhiều lâu một cái chờ mong.

"Rống "

Theo cái này nói rung trời tiếng rống to xuất hiện, trước đó son động miệng đột nhiên xuất hiện một cái như mặt bàn to bằng, chuyển hình trạng, xấu vô cùng mãnh thú ý thức, ý thức hai bên phân biệt có một con như đèn lồng huyết hồng mắt to, theo trông mắt chuyển động, toát ra từng đợt u quang, nhìn rất là sấm nhân.

Cái kia cực đại mãnh thú đầu đột nhiên hướng lên trên một cái, "Thành thạch" lại là một hồi vang lớn, lần nữa thanh thế to lớn, đồng thời, Lâm Phong trước mắt hai người xuất hiện một đầu chiều cao chừng năm trượng, kéo một cái dài hơn hai mươi trượng, to như bàn tròn to bằng đuôi cự thú. Con thú này toàn thân đầy đen nhánh Lân Giáp, tướng mạo vô cùng giống như thần lân.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Không có thiên lý, súc sinh đều biết dùng kế

"Đây chính là cửu giới mãnh thú Địa Hòa Long sao?" Tàn Đao một hai trông mắt trừng hầu như đều muốn nhảy ra viền mắt, đối với Địa Hòa Long loại này cường đại mãnh thú, trên đại lục chỉ là truyền, lại có mấy người thực sự được gặp đây.

"Ta từng nghe linh chủ chúng ta qua, cái này Địa Hòa Long trên người Lân Giáp lực phòng ngự biến thái, coi như là thượng phẩm pháp khí cũng không khả năng phá vỡ, lại con thú này cực kỳ hung tàn, sau khi thành niên sức chiến đấu có thể so với Ngưng Hồn cảnh đỉnh phong thực lực. Chúng ta chạy mau đi."

"Không cần sợ, cái này một đầu còn chưa phải là thời kỳ trưởng thành Địa Hòa Long, tạm thời còn chỉ có Ngưng Hồn cảnh trung kỳ thực lực, bất quá

cũng đã đến gần vô hạn Ngưng Hôn cảnh hậu kỳ."

"Cái kia. . . Vậy công tử có bao nhiêu phần trăm chắc chắn thắng nó?"

"Ba thành!"

"A! Ba thành?" Tần Dao sững sờ một chút, sau đó tự tay kéo lại Lâm Phong ống tay áo, xoay người làm bộ liền muốn chạy: "Công tử, thừa dịp cái kia hỗn đản còn xa, chúng ta vẫn là chạy a!"

Lâm Phong đưa hân tay đẩy ra, xoay người đối lấy hân, nghiêm mặt nói: "Chạy cái gì chạy, bọn ta tu luyện vốn là nghịch thiên, lúc nào cũng có thể phát sinh đủ loại không tưởng được nguy hiểm, tu luyện chỉ nhân, nhất định phải có vượt khó tiến lên, nỗ lực giải quyết trắc trở đừng khí, chỉ có dạng này mới có thể mới có thể đề thăng tâm cảnh, đạt được tầng thứ cao hơn. Nếu như thoáng dụng tới trắc trở liền muốn trốn tránh, còn không bằng sớm về nhà sửa hân tử đi."

Tần Dao nghe vậy toàn thân chấn động, trong đầu giờ khắc này tựa hồ nhiều thứ gì, lập tức bình tĩnh lại, cũng không để ý lúc này bên người còn có một đầu cửu giới mãnh thú, lại hai chân một bàn, bùng ngồi dưới đất nhập định.

"Đầu mói!" Lâm Phong thầm mắng một tiếng, bất quá nhãn thần bên trong ngược lại là lộ ra lau một cái vui mừng, biết Tần Dao đây là có dụng tới khó có được cơ duyên, lập tức móc ra mấy viên linh thạch, rất nhanh ở bên cạnh hân không dưới một cái hình trận pháp, đưa hân gắn vào bên trong, sợ một hồi cùng Địa Hóa Long chiến đấu ảnh hưởng đến hân cơ duyên.

"Rống "

Lâm Phong mới vừa làm xong tất cả, vừa mới xoay người lại, chỉ thấy cái kia Địa Hóa Long nổi giận gầm lên một tiếng, trừng mắt một đôi huyết hồng mắt to, chính từng bước một hướng cạnh mình đi tới.

Cái kia bốn cái to như ôm hết đại thụ chân lớn mỗi một cái giẫm địa, cũng như gỗ trống lớn phát sinh một tiếng tiếng vang trầm trầm, tại nó bên người những cái kia đại thụ che trời tức thì bị chấn đặc ngã trái ngã phải.

Cái kia khổng lồ hình thể, cái kia uy thế, tựa như cùng đang ở dò xét lãnh địa mình vương giả, cao ngạo, tàn bạo, coi rẻ tất cả.

Lâm Phong không dám để cho hân tới gần, bởi vì Tần Dao ở nơi này, lúc này thân hình mở ra, như thiểm điện hướng Địa Hóa Long nhào qua.

Cái này Địa Hóa Long trời sinh tính cực kỳ bá đạo tàn bạo, tại hân nơi ở phụ cận trong vòng mười dặm, tuyệt không cho phép có việc vật tồn tại, Lâm Phong cùng Tần Dao hai người lần nữa thật quay, vừa lúc xúc phạm hân cấm kỵ, lúc này thấy đến Lâm Phong cái này miêu nhân loại nhìn thấy chính mình xuất hiện, nếu không không chạy, ngược lại lần người nhào tới, nó làm sao có thể không nổi giận, một đôi nguyên bản là huyết hồng con người cang là lóa ra từng đợt tận trời sát ý.

"Rống "

Địa Hóa Long vẫn cứ cự miệng hé mở, treo đầy làm người ta gặp ham muốn nồn thềm diên bồn máu miệng lớn bên trong, đột nhiên phun ra một ngụm cực nóng không gì sánh được màu vàng nhạt khí thể, này cổ khí thể mang theo ác tâm mùi hôi thối hăng hái hướng giữa không trung Lâm Phong phóng đi.

Lâm Phong hơi kinh hãi, khí này thể những nơi đi qua mấy viên đại thụ dĩ nhiên tại cần kéo ở giữa cả viên biến thành cháy đen, khí này nhiệt độ cơ thể tốc độ cao có thể thấy được lỏm đóm.

Không dám đón đỡ, đang ở không trung, hai chân bên người trên một cây đại thụ một, như thiểm điện bắn ra mười mấy trượng, né tránh này cổ đáng sợ khí thể.

Cái này Địa Hóa Long mặc dù chưa thành niên, nhưng uy thế này, tựa hồ rời thành niên cũng đã không xa, nhìn qua không sai biệt lắm đã có tiên thiên tứ trọng hậu kỳ thực lực.

Bất kể thế nào, bằng Lâm Phong bây giờ thực lực, cùng với chính diện đối địch, tuyệt đối không phải một loại lý trí hành vi. Biện pháp duy nhất chính là bằng vào chính mình đứng dịp thân pháp cùng với run rẩy, dù sao thân thể hân quá lớn, chuyển động tuyệt đối sẽ không quá mức linh hoạt.

Kiếp trước hân bởi vì tu vi cao tuyệt, đối với Địa Hóa Long loại này thú dữ cấp thấp, căn bản liền con mắt cũng sẽ không đi nhìn một chút, cũng liền tạo thành bây giờ hân đối cái này Địa Hóa Long chưa quen thuộc.

Gặp Lâm Phong né tránh chính mình nhiệt khí, cái này Địa Hóa Long trong đôi mắt sát ý càng tăng lên, không đợi Lâm Phong suy nghĩ nhiều, chỉ thấy nó mạnh mẽ xoay người, đầu kia dài đến chừng hai mươi trượng cái đuôi lớn, mang theo ooh ooh tiếng xé gió cấp tốc hướng Lâm Phong đập tới.

Cái đuôi lớn những nơi đi qua, ôm hết to đại thụ nhao nhao ngược lại gãy, nhưng mà chẳng kịp chờ những cây cối này ngã xuống đất, cái đuôi lớn liền tập kích đến Lâm Phong bên người ngoài vài thước.

Không kịp thần phục cái này cái đuôi lớn lực lượng kinh khủng, Lâm Phong vội vàng triển khai thân pháp, hai chân đạp địa, thân thể bỗng nhiên cất cao mấy trượng, khó khăn lắm né tránh Địa Hóa Long cái đuôi lớn quét ngang.

"Đầu mói, xem cái này lực lượng cường đại, cái này đkm ít nhất đều là Ngưng Hôn cảnh hậu kỳ thực lực, xem ra là xem súc sinh này."

Vậy mà lúc này phát hiện đã quá muộn, Địa Hòa Long thấy mình kích thứ hai lần nữa thất bại, lập tức giận dữ, phát sinh một tiếng gào thét, cái kia cái đuôi lớn lại lúc này đột nhiên dựng thẳng lên mười trượng trở lại cao, cuộn cuộn lấy hướng đang ở không trung Lâm Phong cuốn tới.

"Ngọa đĩm lớn cái rãnh, ai cái này Địa Hòa Long thân thể không lồ liền ngốc, cái này độ linh hoạt, cái này tốc độ phản ứng, hần nương đều nhanh nghịch thiên."

Mắng thì mắng, tránh còn phải tránh, nhìn cái đuôi lớn xốc lên uy thế cũng biết một quyền này lực lượng bao lớn, nếu như liều mạng, chịu thiệt nhất định là chính mình, nó có Lân Giáp hộ thể, chính mình có thể không có cái gì.

Mặc dù Lâm Phong cường độ cũng đã đạt được trung phẩm pháp khí cường độ, có thể cang Địa Hòa Long cái này biến thái súc sinh vừa so sánh với, hần vẫn yếu một bậc, người ta Lân Giáp nhưng là có thể so với thượng phẩm pháp khí tồn tại, cùng nó ngang bính, cái kia không phải mình hoa ngược sao?

Bất quá lần này Lâm Phong nhưng không có trốn nữa, bị súc sinh này liên tiếp, không kiêng nể gì cả công kích cũng lấy cho hần trong lòng giận lên, lúc này thân hình khê động, không lùi mà tiến tới, hai chân trên không trung lẫn nhau đập một chút, thân thể điện xạ hướng xoắn tới ngấm đen cái đuôi lớn phóng đi.

Địa Hòa Long thấy thế, một đôi là đèn lồng trong con mắt lớn tựa hồ xuất hiện một tia khinh thường, một tia cười nhạo.

"Súc sinh, cả gan chê cười gia, ta để cho ngươi biết rõ gia lợi hại." Lâm Phong trong miệng gầm lên một tiếng, thân thể tại sắp tới gần cái đuôi lớn lúc đột nhiên mãnh mẽ hướng xuống gấp roi, thân hình đối diện Địa Hòa Long cái kia như một cái gò núi to bằng ý thức phóng đi.

Đồng thời đem toàn thân long khí rút hữu quyền, hung hăng hướng Địa Hòa Long cái kia là đèn lồng mắt to ném tới.

Địa Hòa Long tựa hồ không có nghĩ tới cái này miểu nhân loại lại vẫn dám phản kích, nếu không dám phản kích, còn dám hướng chính mình con mắt phản kích, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục, Địa Hòa Long một hồi nổi giận, huyết hồng trong đôi mắt lộ ra một cỗ bạo yểm về.

"Rống "

Một tiếng bạo hồng, Địa Hòa Long cự thủ đột nhiên giương lên, mãnh mẽ đối lấy vọt vàng xông đến Lâm Phong mở bốn máu miệng lớn, lộ ra một đôi dài đến ba thước, mào hiểm yếu ớt hần quang răng nanh. Đồng thời một cỗ mang theo tanh tươi hoàng sắc khí thể cũng theo đó hướng Lâm Phong phun tới.

"Địch, đây là không có mở linh trí mãnh thú sao? Đĩm này cũng mẹ nó sắp thành tinh." Tâm niệm thay đổi thật nhanh ở giữa, Lâm Phong đột nhiên xuất ra kiếp trước Ma Thiên tông thân pháp: Ma Thiên Thất Hiện.

Chỉ thấy hần gấp nguy không loạn, thân hình đột nhiên liên tục cất cao mấy trượng hơn, tại khó khăn lắm tiếp cận thượng Địa Hòa Long cái đuôi lớn lúc, lại bỗng nhiên hướng bên phải hoành gãy hơn trượng, khó khăn lắm né tránh hoàng sắc khí thể cùng cái đuôi lớn quyền đánh.

Thừa dịp Địa Hòa Long kinh dị thời khắc, thân hình lần nữa như thiểm điện động, bị long khí vây quanh, hiện lên kim quang hữu quyền hung hăng hướng nó hàm dưới ném tới, lúc này Địa Hòa Long ý thức đứng thẳng, miệng lớn cờ trương, đối diện Lâm Phong là nó hàm dưới.

Cái góc độ này mặc dù bởi vì đập không đến Địa Hòa Long phòng ngự yếu nhất hai mắt, nhưng chỗ tốt là Địa Hòa Long phát hiện không hần động tác.

Ngay tại Địa Hòa Long chuẩn bị cúi đầu lúc, Lâm Phong quả đấm cũng đến.

"Thình thịch" một tiếng vang lớn, Lâm Phong một quyền này có thể là kẹp nộ ra, sức lực đã lâu, lực lượng càng kinh hãi hơn người, Địa Hòa Long thân hình không lồ lại một quyền này phía dưới bị đánh lật cái bỏ nhào, dọc tại phía sau cái đuôi lớn vậy "oanh" một tiếng đập xuống đất. Đập ra một đạo dài đến mười mấy trượng nương lớn, trên mặt đất đất đá cang là như như đạn pháo hướng tứ phía bắn nhanh mà đi.

"Hô" nhìn quỳ rạp trên mặt đất ngẩn ra Địa Hòa Long, Lâm Phong thật to thở phào, đĩm thật sự cho rằng gia dễ khi dễ, mà mẹ nó.

Nhưng mà, hần vui vẻ quá sớm.

"Rống" một đạo chấn thiên động địa tiếng rống giận dữ vang lên, nguyên bản nằm Địa Hòa Long mãnh mẽ rung một chút nó đầu lớn, bốn cái chân lớn mạnh mẽ chống đỡ, dưới chân bùn đất bay lên ở giữa, nó cái kia thân thể không lồ lập tức bị khởi động. Một đôi huyết hồng hai mắt lóe cừu hận chi hỏa hung hăng trừng mắt Lâm Phong.

"Ngựa điên, một quyền như vậy mà không có thương tổn được súc sinh này chút nào?" Lâm Phong cũng bị cái này Địa Hòa Long cường đại phòng ngự khiếp sợ một chút, "Xem ra cần phải thử xem Bàn Long Thương!"

Tâm ý khê động, một mực đợi tại hạ trong đan điền Bàn Long Thương lập tức đến trong tay hần.

Bàn Long Thương tới tay, cảm thụ được thương nội hàm cát giầu cái kia cỗ dâng trào lực lượng, Lâm Phong trong cơ thể chiến ý trong nháy mắt tăng vọt, một cỗ hào khí xông thẳng trong lòng, cả người khí thể cũng vào giờ khắc này nhanh chóng kéo lên, tóc dài sỏa vai không gió mà bay.

Tại xuyên qua rừng rậm ánh mặt trời chiếu nghiêng hạ, Lâm Phong toàn thân tựa hồ phủ thêm một tầng kim quang, lúc này nếu là có người nhìn thấy, ắt sẽ bị coi thành trên chín tầng trời chiến thần phủ xuống nơi đây, dự cho người cúng bái.

Tình cảnh này, ngay cả cái kia hung ác bạo yểm Địa Hỏa Long tựa hồ cũng cảm thụ được này cổ uy thế, cái kia tràn ngập bạo yểm sát khí huyết hồng hai mắt vậy mà hiện lên vẻ sợ hãi ý.

Bất quá cái này về sợ hãi cũng chỉ là một cái thoáng mà thôi, sau đó lại khôi phục tàn bạo ánh mắt, thậm chí so với trước kia càng thêm khát máu đồng dạng.

"Rống "

Địa Hỏa Long lại phát sinh một tiếng thật lớn tiếng rống giận dữ, đồng thời cái kia khổng lồ giống như núi thân thể đột nhiên hướng Lâm Phong tạt động tới, cái kia như động không đầy bồn máu miệng lớn cũng trong nháy mắt này mở, vậy theo nhưng hàn quang lập lòe răng nanh làm người sợ hãi.

Đối mặt cái này tình cảnh đáng sợ, cũng nhiều thua thiệt là Lâm Phong dạng này sở hữu kiếp trước cường đại linh hồn người, nếu như đổi thành hần can đảm người, lúc này chỉ sợ sớm đã sợ đến trong lòng run sợ, dùng ra tay, sợ rằng ngay cả chạy trốn đều làm không được.

"Keng ngâm!"

Lâm Phong trong tay Bàn Long Thương đột nhiên tự động run lên, phát sinh một tiếng thanh thúy chấn minh thanh, dạng như vậy tựa hồ là đang kích động hoan hô.

Theo Địa Hỏa Long càng đến gần càng gần, Lâm Phong rõ ràng cảm thụ được Bàn Long Thương rung động cũng càng lúc càng nhanh, rung động mức độ cũng càng lúc càng lớn, tựa hồ đối bụng người nhìn thấy đợi đã lâu thức ăn.

Lâm Phong hơi sững sờ, cái này tình huống gì? Bàn Long Thương tại sao sẽ đột nhiên kích động như vậy?

Đáng tiếc Bàn Long Thương không hội thoại, nó đã định trước không có khả năng cho Lâm Phong đáp án.

Nhưng mà Địa Hỏa Long cũng không cho hắn tìm kiếm đáp án cơ hội, giữa sát na này, khoảng cách song phương đã chỉ còn lại không tới một trượng, Địa Hỏa Long đại trượng trong miệng khổng lồ đột nhiên lại không có dấu hiệu nào phun ra một đạo tanh tưởi màu vàng nhạt khí thể, như thêm điện hướng Lâm Phong đánh tới.

"Đêch, súc sinh này còn biết dùng kế."

Một tiếng thán phục, Lâm Phong thân thể cũng động, chân đạp Ma Thiên Thất Hiện, trong tay Bàn Long Thương cũng triển khai Phiêu Linh Thương Pháp, bắt đầu cùng Địa Hỏa Long triển đấu.

Cái này Địa Hỏa Long lân giáp cứng rắn dị thường, lại am hiểu phụt lên cực nóng khí thể, khí này nhiệt độ cơ thể tốc độ cao, mặc dù so ra kém chính quả thực hỏa, nhưng so với phạm hỏa không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần, nếu là bị nó đụng tới, coi như mạnh như Lâm Phong, cũng ắt sẽ bị nóng dậm chân, lại còn mang theo một loại làm người ta ngửi vào muốn ỏi tanh tưởi.

Triển đấu gần thời gian đốt hết một nén hương về sau, Lâm Phong cảm giác càng ngày càng cất lực, đã muốn tránh né cái này Địa Hỏa Long không biết lúc nào hội phun trào nhiệt khí, lại muốn tránh né nó một hồi cái đuôi lớn, một hồi răng nanh, biến hóa đa dạng công kích.

Có mấy lần đều bởi vì né tránh không kịp, bị cái kia nhiệt khí nóng quần áo trên người thật tốt mấy cái lỗ lớn, làn da cũng bị nóng lên mấy cái lỗ lự theo đuôi, phía sau lưng tức thì bị cái đuôi lớn quét trúng một lần, dù chưa suy giảm tới nội phủ, bất quá đến nay nhưng nóng bỏng đau nhức.

PS: Chung bày gần một tuần, được các vị hảo bằng hữu chống đỡ, quyền sách đặt suy tính còn có thể, lão Long ở chỗ này bái tạ các vị đặt thật to nhóm, có các người chống đỡ, là lão Long lớn nhất động lực.

Đồng thời, lão Long đã ở cái này khẩn cầu các vị xem sách lậu các bằng hữu, mời xem tại lão Long mỗi ngày sau khi làm việc còn ngày yard chữ vạn phân thượng, nếu như thuận tiện, cũng mời tới ủng hộ một chút lão Long, cho cái đặt hoặc là khen thưởng. Lão Long thành tâm cảm tạ các vị!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Được nước Bàn Long Thương

Bất quá Lâm Phong trong tay Bàn Long Thương cũng không phải ăn chay, lúc này Địa Hỏa Long cũng là khắp cả người lảng tổn thương, đuôi, thân thể, ý thức,... ít nhất ... Có hơn mười chỗ lân giáp bị Bàn Long Thương đâm thủng, bất quá con thú này cũng phi thường giáo hoạt, mỗi khi tại biết tránh không

thoát Bàn Long Thương lúc công kích hay dùng cái đuôi lớn để che, tránh cho yếu hại bị đánh trúng.

Coi như bị tổn thương không phải là yếu hại, nhưng là đau nhức khó ngăn cản, cái này càng thêm kích phát Địa Hòa Long tâm bạo yểm khí độ, chỉ thấy nó huyết hồng trong đôi mắt đã hoàn toàn bị bạo yểm sát khí bao phủ, thế tiến công càng là một khắc so một khắc mãnh liệt, có lúc vậy mà không để ý tự thân thụ thương cũng muốn bắn trúng Lâm Phong, hoàn toàn chính là một bộ người chết ta sống, lường bại câu thương đầu pháp.

"Không được, long khí nhanh khô kiệt, nãi nãi không nghĩ tới đồ chó này Địa Hòa Long chiến lược vậy mà biến thái như vậy, ra chỉ có liều mạng."

Nghĩ tới đây, Lâm Phong thân hình đột nhiên nhảy lên, đang ở giữa không trung, trong cơ thể còn sót lại không nhiều long khí đều rút vào Bàn Long Thương bên trong, mũi thương thượng lập tức bị một hồi kim quang vây quanh.

"Liệt Không Đế Huyết "

Một tiếng quát nhẹ, tùy theo không trung xuất hiện một đạo thật lớn kim sắc thương ảnh, trong tay Bàn Long Thương hướng Địa Hòa Long hư chỉ, kim sắc cự thương lập tức run lên, đồng thời lấy một loại hủy diệt tất cả khí thế nhanh chóng hướng Địa Hòa Long hung hăng đánh tới.

"Rống "

Địa Hòa Long trong tiếng hô lại mang theo vẻ run rẩy, rõ ràng cho thấy cảm thụ được kim sắc thương ảnh mang đến uy hiếp thật lớn, cái kia bản tràn ngập lệ khí huyết hồng trong đôi mắt cũng mọc lên một cổ hoảng sợ, đồng thời thật lớn ý thức hướng dưới thân co rút lại, dài hơn hai mươi trượng cái đuôi lớn càng là cuộn ngược, đưa nó thân thể mình toàn bộ bọc lại.

"Oanh "

Một tiếng vang thật lớn, kim sắc thương ảnh hung hăng nện ở Địa Hòa Long cái kia trái rộng vây giáp màu đen cái đuôi lớn bên trên. Vô số đạo máu tươi xen lẫn vây giáp màu đen mảnh nhỏ cuồng phong ra, một hồi huyết vụ đầy trời bốc lên, Địa Hòa Long thân hình khổng lồ đồng thời bay lên, rơi xuống tại ngoài mười mấy trượng.

"Nhìn người còn không chết!"

Một tiếng quát khê, một cái trong tay Bàn Long Thương, liền nghi ngại trước truy kích, đột nhiên cảm thấy mắt tối sầm lại, một cổ cảm giác suy yếu thân nhiên dựng lên, thân thể một cái lao đảo, Lâm Phong kinh hãi, vội vàng đem trong tay Bàn Long Thương hướng mặt đất cắm xuống, thừa cơ ổn định thân hình, không có ngã sấp xuống.

"Đạch, long khí khô kiệt, lần này khổ bức!"

Lâm Phong khoe miệng khê động, lộ ra một nụ cười khổ.

Mất thấy Địa Hòa Long khổng lồ như núi thân thể lay động một chút, biết vừa rồi một kích cũng không có cho nó tạo thành thương thế trí mạng, nhưng mà chính mình lại đã không có long khí tái chiến.

"Đối, lão tử còn có nguyên khí màu tím, mặc dù không kịp long khí tinh thuần, bất quá lúc này Địa Hòa Long vậy cũng đã đến cực hạn, nguyên khí mới có thể phát huy được tác dụng a!"

Suy nghĩ ở giữa, nhanh chóng vận chuyển Ma Thiên Tâm Quyết, "Hư" một tiếng vang nhỏ, Lâm Phong phía sau nhiều một ngày tử sắc thần long hư ảnh, long hình nguyên hồn xuất hiện.

Tùy theo trong cơ thể hần trong kinh mạch cũng bị nguyên khí màu tím tràn ngập, toàn thân lại tràn ngập lực lượng, lực lượng này mặc dù không kịp sử dụng long khí lúc loại kia nổ mạnh cảm giác, nhưng cái này thật là kiếp trước sử dụng nghìn năm quen thuộc lực lượng, Đẳng đứng lên, tay phải căng thẳng, sâu cắm xuống đất Bàn Long Thương tùy theo rút ra.

"Côn trùng, gia tới!"

Thoáng cảm thụ chốc lát, lập tức thân hình khê động, Lâm Phong rất rõ ràng nhất định phải thừa dịp Địa Hòa Long chưa có hoàn toàn khi phản ứng lại cho nó một kích trí mạng, bằng không hậu quả rất khó dự đoán.

Đang ở cách Địa Hòa Long không kịp nửa trượng Thời, Vận quay người bên trong nguyên khí màu tím, toàn bộ toàn bộ hướng trong tay phải Bàn Long Thương chú đi.

"Đầu mó, tình huống gì?"

Lâm Phong kinh hãi, nguyên khí màu tím vậy mà vô pháp tiến nhập Bàn Long Thương!

Không, không đúng, không phải nguyên khí vào không được, xác thực chắc là Bàn Long Thương cự tuyệt tiếp thu nguyên khí loại này cấp thấp năng lượng.

Nếu là không có năng lượng rót vào, cái kia Bàn Long Thương liền thành một cái bài biện, một cùng so thiêu hỏa còn hơi chút đẹp bài biện, cho dù tốt vũ khí, coi như là tiên khí, nó đều yêu cầu năng lượng chống đỡ, không có năng lượng cùng vốn không có thể có thể phát huy ra vũ khí uy lực.

"Rống "

Ngay tại Lâm Phong nỗ lực nếm thử muốn nguyên khí rót vào Bàn Long Thương lúc, Địa Hỏa Long cái kia nguyên bản giấu ở dưới bụng ý thức đột nhiên vùng lên, bốn máu miệng lớn cũng vào thời khắc ấy đột nhiên mở.

"Bàn Long Thương, mà mẹ nó đại gia mày! Lúc này là lúc nào rồi, đkm lại còn chọn ba lấy bốn. Nếu như lão tử treo, lão tử liền bạo ngươi cầu ngày!"

Nhìn cách càng ngày càng gần, như một cái phệ nhân như lỗ đen địa (mà) bốn máu miệng lớn, cùng với cái kia hai cây dài đến ba thước, lóe ra làm người sợ hãi hàn quang thật lớn răng nanh.

Mà hần lúc này lại đã vô lực dừng lại thân hình, trước mắt tựa hồ đã thấy bị Địa Hỏa Long cái kia hai cây răng nanh đâm xuyên thân thể mình, sau đó một ngụm nuốt trọn.

"Đkm, không nghĩ tới lão tử mới khôi phục ký ức hơn mười ngày công phu liền muốn ở chỗ này vẫn lạc, vẫn là biệt khuất bỏ mạng ở một cái côn trùng trong miệng. Nghĩ tới ta đường đường Đan Khí Cuồng Thánh vậy mà lại trở thành một đầu liên yêu thú cũng không tính mãnh thú thức ăn, thật đkm bị thảm!"

Lâm Phong trong lòng như bị mười vạn thất con mẹ nó phi nhanh trúng tên, đem Bàn Long Thương hung hăng nắn to một trận, thậm chí đều trực tiếp mở miệng uy hiếp.

"Địch, ngươi hần nướng còn uy khuất!"

Tựa hồ là nghe hiểu Lâm Phong uy hiếp, Bàn Long Thương vậy mà tự động run rẩy mấy lần, còn phát sinh vài tiếng như bị khuất lão bà khê kêu âm thanh, lại chọc cho Lâm Phong một hồi tức giận mắng.

"Lẽ nào đây là luyện chế cây thương này người cố ý thiết trí?"

"Ong ong "

Lâm Phong trong lòng mới nghĩ đến đây, cùng hần tâm ý tương thông Bàn Long Thương lập tức lại phát sinh một hồi run rẩy, tựa hồ là đang hồi đáp Lâm Phong suy đoán chính xác đồng dạng.

"Lão hồ đồ, ta phác thảo đại gia!"

Lâm Phong không biết thương này đến là ai luyện chế, lại biết đây là Lục hồ đồ cho hần, tìm không được chính chủ, tự nhiên chỉ có tìm lão hồ đồ.

"Cái này vô liêm sỉ vương bát đần, chính mình không có bản lĩnh, liền cái côn trùng đều giải quyết không được, lại vẫn dám quai lão nhân gia ta, tức chết ta, tức chết ta."

Không biết thân ở người nào mọi góc trong hưởng thụ mỹ vị lão hồ đồ như là đột nhiên bị lửa thiêu mông giống như một cạng dựng lên, dậm chân, thử lấy một ngụm răng cửa vàng khè , ngón tay hướng về một phương hướng, tức miệng nắn to.

"Lão Vương Bát Đần, con mẹ ngươi tự nhìn xem, ngươi tìm cái gì chó má truyền nhân, chính là một kém cỏi đần. Địch, con mẹ ngươi cũng không nhìn thấy, đáng đời, ai cho ngươi gây xéo ta lão hồ đồ, đáng đời ngươi bị. . . Hừ! Lão tử nhanh lên tiếp tục uống rượu! Không làm được lại phải đi cho tên vương bát đần này nhặt xác. Địch!"

Bất quá lão hồ đồ có thể phải thất vọng, ngay tại Lâm Phong thân thể khoảng cách Địa Hỏa Long răng nanh không đủ một thước lúc.

"Không, không được, lão tử không thể chết, lão tử còn có kiếp trước thù lớn chưa trả, còn có kiếp này thân nhân, đối, còn có Thiên Tuyết, còn có Lạc Ly đều đang đợi lấy lão tử đi cứu, lão tử không thể cứ như vậy chết! Không thể, tuyệt đối không thể!"

Ngay tại Lâm Phong trong lòng phần hận không cam lòng, điên cuồng hò hét thời khắc, nguyên bản đầu (chỗ này) nằm úp sấp ghé vào Nguyên phủ bên trong màu vàng nhạt long hồn đột nhiên động, chỉ thấy hần đột nhiên đứng lên, bản mini long thủ hạ ra một phát, phát sinh một tiếng rất nhỏ lại thanh thúy không gì sánh được tiếng rỗng ngậm.

Sau đó hé miệng mạnh mẽ hút, tràn ngập tại Nguyên phủ bên trong nguyên khí màu tím lại điên giống như toàn bộ toàn bộ tiến nhập trong cơ thể nó, đồng thời, phân tán tại Lâm Phong trong cơ thể trong kinh mạch những cái kia nguyên khí màu tím cũng điên cuồng có ở đây không đến một phần mười hơi thở trong thời gian toàn bộ chạy tới Nguyên phủ, đồng tiến vào long hồn trong miệng.

Nguyên bản đi theo Lâm Phong phía sau từ sắc long hình nguyên hồn cũng vào giờ khắc này bỗng thay đổi, trong nháy mắt trở lại Nguyên phủ bên trong, cũng điên cuồng đem trong cơ thể mình tất cả nguyên khí màu tím phụt lên ra, hết thấy bị màu vàng nhạt long hồn hít vào cái bụng.

Đây hết thấy phát sinh quá nhanh, nhanh đến chỉ ở nửa hơi ở giữa cũng đã hoàn thành, nhanh đến Lâm Phong không còn kịp suy tư nữa.

Màu vàng nhạt long hồn bỗng nhiên đem đuôi ngắn, long đầu lần nữa ngẩng lên, bất quá lần này cũng không phải hấp khí, mà là bỗng nhiên phun ra một cỗ mang theo khí tức hủy diệt, tinh thuần không gì sánh được kim sắc long khí, cũng lấy Lâm Phong phản ứng không kịp nữa tốc độ như thiểm điện tự động hướng hần trong tay Bàn Long Thương vọt tới.

"Ong ong "

Một hồi vui sướng chấn mình thanh vang lên, Bàn Long Thương mũi thương xuất hiện một đoàn sáng mù mắt chó kim quang, sau đó không cần Lâm Phong chỉ huy, tự động biến thành một đạo thật lớn kim sắc thương ảnh.

Lần này thương ảnh không có giống quá khứ xuất hiện ở Lâm Phong đầu, mà là xuất hiện ở Lâm Phong trước người không đủ nửa thước Địa Hỏa Long miệng lớn bên trong, cũng trực tiếp lóe lên liền tiến vào Địa Hỏa Long trong cơ thể.

"Thình thịch "

Ngay tại Lâm Phong khoảng cách Địa Hỏa Long cái kia hàn quang lập loè rằng nanh không đến nửa tắc lúc, Địa Hỏa Long giống như núi thân thể đột nhiên nổ lên, xung quanh trong vòng mấy chục trượng đột nhiên bị một mảnh màn máu vây quanh, không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào Lâm Phong, chỉ cảm thấy trên mặt, trên tay các loại (chỗ) quả lộ bên ngoài, tất cả cá trí giác địa phương toàn bộ một mảnh ẩm ướt lợc lợc.

Đồng thời, một cỗ làm người ta ngửi thấy mà phát ối dày đặc mùi máu tươi chen chúc tiến nhập hần miệng mũi, hoàn hảo hần kiếp trước kinh nghiệm chiến đấu, nhìn quen loại này máu tanh trắng diện, bằng không lúc này hần tất nhiên sẽ đem dịch mật đều nôn đi ra. Coi như vậy, lúc này hần cũng cảm giác trong dạ dày vừa rồi ăn đi còn đến không kịp tiêu hóa thịt thú quay cuồng một hồi.

"Lạch cạch "

"Hừ "

Vừa định vận khí áp chế co quắp dạ dày, đột nhiên nhất đại một hai âm thanh đồng thời truyền vào lỗ tai hần, đồng thời chỉ cảm thấy tay phải nhẹ một chút.

Vội vàng hướng tay phải nhìn lại, đã thấy nguyên bản một mực nắm trong tay Bàn Long Thương vậy mà một mình bỏ chạy, lúc này chính thí diên thí diên lóe kim quang hướng ngoài mười mấy trượng vừa mới rơi xuống đất Địa Hỏa Long cái kia thật lớn ý thức bay đi.

Lâm Phong trông mắt đều nhanh trừng ra viền mắt, coi như hần là kiếp trước tu luyện nghìn năm lão quái vật, từng trải phong phú không gì sánh được, nhưng cũng chưa từng thấy qua nắm trong tay vũ khí còn có thể chính mình chạy trốn.

"Xích "

Một tiếng vang nhỏ, kim quang lóe lên, Bàn Long Thương ung dung đâm vào Địa Hỏa Long cự thủ vị trí chính giữa chừng ba thước, vị trí này vừa lúc ở Địa Hỏa Long cái kia chưa nhắm lại một đôi huyết hồng trong con ngươi ở giữa.

Hơn ở lại ngoại bộ không sai biệt lắm khoảng năm thước Bàn Long Thương chuôi nhẹ nhàng đóng đưa, nhìn qua phi thường thích ý.

"Người này đang làm gì?"

Ngay tại Lâm Phong nghi hoặc lúc, Bàn Long Thương biến hóa rất nhanh nói cho hần biết đáp án.

Chỉ thấy nguyên bản điều khắc tại Bàn Long Thương chuôi hơn mấy cái như Huyết Long hoa văn, lúc này bên trong một cái tại liền tiếp Địa Hỏa Long ý thức bộ vị đột nhiên diêu lên một đạo tiên điểm huyết quang.

"Ong ong "

Theo huyết quang càng ngày càng thịnh, lấy mắt thường có thể thấy tốc độ hướng chuôi thương vũ kéo dài lúc, Bàn Long Thương vậy mà vui sướng phát sinh một tiếng vù vù, tựa hồ là đang hưởng thụ cái gì mỹ vị đồng dạng.

"Đầu mó, rớt cuộc mình bạch, nguyên lai Bàn Long Thương người này là ở uống cái này Địa Hỏa Long tinh huyết."

Về cái này tinh huyết, Lâm Phong tự nhiên biết, nó là trong thiên hạ mỗi cái sinh vật sanh ra đã có đồ vật, nó là khác biệt với phổ thông huyết dịch, đảm bảo tiếp theo sinh vật sinh mệnh lực một loại tinh túy.

Nhân loại chúng ta cũng có, động vật cũng có, bất quá không có đi qua tu luyện người hoặc động vật tinh huyết ít hơn, mà Tu Luyện Đẳng Cấp càng cao sinh vật, hần tinh huyết thì càng nhiều, cũng càng tinh khiết hơn. Mà giống như đầu này Địa Hỏa Long, xem nó đẳng cấp cùng với nó thân thể lớn, Lâm Phong nhìn ra nó nên có một cân tả hữu tinh huyết.

Đồng thời Lâm Phong cũng suy đoán, cái này Bàn Long Thương sở dĩ sẽ ra ngoài hút cái này Địa Hỏa Long tinh huyết, chắc là bởi vì cái này Địa Hỏa Long tuy chỉ là một đầu Đại Tích Dịch, nhưng là thuộc về Long một loại nhánh bên, từ Bàn Long Thương chỉ có thể tiếp thu long khí cái này đến xem, nó nhất định cũng chỉ hội hút cùng Long Tộc tương quan sinh vật tinh huyết, mà sẽ không đi hút hần cho dù cường đại hơn nữa vật khác loại tinh huyết.

"Xích "

Lại là một hồi nhẹ - vang lên, một đạo so với trước kia không biết cường liệt nhiều ít ánh sáng đỏ ngòm từ trên người Bàn Long Thương phóng lên cao, tùy theo lóe một cái rồi biến mất, đồng thời Bàn Long Thương đầu cũng vào giờ khắc này ly khai Độc Hỏa long thủ cấp , có vẻ như rất được nước, rất

thích ý lo lắng hướng Lâm Phong bay tới.

Song khi Lâm Phong tự tay muốn bắt lại nó lúc, nó lại mạnh mẽ chán, sau đó đột nhiên thay đổi, lách qua Lâm Phong tay phải, "Huru" một tiếng không có vào trong cơ thể hắn.

"Di "

Lâm Phong lại là một hồi kinh nghi.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Hai vị này là muốn hợp tác sao

Cũng còn chưa thấy Bàn Long Thương phát sinh biến hóa gì hắn bỏ chạy, Lâm Phong có không cam lòng, lập tức linh hồn chi lực chuyển thành quan sát bên trong thân thể. Đã thấy nguyên bản một mực chiếm cứ tại hạ đan điền Bàn Long Thương lúc này vậy mà cũng chạy đến Nguyên phủ bên trong tới tham gia não nhiệt.

Nhưng mà nhất làm hắn kinh dị còn chưa phải là nó chạy loạn, mà là người này trên người biến hóa, trên người hắn nguyên bản không phải rất rõ ràng huyết sắc hoa văn lúc này có một cái thay đổi rất tươi phát sáng, trong mơ hồ còn có thể chứng kiến cái kia sáng rõ hạ tựa hồ có huyết dịch đang lưu động. Cái này để cho cái này sáng rõ hoa văn nhìn qua giống như là một cái chân chính Huyết Long đồng dạng.

Đồng thời Lâm Phong cũng cảm giác được Bàn Long Thương thượng khí tức tựa hồ có chỗ cải biến, rõ ràng nhất là bọn nó cấp nhất định là thay đổi, bởi vì nó bá đạo khí tức thay đổi so với trước kia... ít nhất ... Cường gấp đôi trở lên, tựa hồ tràn ngập chiến ý đồng dạng, còn có trên người nó tựa hồ như có như không còn truyền đến một cỗ mùi máu tanh, cho Lâm Phong cảm giác, cái này Bàn Long Thương tựa hồ thay đổi khát máu.

Như thế để cho Lâm Phong chân mày hơi nhíu lại, vũ khí này quá mức khát máu cũng không phải là một chuyện tốt đẹp gì tinh, mặc dù nó chiến lực lại bởi vậy mà đề cao, nhưng nó cũng giống một khóa định / lúc / tạc / đàn đồng dạng lúc nào cũng có thể nổ mạnh, cho nổ tạc hậu quả tự nhiên là để cho chủ nhân hắn đi theo hắn khát máu.

Nhưng mà Lâm Phong lại tìm không được biện pháp giải quyết, bởi vì cho đến nay, thật hắn căn bản cũng không giải cái này biến thái Bàn Long Thương.

Xem ra sau này phải nhiều hơn theo chân nó thân cận một chút, nhiều hơn giải nó công năng, đang không có giải nó trước đó, tận lực đừng cho nó đủ hút máu.

"Di "

Lại là một tiếng kinh nghi.

Này lại có thể không phải là bởi vì Bàn Long Thương, là Lâm Phong đột nhiên chú ý tới tại Bàn Long Thương phía dưới hai cái bàn mini Long đang biến hóa.

Chỉ thấy Cửu Long Nội Tu Quyết tự động vận chuyển hấp thu tiến đến những cái kia thiên địa linh khí không còn giống như trước đó như thế trực tiếp bị kim sắc long hồn thôn phệ, mà là trước bị từ sắc long hình nguyên hồn thôn phệ, sau đó chuyển hóa thành nguyên khí màu tím lại từ nguyên hồn trong miệng phun ra.

Mà khi nó từ khí phun ra một hơi đi ra, hoàng sắc long hồn lập tức mở miệng lớn đem để thôn phệ, sau đó mới phụt lên ra càng thêm tinh thuần kim sắc long khí.

"Hai gia hỏa này đây là muốn hợp tác sao?"

Lâm Phong trái tim nhin không được nhảy lên kịch liệt, hắn có thể cảm giác được, lúc này hoàng sắc long hồn phụt lên đi ra những cái kia kim sắc long khí so với trước kia... ít nhất ... Tinh thuần gấp đôi trở lên, mà long hồn bản thân nhan sắc cũng từ trước đó màu vàng nhạt thay đổi sâu rất nhiều, rõ ràng rất nhiều.

Cẩn thận cảm thụ một chút long khí biến hóa, mặc dù trong cơ thể long khí chỉ tăng không đến ba thành, nhưng nó độ tinh thuần rõ ràng tăng, bên trong ẩn chứa lực lượng cũng... ít nhất ... Tăng gấp hai trở lên, chỗ bí mật mang theo khí tức hủy diệt tựa hồ cũng có gia tăng.

Dưới sự kích động, gia tốc vận chuyển Cửu Long Nội Tu Quyết, hữu quyền nắm chặt, sau đó chỉ thấy hắn quả đấm mặt ngoài đầy tràn kim hoàng sắc

long khí, nhìn qua giống như là một con nấp đám vàng.

"Thỉnh thoảng "

Một quyền nện ở bên người cách đó không xa một khối thật lớn trên tảng đá, một hồi bụi đá bay lượn ở giữa, khối kia thật lớn tảng đá đã hóa thành bột mịn.

"Lực lượng quả nhiên trở nên mạnh mẽ gấp hai trở lên, đã tương đương với Ngưng Hồn cảnh trung kỳ tu vi, coi như gặp phải Ngưng Hồn cảnh hậu kỳ cũng có sức đánh một trận!" Nhìn sang quả đám, lập tức khóe miệng hơi vênh lên, lộ ra mỉm cười: "Lúc này nếu như gặp mặt gặp vừa rồi đầu kia Địa Hỏa Long, liền sẽ không giống như vừa rồi như vậy khổ cực."

Quay đầu nhìn về Tàn Dao bên kia nhìn sang, gặp vẫn không có phản ứng, biết hẳn lần này nhất định đạt được thiên đại cơ duyên, cũng không đi đã quấy rầy hẳn, sau đó đem tâm thần lần nữa chìm hồi Nguyên phủ trong, tỉ mỉ quan sát lên hai cái bản mini Long tới.

Một lát sau, Lâm Phong ý tưởng đột phát, tâm niệm vừa động, chỉ nghe một tiếng thanh thúy tiếng rỗng ngân vang lên, đầu kia tử sắc, ngạch, không, hiện tại đã thoáng bí mật mang theo thượng một kim sắc long hình nguyên hồn đột ngột xuất hiện ở sau lưng của hắn, đón gió biến thành một đầu dài đạt đến ba bốn trượng có thừa cuồn cuộn long hư ảnh.

Lâm Phong cẩn thận dùng linh hồn chỉ lực cảm ứng một chút, phát hiện cái này long hình nguyên hồn không chỉ có nhan sắc thoáng mang theo một kim sắc, hư ảnh trở nên ngưng thật rất nhiều, ngay cả nó khí tức cũng mang theo một tia Cửu Long Nội Tu Quyết ý tứ hàm xúc.

Vui vô cùng Lâm Phong quyết định bắt đầu làm một cái đơn giản lại ý nghĩa trọng đại thí nghiệm, hắn quyết định chỉ vận chuyển Cửu Long Nội Tu Quyết, nhìn một chút cái này long hình nguyên hồn có thể hay không giống như đang vận chuyển Ma Thiên Tâm Quyết lúc tự động giúp mình hấp thu thiên địa linh khí. Được đơn giản, cũng chính là muốn biết nó có thể hay không dựa theo ý hắn giúp hắn.

Theo Cửu Long Nội Tu Quyết tốc độ vận chuyển càng lúc càng nhanh, lúc đầu có ngăn ra, thậm chí có không biết làm sao, còn có kháng cự, một mực hết nhìn đông tới nhìn tây, không yên lòng long hình nguyên hồn dần dần an tĩnh lại.

Ước chừng một nén nhang tàn hữu công phu về sau, tựa hồ cảm ứng được Lâm Phong quyết tâm, người này bắt đầu thử chậm rãi theo Cửu Long Nội Tu Quyết vận chuyển lộ tuyến tiến hành hấp thu thiên địa linh khí.

Ngay từ đầu rất chậm, rất chậm, chậm đến một thời gian uống cạn chun trà nó mới hấp thu được một tia thiên địa linh khí.

Bất quá liền cái này một tia, lại làm cho Lâm Phong hưng phấn kích động nửa ngày, mặc dù chỉ có một tia, nhưng là biểu thị thành công bắt đầu, có bước đầu tiên này bước ra, chỉ cần có đủ đủ thời gian, cái này long hình nguyên hồn liền sẽ hoàn toàn thoát ly Ma Thiên Tâm Quyết, ngược lại cùng Cửu Long Nội Tu Quyết hợp làm một thể, đến lúc đó Lâm Phong cũng chỉ cần toàn lực tu luyện Cửu Long Nội Tu Quyết, hơn nữa nguyên hồn trợ giúp, thì tương đương với hai cái hắn đang hấp thu thiên địa linh khí, vậy hẳn long khí cũng sẽ tăng lên gấp bội, hẳn tu luyện tốc độ cũng sẽ gấp bội.

Ở nơi này tình thế phức tạp hoang sơn dã lĩnh trong, Lâm Phong không dám vào hành thâm cấp độ nhập định tu luyện, đang thí nghiệm sau khi thành công lập tức thu công, để cho long hình nguyên hồn trở lại Nguyên phủ bên trong.

Nhìn sang Tàn Dao phương hướng, gặp vẫn không có phản ứng, Lâm Phong lập tức chung quanh người sơ tầm một phen, tại một đồng thị nát trong đồng tìm được một cái hoàng sắc thú bảo, cái này thú bảo là một cái hình trứng như hải nhi quả đám to bằng đồ vật.

Lâm Phong tự tay xóa đi mặt trên của nó vết máu, lộ ra nguyên hình, đồng thời cảm giác được thú bảo bên trong có một cỗ như có như không sóng linh lực.

"Ai, cửu giới mãnh thú thú bảo phẩm chất thực sự quá kém!"

Hơi hơi lắc đầu, trong ánh mắt vậy mà lộ ra vẻ thất vọng ý, khinh thường một câu sau thuận tay đem ném vào chiếc nhẫn trữ vật.

Trang bức!

Đây nếu là bị Nguyên Võ đại lục người khác nghe được hắn câu nói này, chứng kiến hắn cái biểu tình này, cam đoan ai cũng có hội hắn trang bức, đkm đây chính là cửu giới mãnh thú thú bảo a, đó là trên thị trường có tiền mà không mua được tồn tại, đó là có thể luyện chế vô số đan dược cao cấp tồn tại, người nha vậy mà phẩm chất quá kém?

Bất quá hết cách rồi, ai bảo chúng ta Lâm đại thiếu gia là đại thế giới ngưu nhân Đan Khí Cuồng Thánh chuyển thế đầu, người ta thấy qua vô số cường đại yêu thú nội hạch, đối với lần này các loại (chờ) mãnh thú thú bảo, tự nhiên là nhìn không thuận mắt.

Bước chậm đi tới Tàn Dao bên người, tỉ mỉ quan sát một chút hắn sau khi biến hóa, Lâm Phong cười, cười đến rất xán lạn.

Tàn Dao đột phá, hẳn đã là tiên thiên tam trọng cảnh hậu kỳ.

"Di, thằng nhóc này đều đột phá, hắn còn muốn làm gì? Lẽ nào muốn một hơi thử ngưng hồn?"

Gặp Tàn Dao như trước đang tiến hành cấp độ sâu nhập định, Lâm Phong đối hắn hành vi có chút không hiểu, cần biết tu luyện là hạng nhất yêu cầu thời gian dài tích lũy việc, cũng không phải là một sớm một chiều là có thể thành công, không thể nóng vội, nếu không sẽ thích được phản.

Linh hồn chỉ lực nhẹ nhàng đảo qua Tàn Đạo thân thể, phát hiện hần linh hồn cảnh giới vậy mà như kỳ tích đã đạt được tiên thiên tứ trọng sơ kỳ.

"Xem ra cái này khờ hăng phúc duyên không cạn, nếu như thế, vậy thì thành toàn ngươi đi."

Lâm Phong đối cái này cảm thấy một hồi vui mừng, hần là cái trọng tình trọng nghĩa người, phàm là đối hần người tốt, hần đều hội gấp bội hồi báo, tuyệt không keo kiệt.

Lúc này vừa bước một bước vào trong trận, tay phải nhẹ nhàng bám vào Tàn Đạo đầu huyết Bách Hội chỗ, trong miệng khẽ quát một tiếng: "Tĩnh lại!"

"Ách, công tử, đầu hung thú kia thế nào? Ngươi không sao chứ!"

Tàn Đạo vừa tĩnh lại câu nói đầu tiên lại để cho Lâm Phong hơi hơi cảm động.

"Ta không sao, Địa Hỏa Long đã bị ta giết chết, ngươi trước tạm dừng động những thứ này." Lâm Phong lấy ánh mắt biến đổi, nghiêm túc nói: "Ngươi vừa mới đột phá tiên thiên tam trọng hậu kỳ, vì sao còn muốn liên tục đột phá, ngươi không biết làm như vậy rất nguy hiểm sao?"

"Ta. . ." Tàn Đạo tục tăng trên mặt lộ ra lau một cái tự trách, nhẹ giọng nói: "Là ta cái này bảo tiêu quá thất trách, ta tu vi quá thấp, đi theo công tử bên người ngược lại thành trời buộc. Bây giờ tình thế phức tạp, cho nên ta. . ."

"Ai. . ." Lâm Phong thờ dài, hần lý giải Tàn Đạo tâm tư, hần là vội vã muốn đề cao tu vi trợ giúp chính mình đâu, lúc này mỉm cười: "Ngươi linh hồn cảnh giới là có, bất quá muốn đột phá đến Ngưng Hồn cảnh còn cần trong lúc nhất thời, đột phá Ngưng Hồn cảnh không chỉ cần phải cơ duyên, đồng dạng còn cần thời gian tích lũy, nếu như trong cơ thể nguyên hồn không có động tĩnh trước đó mạnh mẽ đột phá, sẽ chỉ thích được phản."

"Đa tạ công tử nhắc nhở, Tàn Đạo minh bạch." Tàn Đạo rõ ràng cảm thấy một hồi thất lạc.

"Đừng như vậy, ngươi bây giờ đã là Nguyên Phủ cảnh hậu kỳ, chỉ cần lại thoáng gia tăng kinh lực là có thể đến Nguyên Phủ cảnh đỉnh phong, đến lúc đó dĩ nhiên là hội nước chảy thành sông."

Lâm Phong một bên an ủi Tàn Đạo, vừa móc ra hai khóa Bồi Nguyên Đan đưa tới Tàn Đạo trước mặt: "Cái này. . ."

"Bồi Nguyên Đan?" Tàn Đạo đột nhiên hai mắt tỏa ánh sáng, kích động đến toàn thân có run rẩy: "Vẫn là cực phẩm Bồi Nguyên Đan, công tử, ngươi đây là nơi nào tới bảo bối a?"

"Ừm, ngươi biết Bồi Nguyên Đan? Còn biết nó phẩm cấp?" Lâm Phong hơi có chút vô cùng kinh ngạc, cần biết số liền nhau xưng đại lục đệ nhất luyện đan cao thủ Lạc Tu cũng chưa từng thấy Bồi Nguyên Đan, càng không biết đan dược còn có phẩm cấp phân chia, Tàn Đạo lại là như thế nào biết được? Chẳng lẽ lại là bọn hần cái kia thần bí lãnh chúa?

Tàn Đạo rất nhanh thì xác minh hần suy đoán.

"Hai năm trước ta từng tại linh chủ chúng ta nơi đó gặp qua loại đan dược này, đã từng nghe lãnh chúa qua cực phẩm đan dược phía trên có Linh Văn, cho nên mới biết."

"Quả thế!" Lâm Phong không khỏi trong lòng đối cái này thần bí lãnh chúa càng hiếu kỳ hơn vài phần, xem ra người này thật không đơn giản.

"Các ngươi lãnh chúa hội luyện đan?"

"Hội a!" Vừa đến cái này, Tàn Đạo trên mặt lộ ra nồng đậm sùng bái cùng hướng tới: "Linh chủ chúng ta không chỉ có biết luyện đan, hần luyện ra đan dược càng phần lớn đều là trung phẩm thượng phẩm."

"Há, xem ra trong chốn giang hồ truyền Lạc Tu là đại lục đệ nhất luyện đan cao thủ, lời ấy không phải là thật a!"

"Ừm, cái này ta đã từng nghe linh chủ chúng ta nói tới một lần, hần Lạc Tu chỉ là trên mặt nổi luyện đan đệ nhất cao thủ, thật đại lục này thượng còn có rất nhiều ẩn thế cao thủ đều so với hần lợi hại rất nhiều."

"Các ngươi lãnh chúa chính là một người trong a!" Lâm Phong mỉm cười, nói tiếp: "Vậy các ngươi lãnh chúa có hay không qua hần thuật luyện đan này là ở nơi nào học?"

"Không có." Tàn Đạo lắc đầu, sau đó lại nói: "Bất quá lãnh chúa có một lần từng ngẫu nhiên qua, hần cái này không quan trọng kỹ năng căn bản không đáng giá nhắc tới, theo hần hần thuật luyện đan này lúc trước cho người khác làm tư lúc học trộm."

"Làm thuốc đồng lúc học trộm?" Lâm Phong trong lòng hơi động, xem ra đại lục này thủy văn đủ sâu, một cái tư có thể học được dạng này bản lĩnh, vậy hần chủ nhân thuật luyện đan nhất định không đơn giản, hần là ít nhất đều đạt được trung cấp Luyện Đan Sư tiêu chuẩn.

"Vậy các ngươi lãnh chúa hiện tại bao lớn niên kỷ?"

"Không biết, chúng ta cho tới bây giờ không ai thấy qua hần chân diện mục."

Gặp Tàn Đào ánh mắt bắt đầu lấp lóe, trong đôi mắt rõ ràng bắt đầu nhiều vừa là khó ý, mình bạch hấn là sợ chính mình hỏi nhiều nữa về bọn họ Huyết Sát Linh chuyện, hấn cảm thấy làm khó dễ.

Lúc này mỉm cười, nói sang chuyện khác: "Người đến có muốn hay không Bồi Nguyên Đan, tay ta đều chua xót."

"A, muốn, muốn, hắc hắc, công tử ban cho, ta làm sao có thể không được đây!"

Tàn Đào một thanh kết quả Lâm Phong trong tay Bồi Nguyên Đan cất xong, thật trong lòng hấn cũng đã bắt đầu tại hoài nghi Lâm Phong nhất định cũng là một luyện đan cao thủ, bằng không không có khả năng thuận tay là có thể xuất ra nhiều như vậy tốt đan được, bất quá hấn rất thông minh, biết có một số việc không thể hỏi.

"Thừa dịp bây giờ còn có thời gian, người trước dùng một khóa Bồi Nguyên Đan đem tu vi đề thăng tới Nguyên Phủ cảnh đỉnh phong, đợi chút nữa chúng ta tại đi hầm mỏ bên kia."

"Được."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Sơ hiện tung tích địch

Cuối mùa thu mặt trời luôn là rơi vào nhanh, đợi Tàn Đào đem một khóa Bồi Nguyên Đan hoàn toàn luyện hóa thu công lúc, sắc trời đã tối.

"Không sai, Nguyên Phủ cảnh đỉnh phong." Lâm Phong vui mừng tại Tàn Đào trên người liếc một cái: "Đợi cho cơ duyên nói đến, trùng kích Ngưng Hồn cảnh cũng chỉ là vấn đề thời gian."

"Hắc hắc, đây là nhờ có công tử đan được."

"Đừng vượt nịnh bợ, chúng ta phải nhanh đi về, phỏng chừng Bát Đại Môn Phái cũng nhanh muốn bắt đầu đào quáng."

Lâm Phong dứt lời cũng không đợi Tàn Đào hồi ứng với liền dẫn đầu hướng hầm mỏ phương hướng vội vã đi.

"Hạ Hầu công tử, cảm ơn người hôm nay giúp ta như vậy, Huân Nhiên vô cùng cảm kích."

Ngay tại Lâm Phong cùng Tàn Đào trở lại miệng hầm mỏ vài dặm bên ngoài lúc, bọn họ nghe được Hoa Huân Nhiên thanh âm.

"Huân Nhiên cô nương khách khí, gặp chuyện bất bình chính là chúng ta nhi nữ giang hồ ứng với làm bản phận."

"Cũng không biết Lâm công tử bây giờ đi đâu trong, hấn đi quá mau, bỏ qua ngày mai một hội thịnh hội." Hoa Huân Nhiên trong lời nói để lộ ra một cỗ phiền muộn cùng thất lạc.

"Ha ha, các người nhị vị cái này cảnh tối lửa tắt đèn chạy đến rừng cây đến, thật là lãng mạn a!" Tàn Đào đột nhiên này ra, lại rõ ràng mang theo chế giễu lời nói để cho Hạ Hầu Hạo Nguyệt cùng Hoa Huân Nhiên tất cả giật mình, bọn họ không có nghĩ tới đây lại có người.

"Tàn Đào huynh? Người tại sao lại ở chỗ này?" Vẫn là Hạ Hầu Hạo Nguyệt đầu tiên phản ứng kịp, nghe ra là Tàn Đào thanh âm.

"Ha ha, Hạ Hầu huynh đệ lời này là ở quái lão Dao đã quấy rầy nhị vị nhĩ hứng a! Ha ha "

"Ách, Tàn Dao đại ca không được mùi, chúng ta. . . Chúng ta là. . ."

Tàn Đào không kiêng nể gì cả chế giễu để cho Hoa Huân Nhiên mặt cười một hồng, đợi chứng kiến Tàn Dao phía sau chuyển đi ra Lâm Phong lúc, Hoa Huân Nhiên sắc mặt càng là phức tạp.

"Ha ha, chỉ đùa một chút mà thôi, Huân Nhiên cô nương đừng thấy lạ, ta lão Dao chính là cái này tính xấu."

"Không có, không có." Hoa Huân Nhiên tựa hồ có không biết làm sao, tựa đầu một thấp.

"Ta vừa rồi tựa hồ nghe đến nhị vị vào ngày mai có một hội thịnh hội, không biết là cái gì thịnh hội?"

Lâm Phong mỉm cười nói sang chuyện khác.

"Ách, "Hạ Hầu Hạo Nguyệt đang bị Hoa Huân Nhiên cái kia hơi thẹn thùng đáng về hấp dẫn được ngũ mê ba đạo, bỗng nghe đến Lâm Phong câu hỏi, trong chốc lát không phản ứng kịp.

"Là ngày mai chúng ta Bát Đại Môn Phái muốn cử hành rèn khí giải đấu."

Vẫn là Hoa Huân Nhiên phản ứng nhanh, nàng vừa nghe đến Lâm Phong lập tức đem đầu gối lên.

"Rèn khí giải đấu? Là vì quyết định huyết tinh mở phân thuộc vấn đề mà tổ chức đi."

"Lâm công tử thật giống thần nhân, đoán một cái là trúng." Hoa Huân Nhiên hai mắt tia sáng kỳ dị liên tục, lập tức lại như nghĩ đến cái gì không vui sự tình, sắc mặt buồn bã nói: "Đây là Thân Đồ tông chủ đưa đề nghị, lấy luận võ cùng rèn khí trận đấu tới quyết định huyết tinh mở phân thuộc, luận võ hôm nay ban ngày đã so qua, còn lại rèn khí giải đấu ngày mai cử hành."

"Xem ra Huân Nhiên cô nương có lo lắng, có phải hay không sợ các ngươi Lạc Hoa cốc thất bại?"

"Ai, không phải sợ thất bại, là thua định." Hoa Huân Nhiên thờ dãi, cảm xúc hiển nhiên xuống rất thấp.

"Vì sao? Lễ nào các ngươi Lạc Hoa cốc không có chính mình Rèn Khí Sư sao?"

"Chúng ta cũng có Rèn Khí Sư, chỉ là trình độ, kém hơn hẳn môn phái, huống hồ nghe ngày mai sẽ có rất nhiều thành danh Rèn Khí Sư muốn tham gia trận đấu, cho nên. . . Chúng ta Lạc Hoa cốc trên căn bản là muốn đem."

"Thành danh Rèn Khí Sư? Đều có thứ gì ngươi?" Lâm Phong đối đây không phải là rất hiểu, muốn trước hỏi thăm một chút.

"Thiên Minh tông thái thượng trưởng lão Viên Thiên Cương, Ma Hồn điện thái thượng trưởng lão Lý Thuần Phong, còn có Yên Vũ Các mời tới cái kia được xưng đại lục đệ nhất Rèn Khí Sư, Thiết Mộc gia tộc lão tổ Thiết Mộc Cương, bọn họ phái Rèn Khí Sư cũng đều là ở trên đại lục lừng lẫy nổi danh." Hoa Huân Nhiên có ý định hưng thịnh sắc sỡ ra mấy cái tên.

"Trận đấu này còn có thể mời trợ thủ?" Gặp Hoa Huân Nhiên thất lạc đáng về, Lâm Phong trong lòng khẽ nhúc nhích, nếu như có thể mà nói, hẳn muốn giúp nàng một tay.

"Theo lý là không thể, nhưng bọn họ đều là một người, người khác đồng ý, chúng ta cũng không biện pháp." Hoa Huân Nhiên đến nơi đây ánh mắt trở nên rất phức tạp, rất bất mãn, thêm rất bất đắc dĩ.

"Vậy các ngươi vì sao không mời một cao thủ đây?" Lâm Phong khoé miệng hơi vênh lên, trong lòng đã làm quyết định.

"Chúng ta cũng muốn a, có thể trên đại lục nổi danh Rèn Khí Sư chỉ mấy cái như vậy, chúng ta không có địa phương tìm a." Hoa Huân Nhiên rất bất đắc dĩ nói.

"Nếu như các ngươi không chê, ta ngược lại thật ra có thể giúp các ngươi thử xem."

"Công tử là rèn khí đại sư?" Hoa Huân Nhiên hai mắt sáng ngời, kinh hi nhìn Lâm Phong, trong ánh mắt tràn ngập ước ao.

"Học qua một." Lâm Phong cười nhạt, không có nhiều.

"Há, "Hoa Huân Nhiên sắc mặt rõ ràng buồn bã, bất quá tựa hồ không nguyện ý đã kích Lâm Phong, sau đó nói: "Cái kia mời Lâm công tử đi với ta dẫn đàn sư phụ ta được chứ?"

"Ta còn có chuyện phải làm, gặp ngươi sư phụ cũng không cần, cô nương trở về nói cho nàng biết một tiếng là tốt rồi."

Lâm Phong là ai, liếc mắt liền nhìn ra Hoa Huân Nhiên đây chẳng qua là đang có lệ, lúc này cũng không phá, có một số việc là yêu cầu sự thực để chứng minh, rất không dùng.

"Vậy các ngươi trước trò chuyện, chúng ta đi trước một bước." Hết liền mang theo Tàn Dao ly khai.

"Lâm công tử gặp lại!" Hoa Huân Nhiên có thất vọng mắt mắt nhìn Lâm Phong bóng lưng, ánh mắt rất phức tạp, cũng không biết nàng đang suy nghĩ gì.

"Huân Nhiên cô nương, trời tối, chúng ta trở về a!" Hạ Hầu Hạo Nguyệt trong lòng có e ngại cảm giác, bất quá cũng không có biểu lộ ra, ôn nhu khuyên lon: "Ngươi không cần lo lắng, bằng ta đối Lâm huynh đệ giải, hẳn tất nhiên muốn giúp các ngươi, liên tất nhiên sẽ có mấy phần chắc chắn."

"Ai" Hoa Huân Nhiên phiền muộn lắc đầu nói: "Hy vọng như thế đi, chúng ta Lạc Hoa cốc tại ban ngày khi luận võ đã xếp tại thứ hai đếm ngược, chỉ là so Yên Vũ Các nhiều một phần mà thôi, ngày mai rèn khí giải đấu Yên Vũ Các có Thiết Mộc Cương hỗ trợ, nhất định thành tích sẽ không kém, đến cuối cùng chúng ta tổng điểm chỉ có thể là đem. Đến lúc đó chúng ta có thể phân đến Huyết Tinh Thạch cũng sắp là ít nhất."

"Ngươi cũng chớ suy nghĩ quá nhiều, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng!" Hạ Hầu Hạo Nguyệt không biết rõ làm sao khuyên giải an ủi.

"Ta không sao, cảm ơn người, chúng ta trở về a!" Hoa Huân Nhiên hứng thú sắc sỡ xoay người ly khai.

"Công tử, người sẽ còn rèn khí?" Tàn Dao đi theo Lâm Phong phía sau, cũng có không quá tin tưởng, hẳn lúc trước đã suy đoán Lâm Phong là Luyện Đan Sư, nhưng bây giờ Lâm Phong lại chính mình hội rèn khí, cái này quá bất khả tư nghị, hẳn mới bao lớn?

Một người tinh lực là có giới hạn, một người hai mươi tuổi không đến người, hẳn có bao nhiêu thời gian đi đồng thời học tập nhiều đồ như vậy đây?

"Hội một, " Lâm Phong không muốn không nhiều, sau đó nói: "Đừng hỏi nhiều như vậy, chúng ta thừa dịp trời tối khắp nơi tìm một chút, xem có hay không cái kia bốn cái hồn đan hành tung.

"Nhưng này bốn phía chúng ta hầu như tìm khắp. . ."

"Nhanh , bên kia!"

Tàn Dao lời chưa hết, Lâm Phong đột nhiên toát ra một câu nói, sau đó thân hình như thiểm điện biến mất ở Tàn Dao trước mặt.

"A, làm sao?"

"Bên kia có người tranh đấu, ta hãy đi trước, người sau đó đuổi kịp."

Tàn Dao trong lúc sững sốt, vội vàng triển khai tốc độ đuổi theo, nhưng mà nơi nào còn có Lâm Phong cái bóng, chỉ có một đạo dư âm như trước lượn lờ ghé vào lỗ tai hắn. Bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nhân tình phương hướng theo sát ở phía sau chạy như điên.

Lâm Phong phong trì điện xạ chạy tới gần thời gian uống cạn nửa chén trà, đợi hắn đi tới hơn hai trăm dặm bên ngoài một mảnh rừng rậm lúc, cũng chỉ có đầy đất đồng hỗn độn cây cối cùng tàn phá cự thạch, tề sát phía dưới cũng không thiếu vết máu cùng một chút lãng tăn ra quần áo mảnh nhỏ.

Đội Tàn Dao thờ hào hèn lúc chạy đến, đã qua thời gian đốt hết một nén hương, chỉ thấy Lâm Phong chau mày ngồi xổm một vũng máu trước suy nghĩ tỉ mỉ lấy cái gì.

"Công tử. . . Cái này. . . Này sao lại thế này a?"

Tàn Dao thờ nhẹ lấy đi tới Lâm Phong bên người ngồi xuống, lại nhìn không ra cái gì đặc thù.

"Có hai tốp cao thủ ở chỗ này chiến đấu qua, bên trong một lớp ta dám khẳng định là Yên Vũ Các đám người kia, khác một lớp lại không rõ ràng, bất quá ta hoài nghi rất có thể chính là các người đụng tới cái kia bốn cái thần bí nhân bên kia."

Lâm Phong vẫn như cũ chau mày đứng lên hướng bốn phía thăm dò mà đi.

"Cái kia bốn cái hồn đan?" Tàn Dao hoặc một tiếng đứng lên, đầy mặt bức tức nói: "Công tử có thể tìm tới bọn họ từ bên kia chạy sao?"

"Lúc đó tranh đấu hiện trường quá nhiều người, dấu chân hỗn loạn, căn bản là không có cách phân rõ bọn họ cuối cùng rút lui khỏi lộ tuyến."

"Vậy công tử là thế nào phán định những người này thân phận? Lẽ nào bọn họ lưu lại thứ gì?" Tàn Dao gặp Lâm Phong lắc đầu, cũng biết không tìm được cái kia bốn cái hồn đan tung tích, không thể làm gì khác hơn là ngược lại cầu lần.

"Chỉ bằng cái này." Lâm Phong trong lời nói từ dưới đất nhặt lên một khối hài đồng bàn tay to bằng vài vụn mảnh nhỏ, gặp Tàn Dao vẻ mặt mê hoặc, sau đó giải thích: "Những thứ này vài vụn mảnh nhỏ trên đều nhiễm có một chút vết máu, cùng với thịt nát, có thể chứng minh đây là có người tự bạo sau lưu lại."

"Tự bạo?" Tàn Dao có sững sốt.

"Không sai, còn không chỉ một cái người tự bạo, từ nơi này hiện trường xem, có ít nhất ba người ở chỗ này tự bạo, mà ta cũng chính là nghe được một tia tự bạo tạo thành tiếng vang cực lớn mới biết được bên này có người tranh đấu."

Lâm Phong sắc bén ánh mắt ngắm nhìn bốn phía, sau đó nói: "Từ nơi này chút lưu lại quần áo mảnh nhỏ xem, ta phán định những thứ này tự bạo người chính là ngày hôm qua ẩn thân tại sơn động bên kia Yên Vũ Các đệ tử; nhìn nữa nhiều như vậy phân loạn vết chân, có thể chứng minh tham gia chiến đấu rất nhiều người."

"Nhưng mà nhiều người như vậy lại đánh không ăn đối phương, còn cần tự bạo tới đã thương địch thủ, cái này rõ ràng bọn họ gặp phải cao thủ, mà lúc này ở nơi này Trường Kỳ sơn bên trong có thực lực này, chỉ có người nhóm đụng tới cái kia bốn cái thần bí nhân."

"Có đạo lý, xem ra chúng ta tới chậm, nếu như sớm tới một bước, có thể là có thể tìm được Thiên Tuyệt cô nương bọn họ hạ lạc." Tàn Dao có uể oải.

"Đây cũng là không có cách nào sự tình, bọn họ từ một nơi bí mật gần đó, chúng ta cũng không biết bọn họ lúc nào sẽ xuất hiện ở nơi nào." Lâm Phong cũng rất bất đắc dĩ, bất quá sau đó hắn khóe miệng hơi vênh lên, lạnh lùng nói: "Thật chúng ta cũng không phải là hoàn toàn không có thu hoạch, chỉ ít có thể lấy chứng minh chúng ta phán đoán là chính xác, đám hồn đan kia lúc này lại là vẫn còn ở Trường Kỳ sơn."

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?"

"Có thể làm sao, vẫn là dựa theo biện pháp cũ, dẫn xà xuất động." Lâm Phong trong đôi mắt thần quang lóe lên, song quyền nắm chặt, giọng trầm hậm nói: "Chỉ cần bọn họ còn ở nơi này, liền rõ bọn họ mục tiêu chính là Bát Đại Môn Phái hoặc là Huyết Tinh Thạch, cho nên chỉ cần Bát Đại Môn Phái bắt đầu đào quáng, ta phỏng chừng bọn họ cũng sẽ xuất hiện."

"Nhưng là chỉ bằng hai người chúng ta làm được hả?" Tàn Dao đột nhiên có lo lắng, phải biết rằng theo vừa rồi Lâm Phong phán đoán, liền Yên Vũ Các gần trăm cao thủ đều chỉ hữu dụng tự bạo phương thức đi đối phó bốn người này, mà bọn họ mới hai người, hơn nữa còn muốn cứu người, không lo lắng mới là lạ chứ.

"Được chưa phải đợi tìm bọn hắc lại, huống hồ chúng ta cũng không có trợ thủ. Chỉ có đến lúc đó xem tình huống lại định." Lâm Phong trong ánh mắt hiện lên một tia tàn khốc.

"Nếu không chúng ta trực tiếp nói cho Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện đi, để bọn hắc một chỗ phái người hỗ trợ, dù sao Thiên Tuyết cô nương bọn họ là cái này hai phái người."

"Vấn đề này ta cũng cân nhắc qua, áy náy nghĩa không lớn." Lâm Phong lắc đầu, nói tiếp: "Dù sao đối phương đều là cao thủ, Thiên Minh tông cùng Ma Hồn điện nhân thủ tuy nhiều, nhưng có thể cùng bốn người này đối chiến lại cơ hồ không có. Tìm bọn hắc tới cũng là tăng thêm thương vong."

"Có thể. . . Có thể vậy cũng so một mình người đối phó bốn người tốt một a!"

"Trước không nói vấn đề này, đến lúc đó nhìn nữa tình huống đi, chúng ta hay là trước ở phụ cận đây tìm xem có hay không một ít có thể giấu người sơn động các loại, xem có thể hay không tìm được hữu dụng manh mối."

Lâm Phong lấy xoay người sang chỗ khác.

"Chờ đến trời sáng chúng ta lại đi miệng hầm mò."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Chiến Long Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.